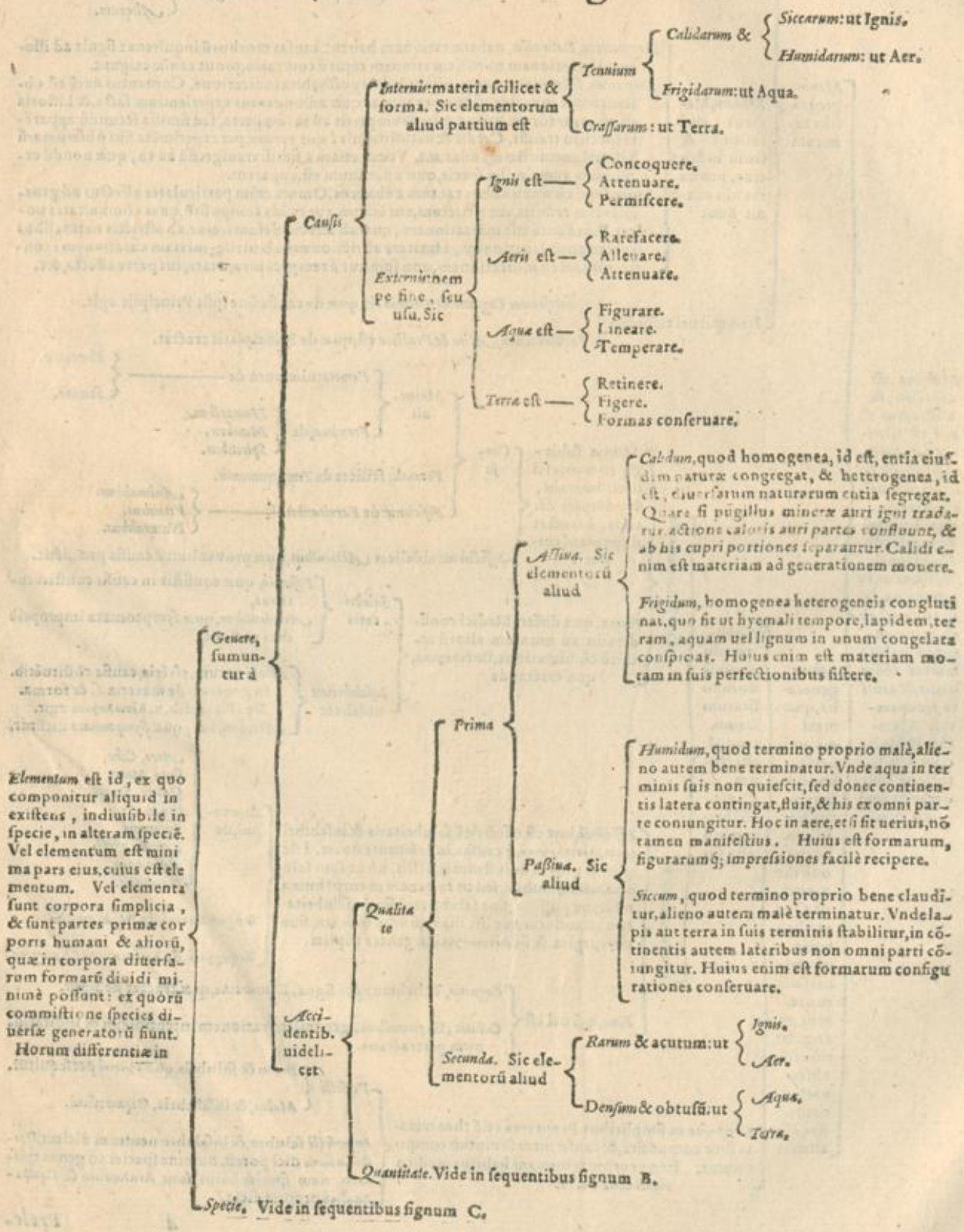

TOTIVS OPERIS DIVISIO.

Prolegomenis istis in hunc modum prima tabula expeditis, totum opus in duos libros distribuemus; in quorum primo de rebus simplicibus siue causis compositarum rerum, in secundo de compositis siue principiatis agemus. Ceterum primum librum in partes quatuor secabimus, in quarum prima ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΝ, in secunda ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΝ, in tertia ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗΝ, in quarta ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ persequemur. Secundum uero librum in tres diuidemus partes, in quarum prima ΥΓΙΕΙΝΗΝ, in secunda ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ, in tertia ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΗΝ tractabimus.

LIBRI PRIMI PARS PRIMA

De Elementis in genere.

B. Elementum

PARS I. DE ELEMENTIS.

Immo- bile	<p><i>Finitum</i>: ut Parmenides Eleaticus.</p> <p><i>Infinium</i>: ut Melissus Samius.</p>	<p>Inter hos Xenophanes Colophonius Parmenidis præceptor collocator, qui omne quod est, statuit unum, neq; finitum neq; infinitum, nec mobile nec immobile facit, Hoc Deum esse probat.</p>	<p>Si homo unum esset, non doleret. Sed dolet.</p> <p>Non ergo est unicum humani corporis elementum.</p> <p>Assumptum probatur.</p> <p>Que dolent omnia alterabilia sunt, & sensu participant.</p> <p>Sed si homo esset unum, id non haberet has duas condiciones.</p> <p>Non ergo doleret.</p> <p>Nam quod dolet, alterationem patitur à re dolorem inferente, quoniã dolor passione fit. Si igitur dolor alteratio est: dolens ergo homo patietur & alterabitur. Hominem autem alterari si unum fit, est impossibile. Nam omnis alteratio à contrario fit, & id elementum quod humanum corpus constituit, constituet uniuersa alterabilia & alteratia. Non erit itaq; in uniuerso contrarium, neq; à quo homo alterationem suscipiat. Quare unicum humani corporis elementum non est.</p>
	Finitum. Sic statuerunt quidã	<p>Aquã, Tales Milesius & Hippon, quia calor humido quasi uehiculo fertur. Quæ intereunt, prius ardeunt, atque omnium semina genitale humidum, omnium cibum succi plenus. Cum igitur omnia humido nutrire uiderent, in eam opinionem, quam dixi, uenerunt. Thales primus fuit, qui apud Græcos hanc tractationem principiorum instituit, artem nauticam edidit, præterea nihil.</p> <p>Ignem, Hippasus Metapontinus, & Heraclitus Ephesius.</p>	<p>Contra hos est ualidissima Hippocratis ratio, in libro de Natura humana</p>
Mobile	Infinium. Sic posuerunt	<p>Elementum infinitum, quod neq; aqua neque ignis, &c. sed alterius naturæ corpus, Anaximander Milesius Thalesis successor. Sensit hic generationem mutua elementorum alteratione minimè fieri, sed segregatione contrariorum per motum sempiternum.</p> <p>Naturam quandam certam, quam Aerem uocauit, eamque infinitam, Anaximenes Euristrati Milesius Anaximandri socius & amicus. Hic res omnes raritate & densitate secundum substantiam differre tradidit, & ignem rarum, uentum densum, densiorem nebulã, hac aquã, aqua terram, & hac lapides, &c.</p> <p>Aerem esse infinitum & sempiternum, uniuersi naturam, ex cuius raritate & densitate atq; affectionum suarum mutatione aliarum rerum formas gigni, existimat Diogenes Apoloniates, qui multa secundum Anaxagoram, multa quoq; secundum Leucippum scripsit.</p>	<p>Porro secundò sic probat placitum suum Hippocrates.</p> <p>Si homo esset unicum & doleret, unica esset curandi uia.</p> <p>Sed non est una tantum uia curationis.</p> <p>Non ergo est unicum, & dolet homo.</p> <p>Consequentia sic probatur.</p> <p>Nam si homo unum est, unam habent homines sanitatem.</p> <p>Ad unam autem sanitatem una tantum uia est.</p> <p>Erit ergo una tantum curationis uia.</p> <p>Quoniam si una sanitas est, unicus tantum erit morbus: & inter duo contraria unicus tantum est uia, qua sanitas in morbum migrat, & qua à morbo sanitas restituitur. Quod autem non sic una curandi uia, constat. Nam esset quoq; una curationis species, quod non est.</p> <p>Quidã enim calefactione, quidã refrigeratione, quidã humectatione, quidã exiccatione, & quidã ablatione, quidã adiectione curantur. Non ergo homo est unicum elementum, neque uniuersa generabilia ex uno tantum constituta sunt elemento.</p>
B. Elementorum differentia à quantitate sunt aut	Eadẽ. Hoc modo statuit	<p>Atomus, Leucippus Eleates, siue Milesius, illisq; figuras q; sine hac nihil hoc magis, q̃ illud esse putaret, tribuit, generationem sempiternam esse uoluit. Tam ens quam non ens, id est, tam plenum quod ens uocauit, quam uacuum, quod non ens arbitratus est, inter principia connumerauit. Huius socius fuit Democritus Abderites, qui similiter inane & plenum, id est, idem quod Leucippus statuit. Item Epicurus & Metrodorus Chius cum his consensisse iudicati sunt.</p>	<p>Si homo ex atomis aut incompactis corpusculis constaret, inde fieret hominẽ non doluturũ, ubi acu pungeretur caro. Nam aut acus unum tangeret corpusculum, aut plura, si unum, & id indiuisibile atq; impatibile est: non ergo diuidetur aut patietur acu punctum. Quod si duo aut plura acus tingerit, nullũ eorũ alterabitur: ergo neq; totũ. Quod enim cõpositũ est ex impatibilibus, impatibile est. Numerũ enim mutat, non rei naturã: quẽadmodũ ubi quis duos digitos cõtiguos separans, dolorem non infert, ita qui duo impatibilia seunxerit, nullum dolorem inferret: & quemadmodum unum ipsum impatibile est, omnia erũt impatibilia, neq; à causis alterantibus alterabuntur, indiuisibile uerò inalterabile esse constat: quoniam qualitas extensa est, & subiectura exigit extensum. Hinc fit, corpus humanum neq; ex atomis, neq; ex incompactis corpusculis constare, neq; etiam ex similibus particulis. Quoniam si ex impatibilibus constaret, non doleret: dolet autem: ergo nõ ex impatibilibus.</p>
	Plura: & uel specie	<p>Corpuscula manantia, fragiliaq; & inuisibilia foramina, uel incompacta corpuscula, Græci ἀνεπίστατα ὄζυς appellat, Asclepiades.</p> <p>Anaxagoras Clazomẽ, Anaximeni cõsentiens.</p> <p>Consimilia Archelaus Atheniensis Socratis amicus, Anaxagoræ discipulus.</p> <p>Elementa quatuor, Empedocles Agrigõnius. Fuit hic paulo post Anaxagoram, Parmenidi propinquus & æmulus.</p>	<p>Contra hos est Galeni ratio in libr. de Elementis</p>

Ignis: huius differentie seu totius natura summitur à

- Causis**
 - Internis: uidelicet**
 - Materia.** Sic Ignis elementum aerium est.
 - Forma.** Sic Ignis calidus & siccus est.
 - Externis: nempe sine seu officio.** Sic ignis præstat iuuentum, ut
 - Maturat.**
 - Subtilizat.**
 - Permittit.**
- Accidentibus: uidelicet**
 - Qualitate.** Sic ignis est
 - Subtilis, Purus.**
 - Simplex, Tenuis.**
 - Clarus,** ut oculorum obtutum effugiat,
 - Quantitate.** Sic ignis aere est
 - Duplo rarior.**
 - Triplo mobilior,**
 - Quadruplo acutior.**
 - Loco.** Sic ignis
 - Ex elementi summum est.**
 - Locum tenet à Lunæ orbe.**

Suprema, quæ igni est uicina & cõtigua, tranquilla, ab igne & stellis calida, pura, rara & lucida, ad motum ignis (unde & magis calefit) circumducta: ubi nec uenti, nec pluuia. Ad hanc partem uirtute Solis & aliorum astrorum à terra calidæ & sicæ exhalationes per mediã aeris regionem feruntur. Hinc ignea multa & flamma generantur, quæ uarias ardentium formas referunt, quarum alia

Maior: ut sunt Comete, quas nostri crinitas, horretes crine sanguineo, & comarum modo in uertice hispidas, uocant. Diu durant, ita ut breuissimum quo cernerentur spacium, septem dierum annotatum sit, longissimum uerò octoginta. Mouentur autem alij errantium modo, alij immobiles hærent. Omnes ferè sub ipso Septentrione, aliqua eius parte non certa, sed maxime in candida, quæ lactei circuli nomen accepit. Aristoteles tradit & simul plures cerni. Ventos autem ab ijs graues, item a flus, morbos, magnasque calamitates significari. Fiunt & hybernis mensibus, & in Austrino polo, sed ibi citra ullum iubar. Sparguntur aliquando & errantibus stellis cæteris quæ crines. Sed Cometa nunquam in occasura parte cœli est, terrificum magna ex parte sydus, ac non leuiter piaculum.

- Flamma.**
- Capra.**
- Trabet.**
- Candela.**
- Lancea.**
- Pyramides.**
- Virgula.**
- Scutilla.**
- Columna.**
- Stella decidua.**
- Uitatus.**
- Votagines.**
- Lumina.**
- Colora diuersi.**

Quæ noctu apparent.

Superiora, (quæ sua innata leuitate ac raritate sursum feruntur) uidelicet

Aer qui est anima & spiritus, calidus & humidus (alij natura frigidum tradunt) tenuis, inã inã: locum sub igne continens. Huius esse in generatis iuuat rarificando, alleuando & subtilizando. Hic enim uitalis est, & per cuncta rerum meabilis, cuius uis suspensa cõ quarto aërum elemẽto, medio spatio terra tenetur. Est quidẽ aer aqua duplo acutior, triplo rarior, quadruplo mobilior. Cæterum huius partes seu regiones tres sunt inter se dissimiles: uidelicet

Media, quæ à regione ignis est semota, nec terre proxima, frigida, tenebrosa, ac dæmonum sine aerearum potestatum habitatio caliginosa. Hæc cum longius à suprema regione ablit, plurimum alget, ut ex circumstante frigore res multa hoc in loco sistantur, cogantur, fabricentur, atque demittantur in ipsam terram: & id in frigidis regionibus longè frequentius. Nam in calidis, sol adrens multa consumit atque dissipat. Quam ad rem magnas nubes cogimus, quæ nobis cœlestia tanquam alio tegumento obscurant. Et hæc uel excitantur ex

Terra: ut fumi, uapores seu exhalationes calidæ & siccæ, quæ à circũfuso nubium uapore, & frigore conclusæ retinentur. Inde fit aut

Tonitru, nempe cum siccam exhalationem uapor, uirtute solis ad mediã aeris regionem elatus, circumdat, & in nubem inflatur. Huius frigus, dum exhalatio inclusa tenet, se contrahit, fortificat, contra latera nubis impellit, inflammatur, & exitum non inueniens, uolenter uis rumpit. Maxime autem dum hanc nubem alia superius comprimit, & inferior fortius resistit. tunc enim exhaatio nondum inflammata nubem scindit, & in exitu et uehementia motus incenditur. Hunc sonum Tonitru, & hanc incensionem Coruscationem appellamus. Licet autem simul fiant, aut Coruscatio post tonitru (si exhalatio non in nube, sed ex eundo inflammatur) prius tamen ignem quam sonum percipimus, propter uisus subtilitatem.

Fulmes, quod nonnunquam exhalatio sulphurea uenens dicitur, uolenter à nube depulsa, impetu suo & u penetratua & subtilitate arbores scindens, animalia interficiens, & metalla & cætera resistentia demouens atque consumens. Quæ si grossior fuerit, resistentia corpora adurit, conglobatior uerò dissipat.

Minus: ut sunt Nubes, quæ dissolutæ pluuias faciunt, & eas aut

Remissiores: cū guttæ frequentes sensim decidunt, quæ Imbres dicuntur.

Uehementiores, & maiores impetibus: & Nimbis appellantur.

Aqua: sunt crassi ac densi uapores humidi ac tepentes: ita ut frigore alia cogantur

Magis: ut sũt concreti & glaciati humores, qui concrefcunt interdum in regionibus

Calidis, per diuersa tempora: ut est Grando, quæ ex congelatione imbre gignitur, & interdum sapius quam noctu cadit, celerius quam Nix resoluitur.

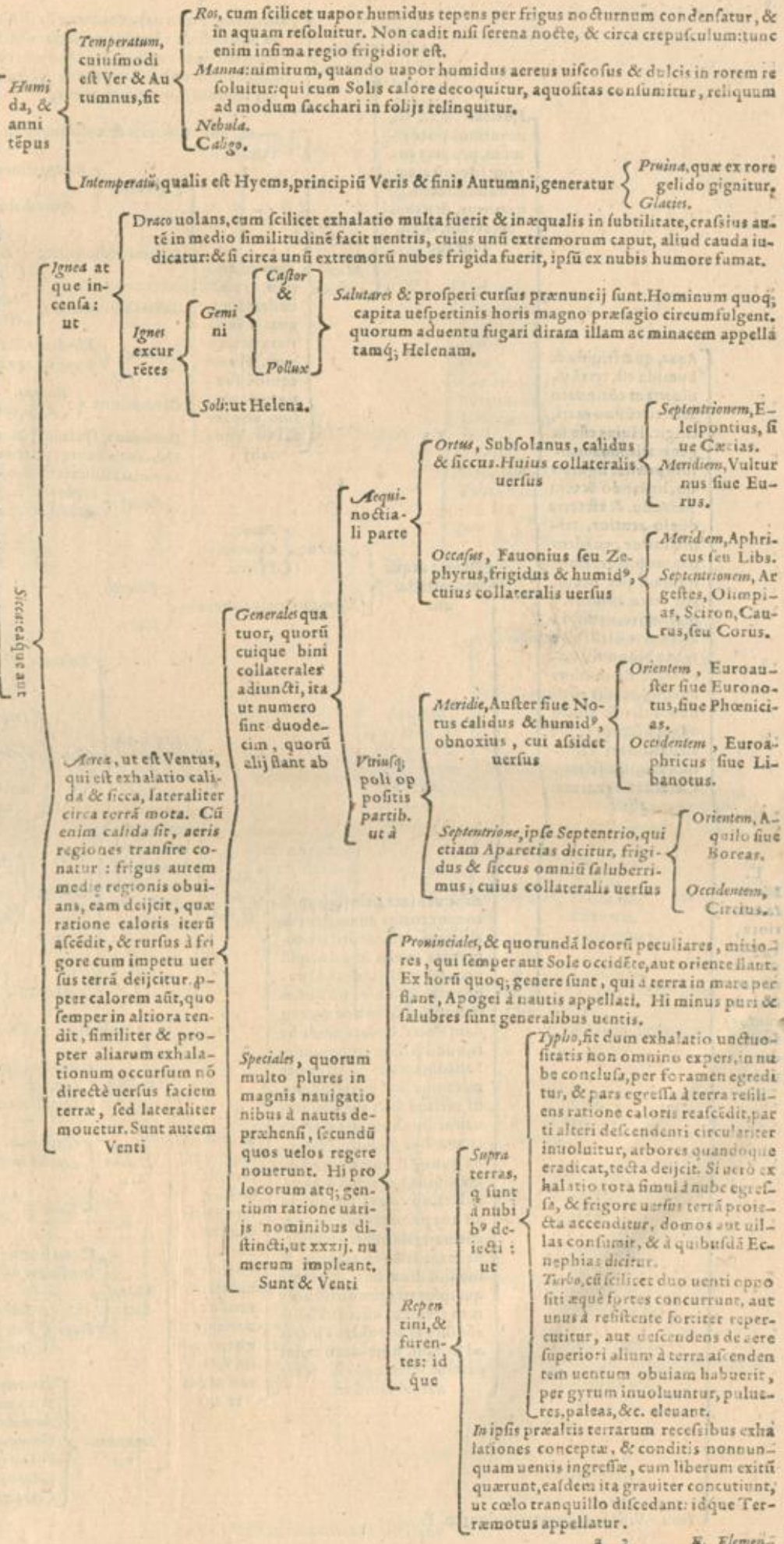
Frigidis, per hyemem: ut est Nix: gignitur quoque ex congelatione imbre.

Infima. Vide signum D.

Inferiora. Vide inferius signum E.

C. Elementorum partibilium seu mutabilium differentie in specie: non solum corporis humani, sed & rerum omnium quatuor numero elementa, nec plura, nec paucriora: quorum duo

D. Infima aeris regio est superficie aque & terre cōtigua, à radijs reflexis calida & illuminata. Hoc tamen diuersis anni temporibus non eodem modo contingit. Nam Sol in signis Septentrionalibus terrā directius respicit, radij ad angulos minores reflectuntur, hinc & calor augetur, ut nonnunquam exhalationes consumat. Sole autem Meridionalia signa perlustrante, oppositum accidit, & quandoq; frigus tam uehemens, ut terrae poros, ne quid exhalare queat, constringat. In Vere autē & Autumno, dū Sol Aequinoctio appropinquat, hæc temperatē se habent. Porro in hac parte uaria quoq; pro diuersa exhalationum ratione generantur. Nam si exhalatio fuerit

Fontes, nempe cum uapores terræ in scissuris, & cauernis montium in aquâ resoluuntur, & guttatim distillant, quæ undiquaque in loco basiore confluentes, tandem erumpentes, fontem faciunt. Riuis & Amnes: ab iisdem causis, plerumq; à diuersis locis fontanis & pluuijs, originem ducunt.

Flexibiles, quæ in montibus potissimum, propter eorum frigiditatem & humiditatem generantur, & ualles pererrant, & exsunt aut

Minores: ut

Torrentes, qui ex pluuijs & colliquefacta montium niue rapidè feruntur.

Maiores: ut

Flumina, quorum cause eadem sunt, quæ & fontium & riuorum. Flumè equidè fontium & riuorum concursus est. Unde alij

Europa diuidunt: ut Tanais;
Africa disingunt: ut Nilus.

Hispanias alluunt: ut Tagus, Iberus, Ana.

Italiam alluunt: ut Padus, Atesis, Arnus, Tyberis.

Gallia: ut Rhodanus, Garumna, Ligens, Sequana.

Germania: ut Rhenus, Albi, &c.

Pannoniam, Daciam, Mœsiam alluunt: ut Danubius, Thraciam alluunt: ut Hebrus. Sarmatas alluunt: ut Boristhenes.

Asia: ut Euphrates, Tigris, Indus, Ganges.

Aqua, quæ frigida & humida est, terrâ uniuersam cõtinuato aere, circũfluò mari, cingit. Huius esse in generatis, iusmentum præstat figurando, lineando & temperando. & est terra duplo acutior, triplo rarior, quadruplo mobilior. Hanc quidam per occultos terræ uentus à mari exire, rursus in alia parte illabi asserunt. Nonnulli uerò mare fluminibus auctum, rursus cõtinuo solis & aliorum astrorum seruore, per elevationem uaporum minui asserunt. Cæterum aquarum alia

Dulces: atque hæ collectæ aut

Arte ut

Putei, Cisterna, Piscina.

Natura, in locis coneanis

Paludes, Læta.

Sabiles

Salsa: ut Mare, principium & corpus totius aquæ, sicut & aliorum elementorum est cõgregata moles & principium propter multitudinè. Quapropter & fluuios nõ solum in hoc, sed & ex hoc aiunt quodam fluere. Colatũ enim fieri, quod salum est, potabile. Salsedinem autè maris ex permixtione sicci terrestris aduisti, uirtute solis eleuati, atq; uaporibus humidis mari in cidentibus puenire, Flumina quoq; si quæ de mari egrediuntur, per arenâ & terrâ colata, nõ amara, sed dulcia ad nos perueniunt, & dulcia, cõtinuò reitrantia resistunt, ne mare semper amarius & magis salum fiat. Sũt tamè qui ipsum à primordio amarum creatum asserunt. Causa autè fluxus & refluxus maris ad lunam, humidorum dominatricè, referenda est. Mare autè aliud est

Internum: & uel

Europa ab Africa diuidit, quod Mediterræanum appellatur, uarijs nominibus distinctum: ut uersus

Italia: Ibericum, Gallicũ, Ligusticũ, Tuscum, aut Tyrrhæum, Sardinum, Adriaticum.

Ionium, Myrtoum, Creticum.

Græciã: Aegæum, Inde ad Septentrio-nes, Hellepontus, Propontis, Põtus Euxinus, Meotis palus, &c.

Asiam: Maiorem, Syriacum, Minorem: ut Lycium, Carpathium, Pamphilicum.

Africam: Aegyptium, Libycum, Punicum, ut Numidicũ, Phariacum.

Asia concluditur: ut Caspium.

Externum, Magnum, Oceanus dicitur, terram circumfluens, atque pro diuersa in habitaculũ ratione, uaria quoque nomina sortitur: ut Mare aut

Orientis: Indicum, Eoum, Ianicum, Magellanicum.

Occidentis: Galitarum, Atlanticum, Sinus: Hesperius, Africæ magnus.

Meridici: Caput bonæ spei, Præssodum, Aethiopicum, Sinus: Barbaricus, Arabicus, Persicus, Paragonius, Canthius, Gangeticus, Magnus.

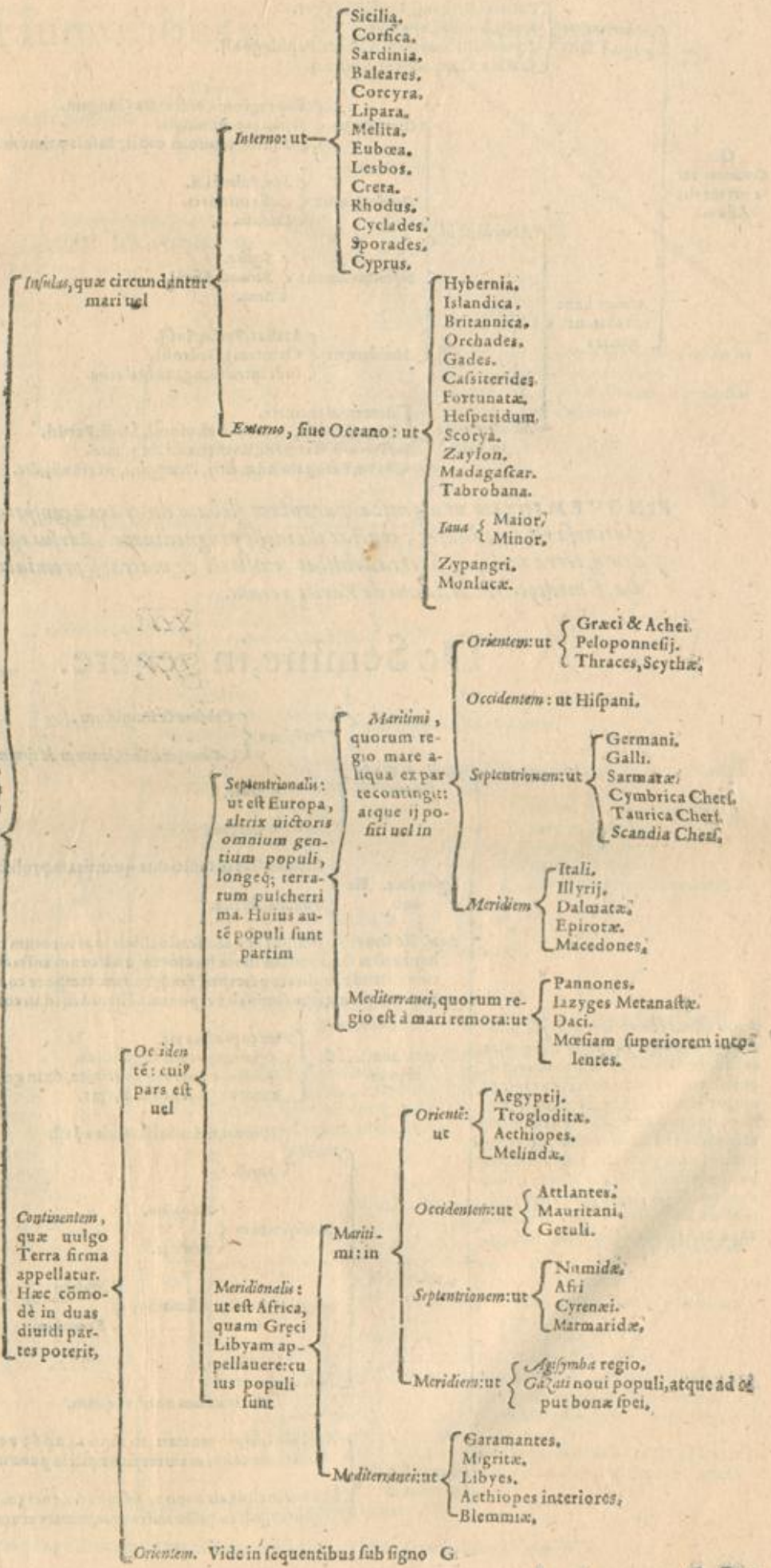
Septentrio- nis: Concretum, Glaciale, Sybicum, Hyperboreum, Sarmaticum, Germanicum, Britannicum, Aquitanicum, Cantabricum.

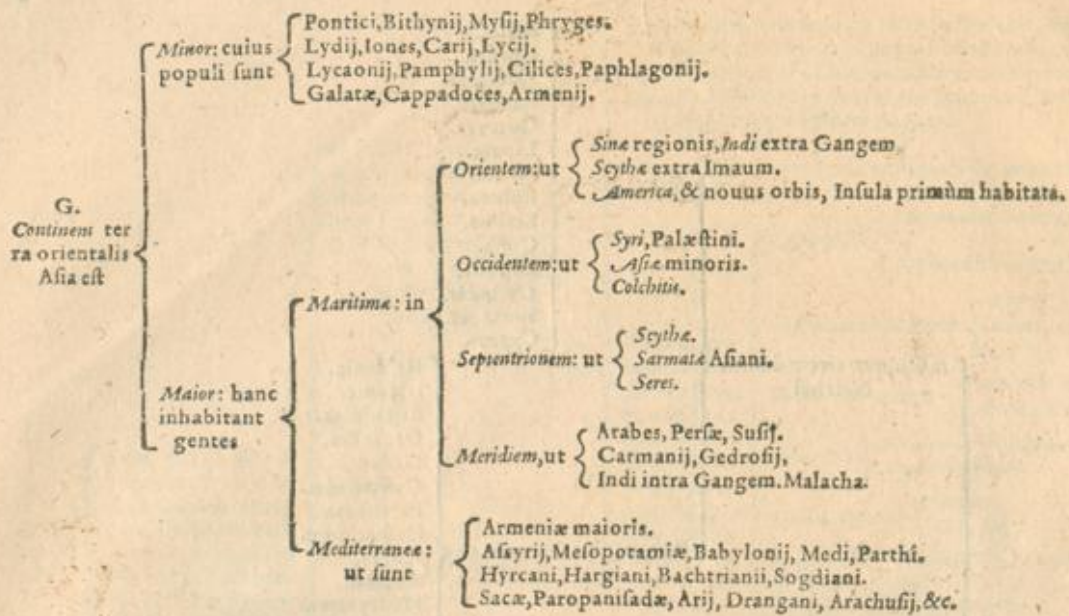
E. Elementa inferiora, (ppter grauitatẽ deorsum feruntur) sunt duo, uidelicet

Terra. Vide in sequentibus signum P.

F. Terra

F.
Terra frigida est & sicca, densa, solida, grauis, obscura & rotunda, firma, stabilis & immobilis, cuius locus naturalis in medio totius existit. Inde rerum naturalium subiectarum solidum est fundamentum, atque materia: ut eadem terra sit uni homini preparatum domicilium: quae nos nascens excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper. Est quod haec benigna, mitis, indulgens, ususque mortalium semper ancilla. Huius esse in generatis, praestat ad retentionem & fixationem faciendam, & ad conseruandas figuras & formas. Porro orbis terrarum uniuersus distribuitur in

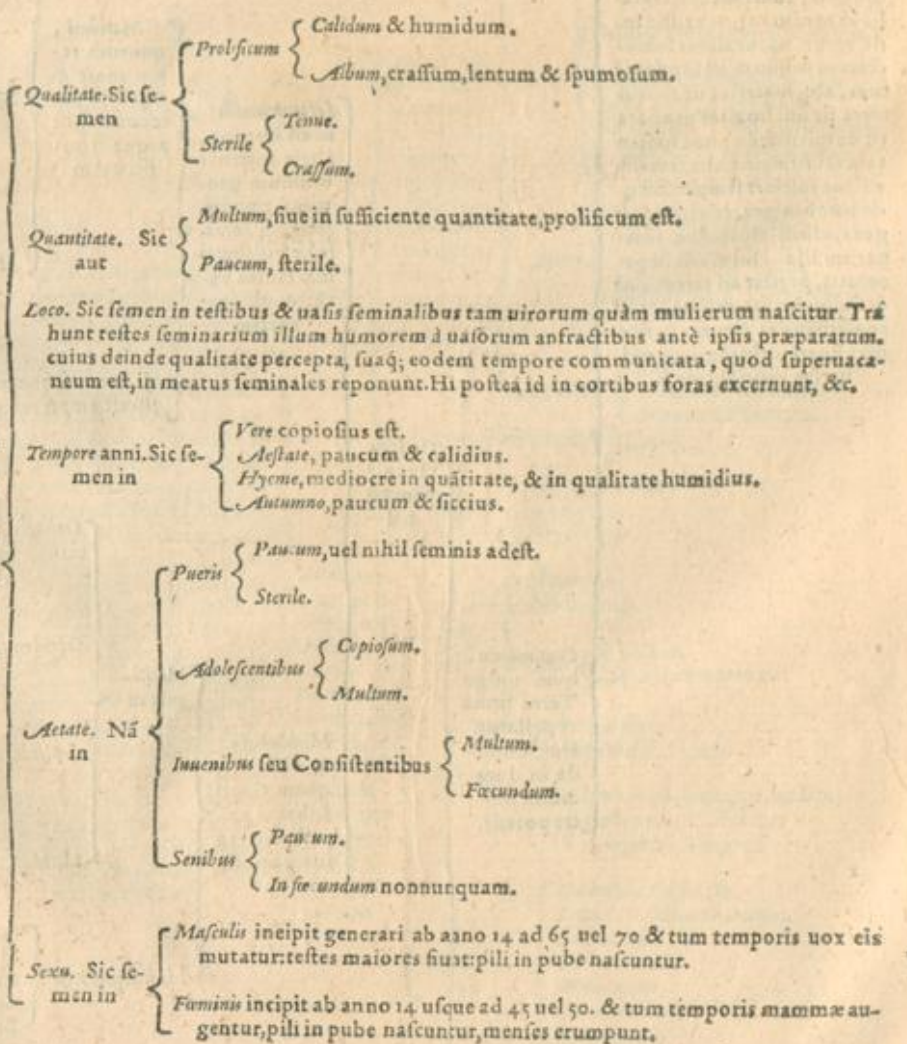

PINGVEM terram ut dignoscas, paruulam glebam dulci aqua consperge & subige: si glutinosa est & adheret, constat illi inesse pinguedinem. Rursus effossa serobe, eademq; terra repleta, si terra dehiscat, exilis est & macra: si prominat, pinguis, media, si mediocris. Cardanus de Variet. rerum.

De Semine, in genere.

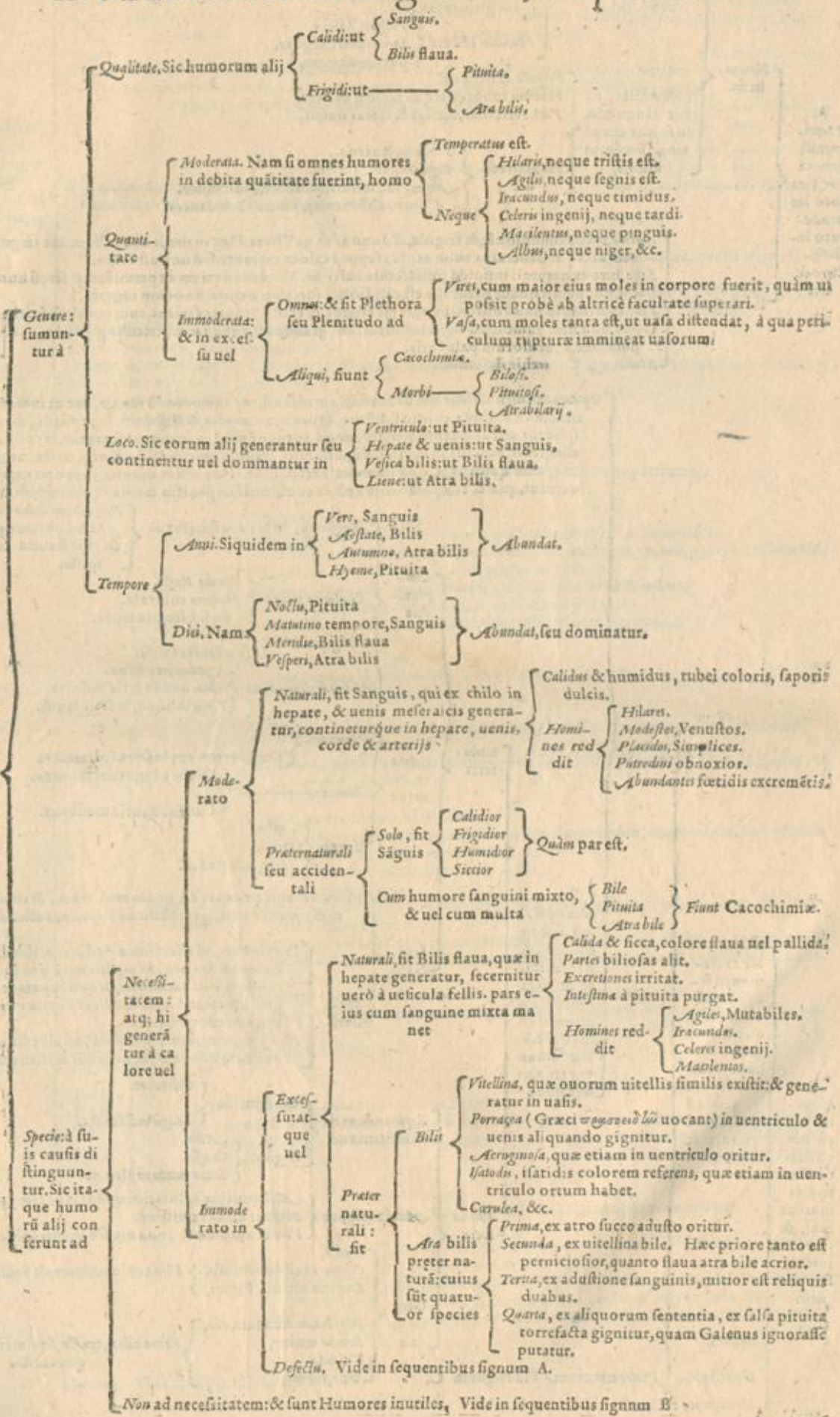
Semen est excrementum utilis & ultimi alimenti: vel est substantia genita ex viili & ultimo alimento uiuentis, potestate, aut actu continens ipsum uiuentis. Generatur ex sanguine superfluo, qui per arteriam & uenam ad utrumque testem descendit, non recto itinere (ut in masculis) sed anfractibus, in quibus paulatim albescit, tum demum ubi iam ipsos testes attigerit, seminis substantia in ipsis manifestè apparet. Huius differentia sumuntur à

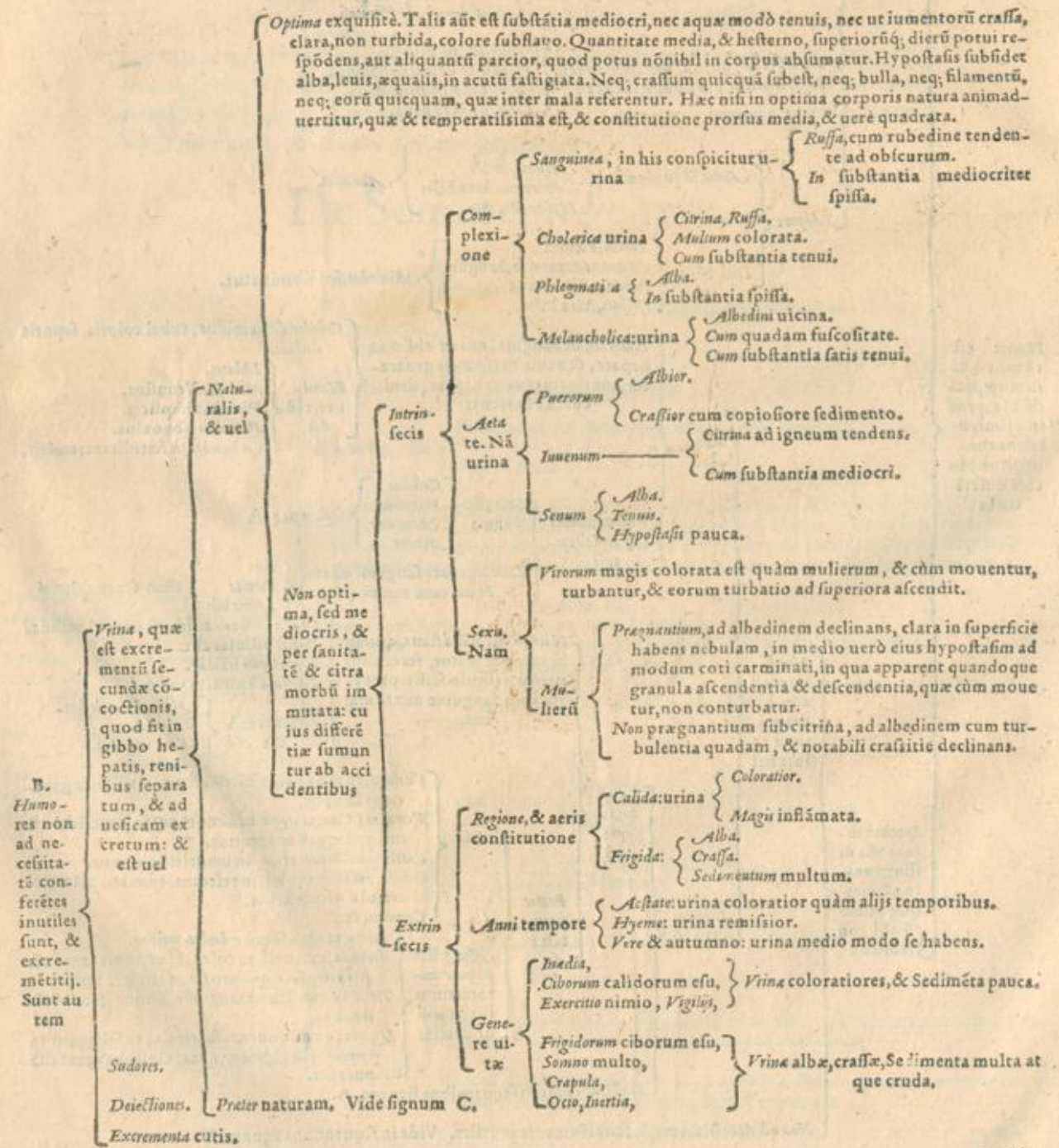
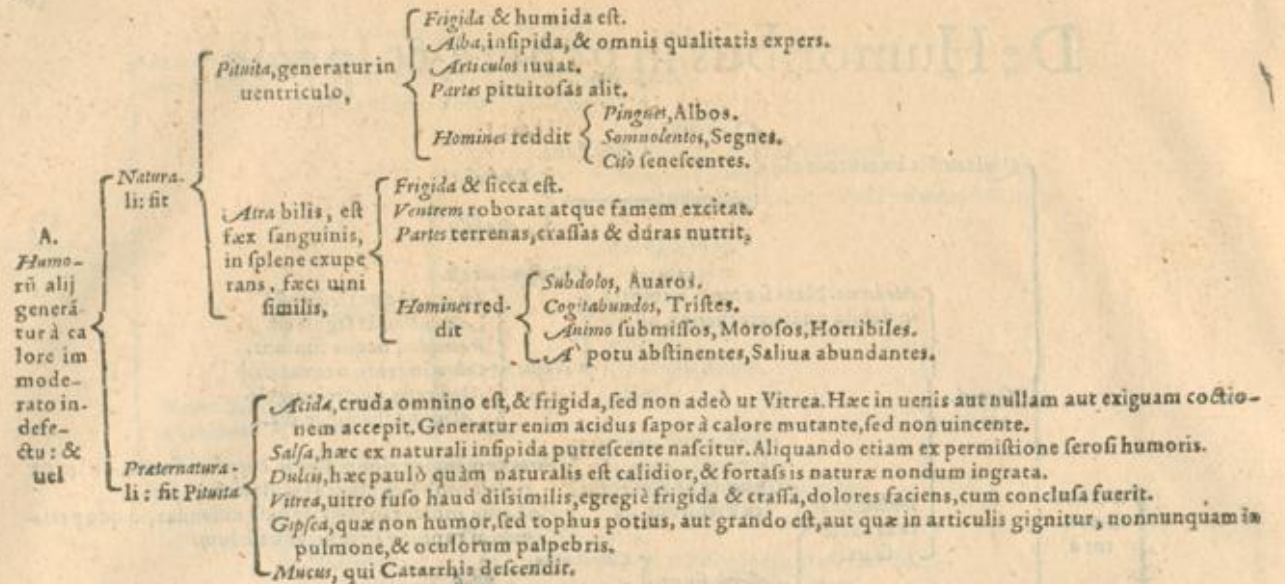
De Hu-

De Humoribus in genere, & specie.

Humor est corpus humidum, fluidum, in quod in primis nutriens convertitur. Horum differentia in

A. Humo.

PARS I. DE VRINA.

Tenuis. Talis urina sub ijs tantum coloribus inuenitur, qui ad rubrum procedunt, sub albo, pallido, aureo, croceo, ad rubrum usque. Nunquam enim coerulea, liuida aut nigra tenuis apparet. Significat uel

- Inimutam concoctionem, natiuique, caloris penuriam ex intemperie sola, citra humorum uitium.*
- Venarum obstructionem.*
- Hepatis debilitatem.*
- Immoderatam potationem.*
- Renum uel ureterum obstructionem à calculo, grumo, pure, uel caruncula, &c.*

Crasa, quæ non potest esse, nisi ob admixtionem alicuius crassefacientis, secundum uariam humoris admixti naturam, & quantitatem, uarias fortiter in crassitudine differentias: & significat ob crudorum humorum copiam uel

- Concoctionis priuationem.*
- Caloris oppressio nem.*

Substantia, cuius quatuor sunt differentie,

Clara, splendida, seu perspicua, quam uisus acies facile penetrat, quæ fit à spiritu & calore uel

- Naturali.* Talis significat *Perfectam & optimam coctionem, humorum bonitatem, Naturæ caloris summam ubertatem.*
- Non naturali:* significat *Cruditatem, Ignem calorem, qualis est in febris.*

Turbida seu obscura, per cuius medium non uidemus, quæ fit à paucitate spirituum, & caloris innati: & semper pro ratione caloris & spiritus uel magis, uel minus lucida urina fiet. Hæc significat uel

- Affectum Vesicæ & Renum* In quibus uel humoris est copia, uel ulcus, è quo cruor uel sanies, pus, aut mucus.
- Crasorum humorum copiam in uenis, quos difficile coquit calor innatus;*
- Morbos diuturnos & contumacos.*
- Capitis dolorem.*
- Veterum, & Lethargum, maximè si diutius perseueret.*

C. Urina præter naturam differentie sumuntur à

Panca. Talis indicat uel

- Cibi & potus paucitatem.*
- Evacuationem immodicam, siue per egestionem, siue per sudorem, &c.*
- Renum uel ureterum, uel uesicæ obstructionem, à calculo, grumo, pure, uel tuberculo;*
- Retentionem aquo sitatis in loco aliquo, ut in hydrope.*
- Ingentem caliditatem, humiditatem absumentem, ut in febris;*
- Caloris & uirtutis mortificationem, ut in morti proximis.*
- Nimiam frigiditatem, paralyticentem uesicam, ut in stranguria,*

Inflammationem *Ami Colli uesicæ Veterum* *Coarctantem uesicæ collum.*

Humorum cruditatem & compactitatem, qui difficulter secernuntur & permeant;

Mutationem porus in nutriendum, quod extenuatis, & ex morbo conualescentibus frequens esse solet

Multa: indicat uel

- Assumptionem cibi multi & potus.*
- Ingentis aquæ copiam, quodam in loco tam diu coarctatæ, eruptionem, ab hydrope, uel multa cruditate prouenientem.*
- Repletionem multorum humorum in uenis.*
- Crisim, per uiam illam.*
- Humorum liquefactionem, ut in febris incensuis, & principio hecticæ, & tunc apparet urina unctuosæ.*
- Nimiam renum caliditatem, aquositatem ad se attrahentem ab hepate, antequam digestio fiat in eo, ut est in diabetica passione: & tunc urina est ualde multa, aquosa, tenuis, ut in crapula.*
- Medicamentorum diureticorum assumptionem, uel uini aquosi, &c.*
- Paruitatem expulsionis aliarum superfluitatum, uel propter sudorem, uel egestionem;*

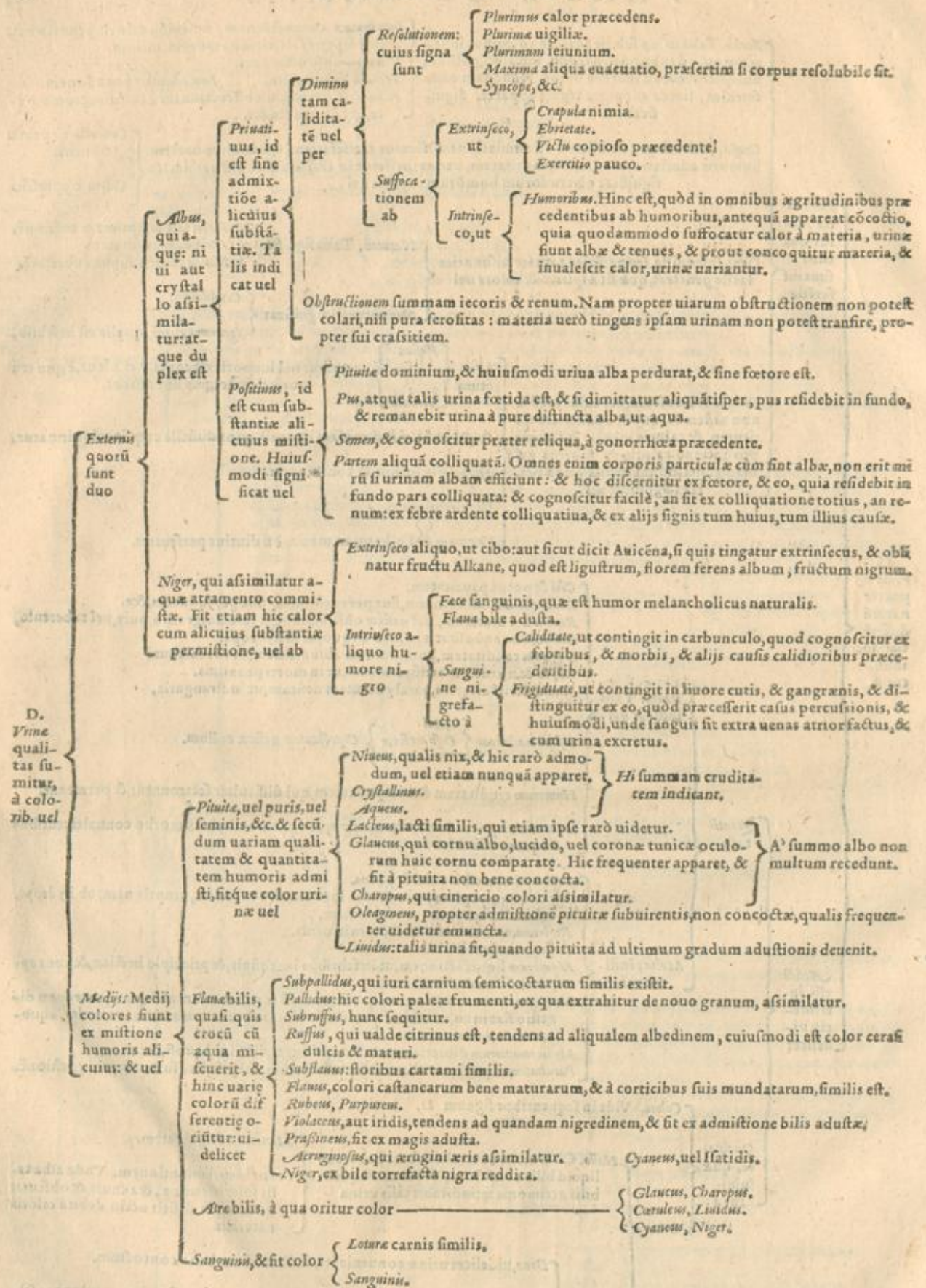
Qualitate, quæ sumitur à

- Colore.** Vide in sequentibus signum D.
- Odore**
 - Nulla.* Cùm urina naturalis debeat habere a liquid bilis admixtam, & per consequens bilis acrimoniam: indicabit talis urina *Maximam frigiditatem.*
 - Concoctionis diminutionem. Vnde alba talis solet esse urina, & tenuis & obscurata quia in ipsa deficit actio debita caloris naturalis.*
- Aliquo**
 - Bono, uidelicet urinae conueniente, indicat cibum bene concoctum.*
 - Malo siue fetido, qui prouenit uel à*
 - Membro putrefacto, per quod pertransit urina, quod cognoscitur ex dolore & alijs signis.*
 - Putrefactis humoribus, unde in maximis putrefactionibus, ut in febris pestilentialibus urinae & excrementa fetidissima redduntur: & hæc semper intellige, nisi ab extrinseco contingat;*

Contentis. Vide in sequentibus signum E.

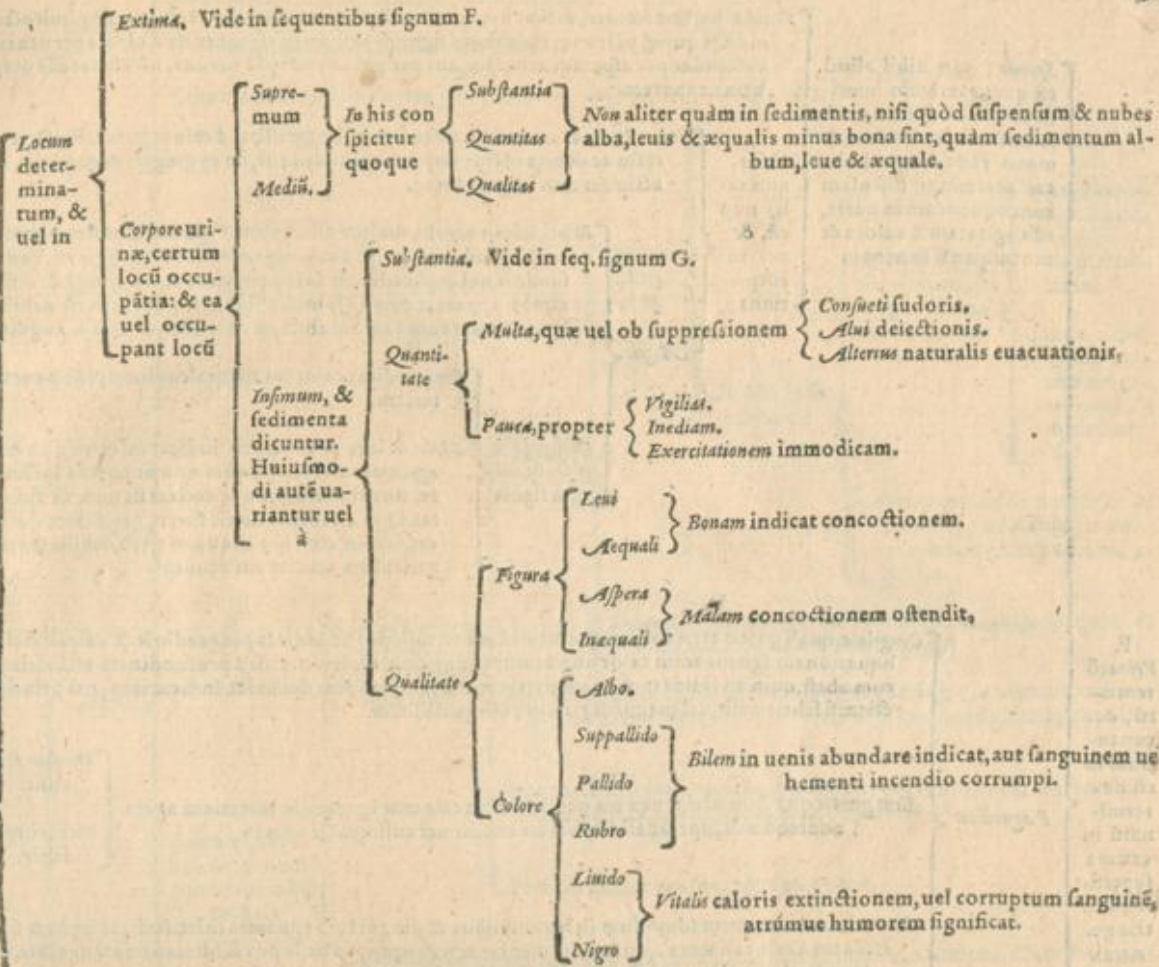
D. Urina

LIBRI PRIMI

IN coloribus urinarum semper obseruandum erit, an in melius, an in deterius processus indies fiat. Hinc enim cognoscitur actio naturae.

CONTENTVM in urina est corpus aliquod extrinsecum (extrinsecum dico, quod non est de substantia ipsius) excrementum terreum super additum aquositati urinae, generatum per sublimationem à calore moderato, uel immoderato.

E. Urina contentorum alia occupant

Nullum certū locum occupantia, sed per totum urinae corpus dispersa, uel

Semper perseverant, & urina, ut turbida mingitur, talis etiā permanet. Indicat non esse perfectā sublimationem, sed actionem fieri in materiam crassam & densam, & permisceri humores. Quod si huiusmodi urina appareat

In morbi principio, pessimum est signum, tamen indicat multitudinem humoris putrescentis exagitari à calore igneo, tendente ad corruptionem, & non potest esse à calore naturali, qui semper ordinatè procedit, unquā in principio aggreditur materiā. Quod si hæc urina sit cum pulsu debili, ætate senili, tempore hyemis, uirtute non constante, letalis erit ægritudo. Si autem ætas sit iuuenilis, & uirtus constans, & alia bene attestentur, longa quidem erit ægritudo, & non periculosa, non tamen desperata.

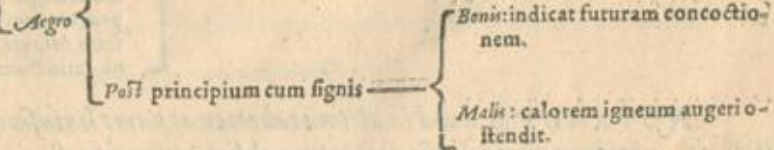
Post principium, ut an urina clara apparuerit, nunc perturbata incipiat apparere: ut cognoscamus, an talis ægritudo, quæ perturbacionem istam facit, sit à calore naturali, an ab igneo, oportet constantiam uirtutis & reliqua attendere: quæ si bona sine cum bonis signis, indicat uirtutem ualidam agere in morbum, & iam adesse propè statum. At si huiusmodi urina sine cum alijs malis signis, indicat quod putredo augetur, & quod calor igneus putredinalis incipiat humores uehementius exagitare, & dominari super ipsos: & hoc sæpe uidetur in febribus pestilentialibus.

Cum mingitur, perturbata est, sed paulo post residet. Hæc bonam habet semper significationem. Indicat enim, quod in uenis bona inceperit fieri concoctio, & quod concoquitur, habet iam aliquam formam, licet imperfectam: sed dum calor feruet in uenis, partes aliquæ terrestres ipsi admiscuntur, quæ adhuc ab ipso calore non sunt perfectè separata.

Clara quidem mingitur, sed paulo post perturbatio contingit: quæ si est in corpore

Sano, indicat sanitatem culpata: quia calor subintrauit materiam aliquam cruidam, quæ est intra uenas, & ipsam pellucidam fecit, rarefaciendo partes ipsius, qui calor & spiritus ubi exhalat, ab aere extrinseco refrigerata, urina redit ad propriam naturam, & perturbatur. Hi admonendi sunt, ne plures cruditates colligant.

In principio, malum indicat: quia agitatio fit à calore igneo.

b E. Urina

Urina alba, sine foetore, & sine hypostasi mala, indicat materiam crudam & pituitosam in uenis. Est quoq; plerunq; maximum signum catharri descendens a capite per uenas. Nam si descendat per asperam arteriam, aut per gulam, aut per neruos, no est necesse ut spuma in urina appareat.

Spuma, quae nihil aliud est, quam extensio humidi uiscosi cu spiritu crasso misti, facta a calore & motu. Haec semper indicat materiam uiscosam concoquendam in uenis, esse agitatam a calore & motu: quae si fuerint in

Urina, quae talis non est, & uel in corporibus

Sanis. Indicat materiam uiscosam esse aggressam a calore naturali. Qua de causa, recta ac debita uictus ratione utendum erit, ne aggregentur materiae, & caloris actiones non impediuntur.

In principio morbi, malum est signum. Quoniam multam materiam concoquendam indicat, & a calore praeter naturam agitari. Unde indicium sumitur, uel aegritudinem fore perniciosam, uel longam & difficilem, maxime si appareat cum alijs malis signis, & praeterea cu debili uirtute. Spuma enim tunc tantum abest, ut detendat, ut etiam augeat malitiam.

Aegri

Boni: indicat calorem naturalem incepisse penetrare materiam.

Post principiu, & uel cum signis

Malis, colore & contentis: indicat calorem non naturalem agitare materiam, & cum non sit potens ipsam resolvere, mouet tantum, unde excitat flatum, & spumam generat. Quod si uirtus fuerit fortis, periculum quidem indicat, tamen cum spe aliqua. Si uero debilis fuerit uirtus, periculum maximum denotat.

F. Urinacō tentorū, occupantium lo cū determinatū in extrema superficie, sunt tria genera:

Pinguedines

Congelata, quasi guttae cereae colliquatae, ut etiam manu tolli possit. Indicat pinguedinis & adipis siccoris colliquationem. Igneus enim calor non tantum adurit partes leuiore, sed profundiores etiam attingit: & parum abest, quin ad solidarum etiam partium consumptionem deueniat. Indicat itaq; uel principium hecticae: si febris adsit, uel magnam renum colliquationem.

Sicut guttae quaedam olei, tanquam oculi. Indicat calorem igneum in materiam agere adurendo & superassando. Indicat autem uel colliquationem in

Renibus, si febris no adsit.

Toto corpore cum febre.

Sicut telae araneae, quemadmodum in leguminibus & pingui iure apparere solet. Indicat bonam fieri concoctionem a calore naturali, qui non uiolenter extrahit pingue utile pro sublimatione sanguinis, unde excrementa aliquid etiam eius utilis obtinent: modò uecum sit, quod semper proportione respondeat rei, a qua excernuntur.

Quantitate

Magna, lata, profunda, & uel in corpore

Pingui, minus malum significat.

Macro, maximam indicat colliquationem.

Pauca, angusta, minorem indicat consumptionem, praesertim in corpore carnosio & pingui.

Qualitate: & uel

Colore. Nam circulus

Subnigricans, indicat calorem igneum assare & adurere humores.

Viridis: non extremam indicat assationem.

Odore: foetor enim certissimum putredinis indicium est.

Circulus uel corona, est quoddam urinae superficiem ambiens, generatum ex humido natiuo, colliquato a calore igneo, unde ex toto genere praeter naturam est. Indicat autem calorem igneum, colliquantem humidum natiuum, qui quidem admodum malignus est, & intensus, ut in febribus ardentibus & colliquatiuis. Huiusmodi autem circulus uariatur uel in

Spumitate: & uel cum signis

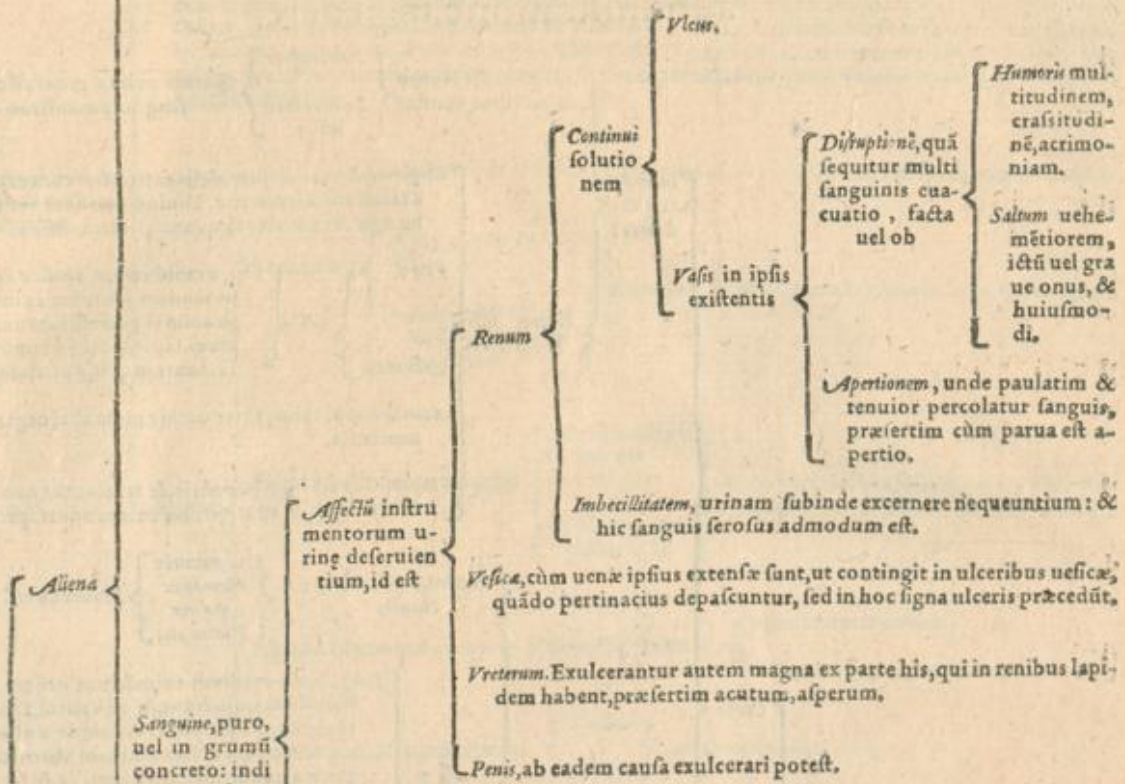
Boni, in colore, substantia, & ceteris conditionibus, & cum aegri uirtute robusta, humidum quidem natiuum colliquiari indicat, sed spuma detrahit malitiam huiusmodi colliquationis. Significat enim quod calor naturalis, aliquid hoc in loco facit, & quod aliquam materiam ad concoctionem praeparat, unde tumescit & spumosa redditur: admisceatur autem coronae: quoniam materia est admodum admista cum substantia colliquata.

Malis, in quantitate, qualitate, contentis, cum mala morbi tolerantia. Talis namq; indicat perfectam malitiam colliquationis. Indicat enim calorem esse diminutum, in quantitate, non in malitia. & ratio est, quia diminutus est calor innatus, super quo fundatur calor igneus in subiectum, colliquando. Verum cum non possit assare, sicut prius, in hac debilitate adurendi facit huiusmodi ampullas, quae non sunt albae, sed uirides, aut nigrae, & tunc praeterquam quod indicat aegritudinem seuissimam, indicat etiam desperatum omnino esse corpus, & calorem naturalem per se extinctum.

NOTANDVM, quod in ultima tabe non apparet huiusmodi corona, quia tunc humidum natiuum, cum iam sit ferè totum absumptum & colliquatum, paucum admodum est.

G. Sedo.

Pur: in ueteratum ac fordidum ulcus indicat.
Caruncula: exulceratos renes demonstrat.
Calculo uel arenulis: calorem igneum uel in renibus, uel in uesica ostendit.

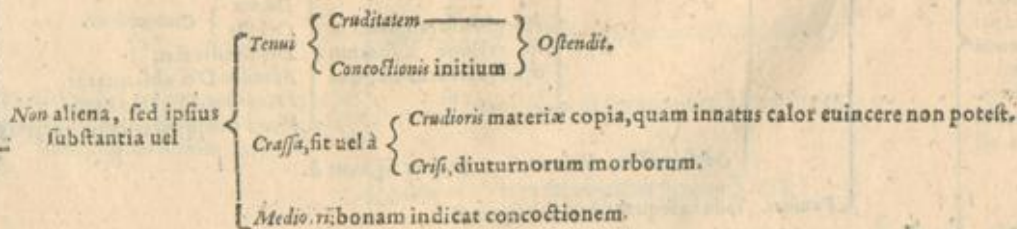
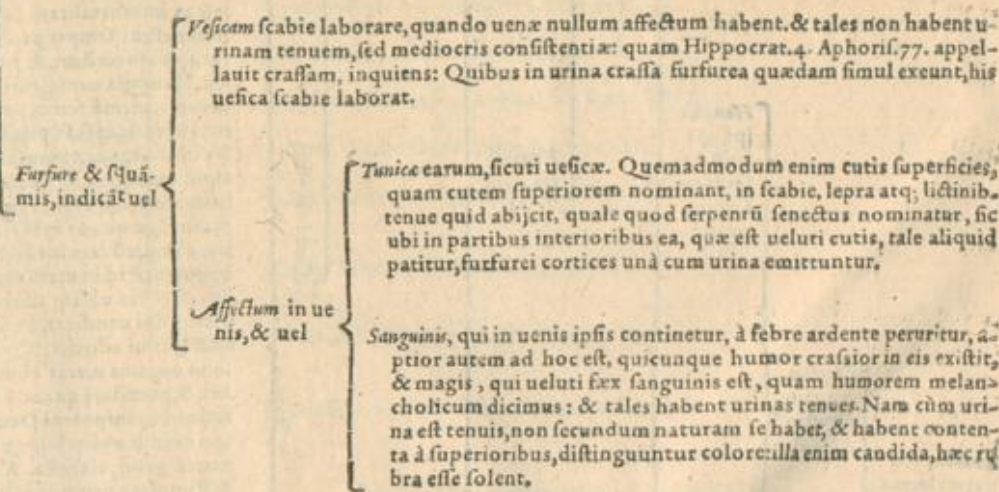

Amplitudinem osculorum ex uena caua, urinam ad renes excolantium. Cum enim ampliores & patetiores meatus fuerint, quidam etiam ex sanguine uenae mittunt, aliaque eadem causa cognoscitur, haec praecipue, quod mittitur sanguis sine dolore aliquo,

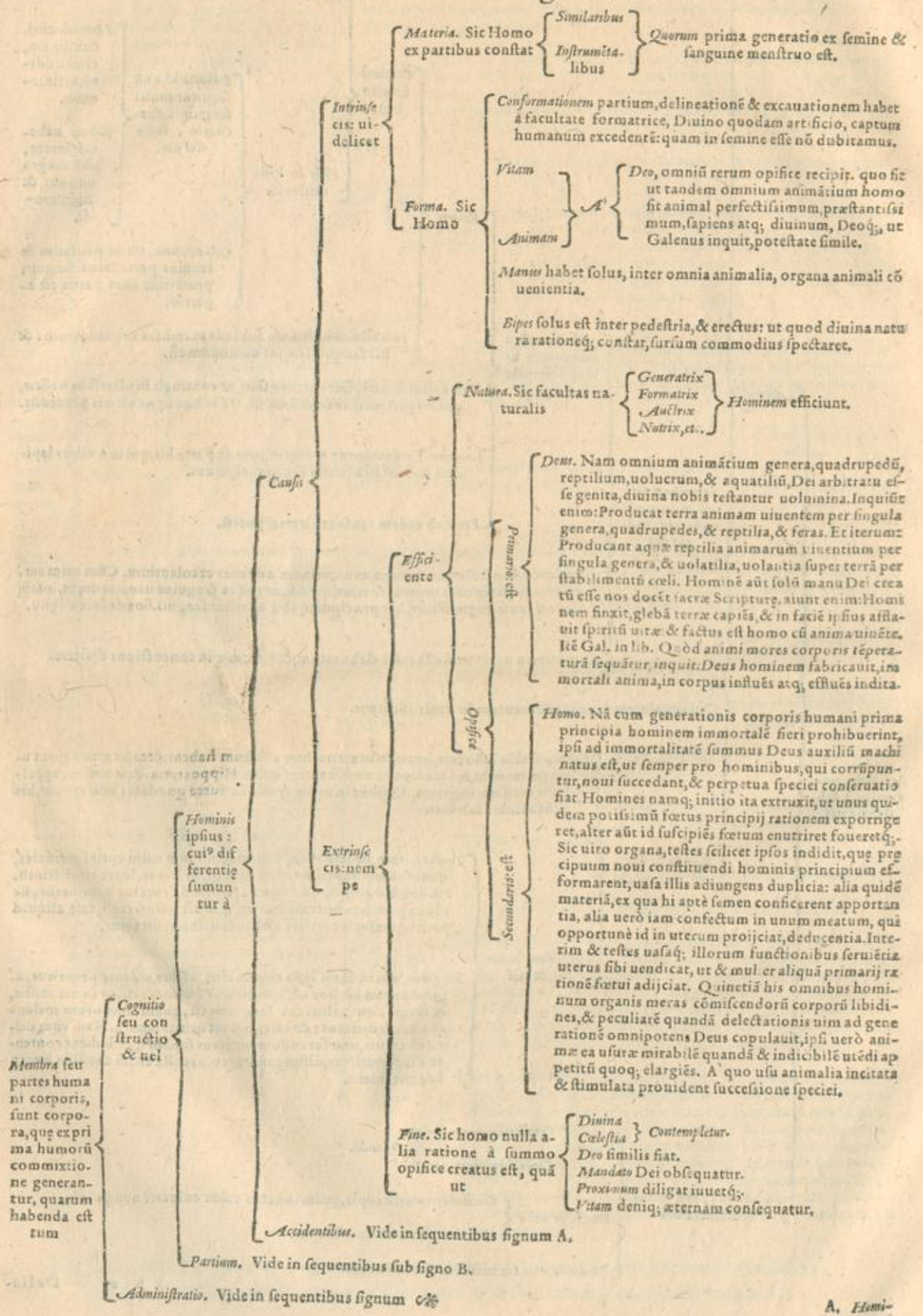
Sanguinem in uenis non esse recte elaboratum, & naturam in concoctione deficere.

Capillis: calorem igneum, adurentem, in uenis indicant.

G. *Sedimenta uariantur a substantia uel*

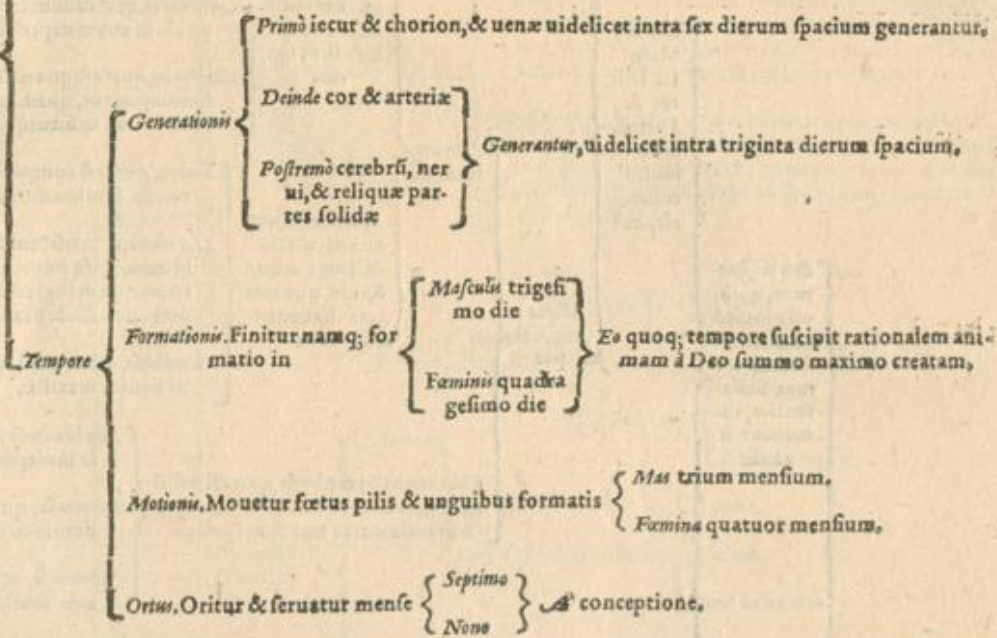
De hominis, partiumque similarium & instrumentalium cognitione seu constructione atque administratione, in genere.

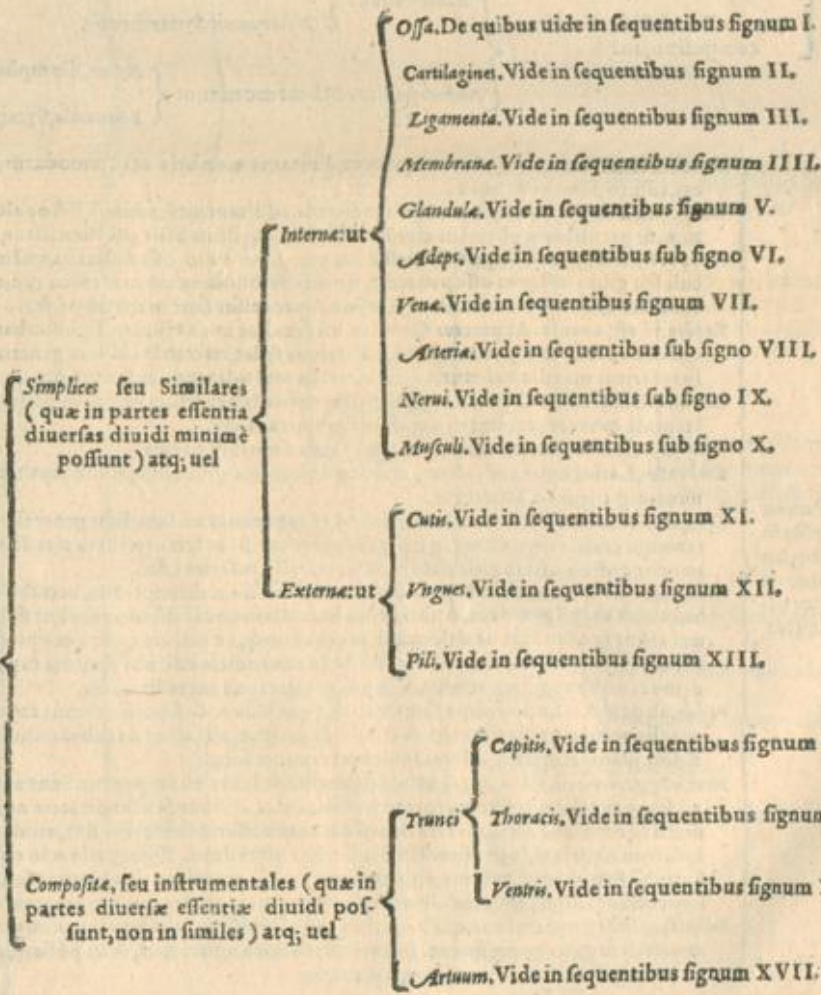
A. Homi-

Loco. Generatur in utero matris. Semen enim masculi uterus concipit, cum semen à testibus foeminae reiectum per duo uteri cornua uiam subliniens, ei miscetur. Verùm semen uterus amplexatur, & undiq; se colligens tangit, ore aded compresso, ut neq; specilli acumen capere possit, calore uerò suo, externâ superficiem seminis siccat, atq; obdurat, ita ut putamini interiori oui similis reddatur, principio quidem tenuis membrana, uerum successu temporis crassa & fortis, totam integit uuluaui interiorem. Græci *χορίον*, nos Secundas appellamus. Interim uerò natura nunquam ociosa ex semine duas alias parit membranas: quarum altera Amnios est, siue sudoralis, quæ sudorem foetus excipit: altera uerò Alan toides, hoc est intestinalis, prædicta tenuior, urinam per meatum, quem Vracon appellant, ab infantis uesica recipit, &c.

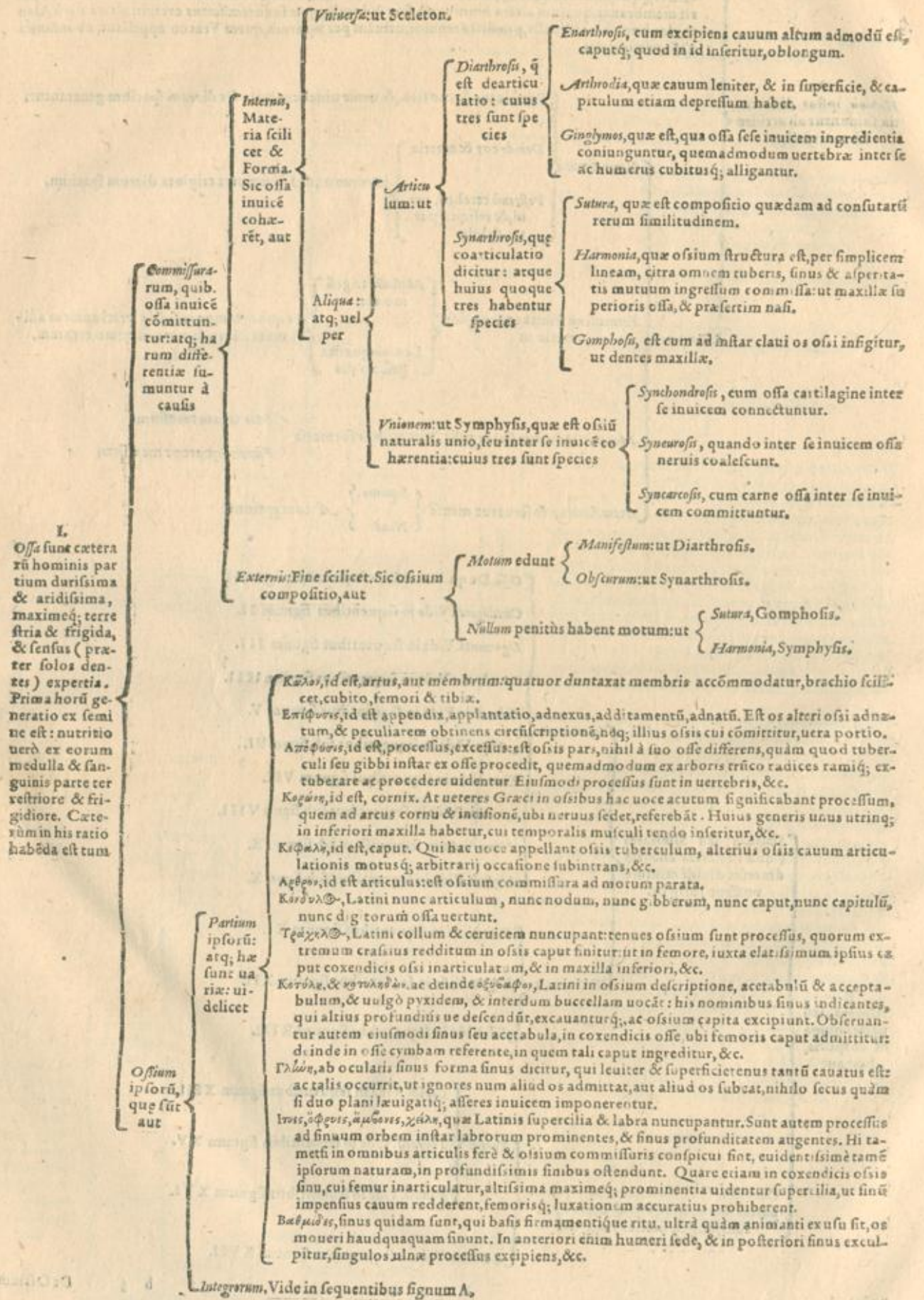
A.
Foemina ipsius differentia sumuntur ab accidentibus: uidelicet

B.
Membra, seu partes humani corporis, sunt aut

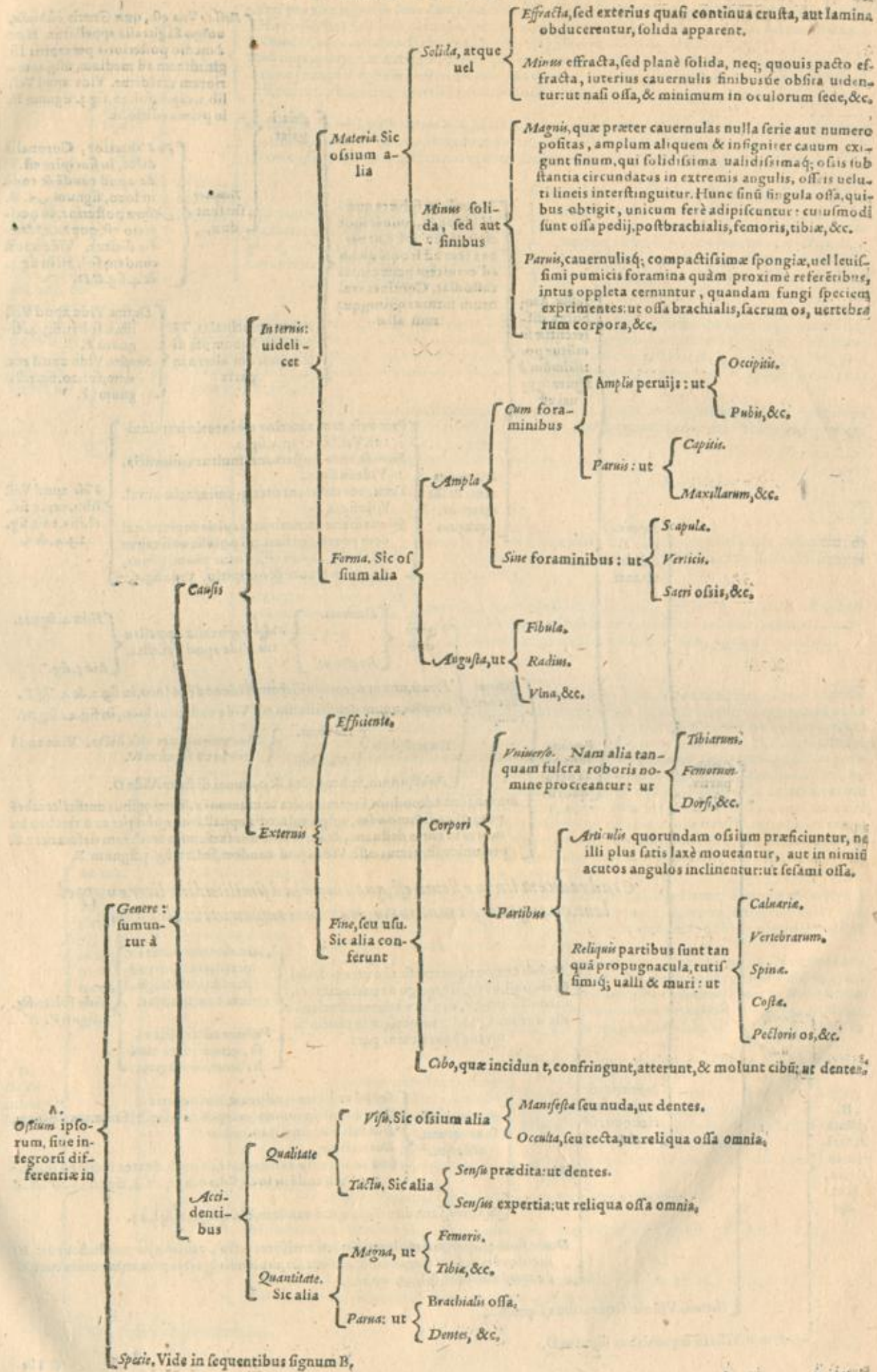

De Ossium constructione, seu cognitione, in genere.

L.
Ossa sunt cætera
rū hominis par
tium durissima
& aridissima,
& aridissima,
maximeq; terre
stria & frigida,
& sensus (præ
ter solos den
tes) expertia.
Prima horū ge
neratio ex semi
ne est: nutritio
uerò ex eorum
medulla & san
guinis parte ter
restriore & fri
gidiore. Cæte
rum in his ratio
habèda est tum

Ossium
ipsorum,
quæ sunt
aut

Recla. Vna est, quæ Græcis *ὀπίσθια*, uulgo Sagittalis appellatur. Hæc à medio posterioris per capitis 16 gradum ad mediam usq; anteriorem extēditur. Vide apud Ves. lib. 1. cap. 6. fol. 20. fig. 3. signum E. in prima editione.

Principales

Vna anterior, Coronalis dicta, in sincipite est. Vide apud eundem & eodem in loco, signum A. B. Altera posterior, in occipitio est, quæ *λαμβδωδία* dicitur. Vide apud eundem fol. 21. in fig. 3. & 4. fig. C. D.

Minus principales, Temporales, Squamosæ dicitur, quarum altera in parte

Dextra. Vide apud Ves. lib. 1. fol. 21. fig. 4. signum F. Sinistra. Vide apud eundem fol. 20. fig. 3. signum E.

Naturalis, ut sphaera quædam oblonga, eminet in occipite & sincipite, ut nervos tam ad frontem quam ad ceruicem permeantes custodiat. Continet cranium suturas quinque, quarum alia

Totum. Atque huius differentia sumitur potissimum à figura: quæ uel est

Præternaturalis: & sunt quatuor, quarum Prima est, cum anterior eminentia imminuitur. Ves. lib. 1. cap. 5. fig. 2. Secunda, cum posterior imminuitur eminentia. Vide in fig. 3. Tertia, cui deficiunt utraq; eminentia simul. Vide fig. 4. Quarta species acuminati capitis cogitari quidem potest, sed fieri non potest: ut si caput ad utraq; aurem efficeretur prominētius, quam in fronte & occipitio. Vide fig. 5.

Vide apud Ves. lib. 1. cap. 5. fol. 18. in 1. edit. fig. 2, 3, 4, & 5.

Superioris: uidelicet Cranei

Verticis duo { Dextrum. Sinistrum. }

Vulgo Parietalia appellantur. Vide apud Ves. lib. 1.

K. in 4. figura. L. in 3. fig.

Externa septem: nempe

Frontis, unum coronale dictum. Vide eodem in loco, in fig. 3. & 4. fig. L. Occipitis, unum densissimum est. Vide eodem in loco, in fig. 4. fig. M. Temporū, duo { Dextrum. Sinistrum. } Squamosa uel petrosa dicta. Vide eodem in loco signum N. Palati, unum, Sphenoidea, & os cunei dictum. Vide O.

Partium sunt octo: quorū

Interna, sunt admodum foraminulenta & cauernosa, meningibus uersus cerebrū præposita, Ethmoides, uulgo colatoria appellantur, quod per ea à cerebro humores in nares defluant, & aer inspiratus sursum in cerebrum deferatur: & pro unico sumimus ossē. Vide apud eundem, fol. 22. fig. 5. signum Z.

Capitis partisque

Os ad radicem linguæ situm est, quod uocatur à similitudine literæ u appellatur, quanquam sit minimum, maximas tamen utilitates habet.

Musculo temporis præposita, in utraq; faciei parte unū, os iugale, uulgo os pacis dictum, medullæ expers, densum atque instar lapidis durum. Quod transuersum in medio suturam habet: cuius pars

Anterior tum parte superioris percilij extrema ad paruum oculi angulum continuatur. Posterior cum capitis offe, quod iuxta aurē habetur, coniungitur.

Vide fol. 22. fig. 5. signum V. X.

Trunci, atque uel

Inferioris: uidelicet faciei: quorū alia

Maxilla

Sex ad radicem oculorum, utrinque tria. Duo, in quibus omnes (exceptis incisorijs) firmantur dentes. Duo sub narium foraminibus. Duo narium, Duo in maxillæ extremitate, in quibus dentes incisorijs insuntur. Vide eodem in loco, fol. 20. fig. 3. & 4. signum Q. S. P. X. Z. Inferioris, sunt duo. Vide apud eundem, lib. 1. cap. 10. fol. 43.

Dentes sunt 32. quorum molares uiginti, incisores octo, canini quatuor habentur. Hi incidendis & confringendis & atterendis, molendisq; cibis priuatim conducunt. Vide apud eundem, fol. 45. cap. 11.

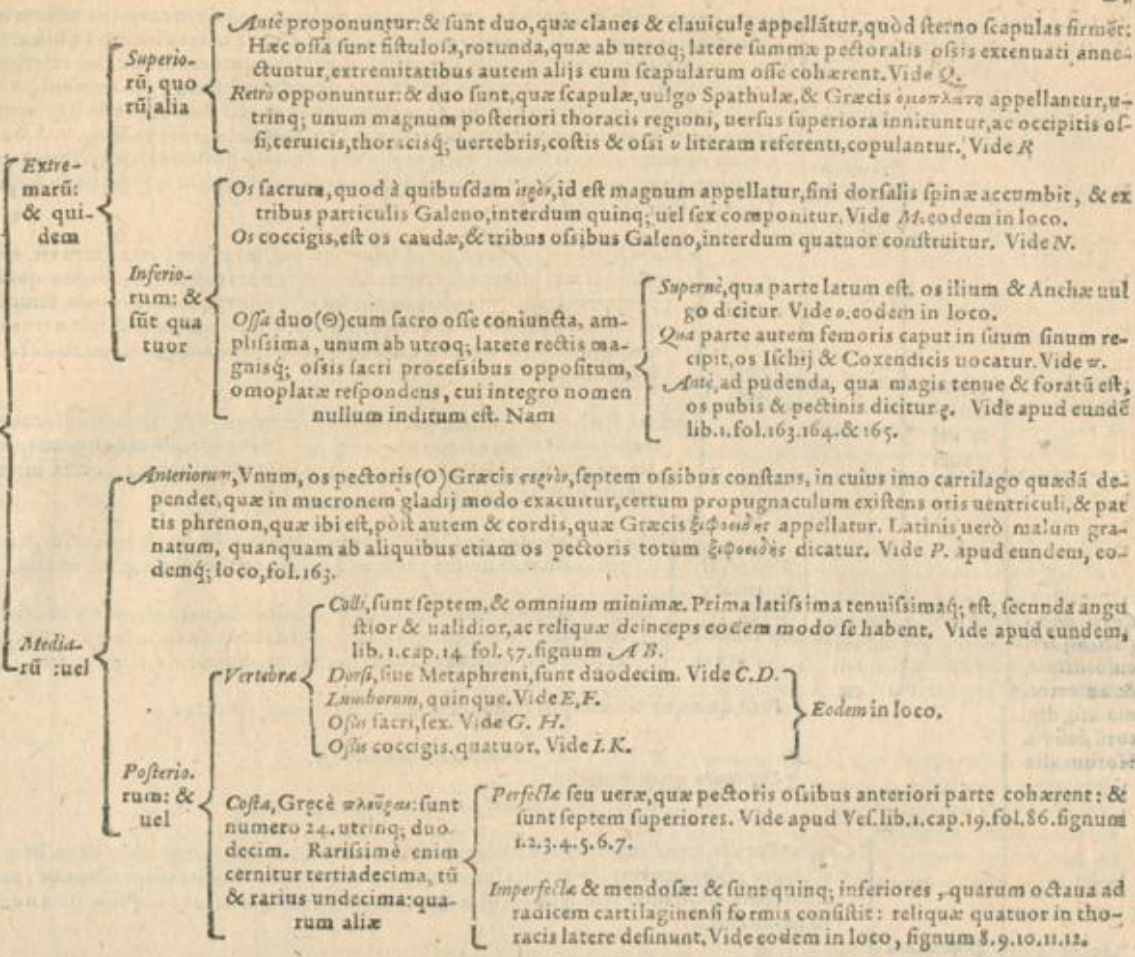
Thoracis. Vide in sequentibus signum C.

Artuum. Vide in sequentibus signum D.

B. Ossium differentia in specie, sunt aut

C. The-

C. Thoracis ossa (vide apud Vesal. lib. 1. c. 60. fol. 163. & 164. & 165. fig. 1. 2. & 3. signū I. K. L. M. N.) sunt partium, uel

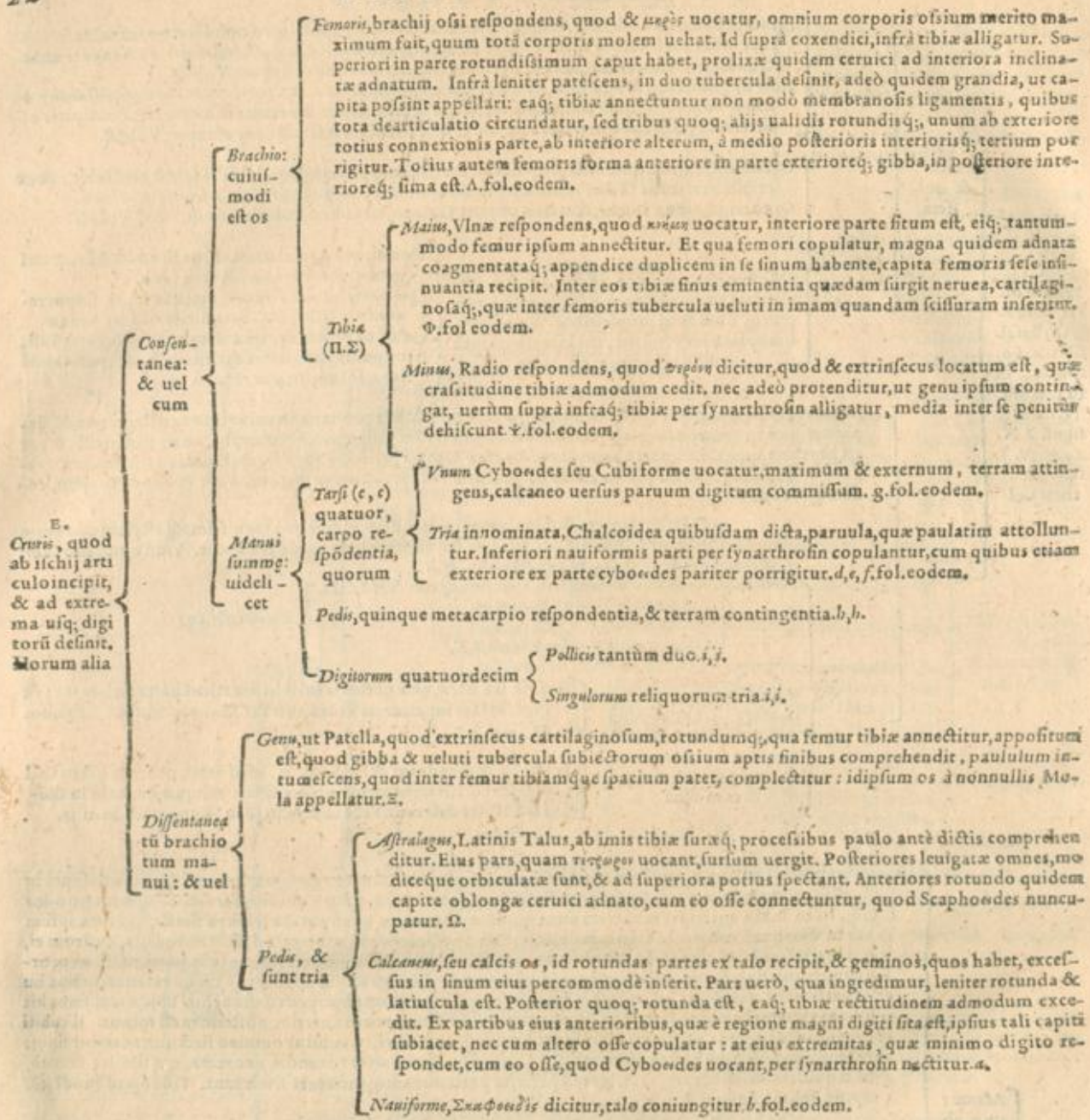
Humeri, seu brachij, os unum omnium totius corporis, femore tantū excepto, maximum, idq; utrinq; supra infraq; alligatum est. Summa eius pars grandiusculum habet caput, parua quidem ceruici coagmentarū adnata q; In eo iuxta anteriorem partem sinus quidam est, cuiusdam quasi patulae scissuræ simile, qui totū ipsū caput in duo quasi tubercula bifariam diuidit. Pars autē inferior in tubercula desinat inæqualia, quorum ei, quod extrinsecus sitū est, radij capitulum annectitur: cum eo uerō, quod est interiore in parte, nullū os prorsus cōmittitur. Eamq; ob causam est paulo pōit grandius, longè maius apparet, quàm os exterius. In ima humeri parte sinus perhumilis est concuus trochlearū orbitis, cubitus hunc circū mouetur. Vbi autem sinus hic desinit, in extremis utrinq; lateribus duo præterea sunt sinus, quorū anterior posteriore est minor. In cubiti coronas, hoc est acutos processus excipiunt: horumq; anteriorē, cū cubitus omnino flectitur, anterior sinus: cum tenditur, posterior posteriorem recipit. Cæteræ humeri partes rotundæ, nec rectæ, nec similes ex toto, gibbæ quidem anteriore atq; exteriore in parte, in posteriore atq; interiore sinæ sunt. Vide apud eundē lib. 1. cap. 60. fol. 163. signum S.

Manus: quæ ab humeris incipit, & in digitorū extrema definit: atq; sic

Carpus, Vide in sequentibus E.

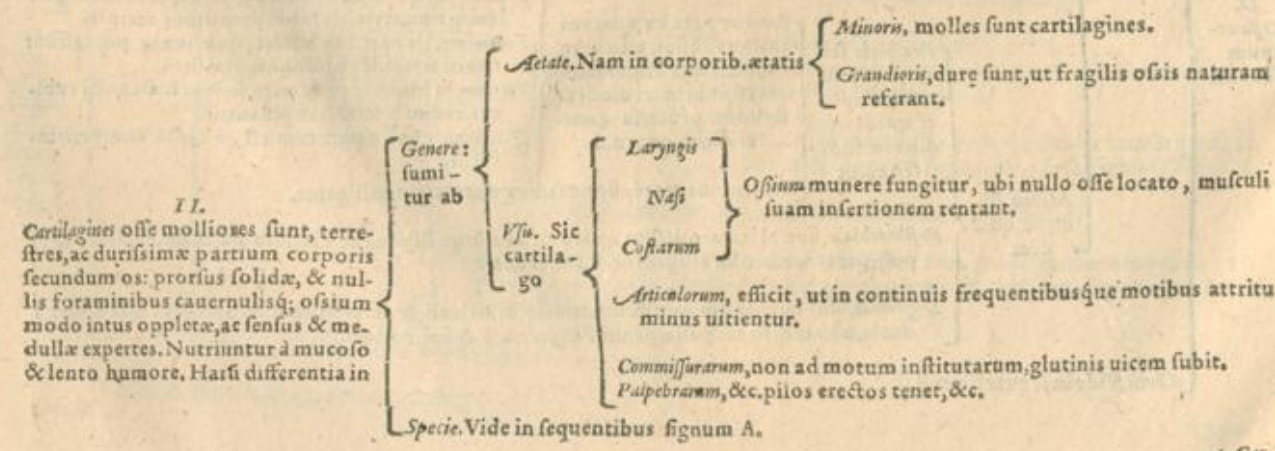
E. C. H. i.

E.
Cruis, quod ab ischijs articulo incipit, & ad extrema usq; digitorum desinit. Morum alia

QVOD si quod ossiculum alibi, utpote in corde, in naso, in gutture, itemq; in aliquo ex digitis, ut quae à Sesami similitudine Sesamoidea uocant (x) non necessarium est, hoc in loco recensere. Galen. lib. De ossibus.

De Cartilaginum constructione.

A. Car-

Natura. Vt cumq; molles & longæ, utriq; tam inferiori quàm superiori palpebræ cõ-
tigit una cartilago, in palpebrarum extremo, qua illæ inuicẽ conuiuent, locata;
& inter cutem & membranulam palpebras intus succingentem reposita.

Palpebrarum: sunt
cartilaginee
duæ, quarum

Vfus. Vt his pili (quos Cilia uocant) infigantur, in illisq; tanquã in durius quoddã
solũ inforti erigantur. Ideo enim hæc potissimã creantur, ut pilos illos erectos;
neq; cæterorum pilorum modo flaccidos dependentesq; cõtineant. Deinde etiã
creantur, ut masculorum palpebras mouentium implantationi subseruiant.

Duæ ab inferiori nasi ossium sede, qua hæc aspera & latiora, quàm superiori sede sunt, ena-
scuntur, quæ deorsum in anteriora exprorectæ, inuicemq; cõiunctæ, sensim molliores eua-
dunt, ac in extremo ueluti in cartilagineo ligamentum d. generantes, totam anteriorem
nasi regionem constituunt, quæ à nasi ossium inferiori sede ad nasi terminum apicem quæ
pertinet.

Vna ab osseo septo narium foramina dirimente enascitur, mollis quoq; ac ligamẽti naturæ
compos, quæ à tota anteriori septi illius sede antrosum præcedens, internæ duarum pri-
marum cartilaginearum regioni secundum ipsarum longitudinem adnascitur. Hæc parti-
tione in ea nasi parte, quæ ueluti ex faciei planitie porrigitur, nasi foramina interdiuidit;
quemadmodum ossium illud septum ipsa foramina inibi disiungit, qua super palati re-
gionem à naso ad fauces usq; ducuntur.

Capitis:
uidelicet

Nasi:
sunt quæ,
quatuor

Duæ, quæ præcedentibus tribus, utriq; nimirum singulæ accedunt, quæ magis adhuc alijs
cartilaginibus ligamentorum naturæ participant, & orbiculatim lingulæ unum nasi fo-
ramen cõstituant. Cartilaginee hæc interius suis lateribus inuicẽ colligantur, & aliarum
nasi cartilaginearum extrema integunt, solæq; motu donantur uoluntario, cuius ope sursum
deorsumq; & introsum extrosumq; uelluntur, proprijs in hoc donata musculis. Harũ
cartilaginearum latiores mollioresq; partes in nasi lateribus cõsistunt, ac nasi alæ nuncupan-
tur, quod quasi alarum modo nares occludant, referentq; ita homini inter respirandum
infignem usum præbentes.

Natura. Enascitur ex orbiculo foraminis auditus mestui in temporis osse cælati: cuius cir-
cõferentia ideo exasperatur, ut promptius auri cartilaginẽ educat. Est mollis & tenuis,
tanto semper à capitis osse uersus auri extrema mollior euadens, quanto auri orbiculo
propius accedit, & quo minus sustinere aliquando debet. Ac proinde in auri pinnicula
huius cartilaginee nulla exproigitur portio, quod scilicet hanc propendentem, neq; eri-
gi neq; suffulciri oporteat. Porro ad temporis os hæc cartilago durior sentitur, & ut fir-
miori radice hæreat, crassior.

Auris:
est una,
cuius

Vfus. Vt cute uestita auri corpus instar uanni constituat, idemq; commodè sustineat & ere-
ctam seruet.

Thoracis. Vide in sequentibus signum B.

A
Cartilaginee
quæ in
scapula
sunt
aut

Cõprehẽ-
dendi:
uidelicet

Humeri: & partis uel
Cubiti
Superioris seu capitis, cartilago læuis, quæ scapulæ sinui articulat.
Inferioris, cartilago læuis, quæ radij cum humero articulationi subseruit.
Vlnæ, qua brachiali articulat.
Radij: & uel partis
Superioris siue capitis, quæ sinu ulnæ excipitur, in quo uoluitur.
Inferioris, cartilago, qua ulna excipitur.

Manus, cartilaginee læues & lubricæ, cum capitum, cum sinuum.

Artuum
aut

Femoris: & uel partis
Superioris, seu capitis, cartilago læuis,
Inferioris, cartilago læuis.

Ambu-
landi:
& uel

Tibia: & uel
partis
Dextrũ, quo externũ femoris caput excipitur, cartilago
simplici exactè mollior, æqualis, lubrica, læuis, unctuosã.
Superioris, sinum adaugens
Sinistrũ, cui internũ femoris caput articulat, carti-
lago simplici exactè mollior, impensè æqualis, lubri-
ca, læuis, unctuosõ humore obliã.
Inferioris, cartilago læuis, qua tibia ralo coarctatur.

Pedis: &
uel

Tali
Quæ internũ tuberis latus interno malleolo committitur.
Quæ tuberis sinus externũ malleolum excipit.
Tuberis uel capitis, cartilago læuis in tali sinum ingreditur.
Anterioris, cartilago lubrica.
Naniformis, &c. Cartilago lubrica, &c.

V. Cap.

Scapularum, quarum cartilago, externa sedes crassa est, sensimq; ad sinus centrum ducta gracilescit, ac multo ante centrum desinit: quasi quis sinum in abito anulo augeter, cuius orbis instar trianguli esset contusus: & istius trianguli externu latus exteriori articuli ambitum respiceret: inferius uero latus sinui incumberet: superius aut humeri caput spectaret, adeo ut duo anguli ambitum articuli contingerent, tertius interim sinus centrum spectaret. In huius sinu cartilaginem ligamenti substantia, composita Natura crebro effingit, qua sinu auget, profundioriq; efficit, nimiamq; luxandi promptitudinem multum corrigit, parum interim laxissimos differetesq; brachij motus, quibus maxime indigemus, praepedies. In ambitu enim huius sinus ea cartilago ponitur, scapulae interim, neq; etiam humero connata, sed tantum ligamenti articulum in orbem amplexantibus adnexa.

Clauicularum, Cartilago tenuis undecunq; est, ac aequa omni ex parte constat crassitie, & qua sinum respicit, admodum laeuis est, & unctuofo humore perfusa, sinuiq; seu pectoris ossi nusquam connata. Item qua cartilago clauiculae contingit caput, pariter quoq; laeuis & lubrica est, capiti interim non connata, sed tantum ligamenti articulum in orbem amplexantibus: adeo, ut & haec cartilago non minus triangula sit, quam clauiculae caput pectoris ossi articulum.

Anteriorum ossis pectoris, mucronata cartilago, ensi comparata, & *posteriorum*: malum graecatum, scutum, clypeus seu propugnaculum oris stomachi, & cordis. Vide in 5. tab. muscul. g.

Vertebrarum, quarum apicibus cartilago obnata est, idoneum subditorum propugnaculum, ut quae nec frangi, nec rumpi, modo fragilium friabiliumq; ac durorum, neq; in cidi & quassari perinde ac mollia carnosaq; queat.

Costarum cartilago, haec non parem undiq; ostendit speciem. Inferiorum enim costarum cartilago mollior existit: unde etiam fortassis nonnulli illegitimas costas *xyphoides*, quasi cartilagineas dicas, uocari tradunt. Superiorum uero costarum cartilago durior est, solidiorq; ac in sensibus intus ossea efficitur. Huius cartilaginis moles in omnibus costis non eadem est. Prima namq; & duodecima breuibus donantur cartilaginibus. Sexta uero, septima, octaua, longissimas obtinent cartilagineas. Primae costae cartilago amplissima est, mox hanc secunda, & deinde tertia subsequuntur: duodecima uero & undecima est tenuissima: mediarum uero medio se habent modo, quarum cartilagineas subinde in progressu ab ossea costa substantia latiores efficiuntur. Harum usus, ut thoracis amplitudo promptius dilatari, constringiq; possit, quam si rigida & ossis modo dura essent.

Inferiorum, ossis coccigis, cartilago, eiusdem usus occasione, qua uerterbarum spinis cartilagineas obnasci relatum est.

B. Cartilagine thoracis: & quidem partium

Exteriorum, & uel

Mediarum

Posteriorum

Capitis seu Laryngis: & tribus constat cartilaginibus, quarum

Interiorum, nempe asperae arteriae: & uel

Prima maxima amplissimaque & anterior est, foris quidem gibba, intus autem sima, scuto quodammodo similis, non rotundo, sed prolongo, unde scutiformis appellatur. Haec antrosum magis prominet, tactuiq; magis exponitur, & subinde gemina, idq; potissimum in uiris obseruatur.

Secunda minor prima, maiorq; tertia est, ac maxima sui portione in posterioribus laryngis sedibus reponitur, qua cibi uia deorsum a faucibus fertur. Interna huius amplitudo exacte leuis est, posterior autem ipsius sedes, stomachi spectans, longa extrubat linea, secundum cartilaginis longitudinem, quasi spinam modo exprorecta, &c. Huius cartilaginis nullum nomen inditum est, ac idcirco peculiari nomine innominata nuncupabitur.

Tertia *aperturam* uocatur, quod cum integra adhuc est, & membrana tunicae asperae arteriam intus succingente adhuc obducitur, illi ollarum parti simillima sit, qua aquam manus lauaturis affundimus. Haec est simplex & unica, sed membranis suis liberata gemina est.

Trunci reliqui sunt innumerae cartilagineae, una serie eademq; forma sese habentes. Forma quidem circulo correspondet, cui quarta pars sit exacta. Cartilagineae haec in orbiculo arteriae figuram imitantur, corpus tamen ipsorum teres non est, sed quodammodo quadrangulare, multo interim latius quam crassius. Deinde cartilagineae haec non eandem toto corpore seruant crassitiam: in medio enim crassiores sunt, quam in extremis, quibus paulatim attenuantur, ac uelut in membranam degenerant. Extremis his stomachum respiciunt, mediae autem parte & crassiori anteriorem asperae arteriae sedem efficientes.

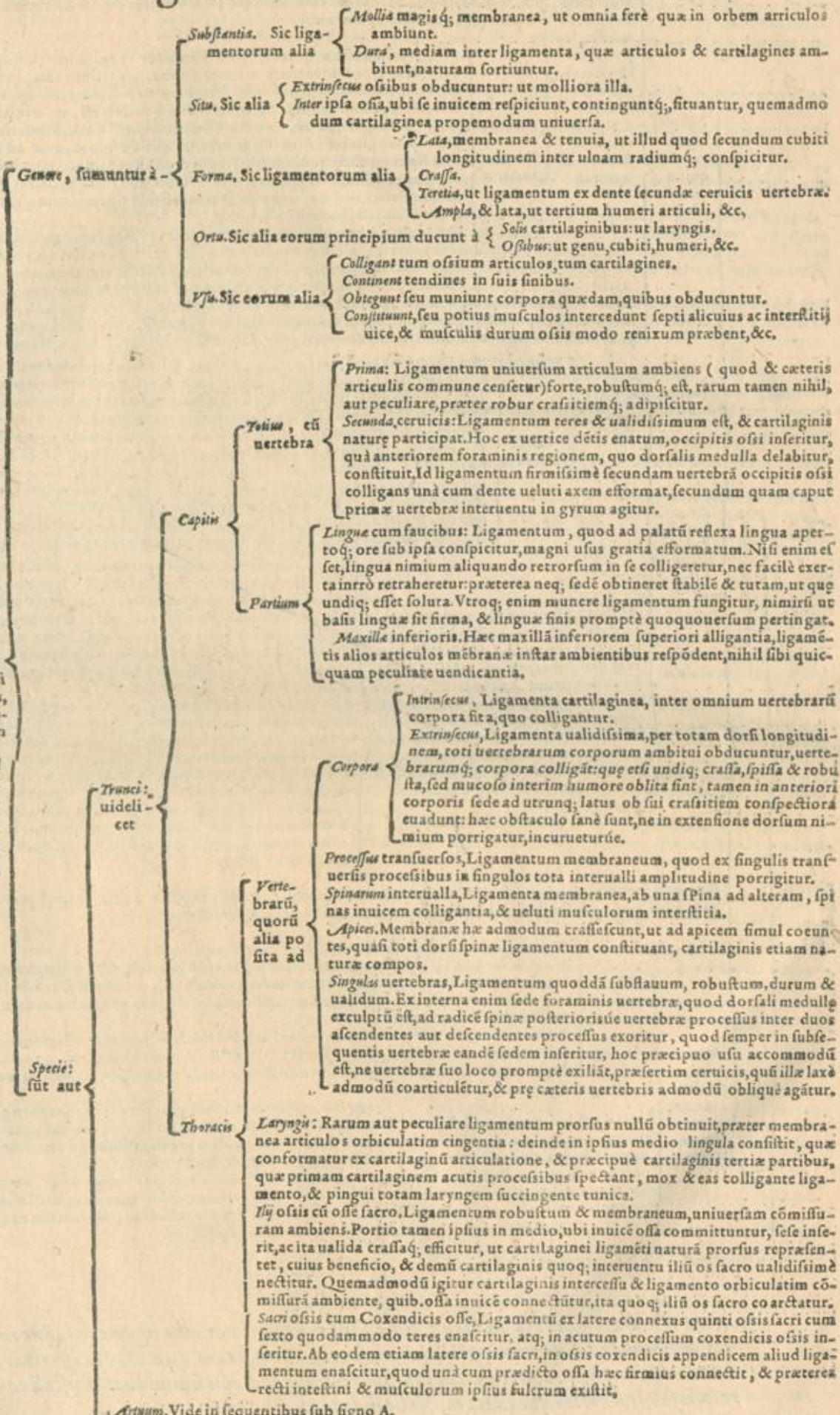
Operculum laryngis, quod *epiglottis* nuncupatur, est cartilago mollis, & substantia tertiae cartilaginis superiori parti prorsus similis, quae laryngis efficitur operculum, accuratè prohibens, ne quid cibi aut potus in laryngem desluat. Enascitur autem hoc laryngis operculum ampla & antrosum curuata basi, ab interiori scutiformi regione iuxta partem ipsius elatioris. hinc introsum procedens trianguli imaginem exprimit, cuius basim operculi a scutiformi cartilagine exortus, aut ipsius cum ea cartilagine connexus efformat.

Aspera arteria omni prorsus sanguine uacans, primario animati ad aeris in respiratione transitum ductumue confert, deinde & uocis organum facile est praecipuum.

De Liga-

De Ligamentorum constructione.

III. Ligamentum est corpus simile ex osse aut cartilagine, aut quavis duriori membrana principium ducens, omnis prope modum sensus expertum, durum, sed tamen cartilagine mollius, album, intus non cauum. Horum differentie in

A. Ligam.

Vnum commune omnibus articulis, quod est amplum & membranofum, orbiculatim ex supercilijs cervicis scapulae principium assumit, ac totum articulum ambiens, in radicem interim capitis humeri primum inferitur, & deinde totius exterioris capitis amplitudini, ac utriusque ceratci implantatur.

Deorsum ex trorsumq; ne ab acetabulo scapulæ labatur, continet: cumq; in scapulae acetabulum connectit: & sunt 4. quorum

Humeri sunt ligamenta quinque, quorum alia humerum

Primum ad amussim quidem teres. Enascitur ex apice interioris processus scapulae, & hinc procedens, internis, anterioribusq; partibus exterioris humeri capitis circumtenditur, validissime huius capitis sedis impressioni adnatum. Secundum similiter teres, sed crassius maiusq; primo est, ex cervicis scapulae superiori parte, ubi summo humero submittitur, ortu ducit, & interius humeri caput superans, inferitur toti illi exterioris capitis regioni, quæ ad externum latum eius sinus excubeat, qui exterius caput musculi cubiti flexionem anterioris viam præbet. Huius ligamenti anterioris lateris posteriori primum ligamenti connascitur lateri, ac simul ambo velut transversum ligamentum efformant, caput eius musculi in sinum suum servans. Tertium amplum, ex eadem cum secundo regione principium nanciscitur, ac oblique hinc porrectum, inferitur in tota posteriore exterioris capitis humeri sedē ad eam, ut præfens ligamentum posteroem articuli ambiat regionem, ut enim amplum obtinet principium, ita quoq; amplioem molitur in humerum infertionem.

Sursum, & in anteriora, ad mediam nimirum, inter summum humerum, & anteriorem scapulae proccillum sedē luxari prohibens. Est enim unicum & similiter validum ligamentum, ab interiori quoq; processu scapulae sursum oblique ad summum humerum porrigitur, articulum humeri cum scapula nusquam contingens.

Humero, maxime cum eius exteriori capite. Ligamenta valida, sed membranæ.

Colligat cubitū, uel cū

Ulnæ: & uel

Iuxta brachiale, Ligamenta reliquorum articulorum membranæ ligamenti respondentia. Sed ab apice processus styli imitantis, ligamentum huius articuli durius efficitur, quasi hinc peculiare quodammodo teres in brachialis os dueretur, quod rectum est, & cæteris magis cartilaginofum, uniq; tantum ossi commissum. Per totam longitudinem, quæ inuicē radius & ulna dehiscunt, validum & membranum ligamentum, ab acutiore ulnæ linea in radij lineam insertum. Hoc non simplex conspicitur membrana, verum (ut pleraq; ligamenta) ex fibris constat spectatur, à radio deorsum in ulnâ oblique prorepantibus. Huius beneficio, præterquam quod ipso ossa inuicē alligantur, interiores cubiti musculi ab exterioribus dirimuntur, & ex ipso musculi etiam nonnulli suorum principiorum robur accipiunt.

Comprehendendi: videlicet

Cubiti scapulae, aut

Muniunt: & sunt sex ligamenta transversa, quæ in externis cubiti partibus, quæ brachiali articulatur, sese offerunt, quorum beneficio tendines in ossium sinibus referuntur. At hæc si in superficie spectentur tantum, unum esse uidebuntur, totius cubiti latitudini expansum, quod dissectum, sex spectandos essent annulos transeuntibus tendinibus obductos. Vade merito id in sex ligamenta distinguitur, quorum

Primum, ex ulna in radium procedit, atq; ad communem ulnæ radij; sinum refertur, à quo parvus digitus præcipue exteditur. Secundum, ad externum primi ligamenti lateris repositum, soli ulnæ illiq; musculo peculiare est, qui ante paruum digitum infertionem tentans brachialis extensionis opifex censetur. Tertium, ad internum primi ligamenti lateris habetur, foliisq; radio proprium est, eos amplectens tendines, qui quatuor extendunt digitos. Quartum, ad internum tertij positum, angustissimum efficit anulum, ut & tendo, quæ transmittit, gracilis est. Ille enim à musculo procedit, qui indicis & mediæ à pollice debet abducere. Quintum, bicorni tendini, quo brachiale extenditur, & illi, qui pollicem versus indicem evertit, viam largitur: quanquam interdum pollicis musculo priuatum quoq; ligamentum obducatur, adeo ut septē tunc ligamenta in externa cubiti sede reponantur. Sextum, tres tendines transmittit, quorum unus brachialis ossi ante pollicem, alter primo pollicis ossi, tertius autem secundo & tertio inferitur.

A. Ligamenta artuum aut

Ulnæ cum humero. Quamvis tutissimus sit ulnæ cum humero articulus, tamen robustis quoq; ligamentis humerum ulnæ Natura commisit, quæ similiter articulum in circuitu amplexantur.

Colligat ossa inuicē: & uel

Manus extremitatis aut

Digitorum, sunt membranæ, & articulum solum circumdantia. Brachialis, sunt validissima ligamenta, cartilaginis naturam referentia, & simul unita hærentia, atq; hæc ligamenta ipsis undique obducuntur, & quibusdam etiam sedibus illa intercedunt, idq; potissimum in illorum ossium interuallis, quæ in secundo ordine reponuntur, quibusq; postbrachiale coarctatur. Postbrachialis, quæ mutuo in ipsarum radice iuxta brachiale se spectat, cartilaginea sunt, quæ non orbiculatim ossa tantum ambiunt, verum & in ipsorum medio habentur, quæ ossa se inuicem recipiunt. Postbrachialis uero cum brachiali ligamenta valida sunt, per exteriora ducta.

Muniunt subdita corpora, instar tunnicarum musculis obducuntur, & ne ex ipsorum cavitatibus declinent, unciunt, tendinesq; in suis sinibus continent. Sunt autem ligamenta transversa, & numero duo, quorum

Vnum, uniuersæ interiori sede quatuor digitorum exporrigitur, & pollicis etiam secundo & quasi tertio interno dio eius generis expanditur. atq; hæc omnia eundem præstant usum, quo tendines digitos flexentes amplexantur, & anuli modo continent. Alterum in externa brachialis regione conspicitur, omnes digitorum tendines, qui hæc prorepunt, constringens. atq; hoc latum est, & cæteris omnibus huius generis robustius, sed interim neque postbrachiale, neq; cubitum contingens.

Ambulandi. Vide in sequentibus sub signo B.

PRAETER hæc ligamenta in manu nulla sunt, nisi & horum albo ligamenta, quæ in musculorum constitutionem ingrediuntur, & proprias ipsorum membranas efformant, reponere statueris. quæ interdum in tantum pertingunt crassitiem, ut cum musculi caro ipsis subsit, liuorem quendam musculis inducant.

B. Lig.

Femori cū coxendicis ossē, sunt ligamenta duo, quorum

Primum orbiculatim articulum amplectens, crassissimum robustissimumq; , ne femoris caput aliquando luxaretur, quoties varijs motibus femur magnam corporis molem sustentans mouetur. Alterum teres est, & aded durum, ut cartilagineus nervus merito ab alijs appellatus fuerit. Hoc ex medio capitis femoris enatum, non in acetabuli centrum inferitur: at in humilissimam ipsius sedem ubi adeps, non autem cartilago finui oblinitur. Nam aliter, ac si Natura ad superiora primas femoris luxationes futuras metuisset.

Primum, partis anterioris, quæ membraneo ligamento prorsus destituitur, & tamen regio a dno dum fallax, & summo perē laboratura est, mole patellæ simul cum illam continentibus tendinibus pretenditur, quæ cum abundē articulum stringat, nullo hñc opus erat ligamento, neq; etiam membraneo, omnes articulos ambiente.

Secundum, partis posterioris, robustum, nervosumq;, quod ex media posteriori tibiæ regione originē ducens, recta sursum fertur, & bifidum utrorumq; femoris capitum posteriori sedi, quā maximē illa dehiscunt, implantatur.

Tertium, mediæ partis, duabus prædictis digniori maioriq; egentis firmamento, validissimum & cartilagineum ligamentum, quod ex tota prominentiori inter duos tibiæ sinus parte enatum, femoris posteriori parti, quā ipsius capita maximē inuicem distant, cum paulo antè dicto inferitur. Verum præter hoc ligamentum, interdum adhuc mucosum quoddam & gracile reperitur, in medio genu articulo locatum, in anteriori nuper dicti regione: quod similiter à tibiâ in femur pronascitur.

Quartum, exterioris regionis, iniurijs magis, quàm interior patens, teres est ligamentum, femoris & fibulæ tibiæq; os inuicem colligans. Huius ligamenti humilissimum extremum, capiti musculi subternitur, cuius tendinem ad posteriora inferioris fibulæ appendicis perreptantem, ad pedij os pollicis præpositum, protenditur.

Quintum, interioris regionis, quæ cæteris omnibus, & minus erat motibus famulatura, & ijs, quæ cruri lædendo occurrant minus obuiatura, ligamentum est iam dicto tum gracilius, tum mollius. Quod etfi ex interiori femoris latere enascatur, in tibiâ tamen latus non inferatur, sed uelut ad aliud exterius in tibiâ priora maiori sua portione contendit.

Juxta genu, ligamentum forte, sed ut in aliorum ossium commissuris, ab exteriori tantum parte ossium conexum circumdat.

Per totam longitudinem, qua tibiâ & fibula inuicem dehiscunt, ligamentum membraneum est, illi par, quod in cubito repositum esse commemorauimus. atq; id à tibiæ ossē in fibulam porrigitur, fibris intertextum à tibiæ ossē deorsum obliquè in fibulam excurrentibus. Hoc fibulam tibiæ alligat, & interstitij ritu anteriores tibiâ occupantes musculos à posterioribus dirimit, illisq; qui ipsi adnascuntur, exortus robur porrgit.

Ligamenta artuum ambulandi: uidelicet

Primum in anteriori tibiæ sede, ad ipsius cum pede articulum consistit, atq; ad tibiæ os & fibulam refertur. hoc enim ossa cōnectit, & plurimos tendines transmittit, & est unum simpliciter ligamentum.

Colligant & ad ossium commissuram simul faciunt, & sunt tria, quorum

Secundum, ab interno mallæolo, in calcis os inferitur, atq; ossium quoq; alligationi auxiliatur. Hic si exactè diuidatur, tria ligamenta efformat, quæ priuim ad suos quosq; spectant sinus, triū tendinum nomine, ut & ipsi tres sunt exculptos: quorum sinuum

Proximus calcis musculi tendinem admittit, qui pollicis secundum flexionem nodium.

Secundus, tendini uiam præbet, tertio quatuor digitorum articulos floctenti.

Tertius, unâ cum ligamento in posteriori interioris mallæoli sede repositus, à Natura illi tendini præparatus est, quem musculus efformat, inter pedis motores quintus.

Tertium, à fibula in calcem fertur, atq; ad ossium ita colligationem iuuat: quæ autē duobus sinibus obducitur, tantum tendinibus famulatur, septimi & octauī musculorum pedem mouentium.

Muniunt duntaxat tendines, & ne illi ex suis sinibus exurgant, uinciunt: cuiusmodi sunt ligamēta transuersa in inferna pedis digitorum regione, ut antea quoq; in manu dictum est.

Membranosa: & sunt quatuor, quorū

Primum, ex tibiæ ossē in fibulam procedit, inferius tibiæ ossi fibulā colligat.

Secundum, reliquis articularum ligamentis respondens, quod uniuersum articulum tibiæ cum talo amplectitur.

Tertium, quod omni ex parte calcis cum talo obducitur articulo.

Quartum, ualidum est, quod à tali ceruice in tesseram imitans os implantatur.

Primum, in tibiæ ossis partem, quæ talum respicit innascitur, id os talo colligans.

Alterum, robustius, & admodum insigniter cartilagineosum, ab inferiori tali sede propter ipsius ceruicis radicem, nimirum qua calcis committitur, principium ducit, & calcis inter duas, quibus talo coarticulatur, commissuras innascitur.

Primum interiori primo respondet, fibulam talo nectens.

Alterum tali caput ossi nauiformi connectit. Ex tali enim ceruicis termino originem ducens, iam dicto ossi inferitur.

Calcis cum ossē tessere simili, unicum ligamentum & robustum.

Tarsi

Ossis Cymbam imitantis } Ligamenta durissima & ualidissima.

Ossium digitorum, & quidem partis superioris, inferioris enim membranæ sunt.

LIBRI I. PARS I. De Membranarum constructio- ne, in specie.

Totius, Membrana, carnosâ, cuti per uniuersum corpus subdita, quæ cuticula longè robustior crassiorq; est, & fibris quibusdâ raris, his, qui subternuntur illi, musculis adhæret, connasciturq; cuti uerò pertinacius cõmittitur. Hæc non eandem in uniuerso corpore crassitiem obtinet, uerùm quibusdam corporis sedibus, carnosâ fibrâ adaugetur, & crassior reddita, ad eò carnosâ efficitur, ut musculi nomine donetur. Vide lib. 6. fol. 560. in 2. fig. thoracis T. K. & lib. 5. fol. 370. in 20. fig. fig. t.

Extra caluariam, sub cute capitis est, ex dura matre per suturas enata, Græcis *επιεπι* proprie, communiter uerò *επιεπι* appellatur. Nam omnis membrana ossa ambiens, communiter ipsi periossios dicitur. Hæc duram matrem cum cranio connectit.

Vna crassa, siue dura. Crassa meninx, & uulgo Dura mater dicitur. hæc non simpliciter cerebri tegumētum est, sed contra caluariam occurfus propugnaculum existit. Nam cranium ipsa succingit, & à cerebro seiuncta est, plurimumq; ab eo distat, excidentibus tantum passis coharés: dum uerò cerebrum attollitur & submittitur (ipsum enim perpetuò pulsât & submittitur, quanquam ossè immobili contineatur) accedit, & ab eo recedit, pro inanitate loci, qui intermedius est, ratione. Perforata est multis tenuibus foraminibus iuxta ossa ethmoidea, tum ut aer promptè respirationis gratia & uapor odorum dignationis ad cerebrum mittatur: tum ut excrementa euacuent. Vide lib. 7. i. figura cerebri A. A. B. B. & in tertia figura P. P.

Altera tenuis & mollis, Tenuis meninx, & uulgo Pia mater dicitur, cerebro penitus coniuncta est: quoniam ipsum stabilis ac tegit, & præterea omnes cerebri uenas & arterias colligat, ne uacillent, inuoluantur, & per motus sedem mutant, infirmæ innitentes basi, ut quæ tam humido, molli, & propemodum fluido corpori infideant. Idcirco enim neq; cerebrum solum continet, sed etiam per altam ipsius regionem mergitur, & quocunq; permeat, totumq; ipsum implicat, uasis undequaq; ad uentriculū usq; spatiosam laxitatem exporrecta: unde & *χοροειδης* dicitur. Similis est secundis & mesenterio. Hæc enim utraq; multis constant arterijs & uenis inuicem propinquis, & membrana subtili, quæ media earum spatia intexit. Vide lib. 7. in 2. figura cerebri E. E. in tertia figura O. O.

Maximè nobilium, nēpe cerebri, atq; huius membrana uel

Intra caluariam, cerebrum ipsum in orbē ambientes, quarum

IIII. Membranae humani corporis quæ plurimæ sunt: quarum alia corporis

Superiorum: aut

Prima adnata est, eo quòd alijs, quæ oculum ipsum constituunt, tunicis, extrinsecis adnascitur, ligamentum & ipsa existens, toti oculo ad ossa circumiacentia, ex pericranio ducens originem. Vide lib. 7. in 1. fig. oculi M. Q. & 16. fig. 5. t. u. x. & 17. fig.

Secunda, primæ proxima, à cornu figura dicta *σφακροειδης*, quòd cornibus ad eò extenuatis ac minutim concisis sit persimilis. à dura cerebri membrana nata, aduersus iniuriam crystallini humoris operimentum. Vide in 1. fig. Oculi N.

*Tertia, à folliculo uix *παροειδης* uocatur*, uarijs interstincta coloribus, cæruleo & uiridi, quibus se iam defatigatus recreet, media parte, qua pupilla est, modico foramine concava, originem ex tenui meninge ducit: unde etiam *χοροειδης* dicitur. Vide lib. 7. in 1. fig. Oculi, G. n. fig. gg. f. f. 1. 4. & 15. fig.

Oculi, cuius membranae sunt quinque: quarum

Quarta, quæ innata & propria humoris crystallini est tunica, non modò cepæ tenui cortici est similis, uerù etiam araneis tenuibus est tenuior atq; albius, unde *αραχνοειδης* appellatur. Hæc non totum uestit humorem crystallinum, sed quæ eius pars nitreo humore inuehitur, prorsus sine munimento est, ac tunicæ expers. Vide in 1. fig. Oculi, B. 12. fig. h. h.

Quinta, à retili similitudine, amphiblistroides appellatur, ex nerui uisorijs substantia, soluta dilataq; nascitur. Humori nitreo nutrimentū suggerit, utpote plena arterijs & uenis pluribus maioribusq; quam moles ipsius requirebat. Verùm cum neruis omnibus, qui à cerebro sunt, portio quædam meningis choroideis procedit, arteriam uenamq; deferens, quæ corpus illud reticulare continet, ac superius descriptam tunicam cõstituit. Vide in 1. fig. oculi E. 13. fig.

Partiū: & uel

Minimè nobilū: nēpe

Nasæ, membrana, quæ nares intus subiungit, à dura matre oritur, estq; communis & continua ei, quæ os, linguam, pharyngem, laryngem, asperam arteriam, œsophagum, ac uentriculum totum intrinsecus integit.

Linguae, membrana seu tunica ori communis, ad basim qua ossi hioedi affixa est, magna fortisq; sedis ac firmitudinis gratia apparet, celeris uerò motus causa ad extremitatem tenuis.

Labrorum, communis est membrana oris, continua interni stomachi, ob quæ legis confortij per uomitum inferius labrum tremat.

Mediarum. Vide signum A.
Inferiorum. Vide signum B.

A. Membrana

Cordis, cuius membrana siue tunica *καρδιακή*, uulgo capsula cordis uocatur, cuius radix non ex ipso cordis corpore, sed ex uasis inde procedentibus oritur; quorum alterum est maxima arteriarum sinistra parte situm: altera uena, à iecore sursum uersus per dextram regionem tendens. Cæterum pericardiū hoc pectori membranarum interseptentium uicinio connexū est, qua maximè ipsius uertex, & quædam utrinq; uerticis partes habentur, non autè cordi cohæret, uerū parua quædam regio intermedia est, motui cordis accommoda, in quam aquea quædam humiditas colligitur, interim tam copiosa, ut cordis palpitatiōe excitet. basis ipsius orbicularis est, deinde paulatim restricta ipsi cordi similiter, definit in uerticem turbinatum, ossi pectoris coniunctum. Pericardij situs ut medius est inter contraria, sic & substantia in extremorum medio consistit. Tanto enim osse mollior est, quanto pulmone durior: unde & cordi equ uallum & septum tutum circumdatur. Vide lib. 6, in thoracis 3, fig. B, C, D, E, F, G. & 4, fig. A, B, B.

Principaliū: nempe

Orificiorum quatuor uasorū in corde, quibus membranæ undecim uelut opercula quædam adnascuntur, quarum in

Dextro uentriculo, sex sunt:

Tres in orificio uenæ cauæ, foris, intrò pertinentes, crassitie, robore ac magnitudine insignes, quas trifulcas appellarunt, quòd mutua ipsarum inter se compositio cuspidum telorum eminentijs atq; angulis penitus est similis. Vide lib. 6, in 7, fig. thoracis K, L, M.

Tres in orificio uenæ arteriosæ, intus foràs spectantes, quas à figura literæ Σ, *στυμνοειδής* appellarūt. Vide li. 6, in 8, fig. thoracis E, F, G.

Ex his membranis, quæ intus foras feruntur, paratæ ob id sunt, ne materia remigraret. Quæ uerò foris intrò, quæ maiores & fortiores sunt, non ob id modò, sed ut etiam attrahendi essent instrumenta.

Sinistro, sunt quinque

Tres in orificio magnæ arteriæ, intus foràs etiam spectantes, & *στυμνοειδής* eadem ratione prædicta appellatæ. Vide lib. 6, in 10, figura thoracis B, C, D.

Duæ tantùm in orificio arteriæ uenosæ, foris, intrò pertinentes, quarum figuram nemo cuiquam rei assimulare est ausus. Vide in 9, figura thoracis E, F.

A. Membrana partium mediarum corporis humani sunt uel

Arteriarum sunt duæ: quarum

Exterior rectis fibris, & quibusdam mediocriter obliquis, transuersis nullis contexta est. Interior, crassior, durior, transuersas habet fibras,

Similium: uidelicet

Vna aranæ modo prætenuis, sibiq; ex toto similis, toti interno thoracis sinui subtenditur, *πλευρά* *καρδιακή*, id est costas succingens, unde uulgo *pleura* appellatur, in qua sit pleuritis. Hæc qua parte costarum ossa subiungit, pulmone uice propugnaculi est, ne dum ipse, respirante animali, agit, nudis ossibus incidat. Qua uerò parte sunt, quæ partes inter costas medias uocamus, ibi musculorum ac uasorum gratia comparata, musculis quidem tunicam, uasis uerò uehiculum quoddam ac ueluti stabilimentum præbet,

Minus principalium: & quidem

Costarum: sunt membranæ tres, quarum

Duæ, ex priore utraq; parte singulæ; totum thoracem *διαφραγμάτιες*, hoc est intercipientes, nascuntur, quæ recta linea ad pectoris longitudinem mutò sibi cohærent. Nonnunquam tamen & parte superiore ad pectoris latitudinem inuicem distant. Inferuntur tutò posteriori parte uertebri spinalibus, anteriore per medium pectoris os ad clauiculas usque ascendunt. Basis ipsarum superius septi partibus obiecta est, ita ut circulum ipsius interiorem contegat. Vnus harum est, ut duos thoracis sinus efficiant, quòd, si quando uulnere magno in alteram eius partem recepto, respirationis opus perierit, quòd per illam partem fiebat, alter sinus incolumis actionem saltem dimidiam tueatur. Deinde, quo arterias indidem sitas, uenas, neruos, stomachum & pulmonem totum thoraci colligent, omniaque ea contegant. Vide lib. 6, in 1, figura thoracis H, H, & L, M, N, O, & T, V, in 2, figura thoracis G, G, I, I, H, K.

Instrumentaliū: nempe

Asperæ arteriæ: sunt membranæ duæ: quarum

Interna, quæ ligamentis, cartilaginibus & circulis intus obtenditur, exactè orbicularis, omnia demulcens, densa, tennis, modicè sicca, rectis ad longitudinem fibris contexta. Externa, foris omnia uelut operculum conuestit, eadem structuræ ratio ad extremas usq; fibras seruatur,

Nutritionis, nempe Hepatis: cuius membrana seu tunica tenuissima est, & à peritonæo originē ducit.

Communes utriq; testis. Ambos enim testes unā cum ipsorum peculiaribus tuni-
cicis & seminarijs uasis, cutis ipsa & membrana carnosa perinde atq; uni-
uersum corpus amplectantur, & duas utriq; testibus communes statuunt
membranas: cutis quidem unam, alteram membrana carnosa, *ἄγιος* dici-
tur, Latinis serorum. Vide lib. 5. in fig. 20. uentris, r. f. t.

Virorum, nō-
pe testium,
quorū alix

Interior tenuis est, carnosa, exanguis, alba, Græcis dicitur *ἰγ-
σπῶδες*. Vide lib. 5. in 22. fig. uentris L. & 23. fig. Q. P. L.

Propria: sunt
duæ mēbra-
næ singulos
testes inuol-
uētēs: quarū

Exterior, (uide in 20. fi-
gura uentris u. & 22.
fig. 7. φ.) ualentior est,
internæ uehementer e-
ius parti inhæret, Græ-
ci *ἄγιος* appellant: à
peritonæo procedit:
cuius superficies,

Exterior, quā hanc carnosa membra-
na cōtingit, fibris quibusdā mem-
braneis illi connascitur, ad eō sa-
nè frequentibus, ut interdum has
altam testium tunicam cōstitueret
uideatur.

Interior, quā testem ipsiusq; uasa res-
piciat, lauis, & aqueo quodā hu-
more obducta est, neq; ulli peni-
tūs corpori connascitur, præter-
quā quod elatori sui parte, quæ
ex peritonæo procedit, illic perito-
næo cōtinuatur, adnasciturq;:
quin & inferiori testis parti uali-
dè applantatur.

Maximè
principi:
& uel

Genera-
tionis:
aut

Uteri, membrana (uide in 26. &
27. fig. uentris E. E. E. E.) præ-
ter peritonæum simplex, du-
rior & neruosiior omnibus fi-
bris ei intertexta: quia nō mo-
dò semè attrahere in coitu, sed
etiam retinere, ubi conceptum
est, & excernere, quando abso-
lutus foetus est, oportet. Sed &
uenis multis & arterijs inter-
cepta. Non est æqualis in o-
mnibus, Variat enim

Magnitudi-
ne. Nam

Maior est in *Gravidis.
Adultioribus.
Iis, qui uenerem ex-
perta fuerunt.*

Minor est in *Quæ nunquam fue-
runt gravida.
Quæ uenerem nun-
quā experta sunt.
Quæ ægetur adhuc.*

Craffitiē: &
uel secun-
dum

Actatem. Nam ætate prima, ue
exigua, ita quoq; tenuis est: si
menses recesserint, pro ratione
magnitudinis etiā gracilescit.
Si iam uterum gerere mulier,
& mensibus purgari desinit, ut
magnitudo imminuitur, ita
craffitiē augetur.

Tempus menstruorum. Nā tem-
pora menstruorū craffius ue-
rus & tumens est, quippe hu-
miditate sanguinea tūc irriga-
tur. Tenuis & sicus est, cū lon-
gissimè ab hoc tēpore existit.

Conceptum. Nam quæ uterū ge-
sit, craffior: quæ sepe gessit, traf-
fissimius. Rursus in principio cō-
ceptus craffus: cum autē tēpus
pariendi instat, maior quidem,
sed tenuis euadit, in medio tē-
pore mediocriter se habet.

B.
Membra par-
tium inferio-
rū corporis
humani sūt
aut

Mulierum,
uidelicet

Testium, quorum utriq; propria membra, qualis est in maribus, quam *ἄγιος* di-
cunt, est, Erythroide uerò & seroto carent. Vide in 24. fig. uentris O. O.

Exterior tenuis quidem, ue dū successu temporis crassa & for-
tis, totam integit uulvam internam. Græci *ἄγιος*, nos Se-
cundas appellamus. Vide lib. 5. in 28. fig. uentris. F. K. Q. R.

Fœtus, quem
tres mēbra-
næ inuoluit
in utero, te-
nues & ara-
neæ uentelii
similes, qua-
rum

Alterā subsequitur tenuissima, quæ à figura farciminis *ἄγιος*
ἄγιος dicitur, ex femineo semine generatur, initium suum
ex meatu urinario ducit, & prius oritur quàm amnion.
Ad uteri apices emergit longa & angusta, ut quæ eminenti-
bus tantum partibus capiti, clunibus & pedibus incumbit.
Vfus eius foetui est, ut urinam animalis iam effectam reci-
piat. Vide lib. 5. in 28. fig. uentris. G. G. L. L. O. P.

Tertiam, tenuis, totum foetum orbiculatim amplectens, quæ à
mollitie *ἄγιος* dicitur, & ipsius foetus sudorem excipit. Vide
lib. 5. in 28. fig. uentris M. M.

Minu principum, Vide signum C.

C. Membræ

Similitudo: uidelicet uenarum, quarum unica tunica est, quæ rectas fibras, & quasdam mediocriter obliquas obtinet.

Natura tenuissima est, sed firmissima, latis & continuis araneorum telis similima. Peritonæum dictum, quod omnibus tum uisceribus, tum intestinis, tum uasis, quæ inter septum transversum & crura sunt, item quod uesicæ & uulvæ obtendatur, aut quod horum omnium sit inuolucrum. Oritur ex musculorum transversorum extremis carnosæ septi particule, inde ad dextram & sinistram, ad ilia usq; ad lumbi uertebras procedit. At extremitas eius superior inferiori diaphragmatis parti adhærescit: inferior uero, ossibus pubis & ilium committitur. A septo iuxta sinistram connectitur cum uentriculi initio, quod os ipsius dicitur, &c. Quod si priuatim absq; omnibus, quæ id contegit, inspicere uoles, circulum quendam aut sphaeram referre tibi uidebitur. Ad inguina perforatum est, & tenuissimū, unde facile ibi dilatatur aut dirumpitur. quo rupto, omentum aut intestina in scrotum deuoluuntur. Vide in lib. 5. t. 2. & in 10. figura uentris A. A. B. C. D.

Peritonæum: cuius

Vfus sunt quinque;
Primus, quo uniuersas partes subiectas, uentrem & intestina uisceraq; infra septum sita, contegat.
Secundus, quo hæc ipsa, ab extrinsecus incumbentibus musculis interstinguatur ne quando tenuium intestinorum aliqua, in media inter ipsos spacia incidant: & dum premunt aut premuntur, arctant, aut arctantur, inflant, aut inflantur, motus illorum impendant, ipsaq; difficillimè recrementa deorsum transmittant.
Tertius, quo sicci alimenti superflua septi auxilio propellant.
Quartus, quo uelut tegmen exactè circumtensum constringat omnia, ne uentri- culus & partes uentriculo propinquæ promptè flatibusprehendantur.
Quintus, quo omnia quæ sunt sub septo, ab eo colligentur, & uelut pelle quadam unumquodq; priuatim tegatur.

C. Membrana partium minus principum, sunt uel

Ventris: cuius duæ sūt membra: uidelicet

Omentum Græcis *ἐπιπλόον*, antiquis rete appellatur, ex duabus tunicis, à peritonæo ortis, densis & subtilibus matâ sibi incumbentibus, multis præterea uenis & arterijs, pinguedine non pauca contextum. Macerapium, sacculum & peram representat. Huius usus, ut uentrem cuius fando insidet, foueat, innatamq; calorem per inediam tueatur. Quibusdam non multò infra umbilicam consistit, quibusdam ad pubis ossa descendit. Vide in 2. fig. uentris Q. Q. Q. & 3. fig. a. a. b. b. c. c. & 4. fig. e. e. f. f. g. g.
Mesenterium, media intestina complectitur: originem ducit ex peritonæo iuxta spinam: omnes uenas ex iecore in ipsum descendentes, unâ cum uicinis arterijs & nervis, in orbem complectitur, que admodum intestina: ad quæ illæ excurrunt, ubi ceu radices in arboribus inseruntur. ac deinde inuicem coeunt, ad unum omnes principium perueniunt. Porro natura mesenterij machinata est, ne uasa, dum animal saltit aut cadit, frangantur, rumpantur & afficiantur. Vide lib. 5. in 10. fig. uentris K. & 11. fig. L. L. M. N. O. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. & 12. figura 1.

Intestinalia: in tempore

Ventriculi, cuius tunice duæ, quarum

Interna membranosa est, rectis fibris supernè deorsum procurrentibus intertexta. Attrahit enim uentriculas cibum & potum per stomachum, huiusmodi fibris ceu manibus eliciens. Vide in 13. figura uentris. m.
Media, carnosior transversis fibris, quibus propellat, quales habent duæ intestinorum tunice: idq; bona ratione. Si quidem intestina distributioni dicata sunt: uentri- culus autem, stomachus & os, ne iniuria afficiantur, constructa sunt. Vide in 17. fig. uentris l.
Externa, à peritonæo pronata. Vide in 17. fig. uentris k.

Intestinorum: sunt membranae duæ, quarum

Interna carnosior est, & uillis transversis intertexta. Vide in 9. fig. uentris h.
Media membranosa est, & uillis quoq; transuersis intertexta. Vide in 9. fig. uentris i. i.
Externa, à mesenterij pronata membranâ. Vide 9. fig. L. L.
cum ut *Facultas* ipsorum expultrix sit robustior.
Ipsa instrumenta ab iniurijs omnibus sint tutiora,

Lienis, membrana à peritonæo ducitur, quæ ex omni parte ipsum inuoluit, & perit. ligamenti uiam præstat.

Renum. Vide in 22. fig. uentris o. o. p. p.

Vesicae sunt duæ, quarum

Exterior à peritonæo oritur. Vide in 20. fig. uentris p. & 21. fig. r. & 23. fig. r. & 24. fig. T.
Interior, plus quàm duplo crassior, ipsius uesicæ propria est, cui omnis fibrarum species inest, quarum uarietas efficit, & maximè obliquarum, ne continua intempestiuâ ue excretio fiat, Vide in 23. fig. uentris r. & 26. fig. L.

De Glandularum constructione, in genere.

V. *Adenes*, Latinis glandulae, sunt omnium corporis partium summè imbecilles & fluxionib; imprimis obnoxiae. Harum differentia in

Generis: sumuntur à

Qualitate. Quaedam enim *Mollior*, rubicundior, & quercinæ glandi forma prorsus dissimilis est, qualis ea censetur, quæ principio gracilium intestinorū non procul ab inferiori orificio uentriculi exporrigitur, &c.
Durior, glandi quercinæ forma similis, & peculiare nomen in quibusdam corporis sedibus obtinet: cuius generis in cerebro est, & forsitan in mesenterio, & reliquo corpore passim, &c.

Vfus. Quaedam enim conferant ad

Vasorum firmam distributionem.
Humectationum uasorum.
Superfluum excrementorum collectionem,
Canitatum impletionem.
Lactis generationem, &c.

Specie. Vide in sequentibus signum A.

4 4 A. Diff;

- Cerebro, est glandula una: cuius** { *Natura*, pini nucem refert, substantia glandulosa, ad principium Fornicis neatus qui à medio uentriculo ad posteriorem, spiritum animale transmittit, incumbit. Græcis dicitur *Cornarium*. Vide lib. 7. in 7. fig. cerebri L. & in 8. fig. cerebri M. & 10. fig. D.
- Vfus*. Vasorum firmamentum exhibet.
- Meatibus ex cerebro ad palatū, glandula una existit: cuius** { *Natura* Infundibulo seu pelui, in quam cerebri pituita defluit, subdita est, quæ manifestam habet concauitatem, quam os quoddam coli aut spongiæ modo seruium excipit. Vide lib. 7. in 16. fig. cerebri A. & 17. fig. E. A. & 18. fig. A.
- Vfus*. Superflua ex uentriculis prioribus cerebri, nec non particulis superioribus, per canales, à medio cerebri uentriculo ad palatum descendentes, recipit: hic per palatum excernuntur.
- Capite: & uel in** { *Vna* ad laryngis radicem asperæ arteriæ lateribus adnata, cæteris humorem procreantibus glandulis, crassior & spissior. Humore meatum imbuit, non fluído quidem, sed uiscido & pingui: & ad uocem magnum usum præstat. Vide lib. 2. in 6. tab. musc. L.
- Faucibus: & sunt tres, quarum** { *Secunda*, elatius laryngi apponitur, utriusque in lateribus una reponitur, utrunque insignis, & glandi forma perquam similis. Substantia constat alijs glandibus simili, ac impensius fungosa est. Has Græci *ωαγιδίον* appellant, quod gargareonis latera respiciant. Item *ωαγιδίον* uocant, hoc est tonsillas & amygdalas, quod amygdalis assimiles sint. *Vfus* autem harum, ut saluam procreent, ac asperam arteriam & stomachum quoque, cum tota oris amplitudine humectent. Vide lib. 2. in 6. tab. musc. F. & in tab. musc. laryngis. M.
- Tertia*, inguinum & axillarum glandibus responderet: numerosa enim sub aurium radicibus, & uniuerso spatio inferiori maxilla conscripto continetur. Nullo peculiari nomine donata. Hæc cavitates omnes exactè implet. uasorum diductibus uel distributionibus præficitur: partes sua humectandi ut imbuit. Valgus his, quæ in porcis & cæteris quibusdam animalibus in delicijs habentur, uelicitur. Vide in 1. tab. musculorum. A. & 2. tab. musc. H.
- Virorum, aridæ sunt & perquam paucissimæ glandulæ. Vide in 25. fig. uentris. D. D.**
- Mamillis** { *Nondum* expertarum, & iuencularum, quibus iam mamillæ in molem attolluntur: glandulæ compactæ & duræ, nulloque lacteo humore oppletæ. Vide lib. 5. in 25. fig. uentris. D. D.
- Feminarum, & quidem uentrem** { *Natura*. Ad pupillæ centrum una magnæ, & mamillæ modo effigiata habetur *glans*, cui alie frequenter, sed parue, & amygdalis, à cortice liberatis, similes in circuitu accumbunt, duriori adipe, & uenarum & fibrarum ex carneâ membrana in cutem pertinentium interuentu murto commissæ connatæque. Utrunque tamen mamillæ aliquando flaccidæ propendunt, carneâ membrana à muscibus non abscedit, uerum glandulæ illæ unâ cum adipe non amplius constructæ, sed flaccidæ à carneâ membrana laxantur. *Mulieres* enim lactantes, & ultimis mensibus uterum gerentes, has uenas lacteo humore aut lacte oppletas habent, & ipsæ etiam glandulæ eo abundant, & ob id molliores, & fungosæ, admodum, neque ita inuicem continuæ redduntur, & illum tonum non amplius seruantes, neque amplius duriusculo illas sustinente adipe, sensim flaccescunt & propendent. Vide lib. 5. in 25. fig. uentris D. D.
- Expertarum: quarum** { *Vfus*. Lactis generationi subseruiunt: uasorum portiones firmant ac roborant.
- Thoracæ: atque uel in** { *Iugulo*, sub pectoris osse Græcis *Στήθος*, Latinis glandium, molle ac rubicundum est, in elatissima thoracis sede extructum: ut ab omni noxa frequentissimas uasorum distributiones hic suspensas, immunes seruaret. Vide lib. 6. in 2. fig. thoracis. F.
- Ventre, & uel in** { *Stomacho*, sunt glandulæ, quæ ei adnascuntur, ut ipsius cavitatis semper humecta ac uelut uncta esset. Vide lib. 5. in 14. fig. uentris. F. F.
- Intestino* ieiuno: glandula, ad suffulcienda uasa ei intestino propria, ac quarundam corporis glandularum modo amplitudinem eius lento humore irrigandam. Vide lib. 5. in 12. fig. uentris. I. I.
- Mesenterio*: corpus glandulosum, quod *μυζογαστρικόν* appellatur. Quum autem ueræ arteria, neruus inibi in ramos diuaticentur, merito scissuras earum, ob quas facilius afficiuntur, glanduloso corpore replent. Hinc molli ac mediocriter cedenti materie, uasa hæc omnia implicuit, ne duro statim corpori incidant. Vide lib. 5. in 12. fig. uentris. I. & 11. fig. L. L. & 10. fig. uentris. L. L.
- Vesicæ* collis: glandulosa corpora, quæ *αδενώδεις* uel *ωαγιδίον* nominant, ad humilissimam uesicæ partem reponuntur, medium quodammodo inter uesicæ corpus & illius ceruicem. In his sperma continetur, quod in coitu repente elabitur. *Vfus* huius sunt, tum quod ad uenerem coitum excitet, tum quod in coitu delectet, denique quod crassus is ac uiscosus instar olei, meatum urinarium humectet, & inungat aduersus urinæ rorsionem, & ne exiccatus consistat, prohibeatque, quo minus per se lotium ac semen facillè ferantur. Vide lib. 5. in 22. & 23. fig. uentris. E.
- Pene*: glans carnosa, in extrema penis regione obnascitur, quæ meatum urinæ seminiq; communem non substractum duntaxat ut corpora illa exigit, uerum eum in se complectitur, meatumq; ambit, qui hic reliquo ipsius ductu amplior efficitur, & rursus suo fine arctatur. Vide 20. fig. X.

SVNT & aliarum quarundam corporis partium glandulæ: uidelicet axillarum, & inguinum, &c. quæ ad cavitates potissimum & sinus replendos accommodantur.

De Adipe.

VI. Adeps *πρωτελι* Græcis appellatur, qui nisi extremè homo emacietur, undiq; propemodum, inter cutem, & membranam carnosam copiosissimè continetur. Ex uenis enim compluribus & arterijs, membranam perceptantibus, atq; inter illam cutemq; propagatis, plurimus sanguis refudat, membranæ frigiditate, calorisq; inopia, in adipem seu pinguedinem degenerans. Cæterùm uti obeforum uentriculi adipem aliquando satis etiam copiosum intus adnatum exigunt, quemadmodum & exteriori superficiæ coli intestini, quæ id recto proximum est, & ipsi quoq; recto, pingues quidam appendices adnascuntur; continet Mesenterium, & maximè eius membranæ, præter uasa & neruos, multum adipem in sui medio: sic quoq; omenti adeps, quo abundat, in obefis hominibus plurimus est, in macilentis modicus, in extremè siccatis, & marasmo mortuis, etiam aliquis reperitur: isq; perpetuò uenis & arterijs omenti attentus, ad uasorum quidem latera duntaxat medio cras est, superius uerò ac inferius quoque, quibus multus accidit: ad eò ut illis etiam uasa alioquin gracilia pinguedine prorsus occultentur. Natura præterea clunibus copiosissimum adipis obduxit, ut illi adipe puluinaris uice uterentur. Generatur adeps (ut antea dictum) ex sanguinis parte pinguiore, per tenues uenas effusa, frigoris uel congelata: affusa autem sic corporibus ac tenuibus, ut ipsa perpetuò pinguedine natia humectet, quæ celeriter in diuturnis medijs, ac uehementibus exercitationibus, & caloribus immo dicis ericatur, atq; indurescit. Adipis autem carnosæ membranæ usus est, ut corpus uel modo calefaciat frigoris tempore, & si Soli homo exponatur, uelitis quoq; modo refrigeret, calorem, quo minus penetret, inhibens. Porro est adeps colore albus, quod membranæ, cutisq; & alia, quibus adheret, corpora alba, neq; carnis modo rubra sint.

De Venarum constructione, in genere.

Substantia. Venæ unica peculiari propriæque constant tunica, quæ colore, crassitie, & forma membranis respondet, sed alijs ab illarum natura plurimum discrepat. Membrana namq; simplex ac simile corpus censetur. Venarum autem tunica, corpus est instrumentarium, ex similibus partibus fibris scilicet cõformatum, quæ substantia quidem, forma & colore musculorum fibris respondent, actione autem plurimum ab illis uariant. Hæ enim carnea musculorum substantia obstita, arbitrario: illæ uerò nulla carne implicata, naturali motui præficiuntur. Cæterùm triplex fibrarum genus à natura constructum est, rectum uidelicet, obliquum, & transuersum. Hæ rectæ quidem fibræ sunt, quæ secundum organi longitudinem expanduntur, & attractioni conducunt. Obliquæ, quæ secundum obliquum organo obducuntur: & retentioni conducunt. Transuersæ, secundum corporis latitudinem exactè transuersim locantur, corpusq; orbiculatim ambiunt, & expulsionì conducunt, &c.

Vsa. Rerum summus Opifex omnes uenas primaria ratione creauit, ut sanguinem singulis corporis partibus deferant, &c.

Capitis. Vide in sequentibus signum A.

Maiores. A septo namq; transuerso ramo insignis, ad dextrum cordis sinum, seu ex latere ipsius, insinuat, qui tunicam arteriæ similem in corde nactus (unde arteriosa uena dicitur) inde in pulmonem dispergitur, sanguinem elaboratum conferens. Deinde tanquam ab initio, quadantenus à dextro sinu deductus, deinceps autem Thyro inuectus, rectà sursum ad iugulum fertur, atq; in duos ramos insignes scinditur, quæ uenæ iugulares externæ seu superficiariæ, nonnullis apoplecticæ uocantur, utriq; singulæ: à quibus, ut antea dictum, omnes scè partes superficiariæ tum colli, tum capitis nutriuntur. Vide lib. 3. signum T.

Prima ex ipso statim ramo insigni utriq; per uniuersum septi transuersi corpus mittitur. C.

Secunda, coniugij expert, à 7° dicitur. Hæc quintam spinæ uertebrae ascendens, deorsum cõtorquetur, quibusdam paulo supra cordis autem ad dextrum: in nonnullis, sicut & hominibus, quæ iam auriculam attingit uena caua: quanquam etiam hodie in hominibus & canibus paulo supra aurem inuenerimus. Cæterùm per spinam delata, octo costis inferioribus, nonnunquam nouem & decem ramulos mittit, singulis utriq; unum distribuens. F.

Tertia, ex ramo illo insigni in cor, priusquam omnino sinum ingrediat, procedit, quæ basin cordis coronæ modo, unde *coronaria* dicitur, cingens, in totam substantiam eius tandem perceptat: ac nonnunquã gemina, ut duæ coronales arteriæ, uisitur. E.

Quarta, priusquam uena caua thoracem excedit, prodit, quatuor, nonnunquam tres, nonnunquã duas superiores thoracis costas alens: tũ quæ circa scapulas sunt loca, & nonnullos etiã ex interioribus colli musculis exiles uenulas ad sextâ uertebra in ipsa foramina insinuans. K.

Quinta, proximam huic quæ sublimes thoracis partes alit, radicem habens ad manus utriq; per axillam porrigitur, in cubito interior apparet, de qua inferius dicitur. I.

Sexta, ab ipsâ caua, postquam in iugulares diuisa est, utriq; extra thoracem ascendit, per humerum & brachium excurrens, unde humeraria dicitur, de qua deinceps dicitur. a.

Septima, ab his iugularibus externis, parte interna emergit, duas iugulares internas seu profundas faciens, quæ etiam apoplecticæ appellantur, à quib. profundè omnes tum colli, tũ capitis partes nutriuntur. S.

Of pectoris, seu sub pectoris ossè sunt uenæ duæ, non statim à uena caua, aut cordis arteria enatæ, uerùm cum iam prope iugulum fuerint, inde duos ramos insignes emittentes deorsum per totum pectus, euocatos, utriq; mammae inserunt: in quo errabundo ductu sanguis continuò thoracis motu concutitur, ac incalescit, tandem ex uasis, à mammillis receptus, in lac conuertitur. L.

Ventris. Vide in sequentibus signum B.

Artuum. Vide in sequentibus signum C.

Generes sunt à

VII. Vena est pars instrumentaria, res, sicut in star cauata, & uniuerso corpori sanguinem partes enutriturũ, unã cum naturali spiritu insigniter caliginoso deferens. Harum differentia in

Species sunt aut

Tunica: & uel

Thoracis, & uel iuxta

Septem tras uersum. Vena caua ex gibba hepatis parte, sursum per septũ ascendens, diuiditur in ramos

Minores. Hi in septem ppagine rectè distri buuntur, quarum

A. Capitis

A.
 Capitis uena: ori-
 ginem trahunt
 à uena cava in
 iugulo, ubi post
 quam pectoris
 ossis summum
 transcendat, in
 duos truncos di-
 ducitur, ac sta-
 tim à diuisione
 uena, quæ axil-
 lam petit, prin-
 cipiū obtinet:
 quod autem al-
 terius diuisionis
 illius trunci ad-
 huc superest, à
 media primæ
 thoracis uerte-
 bræ corporis se-
 de sursum extra
 thoracem pro-
 tenditur, & cum
 clauiculam pec-
 torisquæ ossis
 summum super-
 raui, in duas
 impares uenas
 (quæ iugulares
 appellatur) scin-
 ditur: quarum

Interior, (lib. 3. S.) quæ exteriori magis quàm ple-
 riq; arbitrantur gracilior est, secundum asperæ ar-
 teriæ latus ascendens, nonnullas capillorum mo-
 dō prætenues uenulas asperæ arteriæ contermi-
 nisq; membranis cōmunicat. Hæc enim cum sui
 lateri soporali arteria uersus cerebrum fertur, ac
 in ascensu graciles ramulos membranulæ sexti
 neruorū cerebri paris neruos colligantib; digerit,
 uniuerso ductu soporaliæ arteriæ ad calua-
 riam usq; basim commissus. quod cum peruenit,
 in duos æquales scinditur ramos, quorum

Exterior, (T)
 sub cute ac
 lato buccas
 mouete mu-
 sculo, secun-
 dum colli la-
 tus ad fau-
 ces porrigi-
 tur, extero-
 rem effor-
 mans iugu-
 larē, quæ nō
 pari semper
 modo (ut in
 uoc. feranti-
 bus, aut ui-
 spiritum re-
 tinētibus, &
 uetulis ob-
 seruamus)
 per colli cu-
 tem fertur,
 sed ferē qua-
 druplicem
 dispositiōis
 speciem pro-
 ponit, quarū

Quarta, ex tertia paratur, ali-
 quoties enim illa ppagines
 inuicem perpetuō distant, ac
 nusquā se mutuo cōtingunt,
 interdum uerō ad humiliorē
 faucium sedem mutuo rur-
 sus cōeunt, ac ex ambabus
 una constituitur uena, quæ
 mox bipartita, in ramos ces-
 sat. Vtunque igitur exterior
 iugularis aut unica utrinq;
 aut in medio per collum du-
 ctu, aut statim à clauiculis ge-
 mina ascendat, semper cuti
 quæ prorepat, sacculos offert.
 Cum uerō ad fauces iuxta in-
 ferioris maxillæ inferiorem
 sedem sub auris regione con-
 tendit, in duos partitur ra-
 mos, quorum

Ampli-
 or, in
 duos di-
 uiditur
 ramos:
 quorū

Gracilior, in
 duas parti-
 tur propagi-
 nes, quarum

Maiores obliquè retrosum, secundum caluariæ basim
 ductus, caluariam simul, cum quodam arteriæ so-
 poralis ramo ingreditur, foramine utēs, sexti ner-
 uorū cerebri partis gratia exculpto. Qui cum per
 foramen caluariam ingressus fuerit, in duræ cere-
 bri membranæ sinum subintrat, qui ad latus ha-
 betur maximi in occipitis ossis foraminis, quo
 dorsali medullæ uia præbetur, ac inde secundum
 tertium & quartum duræ cerebri membranæ fi-
 num cum arteria. Ceterum ab his sinibus nume-
 rosæ exoriantur propagines, quarum aliæ ad ce-
 rebri membranam duram, aliæ ad tenuem, aliæ
 ad plexum efformandum tendunt.

Minor, in elatiorem musculorum sedem pertinet,
 qui anteriorem ceruicis uertebRARUM regionem
 occupant, stomachoq; subiacent.

Maiores, soporali arteria penitus relicta, priuato
 foramine caluariam subit, in duram cerebri
 membranam digeritur.

Minor, priusquàm maior in durā cerebri mem-
 branam digeratur, ad auditus organū per-
 meat, foramineq; utitur sibi & neruulo cui-
 dam quinti paris neruorū cerebri cōmuni.

Prima, (quam frequentius est cernere) ea est, qua unus tantum ramus sub cute ad fauces usq; pro-
 cedit, in ipso progressu nullibi insigniter discissus, sed duntaxat graciles ramulos in musculos
 cutemq; inferens. Vide lib. 3. x.

Secunda, (V) ea est, quæ in medio ductu iuxta colli longitudinis
 medium iugularis in duas insignes diuiditur uenas, quarum

Una in priora tendit.
 Altera in posteriora properat.

Tertia, quæ rarius accidit, nimirum qua propter clauiculam adhuc, ubi humeraria originem ducit,
 in duas diffunditur propagines, quæ sursum sub cute inuicem distantes feruntur. Accidit tamen
 aliquando, quod altera neq; illa sanè minor propago, musculo reconditur, qui à pectoris ossis
 summo & clauicula pronatus, mamillari temporis ossis processui inferitur: atq; in eum modum
 submersa, frequenter aded insignis occurrit, ut etiam nonnulli dissectionum professores, inter-
 nam iugularem hanc appellasse uideantur.

- Laryngem. X.
- Glandulas laryngi adnatas. X.
- Musculos {
 - Hyoidis ossis. X.
 - Linguae. X.
- Omnes faucium sedes. X.
- Linguam secundum ipsius longitudinem. X.

Interior,
 oris in-
 teriora
 subiecs,
 in plu-
 res diui-
 ditur p-
 pagini-
 nes,
 quarū
 aliquæ
 uadunt
 in

Palatū
 Tunicā
 nariū
 ampli-
 tudi-
 ni ob-
 ductā

Una, per foramen,
 quod secundo ce-
 rebri neruorū pari
 exculptur, in-
 gressā in durā ex-
 currit membra-
 nam.
 Altera, per gran-
 dius foramē, illo-
 rum quæ in octa-
 uo capitis ossis o-
 dorum gratia fa-
 cti sunt, prætrans,
 in duram pariter
 membranā dispen-
 satur.

Ab his deinde cum caluz-
 riā ingrediuntur,
 furcul.
 quosdam oculo elargiuntur,
 in frontis cu-
 tem interdū
 disseminatos.

Exterior, per capitis exteriora pas-
 sim repetens, perinde atque inte-
 rior, ubi inferior maxilla supe-
 riori coarticulatur, in duos parti-
 tur ramos, quorum

- Unus, uariè
 permeat in {
 - Buccas.
 - Narium alas.
 - Frontem. 9.
- Alter uadit in {
 - Tempora. 4.
 - Aurium sedem. Y.
 - Occipitis cutem. *

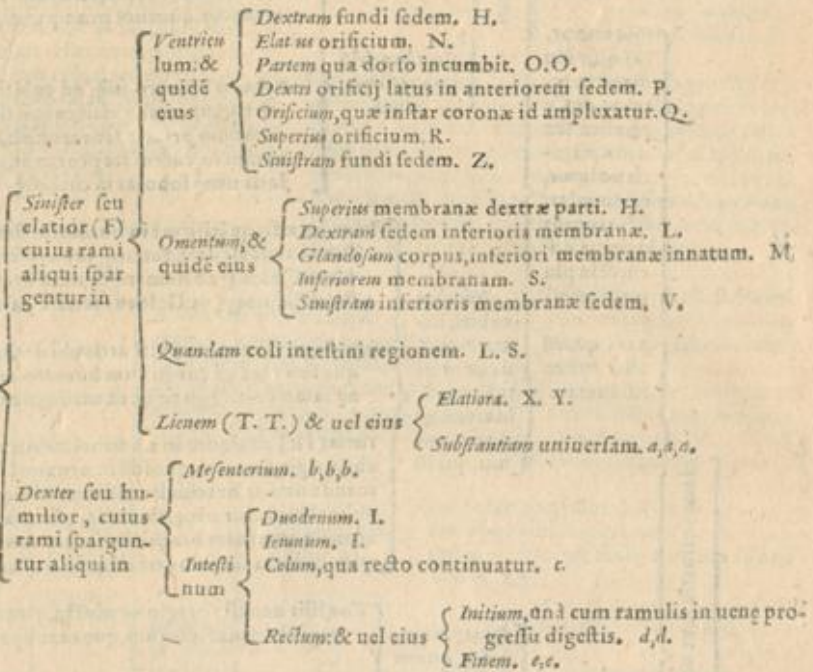
B. Ventrū

Principium seu iecoris cauum: sunt rami duo exigui, ex superiori seu anteriori sui corporis parte bilis uesiculae cervicis distributi, qui rami cervicem amplexantes, ac in furculos capillarum modo praetenuis ducti, in uniuersum uesiculae corpus excurrunt. C. C.

Medium: unus insignior, inferius ab elatiori quaque & anteriori uenae corporis sede, uersus dextrum latus, qui humilior uentriculi orificium, & uentricali portionem huic iuxta dorsum proximam aliquot ramulis adit. D.

Vna, uena Porta dicitur, ex caua seu sima parte originem ducens, omnes mesaraei uenas excipit. Haec ex uentriculo & intestinis chylum sumit, ac in lienem melancholicum succum expurgat. Deorsum fertur, & in plures diuiditur ramos, quorum alij iuxta

Finis (F) seu interiori sedem, qua in duos maximos diuiditur truncos, quorum

Nutritio: nempe si praeterea dux uena magis, quam

ANNOTATIO EX VESALIO, LIB. III.

A. A. A. A. IN iecoris substantia, ab omnibus demissioribus, & quae orbiculatim consistunt extremis ipsius partibus exiguae admodum numerosae, uenarum propagines incipiunt, quae uersus iecoris medium porrectae, sensim in maiores soboles, & inde in grandiores adhuc tantisper coeunt, donec omnes in quinq., interdum etiam in pauciores ramos colligantur. 1. 2. 3. 4. 5.

Altera, Caua uena dicitur, omnium maxima, ex gibba hepatis parte oriens, & per totam animalis longitudinem excurrit: qua sanguis per omnium partium nutrimentum per uniuersum corpus diffunditur. & haec bifariam procedit

Superius: atque haec ascendens dicitur, de qua supra in thoracis uenis dictum.

Vnus ad renes peruenit. Vena namque caua, priusquam in lumbos descendat, praeter eas soboles, quae in renum membranam spargit, uicinis partibus exiles impartit furculos. Deinde maximas omnium ipsius propaginum singulas in singulos renes subiectos mittit, quae emulgentes appellantur. d. 1. & in 20. fig. uentris a, b. & 22. fig. m, n.

Alter ad testiculos, sanguinem & spiritum ipsis deferens, semenque praeparans: & sunt duae uenae, utriusque una, quarum

Dextra ab ipsa caua, non latere, sed medio fere sub ea, quae hac parte in renes tendit, oritur. u. p. & 20. fig. uentris f, & 22. fig. t. & 23. fig. t. Sinistra, ex ea, quae ad renes fertur, procedit, cui nonnunquam ramulus a caua accedit, & cum hoc unum pergit. l. l. & 20. fig. uentris e, & 22. fig. n. & 23. fig. n.

Tertium ad crura, de quo in sequentibus.

Testium, de quibus supra dictum. n. p. n.

Generat

Vteri: & sunt uenae quatuor, quorum

Duae in imis partibus uteri paulo supra primum cervicis exortum inferuntur, unde uirgines puellae menstruus potissimum purgantur: nec non in uterum, quae inibi oris hiantes, acetabula nuncupantur, ipsiusque cervicem disperguntur. X. 4. Duae circa eundem ortu locum, sursum ad rectos musculos tendunt: deinde in idem coeunt cum extremis uenarum, quae per thoracem ad praecordia deferuntur: per quas potissimum mamillis cum utero est communio. r. m.

Ventriculi uenae paucae ad inferiora uentris, pauciores ad eius orificium, paucissimae ex quo obscurae ad stomachum perueniunt, ex iecoris portis profectae.

Intestinarum Omenti Lienis Renum

De his uenis uide supra in uena porta, & caua.

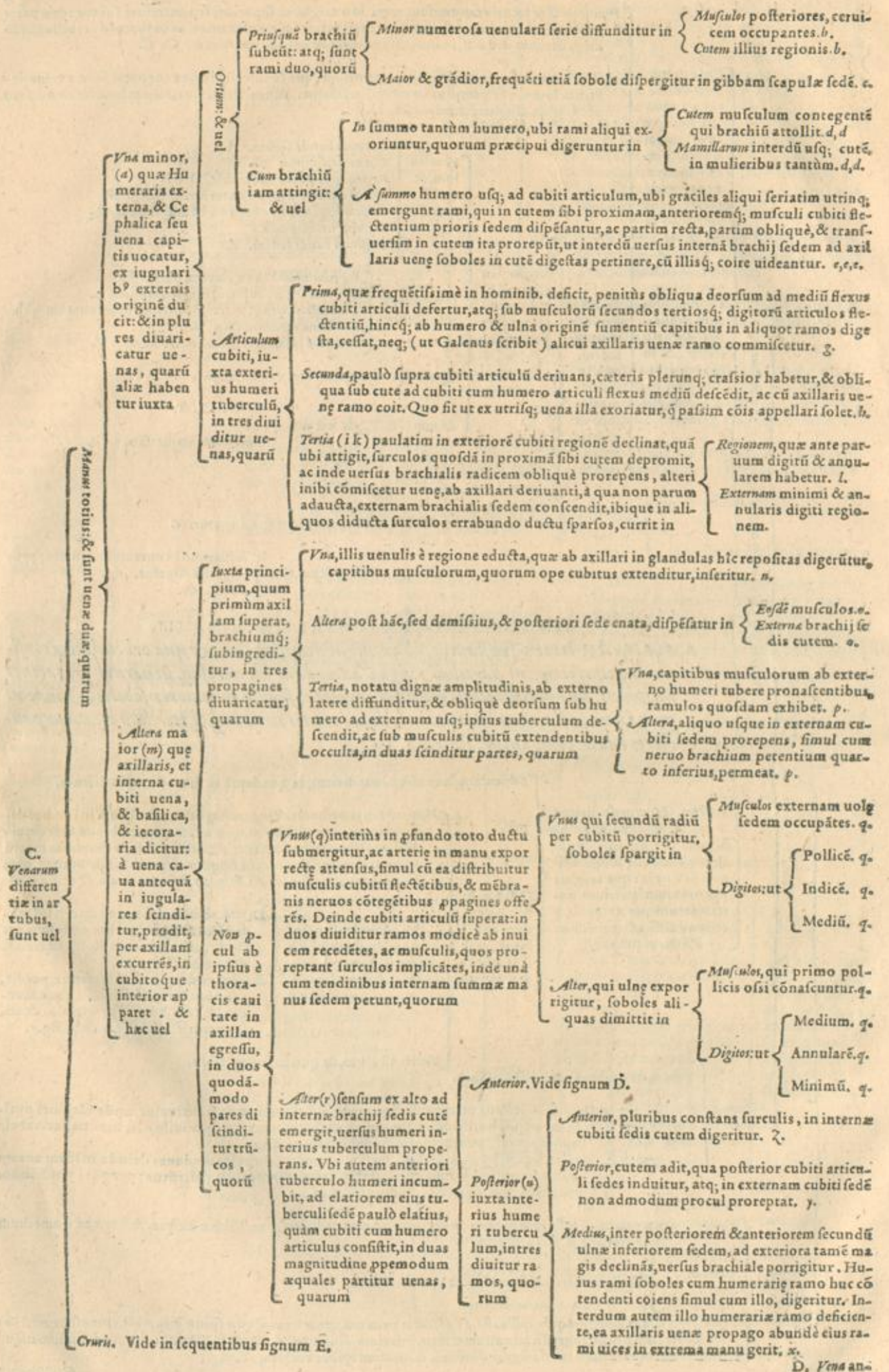
Vesicae. Haec uenas a propinquis ipsi uasis, quae scilicet primum uenae a caua, quae spinae incumbit, crura subeunt. Haec in ipso statim primo ingressu ad collum uesicae, bifariam diuisa, parte altera in totam uesicam ad fundum usque distribuitur: pars uero auersa fertur deorsum secundum ipsam collum. X. 4.

C. Venarum

B. Ventr: & quidem partium

Principium

Alimus principam: nempe

C. Venarum differentie in artubus, sunt uel

Vna, quæ interdum recta ad brachiale contendit, interdum errabundo ductu perfertur, alijsq; huius sedis propaginibus commiscetur. ζ.

D.
Vena anterior cuti substrata, obliquè deorsum ad cubiti articuli flexū repit, & in duas diuiditur propagines, quarū

Alterā (t) cum secundo humerariæ ramo coit, unaq; inibi ex ambabus confurgit uena, quam communem meritò appellamus. Hæc enim obliquè deorsum ducitur ad elatiorem cubiti sedem contendens, quousq; radium paulò ultra ipsius longitudinis medium hinc inde transcendat, tandem in externam cubiti sedem porreptans, in duos diuiditur ramos, quorum

Vna, qui elatior est, postquam in duas diuiditur portiones

Vnam, in internam brachialis sedem, uersus pollicis radicem dispiciat. β.

Alteram regioni, quæ inter pollicè & indicè habetur, contribuit. γ. δ.

Alter, qui inferior est, indicis, medij, & aliquousq; annularis sedem petens, in uarias exhauritur soboles. Quippe hæc uenarum in summæ manus cutè series adeò uaria est, ut ipsam explicare prorsus arduū sit, præsertim cum inter quàm plurimos homines uix duos æquali correspondentiq; uenarum in ramos propagine inuenias, ac etiam rarè euenire conspicias, dextram manum cum sinistra congruere. ε.

Exterior, tota quodam modo inter sacrum & coxendicis os, quæ maximus neruorum crus petentium ducitur, in exteriora transuersim fertur, & in plures diuariat propagines, quarum uadunt aliquæ in

Musculos omnes ab ilium ossis externa sede pronator, femorisq; famulantes. motibus. T.

Musculos, ab inferiori coxendicis ossis sede principium ducentes. T.

Clauium cutem. T.

Due primæ, uariè quidem digeruntur. Nā

Aliqua dispensantur, in

Sacri ossis foramina. X. & 4.
Recti intestini musculos. X. 4.
Cutem orbiculari sedis musculo adnatam. X. 4.

Interior, in plures scinditur propagines, quarū

In uiris permeant in

Dextrum uesicæ latus. X. & 4.
Vesicæ {
Cervicem. X. & 4.
Fundum. X. & 4.
Penem. X. & 4.

Vna, notatū digna, quæ in plurimas diuiditur uenulas, quarū aliquæ

In mulierib. excurrunt in

Vesicam. X. 4.
Inferiorum fundi uteri sedē. X. 4.
Vteri cervicem, per quas uirginibus, & nonnullis mulieribus, quæ primis mensib. utero gerunt, menstruæ purgationes colari dissectionum professoribus uisum est. X. 4.

Interior, qui gracilior est, inferius ad femur perreptans, plurimas in progressu propagines promit, quarū

Initium, seu supra ossis sacri principium: & sunt duæ, utrinq; uidelicet una apud sacris ossis summum, totum cauæ truncum æqualem in se continentes, originem ducunt, ut unaqueq; uersus sui lateris femur perreptet, notā hanc A imitantes, & aliquot surculos superioribus sacri ossis foraminibus offerentes. Deinde uerò in progressu utraque in duos impares finditur ramos, quorum

Quod reliquum est, ad pubis os contendens, ab uno externo ramo trunci uenæ sobolem absumit, quæ cum eo interioris rami reliquo cōgressa, unam cū ipso uenam efformat, quæ primum peritonæum, ac deinde decimum femur mouentium perforat musculum, & ossis pubis foramen permeans in crus emergitur, illis quos perreptat musculus propagines offerens. Præterea in crus protensa, plures à se educit propagines, quarum aliquæ uadunt in ω. ε.

Musculos à pubis ossis principium ducentes. ε.

Partem quinti femur mouentis musculi, à pubis ossis pronata.

Ostium femur mouentis musculum.

Penis musculos.

Cutem internæ femoris sedis. ω.

Coxendicis articulum. ε.

E.
Cruris, & huiusmodi uenæ sunt uel iuxta

Exterior, cum obliquè crus accedit, tres à se dimitte uenas, quarū

Vna mediocri magnitudine, priusquam eius peritonæum perforat, ab elatiori ipsius sede exoritur, deinde sursum ad abdominis anteriora per peritonæum ducta in plures diuariat propagines, quarum permeant aliquæ in

Peritonæum ipsum. Γ.

Abdominis rectum, ac transuersum musculum. Γ.

Regionem quæ supra umbilicum habetur, ibiq; ramulos spectās, in quos uena sub pectoris ossis ab elatiori thoracis sede delata, diffunditur. Ab eiusmodi enim propagine medicis concessum est omnibus, ex utero ad mamillas, lactis generandi causa menstruum transmittere sanguinem. Præterea uena hæc nullam partem adipiscitur, quæ in uterum (ut medicorum uulgus arbitrat) descendat, etsi ipsa ab ijs, quæ in uterum digeruntur, nõ ita multum distet. M.

Alterā, quasi in ortu coniugem fortitur, ad pudendum excurrit. Δ.

Vna, uadit in

Penis inuolucrum. 4. X.
Scrotum. Δ.

Mulierib. uadit in

Pudendi colliculos. 4.
Coreacæ carunculas (quas Græci ὑποφύων uocant.) 4.
Sedes ibi proximas. 4.

Inguina. Vide in seq. fig. F.
Gen. Vide in seq. fig. G.

d F. Inguina

F.
Inguina: ubi uena illa maior habetur, que simulatq; e peritonæo elabatur, elatiore coxendicis ossis sedē ad internū latus sedis, qua sextus & septimus femur mouentium musculi descendunt, in inguina labitur, ac anteriorem (ueris interiora tamen magis) femoris regionem subit, & nullo occultata musculo sinui insidet, qui in inguine efficitur, à longo graciliq; musculo tibiam mouentium primo, unā cum octauo femoris motuum autore: & diuariat in propagines, 9.

Maiores quarum

Minores, quarum

Vna, ab anteriori uenæ latere principium ducens, ad interiorem femoris cutem properat, atq; in internam femoris sedē deorsum per genu quoq; interiora, & hinc rursus per internā tibie regionem uersus malleolum interiore sub cute exporrigitur, ac deinde in pedis superiora descendens, uariè inibi digeritur. Verū à sui origine usq; ad finem, in plures diuariat ramos, quorum

Duo, ut plurimum in superiore internæ femoris regionis cutē, non procul ab ipsius propaginis ortu, originem ducunt, quorū

Interior uadit in *Femoris interiora & inguina. A.*
Ipsū quali peritonæū siue interfemineū.
Exterior, qui & crassior est, femoris anteriora & exteriora sub cute perreptans, similiter ac interior in furculos digeritur. 7.

Duo, ad genu articulum ducuntur, quorum

Vnus, in anterioris genu sedis cutem secundū patelliam dispergitur. 2.
Alter, interioris genu sedis cutem accedit, et si aliquādo penitus deesse reperitur. 2.

Aliqui secundum tibie longitudinem exorti, ad interioris sedis tibie cutem antrosum & retrorsum diffunduntur, qui impari numero sparsi, rursus cum proximis uenis uariè coeunt, inuicem que rursus dirimuntur. 9.
Aliqui super elatiorem pedis regionem, diuersimodè sparguntur. 8.

Dua, ubi truncus inter musculos, os ipsum femoris amplectentes immergitur, oriuntur, quarum

Exterior, septimo & nono tibiam mouentibus musculis inferitur, tenuibus furculis in cutem porrectis. 1.
Interior, quæ amplior & profundior est, in quintum femur mouentem musculum digeritur, ramulos nonnullos in octaua tibie musculum disperdens, ac etiam in processu plures uenarum soboles in uniuersos, femoris os ambientes, musculos mittit. 2.

Vna, è regione supradictæ maioris propaginis exoritur, quæ extrorsum ducta, in anteriorem articuli coxendicis cutem, & eius sedis musculos, distribuitur. 10.

Dua, post illas (ubi truncus inter musculos, os ipsum femoris amplectentes immergitur) una humilior altera, enascuntur, quæ in progressu inuicem unitæ, eam constituunt uenam, que hic in cutem promittitur, ac ubi ramulos sursum in posteriorem femoris cutem germinat, recto tramite, deorsum mediam genu flexus sedem ad suræ cutem, numerosa ramulorum serie descendit, quorum alij rectè, alij obliquè, alij transversum in cutem excurrunt, & cū uenæ ramulis coeunt, quæ per cruris interiora decliuis fertur. Ideoq; non mirum esse debet, si eiusmodi partes crebrius uario affectu laborent. Præterea sciendum est, uenam hanc non semper eodem ordine ad inferiora descendere, neq; in sui ortu, in isto sicut in illo homine inueniri. 3. 4. 5. 6. 7.

Prædictos musculos. 11.
Internam tibie sedis cutem. 11.

Interior (10) ad suræ musculos, & præcipuè ad pedem mouentium primum & secundum, deorsum proreptit, & in plures scinditur propagines, quarum

Quod reliquum est, ad tibie humiliorem usq; appendicem proreptit, & sub interiori malleolo reflexus, internum pedis latus ad pollicem usq; accedit, ibiq; in cutem ut plurimum dispergitur. Rarius enim inter calcem & tibie os unā cum tendinibus hac pedis inferiora subeuntibus, ad pedis digitos proficiscitur. 12.

G.
Genu, sunt duæ, quæ inter duo humiliora femoris capita impares emergunt, quarum

Interior (16) quæ maior est, ad ima descendens omnibus quos perreptat musculis ramulos offert, à quibus paucissimi, aut penitus nulli in cutē subeunt. Cū uerò iuxta mediu ferè longitudinis tibie peruenit, in duos partitur ramos, quorum

Interior (17) plures ex se promittit, quorum

Vnus, tali cum tibie articulo offertur. 13.
Duo pollicis
Duo indici } *Inferuntur. 19.*
Vnus medio exporrigitur. 19.

Exterior (17) fibule exporrigitur: & cum ad eius inferiorem sedem pertingit, in duas diuariat propagines, quarum

Vna ligamentum perforans, unā cum tendinibus per tibie anteriora pedis superiora aduentibus in pedem fertur, digeriturq; in *Pedis musculos digitos exterioris ducentes. 18.*
Cutem ibi proximam. 18.
Quod reliquū est cum septimi & octauo pedem mouentium musculorū tendinibus in pedis humiliora proficiscitur, & in minimos disperditur: nisi fortè interior ramus omnibus digitis furculos exhibeat. 19.

Exterior ad superiorem fibule appendicem fertur, & cum à propagine, quæ tibie posteriorem sedem occupat, in anteriores tibie musculos nulla soboles per membranæ ligamentum ducitur, ab hac ramus inter septimum & sextum pedem mouentium musculos proreptit, frequenti sobole digestus, in musculos anteriorem tibie ossis sedem occupantes. Aliquando uerò propago hæc, in exterioris tibie sedis cutem frequentibus furculis dispergitur, & præcipuo ipsius furculo nunc antrosum, nunc retrorsum ad interiorem malleolum reflexo, pedis superiora accedit, & potissimum externum pedis latus perreptat, alijs que hæc pertinentibus uenis commiscetur, nusquam in alium emergens, 14. 15.

Vide apud Vesalium figuras duas uenarum, lib. 3. quarum altera fol. 362. altera 368. apparet, in prima editione.

De Art.

De Arteriarum constructione, in genere.

Substantia. Arteriae similiter ac uenae, membraneo constant corpore, comprimi ac in se collabi, & rursus distendi idoneo: at longe solidiori, duriori, ac ex pluribus tunicis conformato. Arteria enim duas peculiare sibi uendicat tunicas, quarum exterior profecto robore ac crassitie uenarum peculiari tunicae respondet: interior autem crassitie huius ferè quintupla. haec tunica à quibusdam *χρῆσθῆς* seu cartilaginea appellatur. Tunicae arteriae similiter ut uenae, fibris conformantur: ac interior quidem transuersis duntaxat intertextitur: exterior uerò rectis, & quibusdam mediocriter obliquis, transuersis autem nullis constat. Interior arteriae tunica, ceu cutem quandam internae intestinorum & uentriculi superficiei modo continet, laxa continuatq; araneorum telae manifesto persimilem, in grandioribus quidem arterijs conspicuam, ac à nonnullis tertiae arteriae tunicae loco descriptam. Caeterum fibras arteriae corpus, eiusdem quo uenae usus gratia fortitur, ac plurimas quidem transuersas exigit, ut ocyus ipsi ex sinistro cordis sinu immissum sanguinem & uitalem spiritum toti corpori dispenserent, neq; alium in transmittendo recipiendoque rhythmum, quam cor ipsum efficiat. Obliquae uerò materias retinent, &c.

Vfo. Arteriae à summo rerum opifice sunt extractae, ut uitalem spiritum & sanguinem impetu per corpus diffusum, singulis partibus deducerent, ingenitumq; calorem recrearent, &c.

Vna tenuis simpliciq; tunica constans, in pulmones diuaticatur, quam cū ea uena, quae à portis iecoris, ad uentrem numerosa ramorum serie descendere, suiq; extremis ceu radicibus quibusdam cibū exugere diximus, conferre possis. Nam & arteria haec per usum comoditatemq; spiritus attrahendi, in pulmones deriuatur.

Duae graciles in ipso arteriae exortu prodeunt, quae coronae modo cordis basim, unā cū coronali uena amplectentes, cordi secundum ipsius longitudinem ramulos transfundunt. Vide lib. 3. fol. 395. signum B. B.

Minor. Vide in sequentibus signum A.

Vna per proprium foramen, ad narium amplitudinē discurret.

Alter in latus sinistrū durae cerebri membranae multipliciter scinditur.

Interior (c) q & gracilior est, fauces subit, ac mox laryngi, & linguae per pagines deriuans ad caluariam basim perat: priusquam uerò in caluariam mergitur, in duos impares diducitur ramos, quorum

Quod reliquum est, in plures scinditur ramos, quorum

Ab- qui uadunt in *Oculum.* *Interior* temporalis musculi sedem. *Sinistra* cerebri uentriculū, plexū facies, ex timo foras in uolucro comparatū.

Minor, cum coniuge uena in posteriora secundum caluariam basim fertur, & ramulum musculis ceruicis uertebrae anteriorum sedem occupantibus, iuxta primae secundaeq; uertebrae interuallū offert, ac deinde per foramen cum sexto cerebri neruorū pari caluariam ingreditur, & simul cū uena in sinistrum secundum durae cerebri membranae sinum exhauritur.

Exterior (b) gracilior, in tres diuaticatur propagines, quarum *Prima (c)* genis seu buccis latitans offertur. *Secunda (g)* in sinistrum permeat tempus. *Tertia (h)* secundum sinistrae auris posteriorē sedem digeritur.

Vna (Y) quae reliqua pars est, ad dextrā scapulam & axillam incedit, à qua plures oriuntur propagines, quarum aliae uadunt in

Pectus & mamillam. Vide in sinistra E. *Primae* thoracis costas. Vide E. *Ses* colli uertebrae. Vide in sinistra uena axillari F. *Summum* humerum. Vide E. *Scapulam.* Vide I. *Brachium.* Vide in sinistra M. *Manum* extremam. Vide Q. S. R. T.

Maior. Vide in sequentibus signum B.

d 2 A. Art.

Gene- re, sumuntur à

VIII. Arteria, uas est similiter ut uena membranē, res ac fistulae modo cauum, quo uitalis spiritus, & tenuis, flauus calidus que san guis p uniuersum corpus diffunduntur. Harum differentie in

Specie. Nam arteria in sinistro cordis uentriculo ex ortu, uitalē spiritū toti corpori subministrantes, in duas dissectatur pro pagines, quarum

Alter, multo crassior (A) quae uentri trūcus est omnium, à qua deriuatur arteria quatuor, quarum

Duae parū supra cor, ex toto oriuntur trunco: & sunt impares, quarum

Minor (V) sursum fertur, ac statim in duas inaequales scinditur partes quarum

Maior pars (V) ad iugulum tendit, obliqua, de sinistra ad dextrā thoracis partē porrigitur, & ubi per glandium, cui thymomē est, peruenit, in tres diuaticatur propagines quarum

Duae (X. Z) quae Graecis *καρδιῆς* dicuntur, sursum attolluntur, & earū altera ad iugularem permeat dextrā, altera ad iugularem sinistrā. Verū cum ad fauces usq; pertingunt, in duos (s) scinduntur ramos, quorum

Primus (E) ad primam thoracis costam in humiliori sede exortus deorsum diffunditur, & costarum radicibus inseritur at-tensus, in

Tria, quatuor superiorum costarum inter-
ualla finitri lateris,
Dorsalem medullam,
Musculos thoracis uertebri que hic instra-
tos.

Secundus (F) superiori amplior, ab elatiori sede ad primam costam emergit, qui ad septimam ceruicis uertebre latus oblique repens, in huius lateris transuersi proces-
sus foramen se inserit, ac deinde per transuersarum reliquarum uertebrearum pro-
cessum foramina conscendens, perinde atque hac excurrrens uenam, digeritur in
plures propagines, quarum

Aliqua
uadunt
in
Dorsale me-
dullam. F.
Musculos cer-
uicem hic
occupan-
tes. F.

Quod reliquum est, sicut
cum comite uena per
foramen in postero-
ri sede finitri capitu-
li occipitis ossis in-
sculptum, caluariam
subit, atq; in finitru
duræ cerebri mebra-
ne sinum exhauritur.

Princi-
pium:
& sūt
qua-
tuor

Tertius (G) ab interiori ipsius sede pullulat, qui ob-
liquiori ductu pariter superiora anterioraq; pe-
rit. Hic enim pectoris ossis summum accedit, de-
cliuus fertur secundum ipsius ossis finitrum la-
tus, & in eosdem digeritur ramos, in quos uenā
hac repetem dispeniari retulimus, etsi nullæ eius
propagines cetera accedant, nisi forsitan obscu-
rissimæ in mamillas transeant, in progressu enim
plures ex se promit surculos, quorum

Aliqui quæ truncus pe-
ctoris ossi exporrigi-
tur, enati uadunt in
Venarum costarum cartila-
ginis interualla. G.
Musculos cartilaginibus in-
cumbentes. G.

Aliqui ua-
dunt in
Sui lateris membranam, quæ thoracis
amplitudinem interspicit. G.
Glandium in iugulo repositum. G.

Quod reliquum est, thoracis cavitatem ingreditur, & re-
cto hic abdominis musculo subnatum, ad umbilici fe-
rè regionem procedit, in progressu utriusq; ad abdo-
minis partes ramos offerens, ac inde in plures disse-
ctum soboles, alterius arteriæ terminos respicit, quæ
huc ab imo sursum contendere docebimus.

Quartus notatu dignæ magnitudinis, prope axillam elatiori parte exortus, in posteriores ceruicis musculos
discinditur. H.

A.
Arteria mi-
nor (H) op-
positum sūt
habens obli-
quior atrol-
litur ad sini-
stram scapu-
lam & axil-
lā, à qua plu-
res diuari-
cātur rami,
quorum alij
exoriuntur
iuxta

Humerum, &
sunt octo,
quorum

Primus insignis, ubi truncus thoracis cavitatem & primam costam euicit, ex posteriori ipsius sede e-
mergit, in scapulæ cavitatis musculos digerendus I.
Secundus superiori ipsius regione depromitur, qui ad humeri cum scapula articulum, iuxta summum
humerum & scapulæ gibbum in ramos digeritur, quorum unus cum humerali uena, ubi adhuc in
alto recon dicitur, aliquo usque proreperit. K.
Tertius superiori succedens in musculos anteriori thoracis sedi instratos, numerosa propaginum sobo-
le digeritur. L. uel I.
Quartus in glandes axillæ cavitatem opplentes immergitur. M.
Quintus priusquam truncus in manum absumendus feratur thoracis lateri exporrigitur in musculum
excurrrens, cuius ope brachium decliue dorso adigitur. M.
Sextus & septimus graciles, distribuuntur in
Internam musculorum humeralium sedem. o.
Membranas, ibi neruos continentes. o.
Octauus secundum posteriorem humeri sedem oblique proreperit ad externum humeri tuberculum
contendens. o.

Duo ad medium cubiti articuli flexus exorti, ipsi articulo ramos exhibent. pp.

Cubitum
& ma-
num:
sūt qua-
tuor,
quorū

Duo totius arteriæ re-
liquum in se recipien-
tes, ubi nonnihil per
internam cubiti sedē
arteria, à qua oriun-
tur, proreperit, emer-
gunt, quorum

Exterior (Q) radio
exporrigitur, & ubi
brachiale cōten-
dit, in plures diui-
ditur ramos, quo-
rum

Aliqui in musculos permeant, inter primum pollicis os,
& postbrachialis os indicem sustinens, collo catos. R.

Trei ua-
riè dige-
runtur.
Nam
Primus, in duas partitur propagines, exterius ad
pollicem accedit. R.
Secundus, duplici ramo internam indicis sedem
implicat. R.
Tertius, indiuisus internum latus interioris me-
dij digiti sedis conscendit. R.

Interior (S) ulnā per
reptans in manus
uolam subit, & in
plures diuiditur ra-
mos, quorum

Duo minimo digito offeruntur. T.
Duo annulari offeruntur. T.
Vnus in medium digitum fertur. T.
Vnus in musculos uadit, qui externaum latus postbrachia-
lis ossis occupant. T.

B. Art-

Prima & secunda (l) utrinque uidelicet una, ubi truncus ad septum transuersum peruenit, in septum ipsum sparguntur, ac in cordis inuolucrum, ea uidelicet parte, qua septo adnascitur.

Dexter (n) qui gracilior est, superiori omenti membranæ connectitur, ac inde uenæ portæ adnexus, sursum ad iecoris cauum contendit, & quamplures ex se mittit propagines, quarum aliæ uadunt in

- Omenti {
 - Superiorem membranam. r.
 - Inferiorem membranam. o.
- Intestinum {
 - Colum. q.
 - Duodenum. q.
- Ventriculi {
 - Posteriorem sedem. p.
 - Dextram fundi partem. r.
- Vescam bilis. f.
- Iecoris cauum. t.

Tertia, magna, sub septo transuerso, ex elatiori arteriæ magnæ sede originē ducit, ac inde in duos diuiscatur ramos, quorū

Sinister (u) qui dextro crassior habetur, inferiori omenti membranæ committitur, ac deinde uenæ portæ ramo iungitur in tot, quorū illæ soboles digerendus, quarum uadunt aliæ in

- Ventriculi {
 - Partem, qua dorso innicitur. a.
 - Mediam eius regionis sedem, q̄ dorso incurabit. γ.
 - Superius orificium, & illud uenæ portæ instar cingunt. α.
 - Superiora dextrorsum, ac inde in humiliora orificiū, & anteriorem posterioremq̄, sedem. α.
 - Fundum, sinistro sursum inde perreptantes. ε.
- Omenti membranam {
 - Demissiolem. β.
 - Superiorem. ε.
 - Humiliolem. γ.
- Colum intestinum. β.
- Lieni cauum, secundum rectam lienam, à quibus ramuli oriuntur, qui sinistro sursum uentriculi latus occupant. λ, δ, ζ.

Thoracem ac uentrem. In thoracem autem utrinque propagines in octo (k, k, k) inferiora thoracis interualla deriuat, quæ similiter ac uenæ coniuge carentis rami, secundum interualli ductum, ad costarum usque cartilagineas in ueris costis prorepant, à quibus ramuli exoriantur, qui in dorsalem medullam ac musculos inibi uertebreis, thoracique adnatos, sparguntur. Sic igitur magnæ arteriæ truncus, uertebrearum corporum sinistra sedi quodammodo innitens, dum ad inferiora descendit, in decem propagines diuiscatur, quarum

Quarta, pauld inferius (z) ab elatiori magnæ arteriæ parte principium sumit, & in plures diuisa propagines, uadit uenæ portæ modo in

- Mensuri sedem {
 - Superiorem. ζ.
 - Humiliorem. λ.
- Intestinum {
 - Ieiunum. ζ.
 - Ilium. ζ.
 - Colum, eius uidelicet partē, quæ à iecoris cauo ad dextrum renē usque pertinet. ζ.

Quinta & sexta, utrinque; una satis magna, quarum sinistra dextra humilior enascitur, in renes digeruntur. n, θ.

Septima & octaua, quæ post has, quas seminales appellant, feminalibus uenis contextæ, ad testes permeant. In mulieribus uerò, partim in testes, partim in uteri fundum digeruntur. ι, κ, λ.

Nona à posteriori, seu inferiori magnæ arteriæ sede, qua hæc uertebreis committitur, geniculatim utrinque ad singulas lumborum uertebreas promittitur, & in dorsalem medullam, & musculos uertebreis hic adnatos excurrit. Quarum maior inferiorque non solum ad musculos uertebreis attentos accedit, uerum transuersum per peritonæum, ab dominisque musculos ad latera usque abdominis exportigitur. μ, ν.

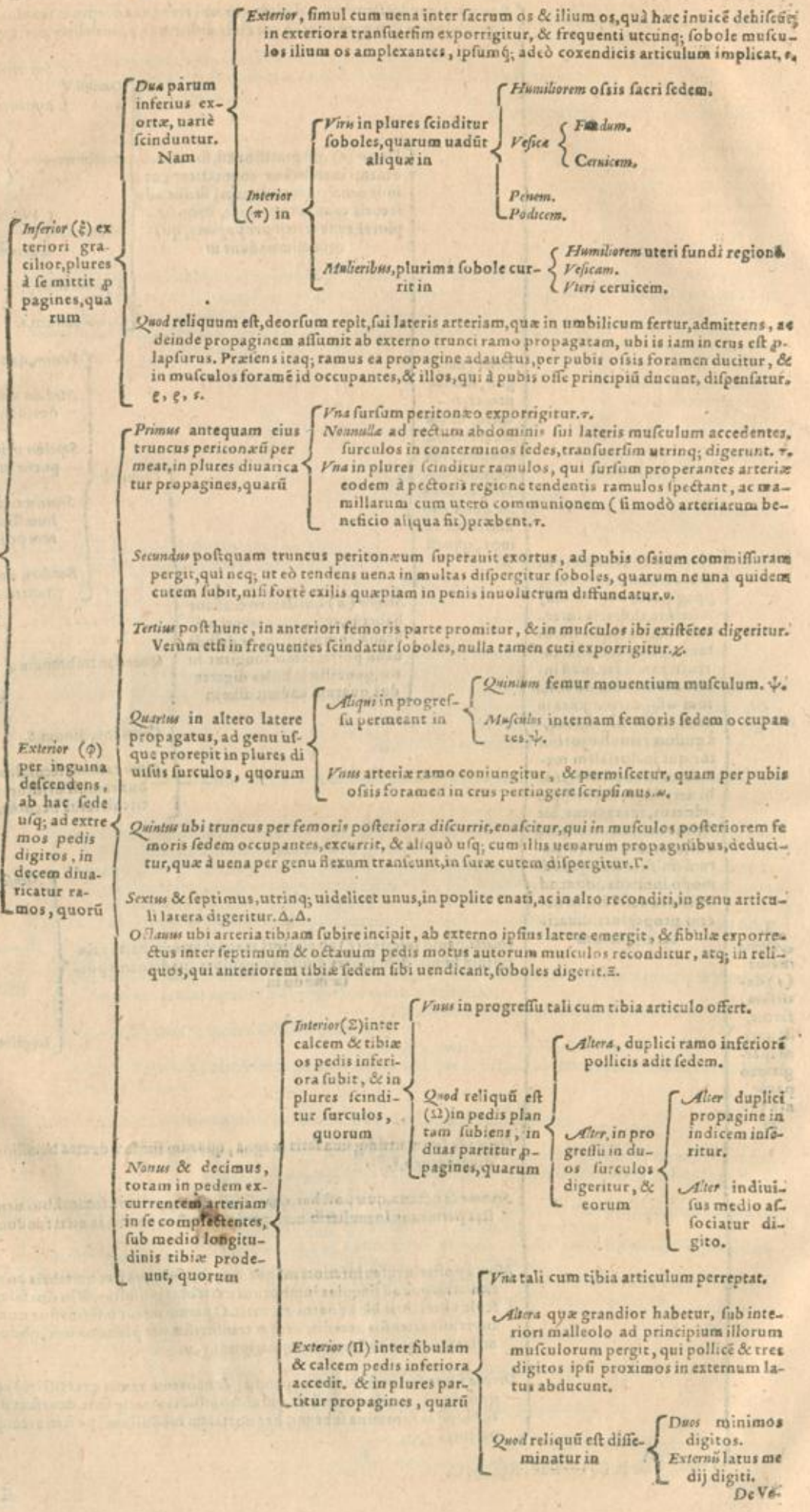
Decima supra sacri ossis initium prodit, & uenarum ramis exactissimè correspondet. Si exiguos fortè surculos secluseris, qui ab humiliori arteriæ sede, deorsum ducti, ac sacro ossis sulci, ipsius foramina subeunt, hac dorsalem medullam, posterioremque sacri ossis sedem perentes, ρ, σ.

B. Arteria maior (i) deorsum fertur, & uarias spargit propagines tñ in

Curia. Vide in sequentibus figuram C.

8 3 C, Curia

C.
Cura. Magna arteria (r, r) in lumborum regione uenae cauae, sinistro lateri succubens, ad sacri ossis principium, in duos grandes truncos ad hanc Δ imaginem bipartitur, ut unusquisque ramus ad suum perreperet femur, quorum sinister usque ad extremos pedis digitos, in duos grades diuicatur truncos, quorum

De Vena arteriali, & arteria uenali, ex Vesalij libro tertio, capite decimo quinto.

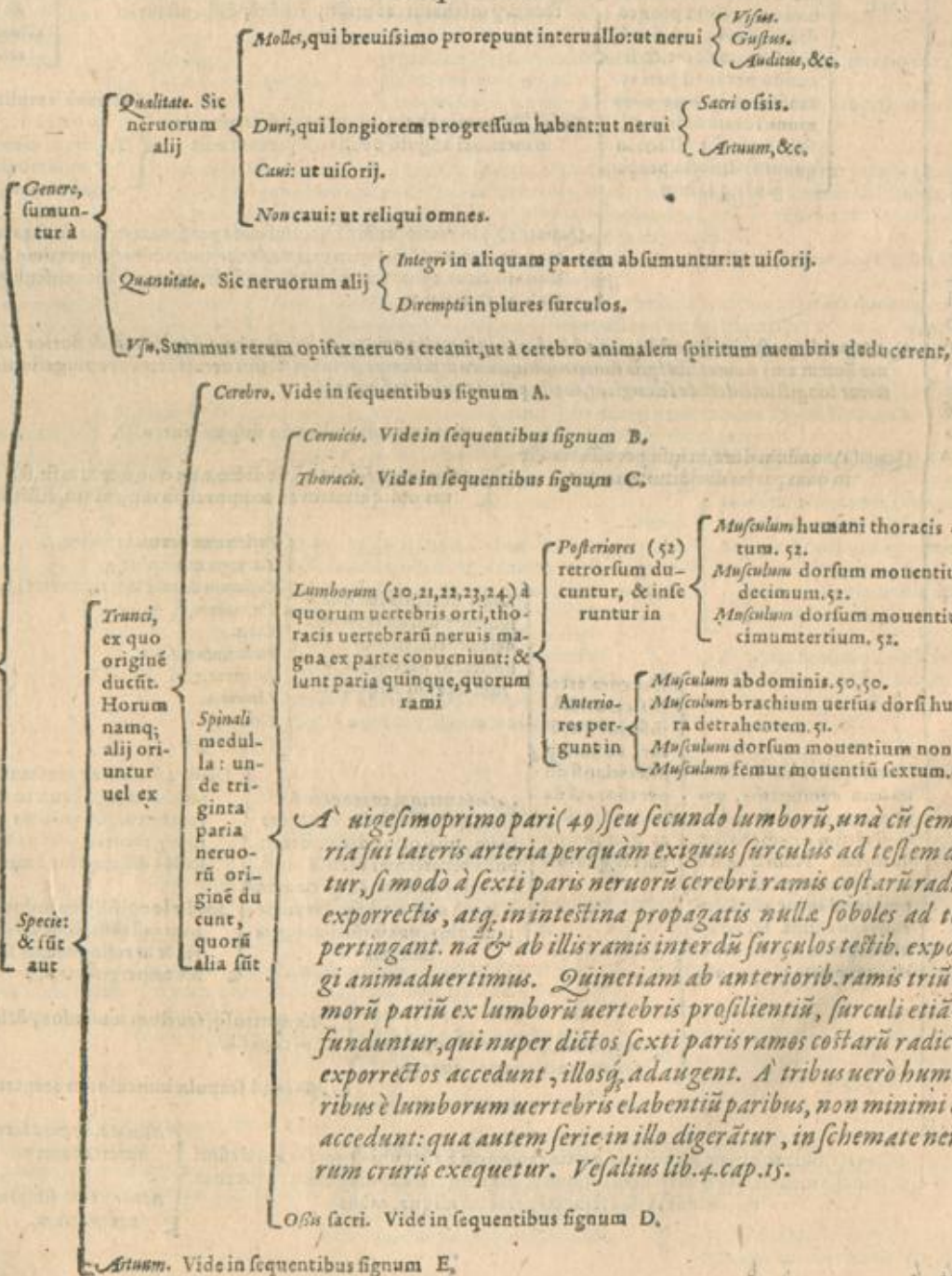
Reliqua adhuc in uenatum arteriarum sermone sunt duo uasa, quae singula duabus uocibus à dissectionum proceribus explicantur, Nam

Alterum, uenam arterialem appellant, eo quod arteriali, non uenali sit corpore constat, & sanguinem ut uena deferat. Vena hæc ex elatiori sede dextri cordis uentriculi in pulmones numerosissima ramorum serie digeritur, sanguinemque in eo cordis uentriculo elaboratum, pulmonibus subministrans. i. 2. 3. A. B. C. D. E. F. G.

Alterum, arteriam uenalem nuncupant, eo quod aerem ueluti spiritum ex pulmonibus, in sinistram cordis uentriculum deferat, & tamen non arteriali, sed uenali corpore constat. H. I. K. L. M.

Vide apud Vesalium lib. 3. duas arteriarum figuras, quarum una fol. 395, altera fol. 411, apparet, in prima editione.

De Neruorum constructione, in genere & specie.

A. Nerui.

Prima duobus constat nervis, qui ad oculos pertinent, videndi facultate ipsis transferentes: unde Græcis *ὀφθαλμοὶ* dicuntur, ex anterioribus uentriculis procedentes, caui ob id facti, ut spiritum recipiant: maximi & mollissimi, quod alij quoque sensus, magnos & molles nervos habeant. Hi inuicem in unum coeunt, & rursus antequam oculos ingrediantur, dirimuntur: altero clauso oculo, totus spiritus per communem neruum ad alterum feratur. Vide lib. 4. signum G, H, I.

Secunda, qui exiles & duri, musculos oculos ambientes mouent. K.

Maior seu crassior (M) caluam iā excedens, in duos quoque ramos diuiditur, quorum
Alter gracilior, capreoli modo inuolutus, temporali musculo demittitur. R.
Alter est earum propaginum, quae sparguntur in
Superioris maxillae dentes. S.
Linguam, totam ipsius tunicam, gustus nimirum subministrandi gratia. YY.
Maxillam inferiorem, quae per foramen osis illius elabens labris in ea parte fitis, & dentium radicibus sensus gratia communicatur. T.

Tertia, quae in duplicem ramum finditur, quorum

Minor (L) seu tenuior: exoritur a latere basis cerebri, ubi dorsalis medulla ab ipsa initium ducere auspicatur. Hinc recto tramite sub cerebri basi antrosum procedens, durae cerebri membranam perforat, & secundo neruorum pariter tensa cum ipso per commune foramen in oculi sedem procedit, illico in quatuor dissecta propagines, quarum
Prima (N) sursum in adipe oculorum musculis obducto excurrens, per peculiare foramen digeritur ad
Fronis cutem, Musculosam huius sedis substantiam, frontis cutis & palpebrae superioris motibus praefecta.
Secunda (O) deorsum ducta mox in foramen sibi priuatum exculptum fertur, quousque in anteriorem superioris maxillae sedem prolatur, ac multiplici serie dispensatur in
Musculos superius labrum & nasi alam extrorsum in suo latere mouentes, & ipsam labrum. Ginguas denticulorum.
Tertia (P) foramine priuato utens, post earunculam in interiori angulo oculi conspicuam adit
Narium amplitudinem, inibi in narium degeneras tunicam. Tenuem & membranaceum musculum, introsum nasi alam contrahentem.

A. Nervo-rum qui ex cerebro oriuntur, septem sunt coniugationes, quarum

Quarta, paulo posterius his est locata, ad basim magis quam priora incipiens: parua admodum, & durior tertia: propagines autem eius omnes sibi ipsis sunt propinquae: committitur quidem statim nervis tertiae coniugationis, post autem fertur longissimè: deinde seiungitur, totique palati tunicae infigitur. Z.

Quinta (a) nondum dura, in ipso per ossa transiit in duas partes diuiditur: quarum
Altera meatus auditorio dispensatur. a. φ.
Alter a ceco foramini, sic dicto, non quod cecum sit, sed flexuosam meatus obliquitatem ad temporalem musculum, distribuitur. e.

Sexta (e) ultra has est neruorum coniugatio, qui nondum etiam sunt duri, si tantum praedictis sint duriores. Nam quanto iam spinali medulla appropinquatur, tanto duriores euadunt. Hi caluam egressi, in sex diuiduntur nervos, quorum
Duo cum arterijs carotidibus inferius ducuntur, collumque praeterlapsi dum per thoracem deferuntur, in duas diuiduntur partes, quarum
Alter dextrorsum quam sinistrorsum ad inferiora descendens, in plures diuiscatur particulas, quarum uadunt aliquae ad
Posteriorem cervicis sedem. f.
Laryngis musculos. g.
Costarum dextri lateris radices. b, i.
Pulmonem. q.
Cor. r.
Ventriculum. s, t, u.
Intestina. x, u.
Lienem. v.
Renes. y, z.
Vesicam. a, u.

Alter utrinque enata neruū efficit, qui per eandem reuertitur uiam, qua prius descenderat: unde recurrentes dicti. Recurrunt enim continuè asperæ arteriae adhaerens ad sex laryngis musculos, uocis efficiendae gratia. Nam
Dexter ad clauas permeans, circum ramum arteriae magnae, quae in dextram maxillam fertur, obuolutus reflectitur, sursumque recurrit, & in tres laryngis musculos dispergitur. l, m, n.
Sinister longissimè producit, sese ad spinam inhaerit, inde ad laryngem recurrit, & in reliquos tres suae partis musculos dispergitur. o, p.

Quatuor, utrinque scilicet duo, in duas diuiscantur partes, quarum
Alter utrosque faucium musculos, & linguae radicem occupat. k.
Alter ad scapulae musculos prorepat. k.

Septima (r) huic contigua, securitatis gratia regionem habet ubi & cerebrum definit & spinalis medulla incipit. Hi nerui aliquo usque cum sexta coniugatione procedentes, deinde rursus seiuncti parte sui aliqua, eaque
Minima, rectos laryngis musculos intertextunt. π.
Maior, toti linguae inferitur motus gratia. π.

B. Ner-

Primum par binis exortibus ena scitur, quorum

Anterior, non semper perspicuus, nimis quam gracilis est, excidit inter primam cervicis vertebrae, & occipitis os, iuxta latus teretis ligamenti secundae vertebrae processum occipitis colligantis. *FF.*

Posterior in primo vertebrae eminentiori sede, ad radicem posterioremque regionem ipsius cum capite articulationis exoritur, distribuiturque in musculos qui a prima cervicis vertebra in occipitis os inferuntur, & eos, qui ab occipitis osse in transversos eius vertebrae processum implantantur. Ceterum ab horum originis sede, furculus etiam deducitur in principium musculi transverso primae cervicis vertebrae, & aliquot subsequentium principium sumantis, ac scapulam sursum attrahentis. *F. G.*

Secundum par, (2) etiam binis exortibus, seu propaginibus, enascitur, cuius

Posterior (1) propago longe anteriori crassior per latera posterioris processus secundae vertebrae educitur, & in plures dividitur ramos. Verum quamprimum prodit, in duas scinditur propagines, quarum

Major, a prioribus, quodammodo posteriora sursum transversim tendens, tertij paris sobole exporrecta sursum ad caput tendit, ibique uniuersam capitis cutem, tam circa aures, quam post, ad uerticem usque summum furculo spargit. *K, M, N.*

Minor, in proximorum musculorum principia diuiscatur, qui tertij & sexti paris existunt, & eorum qui capitis motibus praesunt. *L.*

Anterior, admodum gracilis, ab anteriori dorsalis medallae sede originem mutuatur, atque inter secundam & primam elabitur vertebrae, digeriturque deinde in musculos anteriori cervicis vertebrae sedi adnatos, qui primum par musculorum dorso motus authorum constituunt. *N.*

Tertium par (3) ex communi foramine secundae cervicis vertebrae & tertiae prociat, mox ab egressu in duos scinditur ramos, quorum

Posterior retrorsum flexitur, ac inter musculos cervicem extendentes, ac deinde inter caput mouentium secundum par occultatus ad secundae vertebrae spinam contendit, atque hinc ex mutuo musculorum posteriorem cervicis sedem occupantium concursu ad cervicis prope latera, musculo suffultus, qui ex carnea constitutus membrana buccarum motus opifex censetur. *O.*

Anterior (P) in quatuor spargitur propagines, quarum

Prima, musculos dorsum mouentes, primum & secundum implicat. *Q.*

Secunda, declinans ducta, quartum adit neruorum par, cuiusdam ipsius furculo commiscenda, in dictos nuper musculos absumpto. *R.*

Tertia, sursum contendens, ac posterioris secundae vertebrae propagine ramo in uerticem eum excurrenti concreditur, una cum illo dispergenda. *S.*

Quarta digeritur in

Musculos, qui transversis vertebrae processibus connati, cervicem in latera mouent. *T.*

Musculus, qui a transversis vertebrae cervicis processibus enatus, scapulam sursum uellit. *T.*

Quartum par (4) a foramine inter tertiae & quartae vertebrae constituto excidens, in duos dividitur ramos, quorum

Posterior, uersus tertiae cervicis vertebrae spinam contendit, in progressu illis, quibus intertextitur, & in musculos, furculos diffundens. Quando autem spinam contingit, per mutuum elabitur congressum musculorum posteriorem cervicis regionem occupantium, atque hinc in latum membranousum que digeritur musculum, buccarum motus authorum praecipuum. *V.*

Anterior (X) ternas educit propagines, quarum

Prima, tertij paris cuiusdam propagine commiscetur, & in musculos deperditur stomacho substratos, ac cervicem flexentes. *T.*

Secunda, in musculos distribuitur, quorum beneficio cervix in latera ducitur, ac is qui a transversis colli vertebrae processibus ortus, scapulam sursum adducit. *a.*

Tertia, declinans fertur, cum quinti paris sobole congressura, ac simul cum illa & sexti paris propagine septi transversi neruum constituit. *a. b.*

Quintum par (5) ex foramine inter quartae & quintae vertebrae existente, in duos scinditur ramos, quorum

Posterior, ad spinarum apices retorquetur, digeriturque, ut quarti paris ramum digeri diximus. *e.*

Anterior (d) in plures scinditur ramos: nam bi-partit?

Minorem, primum sobolem musculis cervicem flexentibus spargit. *d.*

Altera pars deorsum repens, ramulosque quinti & sexti paris secum excipiens, septi transversi neruum efformat. *e.*

Reliqua (f, g, h, i) in musculum qui brachium attollit, inferitur, a cuius portione musculi scapula attollentibus, ramuli porriguntur. Verum ab externo huius portionis latere neruum deriuat, cutem implicans, qua musculus brachium attollens integitur, deinde reliqua portio prope scapulae cervicem in duos partitur ramos, quorum

Anterior, qui gracilior est, sub summi humeri cum claviculae connexu porrigitur. Musculo, brachium attollenti sobolem spargit, qui a summo humero & claviculae inibi principium ducit.

Posterior, qui propagine suas mittit

A scapula sursum ad os (o, referes) Musculo occupanti sinum inter scapulae spinam & elatiorem ipsius costam.

In musculum qui brachium attollit. *In brachij* cutem extremae sedis obductam.

Sextum par (6) ex foramine sub quinta vertebra excidens, in duos dividitur ramos, quorum

Posterior (k) dispensatur ad

Musculos Cervicis proprios.

Cervicis & capiti communes.

Capita musculorum, qui respirationis opifex ex cervice in thoracem accedunt.

Anterior (l) postquam neruum exprompsit, qui quinti paris portio ad neruum septi transversi (m, n, o) constituendum permiscetur, cum contiguis partibus, septimo nimirum & octavo coit. Scinditurque deinde, cuius portio

Quaedam neruos una cum proximis partibus efformat, qui in manum contendunt. *q.*

Quaedam deorsum ad scapulae cauum perrepat, & rami, tum ab hoc pari, tum a ceteris coniugis ad musculos digeruntur, qui scapulam sursum ducunt. *p.*

Septimum par (7, r, s, t) ex communi sexta & septimae cervicis vertebrae foramine prolapsus, magnum cum duabus proximis coniugationibus, sexta & septima, perficit congressum, cuius

Potissima portio in manum fertur.

Ramulus interdum septi transversi neruo commiscetur.

Ramulus perpetuo in posteriora ad spinam ducitur, a quo uariis diducuntur propagines, quarum

Alia, in musculos posteriori cervicis sedi instratos digeruntur.

Alia in lateris, membranousumque musculum qui buccas mouet, feruntur.

C. N. d.

C. Nervorum à thoracis vertebra ortorum sunt paria duodecim, quorum

Primus (8) inter septimam vertebra & thoracis primam, quinque humiliorum cervicis parium modo exiliens. Hoc ita que quaprimus excidit, in duos dividitur ramos, quorum

Posterior (u) qui gracilior est, retrorsum inter musculos vertebra hic adnatos, detorquetur. Deinde in progressu plures edit furculos, quorum

Anterior (x) posteriori insignior, septimi & interdum noni paria magna portione suscipit, ac uariè vicinis paribus permixtus in duos scinditur ramos, quorum

Alter (y) secundum primam thoracis costam ductum ad pectoris ossis usque summum per latus, in progressu furculos dispensat thoracis musculo, ac clavicula in primam costam inserto. Præterea propaginis huius terminus digeritur in

Alter in manum fertur, de quo latius in sequentibus dicetur. Verum antequam eo contendat, dum alam excidit, ex posteriori ipsius regione ramuli pullulat, in caavam scapulae partem digesti, x, u.

Aliqui in radicem musculi feruntur, qui à primam thoracis costa in transversos cervicis vertebrae processus infertus, cervicem in latus versus anteriora inclinat.

Aliqui in musculos, qui in posteriora cervicis capitibus; motibus præfunt, permeant.

Id quod septimam cervicis vertebrae spinam contingit, & rursum, transversim spina abscedens propagines offert

Humiliori sedi eius musculi, qui scapulae moventium secundus ac maior enumeratur, Musculo scapulae basi inserto, scapulamque ad dorsum trahenti.

Musculo hominis thoracem moventium tertio.

Musculos, qui à pectoris ossis summo principium ducentes sursum exporriguntur. Mamillare capitibus processum. Or, Y imagini comparatum. Scutiformem laryngis cartilagineam.

Secundum (9) par, inter primam & secundam thoracis vertebra exoritur, in duos dividitur ramos, quorum

Posterior (β) qui gracilior est, simili quodammodo ratione, atque posterior octavi paria ramulus digeritur.

Anterior (δ) in duos scinditur ramos, quorum

Alter, octavi ramo, qui in manum fertur, commiscetur.

Alter, primo costarum intervallo offertur, qui secundum primam costam ductum, ad pectus usque contendit. In progressu autem, ut & reliqui costarum intervallis exporrecti nervi, soboles diffundit in musculos thoraci exporrectos, incumbentesque.

Tertium (10) quartum quintum, & reliqua (11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19,) ad primum usque, lumborum seu uigelimum par, subsequenter, quodammodo serie digeruntur. Quippe omnia mox, atque à vertebrae lateribus exiliere, bipartito scinduntur, ac

Posterior qui minor est, retrorsum ad vertebrae spinas detorquetur, ac ramos spargit in

Anterior furculos spargit in

Sexti paria (n, n) nervorum cerebri ramum costarum radicibus exporrectum, deinde præfentes rami costarum exporriguntur intervallis. Verum hi qui costis inseruntur

Rectus (u, u) ad pectoris os contingunt.

Ab hinc rami sparsim in progressu diffunduntur in

Spurium (x, x) in abdominis usque interiora repunt.

Musculos vertebrae adnatos.

Musculum (d, d, d) dextri sinistrique; lateris musculorum congressum.

Musculos, qui ab illarum, quas contingunt spinarum apicibus, principium mutuuntur.

Cutem dorso instratam.

Musculos thoracis adstratos. Thoracis cutem () non quidem certa serie, sed sparsim ut errantes ualorum rami digeruntur. Verum etiam eiusmodi nervorum cutem petentium series sibi consistans non uideatur, natura tamen ueritate tenero adhuc infanti, lac familiare illius alimentum à matre exigenti, papilla denegatur, exactum papillis sensum impartiri uoluit, quod tenerorum infantuli labrorum, mollisque linguae contactus, papillam uoluptate afficeret, qua homines electi hanc promptius sugendam contrectandamque offerrent.*

Is musculum, cuius beneficio brachium pectori adducimus. Verum furculos hos à nervis, qui in quartum costarum perceptant intervallum, originem ducere ne ambigas, atque ab illis propaginibus furculi in papillam pertingunt, u.

D. Nervorum à sacro (25, 26, 27, 28, 29, 30) ossis ortorum paria sex sunt, quorum

Primum inter os sacri ossis primum, & infimam lumborum vertebrae, eo modo, quo paria à lumborum vertebrae egredientia procidit, ac mox ab egressu ramum ad posteriora, non secus atque superiora paria diffundit, qui etiam similiter atque posteriores illorum parium rami, digeritur. Priuatim uero à regione

Posteriori, propago uterunque insignis in musculos spargitur, ab ilium ossis principium ducentes, ac præsertim in

Interiori, propago emergit, cum nervis in crus deducendis permiscetur. Verum non tota in crus absuntur. Nam cum ramus ab illa secundum internam illius ossis sedem exporrigitur, furculos spargit in

Primum femur moventium. 57.

Cutem clunibus obductam. 54.

Musculos abdominis. 53.

Musculum femur moventium septimum ab interna ilium ossis sede pronatum. 57.

Anteriora, & ibi in plures dividuntur, quorum

Duo, qui humiliores dicuntur, sexti septimi que paria propagines sunt, digerunturque in

Musculos ani.

Vteri cervicem.

Vesicae cervicem.

Penem in uiris.

25, 26, 27, 28, 29, 30

Posteriora, & ibi in plures scinduntur propagines, quarum aliæ inferuntur in

Musculos dorsum moventium undecimum & decimum tertium. 52.

Membranaceum initium musculi brachium ad dorsum humiliora agentis. 51.

Musculum humani thoracis quartum. 52.

Quatuor primos musculos femur moventes. 57.

Cutem, clunibus obductam. 54. 55.

E. Nervus

Primus, eius quinti paris nervorum cervicis rami soboles est, q in muscoli brachii attollentia, sedē à scapulæ spina pna-
natā digeritur, atq; in extreme brachij regionis cutē paulo sub eius lōgitudinis medio diffunditur, inibiq; cessat. 37.

Secundus Cg3 ab
implexu, quem
nerui brachii
subitari ad ver
tebrarū latera
efformant, ex-
oritur, ac inde
brachii petēs,
in plures diui-
ditur ramos,
quorum

Duo, utriq; prioris muscoli cubitum flectentium capitibus inseruntur. 37.
Vnus, quā primū ad anteriorem cubiti flexum pertingit secundum latum tendens muscoli cubi-
tum flectentium anterioris, ad carnē ducitur membranā, in cutem dissipandus. 37.

Quartus uelu
ti omnium
truncus ma-
ximus, quā
primū ab
alto emer-
git, in duos
impares di-
uaticatur ra-
mos, quorū

Superior, qui gracilior est, cū humeralis uenæ ramo ad mediā cubiti longitudinē ex-
porrecto, ac deinde uersus ulnæ appēdicē tendenti, deducitur, universam cutē radio
iucumbentē, prætenūib. furculis intertextis: quorū præcipuus inferiorē radij appen-
dicē superās ad secundū usq; pollicis pertingit internodiū hic uti & toto progressū,
inter carnē membranā & cutē repens, tobolēs q; tenuissimas diffundens. 37. 38.

Humilior (36) qui crassior est, sta-
tim in duas diuaticatur propa-
gines, sub media prorepentes ue-
na ab humerali ad cōmunis ue-
næ constitutionem proficiscen-
te, quarum

Altera, quæ elatior est, relicta tandem uena, & in
descensū elatius ad radij sedem conscendens,
ad brachialis usq; radicem profertur. A.

Altera, quæ humilior est, magis obliquē quā me-
dium cubiti flexus consistat, deorsum fertur,
& cuti potissimū oblata atrossa, ad brachi-
ale usque prorepit, in multos exiles furculos
in progressū absumpta. 37.

Tertius (37) ex il-
lo quoq; pro-
dit cōplexu,
quā prius à
nervorū radi-
cib. brachii
adētib. cōfi-
ci dixim⁹. Is
n. cū aliā p-
cepit, in du-
os diuatica-
tur ramos,
quorum

Alter, inter muscolum brachium pectori adducentem, & illum quo brachium attollitur, cuti expor-
tigitur, quæ illorum musculorum obducitur lateribus, qua illi mutuo se contingunt. 37.
Alter (37) quā pri-
mū hume-
ro appo-
sita cū se-
cūdo ner-
uo deorsū
prorepās
in duos
scinditur,
quorum

Alter, in caput posterioris cubitum flectentium muscoli inferitur. 37.
Alter, uti
ab initio
ex alto re-
posit⁹ cu-
biti flexū
accedit ac
iade in
multas di-
rimitur p-
pagines,
quarum

Alia
spargū
tur in
Musculum secundos quatuor digitorum articulos flectentem.
Musculum, qui tertios digitorum flectit articulos.
Musculū, qui tertium pollicis os inflectit. (tus opifex est)
Musculū, q ab interno humeri prodiēs tuberculo brachialis mo-
tus per quādam obscuri in musculis ire dicun-
tur, qui in extrema manu repositi digitorū mo-
tibus præstant. 44.

Quod reliquum est ra-
dio exporrigitur, unā
cū uena ac arteria hic
deductus, ac inde ad
brachiale prorepens,
in plures diuiditur
furculos, quorum

Primum in duos dissectas furculos in pol-
licis internam accedit sedem. 44.
Secundus, binis furculis internæ indicis
sedi implantatur. 44.
Tertius simplici furculo interno tantū
lateri interioris medij digiti sedis ex-
porrigitur. 44.

Tres in
uolam
feru-
tor,
quorū

Quartus (38) à reticulari
illo nervorum imple-
xu exoritur, similiter
atque tertius occultat-
us cum ipso in bra-
chii prorepit, axillari
uenæ & magis manus
arteriæ attenſus, in
lignes utrunq; soboles
musculis distribuit,
quorum ministerio cu-
bitus extenditur. Dein
de priusquam ad medi-
um longitudinis bra-
chij pertingat, in duos
diuiditur ramos, quo-
rum

Internus, musculos cubitum extendentes, & posteriorem cubitum flectentium in internam
brachij sedem procidit, uniuersam eiusmodi sedis cutem absumendus. 37. 38.
Exter-
nus, se-
cundū
humeri
posteri-
ora re-
flexus,
sensio
ad ex-
ternam
brachij
sedē p-
pat, &
in duos
diuati-
catur
ramos,
quorū

Interior (34)
quā primū
exteri⁹ hu-
meri con-
tingit tu-
berculam,
posteriori
ipsius sedi
immititur
ac inde in
cubiti du-
citur, in du-
os scindi-
tur ramos,
quorum

Exterior in cutem humiliori sedi externi lateris brachij obductam. 37.
Alter, ex alto emergens, errabundo ductu sub cute ad brachiale us-
que prorepit, frequentes furculos in progressū educens, ex quib.
cutis externam cubiti sedem obtegens intortetur. 37.

Alter, in du-
os scia-
ditur
trun-
cos in
pfun-
do, ut
& ipso
radix re-
condi-
tos,
quorū

Elatior (35) radio exporri-
gitur, ac inde ad brachi-
ale cōtendit, in pgressū
graciles ramulos, tū mu-
sculo brachiale extēden-
ti, tū in pronom duccen-
ti interens, cum uerō ex-
ternam brachialis sedē
cōtingit, in duas dirimi-
tur propagines, quarū

Altera, duplici furculo, externæ
pollicis regioni offertur. 36.
Altera, in du-
os di-
uidi-
tur ra-
mos
quorū

Altera, duplici furculo, externæ
pollicis regioni offertur. 36.
Altera, in du-
os di-
uidi-
tur ra-
mos
quorū

Altera, duplici furculo, externæ
pollicis regioni offertur. 36.
Altera, in du-
os di-
uidi-
tur ra-
mos
quorū

Altera, duplici furculo, externæ
pollicis regioni offertur. 36.
Altera, in du-
os di-
uidi-
tur ra-
mos
quorū

Altera, duplici furculo, externæ
pollicis regioni offertur. 36.
Altera, in du-
os di-
uidi-
tur ra-
mos
quorū

Quintus brachij nervus (39) à
cōmemorato iam plexu infe-
rius quā quatuor hæctentis
descripi, principium nanci-
scitur, ac quarto attenſus, per
axillam in brachium fertur,
nullas omnino soboles, cui-
quam brachij parti distribu-
ens, tandem in cubitum indi-
uisus delatus, in plures scin-
ditur propagines, quarum

Alia in-
feritur
in
Musculū internam cubiti sedem occupantes. 43. Cefex habetur. 45.
Musculum, qui ab interno humeri prodiēs tuberculo brachialis flexus opi-
Musculum, qui tendine lato summæ manus internæ cuti subnascitur. 45.
Musculum, qui quarto brachialis ossi insertus brachiale flectit. 45.
Musculum, qui radium in supinum ducentium superior describitur. 45.

Quod reliquū est ulnæ atreſus
inter musculū secundos qua-
tuor digitorū articulos fle-
ctentē, & illū, qui eorundē di-
gitorū tertios articulos fle-
ctit, ad brachiale fertur, uena
& arteria cōcomitatus, q ulnæ
exporrigitur. Cū uerō
trāuersum brachiale ligamē-
tū superauit, in quatuor di-
uaticatur ppagines, quarum

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Primus in duos diuisa furculos, minimi digiti internæ
sedi inseritur. 45.
Secunda, pariter bifida, in internam annularis digiti
sedem fertur. 44.
Quarta omnium superiorum
maxima paulò inferius q
medium ulnæ lōgitudinis
cōstitit, è profundo elabēs
secundū ulnā in externā se-
dē cubiti porrigitur, & cū
externā brachialis sedem
contingit, in tres diuidi-
tur ramos

Sextus Cg3 brachij ramus, ab infima retis iam sapius dicti sede procedēs, ac incōngatus per axillam in brachium pro-
perans, nullibi in alto reconditus, sed cuti internæ brachij sedis substratus, ad internum humeri accedit tubercu-
lum, in progressū conterminis cutis partibus frequentes depromens soboles. Ad interius uerō humeri tuberculū,
in plures partitur ramos, uenæ axillaris propaginibus partim iucumbentes, partim uerō substratos, qui dorsum
numerosā propaginū serie secundum ulnā digeruntur, inter cutem & carnē membranā deducti, & prius-
quam brachiale contingant cessantes, perpetuoq; secundum inferiorē cubiti regionem seu ulnā exporrecti. 47. 48.

Ambulandi. Vide in sequentibus figuram F. F. Nervū

Primus (57) à suprema parte implexus nervorum in crus pertinentium originem ducit, & lumborum incumbens carnibus, ac peritoneo frustratus, in femur fertur. Simulatq; femur cōtingit, in duos scinditur ramos, quorum

Minor cuti depromitur, quæ anteriori femoris sedi uersus externum ipsius latus obducitur. 58.

Major, in alto latitans in plures diuiditur propages, quarum

Alia fertur in musculum

Primum tibiā mouentem, & ab antica sede appendicis illum exortum. 59.
Septimum tibiā mouentem, qui à maioris femoris processus radice enascitur. 59.
Maximum tibiæ motuum auctorem. 59.

Quod reliquum est cum illis musculis, decliue deductum supra genu articulum terminatur. 59.

Secundus (60) inferius, quàm primus principium adipiscitur, è regione articulationis tertiæ lumborum uertebrae cum quarta. Hic enim peritonæi posteriori regioni sub tensus, simul cum uena & arteria per inguina femur petentibus, in crus porrigitur, & in duos diuiditur ramos, quorum

Alter uenæ ad pedis usq; pollicem attensus, cum ipsa in pedem deriuat, atque (ut illa uena) uarias soboles passim in cutem spargit, inter quas illa præcipua habetur, quæ anteriori genu regioni offertur, in eius sedis cutem frequenti ramorum serie disseminatur. 61, 62, 63.

Alter, qui grandior est, simul cum uena ac arteria reconditur, & in musculos anteriorem femoris sedem occupantes, digeritur, præcipuè in quintum ipsius femoris & octauum tibiæ. Deinde deorsum pergens, supra genu articulum cuti primus cessat, & in progressu membranulis uasa colligantibus, exiguas porrigit soboles. 64, 65.

F. Nervi ar tuū ambulandi sunt numero quatuor, quorū

Tertius (66) secundo succedit, illic enatus, ubi quarta lumborum uertebra quintæ articulatur. Hic peritonæo quoq; succumbens, & musculo femoris septimo uectus, ad pubis ossis foramen contendit, ac in femur prorepat. Verum priusquam foramen superet, in plures diuiditur ramos, quorum

Aliqui fertur in

Musculos, nonū & decimū femur mouentes. 69.
Musculos illos, qui à pubis osse pronati, penis peculiare censentur. 67.

Quod reliquū est, ubi paulò demissius prorepat, in duos diuiditur ramos, quorum

Alter cuti inseritur, quæ internam femoris sedem iuxta inguina occupat. 68.

Musculum secundum tibiā mouentium. 70.
Portionem quinti femur mouentis musculi à pubis osse pronatam. 67.
Medium longitudinis femoris, ibiq; cessat. 69.

Quartus (71) tertio sublegetur, constituiturq; ex 25. ac trium succedentium parū anteriorib. ramis omnium neruorū crassissimus, durissimus, ac ualidissimus. Hic peritoneo subditus, inter sacri ossis latus, & illū os ducitur, ac inde in duos diuiditur ramos quorum

Alter (72) ex posteriori ipsius sede emergens aliquousq; sub primo femoris musculo latitans, tandè ad cutem procidit, sub quibus multas spargens in cutem

Inferiori clunium sedi obrensam. Posteriori femoris sedem ultra medium longitudinis femoris contegentem.

Alia in musculorum capita feruntur, quæ à coxendicis ossis appendice principū ducunt. 73.

Alter (74) in duas partitur propages, quarum

Alter, in quarti tibiā mouentis musculi partem femoris osse enatam inseritur. 74.
Alter in plures diuisa propages, in cutem humiliori sedi posterioris femoris regionis iuxta genu obductā excurrit. 74.

Alter, ulterius progrediens in grandes distribuitur soboles, quarum

Quod reliquum est, deorsum fertur, sub medioq; ipsius femoris longitudine, in duos scinditur ramos, quorum

Alter (75) quamprimū inferiorū femoris capitū radicē spectat, utrinq; unam producit paginem in capitū musculorū disseminandū, qui tres primi pedis motores enumerantur, deinde in poplite in duos impares diducitur ramos, quorum

Exterior (77) gracilior est, ad fibulæ cū tibiæ osse iuxta genu prorepat. Verū priusquam inter musculos recondatur, in duas diuiditur propages, quarum

Gracilior, cuti tibiæ propria, inde ad pedis externū latus properans, in progressu frequentes spargit soboles. 78.

Crassior, inter septimū & octauū pedē mouentium musculos occultata, & sexto pedē mouentū atresā in progressu in duos diuincatur ramos, quorum

Alter, errabundo ductu in cutem dispensatur anteriori tibiæ regioni obtensam. 79.
Alter, inter musculos anteriorem tibiæ sedē sibi uendicātes prorepēs, illisq; ramulos offerēs ligamēto incubit, fibulā tibiæ osse colligāt, ac unā tandē cū tendinibus, digitos extēdentibus, subtranuerso illius regionis ligamēto, cuius cuti propages intertextit, in pedis superiora ducitur, ac digitorum superiori sedi ramos exporrigit. 79, 84.

Interior (80) exteriori grādia inter capita primi ac secūdi pedem mouentium musculorum in tibiā subit, & in plures diuiditur ramos, quorum

Alter multiplici sobole digeritur in

Cutem, quæ posteriori tibiæ sedi ad calcem usque ducitur. 81, 81.
Cutem obducentem primum, secundum & quartum musculum pedem mouentium. 81, 85.

Alter, in posteriore tibiæ sedē properās, inter quartū & quintū pedē mouentium musculos, duosq; qui à tibiā procedentes digitorū flexu præsuant, fertur. Hac itaq; deorsum tendens exterioris (82) trūci propaginē assumit. Cū uerò ad tibiā usq; humiliora cōtendit, unā cum huius sedis tendinib. per trāuersum ligamētū, inter calcē & interiorē maleolū pedis inferiora petit, &

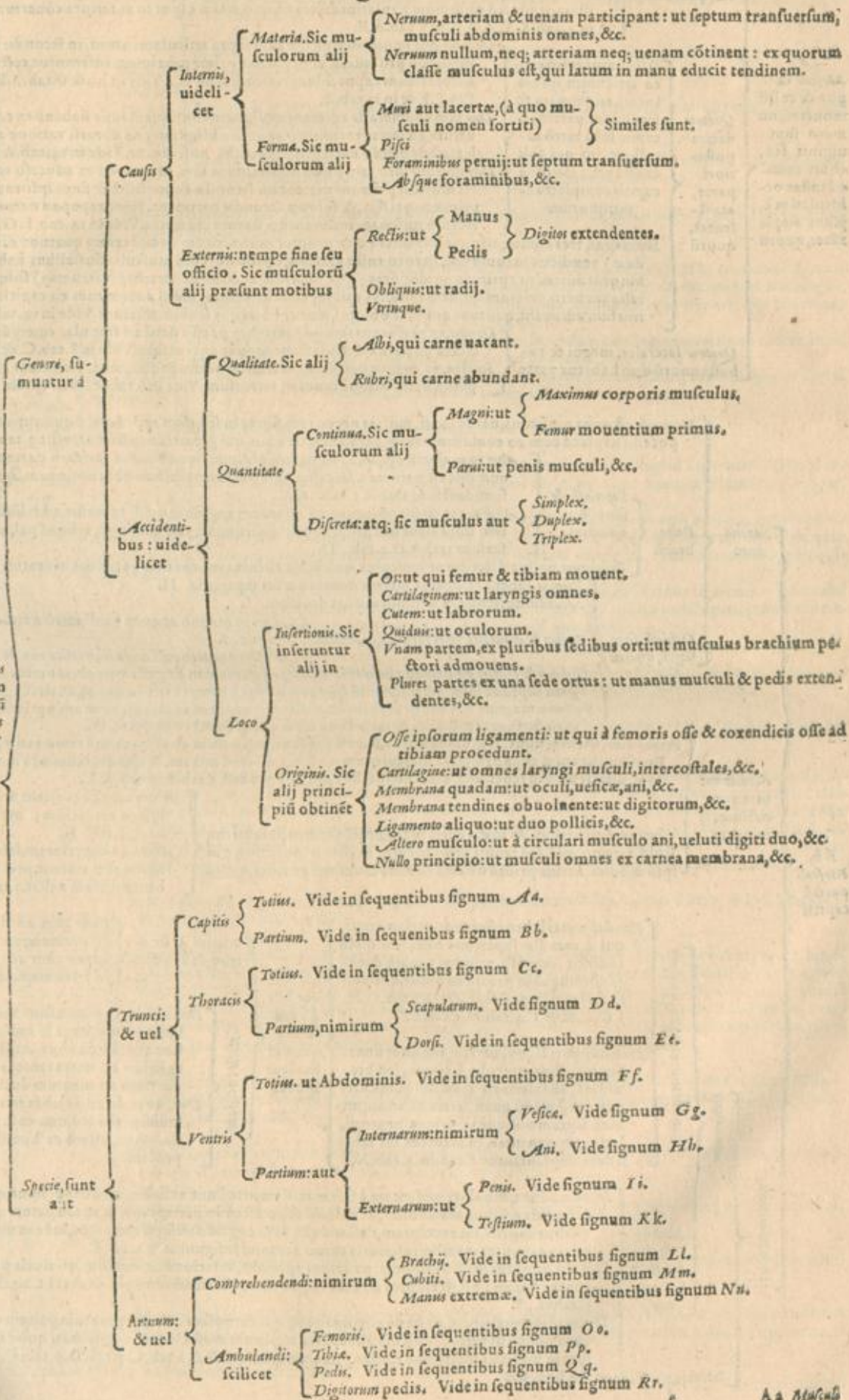
Musculis ibi repositis distribuitur. 86.
Singulorum digitorū inferiori sedi surculos mittit. 83.

Vide apud Vesalinum lib. 4. quinque neruorum figuras, in prima editione, quarum prima sol. 418, altera sol. 419, tertia 432, quarta 433, quinta sol. 454, apparet.

De Mu-

De Musculorum constructio-
ne, in genere.

X. Musculus est organum motus uoluntarij, constans ex fibris neruorū, & ligamentorū carne simplici his circumnata, uena, arteria, tunica. Horum differentiæ in

Aa Musculus

Osse anteriori parte, flectentes, quorum

Duo stomacho subiacent, per primas fibras, quae in primam ac secundam uertebra sunt infixae, caput ipsum duntaxat flectunt, ac simul obliquis fibris ad obliqua etiam deducunt, per quas musculo iu etiam paruorum propriam habent circumscriptionem: per reliquas uero collum flectentes, simul cum eo totum caput cogunt mutare. Vide lib. 2. in 7. tab. E.

Six reliqui post aures exorti, in pectus, & extremam clauiculae partem porriguntur: non rectum, ut illi motum, sed obliquum paulatim efficiunt, quo etiam caput in anteriora conuertunt. Vide lib. 2. in 4. tab. X. Y. Z. & in 8. tab. A. B.

Osse parui retrò circa articulum ipsum locati, ad primam & secundam uertebra, caput solù retrò attollunt, ut qui soli exactè articulatione capitis complectuntur: quorum

Quatuor, qui ex osse occipitis paulo supra articulum, in secundae uertebrae posteriori processum, ac in partem primae proximam inferuntur, recti motus sunt autores: nam caput solum retrorsum flectunt. Vide in 10. & 11. tab. A. B. & in 12. tab. F. A. F. F. & in 13. tab. A.

Duo iam enumeratis adiacent, obliquam continuam ipsis habent ex capite originem. uerum ad latera recedunt, caput in obliquum pro fibrarum ratione agentes. Nam lateribus primae uertebrae processibus inferuntur. Vide in 14. tab. A. B. E.

Duo obliqui sunt, iam dictis duobus tum situ, tum motu ex aduerso respondentes. Hi musculi primam uertebrae secundae connectunt: & fines ipsorum in laterales primae processus, & spinam secundae pertinent. Hinc caput ad naturalem, id est, rectum, nunquam inclinatem statum reducunt. Vide in 14. tab. F. G.

Sex magni, tres coniugationes habentes (quae propter musculorum complexum, quatuor dici possunt, & duae) praedictis incumbunt, in toto collo extensa, eundemque cum musculis dorsalibus habent motum. Mouent autem per primas quidem fibras (quae in primam ac secundam uertebrae inferuntur) solum caput, per reliquas uero, primum quidem reliquas quinque; colli uertebrae, simul autem cum eis capitis motum retrorsum adiuuant, quorum qui sunt obliqui, motus obliquos sensim efficiunt. Vide in 14. tab. H. I. K. L.

Quatuor laterales, magni & robusti, quorum duo habentur parte

Dextra, ex perforato secundae uertebrae processu ortu ad scapulas emergunt. Cervicem ad latera cum parua declinatione mouent antrosum. Vide in 8. tab. C. & in 13. tab. H.

Sinistra, ex primae uertebrae laterali processu proueniunt. Cervicem ad latera cum parua declinatione mouent retrorsum. Vide in 8. tab. C. & in 13. tab. H.

Frontis, & est unus musculus, ualde latus, multas neruorum fibras in se ipsam recipiens, à quo cutis separari non potest, sed planè cum eo coaluit: motusque: anteriorum est unus, qui supercilia scilicet attollit. 3. tab. A.

Palpebrarum

Superiorum & sunt duo, quorum

Alter in maiori angulo, apud nasum obliquus constitutus, ad tarsi partem dimidiam, quae illic est, peruenit. Hic cum agit, partem palpebrae sibi continuam, quae est ad nasum, deorsum trahit. 3. tab. C.

Alter totus etiam obliquus, ad minorem angulum oculi extensus, ad reliquam tarsi partem dimidiam sibi propinquam prorumpit. Hic cum agit, reliqua palpebrae partem sursum trahit. D. 3. tab. D.

Inferiorum, nullus describitur musculus, quò fit, ut alicuius motus non particeps uideatur.

Ocularium, sunt septem, quorum

Primus, superior, oculos sursum mouet uersus supercilia. H.

Secundus, inferus, & oculum mouet deorsum. I.

Tertius & quartus in lateribus, quorum

Alter in magno angulo oculi, intrò uersus nasum adducit. K.

Alter in paruo oculi angulo, uersus eundem adducit. L.

Quintus & sextus, positione obliqui sunt, singuli quidem in singulis palpebris uersus minorem angulum supra ac infra extensi, oculum quoque uersus promptè circumuertunt, ac circumagunt. M. N.

Septimus, magnus circa eorum radicem, constringit quidem ac minuit neruum opticum: oculum uero sursum attollit & eleuat, ac nonnihil etiam simul conuertit. O.

Mediarum: nimirum narium, quorum

Proprii duo, utrinque; unus, isque; ualde durus, sed exigui sunt, ut paruum ab eis mouendum ratio postulabat. Enascuntur enim circa principia musculorum, ad labia descendunt, & alas diuersimodè mouent: cuius mobilitatis usus in repentinis exsufflationibus mirificè prodest. 3. tab. E. 4. tab. K. L.

Communes, duo utrinque; A' malis enim iuxta proprium superioris labii musculum, carneus quidem, sed tenuis membraneusque; enascitur musculus, qui in ipso modicè, uersus priora descensu in duas diuiditur portiones, quarum

Alter ad nasi radicem uadit, ut alam ipsam extrorsum, sursumque moueat. 4. tab. L.

Alter ad superiorem labii partem quae Mustacem uocant, prorepat, ut labrum sursum uellat. 3. tab. G.

Labiorum sunt quatuor, quorum

Duo superiori labro communes, utrinque; unus, qui à maxillae superioris osse, ubi mala consistit, carnosus principio enati, deorsum obliquè in priora feruntur, quousque; in sui labii latus sese inferant. 3. tab. G. H. I. O. L. K. M. 4. tab. M. 5. tab. E.

Duo inferiori labro, utrinque; similiter unus, superioribus musculis latiores, sed breuiores, ab inferioris maxillae humiliori parte, ad menti quasi latera exoriuntur, hinc sursum obliquè in priora protensi, latiusque; permanentes, in mediam sui labii sedem implantantur. 3. tab. M. 4. tab. N.

Per hos 4. musculos octo efficiuntur motus

Obliqui 4. in utroque; labro duo

Vnus cum ad dextram ipsa circumaguntur.

Alter cum ad laeuam ipsa circumaguntur.

Resti rotidem,

Duo quidem ad amussim recti, quando labra plurimum à se inuicem distant, hoc quidem à duobus musculis sursum agentibus ad nares tenso, altero autem deorsum ad mentum ducto.

Duo, quando ad se labra retrahuntur, & inuicem coeunt, uno ex superiori loco deorsum, altero ex humiliori sursum protenso.

Maxilla inferioris, sunt sex, quorum

Duo claudunt, & uelut pendentem à sese maxillam attollunt ac sustinent, utrinque; unus, qui à uerticis & frontis ossibus enascuntur, ac deinde concresecendo perreptant, & in cavitatem quandam, in ossibus capitis, ibi exculptam, descendunt, & in iugale os usque; se recipiunt, inde in tendinem magnum exeuntes maxillae inferioris curuo acumini insiguntur. 4. tab. E.

Duo alij oppositi multò minores, os ipsum aperiunt, inferioribus maxillae inferioris partibus insiguntur statim post flexionem ad eum usque; locum, qui est ad mentum. 5. tab. H. I. 4. tab. O. 6. tab. I. 11. tabul. *

Duo, masticatores dicti, os uariè circumagunt, qui carnosam quoque genarum partem constituunt, quos nonnulli utrinque; non simplicem, sed triplicem musculum esse existimant, quod tres ipsorum sunt in maxillas insertiones instar principiorum. 4. tab. A. 2. tab. C. 5. tab. D. 9. tab. C.

Interiorum, Vide in seq. sign. ☞

Aa
Musculi caput & collum mouentes, numero sunt viginti sex, eorum cuiusdam instar orbiculatim ipsum amplectentes, quorum

Bb
Musculi partium capitis

Musculi

Linguae, quorū alij inseruntur in ipsam ex

- Superioribus partibus, & ad palatum ipsam linguam tollunt sursum. F.*
- Inferius partibus, deorsum linguam deprimunt. G, H.*
- Lateralibus, ad latera ipsam circumagunt. E.*
- Osse hyoide. D, D.*

Hyoidis ossis

- Proprii, sunt septem, quorū*
 - Primus robustus est & geminus, ab ipsius medio ad os pectoris usq; delatus. 1. tab. C. 2. tab. F. 4. tabul. S. T.*
 - Secundus ac tertius stricti & oblongi sunt scapulis, interim claviculis inserti, qui cum primo hyoides os ad inferiora trahunt. 5. tab. H. I.*
 - Quartus & quintus obliquè sursum exporrecti, maxilla inferiori insinuati, hyoides os sursum uellentes. 4. tab. R. 1. tab. B. 2. tab. E.*
 - Sextus & septimus stricti & longi sunt, utriq; unus ab ipsius ossis lateribus ad processum styloidem defertur: ambo ad obliqua hyoidis os trahentes. 4. tab. Q.*
- Improprii, sunt duo, ab ipso osse ad cartilagineum scutum figura imitantem laryngis protenduntur, de quibus in musculis laryngis.*

Laryngis, sunt circiter uiginti, quorum alij

- Proprii, & sunt duodecim, quorum*
 - Quatuor primam cartilagineum cum secunda connectunt in animantibus uoce magna præditis. Horum duo primi partes laryngis anteriores coniungunt, maximamq; claudunt cartilagineum: duo subsequentes eas, quæ in intimis sunt abdita. 1. 4. fig. N. 5. fig. O.*
 - Quatuor, in omnibus animalibus secundam cartilagineum tertie committunt: & aperiunt cartilagineum arytenoideum. 6. 7. fig. P.*
 - Duo reliqui primam cartilagineum tertie connectunt, & cartilagineum arytenoideum claudunt. 8. 9. 10. fig. a. b.*
- Communes, & sunt octo, & soli scutiformi proprii, quorum*
 - Duo à minoribus hyoidis ossis lateribus enati, scutiformi cartilagini supertensi, illi implantantur, ipsam à posterioribus cartilaginibus abducentes, ac meatum dilatantes. 1. 2. figur. F. 5. figur. O.*
 - Quatuor, quorum duo prope horum finem à prima cartilagine exorti, pectoris ossi inferuntur, deorsum uergentes inferiores cartilagineis partes contrahunt: nec non asperam, ne quid implicetur, neq; nimium dilatetur, ubi uociferari animal cogitat. 1. 2. figur. G. S. P.*
 - Duo reliqui transuersi, ex obliquis scutiformis partibus enati, deinde in circuitu stomachi comprehendentes, inuicem carnosio tendine coeunt. Hi primæ cartilagineis partes protrahunt, & secundæ adducunt, meatus stringendi gratia. 1. 2. 3. 4. 5. fig. I.*

Brachii: & sunt undecim, quorū

- Primus à costis spuris prope præcordia, non procul à maxilla incipit, in superficie aliorum extans, qui brachium ad pectus adducit, humilisq; eius diductionis opifex est. 2. 3. 4. tab. A. 1. tab. L.*
- Secundus contra, ex altis pectoris regionibus prodians, altæ adductionis est autor. 4. tab. E. 10. tab. A. 1. tabul. K. 2. tab. M. 3. tab. P. 5. tab. 7. 9. tab. L. 11. tab. M. P. 7. tab. L. L.*
- Tertius ex toto pectore oritur, mammae subiectus, & quodammodo bipartitus est, fibris ipsius in similitudinem χ literæ, mutuo sibi incumbentibus illic potissimum ubi articulum ferè contigerint: alijs ab humilioris pectoris sede ad articuli eminentiorem porrectis, quibus ad inferiora brachium adducitur: alijs ab elatiori ad inferiora inclinantibus, quibus altius adducitur. Ambabus autem tensis, os brachij æquabile ad pectus agitur. Sed potius duo transuersi sunt. Quare solus inter huius articuli bifidos musculos pro duobus ab Anatomicis numeratur. 7. tab. M. 10. tab. R. 11. tab. L. 12. tab. R.*
- Quartus, exiguus est, primo succedit, qui à regionibus iuxta mammam sursum fertur, & ipse brachium deprimens. 7. tab. O. 10. tab. O.*
- Quintus, secundo succedit, illius portio, qui summum humerum occupat: duo enim habet capita. internis sanè partibus, hanc ipsam partem ex clavicula enatam: externis autem, demissionem partem dorssi scapulari. Verùm solius huius musculi, quum tensus est, actio, brachium extrorsum extendit, parum à media, ac recta omnino extensione ad latera inclinans. Alterius uerò musculi, qui est ad clauem, actio non immeritò intrò similiter inclinans. Tensis autem æquè fortiter ambobus, brachium rectam planè ac mediam extensionem assumit, nusquam declinans. 7. tab. I. 13. tab. X. 10. tab. L.*
- Sextus & septimus utraque spinæ, quæ est ad scapulam, parte, similem prædicto habent actionem. Siquidem tensi simul, brachium sublimè prorsus tollent: quòd si seorsum, uterq; modicum ad latera inclinabit. 7. tab. F. 10. tab. Q.*
- Octauus, magna ex parte ex humili scapularum costa prodians, extrorsum abducit brachium, eis oppositus qui in pectore habentur elatius brachium attollentes.*
- Nonus ex inferiore humilis scapularum costæ termino proficiscitur, in extremam regionem brachium circumagendo abducens.*
- Decimus, cauam scapularum partem occupat: minus quidem extrorsum, magis autem deorsum brachium circumuertens.*
- Undecimus, deorsum brachium agens, ita ut in posteriorem quoq; partem ducat: quem quintus prædictus excipit musculus exiguus, qui constanter in nullam inclinans partem, brachium deorsum moueat.*

*Thoracem ipsam. Vide in sequentibus signum * *.*

Primus scapularum spinæ insertus est, magnus & amplus, ad occipitis os porrigitur, scapulas sursum at-
trahit. Vide lib. 2. 9. tab. Γ. Δ. Ε. Ε.

Secundus subtilis, ab ipsis capitis ossibus prodiens, scapularum spinæ iuxta basim inseritur, scapulas etiã
sursum attrahit. 9. tab. Γ. Δ. 1. tab. G. 2. tab. K. L. 3. tab. b.

Tertius & *quartus* latus ac geminus, iuxta spinam hærent: unus cervicis quinq; vertebriis porrectus: alter
septem thoracis. Scapulas retrò ad totam animalis spinam abducunt. 10. tab. Γ. G. H. I. K.

Quintus, à laterali primæ vertebriæ processu ortus, summo humero per carnosum tendinem inseritur: sca-
pula eminentiam ad cervicis latera ab ipso abducit, sursumq; movet. 7. tab. H. 6. tab. K. 8. tab. I. 10. &
11. tab. C. 12. G. 13. tab. Q.

Sextus gracilis, longusq; à laryngis partibus, quas ossi à litera Græca υ, hyoidi dicto connectit, ad scapu-
las porrigitur, easq; antrosum movet, 5. tab. R. S.

Proprii: sunt
sex, quorū

D d.
Musculi sca-
pularū, uel

Communis unus humerorum articulo, non proprius scapulis, quas deorsum uersus trahit. 11. tab. Θ.

Primum par, à quintæ thoracis vertebriæ corporis latere principium sumit, quod carneum tenueq; & acuti
instar anguli uisitur, & sursum obliquè conscendens, uersus medium magis quartæ motu, & obscure ca-
put ipsam flectitur. si enim utriusq; musculi partes simul omnes egerint, recta efficietur cervicis flexio,
vertebris scilicet mutuo sese succedentibus: at si alteruter tantum in se colligatur, in contracti lateris
cervi inclinetur. 8. tab. A. B. 7. tab. C. C.

Secundum, quorum alter in dextro latere est, alter uerò in sinistro. Dexter ex superiori exterioriq; primæ
thoracis costæ sede, carnosus amplusq; enascitur, ex totius nimirum dextri lateris primæ costæ sede,
quæ à vertebriis ad eam usque costæ ossis regionem pertingit, quæ iam in cartilagineum degenerata
est. Musculus ex hac enatus basi, sensim arctatur, & in omnium cervicis uertebriarum transuersis pro-
cessibus, interiori ipsorum sedi implantatur, fibras sursum obliquè intrò producens, totusq; triangu-
larem figuram refert, cuius primum latus primæ thoracis costæ exporrigitur. Secundum autem ad cer-
uicis longitudinem, ipsiusq; in transuerso processum insertionem fertur, tertium uerò à costæ cartilagi-
næ ad transuersum primæ cervicis uertebriæ processum. Huius munere cervix duntaxat in dextrum
latus inclinatur, recto quidem ductu. 7. tab. G. 8. tab. C. 14. tab. N.

Tertium, principium in dorso assumit, ex transuersi sextæ thoracis uertebriæ processus radice, ad primam
eius uertebriæ posterioris processum, seu spinæ exortum. Ab hoc cervix tantum in dextrum latus incli-
natur. 13. tabul. H.

Quantum, à septimæ thoracis uertebriæ spinæ radice, deinceps & à reliquarum succedentium uertebriarum
spinarum quoque radicibus, ubi inuicem uertebriæ articulantur, principium sumit, non autem à spi-
narum lateribus. Horum si uterq; simul contrahatur, rectam cervicis extensionem faciunt. Si dexter
tantum egerit, dextrosum cervix inclinatur. Si uerò sinister tantum operabitur, sinistrosum cervix co-
uertetur. 14. tab. O. 13. tab. I.

E e.
Musculi dorfi, sunt sexde-
cim utriusque lateris, o-
cto nimirū paribus com-
plexi, quorum

Quintum, ex posteriori superiori q; ossis ilium cavitatis sede enascitur, quæ eregionè superioris sedis pri-
mi sacri ossis transuersi processus habetur, deinde etiam ex rota illa ossis sacri quoque parte exoritur,
& sursum ad duodecimam, ultimamq; thoracis costam proteritur & inseritur. Cum ambo simul
agunt, rectam flexionem parant: cum uerò quisque, per se obliquam efficiunt flexionem. 7. tabul. u. 8. ta-
bul. 3. 13. tabul. 14. tabul. P.

Sextum, ab infima ossis sacri sede, ad primam usque thoracis uertebriarum exporrigitur, transuersis omni-
bus thoracis uertebriarum processibus innixus, quibus singulis ex interna sede tendinem instar ansulae
cuiusdam exporrigit. Horum namque ope, thoracem lumbosq; recta, ac etiam in latera extendi cue-
nit. Nam si ambo æquè contrahantur, tota pars, cui inseruntur, in neutrum latus uergens, extenditur.
13. tab. Γ. 12. tab. N. 14. tab. Q. R. S.

Septimum, ab illa ossis sacri sede principium obtinet, quæ ab ipsius spina ad cōnexum eius, cum ilium osse
pertinet. Hinc ad transuersum quintæ lumborum uertebriæ processum ducitur, & illic à transuersis re-
liquarum uertebriarum processibus initium ducens, ad undecimæ usq; thoracis uertebriæ spinam con-
scendit, &c. quorum ambobus contractis, tota illa spinæ pars, cui committuntur, appositisimè exten-
ditur. Altero uerò tantum in se collecto, in obliquum hæc dorfi pars contrahitur. 14. tab. T.

Octauum, ab undecima thoracis uertebra, ad primam usque ipsius protenduntur, totam spinarum ampli-
tudinem, quæ ab ipsorum radice, ad apicem usque consistit, amplexantes. Horum functio potissima
est, spinas, quibus inseruntur, mutuo colligere, eamq; dorfi partem cui adnascuntur, cum reliquis mu-
sculis extendere. 14. tab. Y.

Musculi

Pf.
Musculi abdominis sunt octo (utrinque, nisi mirum quatuor) quorum

Quatuor obliqui, quorum

Duo à præcordijs, uersus ilium ossa tendunt, quorum initia maximo thoracis musculo elatiori confinia, suis ipsorum terminis, seu digitis quibusdam, in costas, sextam, septimam, & octauam inferuntur: fibris obliquis ad uentris anteriora uergens, toti abdominis regioni ad inguina utrinque expanditur. 3. tabul. 9. 4. tabul. 9. 9. tabul. P.

Duo hos ad similitudinem Græcæ literæ χ diuidunt, ab illis ad costas profecti, qui obliquum fibrarum situm primis contrarium possident. 4. tabul. 11. 5. tabul. 11. 6. tabul. a. b.

Horum munus est, quod conuenit retinere.

Duo recti, à pectore usque ad pubis ossa, per totius uentris medium exporrecti: sub obliquorum neruosis tenuitatibus situm, qui à pectoris osse paululum supra mucronatam cartilaginem oriuntur, substantia per totam longitudinem carnosæ: rectas fibras superne deorsum ferentes, itidem habentes: quarum munus est attrahere. 5. tabul. 4. 4. tabul. n. 6. tabul. f.

Duo transuersi, in latum procedunt, rectum cum prædictis efficientes angulū, tum ex tota superiore ilium ossis parte, tum ex lateralibus uertebraarū quæ in lumbis sunt processibus oriuntur, fibrisque transuersis contextuntur: quarum munus est alienum expellere. 6. tab. 5. tab. 7. 12. tab. p.

VESALIVS LIB. II. CAP. III.

OCTO abdominis musculi, præter communem omnium musculorum usum, quo corpori calefaciendo, refrigerando, auxiliantur, & propugnacula quedam censentur, primario usu thoracis motibus præsent. Deinde homini ad durorum excrementorum expulsionem aptissime subserviunt: quando enim omnes simul tensi laborarunt, septo transuerso interim ex spiritus retentione depresso, ita intestina simul comprimunt, ut ex angusto loco in ampliorem (qui inferior est) facies protrudant, expellantque, & rursus ad uentriculum superioræ illas differri præcaueant. Caterum nostri seculi medicos, qui hos tantum musculos recensere ita uidentur, ac si alij in corpore nulli essent, omnino dilatare existimandum est, qui rectis musculis cibum in uentrem attrahi, transuersis autem expelli, & obliquis retineri contendunt, presentibus musculis attribuentes, quod uerè uentriculi intestinorumque fibris ascribendum fuerat. Sed hæc absurdiora sunt, quàm quæ in medium adduci debeant, quum alia fibra uoluntario motui, alia uerò naturali, qui à nostro non pendet impetu, famulentur.

Gg.
Vesicae ceruicem ambit musculus unus transuersis cõpositus fibris: obliquis autem uesica intertexta est præcipue, ne frequenter sit excernendum. Porro huius musculi triplex est usus,

Primò, ut uesicam claudat, licet sine eo claudi possit.

Secundò, ut post emissionem urinae contractus undequaque, id quod in meatu continetur, propellat.

Tertiò, ut quum urina mordax est, & cæcus excernatur.

Vide N. & in 22. & 23. fig. uentris 6.

Hh.
Musculi ani tres, quorum

Vnus solutus, ac sine pari, transuersus, ipsi sedi circumfusus, ut rectum intestinum ad amussim ac fortiter claudat, ne continua inceperit: fiat excretio. Hoc enim musculo relaxato, alui excretio fit, musculis epigastrij ualidè omni ex parte æqualiter prementibus. Alter (si musculus tamen dici queat) etiam in ano habetur. Nam corpus est superiori extrinsecus ad ultimam oram transuersè incumbens, sedisque extremum gignens: cuius substantia est inter cutem & musculum, uelut ex utriusque mixtura constata: cuiusmodi est labiorum pars ultima. Huius quoque usus idem ferè ac musculi est, præterquam quod uiribus actionis ac robore à musculo relinquuntur. E. & in 8. figur. uentris a.

Duo obliqui, non magni, sed membranosissimi, utraq; sedis parte super rotundum musculum siti, ex ligamento, tum quod ex sacro osse, tum quod ex pube utrinque, oritur, producantur. Quorum usus est, ut cum in magnis cõtentionibus sedem euertere cõtingit, sursum ipsam denud retrahere. Quo fit, ut cum hi musculi aut resoluti, aut alioqui imbecilli fuerint, uix tandem sedem ipsam sursum retrahi cõtingat, quin etiam omnino exporrecta maneat, & manuum subsidio sit opus. B. C. & in 8. figur. uentris b. c.

Ii.
Musculi penis sunt quatuor, quorum

Duo carnei, illis profus similes, qui à pectoris osse ad os u referens, porriguntur. Ambo enim inuicem proximi sunt, & internis lateribus mutuo committuntur, rectaque sursum in priora ad urinarij meatus sub corporibus illis ad superiora reflexum ascendentes, eius meatus lateribus inferuntur, & inuicem dirempti, corpora penis non nihil digitorum modo amplexantur. Vide lib. 2. fol. 325. signum H. L.

Duo utrinque, singuli, ab appedice ossis coxendicis paulò inferius, quàm penis corpora, principium ducetes, quod carneum est, & gracile, & oblique sursum procedentem efficit musculum, qui carnosus semper permanens sui lateris corpori non procul ab exortu inferitur. Vide lib. 2. fol. 325. sign. K. L.

Penis meatum ampliari ac diducere, ut semen quàm longissimè iaculetur.

Penis radicem uoluntario uirorum motu trahere, quo fit, ut erectionem etiam adiuet.

Horum officium est

Kk Musculi

Virorum. Singuli utrinque in unoquoq; existunt testiculo, graciles admodum, ex ea uasorum feminalium & testis tunica efformati, quæ à peritonæo principium ducens, uasa simul cum teste continet. Horum enim beneficio, uiri arbitrario motu testes modicè sursum alliciunt, ne plus æquo laxati, ac ad interiora pendentes nimio oneri feminarijs uasis sint, quem usum in coitu potissimè præstant. Constat autem, musculos hos ex eorum classe censendos esse, qui nullum sortiuntur musculum, contrarij motus authorem. Vide lib. 5. in 22. uentris fig. 4.

Kl.
Musculi testium

Mulierum. Singuli utrinque in unoquoq; teste cernuntur, illis specie similis, quibus uiri testes donantur. Et quamuis plerumq; graciles sint, neq; admodum carnei, crassitie, ego tamen eos (inquit Vesalius) aliquando in nonnullis mulieribus uteri cornua esse arbitratus sum, Galeni uteri descriptionem eleganter delusus, qui nõ muliebrè, sed uaccinum & caprinum describit uterum, cornua arietum cornibus longè similia obtinentem, focus multò quàm muliebris uterus. Porro his uteri musculis obserura uteri ad superiora attractio proficitur, quam mulieres tunc faciliè percipiunt, quum ilia trahere colligereq; conantur. Vide lib. 5. in 24. uentris figura. P.

Bl.
Musculi brachij sunt 4. obliqui, qui in brachio siti Græcorũ literæ ζ similitudine mutuo se intersecant: quorum

Maior ortum habet ab internis partibus loci, qui ad humerum uergit prope axillam, inde per latus ad anteriores brachij partes ossi radij inseritur. Vide lib. 2. 6. tab. O. 1. & 9. tab. Q. 2. & 3. tabul. Z. 4. tab. r. 5. tab. 3. 7. tab. R. 10. tab. c. 11. tab. g.

Minor explantationem habet ab externis brachij partibus prope humerum: intrò autem illic paulatim conuersus, ossi ulnæ inseritur. 8. tabul. F. 1. tab. S. S. 2. tab. N. 3. & 13. tab. a. a. 4. tab. x. x. 5. tab. p. 6. tab. r. r. 7. tabul. P. 9. tab. R. 10. tab. d. 11. tabul. g. 12. tabul. Y.

Horum musculorum maiore solo agente manus extrema tangit, internas regiones articuli humeri prope axillam: minore uerò externas. Ambobus aut simul agentibus flexio fit cubiti.

Duo in regione interna, ulnæ extendentes, quorum

Vnus supernas explantationes habens, in internis brachij magis ad internas cubiti regiones maxima parte inseritur. 11. tab. f. 1. 9. & 12. tab. V. 2. tab. P. 10. & 13. tab. b. 4. tab. u. 5. tab. u. 6. tab. 1. 7. tab. N. 10. tab. a.

Alter in posterioribus & externis brachij partibus supernas explantationes habens ad externas cubiti regiones inseritur. 2. tab. O. 9. tab. S. 10. tab. b. 12. tab. V. 13. tab. c.

Vnus minimus, & omnium musculorũ interni cubiti tenuissimus, in superficie sub cuti apparet, mediam cubiti & radij regionem internam occupas. Minor quidem alijs, quoniam nullam mouet dearticulationem, nec ullus digitorum motus ei commissus est. Sed paulò ante carpi articulationem enascitur ab eo tendo: dilatari autem incipit ad illam primum, indeq; sub tota cuti manus summæ, internæ & digitorum extensus, uelut quedam cutis secunda, alba & exanguis apparet, hunc usum præstans, ut eam internam cutim in corporum contactu minus uersatilem, depilem, & tota cuti reliqua sensibilio-rem efficiat ad certam tactilium qualitatum dignotionem. 3. tab. H.

Duo, qui digitos flectunt, quorũ

Maior minori subiectus, inter cubitum & radium delitescens, ad carpum fertur, ibiq; in quinq; tendones scinditur. Quorum quatuor primo & tertio, quatuor digitorũ articulo inseruntur. Sed primo articulo non sunt coniuncti, nimirum per ligamentum membranofum. Quintus uerò per medium uolæ tanquam ex circulo delatus, secundo & tertio pollicis articulo inseritur. Præterea huius musculi quatuor tendonibus in uolæ, alijs singuli stricti & longi adherent, qui ad primi quatuor digitorum articuli flexionem auxiliantur. 5. tab. O. A.

Minor maiori per medium cubitum infidet, rectà ad carpum excurrens, ubi in quatuor tendones scinditur, tendones angulos æquales efficientes, secundo quatuor digitorum articulo, ut ipsum solum moueant, inseruntur. Qui quidem tendones paulò antea quàm ad secundum articulum peruenerint, ibi rursus singuli bifariam scinduntur, & utraq; parte amplificata circa subiectos tendones, qui primum & tertium articulum flectunt, inuoluntur, ipsiq; inde transitum præbent ad tertiam digitorum articulationem. 4. tab. B. 6. tab. Q.

Interni: & sunt septè, quorum

Duo à lateribus duorum præcedentium adiacentes, carpum flectunt, quorũ

Alter ad pollicem prælongæ cuidam apophysi cartilaginose, primi in carpo ossis, tendone bifido implantantur: nec totus huic symphyli soli committitur, sed usque ad metacarpium adducitur, & ibi applicatur, ad principium ossium medio digito & indici prælocatorum. 3. tabul. A.

Est cartilaginosis ossibus carpi tendonibus obliquis inseruntur, quod etiam cum externis carpum extendentibus, extremam manum cum carpo ad pronum supinumq; circumducitur.

Alter ad paruum digitum octauo ossi carpi cartilaginoso tendone simplici inseritur. 3. tab. m.

Duo lati tendonibus carentes ad pronum agant, quippe fieri non potuit, ut ex locis tam continuis tendones crearentur. Orti enim in cubito ad radium membranosa quadam parte pertinent. 7. tab. V. X.

externi, Vide in sequentibus 5-30.

Mm.
Musculorum cubiti, alij

Vnus, & is quidem maximus, in superficie sub ipsa cute locatus est, mediâq; maximè totius membri regionem externam obtinens. Qui in carpo scissus, quatuor tendones tribus quatuor digitorum articulis distribuit, solus hos extensus. Sed primo & secundo articulo per ligamentum membranosum tantùm coniuncti sunt. 9. tab. Z.

Duo exiles, qui superiori adiacent, quorum } Superior indicè à pollice suis tendonibus abducit. } Horum digitorum tribus articulis, dextris ad dextra, sinistris ad sinistra, extrinsecus hi tendones immituntur ad latera. 9. tabul. O.

Musculorum cubiti externi sunt 9. quorum

Duo superiori primo incumbentes, pollicis gratia facti sunt, ut eum rotè subuertant: quorum } Vnus radio superstratus interiora uersus tribus pollicis internodijs ad latera inferitur, ut maximum ab indice abducatur. 10. tab. J. m. n. } Alter priori illi aded coheret, ut unam esse iudices. Hic enim ad carpum tendens, in duas diuiscatur partes, & } Altera extremitate pollicis regioni inferitur, ut illum indicem abducatur. 10. tab. o. } Altera carpo insinuatur, quæ extensionem ad latera promouens. 1. tab. k.

Duo carpum extendentes, & interna parte flectentes, hiq; utrobique singuli, quorum } Alter ad indicem. 11. tab. A. 9. tab. Z. } Hæ enim extendentibus commemoratisq; flectentibus, manus extrema ad prouum supinumq; ducitur. } Alter ad minimum.

Duo, qui regione hac, quæ ossa secundum longitudinem occupata interiora, quorum } Alter internis similis in os radij immititur. } Hæ ad supinum operantur. 12. tab. O. A. } Alter à cubiti tuberculo obliquè per exteriora ad caput radij, quod carpi spectat, inferitur.

Pollicis & scæ quinque, quorum } Duo flectunt pollicis os primum } Vnus, ex superiori transuersi brachialis ligamenti sede carneus nascitur, & toti primi pollicis ossis longitudini interna regione atrensus, perpetuo carneus illi inferitur. 4. tab. i. 6. tabul. 3. tab. q. 4. tab. 7. 8. tab. Y. } Alter, qui supradictis prorsus occultitur, longeq; minor ipso est, ex transuerso quoq; ligamento & osse brachialis pollicem fulcimente enatus. 6. tab. 7. tab. a. } Tres secundum pollicis os flectentes. 7. tab. & 13. tab. 1. 2. 3. 8. tab. X.

Nn. Musculi manus extreme sunt 13. quorum alij famulantur

Ceteris quatuor digitis: & sunt octo (8. tab. A.) qui res à secundum postbrachialis longitudinem digitos aded, omni propemodum ex parte carni, ac postbrachialis ossibus connati, inferuntur autè lateribus interiori in sede primorum ossium. Horum } Duo parui seu minimi sūt digiti, quorum } Vnus ab exteriori latere superioris partis postbrachialis ossis, quod paruo prælocatur, carno solo principio oritur. 4. tab. Z. } Alter ex interiori postbrachialis ossis latere ad superius iuxta brachiale extremum originè ducit, & inter id os, & sibi proximum ad digitum tendens, } Hæ agant, primum digiti os in neutrum latera uergens flectitur. } Alter agat, nimirum } Exterior, digitus in exteriorè partem nonnihil inclinatus flectitur. 1. tab. q. 3. tab. 7. 4. tab. v. 2. 6. tab. p. } Interior, ad interiora connatus digitus flexionem experietur.

Duo indicis: quorum alter inferitur lateri } Interiori. 8. tab. Y. } Exteriori.

Quatuor ceteram digitorum, ad singulos nimirum primos articulos bini. 10. tab. s.

Primus, sub summa cute consistit, alterius lateris natem præcipuè efformans. Exoritur lato & admodum carnoso principio, ex tota spinæ ossis ilium posteriori parte, quæ uersus os sacrum magis eminet, deinde etiam spinæ superioris regionis portionem quoq; suo exortu apprehendit, &c. Valida & in neutrà uergentis partem extensionis author est, amplo ipsius principio & lato tendine femur refellens. 9. tab. n. 2. tab. u. 10. tab. x.

Secundus, primo femoris musculo magna ex parte substratus, ab anteriori superiori q; ossis ilium spinæ regione, lato quoq; & carneo exortu enascitur, totam ferè ilium ossis spinæ sedem occupans, à qua primus initium non mutuauit. Hic extendit simul & sursum uersus exteriora trahendo femur, ipsius caput intrò in coxendicis ossis acetabulum adigit. 10. tab. z. 2. tab. y. 4. tab. u. 5. tab. s. 9. tab. o. u. tab. d.

Tertius, tanto minor est secundo, quanto secundus primo. Subijcitur autem penitè secundo musculo, initium ducens ab externis & demissioribus ossis ilium dorsi sedibus, ubi id coxendicis ossis nomen primum obtinet; atq; id initium similiter larum & semicircularare est, & carneum, crassum q;. Hic femur quoq; modicè sursum trahens, tendit: & femur circumuertit paulo magis in posteriora tendens, quàm sursum trahens. 11. tab. z. 6. tab. r. 12. tab. t.

Quartus, magna ex parte liuidus, & paulo minus toto teres, non autem dictorum modo amplius existit, neq; ceterorum rita ab ilium ossis principium adipiscitur, at à lateribus trium inferiorum ossis sacri uertebraarum, quibus ilium ossa nõ coarctantur, carneum crassum q; educit caput, non quidem èuntaxat ab illorum ossium lateribus enasè, ac nonnihil quoq; ita ex illorum interna sede, ut utriusquelateris musculi sese inijs aliquando in interna ea sede contingant. Hic femur quoq; modicè sursum trahens, tendit, & foras circumagat. 11. tab. φ. 12. tab. u.

Quintus, aut unius, aut duorum, aut trium etiam uice, prout cuiq; uisum erit, referri poterit. A tota appendicis sede ad pubis ossis usq; regionem, qua inferior ossium commissuræ finis habetur, principium ducit, amplius insignis q; & carneus. Huius pars posterior rectis donata fibris, crus firmum stabilis, ac terræ affigit, femur extendens. Anterioris uerò partis prior portio introsum ducit femur, & fibræ huius portiois altiores ita femur ducentes, illud quoque sursum refellunt, flexionisque quodammodo authores euadunt. 12. 13. tabul. z. n. 2. tabul. s. 5. tabul. u. 6. tabul. s. 7. tabul. z. 8. tabul. φ. c. 9. tabul. x. 10. tabul. g. 11. tab. λ. u. r.

Primus, qui in numero est sextus, ex undecimæ & duodecimæ thoracis, & primæ, & secundæ, & tertie lumborum uertebraarum lateribus carneo enascitur principio, quod simul atque prodijt, musculum teretem constituit, deorsum obliquè uersus exteriora descendentem. Huius musculi gratia, ubi pubis ossi expanditur, uelut sinus aliquis insculpitur ligamento ex osse nato obductus, ut simul tuò nec errabundus hæc sexti musculi tendo descenderet, nec intentus laxatúsue ossis duritie uitiaretur. Hic sursum ualidè femur attrahit flectitq; ad interiora id adigens. 8. tab. θ. 4. tab. c. 5. tab. x. 6. tab. w. 7. tab. t. 13. tab. β. 14. tab. c. 16. tab. k.

Alter, qui septimus censetur, ex tota interiori ossis ilium regione tanquam ex semicircularo quoq; carnosam originem accipit, & lato hoc eductus principio, paulatim arctior crassiorq; redditur, deorsum in priora corporis procedens. Porro quæ hic musculus super coxendicis ossis elatiore deorsum tendit, cauitatem quoq; quodammodo & finem, ne uagabundus feratur, in osse obtinet. Hic femur sursum attollendo flectit, & paulò insignis sexto uersus interiora admouet. 8. tab. A. 3. & 13. tab. γ. 4. tab. s. 5. tab. φ. 6. tab. θ. 7. tab. x. 14. tab. d.

Tertius, qui in numero est octauus, oscitanter secantibus femur mouentium quinti & maximi totius corporis musculi portio censetur, ex pubis osse carneo amploq; initio in homine enatus. Hic modicè sursum femur contrahit, infirmæq; flexionis author censetur, uerùm adhuc magis septimo introsum uellit. 8. tab. z. 1. tab. m. 3. tab. d. 4. tab. u. 5. tab. γ. 13. tab. g. 7. tab. a.

Unus, qui ordine nonus est, liuidus, & ut cæteri huius articuli, carnosus, & transternum in exteriora protensus, totum pubis ossis foramen exterius contegit. Deinde per exterioram ceruicis femoris sedem productus ualido satis & utcunq; amplo tendine insertionem molitur, in magni femoris processu finem, qui femoris ceruicem & caput ossis coxendicis acetabulum subintrans, edirectò respicit. Hic femur in anteriora circumagat, nihilò secus, quàm si baculum inter duas manus extensas repositum, in priora distis manibus circumuerreres. 8. tab. λ. 13. tab. a. 4. tab. e.

Alter, qui ordine decimus est, internam dicti nuper foraminis sedem occupat, nono longè uisidior. Huius principium exoritur à tota linea, quæ ab interna ilium ossis sede, qua primi ossis sacri ossis transternum processu committitur, per internam coxendicis ossis & pubis regionem ad pubis usq; ossium commissuræ elatiorem partem protenditur. Hic femur in posteriora circumagat: duabus manibus responderet, quemadmodum & nonus, baculo autem femur non ineptè assimilaueris. 10. tab. u. tab. d. 12. tab. u. 13. tab. r. 16. tabul. F. G. H.

Pp. Muscu.

Quinque extendentes femori que in motu, qui in latus & in circumactu sic famulantes: quorum

O.
Musculi femoris sunt decem: horum

Tres femur flectentes, & introsum uersus alterum crus admouentes: quorum

Duo circumagentes: quorum

Primus acuto exortu principium è neruea substantia & modica carne commixtum ducit, ab anteriori ofsi ilium spinæ sede, aut ab ilium ofsis appendicis anteriori extremo. Hic musculus non procul ab origine totus carneus euadit, & modicè dilatens, gracilis permanet: eius tamen latitudo ipsius crassitiè ipsitudinem duplo superat, & hanc formam ad tendinis ulque productionem retinet, qui ab ilium ofsis spina deorsum obliquè uersus interiora sensim aded prorepat, ut internum femoris latus tandem iuxta mediam femoris longitudinè exquisitè occupet: hinc adhuc magis in interiora retrorsum paulatim procedens, è regione interni femoris capitis iuxta genu consistit, ad quod ueluti obliquo ductu reflexus, antroorsum descendit, tendinem in anteriorem tibiæ sedem inferens. Tibiam sursum ad alterius cruris inguina tollit. 3. tab. 2. 1. tab. 0. 2. tab. q. 4. tab. 2. 9. tab. 16. tab. L.

Secundus, amplo & prorsus nerueo principio ex pubis ofse enascitur. Principium hoc non procul ab origine strictius crassiusque, & carnosum prorsus efficitur, ut eius latitudini crassitiè uix cedat, & musculus paulo minus toto teres euadat, qui deorsum per femoris interiora descendens, sensim gracilior tantisper efficitur, ut iam internum femoris caput non procul à genu articulo contingens, ut exactum teretemque tendinem finiat eadem sede, qua primi musculi tendo tibiæ innatum, sed tanto interiori seu posteriori, quanta primi musculi tendinis est crassitiè. Hic tibiæ ad internum latus ducit. 1. tab. p. 2. tab. 7. 3. tab. 4. tab. 5. tab. 6. 9. tab. y. 10. tab. s. 16. tab. 4.

Tertius, cum alijs tribus musculis ex infima coxendicis ofsis sede enascitur. Ab elatiori & posteriori eius appendicis sede nerueum gracileque principium edicitur: quod deorsum descendens, aliquantulum sub origine carneum fit, teretem quodammodo constituens musculum, suo principio iam longè crassiorem. Hic deorsum per femoris posteriora prorepat, aliquantulum obliquè tantisper ductus, donec ad posteriorem sedem interni femoris capitis propè genu pertingat. Obliqui motus est author. 2. tab. 9. tab. t. 10. tab. 6. 11. tab. 5. 16. tab. R.

Quartus, non æquè latum principium atque tertius ex coxendicis ofsis appendice ducit. Principium hoc sub exortu primùm efficitur carneum, exacti musculi formam multo quàm tertij crassiorem referens, ac per femoris posteriora sensim deorsum uersus exteriora descendens. Quum uerò femoris mediam longitudinem superauit, tenuior redditur, & externa sui sede nerueus admodum apparet. In interna autem sede alia pars carnosà hic ex femore pronata ipsi ita adnascitur, ac si alius hic oriretur musculus, qui quartum augeret: atque simul ex ambobus unus efformaretur musculus. Cæterùm siue hunc musculum unius loco, aut duorum enumeres, nihil interest. Tibiam extrorsum simul cum flexione abducit, & quodammodo inuoluit. 10. tab. 5. 11. tab. 7. 1. tab. u. 2. tab. 6. tab. 2. 12. tab. 11.

Quintus, à coxendicis ofsis appendice sub tertij & quarti musculi capitibus, & antea caput quinti femoris mouentis aliud neruosum principium enascitur, quod merito inter capita ab illo appendice originem ducentia tertium enumerabitur. Hoc similiter neruosum est, & nisi aliquousque sub exortu carneum efficitur, sensim crassescens. Quum hic musculus ad mediam femoris longitudinem descendit, exactè carnosus uisitur, deorsum per femoris posteriora delatus, secundum posteriorem interioris femoris capitis sedem reflectitur, & simul atque elatissimam tibiæ partem contigit, in teretem cessat tendinem, interiori lateri anterioris tibiæ partis insertum, in ea nimirum regione, in quam primum, secundum & tertium tibiæ mouentes musculi ipsorum tendines porrigere, relatum est. Hic tibiæ flexioni non segnitè opem fert. 11. tab. 4.

Sextus, à latere externo primi musculi ad ilium ofsis spinam enascitur, intus acutum carneumque; caput obtinens, quod muris lacertæ modo latefcens, deorsum ad regionem coxendicis articuli fertur, ubi rursus caput id seu musculus angustior redditur, & priusquam magnum exterioremque; femoris processum perreptet, non amplius carneus cõspicitur, adeo ut præsens hic musculus nihil aliud tandem erit, quàm longissima & latissima membrana tendinis naturam referens, cui nunc descripta & carni exactèque; musculi formam repræsentans pars innascitur. Tibiam extendit. 3. tab. 2.

Septimus, neruea lataque; & ampla origine ab externo femoris ofsis latere nascitur, totam radicem magni femoris processus in orbem amplexus. Origo hæc statim ab initio crassa carnosaque; efficitur, & ilico à femoris ofse abscedens, illi insertitur musculo, quem octauum nominabimus. 5. tab. 1. 1. tab. r. 2. tab. t. 4. tab. 6. tab. 9. tab. r. 10. tab. 11. tab. s. 12. tab. 8.

Octauus, totam ferè femoris ofsis amplitudinem succingit: huius principium à femoris ofsis eernice neruei exoritur: sed sensim carne adactum, à femoris quoque; magni processus radice ipsius portio ita enascitur, ac si eius obliqui ductus gratia, duo principia obtinere non ineptè diceretur: ac unum quidem femoris ceruici, alterum uerò magno illius processui ferendum esset acceptum. Musculus hic obliqua & ampla regione hac enatus, deorsum descendit, femoris os aded ambiens, ut duo ipsius latera in posteriori femoris regione paulo minus toto sint cõtigua. 5. & 6. & 7. tab. 11. 1. tab. t. 2. tab. 3. 9. tab. 6. 4. tab. 5. 8. tab. l. 10. & 11. tab. 13. tab. x. 13. tab. 16. tab. Q.

Nonus, ex ilium ofsis tuberculo in anteriori ipsius regione super coxendicis ofsis acetabulum prominentè. Ab hoc tuberculo principium nerueum acutumque; assumit, quod deorsum rectè in femoris anteriora descendens lacertæ murisue formam adipiscitur carnea substantia auctus, & illi sinui incumbens, quem septimus musculus cum octauo efformat. Hic priusquam medium longitudinis femoris descendendo superarit, arctior graciliorque; sensim efficitur, ut multo supra genu articulum in tendinem finiat utrunque amplum, sed tenuem: qui rectè à patellam accedens, in anteriori ipsius sede denuò dilatatur, tendinibus septimi & octaui musculi permixtus. Ex tribus postremò enarratis musculis, (uidelicet ex septimo, octauo & nono) unus tendo constatur, cui patellæ corpus uniuersum innascitur. 4. tab. 9. 5. tabul. char. 5. 1. tabul. f. 3. tabul. 9. 9. tabul. 7. 16. tab. P.

Pp.
Musculi tibiæ mouentes sunt nouem, quorum

2. 9. Musculi

Primus, à radice interni femoris capitis unico enascitur principio, cuius superior pars carnea lataq; est, & deorsum protensa, paulò sub genu articulo cum reliqua initij parte confunditur, quæ exactè neruea liuidaq; in exortu erat, & deorsum recta per genu articuli posteriora descendens, ualde carneum crassumq; efformat musculum, qui priusquam ad medium tibiæ longitudinis pertingat, carnosus esse desinit, & ex suæ inferioris partis amplitudine tendinem latum educit, in cuius medium aliquandiu adhuc carnosus musculi pars porrigitur. Atque hic musculus in interno latere posterioris tibiæ sedis diuiditur. 12. tab. Φ. 1. tab. 2. tab. μ. 3. tab. ς. 8. tab. π. 9. tab. ρ. 13. tab. τ. 14. tab. ν. 16. tab. α.

Secundus, in externo latere consistit, qui similiter ac primus ab externo femotis capite enatus: deorsum fertur, omni ex parte primo musculo similis. Cum uerò utriq; hinc deorsum tendunt, non procul ab exortu sese inuicem contingunt fibrosis nexibus hærentes: ut iam tendo, quem singuli producunt, unus omnino sit, qui quidem tendo et si in caudatis simijs aliter esse uideatur, quibus in posteriorem calcis sedem ualidissimè inseritur: in hominibus uerò non multo sub carnositate musculorum sede, subiecto cuidam musculo adnascitur, quem quartum inter hos recensebimus. atq; hic connexus aded est pertinax, ut nulla ratione tendinem hunc ad calcem usque à subiecto musculo dirimere queas. 12. tab. Φ. 1. tab. 2. tab. μ. 4. tab. char. 16. 6. tab. char. 9. 9. tab. ζ. 13. tab. τ. 14. tab. ο. 16. tab. β.

Tertius, ab externo femoris capite teres enascitur, carneus gracilisq; qui exinde dilatascens, exacti musculi uentrem utcumq; crassiusculum refert. Verùm mox sub poplite uenter iste gracilescens, summè gracilem tenuemq; ue educit tendinem, qui sensim obliquè deorsum prorepat, quousque ad internum duorum primorum musculorum tendinis latus elabatur: Hinc enim deorsum ad internum usque calcis latus fertur, iuxta posteriorem calcis sedem ipsi implantatus. Huius etenim munus est. 13. tab. Φ. 1. tab. 1. 2. tabul. 2. 3. tabul. 7. 8. tabul. f. 9. tab. μ. 12. tabul. w. 14. tabul. n. 16. tabul. c.

Quartus, horum omnium maximus, posteriorem tibiæ regionem sua amplitudine occupat. Enascitur enim ex posteriori sede coarticulationis fibulæ ad tibiam nerueo & ualido initio, quod deorsum modicè ductum aded dilatescit, ut latitudine tibiæ ossis & fibulæ oincat. Hinc ex amplo sensim arctatur, & paulò supra calcis regionem in ualidissimum & crassum degenerat tendinem, non solum ab ipsi formatum, sed etiam à primi & secundi musculi tendinis concursu. 13. tab. Φ. 1. tab. 2. tab. 3. tab. 4. tab. 5. tab. 6. tab. 7. tab. 8. tab. 9. tab. 10. tab. 11. tab. 12. tab. 13. tab. 14. tab. 15. tab. 16. tab. 17. tab. 18. tab. 19. tab. 20. tab. 21. tab. 22. tab. 23. tab. 24. tab. 25. tab. 26. tab. 27. tab. 28. tab. 29. tab. 30. tab. 31. tab. 32. tab. 33. tab. 34. tab. 35. tab. 36. tab. 37. tab. 38. tab. 39. tab. 40. tab. 41. tab. 42. tab. 43. tab. 44. tab. 45. tab. 46. tab. 47. tab. 48. tab. 49. tab. 50. tab. 51. tab. 52. tab. 53. tab. 54. tab. 55. tab. 56. tab. 57. tab. 58. tab. 59. tab. 60. tab. 61. tab. 62. tab. 63. tab. 64. tab. 65. tab. 66. tab. 67. tab. 68. tab. 69. tab. 70. tab. 71. tab. 72. tab. 73. tab. 74. tab. 75. tab. 76. tab. 77. tab. 78. tab. 79. tab. 80. tab. 81. tab. 82. tab. 83. tab. 84. tab. 85. tab. 86. tab. 87. tab. 88. tab. 89. tab. 90. tab. 91. tab. 92. tab. 93. tab. 94. tab. 95. tab. 96. tab. 97. tab. 98. tab. 99. tab. 100. tab. 101. tab. 102. tab. 103. tab. 104. tab. 105. tab. 106. tab. 107. tab. 108. tab. 109. tab. 110. tab. 111. tab. 112. tab. 113. tab. 114. tab. 115. tab. 116. tab. 117. tab. 118. tab. 119. tab. 120. tab. 121. tab. 122. tab. 123. tab. 124. tab. 125. tab. 126. tab. 127. tab. 128. tab. 129. tab. 130. tab. 131. tab. 132. tab. 133. tab. 134. tab. 135. tab. 136. tab. 137. tab. 138. tab. 139. tab. 140. tab. 141. tab. 142. tab. 143. tab. 144. tab. 145. tab. 146. tab. 147. tab. 148. tab. 149. tab. 150. tab. 151. tab. 152. tab. 153. tab. 154. tab. 155. tab. 156. tab. 157. tab. 158. tab. 159. tab. 160. tab. 161. tab. 162. tab. 163. tab. 164. tab. 165. tab. 166. tab. 167. tab. 168. tab. 169. tab. 170. tab. 171. tab. 172. tab. 173. tab. 174. tab. 175. tab. 176. tab. 177. tab. 178. tab. 179. tab. 180. tab. 181. tab. 182. tab. 183. tab. 184. tab. 185. tab. 186. tab. 187. tab. 188. tab. 189. tab. 190. tab. 191. tab. 192. tab. 193. tab. 194. tab. 195. tab. 196. tab. 197. tab. 198. tab. 199. tab. 200. tab. 201. tab. 202. tab. 203. tab. 204. tab. 205. tab. 206. tab. 207. tab. 208. tab. 209. tab. 210. tab. 211. tab. 212. tab. 213. tab. 214. tab. 215. tab. 216. tab. 217. tab. 218. tab. 219. tab. 220. tab. 221. tab. 222. tab. 223. tab. 224. tab. 225. tab. 226. tab. 227. tab. 228. tab. 229. tab. 230. tab. 231. tab. 232. tab. 233. tab. 234. tab. 235. tab. 236. tab. 237. tab. 238. tab. 239. tab. 240. tab. 241. tab. 242. tab. 243. tab. 244. tab. 245. tab. 246. tab. 247. tab. 248. tab. 249. tab. 250. tab. 251. tab. 252. tab. 253. tab. 254. tab. 255. tab. 256. tab. 257. tab. 258. tab. 259. tab. 260. tab. 261. tab. 262. tab. 263. tab. 264. tab. 265. tab. 266. tab. 267. tab. 268. tab. 269. tab. 270. tab. 271. tab. 272. tab. 273. tab. 274. tab. 275. tab. 276. tab. 277. tab. 278. tab. 279. tab. 280. tab. 281. tab. 282. tab. 283. tab. 284. tab. 285. tab. 286. tab. 287. tab. 288. tab. 289. tab. 290. tab. 291. tab. 292. tab. 293. tab. 294. tab. 295. tab. 296. tab. 297. tab. 298. tab. 299. tab. 300. tab. 301. tab. 302. tab. 303. tab. 304. tab. 305. tab. 306. tab. 307. tab. 308. tab. 309. tab. 310. tab. 311. tab. 312. tab. 313. tab. 314. tab. 315. tab. 316. tab. 317. tab. 318. tab. 319. tab. 320. tab. 321. tab. 322. tab. 323. tab. 324. tab. 325. tab. 326. tab. 327. tab. 328. tab. 329. tab. 330. tab. 331. tab. 332. tab. 333. tab. 334. tab. 335. tab. 336. tab. 337. tab. 338. tab. 339. tab. 340. tab. 341. tab. 342. tab. 343. tab. 344. tab. 345. tab. 346. tab. 347. tab. 348. tab. 349. tab. 350. tab. 351. tab. 352. tab. 353. tab. 354. tab. 355. tab. 356. tab. 357. tab. 358. tab. 359. tab. 360. tab. 361. tab. 362. tab. 363. tab. 364. tab. 365. tab. 366. tab. 367. tab. 368. tab. 369. tab. 370. tab. 371. tab. 372. tab. 373. tab. 374. tab. 375. tab. 376. tab. 377. tab. 378. tab. 379. tab. 380. tab. 381. tab. 382. tab. 383. tab. 384. tab. 385. tab. 386. tab. 387. tab. 388. tab. 389. tab. 390. tab. 391. tab. 392. tab. 393. tab. 394. tab. 395. tab. 396. tab. 397. tab. 398. tab. 399. tab. 400. tab. 401. tab. 402. tab. 403. tab. 404. tab. 405. tab. 406. tab. 407. tab. 408. tab. 409. tab. 410. tab. 411. tab. 412. tab. 413. tab. 414. tab. 415. tab. 416. tab. 417. tab. 418. tab. 419. tab. 420. tab. 421. tab. 422. tab. 423. tab. 424. tab. 425. tab. 426. tab. 427. tab. 428. tab. 429. tab. 430. tab. 431. tab. 432. tab. 433. tab. 434. tab. 435. tab. 436. tab. 437. tab. 438. tab. 439. tab. 440. tab. 441. tab. 442. tab. 443. tab. 444. tab. 445. tab. 446. tab. 447. tab. 448. tab. 449. tab. 450. tab. 451. tab. 452. tab. 453. tab. 454. tab. 455. tab. 456. tab. 457. tab. 458. tab. 459. tab. 460. tab. 461. tab. 462. tab. 463. tab. 464. tab. 465. tab. 466. tab. 467. tab. 468. tab. 469. tab. 470. tab. 471. tab. 472. tab. 473. tab. 474. tab. 475. tab. 476. tab. 477. tab. 478. tab. 479. tab. 480. tab. 481. tab. 482. tab. 483. tab. 484. tab. 485. tab. 486. tab. 487. tab. 488. tab. 489. tab. 490. tab. 491. tab. 492. tab. 493. tab. 494. tab. 495. tab. 496. tab. 497. tab. 498. tab. 499. tab. 500. tab. 501. tab. 502. tab. 503. tab. 504. tab. 505. tab. 506. tab. 507. tab. 508. tab. 509. tab. 510. tab. 511. tab. 512. tab. 513. tab. 514. tab. 515. tab. 516. tab. 517. tab. 518. tab. 519. tab. 520. tab. 521. tab. 522. tab. 523. tab. 524. tab. 525. tab. 526. tab. 527. tab. 528. tab. 529. tab. 530. tab. 531. tab. 532. tab. 533. tab. 534. tab. 535. tab. 536. tab. 537. tab. 538. tab. 539. tab. 540. tab. 541. tab. 542. tab. 543. tab. 544. tab. 545. tab. 546. tab. 547. tab. 548. tab. 549. tab. 550. tab. 551. tab. 552. tab. 553. tab. 554. tab. 555. tab. 556. tab. 557. tab. 558. tab. 559. tab. 560. tab. 561. tab. 562. tab. 563. tab. 564. tab. 565. tab. 566. tab. 567. tab. 568. tab. 569. tab. 570. tab. 571. tab. 572. tab. 573. tab. 574. tab. 575. tab. 576. tab. 577. tab. 578. tab. 579. tab. 580. tab. 581. tab. 582. tab. 583. tab. 584. tab. 585. tab. 586. tab. 587. tab. 588. tab. 589. tab. 590. tab. 591. tab. 592. tab. 593. tab. 594. tab. 595. tab. 596. tab. 597. tab. 598. tab. 599. tab. 600. tab. 601. tab. 602. tab. 603. tab. 604. tab. 605. tab. 606. tab. 607. tab. 608. tab. 609. tab. 610. tab. 611. tab. 612. tab. 613. tab. 614. tab. 615. tab. 616. tab. 617. tab. 618. tab. 619. tab. 620. tab. 621. tab. 622. tab. 623. tab. 624. tab. 625. tab. 626. tab. 627. tab. 628. tab. 629. tab. 630. tab. 631. tab. 632. tab. 633. tab. 634. tab. 635. tab. 636. tab. 637. tab. 638. tab. 639. tab. 640. tab. 641. tab. 642. tab. 643. tab. 644. tab. 645. tab. 646. tab. 647. tab. 648. tab. 649. tab. 650. tab. 651. tab. 652. tab. 653. tab. 654. tab. 655. tab. 656. tab. 657. tab. 658. tab. 659. tab. 660. tab. 661. tab. 662. tab. 663. tab. 664. tab. 665. tab. 666. tab. 667. tab. 668. tab. 669. tab. 670. tab. 671. tab. 672. tab. 673. tab. 674. tab. 675. tab. 676. tab. 677. tab. 678. tab. 679. tab. 680. tab. 681. tab. 682. tab. 683. tab. 684. tab. 685. tab. 686. tab. 687. tab. 688. tab. 689. tab. 690. tab. 691. tab. 692. tab. 693. tab. 694. tab. 695. tab. 696. tab. 697. tab. 698. tab. 699. tab. 700. tab. 701. tab. 702. tab. 703. tab. 704. tab. 705. tab. 706. tab. 707. tab. 708. tab. 709. tab. 710. tab. 711. tab. 712. tab. 713. tab. 714. tab. 715. tab. 716. tab. 717. tab. 718. tab. 719. tab. 720. tab. 721. tab. 722. tab. 723. tab. 724. tab. 725. tab. 726. tab. 727. tab. 728. tab. 729. tab. 730. tab. 731. tab. 732. tab. 733. tab. 734. tab. 735. tab. 736. tab. 737. tab. 738. tab. 739. tab. 740. tab. 741. tab. 742. tab. 743. tab. 744. tab. 745. tab. 746. tab. 747. tab. 748. tab. 749. tab. 750. tab. 751. tab. 752. tab. 753. tab. 754. tab. 755. tab. 756. tab. 757. tab. 758. tab. 759. tab. 760. tab. 761. tab. 762. tab. 763. tab. 764. tab. 765. tab. 766. tab. 767. tab. 768. tab. 769. tab. 770. tab. 771. tab. 772. tab. 773. tab. 774. tab. 775. tab. 776. tab. 777. tab. 778. tab. 779. tab. 780. tab. 781. tab. 782. tab. 783. tab. 784. tab. 785. tab. 786. tab. 787. tab. 788. tab. 789. tab. 790. tab. 791. tab. 792. tab. 793. tab. 794. tab. 795. tab. 796. tab. 797. tab. 798. tab. 799. tab. 800. tab. 801. tab. 802. tab. 803. tab. 804. tab. 805. tab. 806. tab. 807. tab. 808. tab. 809. tab. 810. tab. 811. tab. 812. tab. 813. tab. 814. tab. 815. tab. 816. tab. 817. tab. 818. tab. 819. tab. 820. tab. 821. tab. 822. tab. 823. tab. 824. tab. 825. tab. 826. tab. 827. tab. 828. tab. 829. tab. 830. tab. 831. tab. 832. tab. 833. tab. 834. tab. 835. tab. 836. tab. 837. tab. 838. tab. 839. tab. 840. tab. 841. tab. 842. tab. 843. tab. 844. tab. 845. tab. 846. tab. 847. tab. 848. tab. 849. tab. 850. tab. 851. tab. 852. tab. 853. tab. 854. tab. 855. tab. 856. tab. 857. tab. 858. tab. 859. tab. 860. tab. 861. tab. 862. tab. 863. tab. 864. tab. 865. tab. 866. tab. 867. tab. 868. tab. 869. tab. 870. tab. 871. tab. 872. tab. 873. tab. 874. tab. 875. tab. 876. tab. 877. tab. 878. tab. 879. tab. 880. tab. 881. tab. 882. tab. 883. tab. 884. tab. 885. tab. 886. tab. 887. tab. 888. tab. 889. tab. 890. tab. 891. tab. 892. tab. 893. tab. 894. tab. 895. tab. 896. tab. 897. tab. 898. tab. 899. tab. 900. tab. 901. tab. 902. tab. 903. tab. 904. tab. 905. tab. 906. tab. 907. tab. 908. tab. 909. tab. 910. tab. 911. tab. 912. tab. 913. tab. 914. tab. 915. tab. 916. tab. 917. tab. 918. tab. 919. tab. 920. tab. 921. tab. 922. tab. 923. tab. 924. tab. 925. tab. 926. tab. 927. tab. 928. tab. 929. tab. 930. tab. 931. tab. 932. tab. 933. tab. 934. tab. 935. tab. 936. tab. 937. tab. 938. tab. 939. tab. 940. tab. 941. tab. 942. tab. 943. tab. 944. tab. 945. tab. 946. tab. 947. tab. 948. tab. 949. tab. 950. tab. 951. tab. 952. tab. 953. tab. 954. tab. 955. tab. 956. tab. 957. tab. 958. tab. 959. tab. 960. tab. 961. tab. 962. tab. 963. tab. 964. tab. 965. tab. 966. tab. 967. tab. 968. tab. 969. tab. 970. tab. 971. tab. 972. tab. 973. tab. 974. tab. 975. tab. 976. tab. 977. tab. 978. tab. 979. tab. 980. tab. 981. tab. 982. tab. 983. tab. 984. tab. 985. tab. 986. tab. 987. tab. 988. tab. 989. tab. 990. tab. 991. tab. 992. tab. 993. tab. 994. tab. 995. tab. 996. tab. 997. tab. 998. tab. 999. tab. 1000. tab. 1001. tab. 1002. tab. 1003. tab. 1004. tab. 1005. tab. 1006. tab. 1007. tab. 1008. tab. 1009. tab. 1010. tab. 1011. tab. 1012. tab. 1013. tab. 1014. tab. 1015. tab. 1016. tab. 1017. tab. 1018. tab. 1019. tab. 1020. tab. 1021. tab. 1022. tab. 1023. tab. 1024. tab. 1025. tab. 1026. tab. 1027. tab. 1028. tab. 1029. tab. 1030. tab. 1031. tab. 1032. tab. 1033. tab. 1034. tab. 1035. tab. 1036. tab. 1037. tab. 1038. tab. 1039. tab. 1040. tab. 1041. tab. 1042. tab. 1043. tab. 1044. tab. 1045. tab. 1046. tab. 1047. tab. 1048. tab. 1049. tab. 1050. tab. 1051. tab. 1052. tab. 1053. tab. 1054. tab. 1055. tab. 1056. tab. 1057. tab. 1058. tab. 1059. tab. 1060. tab. 1061. tab. 1062. tab. 1063. tab. 1064. tab. 1065. tab. 1066. tab. 1067. tab. 1068. tab. 1069. tab. 1070. tab. 1071. tab. 1072. tab. 1073. tab. 1074. tab. 1075. tab. 1076. tab. 1077. tab. 1078. tab. 1079. tab. 1080. tab. 1081. tab. 1082. tab. 1083. tab. 1084. tab. 1085. tab. 1086. tab. 1087. tab. 1088. tab. 1089. tab. 1090. tab. 1091. tab. 1092. tab. 1093. tab. 1094. tab. 1095. tab. 1096. tab. 1097. tab. 1098. tab. 1099. tab. 1100. tab. 1101. tab. 1102. tab. 1103. tab. 1104. tab. 1105. tab. 1106. tab. 1107. tab. 1108. tab. 1109. tab. 1110. tab. 1111. tab. 1112. tab. 1113. tab. 1114. tab. 1115. tab. 1116. tab. 1117. tab. 1118. tab. 1119. tab. 1120. tab. 1121. tab. 1122. tab. 1123. tab. 1124. tab. 1125. tab. 1126. tab. 1127. tab. 1128. tab. 1129. tab. 1130. tab. 1131. tab. 1132. tab. 1133. tab. 1134. tab. 1135. tab. 1136. tab. 1137. tab. 1138. tab. 1139. tab. 1140. tab. 1141. tab. 1142. tab. 1143. tab. 1144. tab. 1145. tab. 1146. tab. 1147. tab. 1148. tab. 1149. tab. 1150. tab. 1151. tab. 1152. tab. 1153. tab. 1154. tab. 1155. tab. 1156. tab. 1157. tab. 1158. tab. 1159. tab. 1160. tab. 1161. tab. 1162. tab. 1163. tab. 1164. tab. 1165. tab. 1166. tab. 1167. tab. 1168. tab. 1169. tab. 1170. tab. 1171. tab. 1172. tab. 1173. tab. 1174. tab. 1175. tab. 1176. tab. 1177. tab. 1178. tab. 1179. tab. 1180. tab. 1181. tab. 1182. tab. 1183. tab. 1184. tab. 1185. tab. 1186. tab. 1187. tab. 1188. tab. 1189. tab. 1190. tab. 1191. tab. 1192. tab. 1193. tab. 1194. tab. 1195. tab. 1196. tab. 1197. tab. 1198. tab. 1199. tab. 1200. tab. 1201. tab. 1202. tab. 1203. tab. 1204. tab. 1205. tab. 1206. tab. 1207. tab. 1208. tab. 1209. tab. 1210. tab. 1211. tab. 1212. tab. 1213. tab. 1214. tab. 1215. tab. 1216. tab. 1217. tab. 1218. tab. 1219. tab. 1220. tab. 1221. tab. 1222. tab. 1223. tab. 1224. tab. 1225. tab. 1226. tab. 1227. tab. 1228. tab. 1229. tab. 1230. tab. 1231. tab. 1232. tab. 1233. tab. 1234. tab. 1235. tab. 1236. tab. 1237. tab. 1238. tab. 1239. tab. 1240. tab. 1241. tab. 1242. tab. 1243. tab. 1244. tab. 1245. tab. 1246. tab. 1247. tab. 1248. tab. 1249. tab. 1250. tab. 1251. tab. 1252. tab. 1253. tab. 1254. tab. 1255. tab. 1256. tab. 1257. tab. 1258. tab. 1259. tab. 1260. tab. 1261. tab. 1262. tab. 1263. tab. 1264. tab. 1265. tab. 1266. tab. 1267. tab. 1268. tab. 1269. tab. 1270. tab. 1271. tab. 1272. tab. 1273. tab. 1274. tab. 1275. tab. 1276. tab. 1277. tab. 1278. tab. 1279. tab. 1280. tab. 1281. tab. 1282. tab. 1283. tab. 1284. tab. 1285. tab. 1286. tab. 1287. tab. 1288. tab. 1289. tab. 1290. tab. 1291. tab. 1292. tab. 1293. tab. 1294. tab. 1295. tab. 1296. tab. 1297. tab. 1298. tab. 1299. tab. 1300. tab. 1301. tab. 1302. tab. 1303. tab. 1304. tab. 1305. tab. 1306. tab. 1307. tab. 1308. tab. 1309. tab. 1310. tab. 1311. tab. 1312. tab. 1313. tab. 1314. tab. 1315. tab. 1316. tab. 1317. tab. 1318. tab. 1319. tab. 1320. tab. 1321. tab. 1322. tab. 1323. tab. 1324. tab. 1325. tab. 1326. tab. 1327. tab. 1328. tab. 1329. tab. 1330. tab. 1331. tab. 1332. tab. 1333. tab. 1334. tab. 1335. tab. 1336. tab. 1337. tab. 1338. tab. 1339. tab. 1340. tab. 1341. tab. 1342. tab. 1343. tab. 1344. tab. 1345. tab. 1346. tab. 1347. tab. 1348. tab. 1349. tab. 1350. tab. 1351. tab. 1352. tab. 1353. tab. 1354. tab. 1355. tab. 1356. tab. 1357. tab. 1358. tab. 1359. tab. 1360. tab. 1361. tab. 1362. tab. 1363. tab. 1364. tab. 1365. tab. 1366. tab. 1367. tab. 1368. tab. 1369. tab. 1370. tab. 1371. tab. 1372. tab. 1373. tab. 1374. tab. 1375. tab. 1376. tab. 1377. tab. 1378. tab. 1379. tab. 1380. tab. 1381. tab. 1382. tab. 1383. tab. 1384. tab. 1385. tab. 1386. tab. 1387. tab. 1388. tab. 1389. tab. 1390. tab. 1391. tab. 1392. tab. 1393. tab. 1394. tab. 1395. tab. 1396. tab. 1397. tab. 1398. tab. 1399. tab. 1400. tab. 1401. tab. 1402. tab. 1403. tab. 1404. tab. 1405. tab. 1406. tab. 1407. tab. 1408. tab. 1409. tab. 1410. tab. 1411. tab. 1412. tab. 1413. tab. 1414. tab. 1415. tab. 1416. tab. 1417. tab. 1418. tab. 1419. tab. 1420. tab. 1421. tab. 1422. tab. 1423. tab. 1424. tab. 1425. tab. 1426. tab. 1427. tab. 1428. tab. 1429. tab. 1430. tab. 1431. tab. 1432. tab. 1433. tab. 1434. tab. 1435. tab. 1436. tab. 1437. tab. 1438. tab. 1439. tab. 1440. tab. 1441. tab. 1442. tab. 1443. tab. 1444. tab. 1445. tab. 1446. tab. 1447. tab. 1448. tab. 1449. tab. 1450. tab. 1451. tab. 1452. tab. 1453. tab. 1454. tab. 1455. tab. 1456. tab. 1457. tab. 1458. tab. 1459. tab. 1460. tab. 1461. tab. 1462. tab. 1463. tab. 1464. tab. 1465. tab. 1466. tab. 1467. tab. 1468. tab. 1469. tab. 1470. tab. 1471. tab. 1472. tab. 1473. tab. 1474. tab. 1475. tab. 1476. tab. 1477. tab. 1478. tab. 1479. tab. 1480. tab. 1481. tab. 1482. tab. 1483. tab. 1484. tab. 1485. tab. 1486. tab. 1487. tab. 1488. tab. 1489. tab. 1490. tab. 1491. tab. 1492. tab. 1493. tab. 1494. tab. 1495. tab. 1496. tab. 1497. tab. 1498. tab. 1499. tab. 1500. tab. 1501. tab. 1502. tab. 1503. tab. 1504. tab. 1505. tab. 1506. tab. 1507. tab. 1508. tab. 1509. tab. 1510. tab. 1511. tab. 1512. tab. 1513. tab. 1514. tab. 1515. tab. 1516. tab. 1517. tab. 1518. tab. 1519. tab. 1520. tab. 1521. tab. 1522. tab. 1523. tab. 1524. tab. 1525. tab. 1526. tab. 1527. tab. 1528. tab. 1529. tab. 1530. tab. 1531. tab. 1532. tab. 1533. tab. 1534. tab. 1535. tab. 1536. tab. 1537. tab. 1538. tab. 1539. tab. 1540. tab. 1541. tab. 15

Primus, ab inferna calcis ossis sede, & anteriori illius calcis tuberculi parte, quod terræ innititur, principium ducit. Quum uerò mediam pedis longitudinem ad digitos repens superauit, in quatuor carnosas diuiditur portiunculas, quæ inuicè diductæ, unicuique singulæ producunt tendinem ad sibi præpositum digitum excurrentem. Huius beneficio secundum quatuor digitorum fleximus articulum, eum quàm possumus proximè ad calcem recta linea protrahentes. 14. tab. O.

Secundus, à posteriori sede connexus fibulæ ad tibiæ enascitur, statim ab ortu carnosus latusq; uersus tibiæ extremum prorepit, ac inde ad infimam sedem tibiæ descendens, ab interno ipsius latere teretè edit tendinem, qui pedis inferiora obliquè subiens, inter illos, qui quatuor digitos pollicis adducunt, & eos, qui primum digitorum articulum flexunt, prorepens, ad pollicem contendit. Verùm ad plantæ ferè medium in duas deriuatur partes, quarum

Minor, unà cum aliquot tertij musculi tendinibus cõmittitur, & eum illis ad tertij indicis, & quasi ad medij quoq; digiti articuli flexionem auxiliatur. Maior, quæ validissima existit, ad pollicem (ut diximus) obliquè perfertur, & in eius secundi interno dij longitudinem lata in fertione implantatur, & eius interno dij flexionis est author.

14. tabula A.
15. tabula O.

Tertius, pari ratione cum secundo digitorum musculo in posteriori tibiæ sede exporrigitur, ad internum magis latus, quàm secundus, respiciens. Quum autem ad calcem ferè descendit, ab interno ipsius latere teretem promit tendinem, qui pedis inferiora subiens, secundi musculi tendini ad X literæ imaginem subiicitur, dilataturq; deinde, & in quatuor alios digeritur tendines, singuli ad unum quatuor digitorum excurrentes, illisq; manus tendinibus respondententes, qui tertium quatuor digitorum articulum inflectunt. 14. tab. Z. 15. tab. P.

Quartus, quintus, sextus, septimus, & cæteri ad decimum tertium usq; in homine illis ferè respondent, qui in extrema manu inter postbrachialis ossa conduntur. Verùm in pede non ita exactè distingui queunt. Nam rudis indigesta que moles in planta conspicitur, quæ ad amussim carnea est, & fibris rectis interstincta. deinde secundum longitudinem ducta in quinq; digitorum radicem implantatur, utriq; ad primi interno dij latus uersus interiora infertionem tentans. Hanc sanè carneam molem in musculos proprios, quemadmodum in manu, subdividere nequeo. Verùm utrunq; sit, nõ minus quàm in manu, musculus imaginem, hinc decem musculos, quinque digitorum primis articulis inflexione famulantes enumerare censuimus, ut bini ad singulos digitos referantur, atque hi tribus reliquis flexionis authoribus adscribantur. 15. tabul. L. e.

Decimus quartus, ab ossè tibiæ, qua fibulæ sub genu articulo conuertitur, nerueum assumit principium, quod illic ab exortu recto tramite deorsum uersus pedem descendit, tantisperq; progreditur dum transuersum ligamentum à tibiæ in fibulam pronatum contingat. Ibidem enim in tendinem degenerat, qui per id ligamentum ueluti per annulum prorepit, ac prius ligamentum prætergreditur: in quatuor alios scinditur tendines, qui per pedis superiora æquales angulos constituentes, ad quatuor digitos pertingunt, ac tot illorum longitudini ampliores redditi inferuntur, & si quis cres illo rum articulos extendunt. 4. tab. Y. 1. tab. a. 2. tab. w. 3. tab. v. 5. tab. Ω.

Musculi pedis digitos mouentes sunt 22. quorum

Decimus quintus, ab externo tibiæ ossis latere, ubi membrancu ligamentu tota tibiæ longitudine fibulam tibiæ ossi colligās, ab ipsa educitur, exoritur. Hinc deorsum protensus, anteriorè tibiæ, ossis sedè adit, ac in tendinè finiens, & per pedis superiora ad pollicem prorepens, toti ipsius longitudini inferitur. Cuius beneficio pollex ipse in neutrum latus insigniter uergens extenditur. 5. tab. Φ. 1. tab. Ψ. 2. tab. Θ. 3. tab. μ. 4. tab. char. 14. 5. tab. char. 7.

Decimus sextus, tanquam ampla moles carnea iuxta latus tali, ubi calcis ossis os tessera referens, coarticulatur, à quibusdā ibi ligamentis enascitur, quæ antrorsum obliquè uersus digitos porrecta, in quatuor tantum carnosas dirimitur partes, quæ singulæ ex se teretè efformant tendinem, quorum

Primus, qui in initium est, pollicis externo lateri uersus superiora inferitur. Secundus, in indicis externo lateri implantatur. Tertius uerò medij digiti proprius est. Quartus, annularis existit.

Horsu beneficio quatuor digiti illis donati in externu latus abducuntur.

Num uerò huiusmodi carneum corpus unus sit tantum musculus uel quatuor, cum quatuor profertur tendines, non uenienter instandum a bitror. Verùm ex Gæni sententia, duo hic essent musculi, si finis ad hominè recta faret comparatio. 5. tab. Ψ. 6. tabul. Ω. 2. tab. v. 5. tab. char. 17. 7. tab. δ.

Decimus septimus, in interno pedis latere reponitur, insignis utrunque, & ab externo latere calcis ossis enascitur. Præquam uerò ad primum parui digiti articulum pertingat, in teretem finit tendinem, externo lateri primi illius ossis insertum. 2. tab. η. 9. tab. λ. 12. tab. s.

Decimus octauus, interno pedis lateri, secundum totam ipsius longitudinem protenditur. A ligamentis enim calcem talo connectentibus nerueum assumit principium, quo tandem crassius carnosusq; effectum, in teretem degenerat tendinem, externo lateri prioris pollicis articuli implantatum. Cuius beneficio pollex ipse introrsum à cæteris digitis abpucitur. 1. & 3. tab. ξ. 2. tab. 7. 6. tab. ζ. 7. tab. ι. 13. tab. ε. 14. tab. t.

In simijs adhuc unus est musculus, à pedij ossè indici præposito in pollicem pronatum, ac illum indici proximè quàm potest admouens.

Decimus nonus, uigessimus, uigessimus primus & secundus, à ligamentis ossa tarsii posterioribus pedis ossibus in planta colligantibus, tanquā in unum corpus enascuntur. Quod postea in 4. graciles diducitur musculos, qui interno quoq; lateri quatuor digitorum inferuntur. 14. tab. λ. μ. 15. tab. N.

Si carneam hanc molem quatuor musculorum loco habueris, omnes pedis digitorum musculi duo erunt & uiginti: si uerò unius loco, tantum erunt decem & nouem.

De Cute

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ.
De Cute, & cuticula.

Substantia. Est enim cutis ueluti sanguine præditus neruus, ac inter neruum carnemq; quiddam planè me-
dium perinde, ac si ex mixtis utriusque constitueretur. Cæterum neruus omnis exanguis est & frigidus, ca-
ro multo sanguine prædita calidaq;ue. Media inter utrunque est cutis, nec planè exanguis ut neruus, nec
sanguine abundans ut caro.

XI.
Cutis est omnium cor-
poris partium regu-
mentum, Græcis *δέρμα*
ita dicitur. Huius dif-
ferentia sumuntur à

- Connexus.* Nam uariè subiectis parti-
bus adheret. Secus enim adhæret in
 - Vola manus & pedis planta.
 - Fronte.
 - Labris.
 - Palpebris.
 - Auribus, &c.
- Neruorum copia.* Neruorum namque fibræ porriguntur
 - Plurimæ: ut cuti manuum.
 - Paucissimæ: ut uerticis cuti.
- Mollitiæ.* Nam
 - Mollior est faciei.
 - Durior pedum est.
- Motus.* Nam cutis alia
 - Versatilis: ut tota corporis cutis.
 - Immobilis: ut uolæ & plantæ.
- Pilis.* Alia namque
 - Pilosa: ut uerticis, axillarum, pudendorum, menti in uiris.
 - Pilis expers: ut uolæ manus & plantæ pedum, &c.
- Foraminibus.* Alia namque
 - Perforata: ut in palpebris, naso, auribus, ore, ano, &c.
 - Contigua: ut in uola manus.

CUTICULA est extrema superficies seu efflorescentia quædam, Græcis *κρίθρα*, quasi
summa cuticula dicitur, qua sensus est expers. Hæc si aliquando attritu in scabie, aut in
uulneribus ex unguentorum applicatione, aut ignis admotione, aut feruentis aqua infusio-
ne, aut ex longo itinere auferatur, & interdum uesicula ac papule instar à cute abscedat,
promptissimè renascitur.

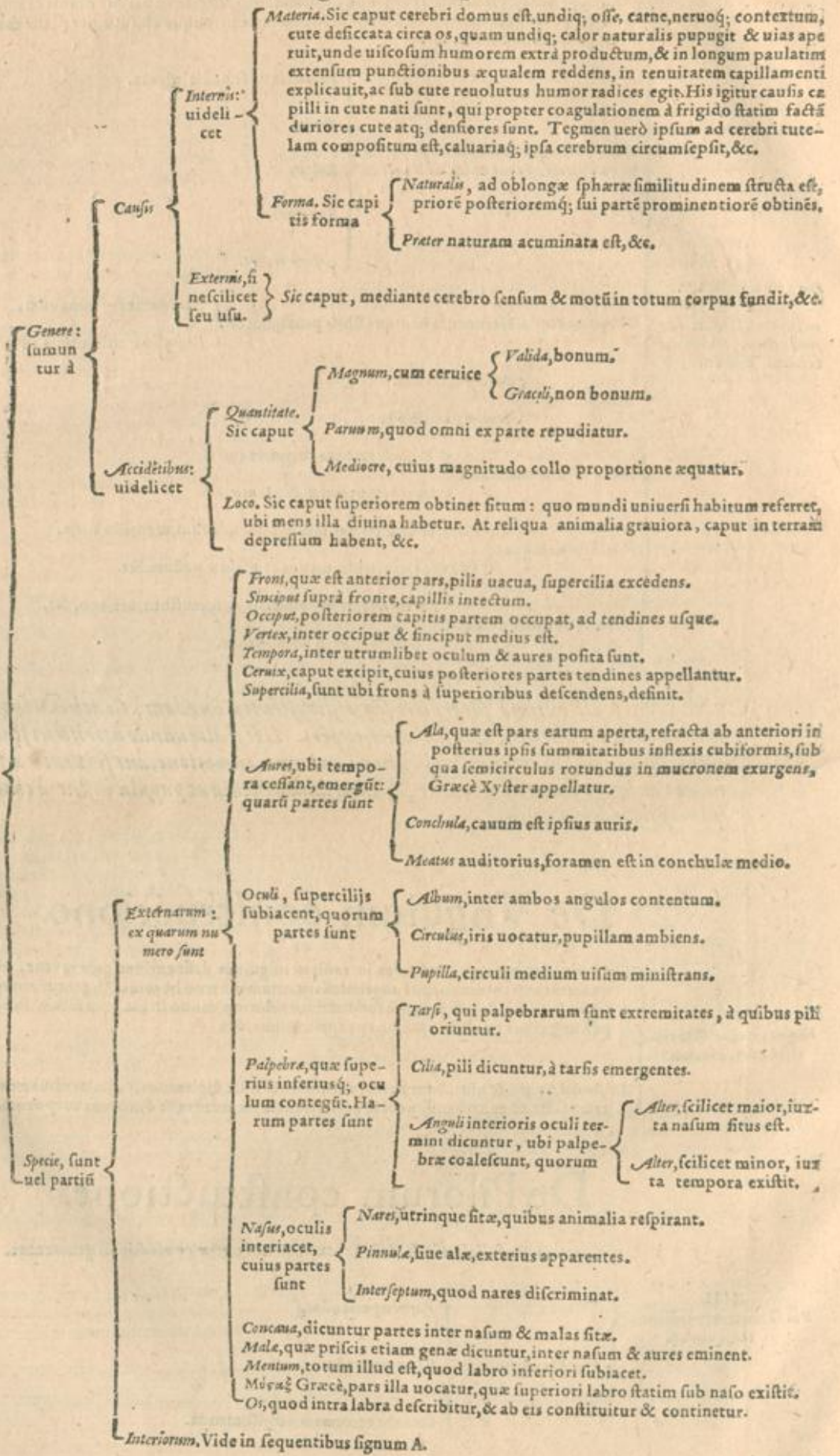
De Unguium constructione.

- XII.
Ungues, *ὄνυχες* Græcis
dicuntur. Horum
- Generatio.* Excremento tendinum in radices unguium desinentium generantur, idèd continuè crescunt,
quamuis iam totum corpus augeri desierit, etiam mortuo homine. Augentur autem tunc, non ut aliæ par-
tes, in longum & latum & profundum: sed pilorum modo in longum solum subnascentibus alijs sem-
per unguibus nouis, & antiquos propellentibus, &c.
 - Substantia, figura & usus.* Sunt autem mediocriter duri, digitorum summitatibus æquales, rotundi undique
tales facti ad apprehensionem & collectionem paruorum & durorum corporum.

De Pilorum constructione.

- XIII.
Pili Græcis *τριχες* dicun-
tur, quorum
- Generatio.* Ex fuliginoso & crassiore excremento tertie concoctionis generantur.
 - Usus.* Conferunt ad
 - Partes operiendas,
 - Partes ornandas.
 - Crassiora excrementa consumenda.

De Instrumentalium capitis partium constructione, in genere et specie.

XIII.
Partium similium corporis internarum & exteriorum structura hætenus sub oculis posita est: nunc de organicis seu instrumentalibus agendum, sumptum initio à capite, quod sensum omnium, mentis atq; rationis capax, motionum omnium principium, & cæterarum partium, quæ subsunt atq; parent, dux & rector: cuius differentia in

A. Partium

Principiū, ut Cerebrū, quod Græci à situ ἐγκεφαλον appellant, anime ratiōnatricis domicilium est, neruorū & sensus omnis, motusq; uoluntarij principii. Natura huius medulloſa, alba & mollis est, in gyros quasi circūuoluta, tenuium intestinorū instar, tum leuitatis gratia, tum ut facilius moueatur: caluariam totam implet undiq; ut nulla eius pars sit uacua. Hocq; diuiditur uel ratione

Totius: & sic diuiditur in cerebrū

Anterior (lib. 7.3. fig. A. A. & B. B. atq; hoc uel in partem) Dextram. Vide lib. 7.3. fig. A. A. 12. fig. A. A. & 13. fig. A. A. Sinistram. 3. fig. & 12. fig. & 13. fig. B. B.

Posterior, Cerebellum, Græcis παρεγκεφαλις appellatur, cerebro à tergo adiacet, aliquatenus eo occultatum, duplici quoq; membrana uestitum, dura & molli, substantia duriore, quàm cerebrum, non ex anfractibus flexuosis & magnis, tenui membrana inuolutis, sed multis quidem; ijsq; admodum paruis & æqualibus, non tamen simili illis modo constat. fig. 8. R. R.

Extrinſe cæ: atq; hæ uel

Extra caluariam. Πιξιερνια, membrana est caluariam contegens. Intra caluariam, nempe membrana Crassa, uulgò dura mater appellatur, quæ contra caluariæ excursus propugnaculum cerebri magis, quàm uelamen existit. fig. 1. A. A. B. B. 3. fig. P. P. Tenuis, quæ pia dicitur mater, & introrsus uersus cerebrum spectat. hæc magis quàm exterior sentit. 2. fig. E. E. 3. fig. O. O.

Partium eiusdē: que uel

Corpus callosum in medio cerebri uisitur, si cerebri dextrū sinistramq; & basi cerebri medium in humiliori ipsius sede, & elatissimam cerebri in uertice regionē spectes. In conspectū autem uenit secantibus, leuiter dextra cerebri parte à sinistra manibus dirempta. Huius interuentu dextra cerebri pars sinistra cōtinuatur, deinde dextri & sinistri cerebri uentriculorū septum producit, atq; id etiā subleuat, ac demum eius septi interuentu atcollit fulcitq; testudinis instar effigiatum corpus, &c. 3. fig. L. L.

Ventriculi. 4. quorū

Tres habentur in cerebro: nōpe Dexter (4. 5. fig. L. L. 6. fig. D. D.) & Sinister (4. & 5. fig. M. M. & 6. fig. E. E.) inter quos septū quoddam existit, dextrum uentriculū à sinistro discernans. In spirationem & expirationem, efflationemq; ex cerebro efficiunt, ac spiritum animale conficiunt, præparantq; cerebro. Infernis suis partibus duos canales ad nares mittunt, inspirationis, olfactus, & superfluatorum cerebri purgandorū gratia. Suntq; hi imaginationi dicati. Medius siue communis, siue tertius, qui nihil aliud est quàm dextri & sinistri uentriculorū descensus cōcursusq;. Hic spiritum ex anterioribus uentriculis excipiens, cerebello transmittit, & cogitationi dicatus. 6. fig. sub H. I. 7. & 8. fig. H. H. Unus in cerebello habetur, ex dorsalis medulle & cerebelli finib; cōponitur, spiritum animale antè in uentriculis anteriorib; elaboratum transuens. Is autè uentriculus omnium minimus est, & memoriæ dicatus. 9. fig. L. 10. fig. L. M. N. O. 11. fig. E.

Intrinſe cæ: sunt

Fornix, Græcis κάρναξιοσ ἐγκεφαλις, particula est in forniciæ modum conflata, incumbens uentriculo. 4. fig. L. M. 5. fig. S. T. V. 6. fig. B. C. Conarium, particula est glandulosa, pini nucleum refert, fornici iuxta ortū incumbit: firmamentum uasorum exhibet. 7. fig. L. 8. fig. M. 10. fig. D. Nares & testes, Græcis γλῆνια, sunt corpora rotunda, in utraq; parte illius medijs uentriculi, testiculorum figurā referentes. 7. fig. M. N. 8. fig. N. O. P. Q. 10. fig. E. G. & F. H. Vermiformis, cerebri meatui superiacet, circumscriptionē obtinet figurā uermis in lignis nascenti similem, totum meatum contegit. Crassa est & implicata, uermis modo, cum meatum ut spiritus ingrediatur, ad cerebellū aperit: gracilis & explicata cū spiritu intro misso eundem claudit. 11. fig. C. D. & c. d. ac deinde ex H. I. & 8. fig. R. L. & 9. fig. C. E. Meatus cerebri expurgantes. 7. & 8. fig. I. & 8. fig. K. Infundibulum, labrum siue peluis, Græcis χοάνη, quod suprā amplum, infra in angustum definit. 15. fig. E. F. 16. fig. B. Glandula, locatur sub dura cerebri membrana, in proprio ipsi in ossē cuneū imitante exculpto sinu. Excrementa transcolat, & ne statim ex choana excidant, per palati foramina, inhihet. 16. fig. A. Plexus, quos Græci χορμωδῆς uocant, in anterioribus cerebri uentriculis apparent, secundarum modo efformati. 4. & 5. fig. ad O. O. 6. fig. ad M. N.

A. Partium capitis interiorū differentię sunt aut

Minus principū: ex quorū numero sunt

Oculi, qui constant

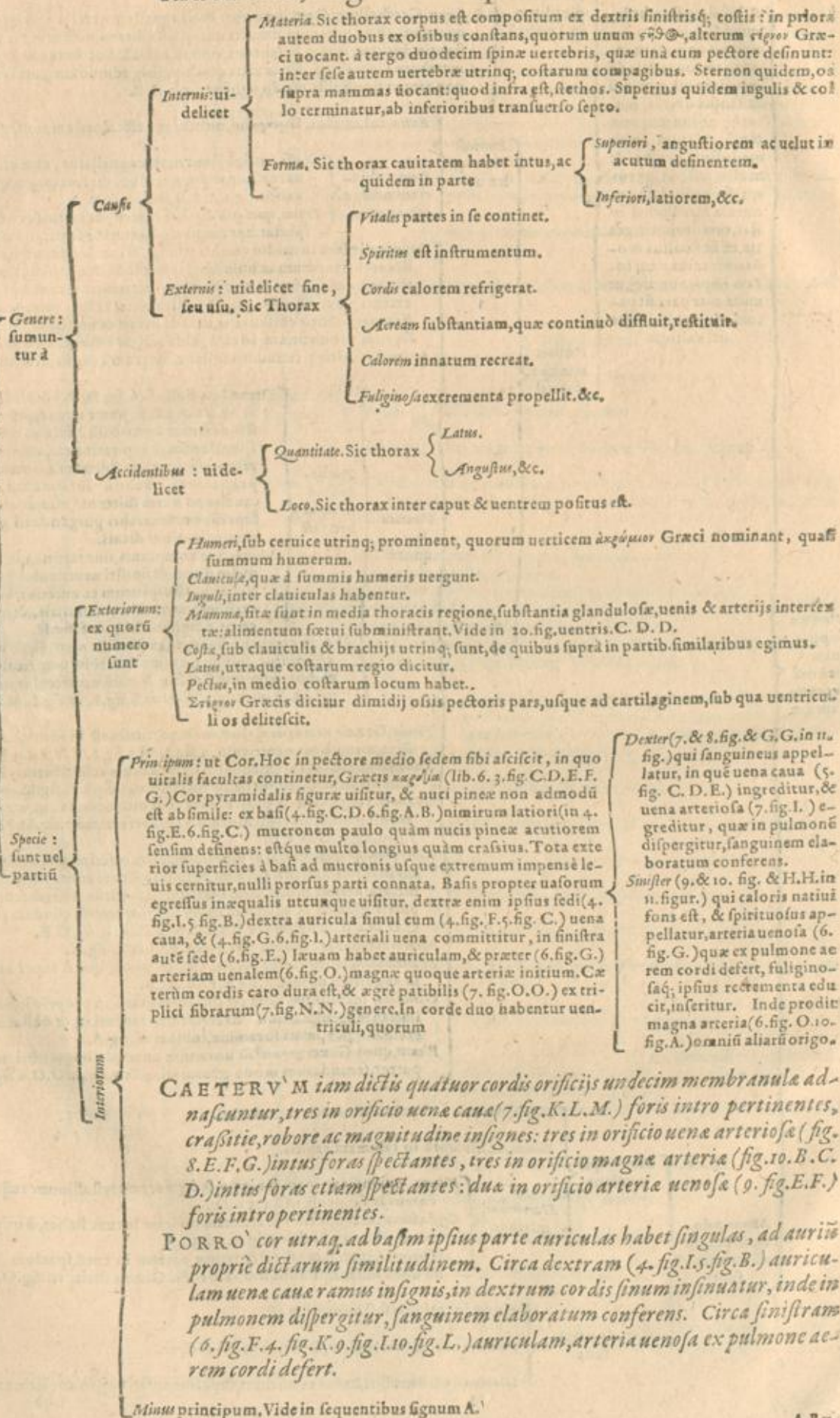
Neruis, de quibus suprā in tab. neruorum cerebri. Tunics, de his suprā in tab. mem. capitis. Humores, qui sunt Vitreus, qui inter retinam tunicam & humorem crystallinum residet, Græcis υαλοειδῆς. fig. oculi. 1. C. 4. 5. 6. fig. Crystallinus, inter uitreum & araneam tunicam locum habet, à quo uidendi facultas est. κρυσταλλοειδῆς. 1. fig. A. 2. & 3. fig. Albugineus, inter secundinæ & retinæ partem in totū spacium, quod araneæ ab uuea dissecat, diffunditur, ὀδοντοειδῆς Græcis dicitur, 1. fig. O. O. 7. fig.

Os, cuius partes sunt

Lingua, locutionis instrumentum est. Palatum, totius oris tectum, Græcis σφῆρα dicitur. Gingiua, quæ dentibus basim conficiunt, superius, inferiusq; in ore habentur.

De Instrumentalium thoracis partium constructione, in genere et specie.

XV. Thorax totū id dicitur, quod à costis utrinque describitur, cuius differentia in

Capfula cordis, seu involucrum cordis, Græcè Περικάρδιον (3. fig. B, C, D, E, F, G, e. 4. fig. A, B, B.) ex basi ipsius cordis am-
plum ualdè exorians, post autem paulatim coarctans sese, modo quo cor ipsum in quandam coni acutiem definit,
osî pectoris adnexum. Distat ab ipso corde undiq; plurimum, tantum intus inter seipsum & cor spacij circumferi-
bens, quantum cordi dilatato suscipiendo satis erat. Cum autem contacturum esset ossa thoracis, quæ dura sunt, &
pulmonem, uiscus omnium mollissimum, ut positionem inter illa duo contraria; ita corporis etiam substantiâ in-
ter duo extrema mediam adeptum est: tanto enim osse est mollius, quanto pulmone durius. In hoc pericardio hu-
mor serofus colligitur, aliquando tam multus, ut cordis palpitationem excitet.

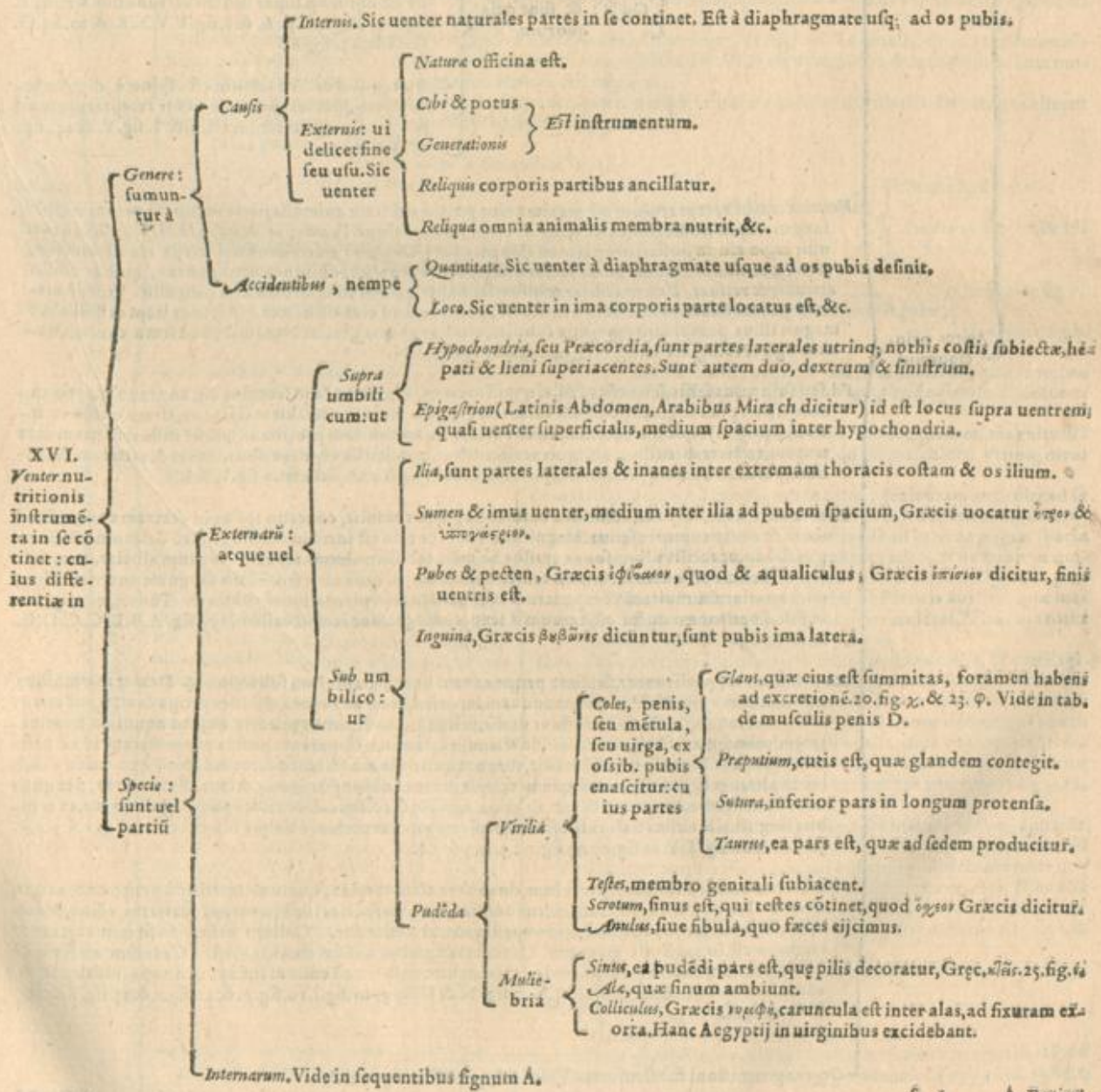
Pulmo, Græcis Πνεύμων dicitur, uocis & respirationis instrumentū, inter fauces & cor medius quasi spiritus promptua-
rium statuitur, fibris quatuor (13. fig. B, C, D, E.) uel quibusdam quinque cordi circumdatus est, tribus in dextra ipsius
parte, duabus in sinistra: quarum formam clarius deprehendes, si specillum illis inferas, ac per asperam arteriam in-
flaueris. Caro ipsius lenis, rara, carnosâ, & ueluti ex spuma quadam sanguinea cōcreta, aëria, spirituq; plena, quæ ut
cor ipsi alimentum subtile, leue, uaporosum purumq; præparet: ita aerem extrinsecus assumptum cordi immutat, ad
teratq; uasis compluribus retis modo intertextâ: uena arteriosa ex dextro cordis sinu, arteria uenosa ex sinistro, aspe-
ra ex pharynge. quæ primū omnia simili modo in duos diuariantur ramos: quorum hic dextram pulmonis, ille
sinistram perrepat. Deinde uterq; rursus bifariam scinditur, partim in superiorem, partim in inferiorem regionē.
Postremò multiplices in quatuor fibras mittit propagine. Cæterum pulmo aerem attrahit dum à thorace dilatatur.
Quum submittitur, aeris superfluum & recrementa cordis propellit. Porro fibras omnes ambit extrinsecus mē-
brana quædam tenuis. Vide lib. 6. 1. fig. R, S, T, V. 2. fig. N, O, P, Q. 3. fig. L, M, N, O. 4. fig. M, N, O, P. 5. fig. i, k, l, m. 12. fig. B,
F, G, H. 13. fig. B, C, D, E.

Aspera arteria, uas est inane ac uacuum sanguine, quando secundum naturam se habet animal, cartilagineum, rotun-
dum, uocis ac respirationis est particula. Vide fig. Asperæ arteriæ.

Oesophagus, sub aspera arteria deorsum recta per spinam defertur, rotundus, duabus tunicis constans, communis uia,
quæ ab ore fert ad uentriculum, 12. fig. A, A. Vide in 14. & 15. Ventris A, B, C.

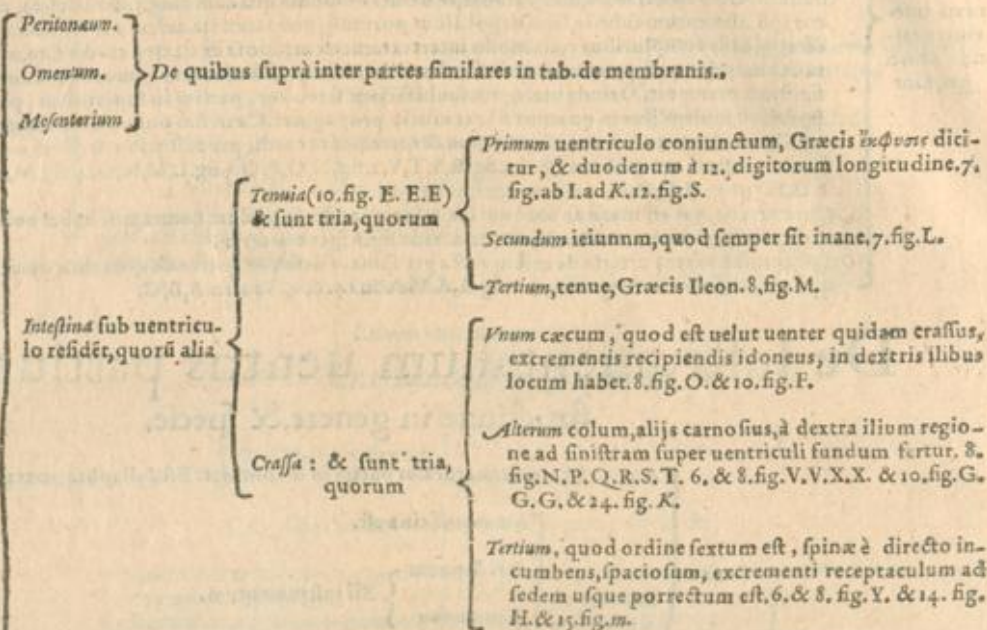
A.
Partes tho-
racis inte-
riores mi-
nus princi-
pes, sunt

De Instrumentalium uentris partium con- structione in genere, & specie.

Principium, nempe Iecur, quod Græcis *ἥπαρ* dicitur, facultatis concupiscibilis, omniumq; uenarum principium, & primæ sanguificationis officina, quibusdam fibris tanquam digitis uentriculum ad unguem complectitur. Maxima huius portio in omnium animantium genere dextram sedem occupat: quanquam & sinistram, sed non æquè in omnibus. In cunctis tamen reptilibus, & quibus id maximum est, magnam sinistræ partem comprehendit. In hominibus perquam magnum est: maius timidis & gulosis. Substantia sanguini euaporato incrassatoque simile est. Cæterum gibbum est & laue. quæ gibbum, septum transuersum attingit: cauum uerò & inæquale, quæ uentriculo insidet. Tunicam habet tenuissimam à peritonæo, in quam neruus minimus à sexta cerebri coniugatione inseritur. Ex huius substantia duæ magnæ oriuntur uenæ, è quibus in omnes per totum corpus uenas sanguis dispensatur: altera in caua parte est, altera in gibba, &c. Vide lib. 5. 2. fig. H. H. 6. fig. D. D. 12. fig. K. N. N. 1. 18. fig. A. A. B. B. 20. fig. B. B. E. 22. fig. b. b. 25. fig. L.

A.
Partium internarum uentris differentia sunt uel

Minus principum: ut

Ventriculus cibi receptaculum est: maxima eius portio dextram animalis partem occupat: rotundus, oblongus: supra stomacho (14. & 15. fig. G. G.) committitur. Fundo (14. & 15. fig. H. H.) ampliori quàm ostij regio est. In posteriore parte ad spinam cauus. Duabus tunicis constat: interna membranosa, externa carnosior. Interna fibras rectas quamplurimas habet, obliquas uerò paucas, quibus abum attrahit & retinet. Externa fibras transuersas habet, quibus tanquæ manibus propellit. Venas è mesenterio paucas habet ad inferiora uentriculi, pauciores ad eius officium. Arterias item exiles habet magnæ illius per spinam reptantis soboles, uitalis roboris gratia. Neruorum par à sexta coniugatione, 2. fig. P. P. 6. fig. F. F. 12. fig. P. Q. 14. fig. L. L. 15. fig. M. N.

Fel, seu folliculus fellis, seu uesica fellis, quam *κυστις χολόχα* uocant, sacculus est, concauo hepatis annexus. hæc prælongo collo bilem solam ex (13. fig. a.) iecore attrahit recipitque, altero meatu emittit in (13. fig. c.) cephalis intestinorum. Vnicam habet tunicam propriam, tribus uillorum generibus textam, rectis trahentibus, obliquis retinentibus, transuersis expellentibus. habet & arteriam & neruum, paruum utrumq; ac uix conspicuum: uenam uerò perspicuam. 13. fig. V. X. X.

Lien Græcis *σπλην* dicitur, in sinistra animantis parte consistit, concauo ipsius in dextram conuerso ad iecur & uentriculum inferius. Magnitudo & color non est idem in omnibus, rari & laxum est spongiæ modo, ut facilius limosos ac crassos ac melancholicos humores ex iecore tum alliciat, tum suscipiat. lauius est quàm iecur, non tamen rubicundius, quia atro sed subtili sanguine nutritur. Sima pars arteriarum multarum & magnarum tum uenarum implantationes continet. Tunica, quæ ipsam ambit, à peritonæo ducta est, neruum à sexta coniugatione recipit exilem. 19. fig. A. B. B. C. C. D. E. F. & 20. fig. O. O.

Renes, Græcis *νεφραι* dicuntur, sicut sunt prope cauum uenarum paululam sub iecinore. Dexter in omnibus animantibus cernitur elatior, nonnunquam iecoris fibræ attingens. Sinister prope dextram, aut etiam sublimior inuenitur. Carne constant densa, solidaq; facultatibus prædita, quibus aquosam humiditatem primam ad se alliciant, deinde alienam à familiari separent: postea per ureterem id ad uesicam expellant. Sinus in utroq; existit, corpore quodam membraneo circumdatus, quo urina distillat in alterum sinum minorem, quom excipit meatus oblongus, *ὑδηρ* dictus. Hi meatus, per quos renes in uesicam urinam expellunt, ab urina *νεφρῶν* (20. fig. c. d. & 22. & 23. fig. q. q) dicuntur, ex renibus singuli, albicantes ualidi, substantia uesicæ, in quam utrinque oblique inseruntur, 21. fig. a. b. c. d. e. f. g. h. & 20. fig. T. V. 22. fig. o. p. 23. fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

Vesica, Græcis *κύστις*, urina receptaculum, duabus tunicis constat, quarum exterior à peritonæo oritur, interna plus quàm duplo crassior, cui omnis fibrarum species inest, quarum uarietas efficit, & maxime obliquarum, ne continua intempertuæ excretio fiat. Collum uesicæ in foeminis latum & exiguum est, in masculis magnum. Cæterum angustus uesicæ meatus inest. Cæterum ambit musculus transuersis compositus fibris. Habet hæc uasa sex ad collum infixæ, utrinque uidelicet tria, neruum, uenam, & arteriam. 2. fig. N. 3. fig. N. & 6. fig. g. 10. fig. l. 20. fig. p. & 22. fig. r. & 23. fig. r. 24. fig. T. & 25. fig. s.

Organa generationi subseruentia, Vide in sequentibus signum B.

B. Organa

Spermatica seu semina-
lia uasa, se-
men præparan-
tia: nimirum

Vena duæ, per ilia deor-
sum in testes sanguinè
deferentes, quarum

Dextra, ab ipsius caua medio originem ac-
cipit. 20. fig. f. & 22. fig. 1. u. 7. d. & 23. fig.
1. N. O.
Sinistra, ex ea, quæ ad renes fertur, proce-
dit. 20. fig. e. & 22. & 23. fig. 2.

Arteria duæ, à magna arteria, quæ spinæ in-
cumbit, ortæ, quarum

Dextra 20. fig. b. & 22.
fig. a.
Sinistra 20. fig. i. & 22.
fig. a.

Esæ uenæ atq; arteriæ
ad utrumq; testiculū
non recto itinere, sed
multifariam prius in-
uolutæ, capreoli mo-
dò procedunt.

Epididymis, est superior pars seu caput testiculi, inter uas spermaticum & testiculū, non situ modò, sed etiam to-
tius substantiæ genere media. Huic epididymi arteria & uena anfractuosis circumuolutionibus adhærescunt,
ac exigua quandam ex se propaginem ei transmittunt, prius quàm testiculū ingrediantur, in quem complu-
res fistulæ ex illa serosi humoris plenæ pertinent. 22. & 23. fig. a. & 23. fig. E.

Testiculi ex ilium regionibus, singulis utrobq; musculis dependent, molli carne præditi in masculis, rotundi, oblon-
gi, cauerno siq;. Trahunt testiculi serosum humorem, quem uasorum anfractus ipsi præparant, dein de paulo
pòst superficium seminarijs meatibus reponunt. hi inter coeundum cum spiritu uitali illud excernunt, qui ex ar-
terijs cum seminali humiditate euacuatur. Vtrumq; testem operiunt duæ membranæ (de quibus supra in tabu-
lis de membranis.) 22. fig. c. & 23. fig. A. B.

Vasosum parasites, est meatus spermaticus longissimus, utrinq; unus, qui ex epididymide genituram transiens,
ad pudendi originem affert, unde uulgo etiam uasa deferentia siue eiacularia appellantur. 20. figur. q. q. & 22.
fig. n. 1. 2. & 1. & 23. fig. E. F. G. H. I.

Glandulosus prostrates, utraq; parte colli uesicæ est locatus, in quibus humor quidam spermatis similis, qui in coitu
reperit, ac simul unâ cum semine elabitur. Veilitates eius sunt, tum quòd ad uenerem excitat, tum quòd in coi-
tu delectat, deniq; quòd crassus is ac uiscosus meatus urinarium humectet & inungat aduersus urinæ rosionē,
& ne exsiccatu confideat, prohibeatq; quo minus per se lotium ac semen facile serantur. 22. fig. 4.

Pudendum, quod ex of-
sibus pubis atq; super-
nis eorum partibus
prodit, ligamenti &
tendinibus affirmatū,
cuius partes

Canalis qui & urinæ & semini communis est, secundum longitudinem per medium ex-
porrectus, cui neruus incumbit concavus, qui spiritu repletus tenditur, inde penis eri-
gitur. 23. fig. φ.

Musculi duo, qui ex utraq; parte adhærescunt, ut meatus seu canalis, ceu à manibus qui-
busdam tractus, in utraq; partem dilatetur, ita ut rigidum & inflexibile totum ma-
neat pudendum. 22. & 23. fig. e. r.

Venæ & arteriæ duplices, quæ in penem ex uasis per crura distributis descendunt alimen-
ti præstandi gratia. 22. fig. v.

Glans
Præputium
Sutura.

De quibus supra.

Spermatica seu semina-
lia uasa, quæ eadem sunt ac ui-
rorum: uerùm obliquè per ilia ad testes iuxta late-
ra magis feruntur, membranæ pinguioribus inuo-
luta. Sunt autem

Venæ duæ, à caua uena procedentes,
singulæ utrinq;

Dextra 25. fig. d. d. o.
Sinistra 25. figur. e. & 26.
fig. G. I.

Arteriæ duæ, à magna arteria utrinq; singulæ
procedunt

Dextra 25. fig. g.
Sinistra 25. fig. h.

Vasa à costibus semen deducunt, quæ à testibus in matricem inseruntur, per quæ semen mulieris in coitu in uulua
apices ingreditur. Hæc uasa in foeminis angusta sunt, breuia ac minus dura, sed quæ recipiendo semini ac deducen-
do sufficiunt. 25. fig. u. & 26. fig. K.

Testiculi, qui in utraq; fundi parte ex lateribus siti sunt, simile masculis circumuolutionem recipientes, magnitudi-
ne multò minores. Sunt lati & glandulosi, minus molles, ac substantia humidiores, quàm masculorū. Vtrinq; mem-
brana peculiaris & tenuis. 24. fig. N. O. 25. fig. r. & 26. fig. F.

Matrix seu uulua, seu uterus, Græcis μήτρα &
μήτρα appellatur, seroto uirili respondet, si i-
psa euerstatu, & extrâ promineat. Sita est in-
ter uesicam & rectum intestinum, cui quidē
ferè toti incumbit: uesicam autem iuxta um-
bilicum, ubi fundū ipsius est, magna ex par-
te superat: iuxta pudendum uesica uteri cor-
pus ceruicæ suæ excedit. Figura uesicæ prope
modum, Non est equalis in omnibus. mul-
to enim minor in ea, quæ nunquam peperit:
maior autem foecundæ ac iam grauidæ. Rus-
sus minor ea, quæ uenerem non experta est,
quam eius quæ coiuit. Porro ipsæ qui augen-
tur adhuc, uesicæ ampliores uulua apparēt:
in adultis, uterus uesica maior est. Longitu-
do in perfectis à fundo incipiens, usq; ad ex-
tremum pudendi finem, undecim digitorū
est, ut plurimum: latitudo ad utraq; illa api-
cibus ac fastigijs ipsius porrigitur. 24. fig. L.
26. & 27. fig. A. A. B. B. Cæterum huius par-
tes sunt

Os matricis, per quod menses euacuantur, genituram autē uiri ad se
recipit, foetumq; in lucem educit. Hoc in coitu aperitur tenditurq;
ad eò, ut penè per amplū allatū iter faciliè ad interna uulua spacia
prouocet, ubi cōceperit mulier, conhiuet ad eò, ut ne minimū qui-
dem aut ab internis foras relaxet, aut à foris intrò accipiat. In par-
tu uerò plurimū distenditur, interim obstetricis auxilio, quæ ma-
nu oleo relaxante peruncta, id leuiter permulceat, & hac uia totus
foetus editur. 25. fig. l. 26. fig. D. & 27. fig. G.

Collum seu ceruix, musculosa est, ex dura constans carne, & cartilagi-
nosa, ut dum semen introijcitur, tensum simul, & dilatari diriga-
tur & amplificetur, quantum opus erit, & hoc concepto, in se con-
cidat. Cæterum uteri ceruix ad muliebri sinum desinit, quæ pudē-
dum uocamur. Longitudo huius in mulieribus ætate perfectis sex
ferè digitorum mēsurā producit: quod tamen in partu & coitu
breuius efficitur, ceruice nimirum extorsum uergente. 25. fig. 26.
fig. B. B. & 27. fig. K. K.

Corua seu processus mamillares, qui pauld inferius utrinq; apparēt,
ad ilia inclinant, parastatis uaricosis respondentes, paulatim stri-
ctiores interuentu uasis seminarij testiculis connectuntur: per quæ
uulua ex testibus semen attrahit, ut inferius per ceruicē. Hinc etiā
per infomnia citra congressum uiri, semen in uterum mulieres ex-
cernunt, quod inibi cōturbat, morbos parit maximos. 25. fig. i. k.

Tunica Interior, dura, crassa, neruosa, omnibus fibris intertexta. 27.
fig. E. E.
Exterior. 27. fig. H. H.
A peritoneo pronata. 27. fig. I. I.

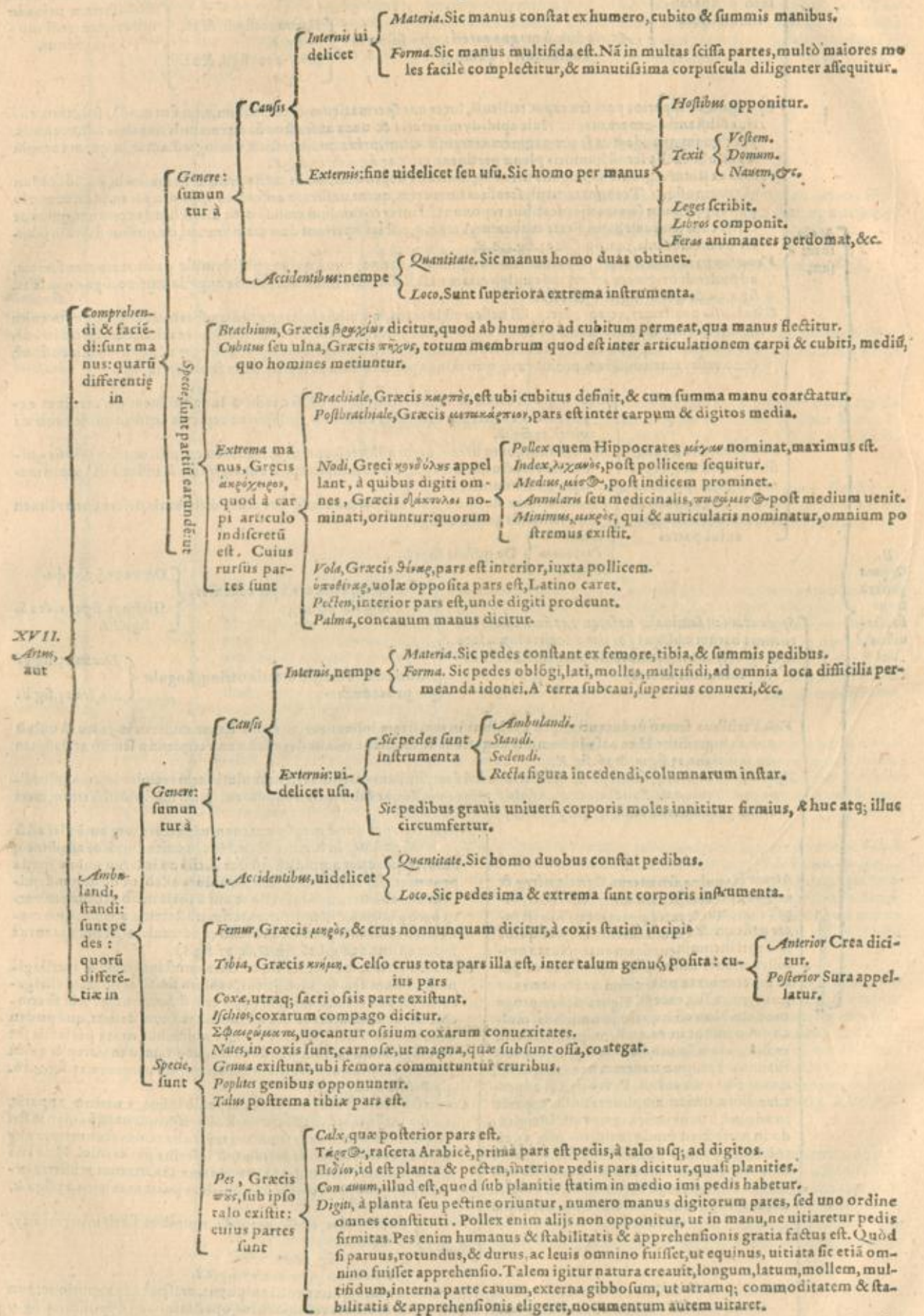
Pudendum, in quò desinit collū matricis, quod est uelut cutacea quædā huius colli epiphysis, masculorū præputio respo-
dens, quæ, ut & præputiū ornamētū gratia exiit, tum ne matricis refrigeretur, operimentū est oppositū. 25. fig. 4.
Membrana foetum inuoluentes, de quibus uide supra in tab. de membranis.

Masculorū sunt

B. Organa generati-
oni subser-
uicia, uel

Fœminarū sunt

De Constructione artuum, in genere & specie.

Reliqua ad mundandorū & concoquendorū ossium preparationē pertinentia.

Quippe hæ acutiori cultello à pectoris osse ueniunt liberandæ, & cartilaginee his articulis propriæ (quemadmodū inferioris maxillæ cartilaginee aggressus es) accuratè sunt adimendæ, & dein chartæ seriatim adhibendæ. Pectoris os unà cum costarū cartilaginibus studiosè à costarum ossibus liberabitur, sectionibus acutiori & nō admodum crasso cultro per cartilaginee inibi ductis, ubi costarū ossa in has degenerat. Atq; id promptè obitur, si modò memoria non exciderit, primæ costæ cartilaginē à pectoris ossis medio magis in latum quàm secundæ costæ cartilaginē ferri. Neq; tantum cartilaginee pectoris ossi coarctatæ à costis sunt diuendæ, uerum etiā omnes spuriarū cartilaginee, quæ intercostalium musculorū intoruentu superioribus cartilaginibus hærebunt. Disiunctis hunc in modū cartilaginibus pectoris os à iugulo attolles, & id uenis & arterijs à iugulo ad illud porrectis & membranis quoq; liberabis, quæ thoracis amplitudinē interfecit. Postremò cartilaginee à septo transuerso refecabis, & ipsas simul cū pectoris osse nō aliter mundatas in chartam repones, dein scapulas unà cū clauiculis à thorace dissecaturus. Iam lōga sectione in altera manu à summo humero per brachium & cubitū ad pollicem usq; ducta scapulam, humerū, cubitum, & extremā manum cute & carnibus enudabis, non admodum anxius etiam si aliqua tendinū carnisq; portio ossibus adhuc appensa relinquatur. Aded ut etiam susceperit, relicta summe manus cute, illā aliquot sectionibus hic atq; illic scindere, quo postea leuiori negotio manus elixetur. Modò clauiculā à summo humero secabitur, mente adhibita, nam præter scapulæ processum, quem summū humerum appellamus, & clauiculā inibi aliud tertium os occurrat. Hoc ubi præsteris, ac peculiare eius articuli cartilaginē chartæ adhibueris, clauiculā in cacabum conijcies, scapulamq; ab humero, & deinde humerum à cubiti ossibus separabis: & cubitum cum extrema manu connexū seruans, simul omnia in cacabum quoq; locabis. Priusquam tamen scapula cacabo inderet, oportunè feceris si cartilaginē scapulæ sinum, quo humeri caput excipitur, aliquid augentem à scapula diremeris, chartæq; cum ceteris cartilaginibus applicueris. Atq; id similiter in alterius lateris manu est prestandū, ac illic ad thoracem denuò accedendum, ex quo primum pulmones cum corde & septo transuerso execabis: & priusquā cor in uas conijcias, cordis basim per transuersum à reliquo cordis corpore diuides: & deinde basim rursus à uasis, quæ ab ipsa procedunt, sic auferes, ut ita uenas arteriales & magnæ arteriæ orificia illæsa habeas, ac postmodum (si uisum fuerit) in cartilaginum numero illa seruaturus chartæ applices. Vbi igitur reliqua quæ in thorace inueniuntur, in uas reieceris, cadauer in prouum uertens & utrunq; licet bit, uerucem reliquumq; dorsum, unà cum tota thoracis amplitudine carnibus emundabis, studiosè cauens, ne costam aliquā (utpote fragilissimā) rumpas: aut nimium uicinè carnem dissecas processum aliquem uitias. Atq; id adhuc magis cauendū est, quum iam singulas costas seorsum à uertebis thoracis liberaturus es. Etenim resupinato caduere, cultello acutiore costæ capitulū à uertebæ corporis sinu uenit separandum, & deinde ligamentis sensim diuisis à transuersis quoq; uertebæ processibus costæ sunt adimendæ, obiterq; emundatæ in cacabum mittendæ. Crura ad eum modū, quo manus aggressus es, attrahabis, femur uniuersum carnibus emundās, mox & tibiam, & pedem uniuersum. Quum tamen genu nudas, ex tendinibus anteriorem genu sedem occupantibus, patellam execabis, & in cacabum non secus ac femur conijcies, illico, atq; id à coxendicis osse tibiāq; liberaueris, & cartilaginee refecueris, quæ tibiæ ossis sinus femoris capita excipientes augent, quippe & illos non inopportunè chartæ agglutinabis, ac deinceps tibiæ os unà cum fibula & pede, cacabo indes. Id ubi in utroq; crure præstitum erit, & ossa sacri ossis lateribus coarctata aliquantulum repurgata fuerint, cartilaginee ligamenta uertebæ corpora intercedentia adamussim ueniunt excecanda, & chartæ seriatim accōmodanda. Ligamentis igitur, quæ uertebæ corporibus in superficie obducuntur, acutiori cultro ademptis, inter ossis sacri summum & cartilagineum ligamentum, os sacrum & infimam lumborum uertebam interueniens, sectionem tentabis, quæ ligamentum id, seu cartilaginē ut Galeno uisum fuit, ab osse sacro diuidat. Rursus inter infimam lumborum uertebæ corpus, & alatiorem dictæ nuper cartilaginē regionem, eandem duces sectionē, hacq; ratione integram auferes cartilaginē, quam ubi chartæ imposueris, sequentes tantisper excindes, dum ad secundā usq; ceruicis uertebam, deuentum erit. Quum itaq; uiginti tres cartilaginee ligamenta cartilaginea ad hunc modum chartæ applicueris, dorsum in tres quatuorue partes cautè & leniter disiungendū uenit, ne impetu id tentans, casu aliquem uertebæ processum confringas. Quare etiam cauendum est, ne primam uertebam à capite negligentius liberare studeas. Licebit enim cum capite ceruicis uertebas cacabo imponere, ut & thoracis uertebas cum lumborum uertebis, modò illas à sacro osse prius disiunxeris. Os sacrum autē, unà cum ossibus ipsi cōmissis (quæ ilium coxendicis & pubis ossa constituunt) nihil prohibet cacabo indere, quum scilicet ilium ossa adhuc cruda à sacro difficultè & arduè separētur, & pubis ossium cartilago etiam tunc uitietur: quum aliās integram asseruabis, si pubis ossa non dirempta cacabo inieceris. Ossibus ad hunc modum cacabo immisis, aqua si uniuersus implebitur, ut ossibus altè in aquam subsidentibus, nulla ossis pars emineat. Hoc enim imprimis toto coctionis tempore obseruandum est, ne os aliquod aqua non tegatur, multoq; magis, ne id ex cacabo prominens fumum excipiat, cuius etiam occasione grandem cacabum esse conuenit. Uniuersæ coctioni nullum peculiare adhibetur artificium, sed ut in ceteris elixationibus, spuma sedulo auferenda est, quo ius clarius reddas, ipsaq; ossa minus fordida extrahas. Pari etiā ratione pinguedo omnis (quæ plurima supernatare solet) est haurienda, ac in uas aliquod uel ualgi nomine reponenda, quod illi in obliterandis cicatricibus & neruis tendinibusq; produdendis multum tribuit. Coctioni nullum tempus præfinitur, quum id ex ætatum ratione plurimum uariet. Duabus enim aut tribus horis plus quàm satis sit, puerulorum ossa coquantur præcipuè, quum in illis studendum sit, ne inter mundandum ossa appendices decidant: quarum coalitus in prouectioris ætatis hominibus uix unquam quantumuis coxeris dissoluitur. Is itaq; coctionis scopus est, ut ossa cultrorum beneficio uti inter edendum sit, aptè mundari queant. ut autem id facias opportunius, pedetentim nonnulla ossa inter elixandum forpice extimes, eaq; solus purgabis: nisi fortasse studiosus ad se fodalis, qui unà manus operi adhibeat. Summopere enim cauendū est, ne imperitior aliquis ossium supercilia, processus, capita & sinus radendo uitiet, aut zlicunde cartilaginē læuem, & crustæ modo ossibus obductā imprudens auferat. hæc nanq; quum carnem, ligamenta, tendines & membranas ossa ambientes adimis, præcipuè seruanda uenit. Neq; uerdè officium id hæc duntaxat ratione inepto alicui, & Anatomes parum studiose minus committi uelim, uerim ut, quum unumquodq; os priuatim purgat, sinus ipsius & capita, & potissimum ligamentorum naturam, & tendinum insertionem, musculorumq; exitum accuratè contempleris. Non enim facillè dixerim, quantum cognitionis partium eo opere tibi paraturus sis. Quando igitur hunc in modum seriatim ossa ex bulliente iure extrahis, ac mundata terræ, aut sportulæ alicui imponis, non admodum anxie expendito, quod nam os prius tibi occurrat. Summam tamē manum cum cubiti ossibus extrahens sedulo obseruabis, ne uiolentius brachiale à cubiti ossibus seiungas, sed cultro articuli ligamenta sensim diuidens brachiale à cubiti ossibus accuratè liberaes. Idem facito in postbrachialis ossi à brachiali separationē. Id enim cauere uelim, ne brachialis ossa inuicem dirimas, unde etiā ilico atq; id integrū à cubito & pollicis primo osse, & postbrachiali disiunxeris, obiter duntaxat tendines ligamenta; ipsi obnata diuelles, id studēs ne ossa in interna externaq; ipsorū superficie penitus ligamentis emundentur, ut ligamentorū beneficio brachialis ossa inuicè hæreant. Brachialis enim ita igni adhibito ligamenta sensim refecata ipsius ossa firmiter continent, leuiori; negotio in ossium connexu brachiale, cubiti & postbrachialis ossibus committitur: nisi fortè in iungendis ossibus peritior, brachialis ossa mutuo dirimere ac ligamentis emundare, postmodumq; æneis filis inuicem cōmittere audeas, aut etiā disiuncta asseruare uelis. Mox ubi brachiale in eum modum igni apposueris, chartam assumes, cui postbrachialis & digitorū ossa nō prætermisissis sesaminis ossibus exactè emundata imponas: quod minus hæc illi chartæ inuoluta, neq; alterius manus ossibus confusa, in cōmittendis ossibus negocium augeant. Conduxerit igitur manuum pedumq; ossa separatim in quatuor chartas recludere.

Reliqua uide in sequentibus signo **

Priusquam

Priusquam tamen huius illiusue manus aut pedis ossa chartæ implicas, antea semper indagandum est, num aliquod os non mundatum superfit, ne quum putamina & ius obijciendum curas, unâ aliquot ossa oscitanter simul auferenda potrigas, & si fortè unguem asservare visum sit, illum dum pedis manuumq; digitorum ossa expurgas, auelles. Non minus enim humanos ungues, quàm avium & quadrupedum ungues à pedibus calenti aquæ impositis elixatione recedere conspicimus. Porro quum ulnam & radium emundas, cartilago non negligetur, quæ à radio profecta, magna ex parte ulnam à brachiali dirimit. Hæc namq; ab ulna liberabitur, ut radio adhuc connata in ossium connexu rursus ulnam & brachiale intercedat. Quinciam quando caput purgas, accuratissimè caueto ne membranam, quæ auditus organi foramen succingit euellens, ossicula illa negligenter eximas, quæ eius organi constructionem subintran, quippe ista stylo quopiam in foramen misso sunt studiosè euellenda, & pariter excutienda. Hæc ossicula ad reliquam ossium colligationem aliquid recondes, & uerebras omnium postremo è iure eximes, quemadmodum & sacrum os: nisi fortè post aliquam elixationem, coccyx os à sacro liberare iubeat, quod scilicet huius ossicula ob cartilaginea ligamenta quæ ipsa connectunt, si diutius coquantur, ab inuicem seiungi solcant. Si tamen coccygis ossis præciudendi gratia os sacrum exemeris, id denudè cacabo est immittendum, coccyxq; os priuatim in chartam reponendum, aut in sportulam conijciendum, in quam minuta locabis ossicula: cuiusmodi dentes sunt, si fortè ipsorum aliquis exciderit, aut aliqua ossis portio oscitanter effracta fuerit. Verùm ut pubis ossium cartilagineum serues, priusquam illium ossa à sacro liberas, pubis ossa anteriori posterioriq; sede leuiter sunt emundanda, ac dein inuicem solis manibus seiungenda, ut ipsa intercedens cartilago ab altero osse abscedat, unq; duntaxat commissa maneat, leui negotio postmodum in ossium connexu cum altero pubis osse iungenda. Ossa hæc ratione purgata denudè numerabis non quidem manuum & pedum ossa, quæ iam seorsum chartis prius inuoluisti, uerùm recensèbis caluarie partem, quæ serà à reliquo capite ademit: in qua considerabis, num partiuncula temporum ossium, quæ instar squamæ uerticis ossibus applicatur, atq; serà à cætera temporum portione auferri solet, ex elixatione deciderint, ne fortè illas cum ossium spolijs aut iure reiicienda cures. Solent enim facilè à uerticis ossibus decidere, si casu seræ s. scio multum supra aurem ducta fuerit. Deinde num dens aliquis ex superiori inferiori ue maxilla exciderit perpendes, & uiginti quatuor uerebras totidemq; costas enumerabis, duas clauiculas, duas scapulas, duos humeros, duas ulnas, & radios duos, os sacrum, à quo iam antea coccyx os ademptum est: duo gradia, ossa sacri ossis lateribus nexa, femora duo, tibiæ ossa duo, & fibulas duas, item patellas similiter duas. Atq; ubi omnia enumeraueris, magno pere conduxerit, ossa denudè mundæ & bullienti aquæ indere, ac mox exempta seorsum aspero rudique linteo abstergere, & si quæ ligamentorum, aut membranarum, aut musculorum infectionis exortu sit: sint reliquæ, eas defricare abstergereq; conuenit, studio interim adhibito ne lubrica, & crasse modo ossibus adhibita cartilago simul auferatur. Interea uerò dum hæc in orbem igni apposita leuiter defricantur, aurium cartilagineæ cute detegentur, chartæ cum reliquis cartilaginibus applicandæ. Idem quoq; in palpebrarum & narium cartilaginibus molendum est, ac deinceps acutis cultellis os u referens, à musculis ipsi commisis, quæm licet exatissimè crudum emundabis. Purgato illo osse, laryngis cartilagineæ similiter crudas accuratè carnibus membranisque liberabis, simul cum una atq; altera aspera arterie trunci cartilagine, C. imagini comparatæ. Iam pectoris os, ipsiq; conexas cartilagineas sedulo emundabis, quod eo minus promptè perfeceris, quo id pluribus obducitur membranis pingueq; est, & interim coquendum neutiquam uenit, uixq; calente aqua aspergendū. Quum uerò cartilagineas carne emundabis, cauendum est ne membranam cartilaginibus proximè obductam, illiq; correspondentem auferas, quæ quod os ambit, ~~scilicet~~ Græcis uocatur. Quippe hac membrana à cartilaginibus discreta, illæ infirmius pectoris ossi committuntur, & contractæ, breues intortæq; euadunt. Et quo minus cartilagineas hæc contrahantur, pectoris os ad ignem non est excicandum, sed alicubi tantisper, dum ossa necere propofueris, in loco non nimis humido reponendum, ne rursus cartilagineas plus æquo flaccescant, ac postea deformem thoracis ossium fabricam constituant. Quando quidem nihil profus est, quod æquè elegantem sceleti struem utiat, atq; pectoris os cum cartilaginibus, si modò illæ negligentius obseruentur, & non iam compactis ossibus potius, quàm antea excicari permittantur. Reliquas autem cartilagineas chartæ adhibitas, licet igni non nihili adiuuere, ac ita ne nimium conuellantur: quum satius sit, & has quoq; post compactionem sicari.

Reliqua ad mundandorum & concoquendorum ossium præparationem pertinentia.

Quod ad coctorum ossium connexionemq; attinet, ea mox post emundationem (ne nimium indurescant) emittenda sunt. Nam statim à coctione ossa solis subulis quibus suppinguntur calcei citra negotium perforantur, æneisq; filis mutuo alligantur: quod quisq; prout manu nactus est industriam, suo Marte perficiet. Ac primum quidem aliquot paratis subulis, æneo filo partim crassiore, partim tenuiore, filum igni indetur, quò postmodum magis sequax, & quantumuis uariè intortum minus rumpatur. His addetur duæ tenacula, seu forcipes: unus quidem quo filum intorquebitur, alter autem quo intortum iam abscabitur. Auspicaberis autem ossium colligationem à pedibus, ac primum calcei talum iunges, & deinde cubiforme os calcei, & cymbam referens talo, & tria interiora tibi ossa cymbam referenti, deinde his committes pedij ossa, hisq; seriatim digitorum ossa cum ossiculis seorsim comparatis: quæ eo cautius & tenuiori subula perforabis, quo duriora solidioraq; sunt, & ex subule impetu promptius diuisa disiliunt. Vbi utrunq; pedem iunxeris, tibiæ ossis tuber, quod sinus femoris capita excipientis dirimit, cultro aliquo oblongo, sed arcto perforandum est, quod excipiendo duriori baculo sufficiat, qui femori etiam intrusus clauis ritu ita tibiæ committat, uti asseres abiq; glutine neclitæ certissimus. Est enim in femoris inferiori sede aliud foramen molendum, illi è directo consistens: quod in tibia fieri uolebam, ut idem baculus & femori & tibiæ indatur, huiusq; ope articulus genu inflexus maneat. Præter hunc baculum tamen, femur tibiæ ossi utrinque crassiori filo committendam est, non prætermisiss cartilaginibus tibiæ ossis sinus argentibus, quæ quum hæc ossa iungentur, simul cum illis consistant, in articulo genu seruabuntur. Mox fibula tibiæ ossi supra infraq; alligabitur, & patella simul femori ac tibiæ firmabitur. Hoc ubi in utroq; crute præstitum erit, sacri ossis lateribus illium ossa crassiori filo sunt necenda, ac deinde pubis ossa interueniente etiam illorum cartilagine iungenda. Iam ad manum erit orbicularis asser, in quem ossa erigentur, conuenit autem huius asseris orbem tantum esse, ut pedes illi eo sicu, quo ossa erigenda ducis, aptè firmari queant. Huius asseris medio foramen in hoc paratur, ut quum ossa in erectâ arcam recondes, inferior arcæ fundus axem habeat: quæ foramini illi indita, orbem conuolui finat. Præter hoc foramen, aliud iuxta orbis circumferentiam aptabitur, in quo lignum firmari queat, quod instar teli, aut hastæ, aut falcis (ut unque uisum erit) paratum sceleti manus suffulciat. Extracto in hunc modum orbi pedes imponis, & asstantis alicuius ope super pedes reliqua crurum ossa inniti curabis, ac deinde femorum capita in coxendicum ossium acetabulis indes, ut rectè filo aut uirgula interuallum metiaris, quod ab orbe, ad humiliorem sedem foraminis pertinet, in sacro osse dorsalis medullæ gratia incisi. Hoc etenim interuallum edocebit qua mensura ferrum fabricandum sit, quod orbi affixum, & ossis sacri reliquarumq; uerebrarum foramini dorsalem medullam transmittenti inditum, ueruersa ossa pulchrè sustinebit. Ferrum namq; ita aptandum est, ut ualidè orbis medio clauis affigatur, & ab orbe ad infimam usq; nuper dicti foraminis sedem, teres aut quadratum sit: ab illa autem sede sursum latius quàm crassius esse conuenit, ut postmodum ad dorsum inflexum obliquari queat: uerebræq; ipsi ita adaptentur, ut immotæ ad id neutiquam circunvertantur. Atque ideo ferrum inibi primum tenuius fiet, ubi sacrum os ne deorsum subsideat, suffulciendum uenit. Nisi enim hoc os firmetur, sustineaturque, unâ cum ipso reliquæ uerebræ sensim descendunt, temporisq; successu sceleti crura turpiter obliquabuntur. Accuratè igitur ab orbe ad sacri ossis foraminis infimam sedem longitudo metienda uenit.

A. Administratio ossium circa connexionem & erectionem.

Reliqua uide in sequentibus signo. ☞

Des.

De reliqua autem ferri longitudine non aded curandum est, quum hæc si forte longior sit, post ossium com-
 pactionem facile præscindatur. Et etiam si ossa arcæ imponenda duxeris, magnopere iuuertic ferrum plus
 minus duabus palmis longius quam uniuersum sit sceleton fieri, ut ipsius portio extra uerticem eminens
 superioris arcæ fundi foramini possit indiri, in ipsoq; conuolui. Ferro itaq; orbi perpendiculariter affixo,
 ac tiori cultello ossis sacri foramen dorsalis medulle nomine incisum, sensim ita exculpes, ut ferrum ipsi
 commodè intrudi possit. Nam quum hoc foramen natura arctius sit, & insigniter obliquum, nequaquam
 forrum admittit, nisi quemadmodum iam diximus sic augeatur, ut à ferri mucrone os sacrum ad eam usq;
 ferri sedem protrudere ualeas, quam non amplius tertem, quadratamue faciendam inuimus, & si casu
 hæc sedes os sacrum minus aptè suffulcitur uidebitur operæ precium erit eam ferri sedem lima exasp-
 rare, ac dein nodum illi ex æneo filo obuoluere qui os sacrum commodè sustineat. Osse sacro in hunc mo-
 dum suffulto, crassiori filo femoris capita coxendicum acetabulis innectes, diligenter perpendens quan-
 tum hæc aut extorsum aut intorsum intorqueas, ne forte crura turpiter intorta committas, aut patellæ
 interiora potius cruram, quam anteriora respicias, quod sanè futurum est, nisi ad amussim capita suis si-
 nibus iunxeris. Vtunq; tamen feceris in hoc connexu filum prorsus intorqueundum non est, priusquã pe-
 des orbi & tibij eo situ commiseris, qui tibi apparebit elegantior. Hunc à baculi, quo manus stabilientur
 forma potissimum petes: alium quippe situm messoria falx, alium telum, & alium rursus hasta, aut Ne-
 ptuni tridens, aut aliud quoduis instrumentum expetit. Modò uertebrae omnes seriatim hausta est, atq; huiusmodi
 ligamenta seriatim à charta cui illa applicasti sunt assumenda, eo semper relicto quod eas intercedit uer-
 tebras, quas inuicem non alligas, quemadmodò in præsentia est ligamentum seu cartilago, sacrum os &
 infimam lumborum intercedens uertebra, idq; quod supremam lumborum & infimam thoracis uer-
 tebras interuenit. Iunctis enim lumborum uertebri sex inferiores thoracis inuicem, & postmodum sex su-
 periores unã cum ceruicis humiliori connectentur. Reliquæ enim ceruicis mutuo non sunt colligandæ,
 sed eas interueniens cartilago corpori inferioris ue- tebræ duntaxat est glutinanda, quandoquidem cer-
 uicis uertebrae etiam non nexæ, sed ferro tantum inditæ suam seruant sedem: neq; thoracis uertebrae
 modò immotæ postmodum costas sustinere debent, illico igitur atq; uertebrae ad eam quam præcepi ra-
 tionem priusquam ferrum illis traiciatur commiseris, lumborum uertebrae ita connexas ferro impones,
 idq; sedulo ad eorū situm inflexumue obliquabis, ac infimam uertebra unã cum sacro osse ita commit-
 tes, ut iam prius lumborum uertebrae mutuo iunxisti. Mox his inferiores thoracis adiunges, perpetu-
 quã licebit accuratissimè ferrum uti necessum erit, complicans, & infimam thoracis uertebrae supre-
 mæ lumborum adnectens. His pari modo superiores thoracis uertebrae addentur, & harum infimæ su-
 premæ earum quæ iam ferro appositæ fuerant alligata, latiusculum & longum nigroq; colore intinctum
 adaptabis baculū, qui posteriori ferri parti appositæ quã licebit demisse inter ferrum & uertebrae in-
 trudetur, ut huius baculi beneficio uertebrae ad ferrum firmius contineantur, neq; ulla ratione uersatiles
 sint, ne postmodum uniuersus thorax in hoc illud ue latus turpiter conuolui queat. Vt autem caluaria fer-
 ro applicetur necessum est uerticem foramine quodam perforari, ad amussim ferri amplitudini & cras-
 sifici correspondente, ne quãdo ipsi ferrum traieceris, caluaria quauis occasione quoquo uersum circum-
 uertatur. Pro ut enim faciem anteriora exactè aut latera spectare uolueris, foramen id aut transfuersum, aut
 obliquè insculpere cultro quopiam oportet, quemadmodum & illic ubi caluaria denuò perforanda est,
 ut ligulis ea sectio quam ferri in caluaria molitus es, committatur, & quum uisum fuerit, caluaria à ferro
 adempta, rursus dissolui queat. Summopere namq; conducit, internam caluarie amplitudinem qua cere-
 brum continetur intueri: quod ut fiat, utraq; caluarie pars, tribus foraminibus sibi mutuo correspon-
 dentibus candenti ferro, aut cultri mucrone est perforanda, ac unum quidem foramen opportunè in occipi-
 tio perficitur, & utriq; in temporibus unum. At inferiori maxillam aeneo filo cum superiori commit-
 tes, nexu suis capitibus in sinus superioris maxillæ factis. Verum quum hic connexu non aded firmus sit,
 ut accuratè dentes mutuo applicet, sed inferior maxilla dependeat, elegansq; sit, hanc superiori modò iun-
 gi, modò disiungi præter dictum nexum, maxillæ inferioris acuti processus etiam perforandi sunt, & funi-
 culus ipsi illigandus, qui sublingualibus traiectus ossibus & uertici incumbens, nunc uersus frontem,
 nunc uersus occipitium tendi possit, dentesq; ita collidi queant. Vtunq; uerò sit, potissima ferri cura esse
 debet, ne illud ineptè nunc in posteriora, nunc in priora obliquatum corpus indecorè erigat: quo minus
 autem id fiat, magnopere conduxerit dorsi ductam cognouisse. Porro nunc tempestiuum erit costas uer-
 tebris & suis cartilaginibus alligare, quod sanè ut ad amussim & sedulo facias, primum omnes dexterae co-
 stas à sinistris discernes, cõiectura uel à sinu sumpta, quo uena, neruus & arteria costas exporrigitur. Dein
 à superiori costarū sede, quæ latior spissiorq; inferiori occurrit. Deinceps in hunc serè modum ((()))
 costas mensæ seriatim impones, ut dextre sinistris respondeant curans. Promptum enim erit singulas suis
 sedibus ponere, si ea modò memoriæ non exciderint, quæ ad internoscendas costas suprã commemorauimus.
 Ex hac costarum serie primam utriusq; lateris costam suæ cartilagini ad pectoris os adnectes, &
 deinde sodali pectoris os cum suis cartilaginibus in sua sede tenendum porriges, ac deinceps primas co-
 stas primæ thoracis uertebrae transfuersis processibus alligabis. Insuper secundas costas suæ committes
 uertebrae & postmodum ipsarum cartilaginibus, atq; ita seriatim omnes: obseruans interim ut illas co-
 stas toto interuallo prorsus dehiscere sinas, quæ ante sectionem cartilaginibus inuicè diremptæ fuerant.
 Nunc humeros spissiori filo scapulæ neces, & deinde tenuiori filo clauiculas summis humeris, mox sca-
 pulas costas & clauiculas pectoris ossi. Quum tamen humeros scapulis aduincies, expendendum est, quò-
 nam situ manus collocandas duxeris. Hinc enim multum refert, quomodo scapulæ sinui caput humeri
 committatur, in quo etiam connexu cartilago nequaquam prateruenda est, cuius auxilio scapulæ sinus
 interdum adaugetur, atq; ita etiam cartilagine maxillarum & clauicularum articulis peculiare non ne-
 glectæ suis articulis necentur. Ceterum cubiti ossa humero uincienda non sunt, priusquam extrema ma-
 nus tota fuerit nexa. radius itaq; supra infraq; ulnæ est colligandus. deinde si brachialis ossa distincta,
 suisq; ligamentis libera sunt, ea inuicem sunt committenda, alias autem suorum ligamentorum interuen-
 tu abundè continentur. Inferiori ipsorum sedi primum pollicis os & quatuor postbrachialis ossa ac de-
 inde his digitorum ossa, unã cum sesamini ossiculis adnectes. Postreud autem brachiale radio iunges, &
 deinde ulnam humero. Atq; ubi id in utraque manu præstitum erit, summas manus baculo illi alligabis,
 quem ualidè orbi infixum instar falcis, aut aliter extruendum dixi. Erectis nunc ossibus & ex osse, referenti,
 & auditus organi ossiculis, ac asperæ arteriæ auriumq; & palpebrarum cartilaginibus, & ungue
 cordisq; cartilaginibus, monile licebit confingere, his omnibus catenulæ, aut exiccato cruris aut ma-
 nus nemo adnexis.

Reliqua ad ossiū
 connexum & erectio-
 nem pertinentia.

Cutis, cuticulæ, adipis & carnosæ membranæ. Itaq; confectione aggressurus, respinato cadauere, ac pilis omnib. mundato, circa umbilicum orbicularim lineam scalpello duces: deinde lineam à mucronata cartilagine per medium umbilicum ad usq; pubis ossa in cute duces, adhibita diligentia, ne quippiam ex ijs, quæ subsunt, uulneres: mox transuersam lineam per eundem umbilicū ad spurias usq; costas facies. Factis hunc in modum sectionibus, cutis angulum, qui ex quatuor rectis angulis umbilicum spectantibus superior dexterq; est, hamulo, aut summis sinistrae manus unguibus atcollito, acutissimaq; nouacula cutem ab adipe secernere studeto. Vbi cutis portiunculam liberaueris, hac sinistra manu eleuata, reiectoq; hamulo, paulatim cutem ad mamillas usque uersus dorsum transuersis sectionibus proximè ad cutem factis, ab adipe diuides. Hac abdominis thoracisq; parte sic cute nudata, reliquæ tres pari modo sunt detegendæ, ac cutis & cuticulæ natura uenit indaganda, quæ in cute quidem absq; alio negotio sese offert: cuticulæ uerò non nisi illam ardentis candelæ, quam cuti adhibeas ui, uesculæ modo à cute abscedere cogas. Cum cute deinceps & uenis sub ipsa secundum abdominis regionem, & ab imo sursum & à pectore deorsum excurrentibus adipe quoq; examinata, si hac homo abundet, illam quemadmodum iam cutem ab adipe liberasti, à carnosâ membranâ seiunges. quod sanè nisi acutissima nouacula nunquam aptè confeceris. Si uerò macilentius obtigerit corpus, adipem carnosæ membranæ adhærere fines. Vt cunq; feceris, siue adipem abraferis, siue adnatam membranâ reliqueris, iisdem per membranam ductis sectionibus, quas à pectore ad pubis os, & ab umbilico ad ilia in cute faciendas retuli, harum quoq; sectionum anguli hamulo sunt seriatim eleuandi, & ipsa membrana retusiori, si lubeat, nouacula, aut digitorum beneficio à subditis corporibus separanda, ut iam simul cum magna thoracis parte uniuersum abdomen cute, adipe & carnosiori membrana detectum occurrat.

Externarum: nempe

Obliquorum. Linea recta candida, ubi cutē ademeris, à mucronata cartilagine per medium umbilicum ad usq; pubem apparet, qua recti musculi distinguuntur. Iuxta huius lineæ candorem membranosi obliquorum musculorum tendines coeunt, qui rectos tegunt musculos. quare lineam hanc primum leuiter secabis, ut nihil eorum, quæ subsunt, conuulneres: sed tendines obliquorum rectis insidentes, & super ipsos coeuntes, à mutuo contextu secernas. Vbi iam superficialium obliqui descendens musculi tendinem, deinde secundum sub ipso, qui à secundo musculo utriq; nascitur, à rectis musculis & transuersis separaueris, ac ubi utrumq; utriq; connexum ostenderit, rectorū confectionem aggredere.

Musculorum abdominis, & uel

Rectorum. Rectum musculum hamulo eleuabis, uel sinistra manu ad latus modicè actum, digitis uidelicet quatuor ad eius longitudinē iniectis, dissecabis, paulatim à subiectis corporibus separans: inde initia ipsorum iuxta cartilaginē mucronatam liberato. eorūq; sic facto, uenas ac arterias ab interna ipsorum parte inspicito, quæ ex uasis ad crura tendentibus in musculos indidem suos propagatae, sursum feruntur: deinde cum extremis uenarum & arteriarum, quæ per thoracem à glandiō ad præcordia deferuntur, in idem coeunt: per quas potissimum mamillis cum utero est communio.

Transuersorum. Hi membranosis tenuibusq; tendinibus aded peritonæo obhærescunt, ut pars eius esse uideantur nonnullis. sed fibræ ipsos intercurrentes apparent, quod in peritonæo non est. Diligenter itaque rem administrato, ne dum musculi tendinem à peritonæo liberas, hoc conuulneres.

Peritonæi, quod per rectam lineam secundum.

Omenti, cuius origo ad spinam est, ubi uena magna, arteriaq; exporrigitur: ex uena autem porta, multas propagines capillorum modo tenues recipit: uti uidebis, si id ad pubem unguibus lacres, & superiorem ipsius tunicam thoraci expandas, inferiorem intestinis porrectam relinquens, ut spacium uideas membranis intercedens ad præcordia. Præter uenas, arteria quadam & neruo, & sexto cerebri pari sensus gratia intertextum est. Hoc liberandum est ab intestinis, quibus raris & tenuibus ligamentis cohaeret, & à reliquis uisceribus.

Ventrici: atque uel partium

Intestinorum. Dissecto itaq; peritonæo & omento super pectus reuoluto, intestina à recta incipiens ad uentriculum usque solis manibus ostendes: primum rectum, deinde colum, postea cæcum, mox ileon, postremò ieiunum. Hæc autem ut melius inspiciantur, ex toto corpore eximenda sunt. Quod ut commodè præstes, funiculo rectum intestinum excipies: aut si unà uentriculum uelis auferre, eius superioris orificium, deinde uasa, quæ in iecoris cauo sunt, & arterias, quæ ante renes in ea diffunduntur: & illam, quæ sub renum regione in mesenterium pertinet. Poteris abrais à mesenterio intestinis, & per ministrum cum uentriculo ablati, iubere ea inflari, & illorum longitudinem quoquomodo tunicasq; scalpello acutiore inuestigare, deinde mesenterij duas tunicas & intermedia glandulosa corpora, & uasa dissectare, & adipem uentriculo inhaerentem intueri, si ipsum inuertas.

Internarum uidelicet

Ventriculū. Vide in sequentibus signum ☉

Thoracis. Vide in sequentibus signum A.

Capitis. Vide in sequentibus signum B.

Artium. Vide in sequentibus signum C.

B. Aliarum corporis partium administratio seu sectio: & uel

Trunci: aut

Partium

Ventriculi, iecoris, uena caua, & lienis. Perpenſo inteſtinorum ſitu, ac ijs utruq; in ſuum locum reſoſitis, omentum ruſus inteſtinis eſt obuolendum, uentriculiq; iecoris & lienis ſitus uenit inueſtigandus. Primum itaq; inter ſeptum tranſuerſum & iecoris gibbum, manum inferes, ut illius gibbum ligamentaq; in conſpectu ueniant, ac quo nam pacto ex præcipuo iecoris ligamento tenuè ipſius inuolucrum naſcatur, intuearis, manum tranſuerſam hinc inde ducens. Deinceps inter iecoris cauum & dextrum uentriculi latus ſiniſtram manum, dextram uerò inter ſeptum & latus uentriculi ſiniſtrum impones, paulatimq; inuicem adductis manibus, ad uentriculi ſuperius oriſcium accedes, quod in conſpectum uenit, ſi modò iecur ſiniſtra ſuſum nonnihil protruderis, & dextra uentriculi corpus deorſum compreſſeris, atq; una eademq; opera iecoris cauum ac uniuerſum ipſius ſitum obiter examinaueris. Præter hæc, ea quoq; operatio uentriculi ſedē etiā accuratè commonſtrabit, dummodo hinc inde, nunc iecur ſuſum trudens, nunc uentriculum deprimens manu ducere non detrectes. Lienis porro ſedem adiuuenies, ſi inter ſiniſtrum uentriculi latus, & ſeptum tranſuerſum, ſiniſtrā manu immiſeris, uentriculumq; cum colo inteſtino hac excurrente, in dextrum latus attraxeris: ſiquidē tunc lienis ſuperius & dimidium ipſius caui latus ſeſe uiſui offerunt, & ſi dextram manum inter lienē & ſeptum tranſuerſum mediā immiſeris, lienem quoque modo elenatum uerſus uentriculum protruderis, ipſius quoq; gibbum apparebit. Cæterum iam omenti membranæ inuicem ſunt dirimendæ, quod fiet, ſi dextram omento ſubiſceris, hæc; inferiorem membranam, ſiniſtra uerò manu ſuperiore apprehendere, trahereq; ſtuderis, hæc enim ocyus inuicem dirimuntur, marſupij, ſeu ſacculi ſpecie commonſtrantes: qua uiſa, inuicem membranæ aded diueller, ut alibi lacerentur, commodèq; manum in illarum amplitudinem inferas, & utriq; in lateribus, & humiliori omenti ſine ſuperiore membranā ab inferiori diſceras. Iam inferiorem membranam inteſtinis expoſitam ſinere conuenit, & ſuperiorem aded pectoris ſupertendere, ut elatius uentriculum è ſua ſede eleuet, quod ſi non ſuſceſſerit, ſodalis manu id facias oportet, ut commodè inferiori omenti membranæ exortus, quæq; per ipſam feruntur organa in conſpectum ueniant: ac diſcas pariter, quo nam pacto hæc in hominibus colo inteſtino meſenterij uice ſit, tota ea ſede qua eolum uentriculi fundo attenditur. In hac enim membrana ubi uentriculo ſubiſternitur, minor portæ uenæ truncus forri, ſuoſq; in quos digeritur ramos educere apparebit. Deinde præter truncum conſpicitur arteria, quæ lien, uentriculo, iecori, bilis ueſiculæ, & ipſi demum omento ſurculos deriuat. ſic quoque & arteriæ radix, quæ ſuperiori ſede meſenterij diſſeminatur: deinceps & nerui duo, quorū dexter iecori bilis ſolliculo, & dextri fundi uentriculi ſedi, & hæc quoq; parte omento ſpargitur, ſiniſter uerò lien, & ſiniſtri fundi uentriculi ſedi, ipſiq; dextræ omenti parti diſtribuitur, & ante hæc omnia in humiliori omenti membrana, qua uentriculo ſubiacet, corpus glandoſum, uariorum & neruorum ſeriem muniens cernitur. Cæterum uentriculo in ſuum locum reſoſito, illum in ſiniſtrum latus cum inteſtinis trahi curabis: iecur uerò, ut ipſius cauum ad amuſſim uideas, in dextrum & uelut ſuſum protruderis, deinde poſtquam obiter bilis ueſiculam contemplantus fueris, ſectionem omnium totius corporis moleſtiſſimam maximeq; opeſam aggredieris. Bilis namq; meatus, & neruorum & arteriarum, uenarumq; rami (qui omnes ſimul inferiori membrana omenti ad cauum iecoris colligantur) nunc ueniant reſuſori cultello examinandi. Offertur itaque neruulus primus ab humiliori uentriculi oriſcio iecoris cauo inſertus, qui à ſexti neruorum cerebri paris propaginibus ſuperius uentriculi oriſcium aduentibus pendet. Vbi hunc neruulum à uicinis organis diſceris, à membrana connexu diuidendus eſt alter neruus, qui uno ramo iecoris cauum, altero autem bilis ueſiculā accedit. Huic neruo arteria attenditur, parem cum illo efficiens diſtributionem, ac mox poſt neruum liberanda. Huius uerò, ut & nerui initium paulo poſt inuenies. nunc enim ſat eſt, hæc inuicem iuxta iecoris cauum ſeparare, hæc; eorum ſeriem diſcere. Sub arteria bilis ueſiculæ meatus conſtitunt, à portæ uenæ iam liberandi: primū duo illi, qui ex iecoris cauo ex uentriculo latus colligantur, & illico in unum coeunt meatum, qui una parte in bilis fertur ueſiculam, altera in duo denu inteſtinū. Vbi hos à portæ uenæ ad inteſtinum uſq; & bilis ueſiculā ſecueris, illam pollice aded comprimes, ut meatus bile turgentes commodius appareant, & num quis meatus ab hæc ueſiculā in uentriculum peringat, animaduertas: quem ſi non inuenies, acu meatus in inteſtina properantem leuiter pertundes, ut profluens bilis argumento ſit, nullum proceſſum ab illo meatu tibi incuria præſectum. Poſtremò uenæ portæ eſt examinanda, ac illico atq; ipſius circumscriptionem, qua ex iecore prodit animaduertes, propagines illius obtuſiori cultello ſunt inquirendæ, ſemper arteriæ & nerui, uenæ per uniuerſum ipſius ſeriem attenſorum, diligenti habita ratione. Primum itaq; ſurculos portæ aggredieris, qui bilis ueſiculæ expoſturguntur: deinde eum, qui ſedē citra arteriæ conſortium in dextram uentriculi ſedem, iuxta ipſius inferioris oriſcij poſterioriorem regionem modica ramorum ſerie digeritur. Hunc ſequitur, qui dextram fundi uentriculi partem & mediū ſuperioris omenti membranæ perrepat. Poſt hunc, qui duodeno nobis uocato inteſtino deriuatur, quem ſecundum inteſtini longitudinem in corpus quoddam glandoſum carneumq; deſcendere obſeruabis, ſi modò reſuſori cultello uenam, illiq; accumbentem neruum arteriamq; nudare ſtuderis. Modò magnam portæ diſtributionem deteges, truncū, qui meſenterium adit, obiter tantum expendens. Atq; hoc in præſentia reſecto, ad truncum, qui lien potiffimum expoſturgitur, te conferes. Atq; ut hunc commodè uideas, uentriculum & inteſtina tibi ueniant ad eum modum aptanda, quo ſituabantur dum inferiori omenti membranā intuebatur, ac uentriculum ſodalis manu ſuſum attolli, & inteſtina deorſum premi curares. Patente itaq; nunc tibi ſuperiori ſede humilioris omenti membranæ, accurata cura ramos omnes minoris portæ trunci examinaſis, quos omnes aut uentriculo, aut lien, aut ipſi omento, coloq; inteſtino in homine expoſturgi adiuuenies. Interea uerò, quum ramos hos inquireſ, ipſoſq; à glandoſo corpore illos ſuffulcente liberabis, omnib; ſere arteriam, uelut autem neruum attendi obſeruabis. Arteriarum radix ſeſe offeret, in elatiſſima inferiori omenti membrana ſede, ubi etiā occurret magnæ arteriæ in meſenterium deducendæ origo: deinde utriq; unus ſeſe offeret neruus, ad magnæ hæc deſcendentis arteriæ latera exiliens, ſexti neruorum cerebri paris propaginum, quæ coſtarum radicibus expoſturguntur, ſoboles, cuius ramuli unā cum arterijs dum uerſa nudas, in conſpectu ſemper ueniant. Iam & grandioris portæ trunci, & paulo antè dictæ arteriæ & nerui per meſenterij ſeriā, & quæ inibi diuifionibus præſunt glandulas inueſtigare tempelctum eſt. Primum itaq; ſolis manibus inteſtina hinc inde inuicem diduces, & nunc in dextrum, nunc in ſiniſtrum latus reuolues, ut citra ſectionem meſenterij naturam perſuſori contempleris. Deinde obtuſiori cultello maiorem uenæ portæ truncum, & dictam nuper arteriam & neruum inuicem liberabis, & deinde ut uniuerſum ipſorum datum, & glandulas diuicari onibus interieſtas intuearis, unguibus unam meſenterij membranā ab aliis diueller. Ac hoc per uniuerſum meſenterium haud uenit tentandum: ſuffecerit enim in præſenti à centro ipſius aliquot uariorum ſurculos ad tenuia uſq; inteſtina deduxiſſe, ac mox alteram meſenterij arteriam aggredi, à magna arteria ipſi poſt ſeminalium arteriarū ortum deſtutam. Atq; hanc promptè inuenies, ſi cum inteſtinis meſenterium in dextrum latus reuolueris, unguibusq; aut obtuſiori cultello meſenterij membranæ, qua colo ſub ſiniſtri renis ſede adnaſcitur, inuicem dirimes conaberis. Hic enim illico eius arteriæ rami uenis cōmiſi ſeſe offerent, ruſus arteriæ radicem commonſtrantes. Quam ubi inuenies, ipſius diuicari onē proſequere, ut diſcas, qui hæc cum uenā meſenterio ſuffulta recto inteſtino ramos expoſturgat. Parum modò ſollicitus, etiā uenæ huius extrema in rectum inteſtinum inferi non intuearis. Cæterum inteſtini à uentre, ad eum, quem paulo antè dixi modum, liberatis, uentriculus quoq; unā cū lienē eximendus eſt, neruis ipſius oriſcio inſeris diligenter prius examinatis. Vnguibus itaq; quantum fieri licet in homine, peritonæum à ſepto tranſuerſo ad uentriculi uſq; ſuperius oriſcium auellere conaberis, ut tertiæ uentriculi tunice uideas principium. Quod ubi paululum à uentriculi oriſcio liberaueris, ſtudebis utrunque etiam diuulſam ad uentriculi fundum deducere, ut ex tertia uentriculi tunica ſuperiorem omenti membranā conſtitui oriſij, diſcas.

Reliqua uide in ſequentibus ſignum *

Renus. }
 Vaſorum. } Vide in ſequentibus ſignum
 Teſticularum. }

Deindē

Deinde acu sub superiori orificio ventriculi traiecto, uinculum sedulo nexum ipsi injicies, paulo supra uinculum stomachu à uentriculo transversim liberans. Nunc uentriculo ministri manu è ventre elevato, non tamen penitus (ne uenas rumpas) exempto, inferioris omenti membranæ & mesenterij ex peritonæo originem discas, solis unguibus hanc à dorso sensim distrahendo urens, uinculis uerò pleraq; intercipientis. Primum simul omnia, quæ in cauo iecoris occurrunt, portæ scilicet uenam, arteriam, & bilis meatum, aut si lubet singulis seorsim funiculos accommodabis, post hæc arteriarum radicibus, quæ mesenterio & inferiori omenti membranæ primum digeruntur, illa sanè arteria non omittas, quæ sub feminalibus arterijs orta in mesenterium fertur. Atq; his omnibus unum duntaxat uinculum addi sat est, quanquam duo injicere nihil prohibeat, idq; præcipuè ad superius uentriculi orificium, plurimùm conduxerit. Inductis in hunc modum uinculis, portæ, & reliqua quæ intersecta sunt, ita ut uinculum in corpore maneat diuidentur, & ocyus solaru manu opificio uentriculus cū liene ex ventre exempta mensæ imponentur. Porro ut lienis substantiam obserues, aliquot sectiones ipsi induces, & illo inter duos asseres compresso, ipsius substantia ab illi insertis uasis aliquot locis separabis, hæc; ratione uasa aliquot sola & lienis carne enudata spectabis. Uentriculum uerò lauandum, deinde uescicæ instar inflandum dabis, ut ipsius maximam capacitatem intuearis, & tunicas ipsius examines, postmodumq; inuertas, ut supra etiam dictum. Porro ubi hæc omnia exemeris, si quis sanguis alibi effluxerit, & quæ in ventre adhuc reliqua sunt obliterauerit, spongia aqua copiosiori, non autem aceto imbuta, semel atque iterum eluendus est. Eluto itaq; sanguine, ac obiter ijs, quæ adhuc in ventre reliqua sunt, absq; sectione inspectis, & iecore nulla ex parte uulnerato, sed uena caua gratia in corpore asseruato, donec thoracis partes administraueris. De hoc igitur plura in thoracis administratione.

Reliqua ad partiu uentris internaru sectione pertinet.

Renum. Hi prope cauam uenam siti sunt, substantia densa & solida. In utroq; sinus existit, corpore quodam membranæo circumdatus: quem ut uideas, alterum è duobus renibus (dextrum autem porius, sinistri uasis seminarij gratia) adipe membranosa ipsi obhaerente denudato: ac ubi uenam ac arteriam, quæ sanguinem deferunt, funiculo interceperis, per gibbam eius partem in longum diuidito, usq; dum scalpro ad sicutum eius peruenieris, in quo uasa plures in ramos diffundi cernes, ac membranam, qua urina distillat in alium sinum minorem, quem excipit meatus oblongus, quem *uretra* nominamus. Feruntur hi meatus urinarij ex renibus singuli, albicantes, ualidi, substantiæ uescicæ similes, anfractuosi circa uescicæ, cui inseruntur, initium. His peculiaris tunica adest, similiter omnibus, quæcunq; peritonæo suspensa sunt, obducta, hæc unguibus, aut hamulo usque ad extremum excoriaris, ratione in hoc opere habita, si foeminam disseces, uasis seminarij, quod meatus illi incumbit, testiculi, & ipsius ueteri: si mascululum diuidis, solius uasis seminarij.

Vris. Primum à pubis osse inter inguina sectio ad podicem usq; ducenda est: deinde dextræ feminali uenæ, quæ ex caua oritur: deinde & arteriæ ortui, quæ inferiorem mesenterij sedem adit. Inter hæc duo organa partim ascendens, partim descendens, niteris obtuso cultello cauam uenam ex sinistro ipsius latere ab arteria magna dirimere, membranosis fibris, quorum interuentu hæc uasa committuntur, dissecas. In hoc opere duarum feminalium arteriarum radices in conspectum uenient, eaq; quod illæ porriganur, commonstrabunt, si modò ab exortu eas arterias ex membranulis, quibus inuoluuntur ad feminales uenas usq; quibus tandem committuntur sedulo, nullaq; in trahendo ui facta liberaueris. Hæc ubi intuearis fueris, animum sinistra feminali uenæ adhibeas, quam ex medio uenæ ductu nasci citra sectionem utcumque conspicias. Vt uerò ritè intuearis, num à renis sinistri quoq; arteria, feminale uas originem ducat, obtuso admodum cultello, membranulas à renis uena detrahes, & accuratè aliquosque uenæ feminialis principium quoque à membranulis liberabis: deinde uenam renis ab arteria nonnihil deorsum reflectes, nunq; ex ipsius ductu ramus, qui sinistra feminali uenæ exporrigitur, principium obtineat, inquirens. Vbi uerò hunc non inuenieris, sinistro rene pari ratione atque dextro aggresso, feminalium uasorum constructionem examinato.

Vasorum feminalium in

Mulieribus. Pubis osium cartilaginem, ut in uiris, diuides, ac illis inuicem quam poteris maxime ui diremptis, mox cultello uenam ac arteriam feminales dextri lateris ad testem usque ex pingui cui obducuntur membrana nudabis, obseruans ne ramos ab illis priusquam anfractus suos constituant, in elatiorem fundi uteri sedem exporrectos uulneres. Postquam uerò anfractus ad testem deduxeris, perinde ac in uiris ipsorum insertionem, & deferentis uasis processum, ipsiusq; in uterum insertionem, & testis substantiam formamque examinato, uas illud ex pingui, cui inhaeret membrana liberans, quæ uesperilionum alii imagini multum accedit. Hæc postea in altero latere obseruanda ueniunt.

Administratio reliquaru partiu uentris: scilicet

Testiculorum. Vbi feminalium uasorum ortum didiceris, & uenas ad arterias usq; sensim ex membranulis ipsas liberans, deduxeris, si masculi obtigerit corpus, penis cutem & scrotu à testibus, adimes. Primum itaq; à pubis osse recta sectione penè in cute duces, & deinde eius sectionis labris hamulo aut unguib. eleuatis, cutem cum carnosa membrana à penè aures, adamussim considerans in cutis extremo ipsius cū carnosa membrana coalitū, & carnosa membrana sub glande à penis corporib. abscessum, adhuc perpendes ipsius ad glandis radicem ligamentum, deinde & uenas cutem eā aduenite postremo nullā pinguedinē adipem ue intar cutē & carnosa membrana, ut neq; in palpebris hic reperiri, ac proinde leui occasione, ut illas hyatide aut inflatione penis cutē infestari. Penè delecto, & deductis erurib. à pubis osse inter inguina & sinistram testē sectio ad podicē usq; ducenda est, & deinde cum penis cute scrotū à testibus & interfoeminio liberandum, sectionibus semper uersus dextrū latūs deductis. Quum uerò testes cute carnosaq; membrana nudas, ne testes suo loco moueas inuertas ue, accuratè obseruandū est. Quum primū enim cute nudati sunt, ipsoru sitū, & cuius potissimum parti uasa feminalia illis implacentur, indagare oportet, ut naturæ discas prouidentia, quæ testes ita collocauit, ut ipsius uasa sine tutissima, illisq; ipsi testes uelut propugnacula præponantur. Iam dextrum testē cum ipsius uasis & tunicis à sinistro digitis aut cultello dirimes, & iunctis cadaueris eruribus dextrum testem femori impones, ac mox cultello uenam & arteriam feminales dextri lateris, uicinis membranulis ad peritonæum usq; quæ illæ procedunt, deteges, hic primū in interiori sede peritonæi, postmodū in exteriori qualiter transcant, solis manib. considerans. Deinde stylum foramini, qua egrediuntur ui ad testis usq; infimam sedem protrudes, & peritonæum usq; ad foramen qua uasa transmittit diuides. Insuper secundum styli longitudinem cultello foramini quoq; indito, ad humilimam usque testis sedem primam ipsius peculiarem tunicam secabis, & reposito cultello, distentaque tunica huius à peritonæo ortum, & ualidum ad humilimam testis partem adnexum, præterea & testis musculum examinabis. huius namque naturæ, ductus & forma in conspectum ueniunt unā cum gracilibus ramulis, à uena & arteria in hanc tunicam numerosa serie excurrentibus. Hac tunica relicta, testem & uasa nunc rursus hinc inde diligentius subleuans, reuoluensque uenam arteriamque ab ipsi contermino semen deferente uase ad testis usque elatiore discernes. Vt uerò uenæ arteriæque insertionem adamussim discas, uas semen deferens à proxima testis corpori tunica est liberandum, non quidem uniuersum, sed ad eam usque partem, quæ uenæ arteriæq; sinibus est proxima. Liberabitur uerò uas ipsum facillè, si transversas sectiones inter testem & uas illud ad suum usque principium acutiori nouacula duxeris. Hæc siquidem administratione uasis illius anfractus, & ad testis connexum, ortumq; manifestè animaduertes. Verum nulla ipsius cavitatis, neq; quo pacto illud à teste semen assumat, in conspectu erit. Hoc enim nihil, nisi porosum quid qua testi adnascitur referet, nullo meatu manifesto ex teste in ipsum pertinente. Semen deferenti uase ab intimo testis inuolucro ad eum modum liberato, uenæ ac arteriæ anfractuam ramuli proxima testis corpori tunica oblata melius conspiciuntur. Vt uerò profus in conspectum ueniant, sanguinem ex anfractibus ad testem comprimis, & deinde anfractibus uinculo ne sanguis ressuat interceptis, testem secundum ipsius longitudinem diuidere conuenit: deinde qui ex tunica testi proxima, & ex anfractu sine rami ad testis substantiam excurrant, qualiterq; testi ea tunica committatur, quæq; testis sit substantia, obseruare. Atq; hæc primū in uno quidem teste, deinde in altero sunt examinanda.

Pennis, & reliquarum partium uentris. Vide in sequentibus signa. **

Penis, vesicæ & urinariorum meatuum, & reliqui semen deferentiū uasorum ductus, insertionisq; cum adenofo assistate, & omnium uenis, arterijs & neruis. Diductis itaq; cadaueris cruribus, & cute, ut antea docuimus, ab interfemino adæpta, primum duos musculos ab orbiculari musculo recti intestini in penis radicem, & potissimum in meatum urinae feminis; cōmunem pertinentes aggredieris, deinde alios duos, qui ab humiliori pubis ossium sede originem ducentes penis corporib; inseruntur, adimes, ac illico penis corporum originē examinabis, acuto cultello dextrū corp⁹ ab ossē unde pronascitur, quā poteris proximē diuidens. Deinceps uerō in penē excurrentib; uenis, arterijs & neruis perfunctio riē hic perpenis, ossa pubis inuicē sunt seiungenda: quod fiet ocyus, si uesicæ corpus à peritonæi parte pubis os succingente, cultello diremeris, & deinde cultro quā minimē crasso pubis ossiū cartilaginē recta sectione penitus diu iseris. Mox uno cadaueris crure in mensa relicto, & alio ab illa propendente, ita cadauer in mensa reclinabis, ut ipsius os sacrum mensæ lateri incumbat, & ut diductis cruribus, ad trium quatuorūq; digitorum latitudinem pubis ossa inuicem seiungas. Quapropter pubis ossium cartilagine dissecta, & dein ipsi ossib; ut dirēptis, primum à renib; urinarij meatus à suis membranib; quib; obuoluantur, sunt liberandi, atq; ad uesicæ usq; corpus perducendi: deinde uasa semē deferentia, quā ad pubis ossa deorsum in peritonæi amplitudinē reflectuntur, pari modo ad glandosum assistentem usq; ex pinguioribus, quib; integuntur membranib; denudandi, atq; in eo opere sodalis manu uesicā modō in dextrum modō in sinistrum cōprimere est necessum, idq; maximē cum uenæ caue, & magnæ arteriæ seriem hac in sede inquiris. Quibus diligenter uis & examinatis, sinistri penis corpus à pubis ossē etiam dirimito, & quā poteris cōmodissimē uenæ, ipsiusq; ceruicem à recti intestini termino, cui fortium fibrarum interuentu hæret, diuidito, abfectis interiori uenis & arterijs in uesicā penemq; excurrentibus: quas si prius uinculis fortē interciperes, parum profectō sectioni obesset. Vesicā modō simul cum pene exemptā, alteri cruri aut asserculo impones, & denud seminalis uenæ ac arteriæ ductum uerfas testem, & à teste deinde semen deferentis uasis ad glandosum assistentē progressum obseruabis, quo denud exactius seminalium uasorum harmoniam expendar. Post hæc musculum uesicæ meatui præfectum examinabis, & oblongiorē stylo penis glandi ad uesicæ usq; fundum imposito, uesicæ meatum à glande ad ipsius usq; fundum cultello secundum stylum porrecto diuides, ut simul uesicæ cavitatē, & ipsius tunicam, & urinae deferentium meatum in sectionē, & semini urinae q; cōmunē meatum peni exporrectum intuearis. Alicubi igitur urinarium meatum ex renibus in uesicā pertinentē forato, stylumq; ad uesicæ fundum usq; indito, ut membranulas meatus illius ori in uesicæ fundo connatas spectes. quanquam etiam integram sit, ex uesicæ fundo stylum ipsius meatibus indere. Corpus uerō glandosum semen deferentium uasorum suscipiens implantationem, ut luber poteris discernere, & quo nam pacto ea uesicæ meatui uamittantur perquirere. Postremō uesicæ ceruicem à duob; penis corporib; ad glandem usq; cultello feceris, ac deinde duo corpora quo ad poteris inuicē dirimes, quāq; habeant formam, quāq; natura ad glandē sint prædita conspicies. Ut uerō ad amosum ipsorum discas substantiam, peni nunc transversas, nunc longas, rectas uē sectiones induces.

**
Admi-
nistratio reli-
quarū
partiu
uētris:
nempe

Musculorum intestini recti. Reiecta cum suis appendicibus uesica, tres recti intestini musculi, & uenas examinabis, quæ à portæ uena huc deducuntur, & quæ caue hæc in parte sunt soboles. Vbi id quoq; præstiteris, recti intestini finem ex corpore exsectum abijcies. Deinde cauam uenam, qua primum sub iecore conspicitur, & magnam arteriam, quæ septum transit, deinde ipsarum præcipuos ramos cras aduentes uinculo duplici interciperis, ut simul cum renibus, si adhuc eos in corpore reliqueris, uenas omnes arteriasq; ex uentre auferre liceat, &c.

Non grauida. Cū igitur mulieris seminalium uasorum originem didiceris, solis manib; adinueniendus est uterus & uesica, insuper testes & musculi, & uenæ quoq; cum arterijs uteri fundo, & ceruici exporrectæ, priusquam scilicet aliquid diuidas. Deinde diductis cruribus à pubis ossē utrinq; secundum pudendi colliculos sectio in cute ad podicem usq; ducenda est, ut deinceps inguina aliquouiq; opportunē cute denudentur, & ea quæ in medio sectionib; interciperit, uersus pudendum quoq; à pubis ossibus separetur, uulueq; ad huc appensa maneat. Pubis uerō ossium cartilaginē diuides, ac illis inuicē uti diremptis, mox cultello uenam ac arteriā seminales dextræ ac sinistri lateris ad testes usq; ex pingui membrana denudabis. Postquam uerō ad testes anfractas deduxeris, ipsorum insertionem & deferentis uasis processum, ipsiusq; in uterū insertionem, & testis substantiam formamq; examinato, ex pingui membrana liberans. Postquā hæc examinaueris, animum adhibebis uenis ac arterijs inferiorem uteri fundi sedem, & ceruicem, uesicæq; aduentibus, quæ in grauidis animalibus accuratissimē, ut & illi, qui à seminarijs uasis in uterum porriguntur, utq; etiam omnia uteri reliqua in conspectum ueniunt, quandoquidem in illis supra modum uenæ ac arteriæ turgent. Urinarij meatus à renibus in uesicam pertinentes, similiter ac in uiris ad uesicam usq; à suis membranulis sunt emundandi, & deinceps uterus cum uesica ex corpore eximendus, dissectis in ipsum & uesicæ procedentib; uenarum, arteriarum & neruorum ramis, & membranulis uterum uasq; illa continentibus, & fibris quoq;, quorum interuentu uteri collum intestino recto ualidē continuatur unā amputatis. Exemptam uteri formam contemplaturus, ipsius ceruicē inuolues, quo unā uesicæ ceruicis in illum pertinentis foramen, & uteri fundi orificium citra aliam sectionē uideas, & modō opportunē uesicam & ipsius ceruicem musculumq; urinae meatui præfectum longa sectione diuidas, uesicæ amplitudinē, & urinariorum meatui insertionem, ipsiusq; ceruicis cum uteri ceruice coalitū inspecturus. Insuper uteri quoq; ceruici eodem modo ad illius usq; os longā sectionem inseres, ac acutiori nouacula uniuersum uterum secundum latera ab ipsius orificio ad cornua usq; diuides, ita enim illius finē, substantiam formamq; exactissimē contēplaberis.

Vteri, uesicæ, urinariorū
meatui
&c. &
uel in
muliere

Grauida. Illic à mucronata pectoris ossis cartilagine, ad pubis usq; os acutiori nouacula sectionem mulieris, quæ peritonæū quoq; penetrat: deinde aliam utrinq; ab umbilico ad ilia mulieris. Hac namq; ratione illic se uterus spectandum offeret: & si in alterum latus illum detruferis, uenæ & arteriæ ipsi insertæ supra modū apparebunt turgida, aded ut ipsarum neq; series neq; ortus citra aliam administrationē latere possint. His itaq; uenis & arterijs, unā cum uena & arteria sub recto musculo confendentibus, diligenter obseruatis, leuem sectionē nouacula secundū uteri longitudinē tentabis, cauens ne altius, quā uteri est crassities, penetres. post hanc alias duas utrinq; nimirum unā duces, cum illa rectos angulos facturas. Sectionū labia unguibus apprehensa inuicē modicē dirimes, & uteri tunicā solis manibus à secundina sensim diuelles, uenarum arteriarumq; ora ex utero in secundinam pertinētia rumpens, quod in partu proximis feceris facilius. Exemptum ab utero unā cū suis inuolueris foetum in peluim aqua plenā repones, atrum & uiridē quodāmodo liquorē abluens, qui ex effractis uasorum oris promanat, secundinæq; obducitur. Modō autē diligenter secundinæ substantiā, & quæcunq; in illa spectanda sunt, unguib; aut cultello examinabis, id imprimis animaduertens, num ipsa membrana quæpiā sit uniuerso foetui obducta, an tantū instar latoris cinguli sit, lienis substantia efformati. Atq; hic etiam sedulū expendes, qualiter secundinæ substantia externæ superfici ei eius inuolucri pertinaciter obnascatur, quod farciminis imagini cōparamus, secundumq; seu medium in uolucrum nuncupamus. Vbi itaq; secundinæ naturā ad amosum examinaueris, foetum hunc inde attolles, secundi illius inuolucri naturam cōsideraturus, quā simulatq; exterius inspexeris, atq; qui totū foetū ambiat didiceris, cultello id alicubi pertundes, & foetus urinam profluere sines, ipsumq; inuolucrum à foetu inuertes, atq; ab umbilici uasis dependere tantisper sines, donec intimi quoq; foetus inuolueri sudorem cōtinentis harmoniā didiceris. Hoc itaq; pertusum & sudore euacuatū à foetu amonebis, & ab umbilico est propere sines, uasā umbilici inuicem disiungens, meatum illum præcipuē reperitur, cuius beneficio foetus urina in secundū ipsius inuolucrum perferitur. Inuenies autē hunc promptē si cultello uenas & arterias, quæ umbilico proximæ sunt, diuiseris, ac meatum in ipsorum medio repositū indagaueris. Abscisis his umbilici uasis unā cū foetus inuolueris, & foetum in mensam extēso, à claniculis per costarū cartilagine ad pubis usq; os sectionē in sinistro magis latere cū nouacula mulieris, quæ in thorace & peritonæi usq; cavitatē pringit: deinde ab umbilico uenā in iecur & arterias, ad suos, quib; inseruntur ramos, & meatū urinam deducentē ad uesicæ fundū, paruo admodū negotio deduces, omnemq; foetus administrationem absolues.

Admi-

Sustentaculum cervici subijcio, cuius ope ea exporrigatur, caputq; in posteriora reclinatū pendeat, in quem usum quadrangularibus illis fœtibusq; lapidibus uti consuevi, eos secundum longitudinem tenuioribus suis lateribus mensæ innitentes cervici supponens, ac caput deprimens. Deinde faciem & uniuersam colli anteriore sedem cute nudo, ac primū faciei musculos qui frontis cutē & palpebras, deinde qui genas, labra & narium alas mouent aggredior, non præteriens in altero latere uenarum, arteriarum & neruorum ramos. Quum itaq; ad eum quem præcipimus modum faciei musculos demonstraueris, eos qui ossi, uel imaginem referenti proprii sunt, ac qui à pectoris osse in primam laringis cartilagine scuti asimulatam feruntur aggredieris. Deinde à pectoris osse & clauiculis musculum liberabis brachium pectori adducentem, insuper illum qui à clauicula primæ costæ inseritur. Ad hos musculum quoq; scapulam pectori adducentem à costis separabis, uenis uti iam diximus cum arterijs neruisque obseruatis aut musculus in uno latere duntaxat, in altero uerò uenas, arterias & neruos expendes. Post hos à pectoris osse & clauiculis rescabunt, qui hinc ad mamillares capitis processus ascendunt, hac in omnibus obseruata ratione ut singuli suis quibus inseruntur ossibus integri adhuc appensi seruentur, postmodumq; in ostendendo reliquorum sui actuali musculorum numero accommodari possint. Quo nam autem artificio singuli sint sciendi, quidq; in cuiusq; sectione priuatim ueniat obseruandum, in secundo libro suis locis abundè sum persecutus. In præsentia à pectoris osse clauiculas acutiori cultello liberare conteres, robusta quibus illa pectoris ossi colligantur ligamenta diuidens, ac interim accuratissimè cauens, ne cultello altius iniecto, quæ huic articulo subsunt uasa uulneres. Atque hic cartilagine examinandis, quæ clauiculam pectorisq; ossis sinum, præter alias articulorum cartilagine in tercedit, & aliquid reponenda est, ut illa postmodum in sceleti connexū (si uisum fuerit) uti queas. Liberatas autem clauiculas niteris uti à pectoris osse attollere, ac ab illo primaq; costâ, in exteriora reflectere, ita enim primæ thoracis costæ cartilago, qua costæ ossi continuatur, in conspectum ueniet: quæ cultro non admodum crasso ab osse est liberanda: hic quoq; mente adhibita, ne culter profundius mergens, quicquam in iugulo uitiet. Vbi primæ costæ dissecueris cartilagine, deinceps ordine reliquas omnes à costis cultro, aut si uoles nouacula dirimet, continuatq; linea inter costales musculos ad thoracis usq; capacitatem diuides. Liberatum nunc cū cartilaginibus à costarum ossibus pectoris os, non nihil eleuatum modò in dextrum modò in sinistrum latus reflectendum est, & thoracem interserpientes membranæ quæ pectoris ossi proximæ sunt, ueniunt unâ cum cordis situ inspiciendæ. Deinceps transuersa sectione septum transuersum à pectoris osse ipsiq; adhuc commissis cartilaginibus adimi debet, & pectoris os sua mucronata cartilagine sursum attolli, sensimq; ab illo thoracem interserpientes membranæ diuelli. quod quum feceris uersus cadaueris caput pectoris os reflectes, moxq; iuxta glandium, uenam & arteriam utrinque sub ipso prorrepentes retusiori cutello inter membranulas inquirens, quas quum singulas uinculis interceperis, os pectoris cum ipsius simul uasis à thorace auferes tunicæ costas succingentis speciem & intercostalium musculorum, qui inter cartilagine habentur naturam perpendes. Aut musculus illis non aliter examinatis, os pectoris aliquantisper repones, dum thoracem mouentes musculos simul omnes post cordis administrationem ostendere uisum erit. Quo autem ea quæ in thorace aggredienda supersunt commodius demonstrarentur, consueui primum hamulo hinc inde costas succingentem membranam auellere, & manibus si alicubi pulmo illi fibris coheret, ab ipsa dirimere. Insuper pertuso costarum quopiam interuallo cui pulmo adnexus est demonstrare soleo, quo nam pacto hominis thorax subinde pertundatur, non abolita interim respiratione, neq; pulmonis motu quiescente. Mox diuisis intercostalibus musculis, costas ad mediam ferè ipsarum longitudinem frangere solitus sum: quod paruo sit negotio si singulæ seorsum manu fortiter apprehense ui euertantur, insectantur ue. Verum posteaquam facilem illum parandi sceleti rationem adinueni, ut ossa cadaueris illi compingendo subserviant, costas integras referuari malim, & manibus simul omnes costas quantum licet extorsum retorquere, & dein aliquotq; diuisis intercostalibus musculis inuicem costas sensim dirimere: ita enim satis patens thoracis amplitudo efficitur potissimum, si secundum dorsi longitudinem ac ad thoracis ferè medium, lapidem aut globum aliquem subieceris, cuius ut dorsi gibbus extra thoracis amplitudinem prominens, interdò in thoracis amplitudinem ducatur, grandiusq; inter dextri sinistriq; lateris costas fiat interstitiū.

Exteriorum

Admistratio seu sectio thoracis partium, & uel

Neruorum septi transuersi. Costis itaque diductis aut disruptis, pari semper ratione thoracis organa sunt aggredienda, ac primum à glandio ad septi transuersi nerueam sedem dextrum ipsius neruum à dextra thoracem interserpiente membrana cutello liberabis: deinde si uoles sinistrum quoque: quem ubi simul cum uena à iugulo pronata exporrigi uideris, illum iuxta septum rumpas, uersus ceruicem, ut postea ipsius uideas originem, illum reijciens.

Membrantarum interserpientium. Mox membranas interserpientes cutello secundum thoracis longitudinem inuicem seunges, atq; à cordis inuolucro liberatas, ipsarumq; ad septum transuersum connexu & uenarum arteriarumq; in ipsis ferè perpenis, illas à thorace auferes. Id duntaxat præcauens ne uas aliquod insignius lædatur.

Pericardij. Iam tempestiuū est solis manib. cor cū suo inuolucro hinc inde mouere, quisq; ipsius situs formaq; inuolucris sint examinare: quanquam & ad id summopere conducit inspectio, quam modicè eleuato pectoris osse cordeq; adhuc immoto membrantarum interserpientium causa fieri uolui. Pulmonis quoq; lobi manibus iam sunt contrectandi, ut & ipsarum numerus, situs formaque indagentur, ac tandem cognoscas nullam pulmonis partem uenæ causæ quæ inter septum transuersum, & cor consistit, in hominibus substerni: imò uenam simul citraq; interuallum & septum & cordis inuolucrum penetrare, & quæ uena hæc ducitur, inuolucrum magna amplitudine hominum septo priuatim consasci. Cæterum dum pulmonem obiter contemplatus fueris, inuolucrum cordis longa sectione diuidetur, & liquor ipsi innatus spongia extergebitur, ac demum à cordis uasis inuolucrum rescabitur, adhibito studio ne sinistri recurrentis nerui principium uitietur.

Interiorum, uel

Causa uenæ,

Arteria magna.

Cordis.

Vide in sequentibus signum Δ.

Cava uena. Ut uero cava uena per septum transitum transitum, ac ipsius per thoracem ductum exami-
nes, sectionem septo ad uenae usque caudicem induces, praecauens ne duarum cauae uenae propaginum
in illud excurrentium radices simul uulneres: dein sursum paulatim conscendens, qui cauae dextrae cor-
dis auriculae committatur, citra ullam sectionem obseruabis. Sic quoque supra cordis basim a cauae
dextro latere uenam sine coniuge enasci inuenies: cuius ramos ductumque melius discas, si primum
dextram pulmonis partem uersus sinistram latum eleuaueris, & postmodum sinistram in dextrum la-
tus reuolueris, haec nanque citra sectionem sunt obuia: quanquam exempto corde & pulmonibus il-
la adhuc licebit exactius intueri. Neque sane haec obiter sunt spectanda, at grauius naturae artificium
in uenae coniuge carentis ductu, principioque indagandum est, diligenterque obseruandum, num ut in
agnis & porcis aliquando occurrit, uena quae in sinistram latum porrigitur, iuxta cauae ad cor
connexum pronata. Porro cauae in iugulo distributio retusiori cultello quo incumbens illi gladium
adimetur, inquirenda est: neque sane alio tibi utendum est artificio, quam ut nostras ad manum habe
as uenarum delineationes, mentemque summa cura accomodes, ne uenam aliquam pertundas. Vbi
uero cauae seriem adinueris, utraque ingularis & humeraria, prius tamen quantum poteris sangui-
nis in illis compresso, & deinde cava uena, ubi sine pari promit uenae, uinculis intercipiatur, ac quic-
quid uenarum inter uincula consistet, a corpore adimetur, & deinceps ablato sanguine illic ad arto-
riae magnae propagines neruosque recurrentes adinueniendos sectio conuertetur.

Arteria magna. Corde itaque in manu assumpto uenae arterialis & arteriae uenalis ipsiusque magnae ar-
teriae radices, qua cordis basi proximae sunt intueris: quod factum est facillimum, si cum ipsarum colori-
bus tum situi mentem adhibueris, dextraeque enim auriculae uicina est arterialis uena, & albicans, ac
quodammodo in sinistra proficiens uisitur, ac inter cordis uasa elatior est. Arteria autem uenalis
uenae modo nigricat, & ceteris uasis demissior, prope sinistram auriculam latitat, neque adeo longe
ipsum progressus se offert. Magna autem arteria in cordis basi medio sub arteriali uena quodam-
modo occultata conspicitur. Hanc ubi primum intuitus fueris, nostra neruorum recurrentium cum
arterijs effigie sectioni adhibita, omnes magnae arteriae ramos inquirito, quorum superiores ac iugu-
lo proximi citra aliud opus iam erunt conspicui, nisi fortassis glandij aliquot reliquae adhuc super-
sint. Truncus autem qui ad dorsum retorquetur, non nisi sinistra pulmonis parte in dextrum latum
eleuata intuebitur. Ceterum ut recurrentes uideas neruos postquam communes laryngis muscu-
los, qui a pectoris osis elatiori sede procedentes infimae scutum imitantis cartilaginis sedi implan-
tantur, administraueris (si modum illos priusquam pectoris os adimeres, cum osis, & referentis muscu-
lis, non rescueris) sexti paris neruum in latere, primum dextro, secundum soporariae arteriae longitu-
dinem ab illa cultello sensim liberabis, ipsius ramulum qui costarum radicibus exporrigitur, quem
iuxta thoracem accesseris, & quos hic musculus ex pectoris osis summo enatis furculos deriuabat,
perpendens. Simulatque uero neruum ad arteriam dextrae axillae porrigendam deduxeris, tres quos
ad illam reflectit furculos (nisi duo aut unus tantum sit) quam poteris studiosè uicinis membranulis,
acutiori cultello liberabis: ne forte retusiori membranulas inter scindendum trahens furculos uio-
les, quanquam denud acutus fortassis furculos simul cum membranulis incaute rescabit. Inuentis fur-
culorum principijs neruum asperae arteriae lateri exporrectum a sua cui nequitur membrana, ipsaque
aspera arteria liberabis, longa sectione inter neruum & asperam arteriam acuto quoque cultello facta.
Liberatum hoc pacto neruum summis sinistrae manus digitis apprehensum modicè ab aspera arteria
attolles: sexti uero paris truncum qua soporariae arteriae exporrigitur, dextra manu eleuabis, ac dein-
de mutuo nunc sursum nunc deorsum ductis manibus nerui recurrentis reflexum naturamque, perqui-
res. Ad eundem sane modum sinistram sexti paris truncum a soporaria sinistrae lateris dirimere con-
uenit, & ipsius furculos quos musculus a pectoris osis elatiori sede enatis, & costarum radicibus ex-
porrigit indagare, & postmodum obseruatis quas pulmonis tunicae deriuat propaginibus, & eo fur-
culo, quem secundum uenae arterialis trunci sinistram latum, cordis basi offert etiam accuratè perqui-
sito ad magnae usque arteriae truncum, qui ad dorsum reflectitur, sexti paris huius lateris neruus est
deducendus, & acuto similiter cultello soboles recurrente neruum hic efformantes sunt adinuenien-
da. Hos ubi uideris, obtusorem stylum sub eo arteriae trunco uersus sinistram asperae arteriae latum
protrudes, & leuato nonnihil stylo truncum arteriae a dorso cui firmissime committitur, modicè di-
rimes. Deinde ab aspera arteria neruum ad arteriae magnae usque truncum liberabis, & utraque ma-
nu ipsius reflexum, ut in dextro latere ostendes, Reliqua uero sexti paris neruorum ad stomachum fe-
ries, non nisi exempto pulmone conspicitur.

Cordis. Demisso dein pulmone, cordi a dextrae auriculae radice ad ipsius usque mucronem nouacula se-
ctionem induces, in dextrum ipsius uentriculum usque penetrantem. Mox uentriculo digitis disten-
to spongia sanguinem semel atque iterum elues. Vena enim caua & arterialis uena & sanguis in uen-
triculum fluat, isque postmodum spongia exugatur, comprimendae sunt. Exterio sanguine dextri uen-
triculi amplitudo est indaganda: deinde stylo tres membranae ori uenae cauae praefectae obiter ueniunt
spectandae. Ut uero prorsus in conspectum ueniant cultello dextro sinu in cauam uenam intruso se-
ctionem a uentriculo per auris corpus in uenam usque duces: qua distenta membrana omnino uide-
buntur, & auris cauitas naturaque si ipsam inuertis, facile hac administratione cognoscuntur. De-
inde quum uenae cauae intueris orificium, coronalis uenae origo etiam apparebit: cui si stylum ex mol-
li plumbo indideris, quoniam pacto cordis basim cingat, ramosque in ipsius corporis superficiem de-
ruiet, obseruabis.

Pulmoni.

Iecoris.

Faucibus.

Vide in sequentibus signum *

Partium

Δ.
Partium interiorum tho-
racis administratio, se-
ctio, examen: & uel

Pulmonis. Nunc autem si uisum fuerit, foramine inter asperam arteriam cartilagine facto, illi; fistula quapiam indita & aspera arteria super foramen compressa pulmonem inflari curabis: inflatus liquidem suam formam manifestius demonstrat, corq; ex toto amplexatur. Corde in hunc modum abiecto asperam arteriam (seruata interim larynge) examinabis, primum quidem ipsius cartilagine & membranas, quibus illæ inuicem colligantur: & dein ipsius primam in pulmones seriem. qua inuenta aliquam pulmonum fibram integrè à reliquis pulmonibus absecabis, ac in uenæ arterialis ramum, & arteriæ uenalis & asperæ ramos stylum intrudes, & diuisa pulmonis membrana horum ramorum propagines, distributionisq; naturam inuestigabis. ad quod mirificè conduxerit undecunque rupta lobi illius membrana ipsum inter duos aseres adedò comprimere, ut pulmonum substantia à suis quibus obnascitur uasis abscedat. Licebit modò aspera arteria ab ipsius capite diuisa, eaq; deorsum à stomacho tracta pulmones omnino è thorace auferre, & stomachi progressum adinuenire, qui citra aliam sectionem pulmone reiecto unà cum neruis sexti paris illum amplexantibus, conspectui sese offeret. Tamen ut neruorum in uentriculi orificium seriem intuearis, septum transversum à stomacho liberandum est, ipsaq; insertio si uentriculus adhuc in corpore asseruatus sit, indaganda. Insuper foramine alicubi in stomacho qua collum perreptat factò, fistulaq; illi indita uentriculum quàm poterit maximè inflari curabis, & deinde stomacho iuxta laryngis radicem diuiso, illum cum uentriculo, aut solum, si prius uentriculum ademeris, è corpore trahes, glandulis illis qui in medio ipsius ferè ductu plurimùm consistunt, similiter examinatis.

Iecoris. Iam quoque tempestiuum esset (nisi id prius præstitisses) iecur à septo transverso secernere, ac tandè ex corpore auferre. quod ubi faceris, ipsiusq; formam diligenter contemplatus fueris, cultello uenæ cauæ iam flaccidæ indito, hanc longa sectione aperies, ut exactè pateat ipsius per iecoris substantiam transitus, deinde ramorum à caua in iecur ingressus. Vbi itaq; duo præcipua illorum uideris orificia, alteri stylum quàm poteris penitissimè indes, & ablato uenæ portæ quo iam antea eam interceptisti unculo, illius quoq; ramo secundum uenæ cauæ styli ductum in iecur præcedenti alterum stylum immittes, & postmodum obtuso cultro iecoris substantiam ab illis ramis qui stylos continent, niteris abradere, ut uenarum per iecoris corpus seriem ipsiusque substantiam discas, ac demum inter duos qui stylis distendantur ramos bilis uesiculæ meatulos obserues, & bilis uesiculam à iecoris corpore erasam inuertas, solumq; sedulò contempleris. Postremò uenæ ab umbilico in iecur deductæ ingressum, insertionemque expendes, mente thoracis uerterarum corporibus adhibita, ut cultello grandem arteriam secundum longitudinem ex corpore adimato, & uenæ coniuge carentis propagines expendito, ut & hanc quoque à uerterarum corporibus liberes. Modò tibi in propatulo est sexti paris neruorum cerebri ramus, quo radicibus costarum exprorectus sub tunica costas succingente ad organa à peritonæo circumplexa contendit. Vt uerò neruulos cernas quibus ramus ille adaugetur, à thoracis uerteris tunicam costas succingentem detrahes, ut costis pariter hæc nudatis quæ modò recensuimus, conspiciantur. Caterùm ubi à costis tunicam thoracis cauitatem succingentem ita diuulseris, cultelli mucrone ad costæ os proximè adactò tunicam obseruabis, quæ priuatim singulis costis obuoluitur, eam dico quantè secundum costas succingentem tunicam nonnulli dissectionum periti nuncuparunt.

Partium interiorū thoracis administratio: & uel

Organorum in faucibus positorum. Nunc os adendum est, & quando quidem iam faciei omnia extrinsecus persecutus es, ut id aperias necessum est, quod nulla ratione facturus es melius, quàm robusto cultro infimæ maxillæ inferioris sedi sensim apposito, & postmodum huius malleiq; opera maxillæ inferioris osse diuiso. Verùm ad eum modum ossa, quæ scelerò præparando alioquin apta essent, propter fractam inferiorem maxillam intacta: & si illa maxilla illam in altero latere in suo ad temporis os articulo dissoluere conatus fueris, atq; ita illa in alterum latus reflexa, quæ in ore sunt administrare proposueris, sectionis claritati uecunq; oberis. Quapropter diuiso, ad eum quem dixi modum osse, primum fortioris cultri dorso diuisioni imposito, illoque postmodum obliquato, ossa inuicem modicè dirimes: ac deinde utroq; singulis manibus apprehensò, extrorsum deorsumq; ut torquebis, osq; aperies. Deinde è narium foraminibus obliquatum instar syphonis stylum in oris usq; amplitudinem protrudes, gargarionis naturam examinans. Mox cultello à gargarionis radice ad incisorios usq; dentes in oris tunica sectionem duces, eam cutis alicuius modo nonnihil ab incumbentibus organis liberans. In hoc opere tertium neruorum cerebri par sese offeret, qua linguæ & inferiori maxillæ derivatur, dein septimum cerebri neruorum par sexto commissum, unà cum soporali arteria interiori que ingulari uena: & si aliquantulum ascenderis, quactum quoque neruorum cerebri par, & ramos quosdam tertij paris & quinti paris temporali exprorectos musculos uidebis, si modò unum organum ab alio sensim separare non piguerit. Ad hæc linguæ musculi adinuenientur, in quorum administratione neruorum in linguam excurrentium propagines, ac uenæ simul & arteriæ sese offerent. Musculi etiam inferioris maxillæ reconditi hæc paruo negotio occurrent, is uidelicet, qui in ore delitescens, cum temporali & massetere maxillam sursum ducit, & is qui à processu stylum referenti enatus, ad summum mentum inferiori maxillæ implantatur. Præterea tonsillæ aliæq; glandes uasorum distributionibus in faucibus præfectæ, tibi hanc administrationem molienti pulchrè occurrent. Laryngis autem musculi sunt aggrediendi, ipsorumq; nerui dum dissecantur non perfunctoriè ueniunt animaduertendi. Ablato itaq; nunc unà cum lingua osse, uel imaginem referente, laryngisq; ac stomachi initio inferiorem maxillam à superiori proflus liberabis, non neglectis interim peculiaribus hæc repositis cartilaginibus, quas perinde ac cartilagine clauicularum cum pectoris osse articulo intercedentes, ad scelerò constructionem asseruare nihil prohibet. Atque ita etiam patri ratione os, uel imaginem referens, & laryngis natiq; alarum cartilagine ad eundem usum aliquid repones. Nunc palati tunicam, & eam quæ nares succingit, ab osse sedulò in hoc abrades, ut mutuum earum tunicarum discas nexum. Si uerò quum caput dorsumq; mouentes musculos aggrediebaris, primum dorsum agentium par ex sententia non spectaueris, id modò ablati his quæ fauces occupabant factu est facillimum, adedò ut & exspiris dorsiq; moribus præfectos musculos tantisper integros asseruare nihil prohibeat, quoniamque inferiorem maxillam, eaque quæ faucibus continentur, sectionis serie ademeris.

Palpebrarum. Optimè custellis paruis, quibus in aptandis calamis utimur & hamulis negocium per feceris. Cutem enim omni industria à carne membrana ad tarsum usque in utraque palpebra oportet adimere, ac nequaquam perfunctoriè cutis cum carne membrana connexum intruere, adipisq; hic absentiam, ut pars leuior, musculoq; sequacior redderetur pendere. id namque utiliter affectuum gratia quos *ὀφθαλμοί* Græci uocant, & alios qui in palpebras non infrequen tes procumbunt, fluxus perdisces.

Buccarum, oris seu labrorum. Horum musculorum administrationem à latis ac ex carne constan tibus membrana musculis opportunissimè auspicaberis, & primùm acutiori nouacula in cute rectam sectionem, à summo mento, mediâq; inferioris labri sede (ubi cutis in ruborem definit) ad pectus usque secundum colli longitudinem duces, ita quidem ad amussim, ut sola cutis ad subiectum usque musculum carneamue membranam diuidatur. Deinde alia ducenda est sectio ad utriusque labri extremum secundum ruboris finem, sic ut orbiculari linea os uniuersum ob ducatur. His alia per nasi longitudinem addetur sectio, & si prius frontis musculorum compa gem & palpebræ musculos aggressus fueris, nulla præter has (nisi sub aure ad medium usque oc cipiti) in facie sectio est ducenda. Cæterùm à sine sectionis ad pectoris usq; os ductæ transuer sa una sub claviculis, & summo humero & scapularum spina ad dorsum usq; perficietur. licebit & his transuersam ex faucibus, seu ex gutturis regione usque ad spinam adijcere. His tentatis sectionibus hamulo cutis leuabitur, ac in altero latere acutiori nouacula cutis à subiecto mem braneo musculo, omni industria liberabitur. Quod nullibi feceris molestius, quàm ubi laqueus ceruicem compresserit. hic enim laquei occasione, cutis membraneo musculo pertinacissimè connata reperitur, & etiam cutis instar cornu ad eò inibi mox indurescit, ut uix nouaculam ad mittat. Quamquam musculorum sectioni corpus opportunius adhibebitur, ex quo uenæ prius sectæ uniuersum sanguinem in aquam calentem effuderint, quandoquidem nunc non toties uenæ sanguine inanitæ dum musculos diuidis uenient colligandæ, atque ad eò frequenter spongi is abstergendæ. Ex altero autem cadaveris latere, unâ cum cute musculum latum tenuemq; au feres, atque utrinque muscoli naturam, & fibras nervosq; ac munia intuebere. Fibrarum au tem huius muscoli seriem nequaquam oscitabundus in tota humiliore inferioris maxillæ se de præteribis, quin prius eas stramarum uel ut uulgo dicimus scrophularum gratia diligenter examinaueris, quo in eo abscessus genere quum usus expetet, felicitus ac magis industriè tumen tes glandulas exseces. Vbi hæc igitur sedulo obseraueris, eius lateris musculum, quem subditis corporibus adempta cute affixum reliquisti, omni ex parte adimes, atque administrationem ad proprios labrorum musculos conuerteris, qui in conspectum ueniunt, quamprimùm adipem qui his præcipuè in buccarum regione incumbit, permisceturq; unâ cum lato, qui ex carne cõ stituitur membrana, musculo ademeris. Liberabis itaq; ab inferiori maxilla primùm duorum qui inferiori labro elargiuntur capita, sensim ea ad insertionem usq; ut fibras examines dedu cens. Cæterùm posteaquam inferiores liberati fuerint à malis, duos quoque superiores dissecta bis, atque illis ad superius usque labrum deductis quatuor musculorum functiones, capita huc illuc trahens spectabis.

Nasi. Postremò musculo à x nasi & superiori labro communi à malis deraso, ac ad alam usque & labrum deducto, eius quoq; usum contemplabere. In præsentia autem suffecerit adhuc sermo ni adiecit tunicam illam, quæ narium amplitudinem ambit aliquousque, cultello à subditis partibus abradendum esse, ut commo dè tenuem membranæmque musculum intro alam mo uentem intuearis. His omnibus resectis secundus alterius lateris musculus externa ipsius su perficie longè spectatissimus est, ut *ταοιεν* ipsius naturam quoque examussim obserues, unde cunq; unguibus hamulisq; est diuellendus, ac postmodum à maxillis & dentium gingiuis derasus, à tunica oris cavitatem obtinente uenit liberandus. Et quo huius muscoli rarior ma gisq; admiranda est constructio, fibrarumq; mirabilis implexus, eo studiosius illum in mul tas particulas non mediocri delectatione discerpes, atq; ad buccarum motum, non autem ma xillæ inferioris, illum auxiliari specularis.

Caluaria. Caluariam leuiter iuxta dictam orbicularem lineam diuides, ita ut nihil eorum, quæ ce rebrum ambiunt, uiolens: id quod ferra tenui & recta ex duriore ferro administrabis. Nam ex in firmiori fabricata, multis ictib. parum admodum proficitur. Hic sedulo experieris specillo de missio, num ad os penetraueris. Diuisa iam in orbem caluaria, iuxta lineam in cute ductam, su fferetur, diligentia adhibita, ne quid interaneum excidat: quod cauebis, si reuera cultri parte in dita, caluariam liberabis.

Membrarum. Liberata atque ablata caluaria statim duæ membranæ, quas menyngas uocant, oc currunt: hærum crassa distat à cerebro plurimùm: quanto intervallo, condiscet, si in singulis tri bus partibus, in quas totum cerebrum secatur, paruo facto foramine, exiguæ cuiusdam tubæ i nitiùm, aurificum folliculo perfimilis, per quem ipsi dum ignem accendunt, aerem inflare soler, indideris, eoq; parti diuise imposito, menyngem orbiculatim constrictam inflaueris, regio nem ei subditam haud modico impleci aere conspicias. Siquidem hæc menynx crassa caluaris succingit, quum cerebrum uerò attollitur, & submittitur, accedit, & ab eo recedit, pro inanis lo ci, qui intermedius est, ratione. Hac menynge specillo indito per mediū super illud diuisa, aut in totum ablata, altera in conspectum uenit, penitens cerebro coniuncta, quæ pia dicitur mater. Hanc unguibus, aut cultello diuelles, ac deinde sensim à cerebro, ipsiusq; anfractibus eam di gitis detrahes.

Cerebri.

Nervorum.

Oculorum.

Vide in sequentibus signum ☞

B.
Administratio seu se ctio partium capitis

Exterio rum

Interio rum: & uel

Cerebri. Abrasit uel auulsis membranis, magnam cerebri portionem scalpello auferes, dum ad regionem cal-
li naturam quodammodo referentem peruenias: postquam uentriculi in utraq; parte singuli occurrunt,
per totum cerebrum dispersi. In his cernes plexus secundarum modo efformatos. Porro uentriculos leui-
ter tuis distendens digitis, ne plexum perumpas, intueberis uenas quidem ex sublimi regione ad lenius,
quod torcular dicitur, descendentes in ramorum seriem diffundi: arterias autem à subiecta parte humili
emergentes, similiter & has in ramos propagari, ac reticulum secundis simile, constituere. Inter hos uen-
triculos septum quoddam existit, adeo tenue, ut cum in clara luce conspectionem administres, splendor
ipsum pellaceat similiter lapidibus specularibus, quos minutim secantes ostijs imponunt. Quare hæc
pars admodum eleuanda non est, ne diuellatur: quanquam manifesto ipsam uidere nisi eleuatam non li-
cet. Siquidem priusquam in totum extendatur, laxa est, & rugosa, neque relucere, neque continuitatem
suam potest ostendere. Surfum autem tracta eatenus, ut tota sit tensa, non tamen iam diuulsa, clarissimè
apparebit. Hinc tertius uentriulus apparet, qui est tanquam meatus, in quem anteriores cerebri uentri-
culi coeunt. Ut autem huius meatus ductum euidenter contuearis, tenue specillum, curuum que per ante-
riores uentriculos demitto, leuiter ad cerebrum propellens. Huic meatus incumbit fornix, & conarium
iuxta ortum: & nates, quæ ex utraque parte meatus, circumiacent, & uermiformis, seu uermicularis excre-
scentia, quæ cerebri meatus superiacet. Hoc inuento uermiculari processu, cum duobus suis extremis, al-
tero in priore parte, altero in posteriore: paulatim auferes per multa ex corporibus quæ incumbunt, ut so-
la relinquatur ea, quæ iuxta meatum duplex habent utrinque extremum, dictis uermibus figura simile.
Hinc quartum cerebri uentriculum considerato, quod facillè abs te fieri poterit, si sub radice duræ mem-
branz partis dextram & sinistram cerebri partem interuenientis stylum detruseris. Quo tamen eos uide-
as exactius, acutioris cultelli mucrone longis ductis sectionibus omnes sunt aperiendi: & deinde cultel-
lo tota duræ membranz pars cerebello superius obducta, orbiculari sectione secundum os ducta uenit
præsecanda, aut sectione secundum longitudinem ducta, diuidenda, ac retrosum rell. stenda. Deinde e-
tiam reposito capite, & cerebello in pronum posito, ipsum intueberis sinum, & partes, quibus dorsali me-
dullæ connascebatur, &c.

Primo, neruorum par primum, oculis di-
catum, & sub illis peluis (13 fig. S. 4-
fig. C.) cerebri puitæ expurgandæ
parata: mox & arteriarum in duræ
membranz amplitudinem ingressus
occurret, 13. fig. N, O.

Deinde secundum par, quod fiet, si uisio-
rios neruos prius diuideris & diligen-
ter rascueris, tunc capite in sinistram
latus reclinato, & cerebri parte, quæ
adhuc reliqua est, in suum locum: ut-
cunque reposita, cerebrum postea in
sinistram latus deorsum que reflectes,
14. figur. G. 15. figur. G, G.

Tertio, minor tertij (14. figur. H) paris ra-
dix, qua diuulsa cerebrum adhuc ma-
gis in sinistram desectes, & mox ter-
tij (14. fig. I.) & quarti (14. fig. K) paris
exortum intueberis: insuper & quin-
ti (14. fig. L, M) paris originem, quam si
militer diuidere competit: ut neru-
lum intuearis, qui iuxta quinti paris
radicem principium obtinens, temp-
rali musculo, & in ore delitescenti ma-
xillam que attolenti, offectur.

Quarto, sextum (14. fig. N) par, & septimū
(14. fig. O) si uarijs ipsorum, quibus
ortum ducunt, propaginibus animū
adhibueris.

Neruorum cerebri. Inspectis cerebelli partibus, neruorum paria in
uestigentur, quod fiet manu inter cerebrum & frontis os inserta,
cerebrum sensim attolletur, ut primū à plerisque uocatum cere-
bri mamillarem processum, & deinde olfactus organo seruien-
tes uideas processus, qui à suis sinibus stylo quo priam aut digito
ueniant auellendi, & unā cum cerebro surfum in posteriora ste-
ctendi, in quo opere caput nō inutiliter in occiput reclinabitur.
ita enim reuolutum eorum processuum ortum pulchre ostēdet.
Atque hic in conspectum uenient

*Administratio partium
capitis interiorum,*

Oculorum. Primū itaque palpebrarum, & deinde oculi musculos, ut iam supra ostensum est, inquire: in quo
opere neruorum quoque & uenarum arteriarum que per oculorum sedem ductuum habenda est ratio, se-
cundi dico neruorum cerebri paris & minoris radice tertij paris: quorum ramulos facillè adiuuenies, si
eos in pinguedine, oculi musculus obducta perquisueris: & præcipue si ossa reseruare nolens integra, ser-
ua frontis os superiorem oculi constituens sedem instar trianguli prius excueris, & deinde primum ner-
uos illos, & postea extracto oculo ipsius musculos indagaueris. alios enim oculos cum musculus illo of-
se esset eruendus acutiori cultro in oculi circuitu proximè ad os ductis sectionibus, usque ad nerui uisio-
rij è caluariz amplitudine qua cerebrum continetur egressum. Vtunque uerò oculum euulseris, conduxerit
semper adhærescentem membranam quam licet bit uicinisimè ab osse dirimere, imò etiam eius portio-
nem, qua internam palpebrarum efformat sedem, oculo appensam seruare, ut interdum adhuc intactis o-
culi musculus cultello acutiori ad iridem usque ab oculo ac si cutem à corpore auferes auellere, & deinde
unde ortum duxit considerare possis. Aliquando uerò ipsam non nisi ablati oculi musculus aggredie-
ris, perpendicularis semper hanc totam anteriorem oculi sedem, præter corneam tunicam, seu pellucenscentem
duræ tunicæ partem amplecti: illos uerò totam posteriorem, præter portiunculam ab ingrediente uisio-
rio neruo occupatam.

Reliqua uide in sequentibus signo **.

Auditus. }
Lingua. } Vide in sequentibus signum Q.

Ceteris

Primum autem cum adipe & membrana carnosa adimes atque id per feceris commo dissimè, si ab externa brachij sede, secundum radij ductum, & pollicis exteriora sectionem duxeris, quæ cutem membranamque carnosam diuidat. Deinde ad cuiusque digiti latum alia ducenda est sectio, quæ depilem (ut sic dicam) manus cutem ab exteriori dirimat, ut illa cum brachij & cubiti cute auelli queat, ea quæ internam summæ manus sedem integre adhuc relicta. Neque in cute adimenda nunc alio indiges artificio, quam quo lanij boues excoriant. Quum tamen ad radicem brachialis in interna manus sede peruentum fuerit, transversa sectione cutem nunc liberatam ab illa, quæ in uola adhuc relicta est rescabis. hæc namque lasecentis tendinis nomine asseruanda uenit. Priusquam uerò tendinem illum aggrediaris, accuratè perpendito totam cubiti sedem paulo minus toto lue scentem, ob membranam quæ musculis proximè adnata illos inuicem committit, atque ne ipsi sua sede declinent, amplectitur. In conspectum enim cubitum occupantes musculi iam ueniunt, sed ita commixti, ut solum lineas quæ ipsos dirimant, intuearis: quum tamen mutuo prorsus distincti apparebunt, si lenes duntaxat sectiones secundum dictas modo lineas duxeris. Huius membrane naturam eo obseruabis diligentius, quo magis perfunctoriè, imò nihil prorsus Anatomici illius meminerint. Cæterùm ut lasecentem uideas tendinem, animum accommoda cubiti internæ sedi, in cuius longitudine ipsius musculus & tendo, quum adhuc gracilis est, exportigitur. Culcello itaque à brachialis radice sectionem lenem ad tendinis & musculi lato utrinque uersus internum humeri tuberculum molieris, & postmodum iuxta brachiale tendinem à sublatis organo liberabis: & culcello transversim ipsi subiecto & sinistrae manus digiti tendine eleuato, uniuersum musculum ad ipsius usque caput separabis. Deinceps acutiori nouacula cutem manus adhuc reliquam à uola & digiti absciccare conator, à brachiali sectiones semper transversas molitus, eadem omnino ratione, quæ cutem à carnea membrana diuidere iam dudum assueuisti. Quum uerò id tentas, durusculus sese offeret adeps, cutem & tendinem illum intercedens, qui tanto diligentius quoque animaduertendus est, quanto tendinem magis à cute dirimit: & tendinem non toti cuti proximè adnatum, sed duntaxat fibrosis nexibus membrane carnosæ modo, & adipis interuentu pertinacissimè commissum ostendit. Examinata cute musculi caput ab humero liberatum à brachiali pendere sines lasecentem tendinem, à subditis quoque aut nouacula, aut paruo, sed acutiori culcello auulsurus. Porro si hic musculus in interna cubiti sede sese non offerat, atque duorum musculorum qui brachiale flectunt, capitibus ad humeri interioris tuberculum, nullum musculum incumbere uideris, præsentem musculum deesse conijeito: quod sanè non infrequenter tibi occursum scio. Non quòd negligentia illum præteriturus sis, uerùm quòd prorsus deerit eius uicem tunc suppleat inferior, interdum etiam superior brachiale flectentium musculo, aut transversus in brachiali ligamenti portione, quam pari modo, ut latum tendinem indagabis. Iam itaque omnia cute libera sunt, unde etiam de quodam extremae manus musculo extra aliam sectionem aggredi possis, eum uidelicet qui pollicem à reliquis digitis remotissimè abducit: & deinde duos primùm ipsius internodium flectentes, sic & musculum eius beneficio paruos digitus à reliquis maximè abducitur, & exteriori primùm eius digiti os flectentium dissecare liceret. At opportuniùs feceris, si donec omnes summæ manus musculos adimere possis, hos seruaeris, atque ad internam cubiti sedem te rursus contuleris, in qua primùm administrandi ueniunt duo brachiale flectentes, quos rectissimè primùm ab ipsorum tendinibus, iuxta brachialis radicem aggredieris. Si enim hos ab subditis musculis aliquantisper auulsos eleuaueris, ac deinde transversis sectionibus, illos ad internum utque humeri tuberculum à subditis liberaueris, uniuersam ipsorum serè naturam mediocriter negocio spectabis. Inferioris namque capite abscicco & musculo ab ulna liberato, ut is duntaxat ab insertione dependat, ipsam ut uisum fuerit aut adimes, aut adhuc appensum sines. Superioris autem tendo à brachiali non est abscicandus, uerùm aut musculus suo liberatus capite in latum est reponendus, aut tendo nonnihil ante brachiale uenit rescandus, ut in sectionis serie eius tendinis insertio reddatur conspicua. Mox primus digitorum mouentium sese totus offert, quem uel solis digiti à subdito dirimes, quemadmodum etiam omnes, quorum latera non committit nervosa illa membrana, quæ communis ligamenti munere fungitur. Vbi itaque ipsius capite adhuc ad exortum commissio, quatuor ipsius ante brachiale carnosas portiones inspexeris, ualidus culcillus in transversum ligamentum recta est iniiciendus, ut huius acie antrorsum ducta, id ligamentum diuidatur. Dein eadem ratione secundum indicis longitudinem transversum internæ ipsius sedis ligamentum diuides, mentem accommodans, ne hæc prorepentes tendines lædas: quod optimè caueris, dum modo culcelli dorsum semper tendines respiciat, ipseque culcillus rectus sit. Eandem sectionem in tribus reliquis digitis moliri in præsentia posses, nisi sensim magis magis que horum ligamento eam naturam aut discere, aut alijs ostendere propositum esset. In indice itaque duntaxat, aut alio quouis digito hæc ducta sectione primi musculi digitos mouentium caput liberato, & illo apprehenso, & ad te sursum tracto, id ex brachialis sinu tantisper reponito, quousque quatuor ipsius tendines ad quatuor digitos porrigi conspexeris, & deinde priuatim illius tendinis insertionem obseruaueris, qui indici exportigitur. Hæc enim inspecta, & musculo rursus in suam sedem reposito, eius caput trahendum uenit, ut ipsius innotescat munus, intuearisque qua ratione primo indicis articulo in flexum secundi tendo ille adniti nolit, uti sanè reliqui transversis adhuc ligamentis inuoluti innituntur, proximèue attenduntur. Nunc ligamentis trium reliquorum digitorum, ac cuiusque tendinis insertionem & perforationem, qua subditum transmittunt tendinem, notatis musculum à manu in anteriora reflexum mensa exportiges, aut si in sinu manum habueris, propendere à digitis sines, ac eum qui tertium quatuor digitorum internodium flectit, suo capite liberabis, quod nonnihil occultitur sub musculo superiorem radij partem in prouum ducente. Priusquam tamen id ab ulna abrasas, conducet ex brachialis sinu quatuor ipsius tendines attollere, & animum adhibere, qui citra omnem operam musculos hos tendines producents ab illo diuellatur, qui ipsius superiori lateri accumbens, tertij pollicis ossis flexionis autor habetur aded, ut utrinque musculi unius loco in homine habere nequeas. Liberato itaque secundi musculi capite, & ipsius quoque exortu, quem ab ulnæ ligamento assumit (quod inter radium & ulnam, ubi inuicem hæc ossa dehiscunt, obuius est) uniuersum musculum ex brachialis sinu repones, eius uicofam perpendens membranam, & tendinum ipsius seriem.

Reliqua uide in sequentibus signo **

Venerum. Vide in sequentibus signum A.

Ambulandi. Vide in sequentibus signum B.

Musculorū

Comprehendi, eeu Manus: & uel

C. Administratio, seu sectio artuum

Cautandam

Cauendum tamen est ne quum eos attollere studes, gracilem musculum singulis tendinibus exporrectum uoles. hic enim quum tenui committitur, atq; etiam primo digiti ossi inseritur, ad tertium usque articulum secundi musculi tendines oscitanter eleuare prohibet. Quum itaque hos tendines primi musculi tendinibus trajci, atque in tertium os inferi uideris, utrunque musculum in suum locum reponito, examinaturus, num secundi musculi tendines primum digitorum os flectant soli, aut simul cum ipsis primi musculi tendines & eius generis reliqua. Primo musculo à digitis resecto, secundum in brachiali sive transuersum diuides, ut ipsius tendines adhuc in uola referuentur, gracilium musculorum causa, quatuor digitos pollicis adducentium. Modò tertium musculum pollicis subseruientem à radio liberabis & ad tertium pollicis internodium duces, ipsius tamen transuerso ligamento, ut in reliquis digitis, prius diuiso. Hunc ubi abstuleris, musculi brachiale flectentium superioris insertionem speculare, quam in radicem postbrachialis ossis indicem sustinentis molitur. Atque nunc tibi in interna cubiti sede adhuc duo tantum musculi supersunt, radium in pronum mouentes, qui quàm citra aliam operam conspicui sint, donec & horum oppositos uideas, oportunius seruabuntur. In presenti itaque ad externam cubiti sedem accedas, in ea potissimum obseruaturus transuersa ligamenta, quæ ac si unum essent sese offerent, uerùm dum tendinibus, quos ligamenta continent mentem accommodabis, ac seorsum unumquodque, ut in interna digitorum sede præcepimus administraueris, ut minimum sex numero occurrent, quæ antequam musculos separet diuidere possis, nisi prius in cubito cuiusque musculi tendinem separare statueris. At commodius erit aut simul omnia ante musculos, aut prout unumquodque saltem ante suum musculum aggredi. Primus autem esse potest qui postbrachiali ante paruum digitum insertus id extendit, cuius tendo ex suo sinu eleuabitur, & deinde acuto cultello aut nouacula totus musculus ab ulna liberabitur, accuratè interim ab illo, qui superiori ipsius lateri committitur, qui que parui digiti extensioni potissimum famulatur, diuisus. Vbi itaque huius caput ab externo humeri tuberculo dissecueris, illum postmodum à postbrachiali liberabis, nisi appensum ipsi asseruare lubeat, quo tandem brachiale extendentium & flectentium musculorum munus conspicari ualeas. Post hunc is ex sinu attolletur, qui minimos digitos à cæteris deberet abducere, cuius tendines aut tendo potius ad digitos ducendus non est, nisi ab externo humeri tuberculo is cum subsequenti iam in enarratione musculo (qui digitos mouentium decimus seprimus numerabatur) liberatus fuerit. Illum autem diligenter ex suo quem nos ipsi tribuimus sinu attolles, atque ab illis, qui superiori ipsius lateri exporriguntur, diuisum ab humero quoque resecabis, nunc sedulo animaduertens, num in tres aut quatuor ducatur tendines, & quibusnam digitis illi inferantur, quæque ipsorum ad digitorum radices sit commixtio. Idem in illo, qui paruum digitum præcipuè extendit, molieris, neutrum ab ipsis digitis absecans, nisi & modo subsequenter ad insertionem usque deduxeris. Occurrent enim nunc tria illa, quæ ulna producit principia, quorum inferius, & brachiali propinquius obseruandum uenit, à quo musculus, pronascitur, qui indicem & medium à pollice abducit. Huius itaque principij portionem quæ illum musculum constituit, ab ulna diuides, atque ex suo peculiari sinu eleuatum & sensim à brachiali & postbrachiali quibus fibroso nexu hæret liberatum, ad digitos usque deduces ad amissum nunc trium illorum musculorum tendines, & insertionem perpendicularis, quam multo accuratius intueberis, quàm ego illam (quum uaria sit) describere possim. Cæterùm illis à digitorum internodijs ad unguem usque radicem resectis, qui pollicem euertunt aggredieris, ab ulna itaque reliqua tertij principij parte resecta, musculus pollicem uersus indicem euertens, ad ipsius insertionem ducetur, similiter secundi principij musculi, qui bicornem transcendunt tendinem, ad pollicem & brachiale usque auellentur, atque unà cum reliquis à digitis reiciantur. Qui bicorni tendine brachiale extendit, modo prorsus est conspicuus, nisi quòd nonnihil sub musculo longiori radium mouentium occultatur, hic itaque suo exortu liberatus, ad postbrachiale ducetur, & ipsius examinata sectione, etiam cum cæteris abijci poterit. Superfunt adhuc in externa cubiti sede duo radium in supinum agentes, qui citra sectionem etiam ut & interiores radij duces sunt conspicui, longissimi tantum capite excepto, quòd penitus nonnihil inter posteriorum cubitum flectentium musculum & extendentium exteriorum latitant, non tamen adedè impensè, ut non liceat ipsius capite ab humero resecto, illum ad insertionem usque cum reliquis radium mouentibus musculis perducere. Si itaque nunc ligamentum in cubiti longitudine inter ossa positum animaduertentis, extremæ manus musculos ordine aggredi temperatum fuerit, ex quibus quatuor statim graciles euadunt conspicui, quos Natura tendinibus tertium digitorum os flectentibus exporrexerat. Deinceps ille liberatur, qui pollicem ab indice maximè remouet, mox duo primum pollicis internodium flectentes. Deinde tres secundum pollicis os flectentes, quos eo diligentius obseruare oportet, quo magis antehac dissectionis professoribus incogniti fuerint. Hos subsequetur, qui pollicem indici proximè accommodat, dein qui paruum ualidissimè abducit, ut tantum os adhuc sint reliqui, quorum ope prima quatuor digitorum internodia flectimus. Iam digitorum articulos diuides, ligamenti & articuli speciem obseruans, & attentissimè perpendicularis ossiculorum usum, quæ à sesaminis similitudine nomen mutuatur. Reperies enim interiori secundi pollicis articuli regione duo reliquis in manu insigniora, in hoc ibidem fabricata, ut quum in articulatione illum articulum Natura fieri uoluerit, is tamen firmus esset & ad flectionem in acutissimum angulum pertinax, & obliquo etiam motuum obscurissimè particeps. Deinde tanto minora eius classis ossa in primis reliquorum internodijs uidebis, quanto in acutum magis hos articulos Natura flecti uoluit, & ipsos obliquioribus motibus quàm secundum pollicis internodium donare uisum fuit. Insuper primum pollicis articulum diuides, eiusmodi ossibus destitutum, & laxum admodum. Idem quoque in postbrachialis & brachialis ossibus experieris, ac longè diligentissimè brachialis ad cubitum articulo animum accommodabis, quòd hic cartilago examinanda ueniat, ulnam à brachiali dirimens. Quinetiam perpende obsecro, stylum imitantem processum non procerius extra sinum, quo brachiale excipitur, prominere quàm radij appendicis mucronem. Dein expendito, parem ligamenti huius articuli in utroque latere formam esse, ut unà mecum omnibus quoque similem usum ascribas, ne quum Naturam celebrare instituis, illi inartificiosissimam constructionem, cum Galeno imponas. Recta nunc summa manu, priorem cubitum flectentium musculum suis principijs liberato, quorum exterius ex suo sinu eleuandum est, & ligamento articuli humeri ipsum continente recta sectione dissecto id à scapulæ collo adimeris, interiori ualido quoque cultello ab interiori scapulæ processu diuidetur, & utroque principio deorsum reflexo huius musculi carnosa insertio in os humeri animaduertetur: quæ dissecta ad radium usque sola manu ab subdito musculo iste prior auelletur. Vbi uerò huius insertionem intuitus fueris, is appensus seruabitur, & posterior ab humero deorsum ad ipsius quoque insertionem ducetur. Posteriores eadem ratione aggredieris, primum illum qui ab humeri ceruice pronascitur liberans, ac dein illo cui scapula initium præbet, ut postmodum hoc deorsum tracto, secundum animaduertas ipsi innatum, ac sub illo ab humero prodeuntem. Quando itaque hi ad insertionem producti sunt, neque ullà fibrarum insertionem animaduertentis, cubiti articulum subinde flectito & resectito, examinaturus num uel tantillum quidem extra rectum tramitem dimoueri queat, quòd quum in articulo solis ligamenti hærenti, & iam propemodum luxato obseruas, quid fieri in nobis arbitrabere, articulo tot musculis adhuc uestito? Ut tamen hæc omnia exactius rimeris, ossa inuicem seungenda sunt, non solum humeri cum ulna articuli gratia, uerùm & radij cum humero, & radij rursus cum ulna.

A. Admi-

**
Reliqua ad musculorum manus administrationem pertinentia.

De Administratione uenarum, arteriarum, & neruorum manus.

Primum itaq; à summo humero ad pollicis usq; unguem in cute sectionem aded leniter duces, ut cornosam membranam non uulneres: deinde sectionis labris inuicem diremptis, omni studio laborisq; patientia cutem à carnea membrana ita auferes, ut adipem omnem membranæ adhærere sinas, studioseq; expendas, ne uenam quampiam aut neruulum cuti connexum sinas. & si fortè aliquem ramum cuti exporrectum negligentia diuiseris, atq; cum cute aliquousq; à carnea membrana seiuueris, illum à cute sedulo refeca, & carnea membranæ ita atq; prorepebat, obtendito, ac dein cutem, quemadmodum cepisti, admitto, nullibi cutis aliquid, neque in brachio, neque in cubito, neque in manu extrema relinquens. Iam uenulas & neruulos obseruabis, duræ membranæ qua brachium attolentem integit musculum oblatos: dein primum neruum brachij, qui carnosæ membranæ aliquousque in externa brachij sede exporrigitur, dein ramulum tertij nerui inter musculum brachium attolentem, & cum qui brachium pectori adducit, in carneam membranam hic in anteriori brachij sede disseminatam. In posteriori autem brachij sede & inferiori regione externi lateris brachij neruorum furculos expendes carnea membranæ à quarto neruo brachium ingrediente deriuatos, simul cum ramo quem externæ cubiti sedi obliquè offert. Mox sexti brachium petentis nerui, seriem uniuersam expendes: ea enim tota carnea membranæ duntaxat exporrigitur. Iam humeraria secundum internum latus musculi brachium attolentis, egressum spectabis, & ramulos quos hinc inde donec cubiti attingat articulum dispensat. Ad cubiti autem articulum ramum obseruabis obliquè deorsum ad communis uenæ constitutionem, ab humeraria diffusum: dein eum, qui secundum radium in posteriora cubiti ad paruum usque fertur digitum, axillaris uenæ ramum sibi asciscens. Ramum uerò quem humeraria raritè ad articuli cubiti profundiora mittit, si modo ad fuerit, etiam citra sectionem expendes, axillaris uenæ portioni animum accommodans, quæ sub media longitudine brachij carneam membranam subit. Hanc enim ramum ad communis uenæ constitutionem promere ceenes: dein alios ipsius ramos secundum ulnam, seu inferiorem cubiti regionem ad brachiale ferri spectabis, & etiam animaduertes huius portio- nis suboles per interiore cubiti sedem uariè admodumq; implicite ad brachiale usque & manus uolam excurrentes. Præterea communis uenæ seriem uniuersam quoq; intueberis, ad secundi brachij petentis nerui propagines animum dirigens, quæ ab illo producuntur, simulatque in cubiti articulo carneam membranam ex alto adit: ad hæc ramum quarti nerui etiam spectabis, qui externæ cubiti sedi ad brachiale usque spargitur. Neruos autem digitos implicantes, aliquo pacto etiam modo cernis, uerùm magis conduxerit, eos tum primum expendere, quàm radices ipsorum ad digitos usque perdu- xeris. Postquam itaq; hæc omnia non refecta adhuc carnea membrana diligenter non sine magno usû spectaueris, carneam membranam unà cum ipsi annexis uenis & neruis à succumbentibus musculis au- feres, ac mox musculum, cuius beneficio brachium pectori adducitur, ad ipsius usque infectionem ab illis quibus adnascitur partibus, liberabis. idem & in illo molieris, qui brachium attollit, & qui scapula- lam mouentium primus & secundus habentur, dein clauiculam à summo humero refecabis, & muscu- lum auferes à pectoris ossè & clauicula mamillari capitis processui insertum, & eum qui à scapula ossi uimitanti implantatur, & eum quoque qui à prima pronatus costa, transuersis processibus ceruicis uertebrearum inseritur. Cæterùm, quum hos adimis musculos parum curandum est, num illos auferas illafos, parumq; uulneratos, hic enim non musculorum, sed uasorum natura uenit discenda: & perpetuo cauendum est, ne uas non autem musculus uitietur. Si itaque ad hunc modum accuratè hos mu- sculos ademeris, in ceruicis uertebrearum latere neruorum radices seriesq; eleganter occurrent, qui ab illis profiliunt uertebriis: atque ita etiam plexum neruorum in brachium excurrentium obseruabis, à quo seriatim cuiusque nerui digestionem persequeris. Ac primus occurrit qui musculo brachium at- tollenti præcipuè offertur: deinde secundus & tertius, quorum seriem commodius spectabis, si capita musculi cubitum flectentium anteriori illinc unde prodeunt, liberaueris, atque à subdito illi muscu- lo ad infectionem usque ipsius detraxeris. Mox enim ita præter secundi & tertij nerui ad brachium in- gressum, etiam quarti & quinti & sexti nerui, & dein arteriæ & axillaris & humerariæ uenarum in- gressum adiuuenies, sensimq; singulorum seriem sequeris, quæ in secundo neruo obseruata est prom- pta, & tertij quoque nerui series ad cubiti usque articulum in propatulo est uti etiam & quinti nerui & sexti. Quartus autem neruus qua secundum brachij os uersus externum illius tuberculum retor- quetur, non occurrit, nisi obliquè secundum nerui ductum musculos cubiti extensionis autores disse- cueris, neruiq; progressum ita uitiatu musculis persequutus fueris. Vbi autem hunc ad externum cu- biti articuli latus usque deduxeris, ramosq; quos hæctenus in progressu edidit, examinaueris, muscu- lis ab externo humeri tuberculo principium ducentibus à sua origine liberatis, ramos quarti nerui expendes, qui illis musculis offeruntur, & eam sequeris propaginem, quæ tandem externæ pollicis re- gioni, ut & indicis quoque & medij furculos exhibet. hanc enim leni negotio reperies, si musculo at- tendens bisido tendine brachiale extendenti. Iam quarti nerui propago similiter inquirenda est, quæ ulnæ exporrecta, ad brachiale usque excurrit, & musculis ab externa ulnæ sede initium ducentibus sue- culos depromit. Ut uerò reliquum tertij quintiq; nerui, & dein reconditæ axillaris uenæ portio- nis & manus arteriæ in cubito extremaq; manu progressum uideas, musculorum ab interno humeri tuber- culo originem, sumentium capita ueniunt liberanda, ita enim in anteriori cubiti articuli sede uenæ & arteriæ, & tertij nerui incubitus ingressus occurrit: & eleuato secundos quatuor digitorum articulos flectente musculo, ipsorum ad brachiale usque progressum etiam obseruabis, unà cum quinti nerui (qui secundum posteriora interioris humeri tuberculi in cubitum fertur) portione ulnæ exporrecta, atq; sub medio longitudinis ulnæ ramum diducente, qui in cubiti exteriora reflexus externa sedi par- ui digiti & anularis & medij furculos offert: quem leui negotio, quum in superficie propemodum dis- catur, adiuuenies. reliquum uerò quinti nerui & tertij progressum reperies, si transuersum in internæ brachialis sede repositum ligamentum diuiseris, ac dein exiguo cultello uenæ arteriæ, & eorum ner- uorum seriem ad extremos usq; digitos perduxeris.

A.
Administratio uenarum,
arteriarum & neruorum
manus,

De Administratione musculorum, tibiam mouentium.

Tibiam mouentium. Ab ilium ossis summo ad medium usq; tibiæ longa ducetur sectio, cutem, adipem, & carneam membranam diuidens, absq; omni enim arte cutis cum carnea membrana laniorum artificio ad mediam usq; tibiæ longitudinem attollenda est. Mox secundum femoris longitudinem in interna ipsius parte obseruabitur, sexti musculi membrana seu tendo, quem cutis modo à subiectis liberare cõuenit. eius igitur parte quæ anteriorem femoris sedem ambit, ad externum femoris latus deducta, eam quoq; quæ posteriorem sedem integit, similiter uersus extremum latus dirimere necessum est, quo manu transuersum inter ipsius tendinem & septimum musculum interiecta, & sursum deorsumq; mota, tendinis insertionem & musculi quoq; originem intuearis. Vbi originis locum inuenieris, nouacula, aut cultello, hanc ab ilium ossis spina absecabis, & illam digitis attollens, ad tibiæ usq; totum musculum auelles, accuratè tendinis istius amplissimi naturam & carneam huius musculi partem inspiciens, & musculum à sua insertionem pendente relinquens, quo postea ipsius funiculo rectius innoscatur. Post hunc primi musculi caput, ab anteriori summaq; ossis ilium parte cultello liberabis, & ipsius capite digitis apprehenso, absq; negotio ad insertionem usque à subditis diuelles. Mox nouacula à pubis ossi qua id alterius lateris pubis ossi cartilaginis interuentu committatur, secundi musculi initium dirimes, & illo similiter digitis apprehenso, musculum uniuersum ad insertionem usq; perduces. Iam nonum aggredi liceret, uerum commodius feceris, seuerso crure illos, qui à coxendicis ossis oriuntur, prius administraueris. Quod ut rectè succedat, necesse est insignè musculum, qui alteram natem constituit, auferre, quia spina ossis coccygis & posteriori parte ossis ilium spinæ enatus, magno femoris processui potissimum inseritur, femur, uti suo loco audies, morurus. Nouacula igitur huius musculi carneum principium ab illis unde prodit ossium sedibus est abradendum, ut à subditis musculis quoq; eleuatum, in latus commode reflecti possit. Aliàs enim ex coxendicis ossis appendice, pronati musculi sese suis capitibus non ostenderent, quæ sua exortus serie iam ueniunt dirimenda. Ceterum ut exactius uoti compos fias digitis in posteriori femoris sede, adhibita quoq; si uoles retusiori nouacula, musculos inuicem seingens, ut capitum mutuo incumbentium crassitiem leuiori cura coniectari liceat. Quod ubi præstititeris, utrunq; à coxendicis ossis absecabis, & tertij capite in manum sumpto ad ipsius insertionem à subditis detrahes. Quum uerò quarti etiam musculi caput similiter diuellis, sedulo attendendum est illi carneæ parti, quæ à femore pronata, quartum auget. Hæc enim cultello à femoris ossis liberanda est, priusquam totus musculi ad insertionem perducatur. Iam quintus Galeni musculi erat dissecandus, uerum noster ipsi incumbens sese adeo manifestè offert, ut admodum naturæ artificij admiraturus sis, quæ illum sinum tam affabrè exculpserit, ut tertius musculi in illo repositus unà cum hoc, ac si unus ambo essent, à Galeno auulsus fuerit. quapropter huius quoq; capite ab ossis coxendicis appendice liberato, totus musculi ad suam quoq; insertionem detrahetur. In præsentia quintus Galeni musculi se ad amussim in lateribus, & posteriori sede ostendit. Verum quia femoris motibus subministrat, opportunius in femur agentium musculorum sectione administrabitur. Quamquam nihil etiam prohibeat ipsius capite neruo à coxendicis appendice liberato illud deorsum trahere, transuersisq; sectionibus ab illo, qui ipsi in anteriori sede adnascitur musculo, diuidere. Vt simul & huius, & carneæ illius partis insertionem ortumq; intuearis. Verso nunc crure, noni musculi principium altius nonnihil inter quosdam femoris motores reconditum ab ossis coxendicis tuberculo separabis: quod ubi digitis attraxeris, ad patellam usq; citra sectionem adimetur, & liuida ipsius substantia, quæ sinui octaui est septimi musculi insidet, unà cum ipso sinu spectandam sese exhibebit. Hoc ad patellam relicto, septimi musculi exortum ab ossis sedulo derades, & musculi principium sensim in exteriora reflexo, ab octauo musculo illum ad patellam usque liberabis. Octauum uerò operosius à femore deradere conuenit, quum undiq; ferè ossi adnascatur: ubi tamè ad patellam usq; abrasus, atq; unà cum septimo & nono à femoris ossis reflexus erit, opere præcium feceris, si singulorum musculorum motum expendis, quod pari ratione atq; in alijs musculis præstiturus es, illorum scilicet capitibus ad sedes unde pronoscuntur attractis. Verùm hic tibiæ motus propter frequentiam in genu & femore uulnere tibi tantus esse debet, ut pede à tibiæ abseccto, & tibiæ carnibus quam possis examussim citra horum musculorum læsionem adeptis, ipsos aggredi debeas. Neq; sanè pedem cum tibiæ carnibus ademptum esse sat est, imò nihil æquè conducet, atq; omnem carnem coxendicis articulo incumbentem unà auferre, ne femoris motus tibi cum alijs anatomicis in hoc opere illudat. Nudo enim articulo semper unà intuebere num femoris caput uel tantillum in suo sinu mutetur. Et quo minus præter rectam flexionem extensionemq; tibiam immoto femore, aliam nullam moliri conspicaberis, expende quanto minus id in nobis tibiæ præstet, quum tot carnibus undiq; femur circumuestitur. Porò extendentium tendinum permixtio nouacula inquirenda uenit: ut scilicet intuearis, quis musculorum insigniorem commixti tendinis portionem obtulerit. Quinetiam attendendum erit cuiusmodi patellæ in illo tendine nexus sit: ac demum qui nullius ligamenti beneficio, imò nullius prorsus corporis interuentum patella femori innitatur.

Femur mouentium. Vide in sequentibus, sub signo *.

Pedem mouentium. Vide in sequentibus sub signo λ.

Venarum, arteriarum & neruorum. Vide in sequentibus signum μ.

R.
Administra-
tio seu sectio
cruris, & uel

De Administratione musculorum, femur mouentium.

Admini-
stratio mu-
sculorum,
femur mo-
uentium

Etiam, qui femoris motibus præstant musculorum administrationem, ab extendentibus merito in illo crure, in quo tibia motores aggressus es, exordieris. Assumpta itaq; ex minus fragili ferro nouacula, quæ ossis impetum aliquando sustinere possit, primi musculi caput (si modò dum mouentes tibiam musculos dissecas, illud non abstuleris) ab osse coccyge & ilium ossis dorso transuersis sectionibus niteris abradere, quousq; in secundum musculum incidas. Quando autem uniuersi musculi principium ab osse derasum erit, licebit hoc reflectere, & solis manibus (nisi nouacula quoq; uti uoles) à subditis partibus ad magnum usq; femoris processum liberare. Quod ubi præstiteris ipsius longam intueberis insertionem, procul etiam sub magni femoris processus radice descendentem. Hæc enim non uulgariter uenit perpendenda, uti neq; huius musculi forma substantia, fibrarum ductus, & manus uel abscessum duntaxat nomine, quos crebrò in ipso, & præcipuè iuxta magnum processum in illius tendine incidimus. Secundus dein pariter ab ilium osse nouacula dirimendus est, mente adhibita, ne tertij quoq; principium unà adimatur, exortus enim continuus, quæ linea duntaxat interflingitur, utrunq; musculum unà facillè auferri sinit. Vbi itaq; sensum reflexo secundi musculi initio, & transuersis semper secundum ilium ossis dorsum factis sectionibus ad tertij musculi principium deuenieris, secundus iam totus uenit reflectendus & manibus attractus, ad insertionem usque à tertio diuellendus. Tertius quoq; eadem ratione ab ossis ilium dorso post secundum abradetur: atq; hoc ad ipsius feriam insertionem deducto, quartus ab ossis sacri lateribus cultello auferetur, & manibus apprehensus, ad magnum usq; femoris processum à ligamento, cui innititur ex coxendicis articulo dirimetur. Facillima enim horum postquàm primum administraueris, est aggressio, qua obita, licebit singulorum motibus examinatis, omnes quatuor abijcere. Quintum post hos musculum à coxendicis ossis infima sede, & pubis osse acutiori nouacula simul totum callide abrades, & ad suam in femur insertionem illum perducens eam accuratè obseruato, non neglectis ipsius inscriptionibus, seu delineamentis, fibrarumq; ductus differentia. Animum etiam dum hunc præscindis accommoda, ne simul quoq; octauum musculum tanquam quinti partem incautus auferas. Quinto itaq; à femore rescisso, acutiori cultello à lateribus corporum undecimæ, & duodecimæ thoracis uertebraarum, & trium primarum lumborum, sexti musculi caput uenit liberandum, & capite eius apprehenso, totus muscululus ad paruum usq; femoris processum à subditis est dirimendus: quod si uoles, solius manus ope perfeceris, nisi fortè & hunc musculum, quum dorsum mouentes administrares, iam dudum inspexeris. Postquam uerò ipsius tendinum, & quo semper pubis os fertur, sinum indagaaueris, septimus opportuè aggredietur. Hunc itaq; nouacula transuersis ductis sectionibus, ab interna ossis ilium sede ad coxendicis usq; os quà descendit erades, & musculo manibus eleuato, ad minorem usq; femoris processum, ipsius insertionem consideraturus, detrahes: non præterita inuicem sinus, sui quo deducitur, inspectione. Mox octauum transuersa linea à pubis osse absciditum usq; ad insertionem, quæ similiter suo principio lata est, diuelles: obseruans interea, ne nonum quoq; imprudens adimas. Duo qui adhuc supersunt musculi, quoniam pubis ossa dum uesicæ & fedis spectares musculos dirempta sunt, atq; iam unum tantum crus, in quo tibiam mouentes musculi administrabas, ad manum habes facillè secabuntur. Nonum itaq; & decimum à pubis osse & coxendicis abrades, & ipsorum connexum & in maioris femoris processum, sinum ac implantationem examinabis, nequaquam perfunctoriè præteriens decimi reflexum, & quæ ad huius latera undiq; nascitur musculosam substantiam cum decimo musculo ad insertionem usque exportocetam. Quum hos femur circumuertentes rescueris, membrana se spectandam offert, totum pubis ossis foramen comprehendens, & hoc loco sibi utrinq; incumbentes musculos dirimens. Similiter etiam ab acuto coxendicis ossis processu, in quinti sacri ossis lateris durum ligamentum produci contueberis, cui quartus femur mouentium musculi innitebatur, quodque hæc ossa firmius committit. Deinde aliud iam dudum sepe obreuerit ab eodem sacri ossis latere, cui nuper dictum inseritur, enatum, atque in posteriorem, illicq; elatiorem coxendicis ossis appendicis sedem insertum.

Admini-
stratio mu-
sculorum,
pedem
mouentium.

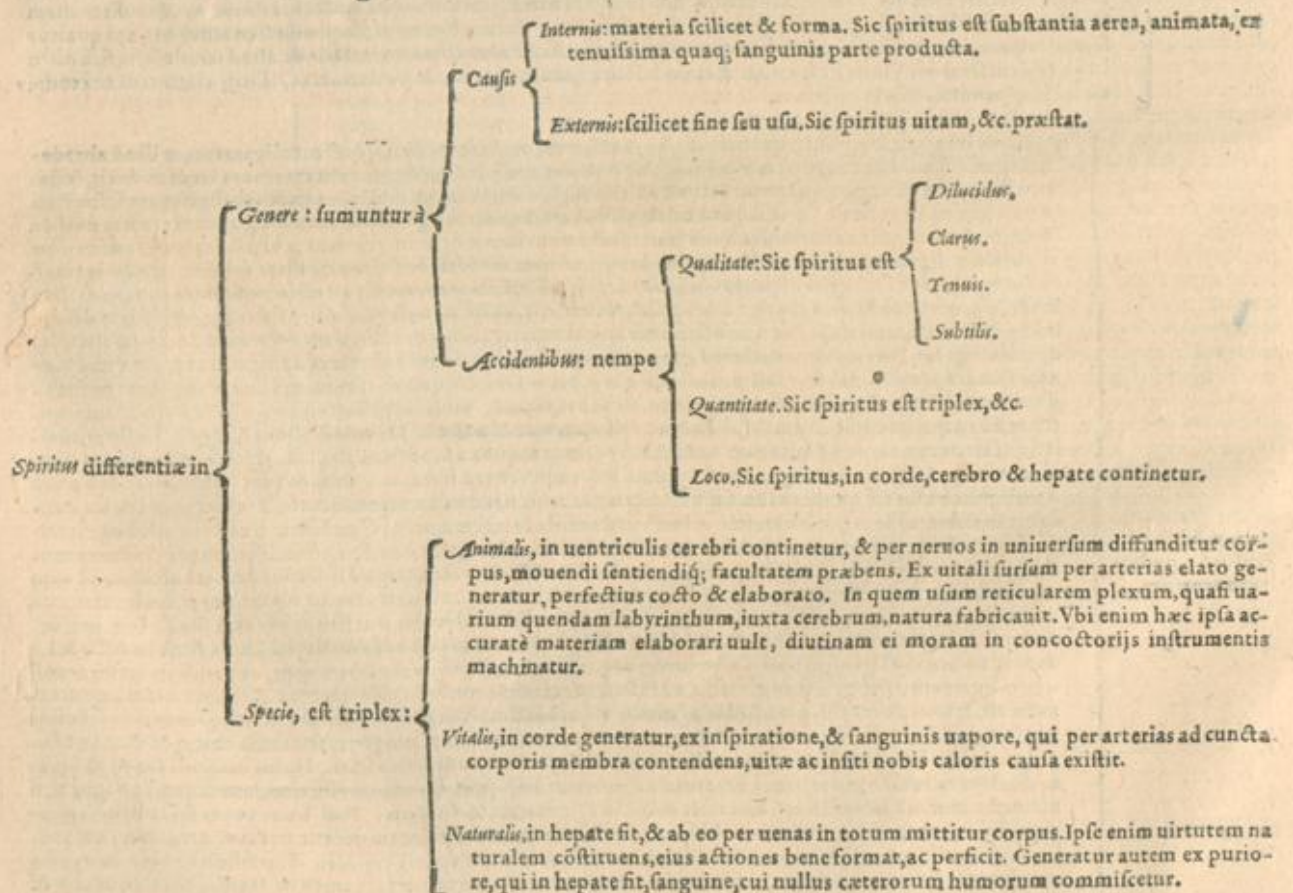
Tempus itaq; erit, à musculo quatuor digitorum secundum internodium, flectente ligamentum illud abradere. Deinde sedulo à calcis osse musculus ille liberabitur, qui paruum digitum in externum latus abducit, & statim ille, qui pollicem in internum latus à cæteris digitis amouet, ut musculus quatuor digitorum secundum articulum flectens sese offerat, isq; à calcis osse liberari queat, ac postmodum ad digitorum radices duci. In tendinum uerò ipsius administratione pari modo ut in manu fieri præcepimus, cultello exiguo transuersum digitorum ligamentum secundum ipsius longitudinem diuides, ac deinde qualiter subditos tendines transmittant, atque in secundos articulos inserantur spectabis, sectionem rursus ad tibiam posteriora conferens. In enim in poplite latitans musculus adeò pulchrè occurrit, ut ipsius naturam non minus atq; ego illam describere possim intuere ualeas, & non oscitanter animaduertere integrum sit, num uel minimum tibiam flectionem opitulari queat. Hæc intuitans illum à genu articulo liberabis: & nisi articulum ad ligamentorum inspectionem seruare propositum sit, nihil prohibet à tibia femur liberare, quo commodius tibiam & pedem postmodum pertractes. Absecto igitur aut relicto, ut lubet, femore, musculum secundum pollicis flectens internodium, suo principio liberatum à subditis ad calcem usque detrahes. Deinde & illum quoque similiter auelles, qui tertium quatuor digitorum os flectit. Ut iam utroque ad suos sinus deducto, transuersa ipsorum ligamenta longa sectione diuides, ac postmodum ipsorum X literæ instar in cubitum examinare liceat. Ille enim è uestigio obuius est, quum ex suis sinibus detractos tendines, à pedis planta deorsum reflectis: neque ita duntaxat in cubitus ille conspicitur, imò etiam portiuncula se offert à musculi pollicem flectentis tendine illi admixta tendini, qui tertium indicis internodium flexurus est. Quinetiam hæc administratione occurrunt musculi quatuor digitorum pollicis adducentes, quos à calcis osse liberatos, atq; ad insertionem perductos, unà cum tendinibus, quibus illi porriguntur, adimere conuenit, ut carnea moles primos digitorum articulos flectens, inspicatur: quam ex tuo arbitratu, aut prorsus à pedis ossibus abrades, aut illis connexam sinis. Iam musculus, qui adhuc in posteriori tibiam sede reliquus est, quiq; pedis motibus famulatur, à fibula & tibiam osse, & horam membraneo ligamento ad posteriorem usq; interni malleoli sedem liberabitur, ac peculiari ipsius transuerso ligamento longa sectione diuiso, ad insertionem usque musculus ille ducetur. Cæterum iam opportunum est, & anteriores tibiam musculos aggredi, atque hic omnium primum transuersum ligamentum sectione per longum facta diuidere conuenit. In quo opere magna tendinum congeries sese exhibebit, quorum (ut singulos ordine intuearis) primum tendinem attolles, pedem mouentium sexti. Huius musculi caput aliorum musculorum modò, ab exortu liberatum ad insertionem usque ducendum est, quod mediocri sit negotio, si utrinque musculi latera ab ipsi connatis cultello aut nouaculo diuiseris. Post hunc totus sese ostendit quatuor digitorum extendens, musculus: ubi hic à tibia liberatus ad insertionem ductus erit is aggredietur, qui pollicem extendit quem similiter à tibia liberatum ad insertionem ducere expedit. Supersunt in tibia duo pedis motibus famulantes musculi, qui fibulæ exporriguntur. Horum sectio à ligamenti transuersi inter calcem & fibulam positi, dissectione inchoabitur, & deinde tendinibus eleuatis, uniuersum musculorum corpus à fibula dirimetur, ut postmodum ipsorum insertionem liquido uideas ac demum musculos, qui superiores pedis sedem occupant, suis principijs liberatos, ad insertionem perducas, atque ita uniuersæ musculorum fabricæ, summam manum imponas.

De Administratione, uenarum, arteriarum, & neruorum cruris.

Administratio uenarum, arteriarum, & neruorum cruris:

Ceterum priusquam cruris neruos & uasa inquireas, etiam diligenter obseruabis neruorum ex lateribus thoracis uertebrae proficientium distributionem, quam tunc demum oportune inuenies, quum sedulo illorum distributione perfecta musculorum dissectionem spectatissimam habes, qua hic non minus indiges, quam ante musculorum administrationem absolutissima ossium cognitione. Quum itaq; ad lumborum uertebrae usque deuentum erit, ab inguine ad pedis usque pollicem similiter atq; in manu sectionem duces: cutem ad carneam usque membranam diuidens: ut dein uniuersam cruris & pedis cutem illa carne membrana, & uenis, & arterijs, & neruis inter hanc, & cutem excurrentibus ad carneam membranam relictis eodem modo (licet laboriose) auferas, ac mox quatuor neruorum crus petentium radices exortusq; inuenias, quos reperies neruos à lumborum uertebrae, & sacro osse proficientes, secundum ipsorum seriem subsequendo. Deductis autem ad crus quatuor neruis, primi nerui sobolem obseruabis, carneae membranae in externa femoris sede exprorectam, dein secundi nerui sobolem in anteriori femoris sede ad carneam membranam diffusam, atque hic uenam obseruabis per femoris & tibiae interiora ad pedis usque summum simul cum illius rami sobole exprorectam. Tertij nerui sobolem carneae membranae oblatam inuenies, si inguini animu adhibueris. Ut autem quarti nerui rami, in carneam membranam diffusum, inuenias, primum femur mouentium musculum ab ilium osse & sacro coccygeq; ad insertionem usque liberabis, moxque quarti nerui truncum, eumq; ramum spectabis. Quo inuento etiam ramum quarti nerui in carneam membranam iuxta popliteum, femorisque humilliora diffusum absque sectione inquireas, & dein quarti nerui ramos tibiae cuti multifariam simul cum uenis deproptos, in carneam membranam peruestigabis, & mox ad inguina reuersus, primi nerui seriem in musculis occultatam culcitra per musculos quares, quod & in secundo & tertio facies, quanquam cum tertio etiam arteriae & uenae propaggines inueniendae sint, quae per pubis ossis foramen in femur delabuntur. Venam autem & arteriam insigniores femur petentes dissectis uitiatisque musculis sensim adinuenies, & ipsarum obseruatis ramis progressum eorundem sequeris, quia secundum femoris os retorquentur, ac popliteum unà cum quarto neruo aduunt. Atq; ubi tria haec uenam scilicet arteriam & neruum repereris, qui in poplite diuidantur peruestigabis, & musculis ligamentisq; uariè dissectis, uniuersam ipsorum seriem discies: quod sanè feceris facile, quanquam laboriose, si modo horum distributione sedulo praelecta, & mox de humani corporis fabrica Epitomes tabulis ob oculos positis, exactam ossium musculorumque cognitionem habueris. Est enim in hominis partibus accuratè discendis, diligens ordinis habenda ratio.

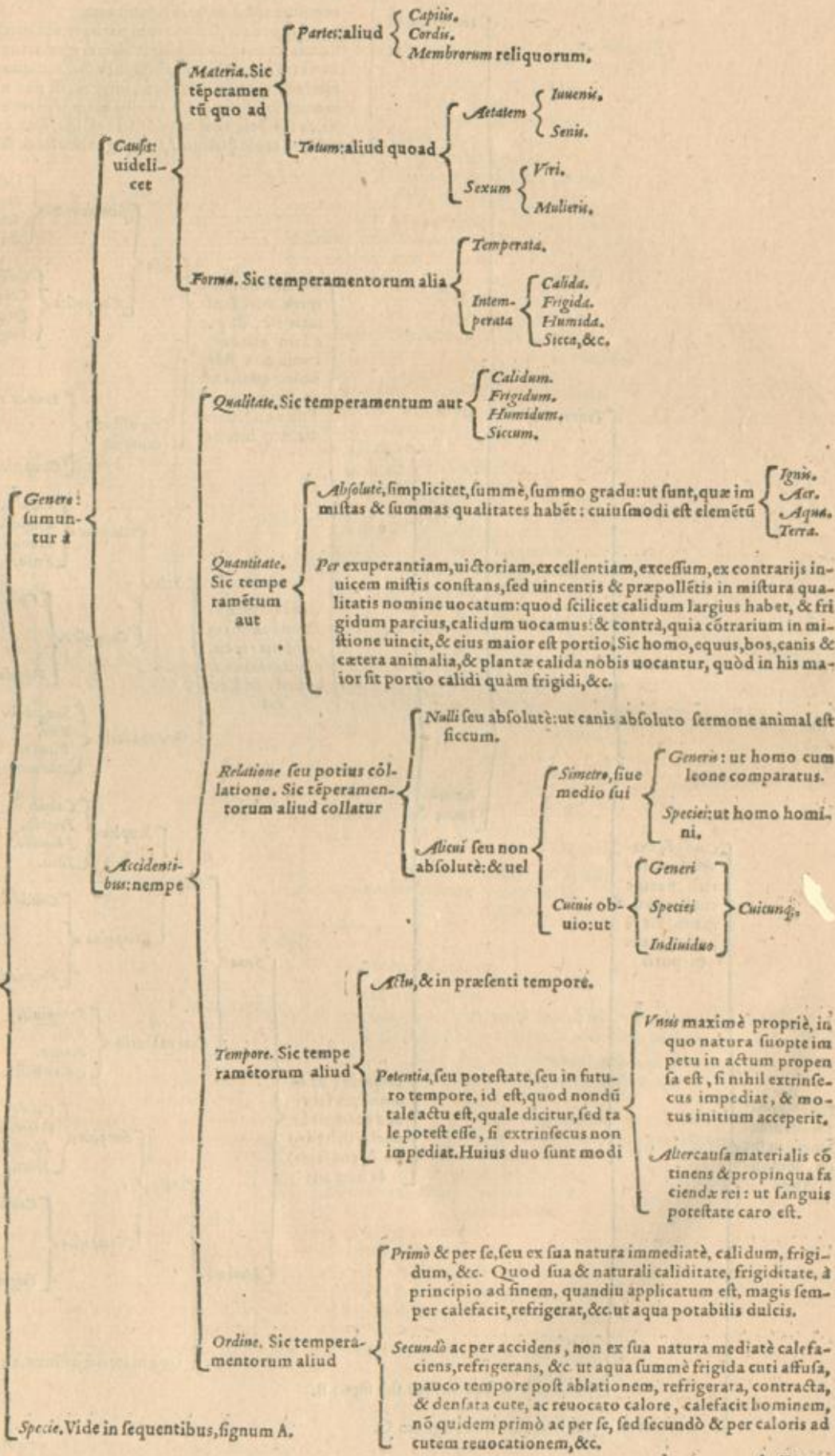
De Spiritibus, in genere & specie.

De Tempe-

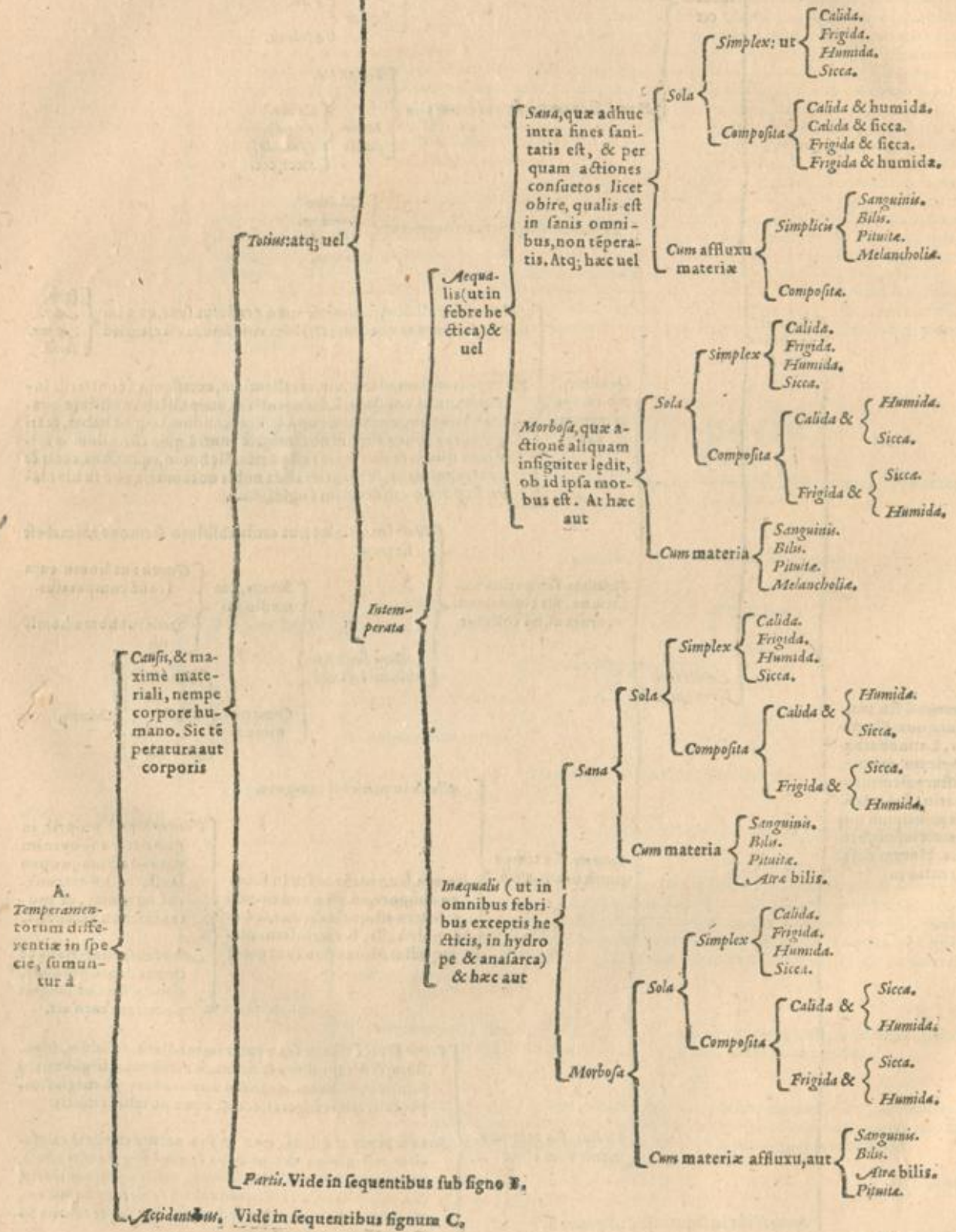
De Temperamentorum differentijs, in genere.

Temperamentū seu temperatura, quæ Græcis *χρῆσις*, Latinobarbaris cōplexio dicitur, est mixturæ elementorum ratio, siue qualitatum principum quæ elementis insunt, harmonia. Horum differentie in

Pondus, quæ ex cōtrarijs, æqua portione coeuntibus, constat: ita ut sit temperamentum uerè & omnino mediū. Hanc æqualitatem secundum Physicos impossibile est inuenire in homine. Verum mediū in toto animalium genere, homo est. Mediū uerò in hominum specie, est eufarcos, id est, quadratus, qui nec crassus nec gracilis, nec calidus, nec frigidus appellatur, nec alio quouis nomine excessum uel defectum significante.

Justitiam, quæ non cōtrariorum paritate, sed mediocritate suæ cuiusq; naturæ conueniente æstimatur: uel quæ congruam decoramq; generis sui æquabilitatē obtinet. In summa, quæ ueluti omnibus numeris & partibus absoluta, integrè, & pro naturæ ipsius ratione, munere suo fungitur. In nullis enim tēperatis animalibus & plantis, ea temperaturæ æquabilitas existit, quæ ex pari elementorū cōmistorū mole spectatur, sed quæ animalis & stirpis naturæ cōuenit.

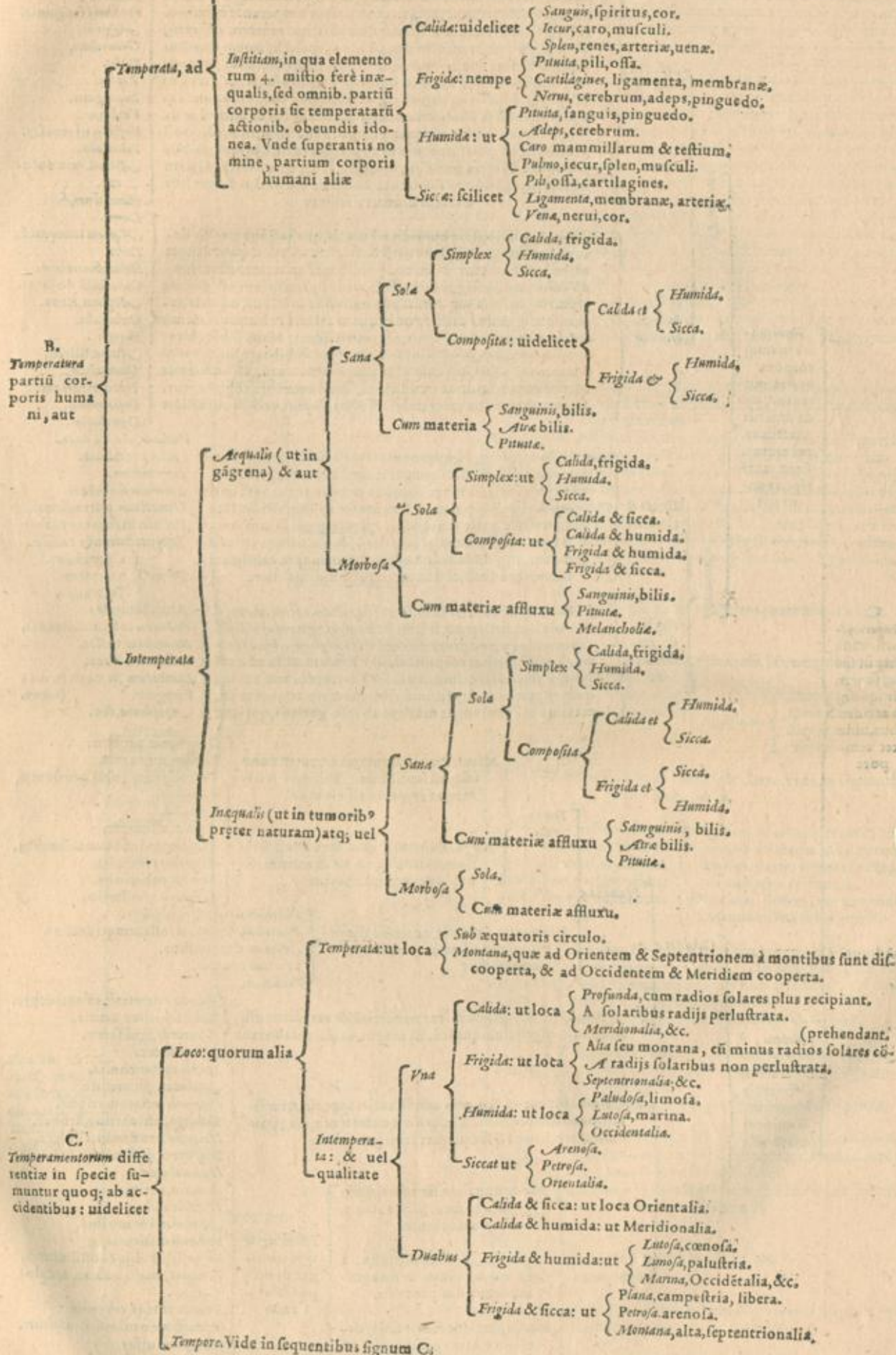
Causis, & maxime materiali, nempe corpore humano. Sic tēperatura aut corporis

A. Temperamentorum differentia in specie, sumuntur à

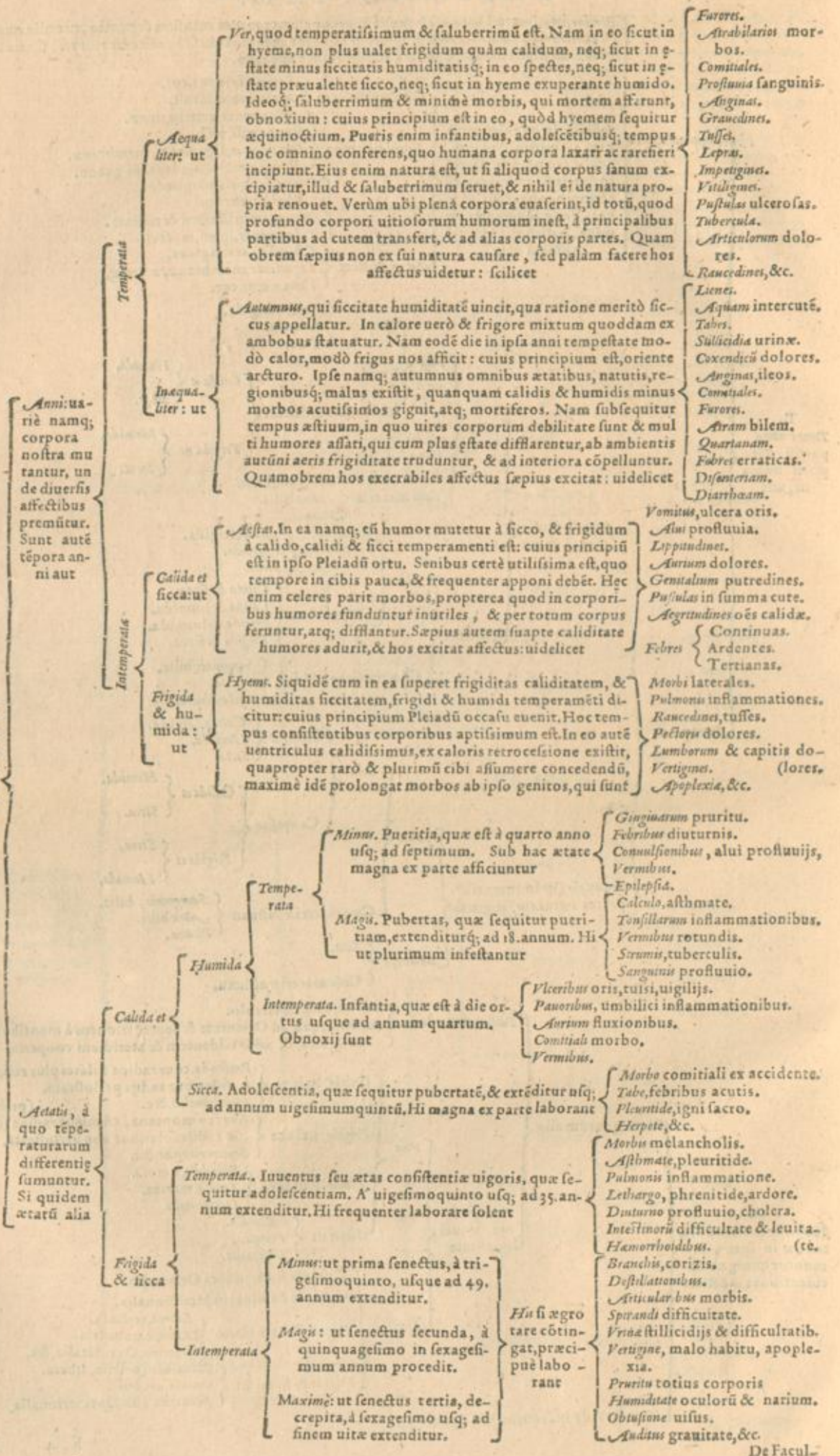
Inæqualis (ut in omnibus febribus exceptis hecticis, in hydrope & anasarca) & hæc aut

B. Temperaturæ

Ponlus, in cuius mistura est æqualis quatuor elementorum mensura & portio, nec ulla qualitas alteri contrariæ præpoller, sed in ipsarum quatuor medio exquisitè posita est: ut est ₂ Cutis interna, & summi digiti manus, hominis ad iustitiam temperati.

C. Temperamentorum differentie in specie, sumuntur quoque ab accidentibus, videlicet tempore

De Facultatibus animalibus, in specie.

Anima rationalis, Mens, Intelligentia, quæ diuina est quædam substantia, incorporea, splendida, ætherea, simplex, impatibilis, immortalis atq; perpetua, humano corpori infusa, & ab eo per mortem & corporis dissolutionem separabilis, ad cuius productionem corporis dispositionis omnino nõ cogunt, quamuis præcedere sit necessarium, & sine ipsis corpus informare, & ei adhærere anima nequeat. Hæc à prima hominis generatione corpori immergitur, & multo humori infunditur, à quo uires offenduntur, caligant, & obtenebrantur, non aliter quàm à lignorum uiridum multitudine flamma ignis. Quò fit, ut infantes sint nullius rationis participes. Verùm procedente tempore humore diminuto, & toto corpore aridius redito sese ostendit, uiresq; suas in publicum profert, ut flamma, quæ sensim lignorum humorem excutens, se ipsam accendit, auget ac paret facit, quæ antea ferè extincta iacebat. A summo opifice nobis hæc data est, ad beatitudinem consequendam, nempe intellectus, diuina animi potestas, quæ homines Deo similes sunt, & Deo copulari adest. Hæc multum excellit Ratione (quæ est uis totius mentis & pars optima) & Memoria, ut quæ rerum Sensibus & Rationis beneficio intellectuum fidelis sit custos. Cæterum principium etiam à Mente ducuntur prudentia & Sapientia.

Voluntas, quæ est libera quædam animæ facultas, id tantum quòd bonum est amans, & prosequendum eligens, ut sit in exultis rerum usu, & cognitione ingenij de rebus huius uitæ bonis, & malis, ueris & falsis, delectus, deliberatio, consilium.

Separabilis à corpore

Maximè princeps

Inseparabilis, & inherens corpori, & cùm bestijs quodammodo cõmunis: & uel

Propria

Communis: Somnus, Vigilia, Insomnium.

De quibus in tertia parte huius libri.

Visus à priore cerebri parte per neruum opticum in oculum proficitur: cuius

Organum, Oculus, atq; huius partes

Principales, Humor cristallinus.

Ministræ, Humor uitreus, Spiritus uisorius, Nervus opticus, Membranae.

Obiectum, Color & Lux. Vide in sequentibus sub signo A.

Auditus à cerebro per neruum mittitur in internu auditorij meatus partem, quæ aeræ naturæ est, hic uerò à sono mouetur: cuius

Organum Meatus internus, ubi neruus dilatatur. Auditorij neruus. Partes omnes in meatus anfractu existentes. Obiectum, Sonus, de quo uide in sequentibus sub signo B.

Oloratus: cuius

Organum, est cerebri pars illa, quæ singulis naribus unà respondet, à cerebro explanata, longa & curva, ad quam olores perducuntur. Vel sunt cerebri uentriculi anteriores. Obiectum, Olor. Vide in sequentibus sub signo C.

Gustus:

Organum, Lingua & palatus, quæ à cerebro animalem facultatem per neruos quartæ coniugationis suscipiunt. Obiectum, Sapor: de quo in sequentibus sub signo D.

Tactus: cuius

Organum, Neruus est, cui tribuit natura tangendi facultatem à cerebro distributam. Sunt hi nerui alijs molliores & humidiores. Obiectum, Qualitates primæ & secundæ, de quibus uide in sequentibus sub signo E.

Propria: sunt quinque,

Sensitiva

Communis: Dolor, Delectatio.

De his in sequentibus sub signo F.

Motiva seu Motrix facultas, quæ motum seu facultatem mouendi uniuerso corpori per neruos à cerebro & spinali medulla ortos, præstat.

Minus uoluntaria, Vide in sequentibus sub signo G.

Voluntaria, seu animalis, quæ in cerebro suum habet domiciliu: atq; hæc uel

Facultas est causa quædam esse & fieri: uel est causa actionis: & est uel

Minus princeps: & uel

A. Obiectum

A.

Obiectum uisus Color, Lux & Lumen est. Est autem Lumen spiritalis quaedam substantia, quae sese per medium aerem, aut aquam, aut per corpora perspicua effundit. Color autem est extremitas corporis perspicui, in corpore terminato: id est, color est qualitas in extremitate corporis terminati siue opaci, quae perspicuum tangit. Huius generatio apud Philosophos diuersa. Quidam enim lucem coloris, & omnium uisibilium obiectum esse sentiunt, nec colorem aliud quam diuersam lucis terminationem in perspicuo aut opaco credunt. Sicut uidere est de coloribus iridis, halonis, & pennarum in collo pauenis aut columbae. Alij uero colorem generari aiunt ex multiformi admittione opaci uel transparentis, cuius per se actus est, lumen productum a luce, tanquam primo colorum obiecto. Lucis autem concursus necessarium ex eo arguunt, quod in eclipsi solis omnes colores solita priuantur uenustate. Nonnulli uero colores iridis & halonis reales esse negant, nec permissione corporum colorem fieri posse, ex eius simplicitate arguunt: sed ipsam qualitatem simplicem ex actione, qualitatum primarum in corporibus derelinqui assueuerant. Itaque ad generationem colorum extremorum, qualitatum primarum, actionem & lucis diuersam in alteratis terminationem concurrere probabile est, & hoc quidem in extremis. Medij autem colores ex diuersa extremorum permixtione fortasse fieri habent. Sunt autem colores

Extremi } Albus.
Niger.

Medij } Ruber.
Flauus.
Purpureus.
Ceruleus.
Viridis.

B.
Obiectum auditus in corporibus

Animatis, & quidem

Pulmonem habentibus. Vox est. Haec fit ab aere in pulmonibus attracto & contento, uolentius expulso. Vel uox est, ictus aeris attracti inspiratione ad gurgulionem. Fit is certa quadam proportionem impulsus & ictus, quae expirationis imaginationi respondet. Vel uox est animantis sonus, qui de instrumentis ex meatibus & officina inspirandi attollitur: ortum habens hinc, quod spiritus redditus percutit aerem in arteria contentum, aut ipsam arteriam. Ceterum uox uel est

Non habentibus pulmonem

Sonus est, cuius generatio fit corporibus durioribus concussis inuicem. Nam in corporum duorum collisione aer uehementius impellitur. In mollibus uero corporibus, quae in contactu nullum ferunt aerem intermedium concutiant, aut nullus sonitus editur, aut is paruus erit, & qui sensum effugiat. Sonus est accidens, non quidem prima qualitas, sed a primis orta: uel est secunda qualitas.

Inanimatis

Magna & grauis, quae fit a uiribus ualidis multum aerem mouentibus, quem non ualent celeriter expellere.
Parua & acuta, quae fit paucis aere moto, quod euenit uiribus ualentibus, atque angustis existentibus meatibus.
Acuta & magna, fit a uiribus ualidis multum aerem mouentibus, qui ad uires collatas non est multus, sed potest ab ipsis uehementius propelli.
Acuta, si is paucus fuerit aer, ad uires collatus.
Parua, si simpliciter fuerit paruus aer.
Grauis, si uires inualidae fuerint, ac multum mouent aerem.
Aspera, fit multo aere per ampliores meatus tardius moto.
Lenis, fit paucis aere per angustiores meatus celerius moto.

C.

Obiectum odoratus Odor, qui nihil aliud est quam fumosa exhalatio. Cuius causa efficiens est ignis uel calor, subiectum uero seu medium, aer uel aqua. Odor namque per aerem uel per aquam diffunditur. Sunt autem odorum alij temperati, alij intemperati. Intemperati uel calidi uel frigidi, &c.

D.
Obiectum tactus, sunt Qualitates

Prima } Calidum, frigidum.
Humidum, siccum.

Secunda } *Molle, quod cedit carni: uel quod cedit, & non recedit in ambitum.*
Durum, est cui caro cedit: uel est quod per summa in sese non refugit.
Asperum, quod est inaequale. Lene, quod est aequale.
Grane, est quod deprimatur. Lene, est quod subleuatur.
Dolor, cuius cause } *Comprimentia, distrahentia, contudentia.*
Secantia, dirumpentia.
Excedentia, erodentia.

E.
Obiectum gustus, Sapor, qui est qualitas quaedam secunda ex primorum elementorum concursu & actione nata, gustus de potentia in actum motiua. Horum alij

Temperati } *Dulcis, est omnium temperatissimus. Hic solus nutrit, fitque ab humore aereo & temperato calore.*
Pinguis, qui dulci cognatus est. Fit ab humido aereo & temperato calore. Huius uis est } *Humectare.*
Mollire.
Laxare, etc.

Intemperati & uel

Frigida } *Inspidus, cuius natura frigida est & humida, & in uniuersum aquea & tenuis: quoniam huius substantia minimè elaborata est a calore.*
Acidus, adhuc frigidior est, sed tenuis substantia, ut sapor limonum. Huius natura est } *Infrigidare, extenuare.*
Crasa incidere, obstructions refocare.
Sordida mundare, putredines emendare.
Vomitum compellere, senium accelerare.
Melancholicis obesse.

Austerus, frigidus est, sed crassarum partium, ut pira, cotonea. Habet naturam ex frigida & terrena, & aquea substantia: } *Infrigidat, astringit.*
Crasa concipit, sanguinem minuit.
Aluum sistit, fluxiones reprimat.
Ventriculum confortat, macie afficit.
Melan cholici succum generat.

Acerbus, ex terrena & frigida substantia constat. Differt ab austero, quod austerus magis aqueus, acerbus uero magis terrenus exillit: } *Uehementius refrigerat atque exiccat.*
Uehementius astringit, & fluxiones sistit.
Ventriculo astringit corroboratque.
Atram bilem generat.

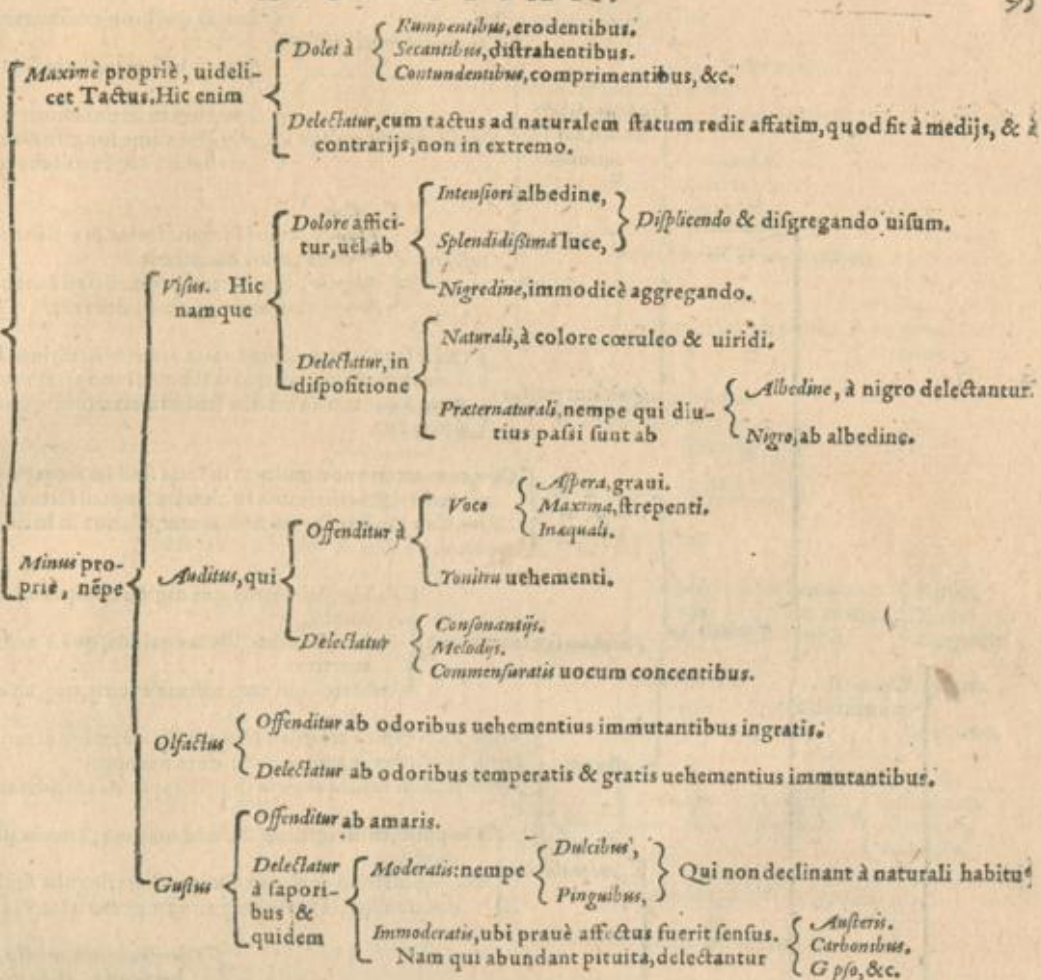
Calidi } *Salus, fit a terrena & calida substantia mixta:* } *Calefacit, exiccat, subtiliat.*
Aggregat, obstruit.
Bilem generat.

Amarus, fit a maiore calore, & magis terrena substantia, alitioni ineptus: } *Obstructions aperit.*
Mundificat, abstergit, incidit.
Extenuat, exasperat, tineas interimit.
Sanguinem adurit, bilem rubeam gignit.
Incidit, subtiliat, corrodit.

Acrius, omnium calidissimus est, ex tenui & humida substantia generatur: } *Inflamat, attrahit, resoluit.*
Ventriculo } *Obest,*
Visceribus
Oculo

F. Facultas

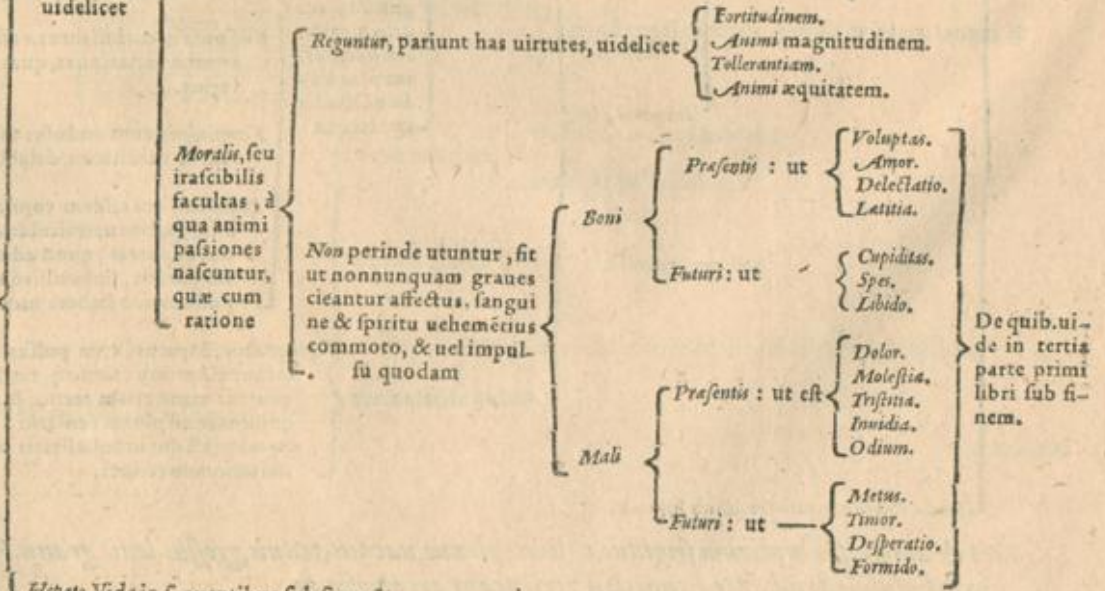
F. Facultas sensitiva minus princeps, communis, est Dolor & Delectatio. Dolor quidem pathos est, praeter naturam uiolentur & affatim incidens. Vel est tristis sensus. Delectatio uero est reditus ad naturalem habitum affatim: uel est blaudus sensus: uel est sensus gratus rei affatim mutantis, Sunt haec

Vitalis, Graecis ζωτική dicta, sanguinem à caua uena delatum in corde susceptū calefacit & extenuat, atq; ex ipſo ad uaporis cuiusdā speciem spiritum generat uitalē, qui simul cū sanguine praedicto pertenui in uniuersum corpus per arterias transfunditur celerrimo quodā impulsione motu, cordis & arteriarum cōpressionē à pulsibus facta. Hæc in corde residet, atq; ab eo distribuitur, ipſis tantūm arterijs, à quibus deinde calor, sanguis & spiritus membris refunduntur, ac membra à potentia in actum tranſeunt, & munera sua obire possunt: qua absente, omnino eius partis naturales actiones pereunt, caloris debita mensura pereunte. Cæterum oritur à uitali facultate alia quædam facultas, Pulsatilis dicta, à uitali in hoc differens, quod hæc scilicet uitalis cū spiritus, tum caloris efficac sit, atq; in solo corde sita: illa uero arterijs & cordi simul communis est. Est autem pulsus, Graecis à saliendo σπυγμω dictus, peculiaris mouendi primum cordis, deinde arteriarum ratio, à uitali facultate proueniens, eaq; duplex: prima cor arteriasq; in omnem partem distendit, unde Graecè ἀγγεωλι uocatur: altera undiq; summittit, Graecis σπυγμω nominatur. Eleuantur autem arteriae, ut sese suaq; ipsarum spiracula aperiant, caloris natui refrigerandi uentilandiq; gratia, & acrem nos ambientem undiq; ad spiritus generandos, tenuemq; sanguinis portionem ad se trahant. Submituntur uero, ut fuliginosa halituoſaq; recruta ex humorum spirituumq; uſtione generata, in cutem aliasq; partes expellant. Horum differentias ac causas require in sequenti ſchemate sub signo ☞

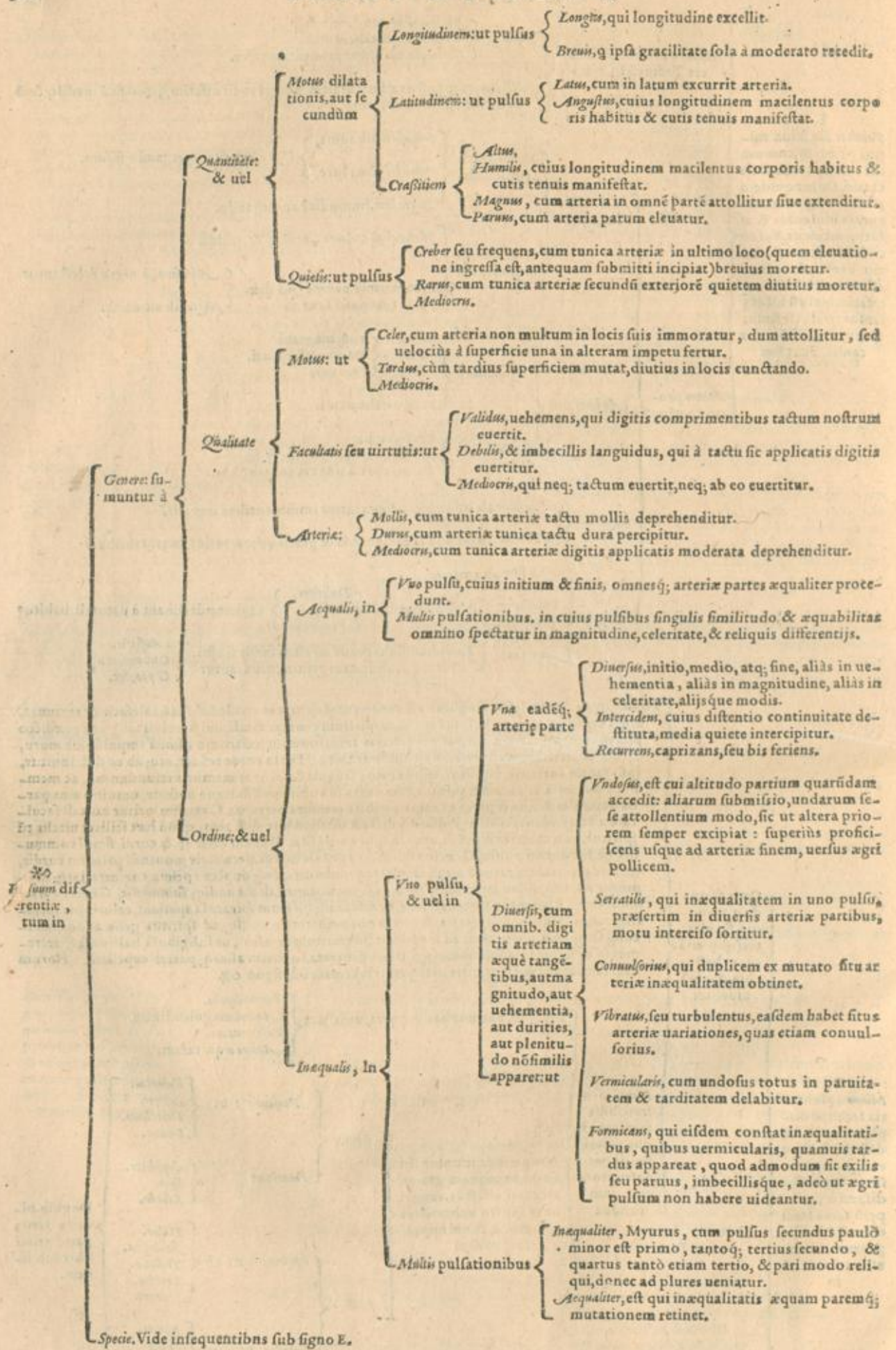
Corde, ex quo duæ oriuntur facultates (quæ etiā cum bestijs communes) uidelicet

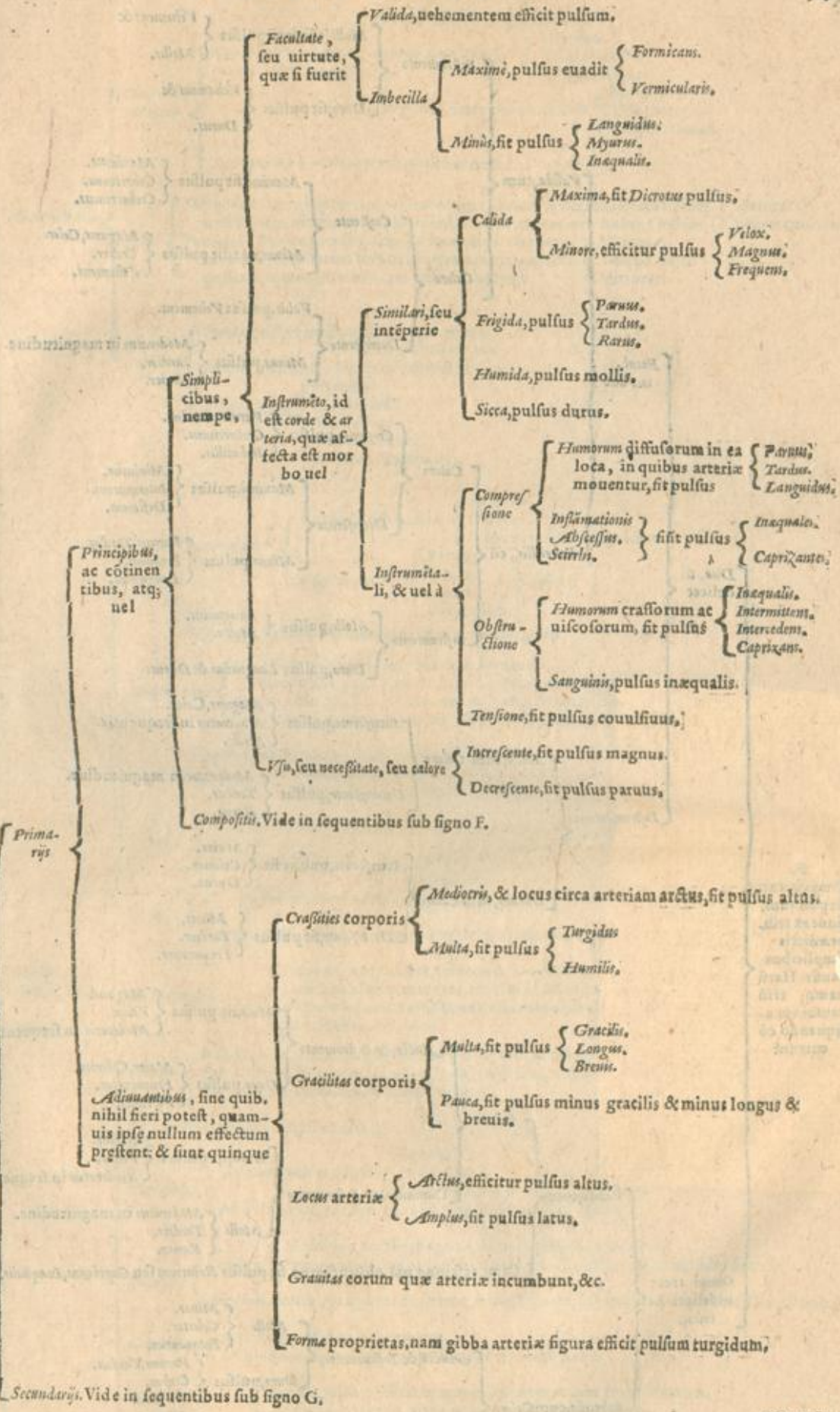
G. Minus uoluntaria facultas duplex est, uitalis, & naturalis. quæ etsi per uniuersum corpus sine disperse, propriū tamē Medijs locū assignant, ita ut altera habeatur in

Elepate. Vide in sequentibus sub signo I;

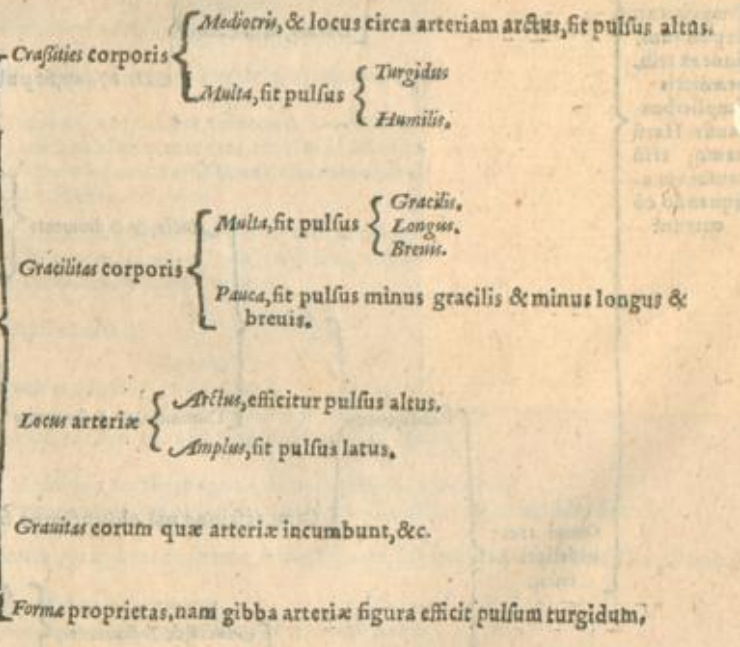
☞ Pulsatilis

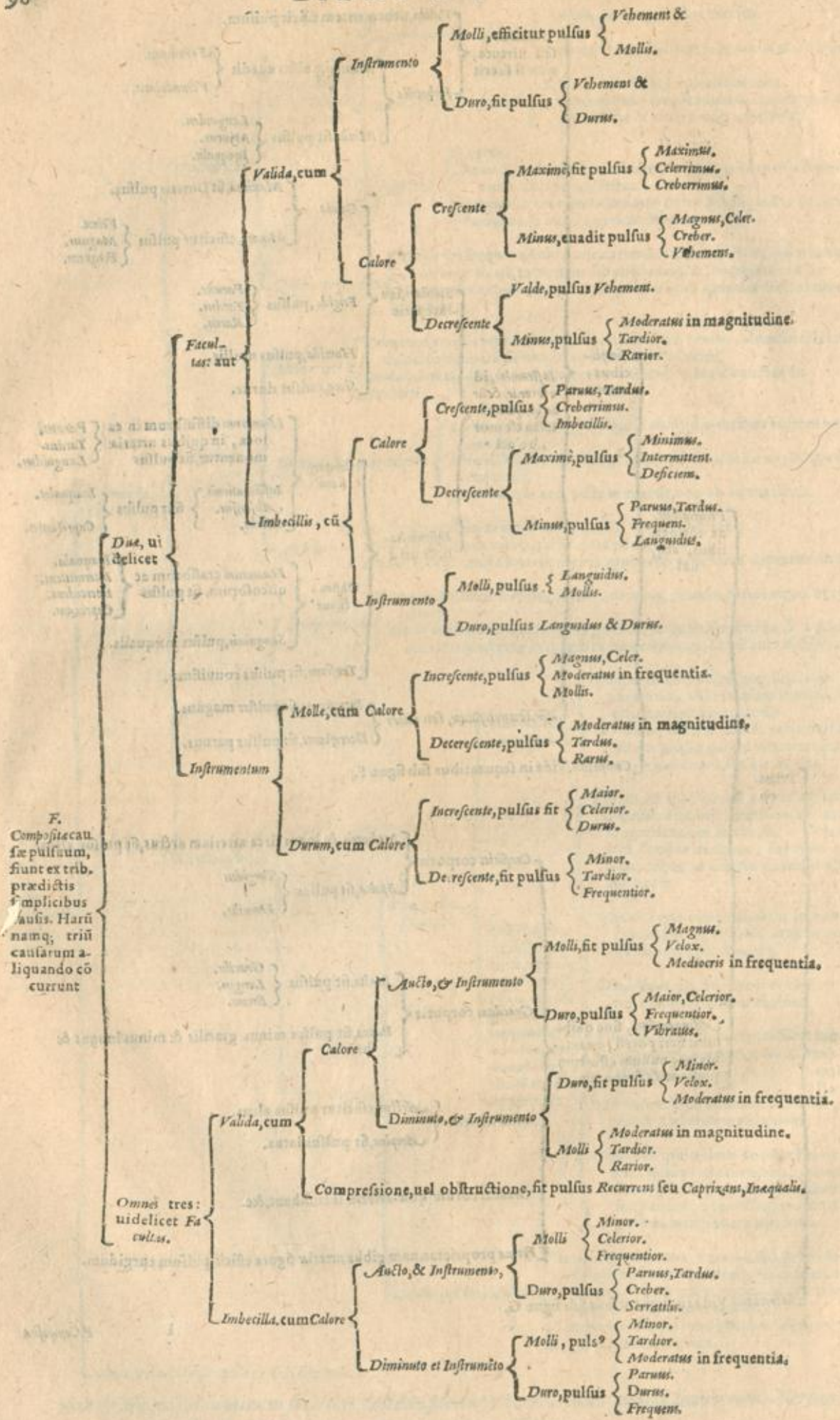
E. Differentia pulsum in specie sumitur à causis: uel

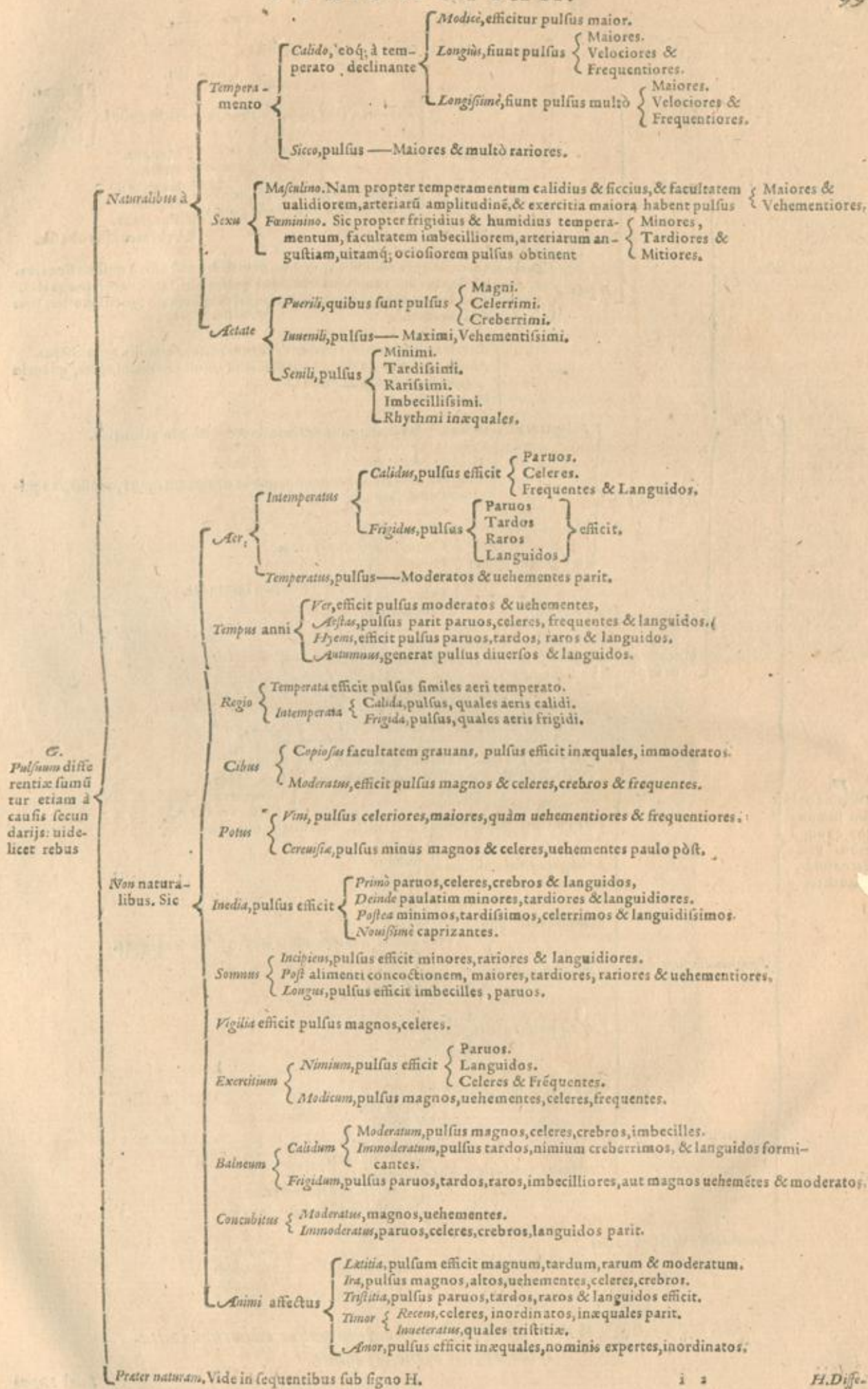
Aliquantibus, sine quib. nihil fieri potest, quamuis ipsi nullum effectum præstent: & sunt quinque

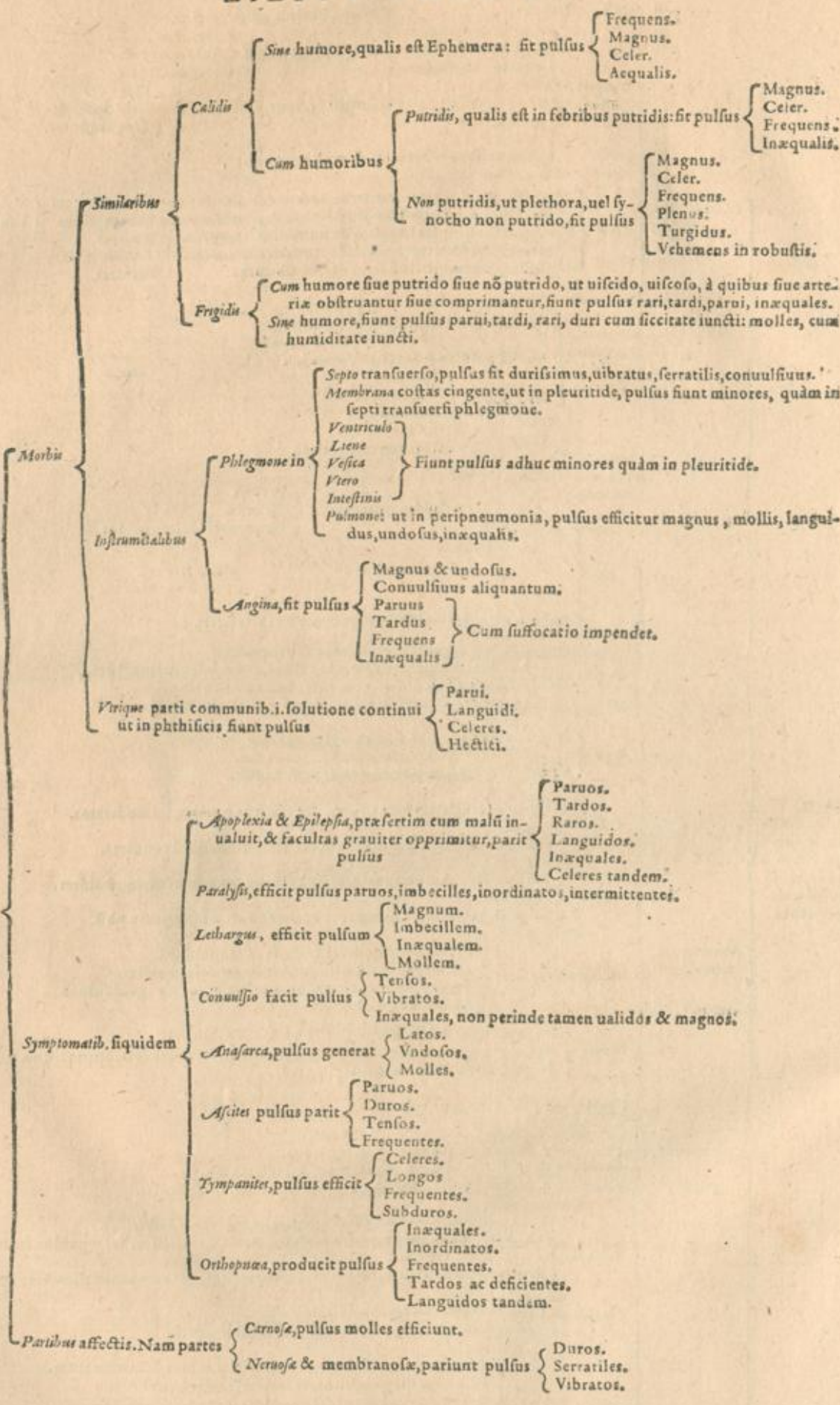

Secundarij. Vide in sequentibus sub signo G.

Z. Composita

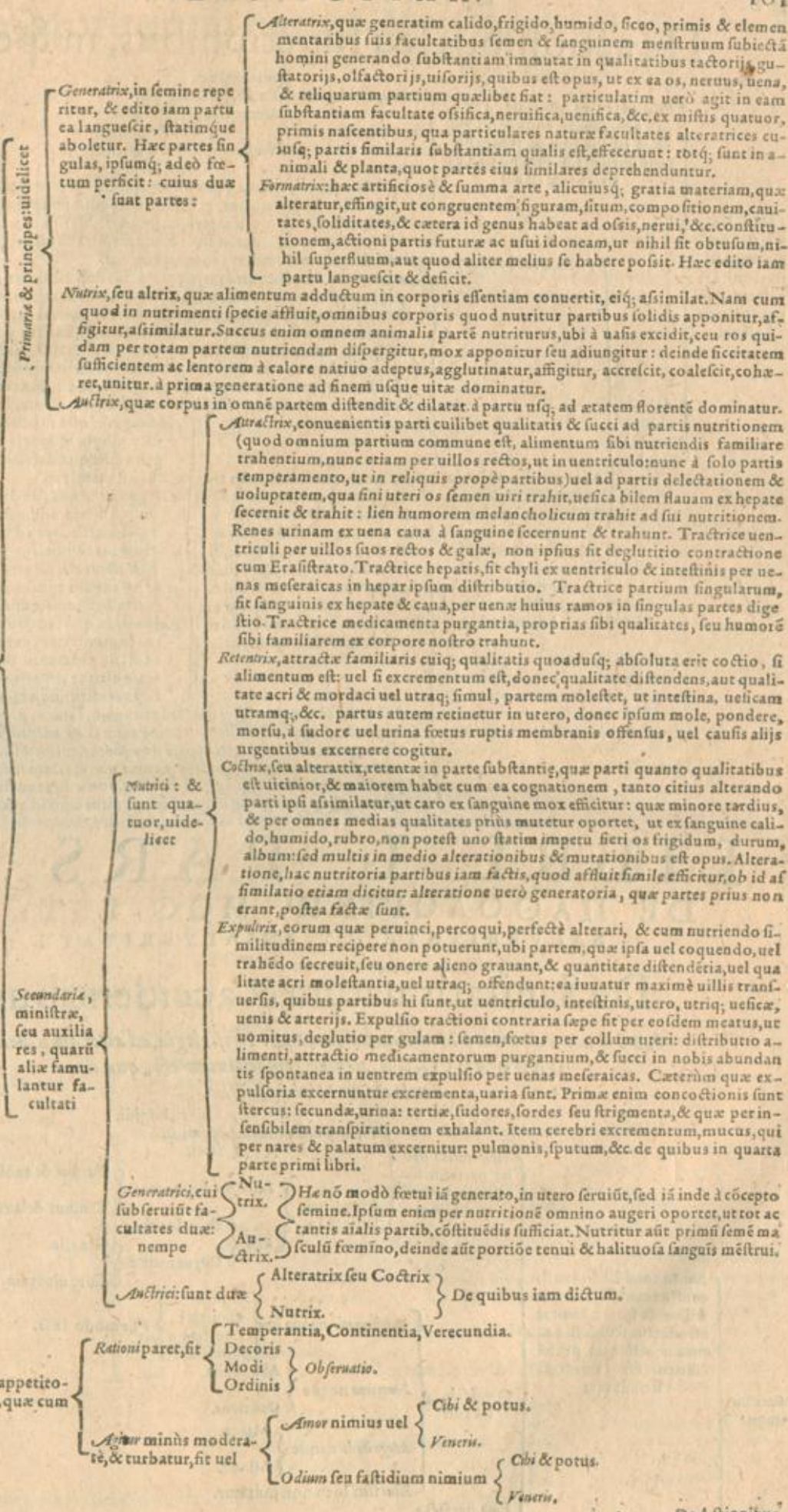

H. Differentia pulsu sumuntur quoq; à rebus praeter naturam, uidelicet

CAETERORVM morborum ac symptomatum pulsus ad horum imitationem facile dignosci possunt.

L. Ab Hepati

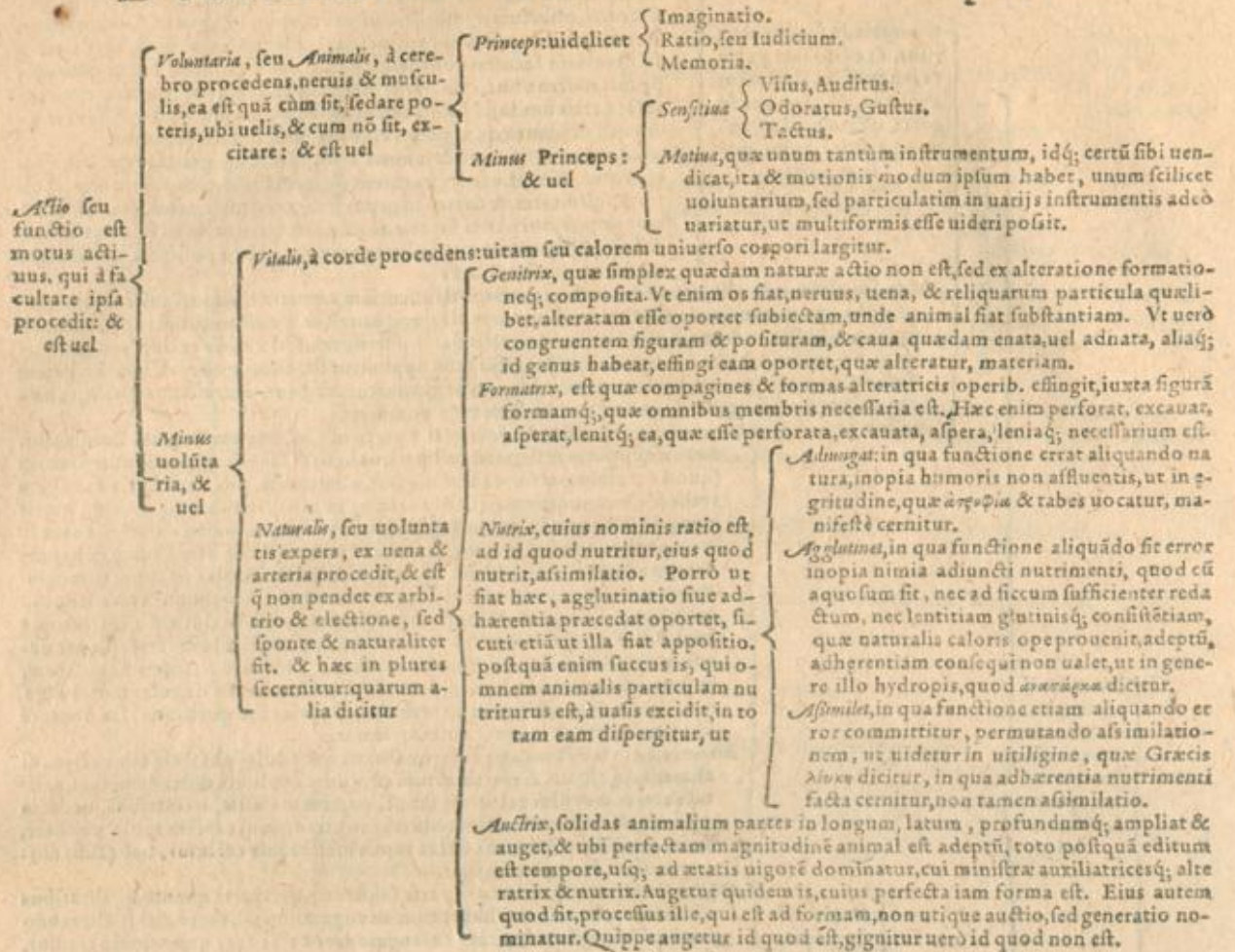

Naturalis, q̄ cū stirpib. etiam communis est. Sunt autē naturales facultates uel

I. Ab hepate duæ quoque oriuntur facultates:

Secundaria, ministræ, seu auxiliares, quarū aliæ famulantur facultati

De actionibus seu functionibus, in specie.

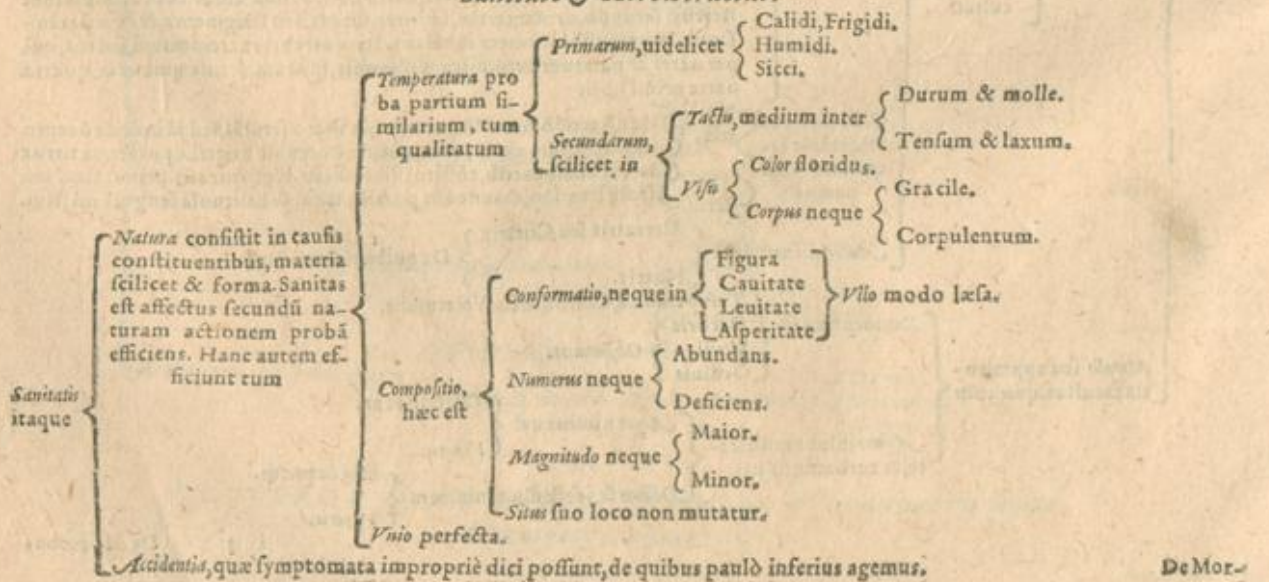

LIBRI I. PARS II.

DE ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ, HOC EST, DE SALVBRITATE ET INSALVBRITATE.

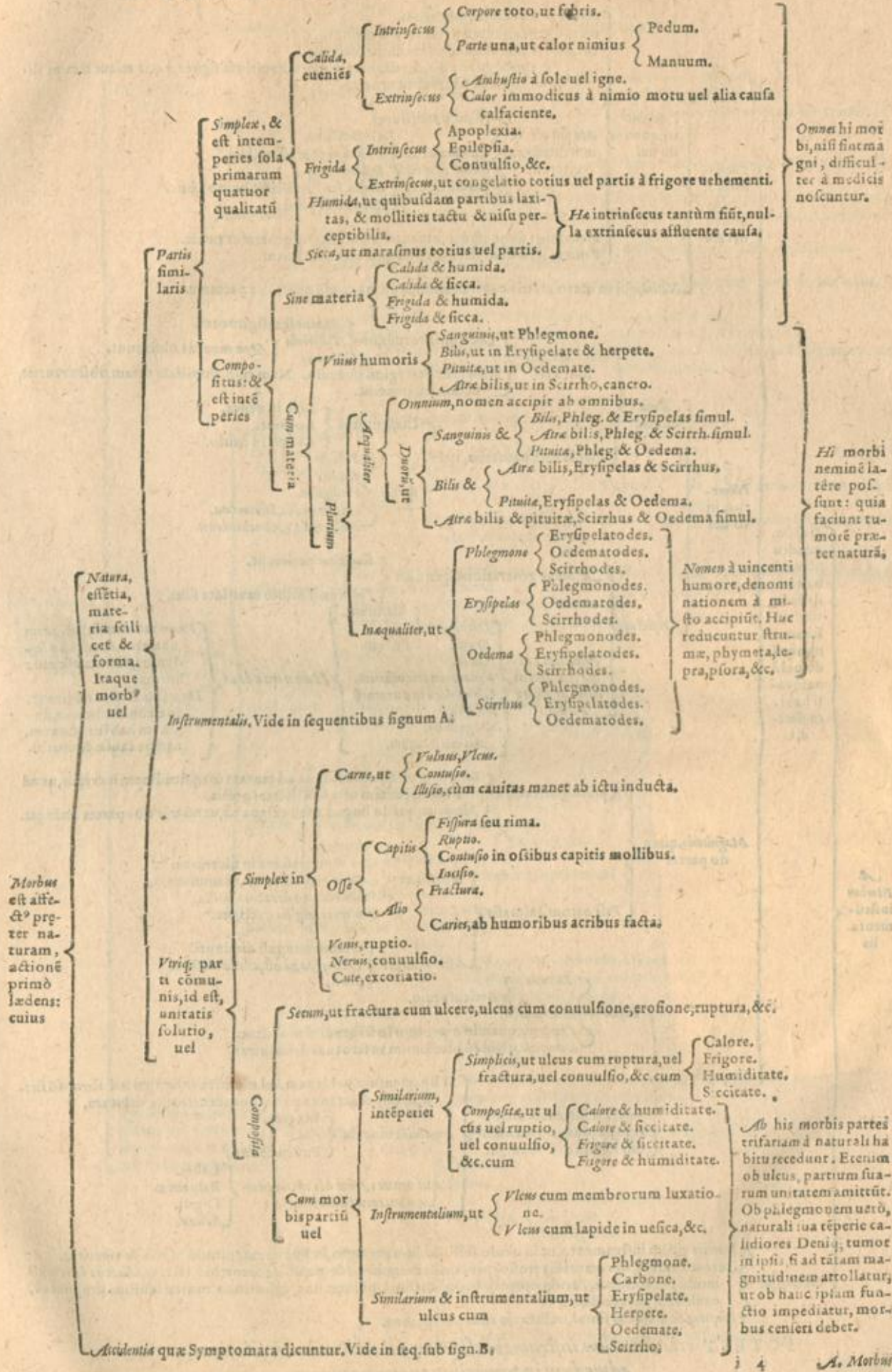
De Sanitatis natura & accidentibus.

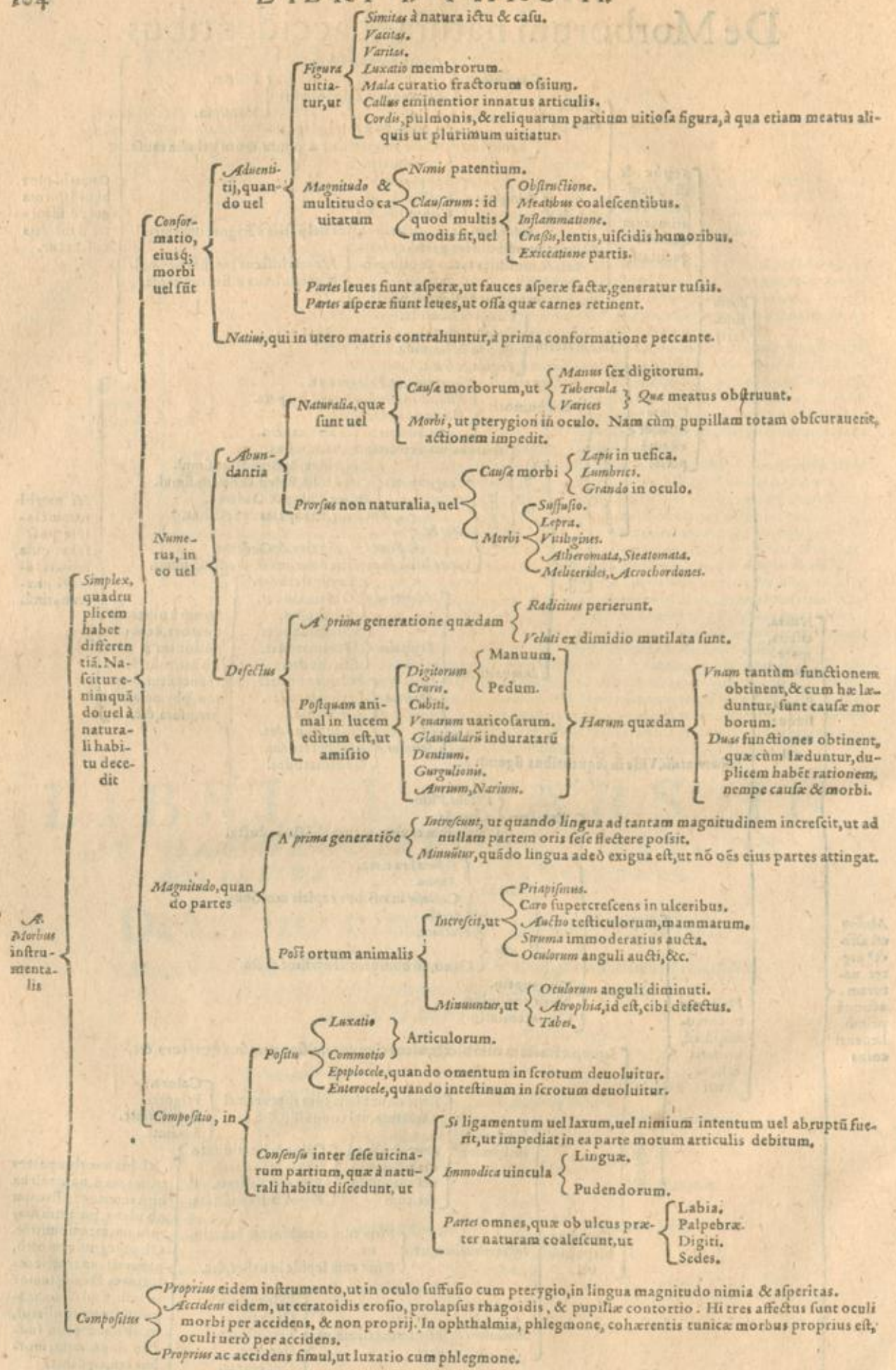
ABSOLUTA prima Medicinae parte, nempe Physiologia, ad alteram uidelicet ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΝ, uenire tempestiuum est, quae de Sanitate & Morbis tractat.

De Mor-

De Morborum natura & accidentibus.

POTEST etiam morbus instrumentalis componi cum unitatis solutione, quem admodum in tumoribus præter naturam.

B. Symptomata;

Animalium. Vide in sequentibus signum. C.

Vitalium, pulsus { Abolitus, Debilis, Depravatus. } De his in quarta theoricæ parte.

Functio-
num
noxæ

Naturalium { Attractio, Retentio, Alteratio, Expulsio } Abolita, ut in uentriculo, cum is omnino nihil attrahit. Debilis, quando uix & difficulter & multo tempore attrahit. Depravata, ut cum uentriculus inter trahendum quasi palpitat, aut tremat, aut concutitur, aut conuellitur. Abolita, cum uentriculus cibos, coctionis tempore omnino non comprehendit, ut in lienteria. Debilis, cum uentriculus cibum non probe amplectitur, & tum sunt fluctuationes. Depravata, cum uentriculus saltu quodam, aut conuulsione, &c. cibos amplectitur. Abolita, ut cum in uentriculo cibus talis permanet, qualis est sumptus. Debilis, ut tarda in uentriculo concoctio. Depravata, ut cum cibus in uentriculo in alienam qualitatem permutatur. Abolita, cum excrementa omnino non excernuntur. Debilis, cum tardè excrementa uel omnino non excernuntur. Depravata, cum uel prope ad deiectionem ante perfectam concoctionem, uel tardat uel cessat post concoctionem absolutam.

Visum, & sunt colores præter naturam, uel in Tota corpore, ut in morbo { Regio, Hepatico, Splenitico, Aquæ inter cutem. } Parte { Vna, ut { Sola lingua decolorata. } Pluribus, ut partes aliquæ morbis frigidis, aliquæ calidis laborantes, etiã uariè decolorantur. } Nigricat } A carbone, herpete, &c. Liuet }

Auditum, ut Voces clangoræ, turbidæ, uel tremulæ, &c. ob oris morbos, faucium, trachæ, arteriæ, pulmonum, thoracis. Soni, strepitus, stridoros, murmurilla in alijs animalis partibus, ob instrumentorum angustiam, uel motum errabundum, aut copiam spiritus infantis.

Olfactum, & sicut præcipue uel in Respiratione, ut foetor per guttur. Transpiratione, foetor per cutis poros. Hæc etiã referuntur { Aurium, Narium, Axillarum } Foetores, & omniũ partium, quæ ob æstus aliquem putrescunt. { Ruclm } Fumosus, Acidus, Virosus, Piscium foetorem referens.

Gustum { Sapor { Dulcis, Amarus, Salsus, &c. } Sanguis, qui per os reijcitur { Dulcis, Salsus, Amarus, &c. } Resectio ex pulmone { Acidum, Salsum, Amarum, Dulcem, Austerum, Vomitus } Et habent saporem uel

Tactum, pellis cutis uel { Dura, Intenta, Laxa, Arida, Rugosa.

Tota substantia, ut hæmorrhagia nata ex { Apertione osculorũ uasis, à sanguinis copia, uel uasis imbecillitate, Transudatione per uenas, ob tunicam rarefactam, uel ob gracilium ualorum adapertionem. Erosione, ab humoribus erodentibus. Ruptura. Vulnere. Contusione. Imbecillitate retentricis facultatis. Immodica expultricis facultate, &c.

Qualitate: ut { Colores, Sapo- res, Odores } Excrementorum præter naturam ex morbo nati.

Quantitate: ut excretio uel retentio immodica { Vomitus, Sudoris, Urinæ: ut in { Diabete, Ischuria, Dysuria, Stranguria.

Stercoris: ut in { Lienteria, Dysenteria, Voluulo, Colica, &c.

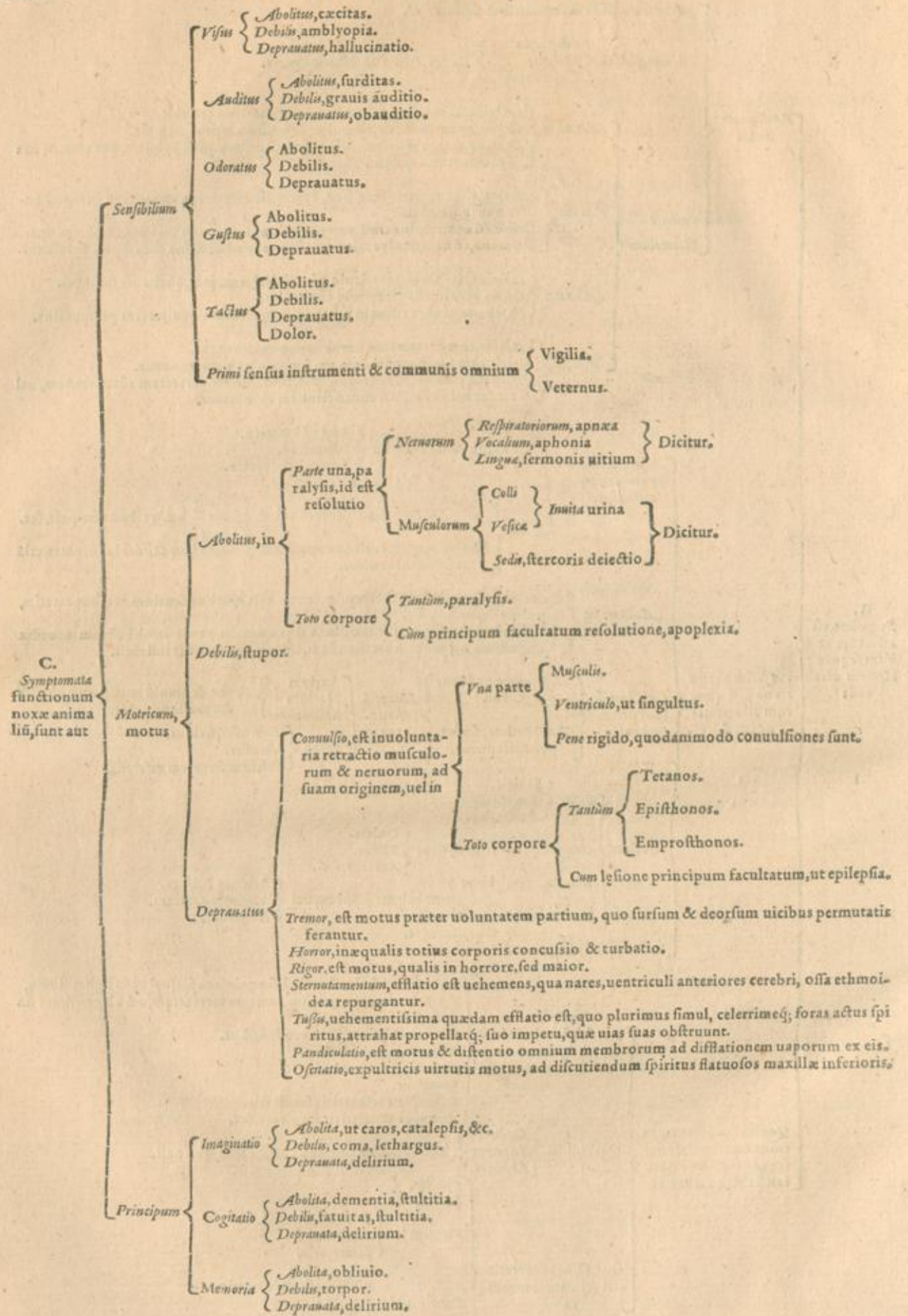
Mensium uel suppressorum, uel largius fluentium, { Gonorrhœa, &c.

B. Symptoma, est affectus morbum sequens. Horum alia sunt

Affectus corporis nostri: quorum alia pertinent ad

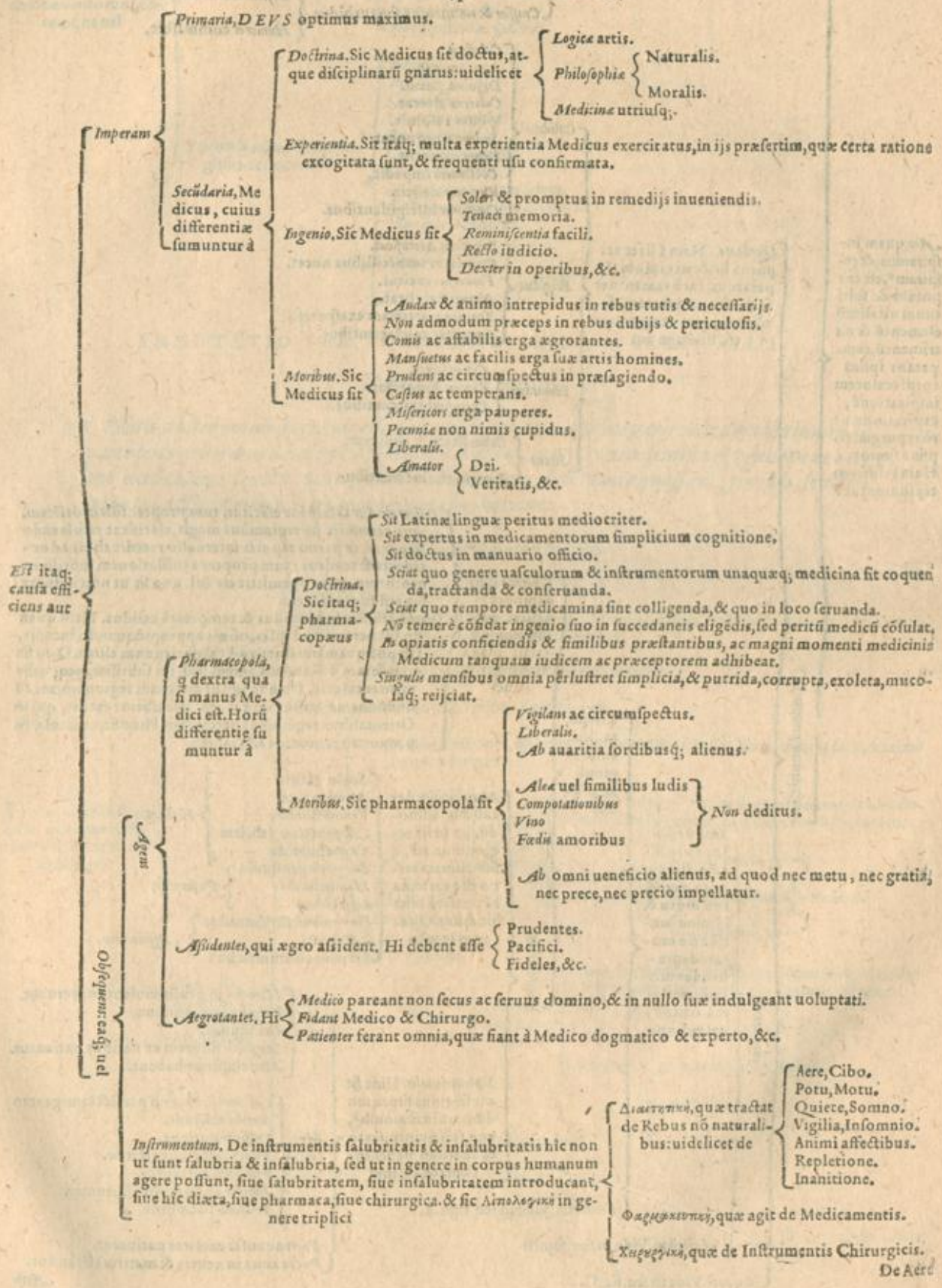
Que immodicas excretiones uel retentiones sequuntur, uel à naturali habitu recedunt

C. Symptomata

LIBRI I PARS III DE ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ, HOC EST DE CAUSIS EFFICIENTIBVS.

FINITA *secunda Medicina parte, nempe Pathologia, ad tertiam, uidelicet ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗΝ, que causarum efficientium rationem obtinet, perueniendum est.*

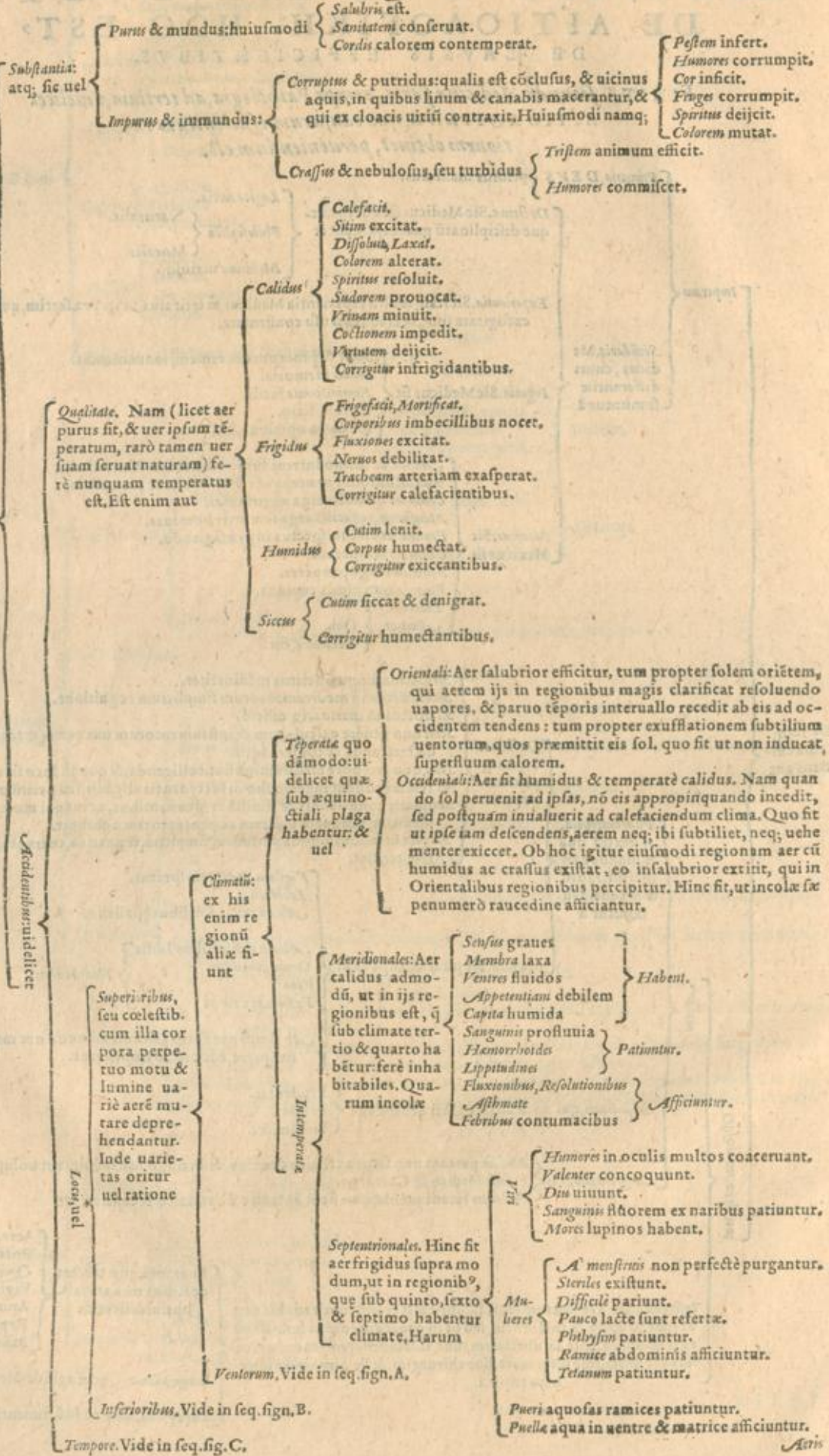
Est itaq; causa efficiens aut

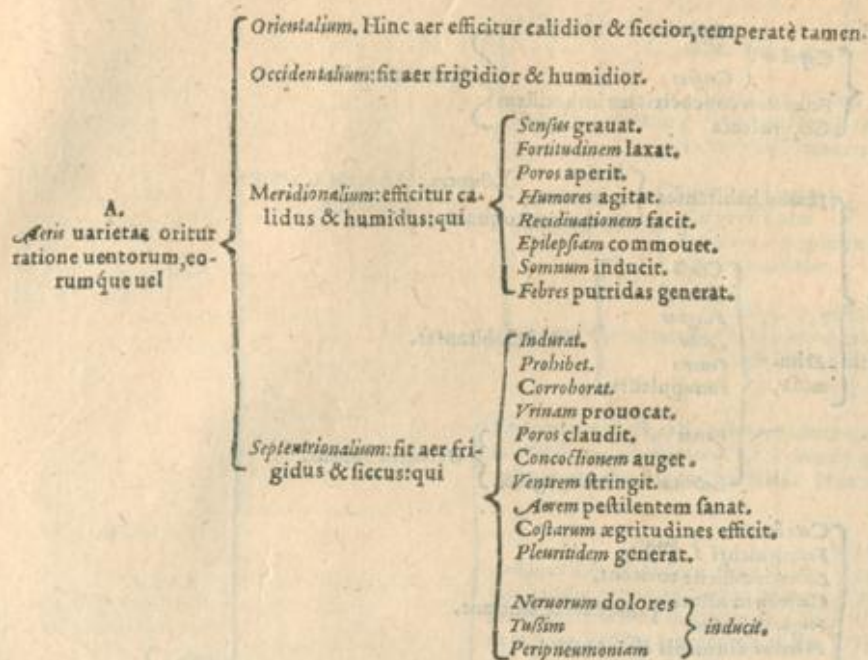
Agens

Obiectum: caq; uel

LIBRI I. PARS III.
De Aere, in genere.

Aer, quem inspiramus, & respiramus, est corpus & spirituum vitalium elementum & nutrimentum, temperans ipsius cordis calorem inspiratione, expiratione vero repurgans ipsius fumos, Huius differentie sumuntur 3

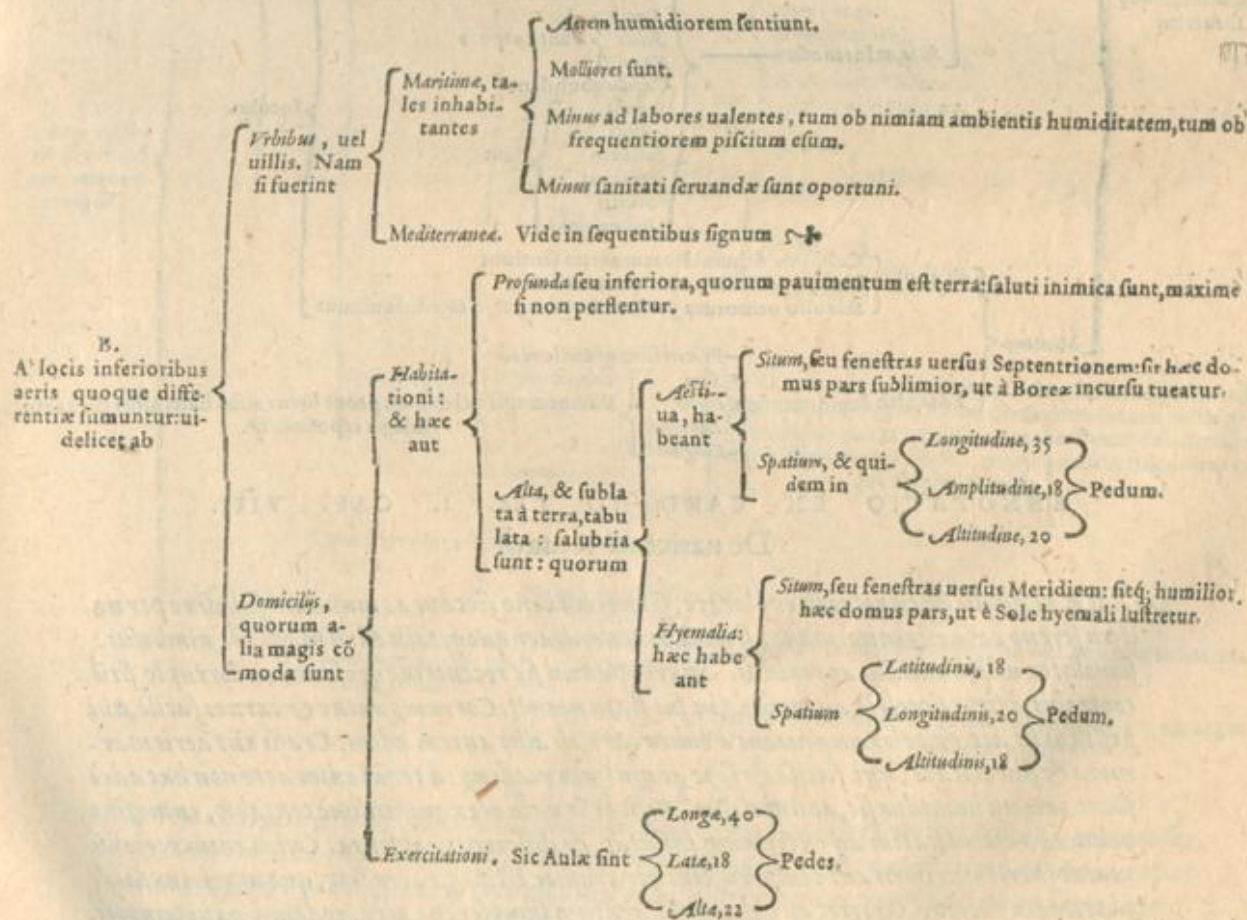

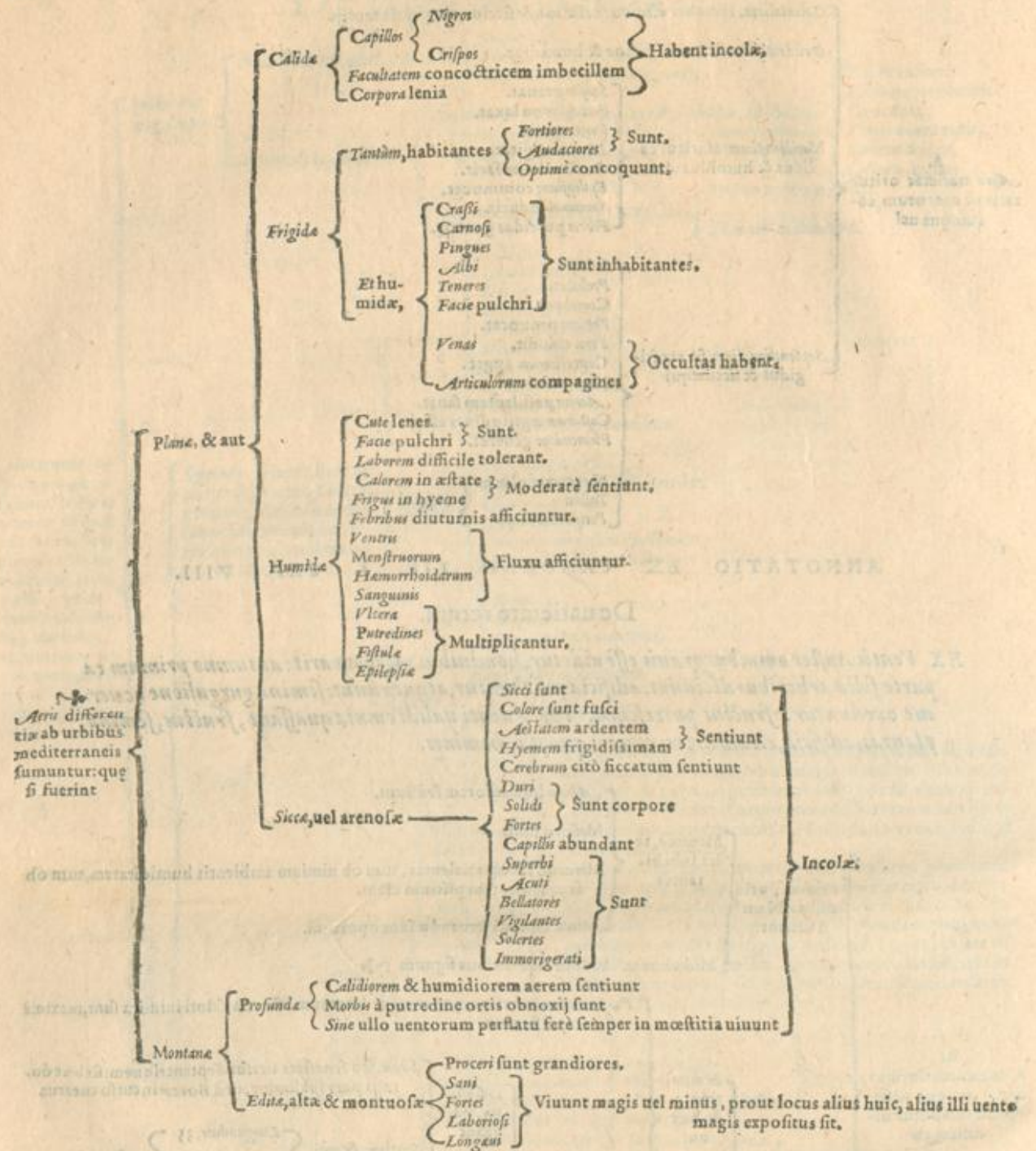
ANNOTATIO EX CARDANO LIB. I. CAP. VIII.

De uarietate rerum.

EX Ventis Auster omnibus grauis esse uidetur, hominibus morbos parit: autumno primum ea parte folia arboribus decidunt: adificia collabuntur, atque ruunt: semina gurgulione ac uerme exeduntur: fructus putrescunt. Porro uenti ualidi omnia quassant, fructus, semina, plantas, adificia, etiam arces, montes quoque, homines.

k ☞ Aeris

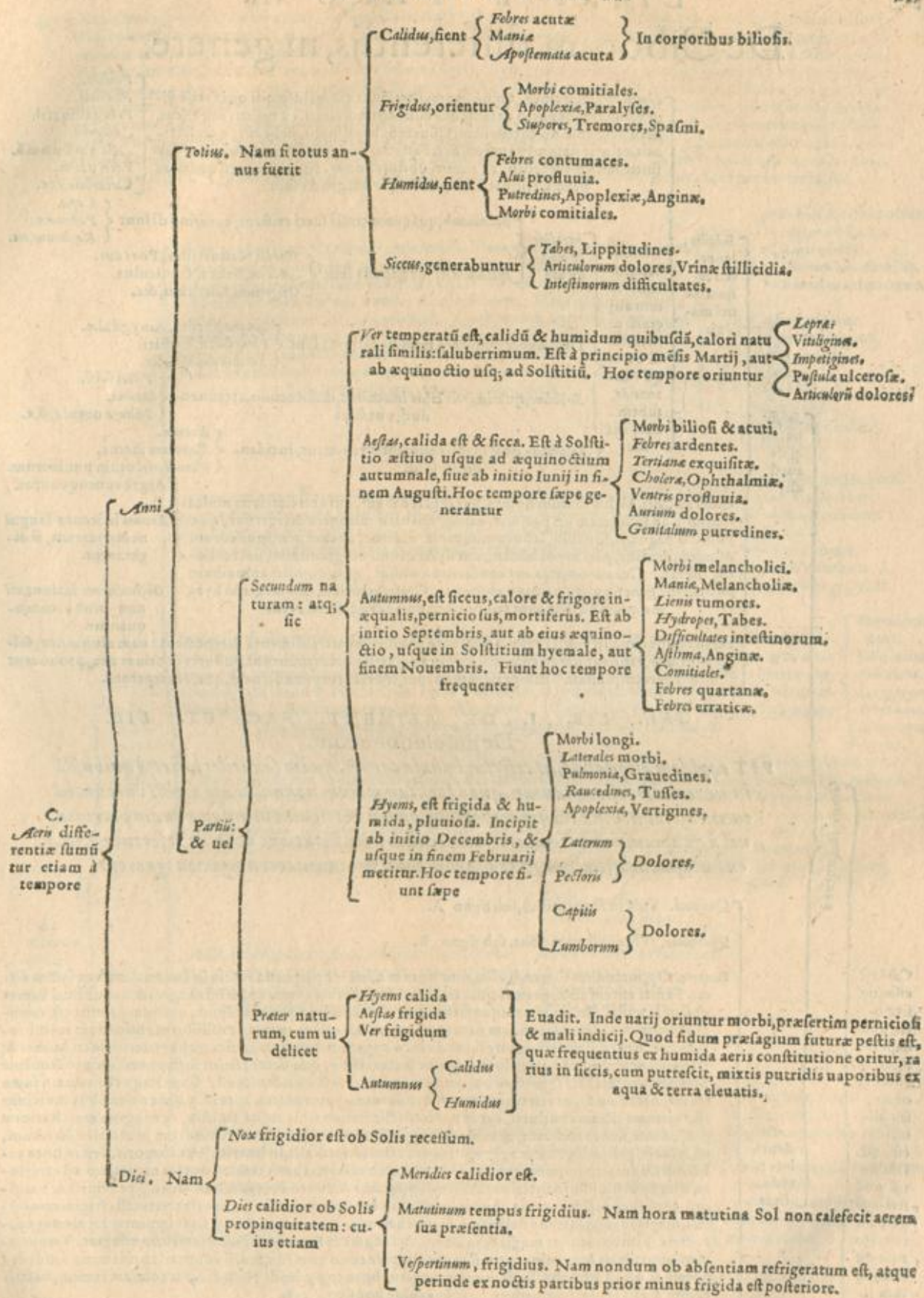

ANNOTATIO EX CARDANO LIB. I. CAP. VIII.

De uarietate rerum.

AEREM qualis sit, cū uolueris explorare, spongiam bene siccam ac mundam sub diuo per noctem sereno celo exposito: mane, si siccam inueneris, aer quoque talis est: si madidam, nimbosus: si molliter uadam, humidus ac roridus. Si uero panem sic recentem exposueris, à corrupto situm contrahit, à sicco siccescit, ab humido in suo statu manet. Corruptuntur & carnes facile, ubi pestilens sit aer, & colorem mutant à rubro caro, ab albo autem adeps. Crassi autem aeris marmora & silices leues, qui facile & saepe ac multum madent: à tenui enim aere non hæc adeo sunt, tamen si humidus sit, ac nubilosus. Vesicas est uacuas exquisitissime tentabis, cuius sint ponderis, easdem statim ad extremum inflatas, & differentiã obserua. Cuius enim regionis maius fuerit discrimen aut temporis, eius aer crassior est: atque eo crassior, quo magis iuxta proportionem fuerit. Oportet autem experimentum sumi sereno aere, eodemque anni tempore tenuissimis & amplissimis uesicis, libraque exquisitissima. Alias uero boni malique aeris argumenta ex habitu animalium, tum uisceribus eorum, maxime iecore, docui.

C. Aeris

A N N O T A T I O.

AEREM cum sani curare non possint, sed multis ab eo modis alterentur, mutanturque, eius lapsus per uictum emendandus uenit. Definito namque lapsu aeris, atque cognita alteratione, quam in corpus humanum facere potest, facile erit in cibo aut potu, aut somno aut uigijs parem obijcere contrariam uim, quae omnino impedit, & attemperabit aeris actionem, atque potentiam.

DE Aeris differentijs in specie, uide inferius, in particularium morborum curationibus, &c.

LIBRI I. PARS III. De Ciborum differentijs, in genere.

Nutrientes, sanguinèq; tenuè generantes. Sunt aut huiusmodi qui facilè digeruntur, leui negotio in sanguinè conuertuntur, facilè à mèbris labuntur, & in uètriculo nò corruptùtur. Còueniunt hi politicis, delicatis, quiescètib; caloris naturalis imbecillitate affectis, dispositisq; ad nutritiuorù & spiritaliù membrorù, ac cerebri obstructiones, cù magna eorù quãtitas parum tribuat alimenti. Ex horum genere sunt

- Perdices.*
- Phasiani.*
- Pull; gallinacèi.*
- Atagena.*
- Ala autiù omniù.*
- Pisces parui.*
- Cucurbita, &c.*

Subtilis, leues, seu tenuous: & uel magis

- Subtiliando, quãquam crassi succi existant, cuiusmodi sunt*
 - Capa.*
 - Pastinaca.*
 - Raphanus, &c.*
- Alterantes. Horum enim alij crassa et pituitosa quoque attenuant, subtiliant, uel sua*
 - Acredine & caliditate*
 - Incidendo: cuius generis sunt*
 - Sinapi, Nasturtium, Porrum.*
 - Allium, Eruca, Fœniculus.*
 - Origani, Anethum, &c.*
 - Dulcedine & tenuitate, mūdificando: ut sunt*
 - Aqua hordei, Amygdalæ.*
 - Ficus sicca, Phisticæ.*
 - Saccharum, Mel, &c.*
 - Salfedine, quæ in ipsis cibis inuenitur, dissoluendo, attenuandoq;: ut sunt*
 - Pisces salsi.*
 - Muria.*
 - Nitrosa omnia, &c.*
 - Acetositate, quæ in ipsis alimentis reperitur, incidendo: ut sunt.*
 - Acetum.*
 - Citrorum succus.*
 - Vinum malorum puniceorum.*

Crassi ac lenti. Ab his tantùm hominibus ingeri debent, qui exercitatione multa somnoq; ad satietatem uti possunt, eamq; sibi uitæ rationem delegerunt, quæ publicis negocijs, forensiq; labore minimè impeditur, ac cum præcipuè eorum usus frequentior, pari hypochôdriorum dextræ nihil uel grauitatis, uel tensionis afferat. Cui autem ætas aut consuetudo obstat, quin exerceri ante cibum possit, eius generis uictu omnino abstineat. Crassi equidem cibi magis in hyeme, quàm cæteris anni temporibus comedendi sunt. Nam

- Aegre concoquantur.*
- Bonum in iecore sanguinem generant, si digerantur.*
- Obstructiones faciunt, cù non probè concoquantur.*

Medij temperamenti, nulla eximia qualitate præditi. hi merè alimenta dici possunt: nam aluum neq; soluant neq; retinent, uentriculo neq; robur neq; languorem inducunt, sudores & urinas neq; prouocant neq; coercent, nullam intemperiem inducunt, sed tale corpus asseruant, quale acceperunt.

GAL. LIB. I. DE ALIMENT. FAC. ET. LIB. De dissolutione cont.

FIT equidem aliquando, ut celerius bubule carnes, quàm saxatiles pisces, à quibusdã in uentriculo concoquantur. quod forsitan mirum nonnullis apparebit: uerùm id euenire sciãt in hisce tantùm corporibus, quorù uètriculus bile flaua quàm plurima, uel à quapiam praua temperie, uel peculiari constitutione collecta, refertus est. Nã ex huiusmodi affectibus, & crassa concoqui, & tenuia corrumpi non ignorent.

Generi: simulantur à

Qualitate. Vide in sequentibus, sub signo A.

Quantitate. Vide in sequentibus, sub signo B.

Tempore. Opportunitas sumendi alimenta est, cum adest inopia: hæc autem in bene ualentibus fames docet. Fames autem est appetitus quidam calidi & sicci: situs autem appetitus frigidi & humidus. uel Fames est sensus tristis. In omni namque fame, quæ natura fit, quinq; motus fiunt, quorum primus est, membrorum inanitio, quæ secundum naturam fit, naturali calore agente, ac dissolvente humidum membrorum: hæc uerò naturali facultate secundo loco appetunt: deinde trahit trahunt: tertio loco à uenis & iecore & uentriculo: quarto loco sequitur sensus tristis, quo uenter sentit suctionem: quinto sequitur appetitus animalis. Quartum horum, nempe sensus suctionis fames est. Cum itaque hominem famam tentari necessum sit, ea erit ciborum adhibendorum opportunitas. ante id. n bene ualentibus indicium est, in uentre cibum contineri, aut in uenis. coctis itaque cibis atque digestis, & congrua exercitatione præcedente, fames excitatur, & cibi adest opportunitas. Melior autem horarum in accipiendo cibum, est, hora frigiditatis propter aggregationem calor naturalis, in interioribus corporis. Sed in hora caliditatis, oportet, ut dimittatur acceptio cibi, quia caliditas aeris trahit calorem naturalem ad exteriora, quo fit ut diminuto interiore calore diminuatur & concoctrix facultas. Ideoq; præcipiebant antiqui, ut plus alimenti in cœna, quàm in prandio exhibendum esset, cum calor naturalis frigiditate noctis, magis in interioribus delitescat, & concoctiones in somno meliores fiant in uentre, facultasq; concoctrix se interò recipiat magis & in altum, & sanguis in somno magis ad interiora refugiat. Verumtamen oportet, ne quis comedat, nisi concoctis prioribus alimētis, & nisi aduenerit prius comedendi desiderium, quod cum ebullierit, non prorogetur hora comedendi. Nam diutius tolerare famem, uentriculum malis replet humoribus. Reliqua uide hoc signo

Ætate. Nam edulia { Nouella, meliora & humidiora sunt. Antiquiora, sicciora sunt & duriora.

Ordine. Vide in sequentibus, sub signo C.

Preparatione. Vide in sequentibus, sub signo D.

Specie. Vide in sequentibus, sub signo E.

Quibus

Cib? est essentie siccoris, quæ deperit, refectio: uel cibus, seu alimētum est, qd substantiã nostrã augere potest. Horum differentie tum in

Accidentibus: uide licet

Quibus omnib. hoc accedit etiam, ut consuetudo non aspernatur: quoniam qui consuevit uti prandio, & dimittit illud, estq; contentus cœna tantum, magnificat nocentem cibi: & qui consuevit sumere cibum aliqua hora determinata, & mutatur ad aliam, præter istam declarabitur sibi hæc permutatio nociva. Nam quæ ex longo tempore consueta sunt, est deteriora sunt, insuetis minus molestant solent. Ceterum ciborum diversitas in unica mensa in hominum est consuetudine, non sine magno detrimento salutis. Nam aut miscere legumina carnibus, aut carnes piscibus, malum est. ex alimentis enim quædam sunt pituitosæ, quædam biliosæ, aut alterius naturæ, quædam etiã ex eis citò, & quædam tardè coquantur, ita ut coctum crudo miscatur. Quod si retineantur amplius, id quod coctum est, corrumpetur, & putrefiet non gubernatum à natura: quod si uenter eadem expellere tentet, crudum cocto mixtum expelletur, ac per inestina deducetur, aut ad iecur etiam ipsam: inde multi & uarij oriuntur morbi. Porro longa etiam mora in mensa ualde perniciofa. Quoniam interim dum postrema alimenta mensæ apponuntur, priora sunt probè cocta, &c.

Dulces, qui naturæ plurimum amantur. Nam omne dulce, est calidum sit, non tamen immodicè calorem nostrum exuperat. Constat enim gratissimam humanæ naturæ esse dulcedinem, ceterisq; saporibus delectabiliorem, & complexioni nutriendæ uiciniorum. Nam quicquid nutrit, aut dulce simpliciter est, aut modicè. Quippe cum nutritio sit euacuatæ refectio, qui humanæ naturæ familiaris extiterit, necesse equidem est, ut id quod nutrit familiare existat. Verùm id, quod in cibis minus erit dulce, minus etiam calidum erit: quod uerò magis, tanto calidius, quanto uidelicet dulcius. Ideoq; cibus dulcis

Simpliciter & exquisitè
In bilè facillè exoluitur.
Hepar obstruit.
Lienti obest.
Ventriculum emollit.
Lauentibus inimicatur.

Modicè
Gustui amicitur.
Corpus impinguat.
Calorem auget.
Saturat.
Digerit.
Mollit dura.
Mollis condensat.
Hepati confert.

Amari, qui non nutriunt corpus, præsertim si amari simpliciter fuerint. Nam quæ exactè sunt amara, omnibus animantibus, nedum hominibus esui inepta sunt, cum sicca & terrestria habeantur. Ideoq; in cibis amara hand commiscenda erunt, cum potius medicinæ, quàm nutritioni competant. Nam

Mundificant, Abstergant.
Incidunt, Extenuant.
Obstructiones reserant.
Exasperant.
Tineas interimunt.
Sanguinem adurunt.
Bilem rubeam gignunt.

Salfi, qui etfi aliquando appetitus gratia commenduntur, amaris tamen propinqui sunt. Terreni enim ambo sunt, & calidi, non obscura tamen diuersitate dissidentes, cum sapor amarus à calore arido potius sit & extenuatus, & elaboratus. Nam si quod salsum exaltfeceris plurimum, amarum tibi facillè euadet: ut Mari Syriæ Palæstinæ, quod mortuum uocant, à Solis ardore æstate magis, quàm hyeme compertum est tuerire. Cum igitur sapor salsum parum ab amaro dissentiat, eo parcius quidem uescendum erit. Nam cibi huiusmodi

Corpus excicant.
Calesciant.
Subtiliant.
Aggregant.
Obstruunt.
Bilem generant.

Acri, qui corpus ualde excalesciant. Bis tamen aut ter in aqua decocti acrimoniæ expoliantur, ne sic quidem uim perdunt extenuandi, uerùm facultatem quandam obscurissimam alendi corporis exinde acquirunt: cuius antequam decoquerentur, nihil profus obtinebant. Ideoq; eorum assiduus usus uitandus est, præsertim biliosis. Quoniam quidem solis, pituitosum humorem, crudum glutinosumq; colligentibus, eiusmodi edulia sunt accommodata. Nam

Corrodunt, Incidunt.
Subtiliant, Inflammant.
Attrahunt, Resoluunt.
Cognituum facultatem destruant.
Ventriculo
Visceribus } Obsunt.
Oculis

Acidi, qui frigiditate, siccitateq; constant, & corporis tenuitate pollent. Quo fit, ut nutrimenti quidem parum, & excremento: um plurimum acidus uictus corporibus contribuatur:

Incidunt crassa.
Obstructiones reserant.
Sordida mundant.
Biliosis conferunt febribus.
Putredines abijciunt.
Vomitum compellant.
Neruis aduersantur.
Infrigidant, Extenuant.
Melancholicis obsunt.
Sentium accelerant.
Concoctricem facultatem attenuant.

Austeri, & acerbis, qui cum parum inter se differant, sub uno & eodem genere componendi sunt. Nam austerum nil aliud esse comperimus, quàm acerbum exolutum. Ideoq; austerus & acerbis uictus cum terrestris & crassi existat temperamenti, necesse est ut parum nutrimenti corporibus subministret. Nam

Extenuat, Infrigidat.
Crassa concipit.
Sanguinem minuit.
Mucie afficit.
Atrabiliarium generat succum.
Aluum fistit.
Ventriculum confortat.
Fluxiones reprimat.
Vlcera solidat.

Tactu. Vide in sequentibus sub signo &.

HIPP. ET GAL. II. APH. XXXVIII. ET AVIC. III. primi doct. secunda, cap. 7.

TANTIS suauiora edulia uiribus pollent, ut nonnunquam deteriora excellentioribus anteferantur, cum parum deterior potius aut cibus, suauior autem, melioribus quidem, sed minus suauibus sit præferendus. Quod non ob id solum faciendum est, ut agro gratificemur, sed etiam quod utiliora ipsi existant. Nam quacumq; cum uoluptate assumuntur, ista uentriculus amplexatur & magis concoquit, sicut illa quæ displicent, refugit. Vnde & nausea, & flatus, & fluctuationes subsequuntur, tamen ea esse proba substantia, & partes quidem principales salubres omnes necesse est.

Gustu. Sic nã que ciborum alij sūt

A. Ciborum qualitas sumitur uel à

Calidi, tum actu, tum potentia frigiditate affectis corporibus, in frigidis commorantibus locis, & in anni temporibus frigidis, competunt. Ideoque corpora, quae caliditate plurima referta sunt, ab eiusmodi uictus ratione abstineant, praesertimque in anni temporibus & regionibus calidis. Nam cibi tales

Corpora } Calefaciunt.
 } Siccaut.
Sanguinem comburunt.
Elephantiasim }
Vitiliginis } Generant
Lichenas }
Calculos }
Hecticam febre

IN sanis enim simili, non contraria qualitate praediti cibi assumendi sunt, ut naturale temperamentum eorum, qui recte ualent, per similia conseruetur. Nam quae in praesenti tabula conscripta sunt, ad ea hominum temperamenta referuntur, quae ultra limites naturales, iam collapsa iudicantur.

Ciborum differentia a qualitate sensus tactus sumpta, uariae sunt. Eorum namque alij

Frigidi ualde tum actu, tum potentia, uelut nix, omnino reprobandi sunt. Quoniam etsi ex eis in iuuenum corporibus statim non appareat nocentum, eorum tamen malefica qualitas, paulatim, insensibiliterque, operatur, neque nisi aduentante senectute detegitur. Ideoque frigidis cibi ijs tantum corporibus competere uidentur, quae exuberante caliditate afficiuntur, atque ijs, quae in calidissimis commorantur regionibus, in anni temporibus calidis: aliter sui frigiditate

Ventriculo }
Neruis }
Cerebro } Maximè nocent
Articulis }
Ossibus }
Dentibus }
Iucinori }
Matrici }
Testibus }

Siccis tum actu, tum potentia insalubres esse censentur. Quamquam humidis corporibus, humidisque; incolentibus regionibus, & in anni temporibus humidis competere uideantur. Nam

Succum sanguinis depascunt.
Sanguinem generant } Crassum.
 } Frigidum, si frigidi fuerint;
 } Calidorem, si calidi fuerint.
Corpus exiccant.
Vires deiciunt.

Humidi tum actu, tum potentia lubrici, glutinosi crassique, morbosi iudicantur. Quamquam siccis corporibus, in siccis morantibus regionibus, & anni temporibus siccis, competere uideantur. Verum cum putrescibiles & crassi existant,

Obstruunt.
Putrescunt.
Febres generant.

AVIC. PRIMA QUARTI, CAP. XXVI.

CIBI qui ingerendi sunt, sicut actu calidissimi, ita etiam tepidi esse non debent. Nam tepida omnia robur uentriculi soluant. Quamobrem mediocriter calido uictu uescendum erit.

GAL. LIB. I. DE ALIMENT. FAC. CAP. DE LVPINO.

OMNIA quae humidioris sunt substantia, exiguam corporis alimoniam largiuntur, quod celeriter in halitus exhauriuntur, ac digeruntur, ut rursus alio non multo post sit opus. Contra dura & terrestria, perdurabile, copiosum, ac uix dissolubile alimentum ex se praebent. Quod si glutinis nonnihil habeant, multo hac omnia perficient efficacius. Constat item haec non expedite, prompteq. concoqui, ceu utique nec in sanguinem commutari, nec assimilari solidis animalis partibus: ideoque cito nutrire. Cum uero perdomita, confecta que fuerint, corporibus haud parum contribuent nutrimenti.

B. Alimētorum seu ciborū quantitas concoctricis facultatis miribus comparari debet. Nam

Moderata, uidelicet secundum concoctricis facultatis robur, ea est, quae cum ingesta est, grauitate non afferat, neque in uentriculo nater, nauseam non commoueat, neque caninum comedendi desiderium, neque ingenij pigritiam, neque insomnietas, neque ipsius sapor in ructibus, post tempus reperiatur. Huiusmodi namque

Cocouit bene }
Bene nutrit. }
Fortificat. }
Impinguat. }
Santatem tuetur.

Multa, etsi alimenta sint optima, & plurimi succi, frigidos tamen morbos excitabit. Est enim repletio immodica tam cibi quam potus omnino perniciofa. Quae plurimi namque homines nimia repletione suffocati interiire. Alimento enim abundantia eo pacto naturalem nostri corporis calorem suffocat, quo magna lignorum strues incensum ignem, & olei plus, quam par sit lucernae, & lampadis flammam extinguit. Ideoque eiusmodi immoderatus uictus

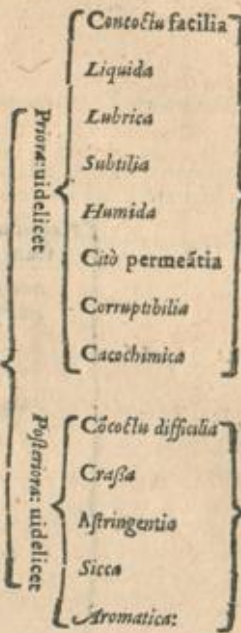
Cruditates generat.
Ventriculi dolores procreat.
Ructus commouet, Suffocat.
Iecur } Obstruit.
Lienem }
Compagnes afficit.
Calculum in renibus generat.
Melancholicos morbos generat.
Aegritudines pituitosas procreat.
Males parit abscessus, Nauseam commouet.
Ventriculi & intestinorum profluvia excitat.
Intellectum & reliquas animales facultates destruit.
Colicam facit, Humores omnes corrumpit.

Pauca, etsi alimenta fuerint boni succi & ualde nutrientia, & tamen quoad concoctricis facultatis robur immodica & insufficientia, corpus omnino destruetur. Nam quemadmodum a multo suffocatur, ita etiam a paucis calor natiuus tabescere cogitur. Itaque pauca quantitas ciborum

Corpus arefacit atque extenuat.
Vitam corripit, Vires deicit.
Hecticam inducit.
Males afficit.
Semen exiccant.
Bilem turam sanam turam atram procreat.

C. Cum

C.
 Quam ciborum diuersitatem uitare hæc ætate sit difficile, ac penè impossibile, ordinem in eis obseruare decet, quo uti expediat in diuersorum alimentorum usu, in eadem mensura. Huius autem rei rationes inter se pugnantibus sunt. Quidam enim uoluerunt antepponenda esse alimenta difficilius concoctionis, eis quæ facilius coquantur: quoniam uenter calidior est in fundo, ea parte, qua carnosior & iecori propior: tali igitur ordine alimenta sunt ingerenda, ut æquo tempore omnia coquantur, ne crudum cocto misceatur: id uerò fiet, ubi quod difficilius coquitur antecedit, & imam uentris partem, quæ calidior est præoccupat: quod uerò facilius coquitur, superiorem & minus calidam. Quidam contrarium asserunt. Nam ea alimenta primo loco assumenda esse, quæ facilius coquantur, ut cocta descendant, & reliqua deinde coquantur, nã si ea antecedant, quæ difficilius coquantur, ea quæ facilius coquantur intem superata & cocta non descendant, inferioribus nondum coctis: duæq; inde sequentur notæ: prima, quod coctum crudo miscebitur: secunda, quoniam retentum, quod iam coctum est, corrumpitur, non gubernatum à natura. Verùm cum quibus faciliè agnoscat, plus quam duarum horarum tempore, uentrem onus in intestina deponere, quo tempore leuior sensim redditur uenter, & alimentum iam coctum corrumpi, si diutius quàm par sit, retineatur, consentaneum est ea alimenta, quæ facilius concoctionis sunt, præcedere debere, sine itaq; ex alimentorum diuersitate alia

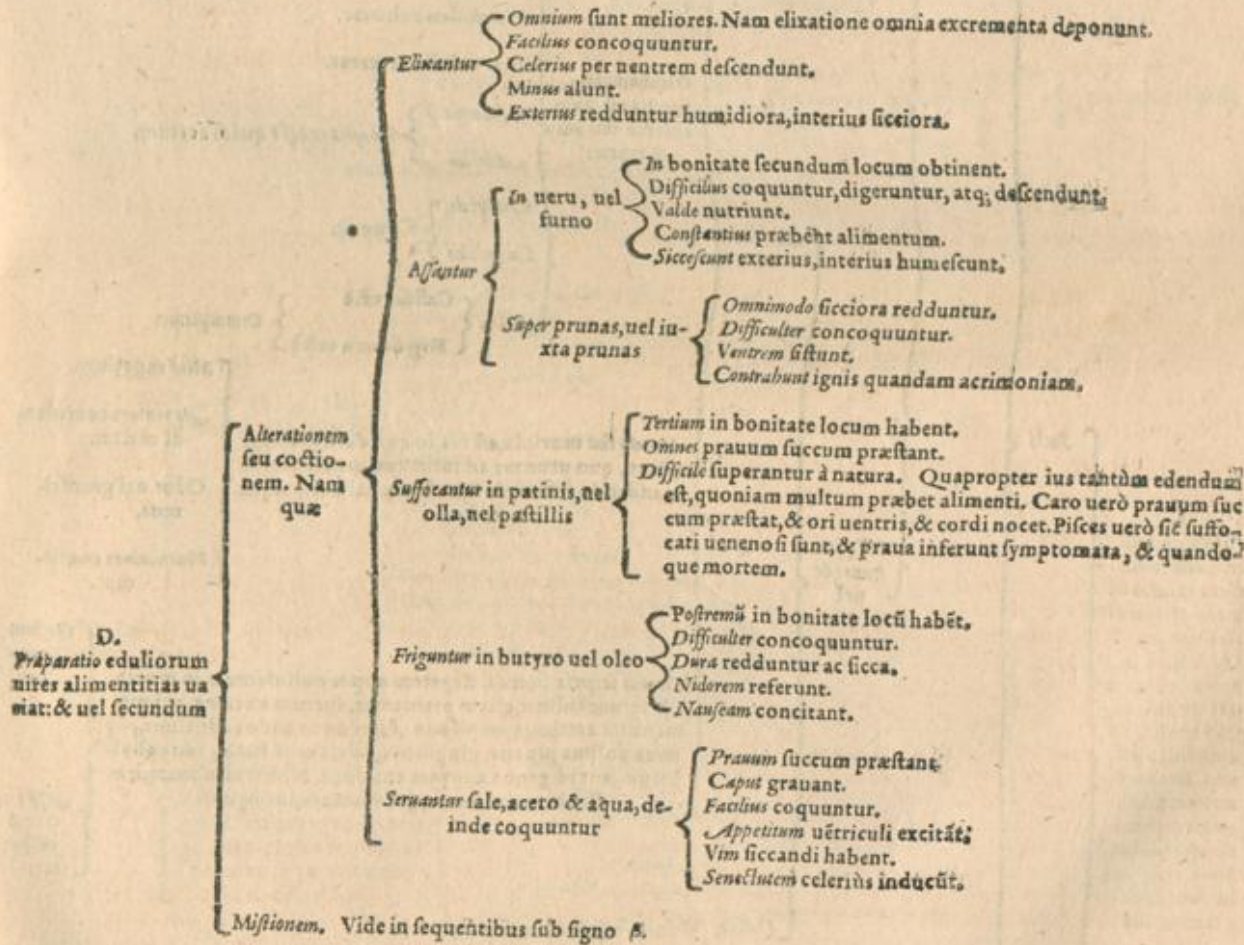

Hæc enim prius sumpta celeriter pertrahunt, & alijs commodè præeunt, & quasi uiam muniunt. Postremò autem accepta unà secum alia in corruptionem trahunt, cum concoctu facilia sint.

Cum longiori tempore concoqui debeant.

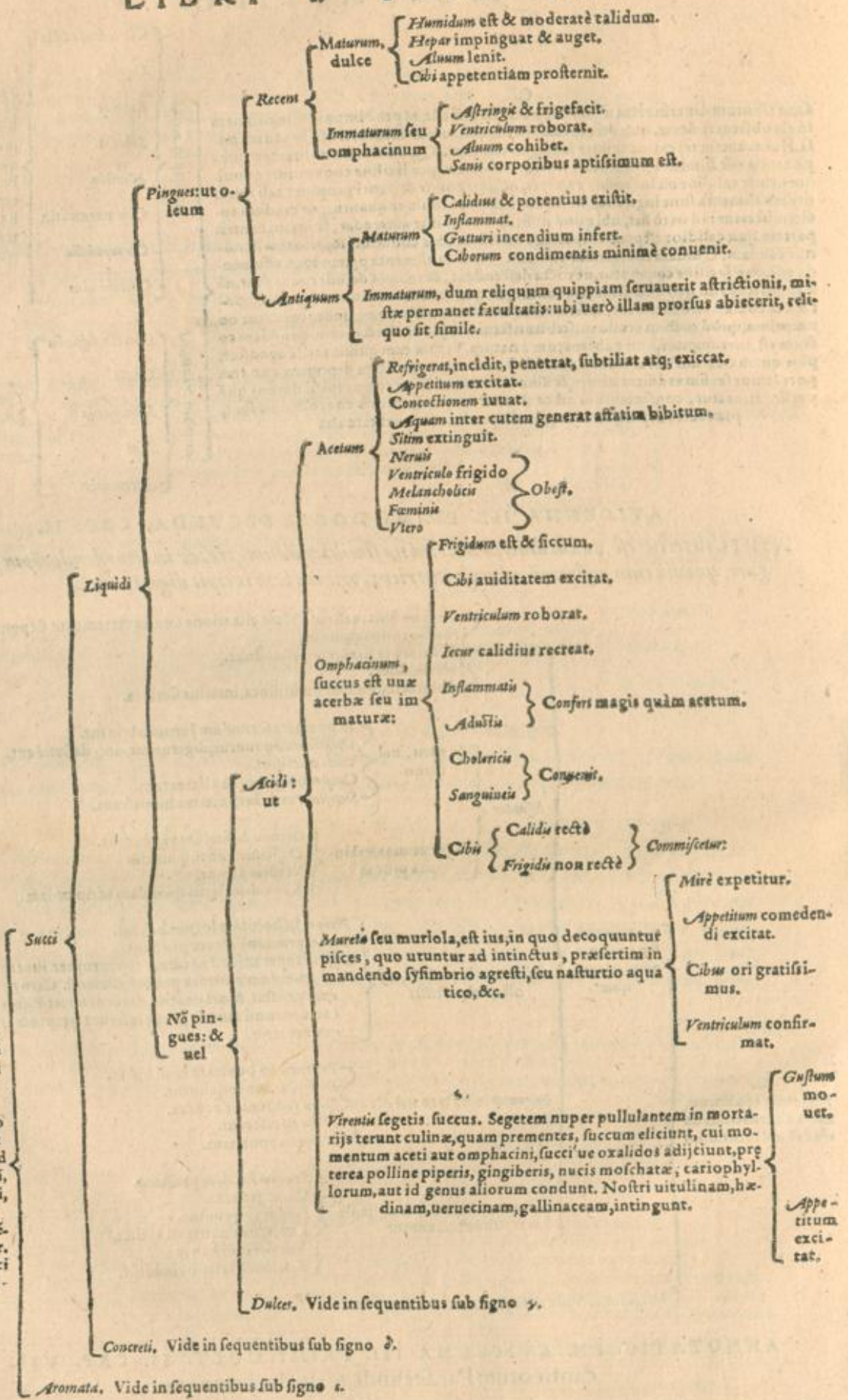
AVICENNA III. PRIMI DOCT. SECUNDA, CAP. II.

NIHIL deserius est, quam diuersa nutrientia similiter adiungere, & in comedendo tempus prouigare, quoniam cum postremum aduenit nutriens, primus iam incipit digeri cibus.

ANNOTATIO EX AVICENNA III. PRIMI DOCT. II. CAP. VII. ET canticorum Par. secunda, textu decimonono.

Nutrientia quæ temperaturam nacta sunt remotiorè, ne corporibus à quibus ingeruntur officiant. suis contrarijs corrigenda sunt: nã calida cum frigidis, sicca cum humidis, obstruentia cum aperientibus, dulcia cum acetosis, pingua cum salis ac acris commisceri debent.

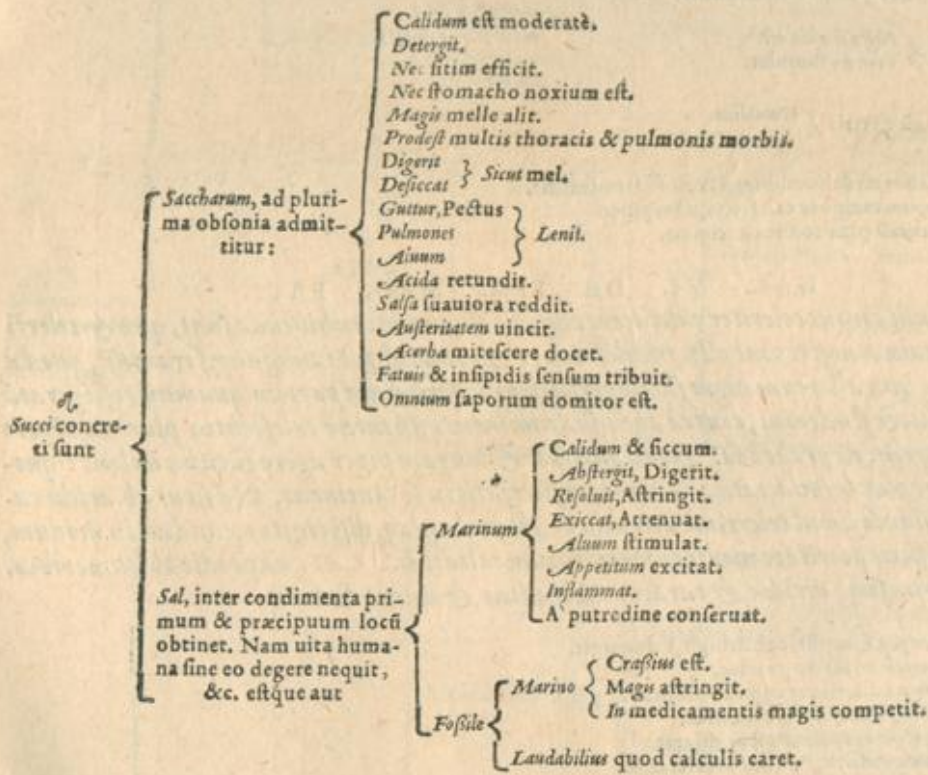
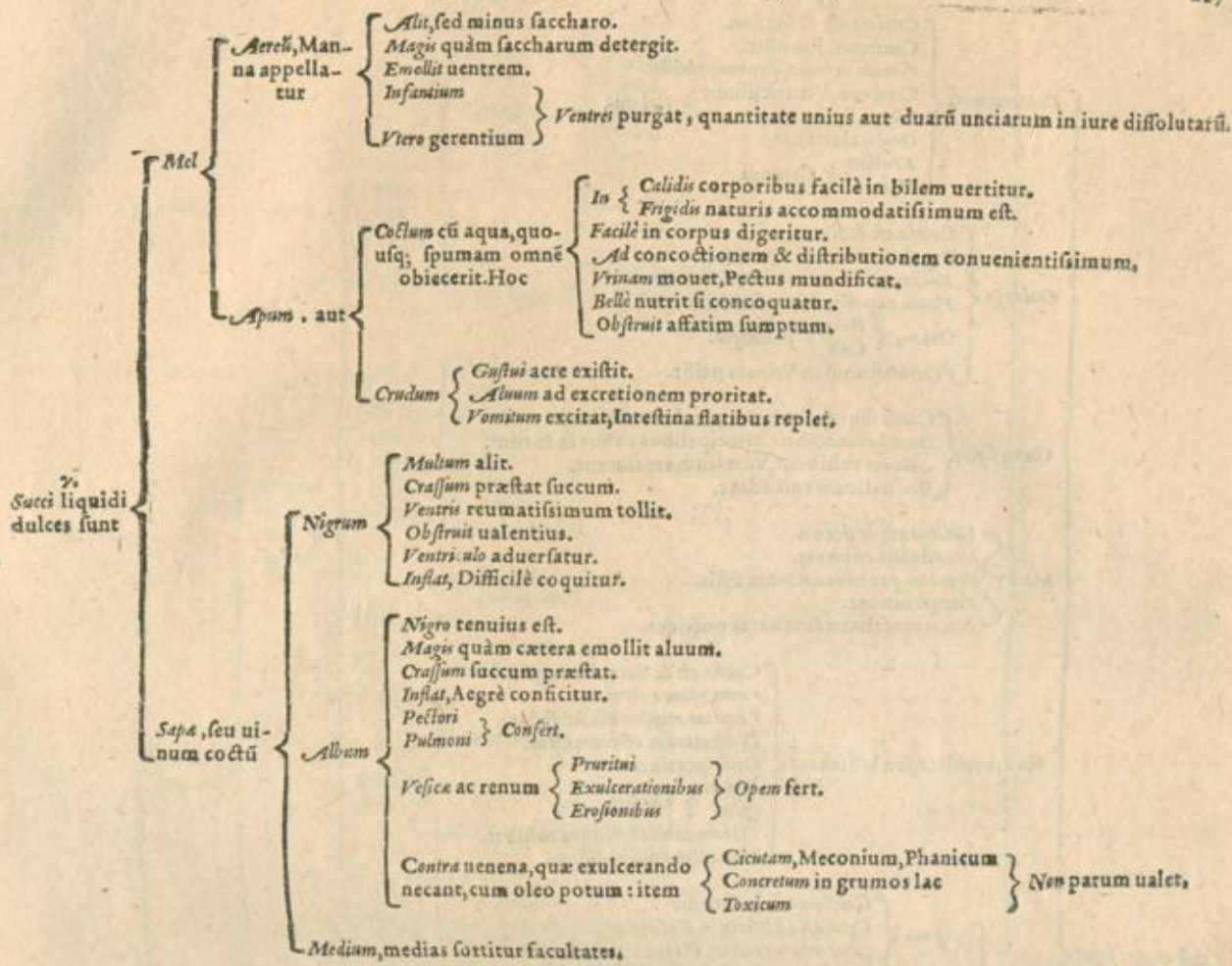
β.
Preparatio eduliorum secundum mixtionem uires alimentarias uariat. Quibusdam enim edulij, qui gustui ac gule gratia, addunt sal, oleum, mel, saccharum, aromata, &c. quæ condimenta appellantur. Sunt itaque ciborum condimenta aut

Dulces. Vide in sequentibus sub signo γ.

Concreti. Vide in sequentibus sub signo δ.

Aromata. Vide in sequentibus sub signo ε.

γ. Succi

GAL. LIB. IV. DE SIM. MED. FAC.

OMNI sili obscura quaedam astringendi uis inest, qua eas, quae condiuntur carnes constringit, densatque, potissimum ubi durus & minimè fragilis extiterit. Talis est exactissimus quidem fossilis fere omnis, minus autem illo marinus, tum qui multis in locis aquis leniter salis arecentibus prouenit.

v. Arund.

- Cinnamomum* { Calidum est & siccum.
Concoquit, Emollit.
Vrinam mouet, Venenis resistit.
Cerebrum, Ventriculum, } Roborat,
Hepar, Splen }
Oculos clarificat.
Renibus } Conuenit.
Vesica }
- Galanga* { Calida est & sicca.
Frigido uentriculo opem fert.
Ruclus acidus emendat, Attenuat.
Flatus expellit & consumit.
Dolores { Renum } Mitigat.
 { Coli }
Venerem stimulat, Vrinam pellit.
- Caryophylli* { Calidi sunt & sicci, Ventriculum roborant.
Omnibus membris principalibus robur inducunt,
Aluum cohibent, Vomitus reprimunt,
Oris halitum emendant.
- Mastic* { Calidus est & siccus.
Ventriculum roborat.
Vomitum prohibet, Aluum sistit.
Vrinam mouet.
Nuis moschatæ facultates possidet.
- Nux myristica, seu Moschata* { Calida est & sicca, Astringit.
Ventriculum roborat.
Vomitum atq; nauseam sedat,
Oris halitum commendat,
Oculos clarificat.
Hepati } Confert.
 { Spleni }
Vrinam mouet, Aluum cohibet.
Flatuositates dissoluit.
- Aromata: sunt* { *Nigrum* { Calidum est & siccum.
Concoquit, Abstergit, Resoluit.
Appetitum excitat, Flatus resoluit.
Frigidas partes calefacit.
- Piper* { Album { Nigro acrius est.
 { Venerem stimulat.
Longum, est ceteris { Humidius.
 { Minus acre.
- Gingiber* { Calidum est & humidum, Flatuositates discutit.
Longiore tempore calefacit quàm piper.
Ventriculo plus conuenit frigidus.

GAL. VI. DE SIM. MED. FAC.

*Ubi totum corpus celeriter calefacere consiliū est, ea tunc exhibenda sunt, quæ & celerri-
mè à caloris nostri contactu incalescant, & promptissimè undiquaq; ferantur, quod à
pipere: tum albo tum nigro facile perspicitur. Verum ubi partem quamuis refrigeratā
calefacere studemus, contrā agendū: nimirum quæ tardè calescentia plurimo tēpore
perdurent, ea præbendo. Quod zingiber & longum piper agere facilius ualent: quo-
niā hæc plus humiditatis, illa uerò plus siccitatis in se continent. Nā sicut ab aridis ca-
lamis flāma simul celerri mē accenditur, & undequaq; dispergitur: eundem in modum,
quæ à siccis potestate medicamenti editur caliditas. At quæ prodit ab humoribus,
ceu ligna sunt uiridia, & tardius accenditur, & durat diutius.*

- Crocum* { Concoquit, Emollit, Substringit, Vrinam cit.
Elegantem colorem præstat.
Crapula aduersatur ex passo bibitum.
Venerem stimulat, Cor roborat.
Obstructiones aperit, Pectus dilatat.
Somnum inducit, Partum accelerat, &c.
- Anisum* { Calfacit & exiccat, Oris halitum iucundum facit.
Vrinam mouet, Flatus discutit.
Lac mulieribus præbet, Venerem stimulat, Stomacho utile est.
- Coriandrum* { Largius sumptum, mentem non sine periculo mouet, quare à copiosiore eius usu abstinendum.
Ex contrarijs compositum est facultatibus.

De Triticis genere

Triticum.
Hordeum.
Alica.
Zea.
Typha.
Far.
Secale.
Avena.
Milium.

Seminibus { Cerealibus : sunt
Leguminibus : sunt { Faba, Pifa.
Phasoli, Lentis.
Oryza, Cicera, &c.

Folijs seu herbis : ut
Lactuca.
Intibus.
Brafica.
Beta.
Spinachia.
Blitum.
Anplex.
Portulaca, Malua.

Floribus : ut
Buglossi.
Borraginis.
Gentie.
Sambuci.
Violarum.

Fructibus { Herbarum : ut
Cucurbita.
Melones, Cucumeres.
Pepones, Fraga.
Arborum : ut
Ficus, Vua.
Vnapassa, Mala.
Pua, Cerafa, &c.

Radicibus : ut
Rapa, Napi.
Raphani, Pastinacae.
Petroscim, &c.

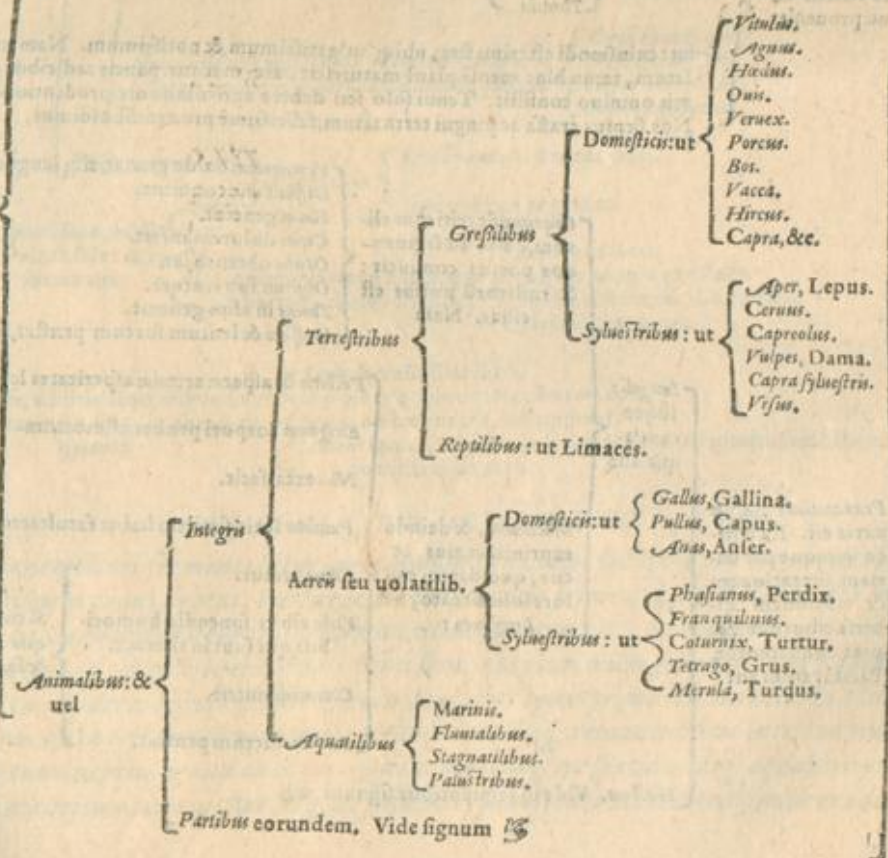
Integris : uidelicet
Arboribus.
Fructibus.
Suffruticulis.
Herb. &c.

Plantis : atq; uel

Partibus earundem : uidelicet

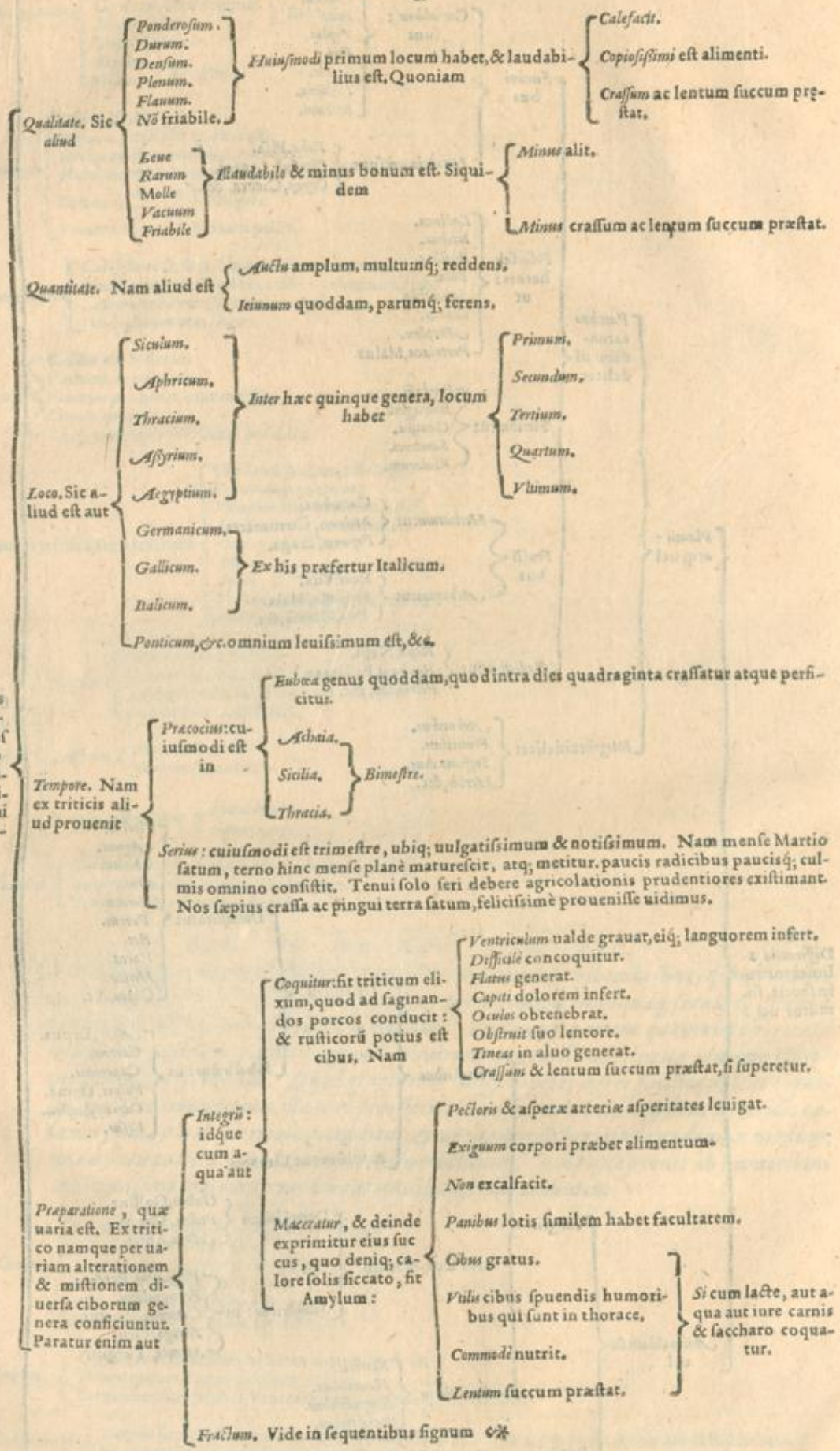
De quibus omnibus ordine in sequentibus.

F. Differentia alimentorum in specie, sumuntur uel a

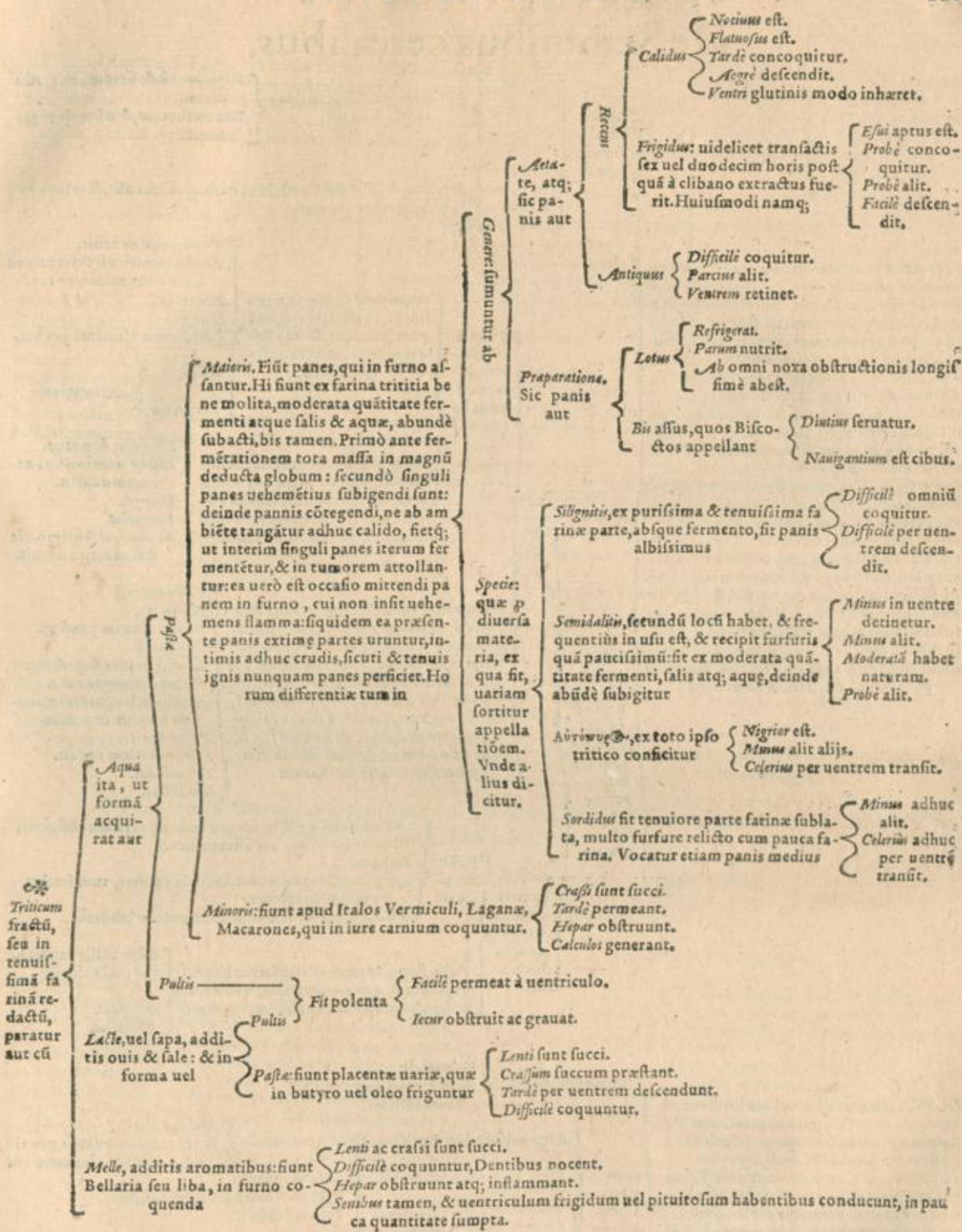

Triticum

De Tritico, in genere.

☞ Triti.

GAL. I. DE ALIMENT. FAC.

PURI panes ampliori fermento saturare, omniumque maximè subigere par est, nec illic post fermentum & subactionem coqui debent. Furfuracei uero paucum fermentum, leuis elaboratio breueque, interualum sufficit. Coquantur item prolixius puri, citius furfuracei. Et eodem loco:

PANES autem ad concoctionem appropinquissimi sunt, qui plurimum fermentati, & approbè elaborati, in clibano igne moderato percoquantur. Nam profusior ignis primo statim occursum adurens exteriorem superficiem, & in testa modum indurat, crudis incoctisq; remanentibus interioribus partibus, quo fit ut panis tum ineptus prauus euadat. Qui autem longiore spacio undiq; equaliter praecassatur, hic & probè in uentriculo concoquitur, atq; ad sequentes functiones accommodatissimus euadit.

1 De fe-

LIBRI I. PARS III.
De Seminibus cerealibus.

HORDEVM maturius feritur quam triticum, & primū ex omnibus frumētis, erumpit à primo satū die plurimum septimo, magisq; festinat, quam triticū. Exit uno folio. Id uerò est arundinaceum, ut ceterorum frumentorum, latiusq; folio tritici, scabrum, nititur per multas præternubusq; fibras, siue radicibus. Caulis erectus & humilior, quam tritico asperior, ruptuq; facilior, & stonis geniculatus articulis. Sed non ante supra dictum geniculorum numerum cōceptus est spica. Præterea quando folliculo absoluta fuerit spica, quarto aut quinto die florescunt: totidemq; diebus ferè florat: deslorescit autem cum tardissimè septem. Hos autem ei lanugineus, ut omnibus gerentibus spicam. Posteaquam uerò desloruit, crassatur, perficiturq; cum plurimum intra dies quadraginta. Spicatur in uersus, spicaq; illi minus eminet à folijs. Habet in cacumine folium. Sunt autem eius folia scabra, granū in stipula crinito textu spicatur, muniturq; uallo aristarum, aliis duplici, aliis quadruplici, Huius differentiæ sumuntur à

Natura. Sic hordeum aliud
Densum Ponderosum Plenum } Probum ac laudabile est. Huiusmodi namq;
Gracile Rugosum Laxum Leue } Improbum & illaudabile est. Hoc namq; minus alit, & minus bonum succum generat.
Frigidum est & siccum, in gradu primo. Tenem succum, & nō malum generat.

Intumescent ualde: fit aqua hordei: uidelicet triginta partibus aque, & una hordei mundi, in olla lento igne coctis.
Febricitantibus utilis. Morbis uentriculi & iecoris calidis conueniens potus. Humeflat, Detergit. Paucissimum alimenti præbet.

Una cū corticibus, idque cū aqua coquitur, donec grana aut
Rumpantur, fit cremor hordei: uidelicet uiginti partibus aque una hordei mundi, tandiu coctis, donec grana non solū intumescant, sed etiā rumpantur.
Est cibus & potus. Morbis acutioribus accommodatus. Detergit. Humeflat. Morbis, qui septimo die finiuntur, conuenit.

Mundatum à corticibus: fit pisanæ hordeacea: uidelicet uiginti quinque partibus aque & una hordei. hordeum primum macerantes in aqua, & hordeum ipsum à cortice mundamus exteriori, deinde lēto igne ebullire permittim⁹, donec aqua & hordeū in unam conspiciant substantiā, quæ æqualis, molli, & lenis sit. Addimus interim salis & acetiparum, sepe etiam saccharum
Valde nutrit. Humeflat. Bonum succum præstat. Frigida est. Facile à natura superatur. Pectori accommodata. Hectici & languidis in acutis morbis conuenit. Pectus lenit. Sputum facilem reddit. Tussim sedat. Non inflat.

Sanis non utilis, nisi in magna annonæ caritate cōficitur. Parum corpori præbet alimentum.
Refrigerat. Aegrotantibus præsertim hecticis confert, cum fermento & sale confectus. Pulsus his, qui iecoris calida intemperie laborant.

In farinam reductū, cum aqua, in forma uel
Pulsis, fit polenta: uidelicet farina hordei depurata & aqua addito sale, quā deinde lento igne paramus, addētes saccharū
Cibus utilis extenuatis uel caloris. Infrigidat. Humeflat.

ALICA (inquit Plinius) res Romana est: hancq; palæam frugum indubitanter Italianam contingere: fieri autem pluribus locis, sicut Veronensi Pisanoq; agro: sed laudatissimam in Campano, esse autē Zeam, hoc est, semen ex qua conficiatur, quæ feliciter prouenit in Campania. Plerique omnes eruditiores alicam Romanam eandem esse cum chondro Græcorum putant: ferèq; omnes medicorum Græcorum interpretres chondron, Alicam interpretantur. Huius uires alimentitiæ uariant, tum quatenus sumuntur à

Natura simplicis. Sic
Valenter alit. Succum parit lentum. Aluum cohibet.

Integrū: & mundatū, pisanæ hordeacæ modo
Malum alit. In cæperaturis biliosis proximum à pisanæ alimento est.

Assanda in turno: fit panis
Abundè nutrit. Crassum & lentum succum præstat. Tardius subsidet. Noxius, quibus Iecur facile obstruitur. Renes ad calculos gignendos apti sunt.

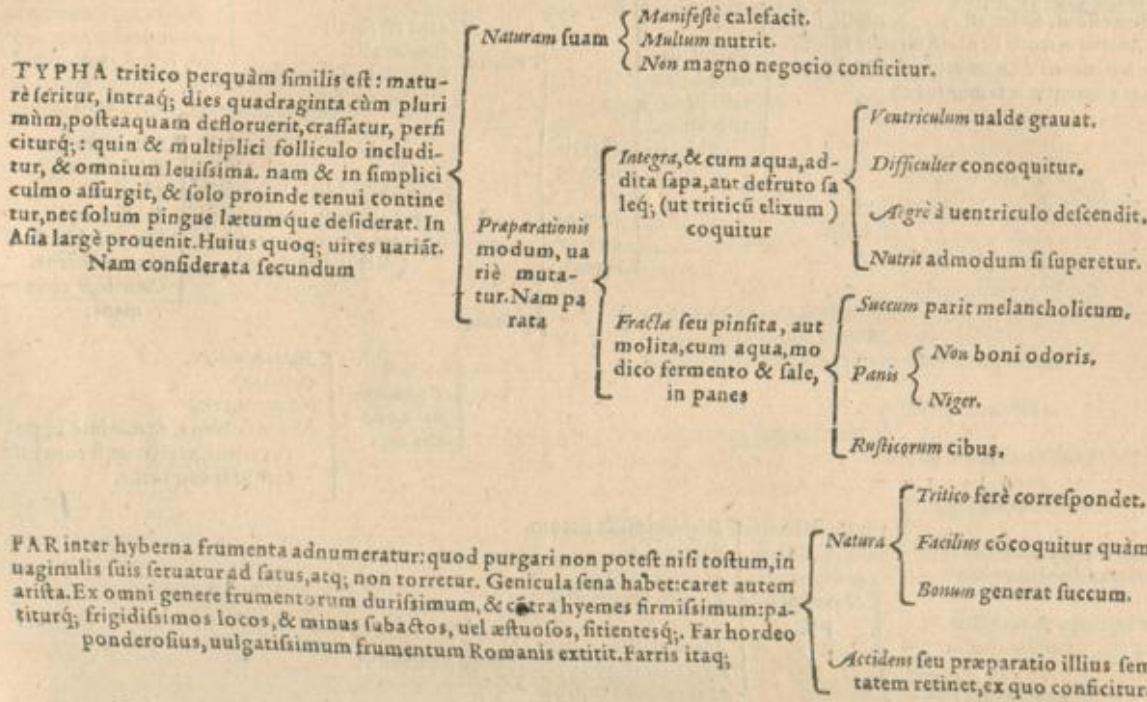
In farinam reductū: cum aqua in forma
Frigenda in butyro uel oleo, sunt placentæ, à Italis Fittelli appellatæ
Crassi sunt succi. Difficile coquitur. Aegri descendunt.

Pulsis addito mulso aut saza, & sale, fit polenta.
Crassum & lentum generat succum. Valenter alit. Iecur obstruit. Calculos generat, &c.

ZEA apud Romanos summo in honore fuit: ex ea præstantissima atq; saluberrima Alica conficitur. Hæc multis Italia locis proveniebat, lætissimè sed præcipuè in Campania laudatissima erat. Quidam non indocti putant Zeam hodie esse, quam Itali Speltam vulgò uocitant. Semen tritico perquam simile. Maturè seri debet, solo pingui & læto. Radice est multiplici, atq; alca, culmoq; numerofo constat. Granum tunica multiplici inregitur, quod & facillimum, & omnibus animalibus gratissimum traditur. Multi pro Farre eo utuntur.

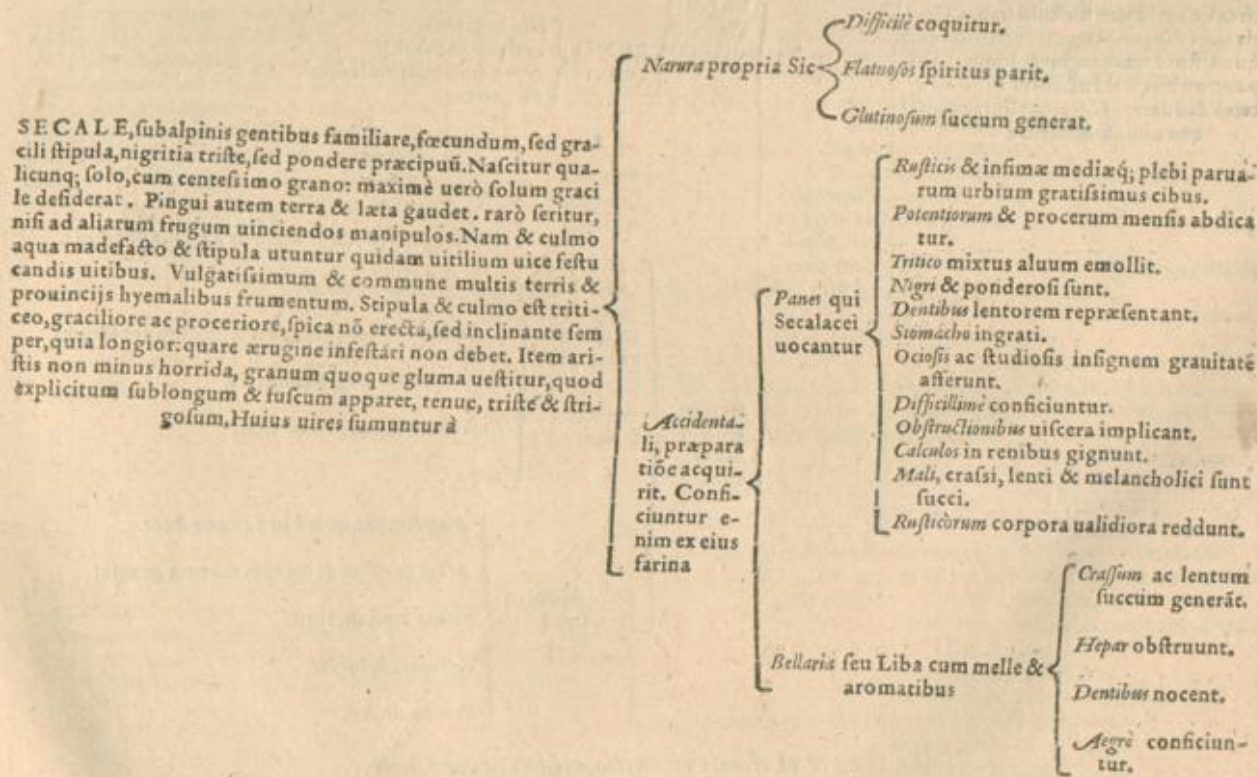
Hordeo valentius nutrit.
Ori gratior hordeo existit.
Ventriculo quàm hordeum utilior est.
Panis ex ea factus minus alit quàm triticeus.

IDEM de olyra persuadeas. Nam species est & ipsa Zea, uerùm minus nutrit.

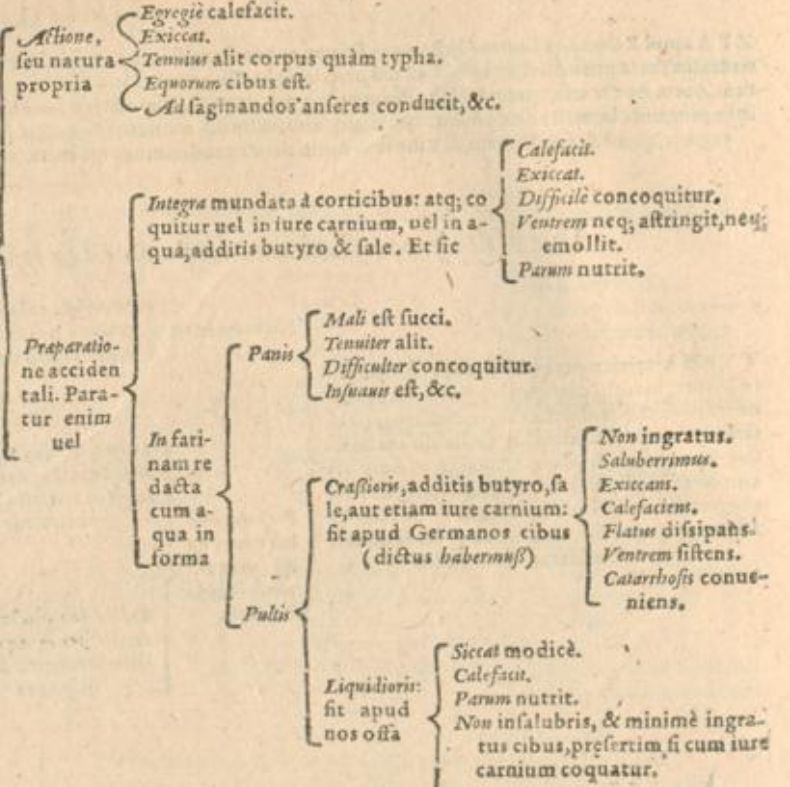

FAR inter hyberna frumenta adnumeratur: quod purgari non potest nisi tostum, in uaginulis suis seruatur ad satum, atq; non torretur. Genicula sena habet: caret autem arista. Ex omni genere frumentorum durissimum, & cetera hyemes firmissimum: patiturq; frigidissimos locos, & minus subactos, uel æstuosos, sitientesq;. Far hordeo ponderosius, uulgatissimum frumentum Romanis extitit. Farris itaq;

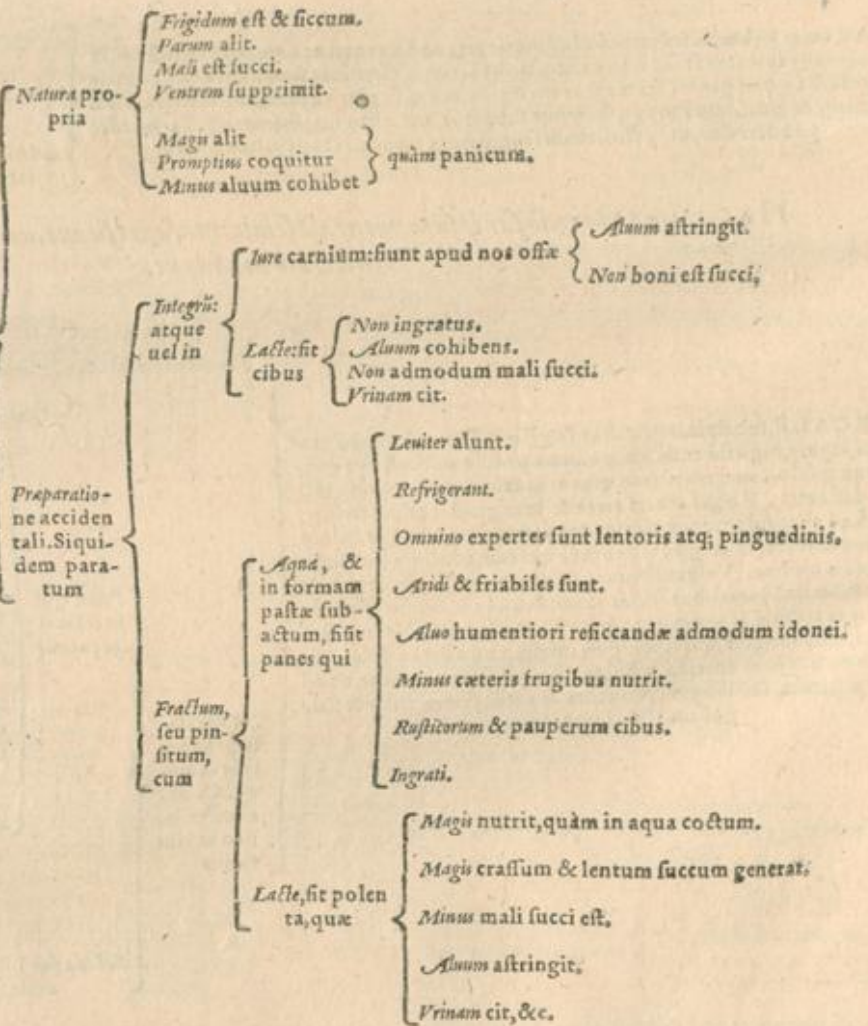
HAC ætate non modò far ipsum naturale semicontusum estant, uerùm ex Zea & Alica confectum mandunt.

AVENA genicula quadam habet, & folio & stipula triticum imitatur, & in cacuminibus dependentes parvulas veluti locustas gerit, in quibus semen continetur. Semen continuum & bifidum teritur, acerbiq; est saporis. Melius cultis erumpit, & nonnunquam quæ prius germinis infœcunda esset, si diligenter colatur, germinat, copiosaq; rediditur: in totumq; frugale solum desiderat. Scitur mense Martio, & metitur post triticum, secale atq; hordeum demessum. Spica est rara, & molli, flore candidate, semine viscoso & multipliciter tunicato, radiceq; multiplici, & numerosa, &c. Huius vires alimentitiæ sumuntur ab

MILIVM numerosa radice, altaq; ac multiplici culmo exurgit, folio est arundinaceo, flosq; et lanuginens, & circa ipsam semen hoscilum habet. Gerit item tubam. Maturatur persicicure à flore quadraginta diebus. alij paucioribus uolunt. Leuem solidamq; terrâ desiderat. Cæterum huius quoque vires sumuntur à

PANICVM simile est milio, minus tamen nutrit.

GAL. X. DE ALIM. FAC.

MILIVM ad omnia panico est præstantius, suauiusq; editur, facile concoquitur, ventrem minus fistit, magis nutrit.

De Lib.

ΑΡΤΙΟΛΟΓΙΚΗ.
De Leguminibus.

Legumina sunt, ex quibus panes non fiunt, inter quæ FABAE maxima semper fuit autoritas. Atq; hæc aut

Cruda {
Frigida est & humida.
Flatuosa est magis.
Humidiorem & excrementosiorum succum generat.
Ventriculum grauat.
Spiria & prauas inducit meditationes.
Crudos, crassos & pituitosos succos generat.

Viridis seu recens

Cocta cum carnibus bouinis, uel in iure carniū, aut in aqua, butyro & sale, addito petroselino {
Non admodum flatuosa.
Lenius alit quàm sicca.
Paucum succum, sed inconstantem præstat.
Humidius alimentum præstat & excrementosius.
Ocyus aluum subit quàm sicca.

Integra

Elisa {
Flatuosa admodum est.
Fungosam generat carnem.
Crassum generat succum.
Caput dolore tentat.
Aegrè concoquitur.

Tosta {
Minus flatuosa.
Crassiorum succum præstat.
Difficilius concoquitur.

Sicca: & uel

Fralia seu molita, aut modo

Crasso {
Fressa ab Italis appellatur.
Minus quàm integra inflat.
Paucum alimentum, sed inconstantem præstat.

Tenui. Ex eius namq; farina, butyro & sale fit puls {
Detergit intestina.
Cum melle faciei maculas delet.

Viridia & recetia

Cum suis siliquis seu ualuulis: uidelicet cum aqua, butyro & sale, addito nonnunquã pane cibario, crasso modo inciso {
Magis sunt flatuosa.
Non infimam autoritatem in mensis elegantioribus obtinent.
Humidiorem & excrementosiorum succum præstant.

A siliquis suis dispoliata, cum carnibus aut pullis, uel in iure carniū {
Minus flatuosa.
Magis grata, & minus dura quàm sicca.
Ocyus deorsum descendunt.
Crudum, crassum, pituitosum & excrementosum succum generant.

Sicca & adulta

Cum corticibus: & uel cum {
Carne suilla ad spissitudinem concoquitur {
Crassum & pituitosum præstant succum.
Aegrè concoquuntur.
Non aequè ut fabæ inflant.
Ventriculum aggrauant.
Sæpius quàm fabæ per aluum secedunt.
Non detergunt.
Cibus non ingratus.

Aqua, butyro & sale: sūt iuscula, addito pane {
Minus nutriūt.
Minus inflant.

Sine corticibus. Cocta enim colo transfunduntur, deinde cum butyro, sale, modico pipere & croco fit puls liquida, uel spissa, ut placuerit {
Minus inflant.
Facilius concoquuntur.
Crassum ac lentum succum præstant.
Ventriculum non aggrauant.

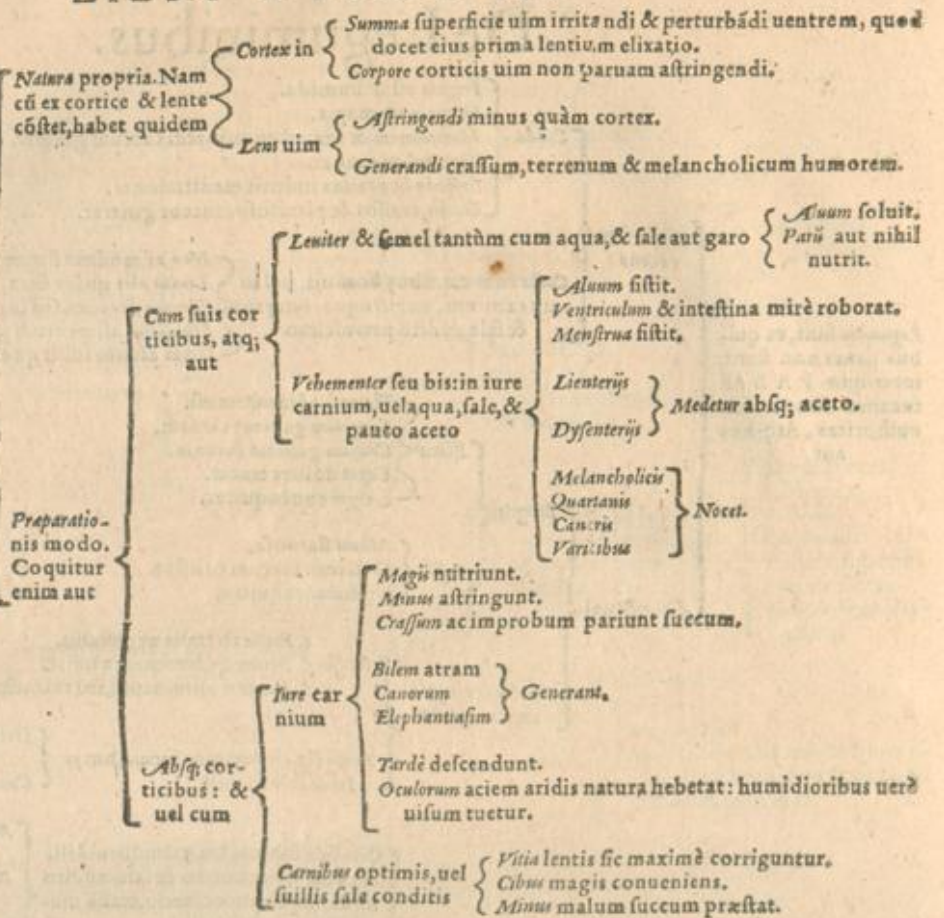
Virides cum suis siliquis & thecis, atq; ex oleo & garo manduntur, & interdum uino addito {
Annum emolliunt.
Facilius descendunt.
Excrementosiorum succum præstant.
Ad uomitiones idonei.

Sicci, eo modo quo pisa {
Minus quàm pisa inflant.
Facilius quàm pisa excernuntur.
Non leuius pisis nutriunt.
Spiritus cient.
Aegrè concoquuntur.

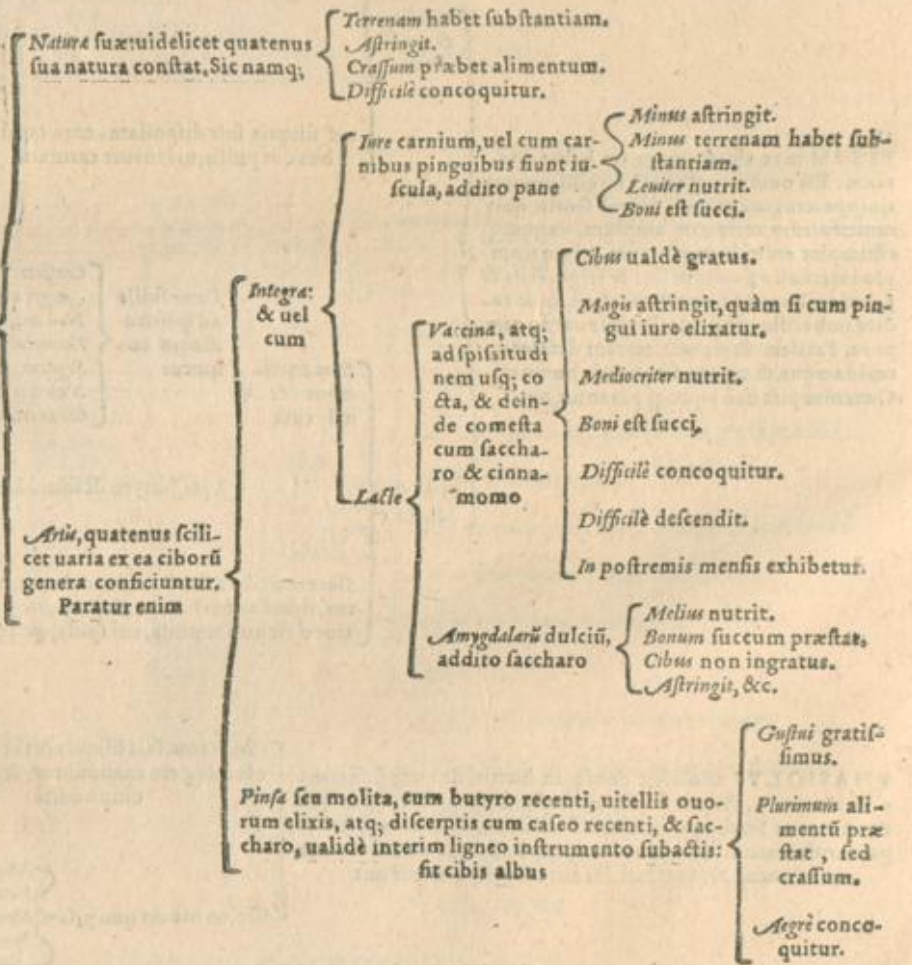
PISVM in re escaria magnam habet gratiam. Est omnium maximè fragilissimum: quippe æruginè uehementissimè sentit: quia multifolium, terrenum, amplum, uagum q; est: implet enim locum totum, etiam si amplo interuallo positum sit: & frigoribus & gelationibus id obnoxiiū maximè, quia radice imbecilla cohæreat. Seritur uerno tempore. Facilem & elutam terram desiderat, tepidam huc, & coelum frequentis humoris. Cæterum pisa uariè quoq; parantur, aut

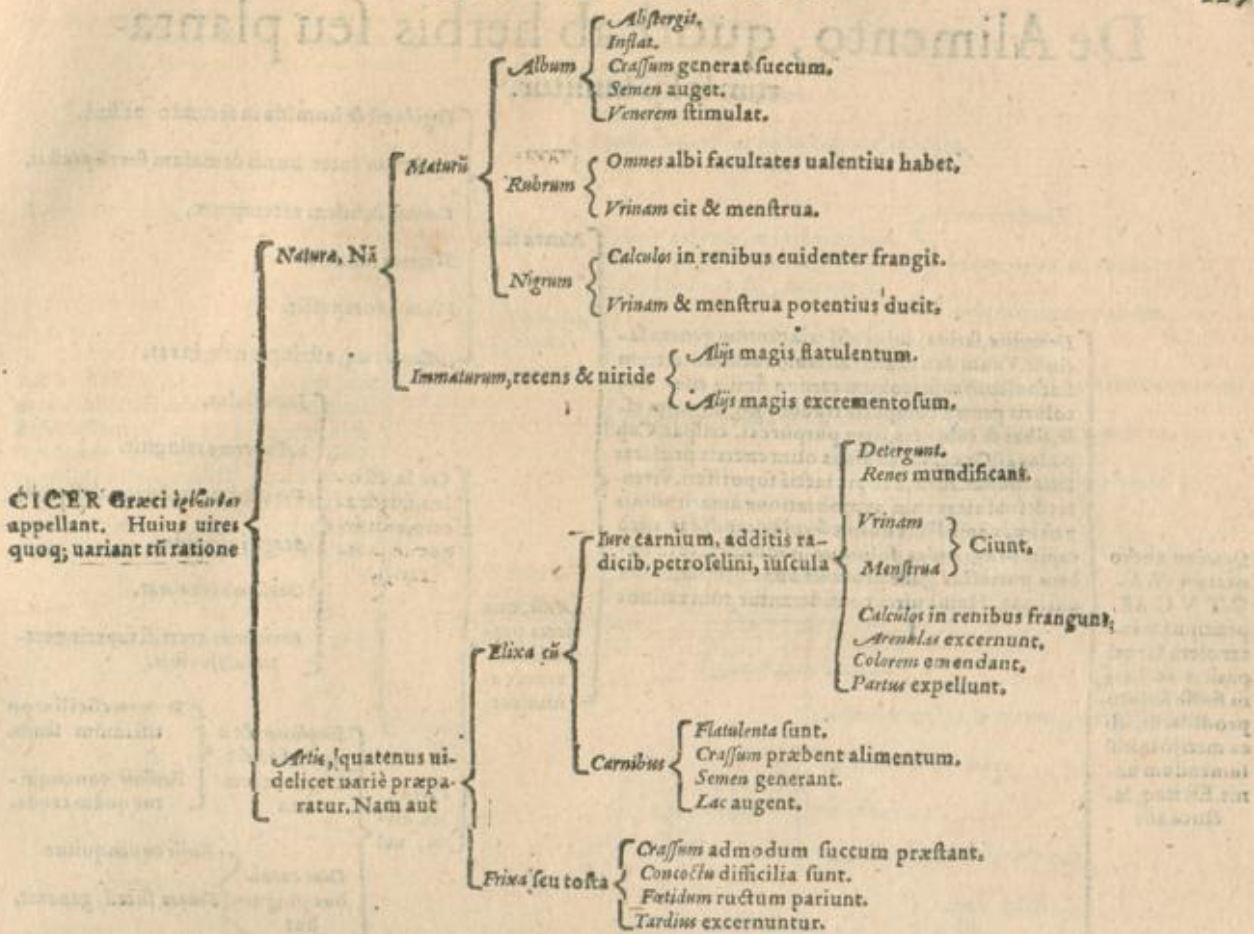
PHASIOLVS adolescit eouq; in hortis, ut rami sufficiant operi topiario, siliqua fenigræci longiore torosiorèq; in qua continentur semina, renunculis similia, nec colore uno, sed ex parte rufescentia. Seruntur in omni terra ab idibus Octobris in calendas Nouembri. Hi autem preparantur aut

LENS maximè inter legumi-
na fertilis est: cuius duo genera
in Aegypto inveniuntur, alterum
rotundius nigriusq; alterum sua
figura. Seritur mense Nouembri
solo tenui magis quàm pingui,
& celo utiq; sicco. Huius quoq;
uires alimentitiæ sumuntur à

ORYZA seritur quibusdam Italicis
locis: folijs carnosiss, porro similibus, sed
latioribus, altitudine cubitali, flore
purpureo, radiceq; gemmæ rotundi-
tatis, magna parte temporis residens
in aquis, milij modo effundens iubam.
Huius uires uariantur ratione

CICERCYLA, minuti est ciceris, inæquales angulos habens, ueluti pisum. Scribitur mēse Ianuario ac Februario, solo læto, cœloq; humido.

- Crassam & terrenam habet naturam.
- Flatus generat.
- Non detergit.
- Renes non mundat.
- Acgrè concoquitur.
- Somnia horribilia repræsentat.

LUPINVS

- Duram & terrestrem substantiam habet.
- Tardè concoquitur.
- Terrenum ac crassum præbet alimentum.
- Descendit tardè per uentrem.
- Ventrem neq; astringit, neq; laxat.
- Discolorem hominem exhilarat.
- Vescitur à paucissimis, & cum oleo, aceto & sale.

FOENVM GRÆCVM

- fumentorum pabulum est.
- Aluum emollit, ex aceto & garo mansum.
- Caput ferit.
- Ventrem subuertit.
- Vim absterforiam obtinet.
- Eundem in cibo usum præbet, quem lupinus.

ERVVM, Græcis *εργυρο* uocatur: quod nisi in summa aliorum seminū penuria in cibatum hominis uenit

- Pecudum pabulum est.
- Insuaue est.
- Crassum ac prauū alimentū præbet.
- Boū saginandorū est cibus. (scilicet.)
- Cū melle paratū crassos in thorace & pulmone humores expurgat

SEMEN LINI, Græci *λίαν* uocant.

- Hodie in magno medicinæ usu est.
- Difficilè concoquitur.
- Crassæ substantiæ cibus est.
- Stomachum lædit.
- Aluum neque mouet neq; cohibet.

SEMEN CANABIS

- Flatuosum est.
- Caput implet.
- Caput grauatur.
- Difficilè concoquitur.
- Præui est succi.
- Stomachum lædit.
- Calidum & medicamentosum est.

SESA-MVM

- Calidum ordine primo, & humidum secundo.
- Pinguis est substantiæ.
- Citò fit oleosum.
- Stomachum subuertit.
- Crassum præbet alimentum, & quod non facillè concoquitur.
- Lac auget.
- Sitim excitat.
- Celeriter implet.
- Halitus grauitatem facit.

VITEX, Græcis *ελυθ* uel *ελυθ* appellatur: quoniam matronæ in in Thesmophorijs Atheniensium, castitatem custodientes, huius folijs cubitus sibi sternunt

- Refrigerat & siccatur.
- Compescit uenereorum inuictus.
- Nutritum corpori leue præbet.
- Inflationibus egregiè aduertatur.
- Capiti noxium non est, ut canabis.

SEMEN PAPAVERIS

- Refrigerat non insigniter.
- Fluxiones tenues à capite sistit.
- Alimonix aut parum aut nihil effectum dignum suggerit.
- Saporem affert, si immoderatius sumatur.
- Difficiliter concoquitur.
- Somnium conciliat modicè sumptum.
- Quæ rursi ex thorace & pulmone expuuntur, inhibet.

VICIA, Græcis *κικαν* dicitur

- In cibus hominum non idonea.
- Fatidium in cibatu adfert.
- Difficiliter concoquitur.
- Aluum astringit.
- Improbum ac crassum succum parit.
- Bilem atram generat.

LIBRI I. PARS III.
De Alimento, quod ab herbis seu planta-
rum folijs sumitur.

Quoniam autho-
ritatem LA-
CTVCAE
praecipuam in-
ter olera Graeci
pariter ac Lati-
ni fuisse scripto
prodiderit, ab
ea merito initiu
sumendum ue-
nit. Est itaq; la-
ctuca aut

Domestica, sativa: cuius alij tria tantum genera fa-
ciunt. Vnum lati caulis: alterum rotundi: tertium
Laconicon: cuius folium carduo simile esse. Alij
coloris genera complura tradunt: nigras enim es-
se, albas & rubentes, item purpureas, crispas, Cap-
padocas, Graecas. candidas olim caeteris praelatas
satis constat. Atræ, à copia lactis soporiferi. Viren-
tes & subfuscas cum exprobratione amaritudinis
pessimas appellant nostra secula: candidas uerò
capite praegrandes, folioque innumeras, & in or-
bem porrectas gulæ proceres nunc probat, ut sua
uisissimas. Huius vires considerantur tum ratione

Agrestis
Refrigerat
Praurum succum generat.
Febricitantibus utilis.
Genitale semen extinguit.

Natura suae
Frigida est & humida in secundo ordine.
Mediocre inter bonu & malum succu praestat.
Colorem & bilem attemperat.
Somnum inducit.
Ventrem compescit.
Aluum neq; astringit neq; laxat.

Artis, qua
tenus pre-
paratur.
Paratur e-
nim aut
Cruda, cu oleo, sale & a-
ceto, editur-
que in ace-
tarijs.
Sitim sedat.
Ardorem extinguit.
Per uentrem celerius descendit.
Magis infrigidat.
Oculos obtenebrat.
Ebrietatem arcet, si superingera-
tur alijs cibis.

Colla,
seu eli-
xa, uel
Cum carni-
bus pingui-
bus
Simpliciter: & à
quibusda sic
editur in coe-
na
Somnum conciliat po-
tissimum senib.
Facilius concoqui-
tur quam cruda.
Facile concoquitur
Bonum succu generat.
Facile p uentre descendit.

INTYBUS
seu Endiuia

Sativa, seu hortensis. Seritur po-
stremis Iunij diebus: aut primis
Iulij, item Augusto. Aliter enim
satae ad semen properant. Huius
vires tum ratione

Agrestis, quæ Cicorium dicitur. Haec
etiam cum oleo, sale & aceto editur
in primis mensis: & uel

Natura pro-
priae
Frigida & sicca in secundo ordine.
Subamara est.
Moderate astringit.
Intemperatum calidis ipsius hepatis utilis.
Bilem extinguit.

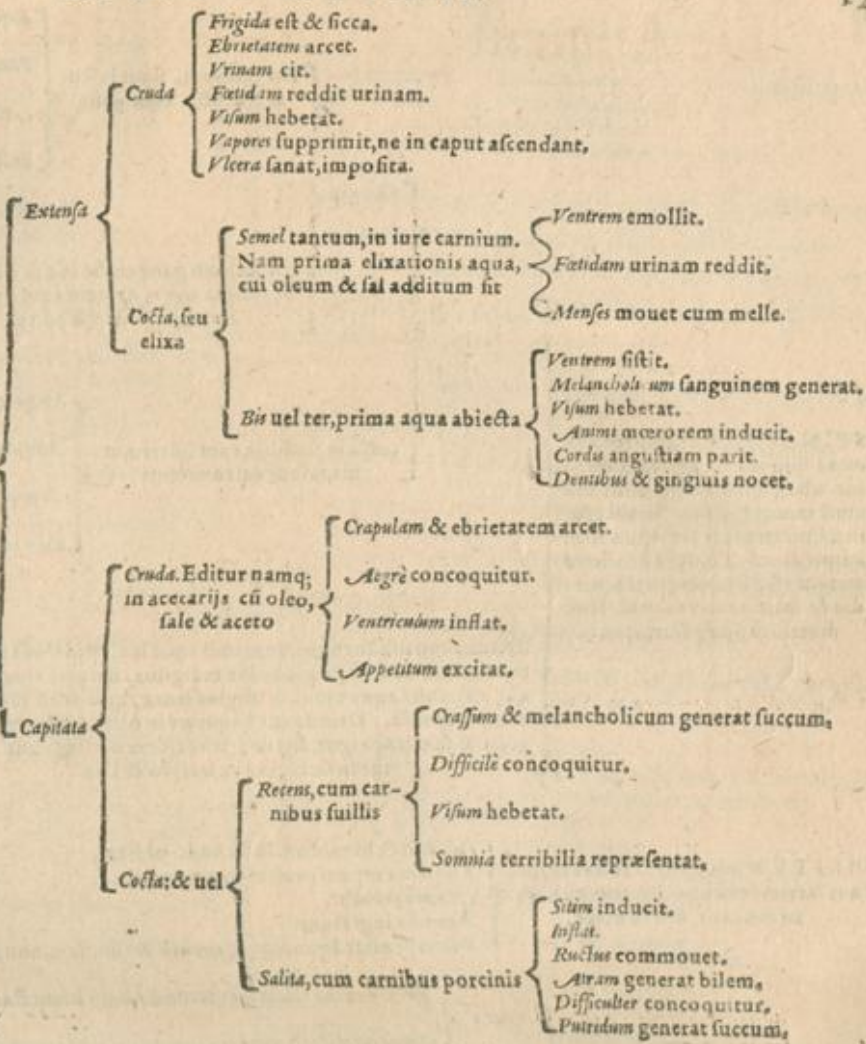
Preparatio-
nis. Nam
tempore
Hyberno, in fictilibus uasis cooperta seruatur:
uel terra obruitur, ut eximium candore & sua-
uam teneritudinem acquirat: quæ deinde edi-
tur in acetarijs cum oleo, sale & aceto
Frigida est in fine
primi.
Gustus insipida
est.
Hepati est amica.

Asinus, editur cum
oleo, sale & aceto in
acetarijs
Frigida est in secundo.
Subamara est.
Bilem extinguit.
Hepati magis quam hyemalis confert.
Lactuca facultatibus correspondet.

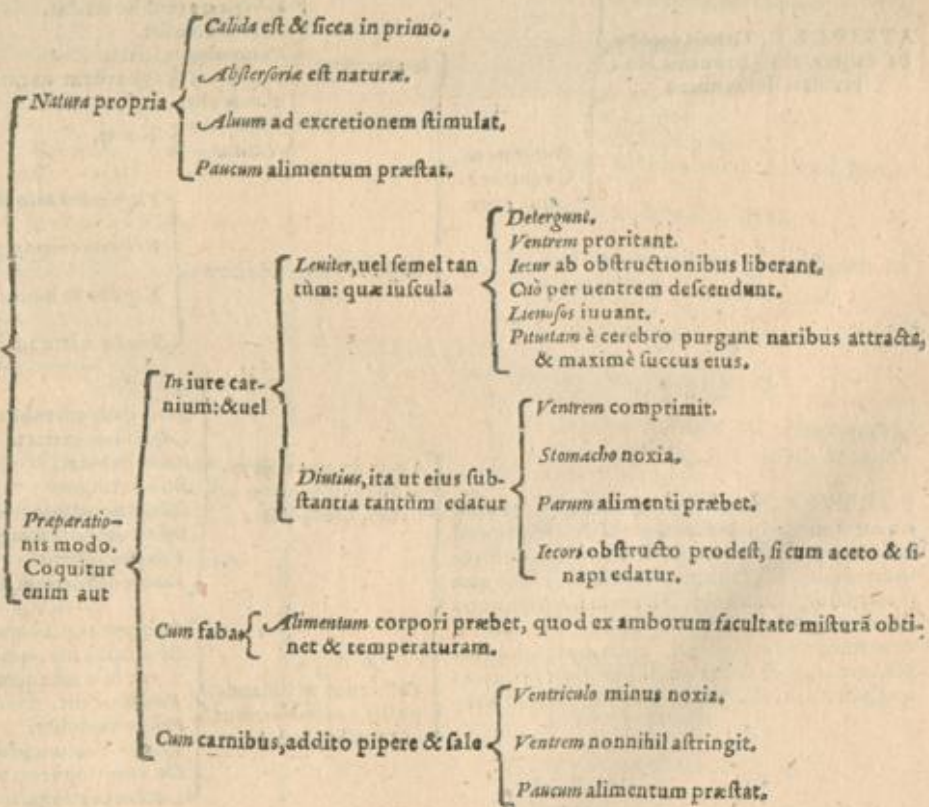
Cruda
Refrigerat.
Appetitum excitat.
Obstructiones iecoris auferit.

Colla, praesertim cum
suis radicibus,
Ab ijs edi debet, qui uentriculum non aded robu-
stum & ualidum habent.
Appetitum excitat.
Hepatis obstructiones aperit,
Bilis feruorem extinguit.
Refrigerat.

BRASSICA à Latinis ueterib. priuacum olus dicitur: à quibusdā quasi Passica dicitur, quòd à scāpo minuta tim præficetur, & passā fiat. Caules etiam appellantur. Seritur toto anno, quoniam & toto scantur, edunturq; & præsertim Autumno, uindemiarū tēpore. Huius sunt plures species: aut

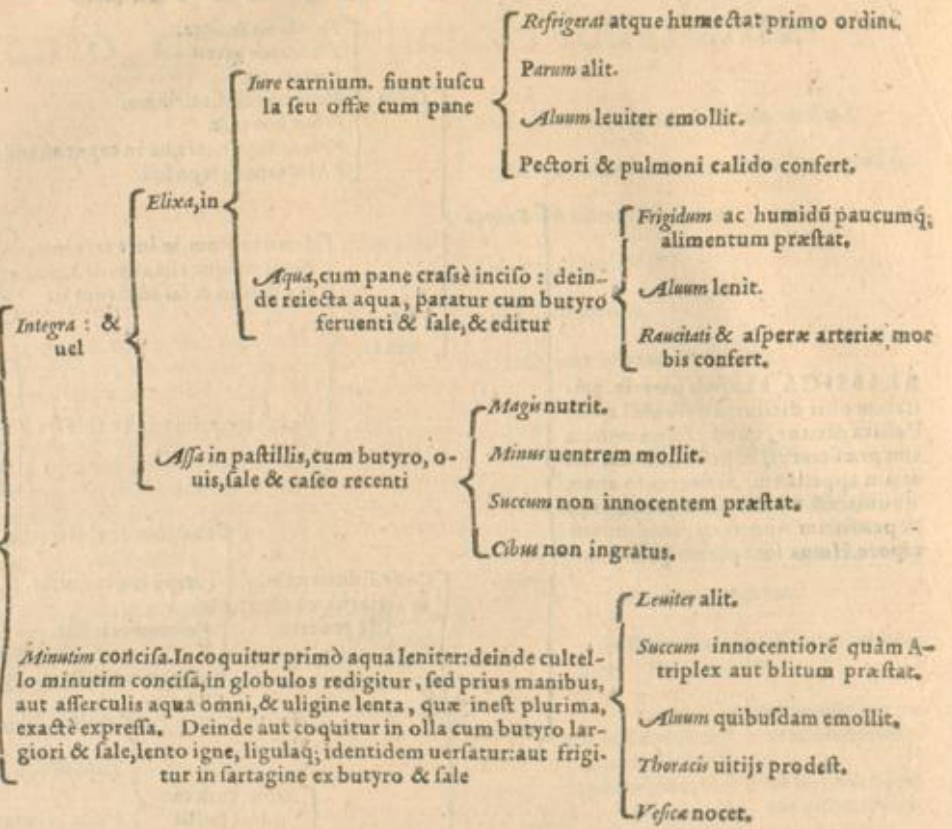

BETAE tria genera habentur, atrum, album & rubrum. Postrema in usus medicos tantum adhibetur, Alba uero præfertur. Huius uires sumuntur à

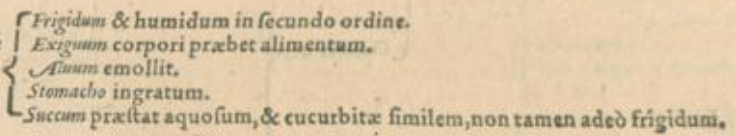

SPINA-

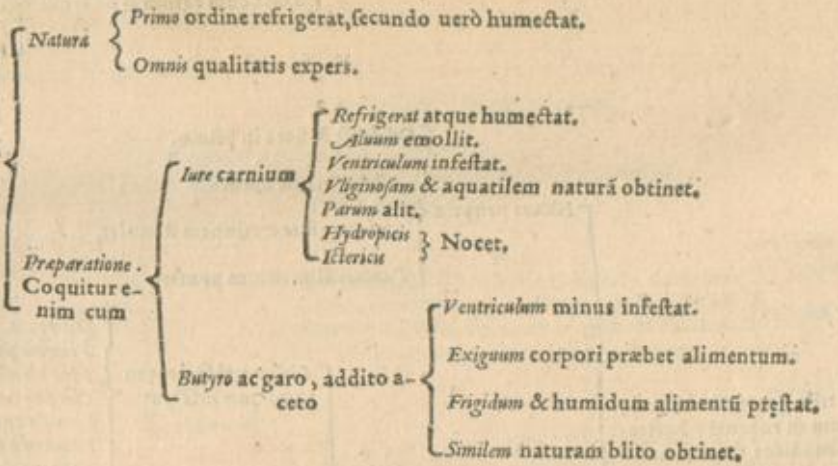
SPINACHIA, ut arbitror, à se mine spinoso & aculeato dicitur. ubiq; legitimè prouenit, maximè tamen locis riguis: ubi usq; in admirationem amplitudinem adipiscitur. Tonsura proficere certum est, hyemesq; uel horridas & inclementes tolerat. Hæc diuerso modo paratur, aut

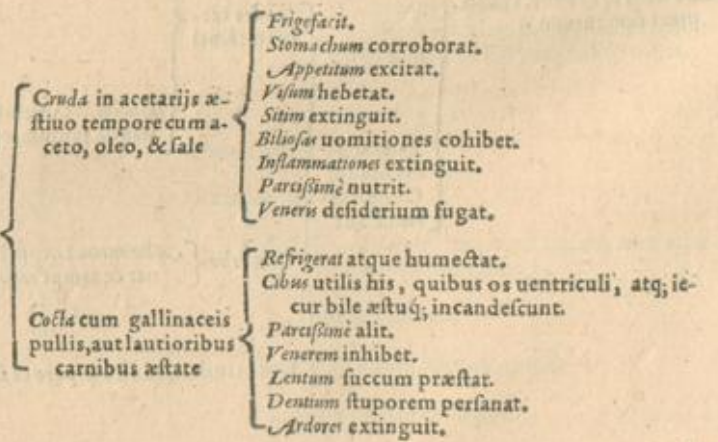
BLITVM, olus iners, ac sine sapore aut acrimonia ulla. Paratur ex butyro seu oleo, sale & aceto,

ATRIPLEX, Græcis ἀτρίπλαξ dicitur, ubiq; prouenit. Huius uires sumuntur à

PORTULACA, exit post cucurbitam, & Ianuario mense feritur. eius sunt genera duo. Vnū quod in uincis passim prouenit, & ternis quaternis in terra felsilibus colliculis serpere uidetur: quæ si excolatur, folia ampliatur. Alterum uerò est, quod fatium appellatur, & ubiq; in hortis excolitur, & in Autumnum perdurat. Folia huic mirè ampla, carnosaq; & caules ampliores emicant: utraque gustatu insulsa & fatua sentitur. Editur aut

MALVA

MALVA { Humida est.
A refrigerandi facultate manifestè abest.
Lentum succum præstat.
Facile subdu- } Præsertim si largissimè ex oleo &
citur } garo sumatur.
Venerè mollit }
Esui inepta,
Moderatum calorem præstat.
Ad clysteria conficienda utilis.
Tussim & pectoris asperitates lenit.
Interaneis & vesicæ utilis.

SONCHVM aliqui asperam eicribitam } Refrigérat.
uocant: cuius sunt duo genera, alterum syl- } Ventriculi erosio-
vestre, spinis horridius: alterum tenerius, } nes lenit,
ac mollius, cibis expetitur. } Lac elicit.
Venenis repugnat.

OXALIS lapathi, seu rumicis ge- } Frigida est in primo, & sic-
nus est: cuius sunt genera duo. unū } ca in secundo.
quod longioribus est folijs, & syl- } Cibi auiditatem auget.
uestri in pratis nascenti similis: al- } Gratioreis escas reddit.
terum rotundioribus & acidiori- } Sitim extinguit.
bus. Recentiores utraque acetosas } Paucum succum præstat,
& acidulas appellant. Vero præfer- } nec ualde malum.
tim & æstatis caloribus carnes, pi- } Ab humorum putredine
sces & oua ex earum succo edun- } præseruat cū aceto, tem-
tur. Tonderi bis terq; in anno mi- } pore æstatis.
rè gaudet, lætiusq; sic prouenit. } Peite grassante utilis est,

SOLANVM { Esui ineptum.
Praui succi est
Valde refrigerat, nimirum ordine secundo,
Exigui est alimenti.

BVGLOSSVM & Borrage } Calida & humida in primo.
cruda cum reliquis herbis in } Stomacho utilia.
acetarijs eduntur. Item parata } Tristitiam & tremorem cor-
cum saccharo, in forma syrapi } dis remouent.
uel conferug, aut cum iure car- } Melancholicis conferunt.
nium, sunt } Cordis affectibus profunt.
Cor exhilarant.
Sanguinem purificant.

SION seu Lauer } Calidum est.
Medicamentum potius quàm alimentum.
Paucum succum præstat & calidum.
Renes mundificat ab arenulis & pituita.
Obstructiones aperit,
Menses cit.
Pituitam attenuat,
Utilis stomacho,
Pectori nocet.

APIVM, uulgo pe- } Calidum est & siccum.
trofilinum } Vrinam prouocat.
Est inter cætera olera familiarissimum.
Ori & stomacho est gratum.
Flatus dissoluit.
Hepatis obstructions aperit.

APIVM palustre, quod à Dioscor. Eleosilinum ap- }
pellatur, & à uulgaribus Apiū, easdem possidet fa- }
cultates, quas uulgo Petroselinū nuncupatū, tum }
ori insuauius est. quam obrem non comedatur nisi }
coctum sit, sicut & sium.

SMYRNIVM { Calidius quàm apium est. Calidum & siccum
in tertio.
Vrinam ualentius prouocat quàm apium.
Menses mulieribus mouet.

HIPPO'SELINVM { Ori gratum est atq; suauē.
Apio longè acrius & calidius existit,
longeq; efficacius urinam mouet.
Menses mulieribus ciet.
Obstructiones tum hepatis tum lie-
nis aperit.

ERVCA { Manifestissimè calfacit.
Cum lactuca comedenda est. nam ita, feruori pat
frigus admixtum temperamentum æquat.
Gentile semen auget.
Corundi appetitum excitat.
Capiti dolorem infert.
Sanguineis & bilosis est inimica.

NASTVRTIVM { Calidum est & siccum.
Pulmonem mundificat.
Asthmaticos iuuat.
Hepar & uentriculum calfacit.
Venerem excitat.

VRTICA { Calida est & sicca.
Tenuibus constat partibus.
A nemine ut cibus sumi meretur.
Vt obsonium ac medicamentum alium deijcit.

GINGIDIVM { Stomachum admodum iuuat.
Collapsam appetentiam, si cum aceto su-
matur, excitat.
Vrinam ualenter ciet.
Viscera obstructione liberat.
Siccum est in secundo, & non admodum
calidum: quoniam amarum & astringens est.

FOENICVLVM { Calidum est & siccum.
Lac elicit.
Vrinam prouocat,
Visum acuit.
Aegrè concoquitur,
In obsonijs utiliter miscetur.
Aceto uel aceto & muria asseruatur.

MELIS.

MELISSO-PHYLLVM { Calidum est & siccum.
Pituitosis ac atra bile affectis confert.
Suauiter redolet.
Cor laxificat.
Nauseam & uomitum sedat.

MENTHA { Calida est & sicca.
Constringit ac sistit.
Tineas in uentre necat.
Vomitiones, & singultus sedat.
Ventriculum roborat.
Appetitum exacuat.

SALVIA { Calida est & sicca.
Visum acuit.
Vrinam prouocat.
Aluum sistit.
Ventrem roborat.

OCIMVM { Mali est succi.
Stomacho obnoxium est.
Aegrè concoquitur.
Odore cardiacos iuuat.
Inflat tum uentrè, tum etiam aluum.

ANETHVM { Calidum est & siccum.
Somnum conciliat.
Flatus expellit.
Visum hebetat.
Aluum & uomitiones sistit.
Genituram restringit.
Vrinam cit.

AMARACVM,
quam uulgò Ma-
ioranam dicunt. { Calidum est & siccum.
Vrinam prouocat.
Iecinoris obstructionibus prodest.
Odorem suauissimum spirat.
Caput & cerebrum roborat.
Contumaces flatuositates soluit.
Visum acuit.

SISYMBRIVM { Calidum est & siccum, & menthe modo
odoratum.
Vrinam prouocat.
Calculos pellit.
Tineas in aluo necat.
Singultum sedat & tormina.
Ventriculum roborat.

SATVREIA { Calida est & sicca.
Ventriculum frigidum roborat.
Flatuositates expellit.
Visum acuit.
Pectoris excreationes educit.

SERPILLVM { Calidum est & siccum.
Menses & urinam trahit.
Tormina sedat.
Ventriculum roborat.

ROSMARINVM { Calidum est & siccum.
Ventriculum roborat.
Aluum sistit.
Visum acuit.
Morbum regium sanat.

RVTAE autoritatem in cibis fuisse, certi auctores tradunt: nunc nemo uelit attingere. Nam { Pictores ea utebantur
in cibis, propter uisus
claritatem.
Veneri aduersatur.

CAVCALIDEM credit Ruellius
eam esse herbam, quam Perfinum no-
thum nuncupant { Calentis est naturæ.
Cruda ac cocta editur
oleris uice.
Sale condita seruatur.
Vrinam cit.

CRITHMVM uulgu
Cretam marinam appel-
lat, nascitur in locis ma-
ritimis, maximè siccis &
sabulosis. { Cibi auiditatem excitat.
Calculos renum comminuit.
Vrinam cit.
Abstergit.
Morbo regio medetur.
Obstructiones aperit.
Colorem corporis gratiorem facit.
Saporis est odorati & iucundi.
Editur crudum & coctum.

LAPSANA olus est trium foliorum, quo
exercitum Cæsaris durasse in fame, diutinam
obfidionem tolerasse, Plinius inter brassicas
syluestres retulit. Quibusdam gentibus ci-
bus est familiaris: ut Methonensibus. { Prunum succum
generat.
Plus alit quàm
rumex.
Stomacho utili-
or quàm rumex.
Leuiter aluum mol-
lit cocta in
cibo.

**OROBAN-
CHE** { Refrigerat ordine primo.
Leguminibus in coquendo addita, facilius per-
coquitur.
Editur cruda & cocta, ut Asparagi.

**SILIQVA
STRVM** { Calefacit uehementer.
Insculis, si modicè additur, gratum saporem con-
ciliat.
Tenella folia acetarijs miscentur.
Saporem & odorem acrem uibrat.
Non leuè gratiâ adfert, si miscetur intinctibus.
Tardia anima emendat.
Graueolentos ructus cohibet.

PIMPINELLA in pratis
copiosissimè prouenit { Calefacit.
Editur in acetarijs.
Odorem peponis refert.
Vrinam pellit.
Calculos renum comminuit.
Tabidis utilissima.

LVPVS SALICTARIVS apud Belgas in ma-
xima est autoritate: ex eo enim potus luos con-
cinnant. eius cauliculi Vere inchoante erumpen-
tes coquantur, edunturque asparagorum modo
ex oleo, aceto & sale. { Refrigerat.
Bilis feruore
extinguit.
Sanguinè
purgat.

ERYNGIUM { Calore est temperatum.
Editur crudum & coctum,
Folia gustatu aromatici quidpiam referunt,
quæ condita sale in principio manduntur.
Crepulam areet, praesumptum.
Cordis uitij mirè opitulatur.
Radices stomachum roborant.
Venem excitant.

EBVLI folia, uel caules cocti { Pituitam bilemque detrahunt.
Radix in uino cocta, & in ci-
bis data, hydropicos adiuuat.

**ASPARAGO-
RVM CAULI-
CVLI** { Vrinam pellunt.
Lienem minuunt.
Amici stomacho,
Leuiter alunt.
Apponuntur prima mensa cocti, atque cum
oleo, aceto & sale parati.
Obstructiones hepatis & aliorum uiscerum
aperiunt.
Neque calefaciunt, neque refrigerant.
Ventrem molliunt.
Venem stimulant.

**EVMA-
RIA** { In mensis nullos usus habet, sed in medicina.
Obstructiones uiscerum
aperit.
Scabiem emendat,
Aluum emollit.
Vrinam pellit. } Si cum sero lactis temperetur.

ΑΡΤΙΟΛΟΓΙΚΗ.
De Floribus.

BORRAGINIS seu
EVGLOSSI flores e-
duntur in acetarijs cum o-
leo, aceto & sale: & in finij
conijciuntur.

Animi hilaritatem & voluptatem
augent.
Tristitiam abigunt.
Atræ bili aduersantur.
Naturæ sunt calentis, & humentis
moderate.
Sanguinem purificant.

bucatum dicunt, quem admodum piperatum, cui additur piper.

VIOLAE purpureæ
acetarijs interpositæ

Refrigerant.
Odorem suauissimum spirant.
Folia cocta atque comesta, aluum emol-
liunt.

ROSAE saccharo cõdiuntur: quibus nonnulli singulis ferè die-
bus (præsertim æstatis caloribus) utuntur matutino. Rhodij
saccharum appellat.

CROCVM uarios
& præclaros in escu-
lentis hominum usus
obtinet. Nam

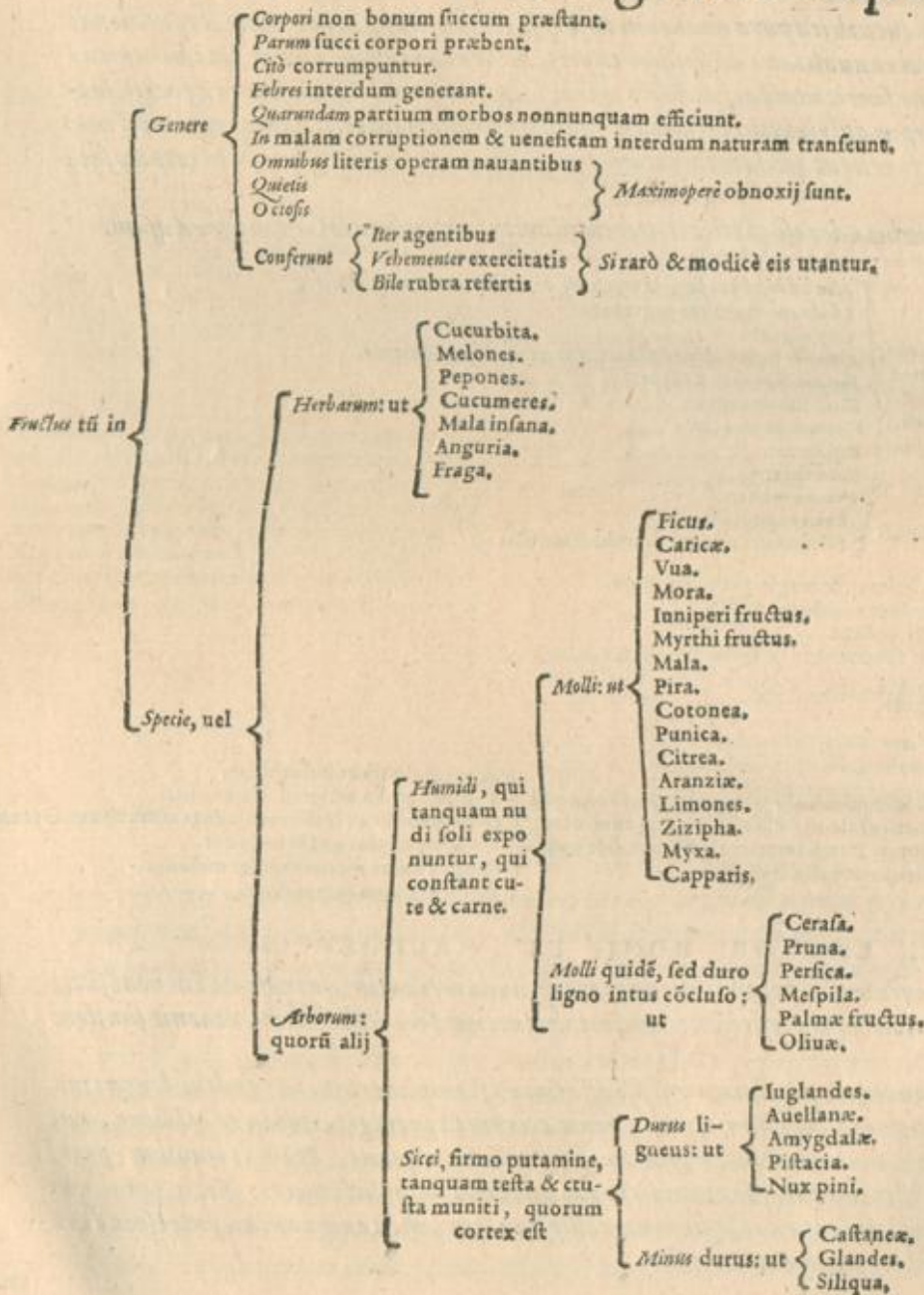
Suauiores cibos reddit.
Coloris elegantiam præstat in iusculis
sumptum.
Crapulam arcet.
Cordi est amicissimum.
Hilaritatem præstat.
Caput leniter ferit.
Calidum ordine secundo.
Somnum facit.
Venerem stimulat.

GENISTAE flores

Strumas auferit, si cum melle rosaceo,
aut sorbili ouo deuorentur.
Indurato lienes resoluunt, præsertim
eorum oxymel.
Profunt ischiadicis, podagricis, calcu-
lofisque.
Modus à drachmis duabus ad quinq;

SAMBUCI flores in cibos ueniunt apud quosdam. Nam culi-
næ oua in sartagine fricta, floribus aspergunt. quæ eo modo
parata, nõ ingrata sunt. Quinetiam consuetudo inualuit, ad-
dere eos flores cadis, in quibus reponitur acetur, quo retundi-
uim illam omnium domatricem aliqua ex parte putant. Sam-

De fructibus, in genere & specie.

LIBRI I. PARS III.
De Fructibus herbarum in specie.

CUCURBITARVM multae sunt species, quarum aliae meliores, aliae peiores sunt. Nunc feruntur in hortis, quas Turcicas, Neapolitanas, ferotinas & hibernas uocant. mirè expetuntur à gula tum magnatum tum pauperum. Eduntur namq; aut

- Cruda rari, & ferè à nemine. Quoniam
 - Infaues sunt.
 - Alimentum præbent aquosum, frigidum & tenuis.
 - Difficile concoquantur.
 - Stomachum lædunt.
 - Ventriculo pondus frigidum inferunt.
- Coctæ
 - Elixæ: aut in
 - Iure carniū
 - Febricitantibus utiles.
 - Refrigerant.
 - Parum alunt.
 - Tenuem succum præstant.
 - Non ægè coquantur.
 - Lacte, additis sale & saccharo: fit cibus gratus gustui.
 - Infrigidans.
 - Probè nutriens.
 - Helicis utilis.
 - Renalescentibus } Vitilis.
 - Biliosus morbis }
 - Fruxæ in sartagine cum butyro uel oleo
 - Non adèd aquosæ.
 - Paucum succum præstant.
 - Difficilis coquantur.

GAL. DE ALIMENT. FACULT.

QVEMADMODVM cucurbita pura quantum in se ipsa est, succum, qui in totum corpus alendi gratia distribuitur, habet qualitatē ad sensum expertem: ita cum alicui eorum, quæ uehementem habent facultatem fuerit iuncta, facile illi assimilatur, ut si cum sinapi sumpta fuerit, succus qui ex utroq; in corpus distribuetur, acris cum manifesta caliditate erit. Eadem ratione si cum salso quopiam mansa fuerit (ut quidam in patinis cum salsamento struunt) succum in corpore salsum generabit.

PORRO secantur cucurbitæ de raso cortice in tenuia filamenta, quæ siccata seruantur ad usum.

MELONES, à malis, quasi pomeos dicitur. Qui præ dulci suauitate manduntur, Succrini quasi saccharati appellantur. Circa horum culturā Itali, Hispani, & Narbonenses præcipue uerfantur.

- Non admodum facile in uentre corrumpuntur ut pepones.
- Choleam morbum generant.
- Gustui grati.
- Ante reliquos cibos eduntur, ne uentrem conuertant.
- Succum malum præstant.
- Facile subducuntur.
- Vomitum prouocant.
- Refrigerant.
- Situm sedant.
- Vrinam mouent.
- Renes mundant.
- Febricitantibus non admodum inutiles.

PEPONES

- Infrigidandi uim habent, & magis quàm melones.
- Facilius quàm melones corrumpuntur.
- Minus boni succi habent
- Minus uentrem subducunt } Quàm melones.
- Minus urinam ciunt
- Pituitam detergant.
- Renes inuandant.

CUCUMERES expetuntur hodie mira uoluptate potentioribus, æquè ac plebi crudi. De raso namque cortice taleolis dissecantur, atq; cum oleo, aceto & sale in acetarijs comeduntur. Porro immaturi aceto & sale conduntur, atq; in alienos menses seruantur.

- Magis melonibus infrigidant.
- Difficilius quàm melones coquantur.
- Gelidum simul ac crassum in uenas diffundunt succum.
- Minus detergant quàm melones.
- Vrinam minus mouent quàm melones.
- Fibri malignas accendunt.

GAL. LIB. DE BONI ET MALI SVCCI.

INTER fructus quoq; cucumeres, pepones, melopeponesq; annumerantur, quorum nullus boni succi est. Quòd si celeriter concoqui persiciq; non possint, in succum fere lethabilem, uenenis similem uertuntur.

IBIDEM.

QVI cucumeres bellè concoquant, cum eo ipsi sibi affatim ijs se impleuerint, ijs tandem longo temporis tractu gelidum & crassum humorem in uenis aceruari contingit, qui in ea coctione, quæ fit in uenis, haud facile mutationem in probum sanguinem recipiant. Proinde omnibus prauis succi edulij censeo abstinendum, quantumuis probè à nonnullis consiciuntur. Nobis enim non aduertentibus, prauus succus ex ipsis in uenis colligitur, qui postea exiguam ad putrescendum occasionem nactus febres malignas accendit.

Mala

MALA insana { *Frigida sunt & humida*
Lentum præbent alimentum & melancholicum.
Obstructiones generant.
Agre concoquantur.

OPINIO est quorundam recentiorum, quod eiusmodi malorum succo in cibis operato uenit maximè concitetur, aſeruntq̄, à multis expertum eſſe.

ANGVRIA { *Frigida eſt & humida.*
Urinam cit.
Renum arenulas eiicit.
Ventriculo frigido obest.
Februm calores extinguit.
Gutturis ſcabritiem leuigat.
Sitim ſedat.
Animam recreat.

FRAGA, quidam fructum terræ nominant, exeunt paſſim in ſyluis & ſemitis, æſtate inchoante, nulla cura laboranda, ſed ultrò ſeſe porrigentia. Ruſticulæ puellæ ea legunt, cõportantq̄; in urbes corticib. arborum incluſas, Hæc maximè in delicijs ſunt ſeminarũ. Edunt enim ea aut ex

Vino & ſaccharo inſperſo { *Refrigerant.*
Situm ſedant.
Parum nutriunt.
Facile per uentrem deſcendunt.
Facile corrumpuntur.

Lacte, ſaccharo inſperſo { *Caput tentant.*
Facile corrumpuntur.
Abundè nutriunt ſi non corrumpantur.

CARDVS pinea ſeu cinara { *Calida eſt & ſicca.*
Ventriculo competit.
Urinam prouocat.
Platuoſitates diſſoluit.
Obstructiones aperit.
Ventrem roborat.
Renes mundat à pituita & arenulis.

De Fructibus arborum.

FICVVM genera varia ſunt, aliæ enim candidæ, aliæ nigræ, aliæ rubêtes, aliæ purpureæ. Albæ fertilitate & prouentu copioſo. Sunt quæ ſub hyemem matureſcunt, ſunt ſerotinæ & præcoces: inueniuntur & hybernæ quibuſdã prouincijs, ſed ingenio, nõ natura. Sunt biſoræ & triſoræ: plerũque cũ meſſe ac uindemia maturantur. Cõmendantur imprimis quos Maſſilia alit. Itaq; ficus

Recentes { *Facile conficiuntur.*
Facile deſcendunt.
Abſtergunt.
Arenulas à renibus propellunt.
Tenne ſeu leue alimentum præſtât.
Flatus generant.
Aluum leniunt.
Sudorem mouent.
Omni ſerè noxa uacant.

Siccæ ſunt caricæ { *Improbum & excrementoſum ſanguinem generant.*
Abſtergunt.
In idunt.
Extenuant.
Reſoluunt.
Concoquant.
Icteri } *Inflammatione obſeſis officiunt.*
Lieni }
Pedunculos multos generant.
Educentiũ è pectore proficuæ ſunt.
Proſunt deſtillationibus in fauces & thoracem.
Flatuoſe ſunt.

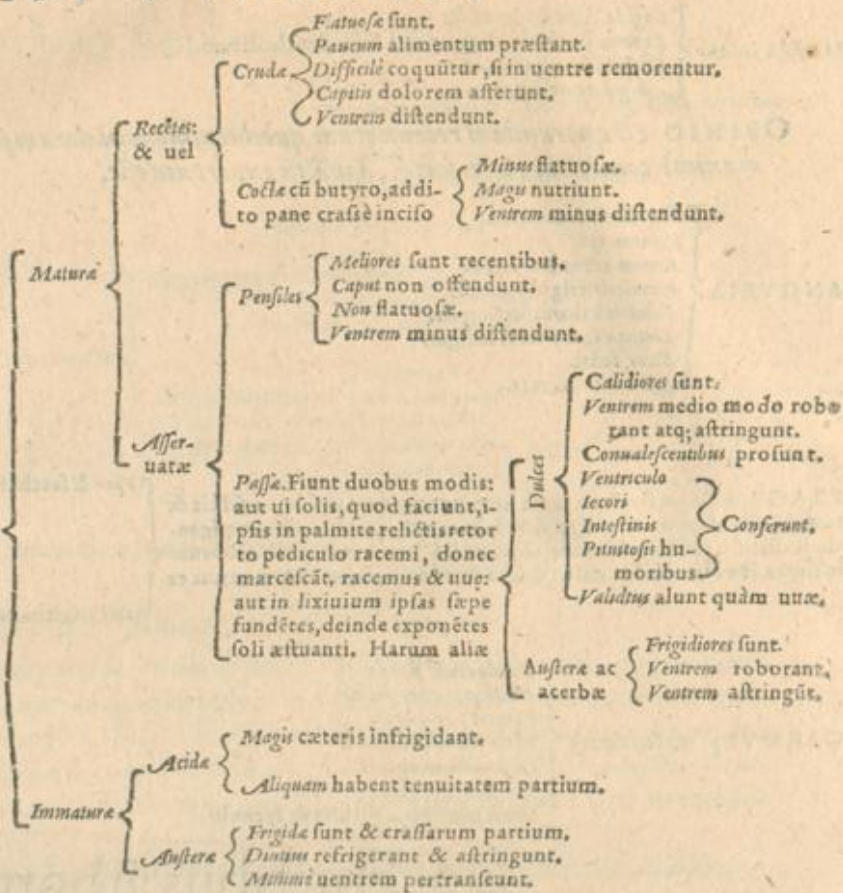
GAL. LIB. II. DE ALIMENT. FACVLT.

MEDIOCREM uentriculo moleſtiam inferrent ſtatuſitatibus quas generant, niſi etiam celerem deſcenſum eſſent adeptæ: cuius beneficio celeriter peruadentibus, ſtatuſ quem excitant, non diu manet, atq; in eo minus cæteris fructibus autumnalibus ledere conſueuerunt.

IBIDEM DE VVIS.

FICVS & uue, quemadmodum inter fructus autumnales principatum obtinent, ita fugacibus omnibus magis nutriunt, minimumq; prauis ſucci ſunt, præſertim cum exactam maturitatẽ fuerint adeptæ. Nutritionis autem maximo argumento ſunt ij, qui uincarum fructum cuſtodiunt, qui cum duos meſes ſolis uuis ac ficibus, quorum cuſtodia præſunt, ueſcantur (niſi forte panis quidpiam cum illis addant) cõrpuſcent tamen admodum ſunt: at caro, quæ ex ipsis gignitur, haudquaquam eſt firmã ac denſa, quemadmodum ea, quæ ex carnibus fit, ſed laxa eſt, & præhumida: ob id celeriter etiam, cum ueſci ipsis deſierint, conſtringitur ac confidet.

VVA, in colore, figura, sapore, amplitudine, acini mollietate, ac duritia calli differentiis innumeras facit. Aliæ enim purpureo lucet colore: aliæ fulgent roseo, nitentq; uiridi. Candidæ enim ac nigre uulgares. Sunt que maximè tument. Sunt quæ parue acino & exiles. Aliæ porro rotundantur acino, aliæ prælongo porriguntur. Alibi duriore callo, alibi prætenere acino, Vuaru itaq; aliq

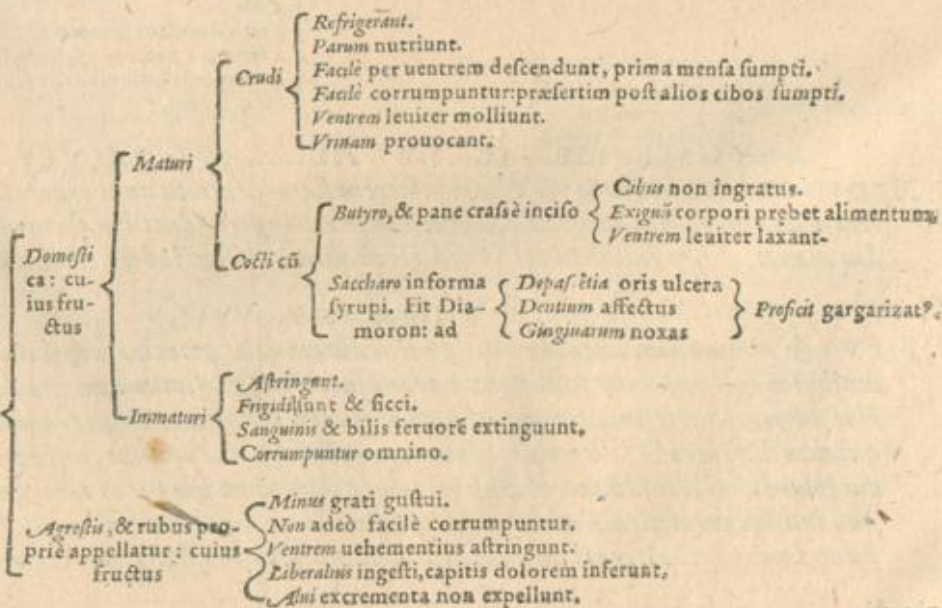
GAL. DE ALIMENT. FACULT.

VVAE ficibus minus alunt, maximumq; id ipsis uest commodum, quod uelociter subsideant. Quocirca si aliquando retineantur, grauius ladunt, cum id maturis ficibus non insit. Hæ namq; etsi non magnoperè deorsum concedant, modo probe in uentriculo cocta fuerint, innoxium corpori dant alimentum, quorum neutrum uuis adeit: neq; enim retentæ probe concoquuntur: & dum in iecur uenasq; distribuuntur, crudum succum generant, qui non facile in probum sanguinem mutetur.

IBIDEM.

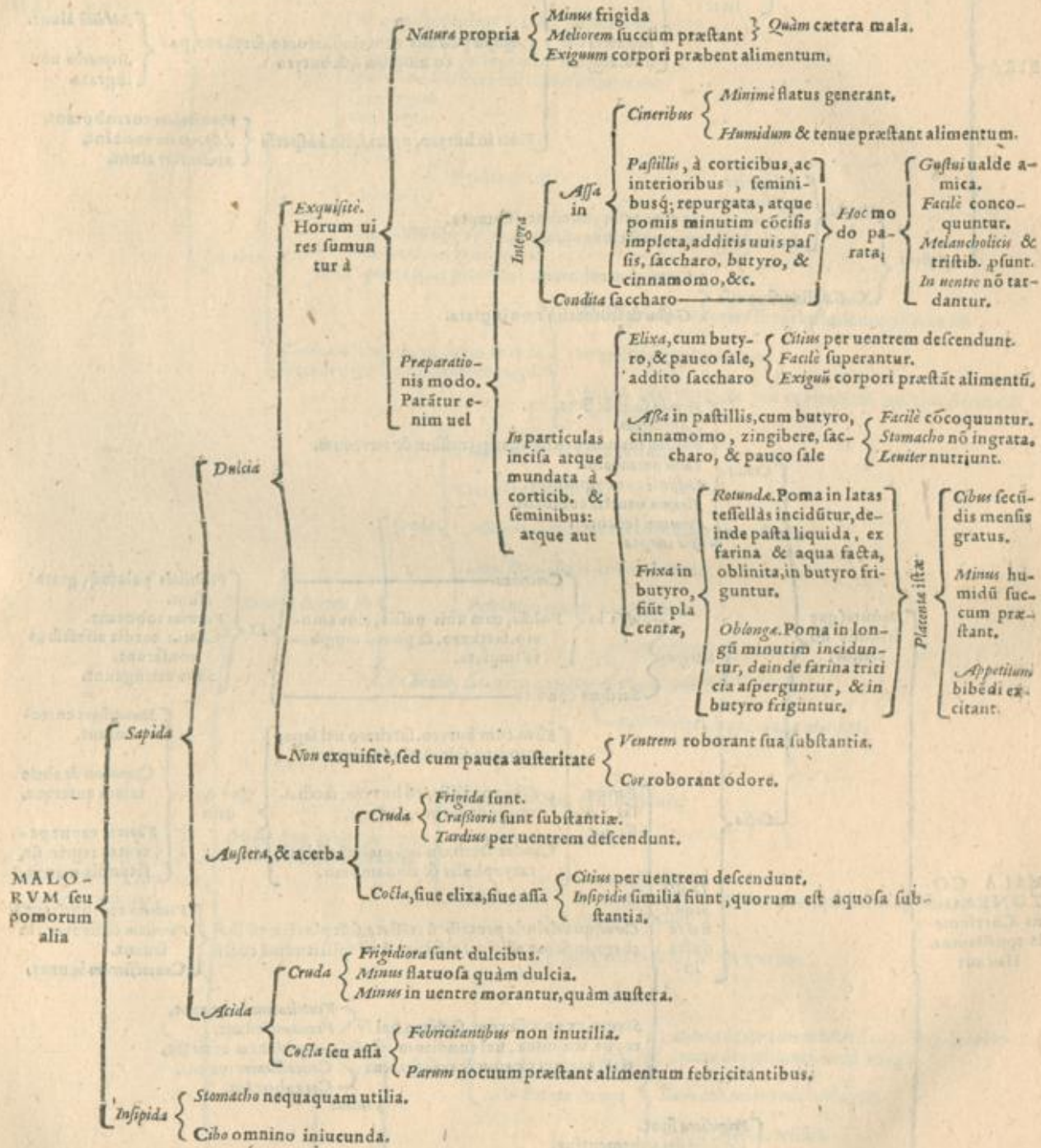
EANDEM uua passæ cum alijs uuis rationem obtinent, quàm carica cū ficibus. Multæ enim sunt dulces, acerbæ autem omnino pauca. Plurimæ uerò ex dulci austeraq; qualitate sunt mistæ: quamquam dulces nonnihil austera quoq; qualitates habent, & austera dulcedinis. Propterea quemadmodum caloris discrimen nihil ad passularum uirtutem facit, ita nec magnitudo: sola enim gustabilis qualitas, omnem facultatem potest discernere.

MORA, in nouissimis florere spectantur, & inter prima mature scere. Arbor exacto frigore germinat. Trini sunt ijs colores, candidus primò, mox rubeus, maturis niger. Morus algida loca reformidat: nec ubiq; prouenit: & est uel

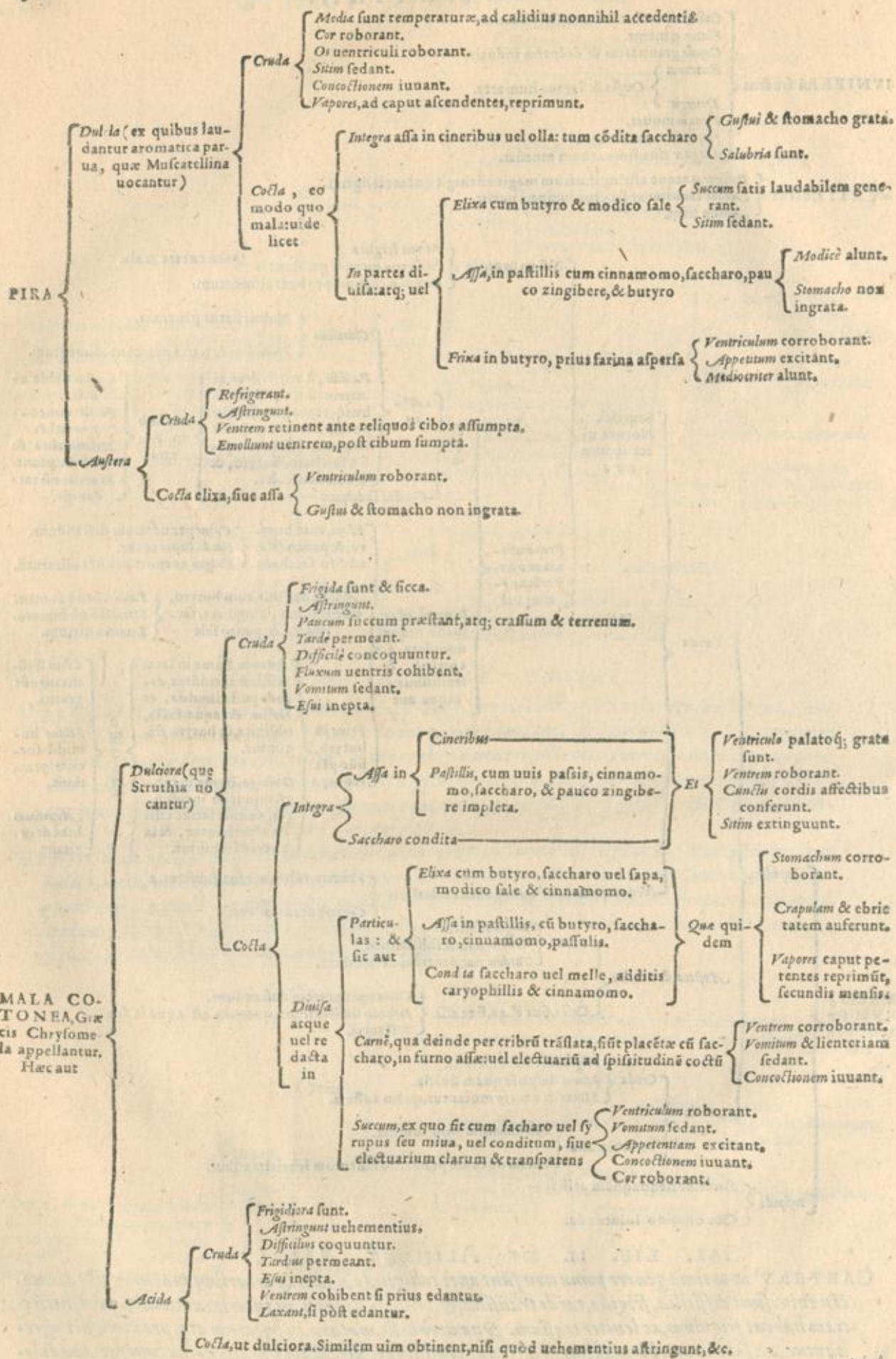
IVNIPERI fructus { *Calidum præstat succum, sed paucum.*
Flatus generat.
Capitis grauitatem & dolorem inducit.
Extenuat } *Crassos & lentos humores.*
Detergit
Urinam mouet.
Hepa & renes purgat.
Largiter esus, stomachum mordet.

MYRTI fructus { *Refrigerat atque astringit, uerùm magis astringit quàm refrigerat.*
Aequè tenuiter ac fructus iuniperi nutrit.
Aluum sistit.

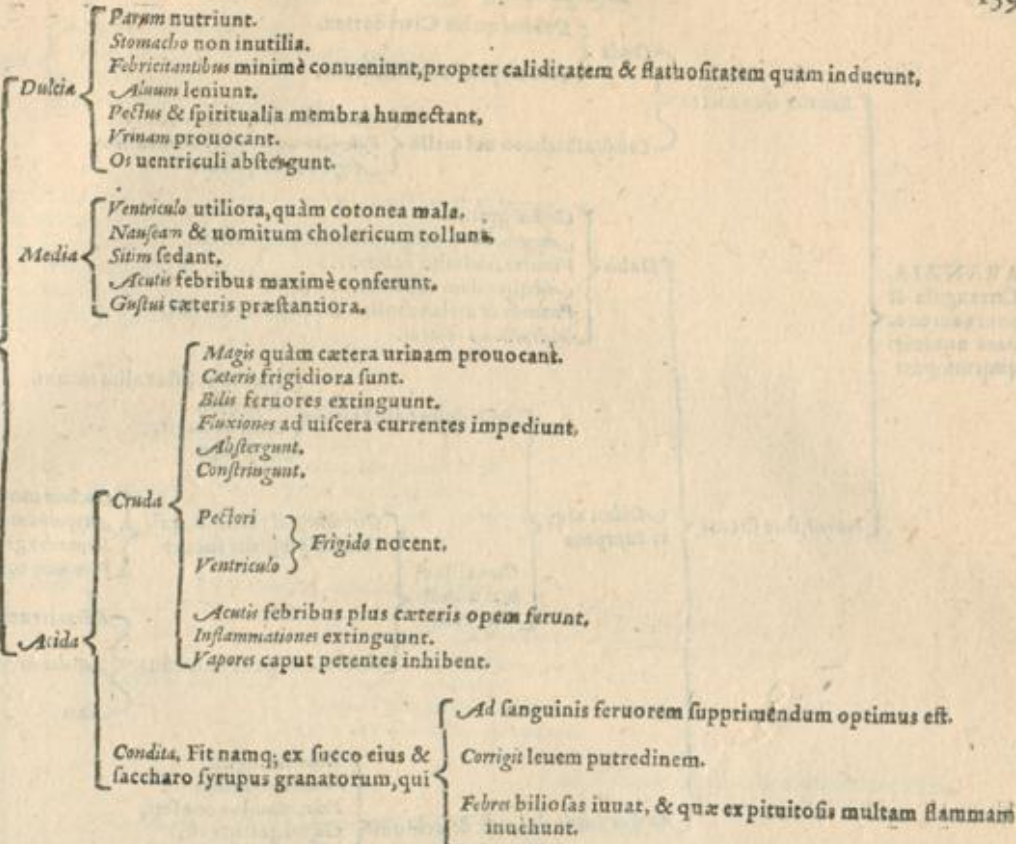

GAL. LIB. II. DE ALIMENT. FACULT.

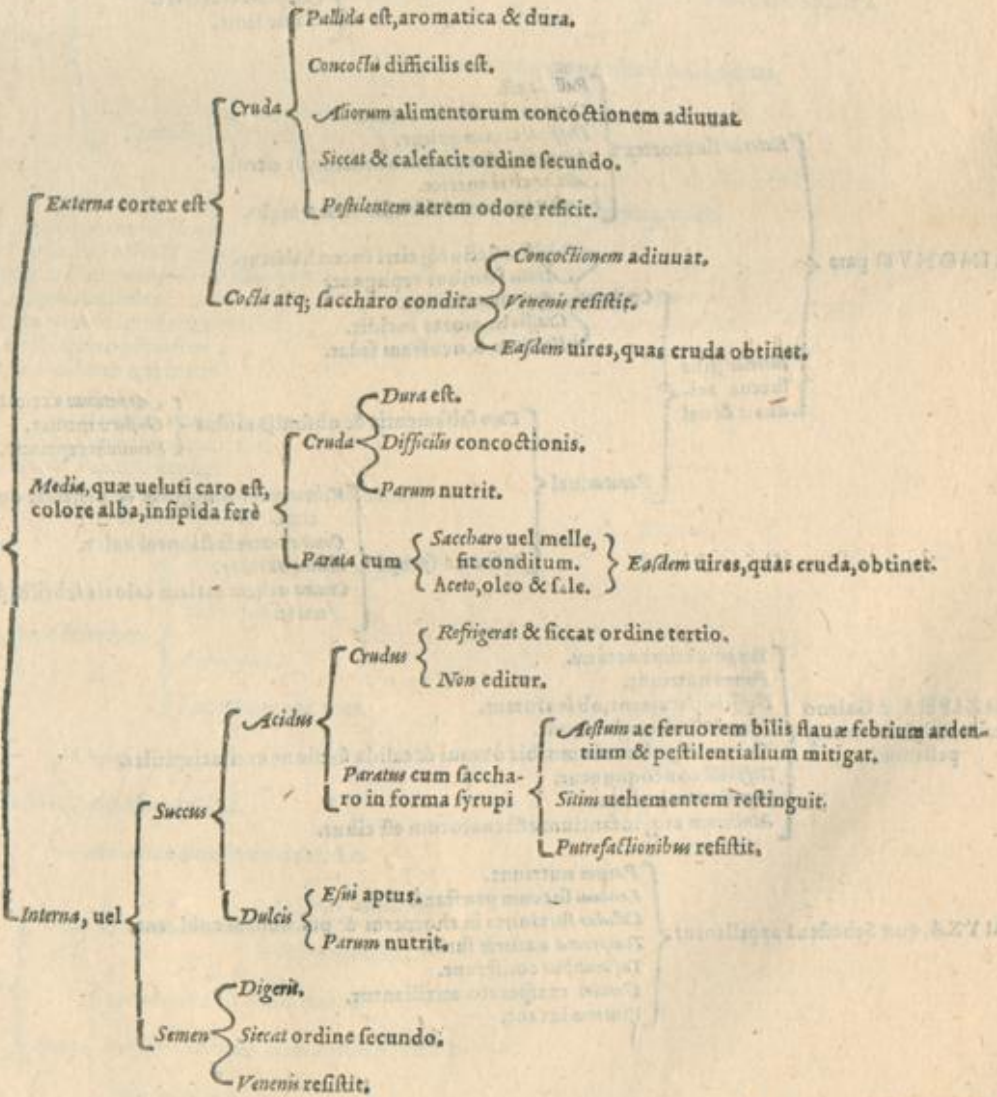
CAETERVM optima genere poma non sunt antè colligenda, quàm in arboribus maturuerint. Concoctū enim sunt difficilia, frigida, tardi transitus, & prauis sunt succi, ut interim omittam quòd succū etiam habent frigidum, ac leuiter crassum. Quæ uerò belle matura, in hyemem atq; proximū uer afferuntur, ea sæpe in morbis maximum afferunt præsidium, uel cataplasmatis modo cum farina admota, aut in calidis cineribus mediocriter assata, aut pulchrè in aqua bullientis uaporib. percocta. Danda autē sunt statim à cibo, & aliquando etiam cū pane ad uentriculum stomachumq; corroborandum.

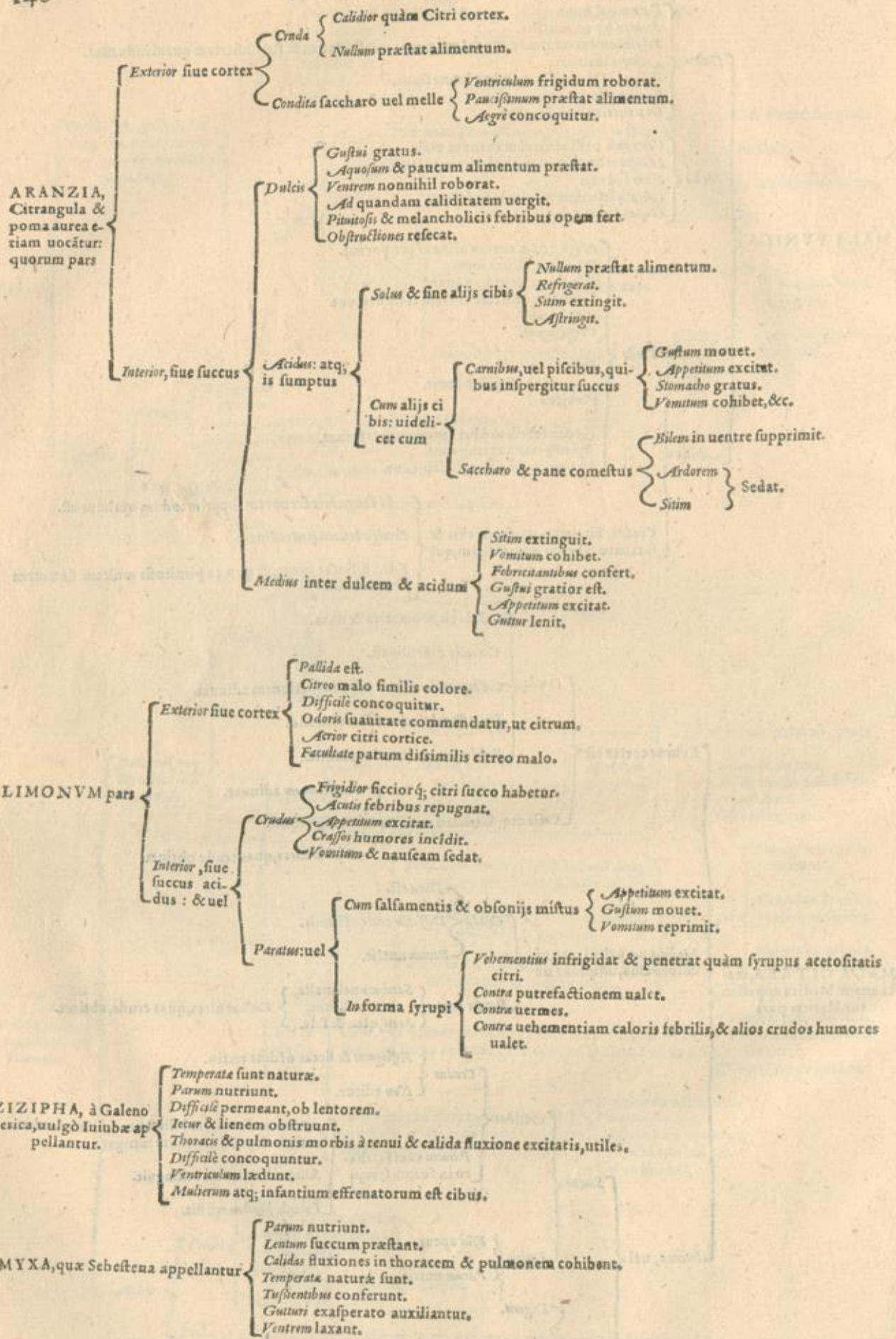

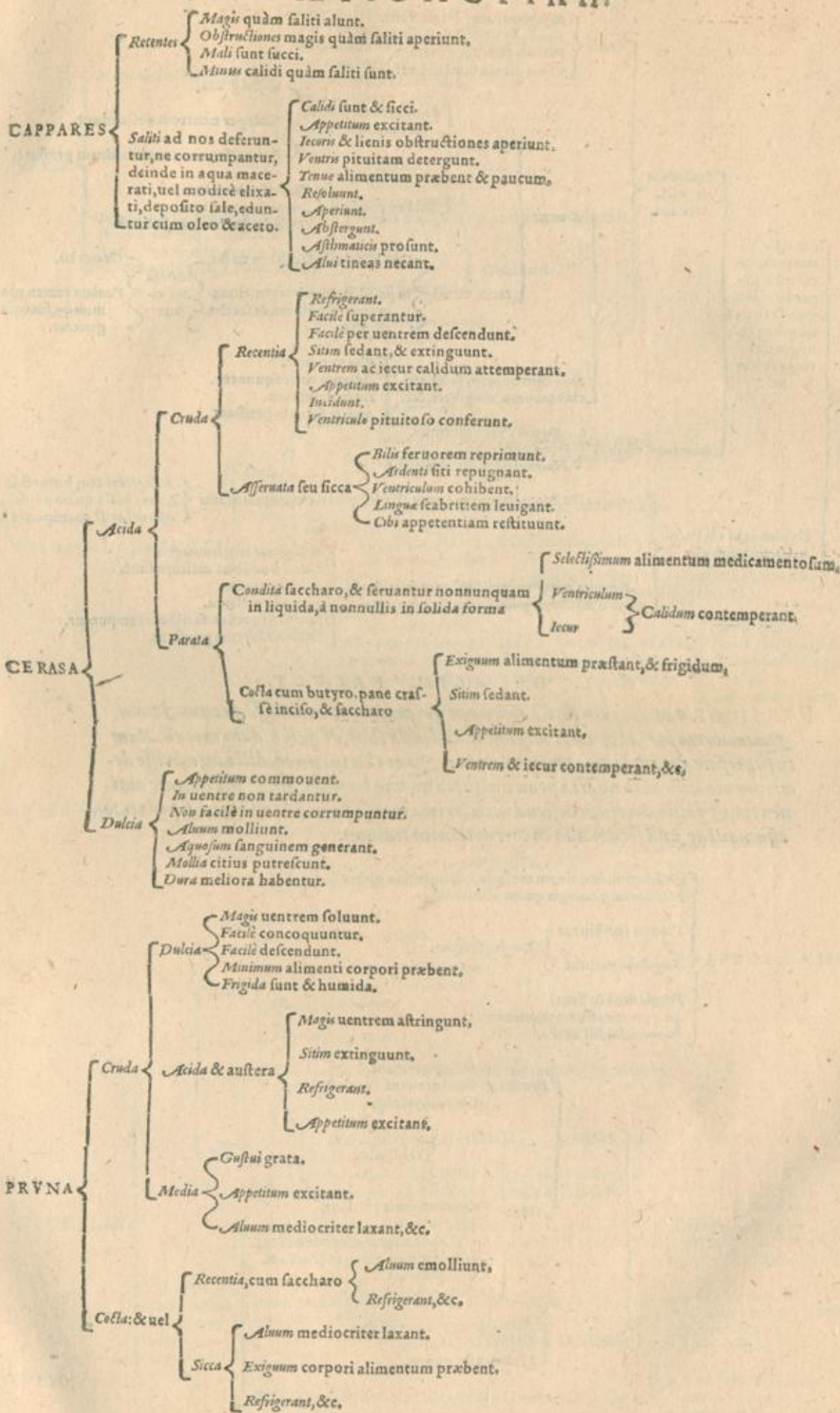
MALA PUNICA

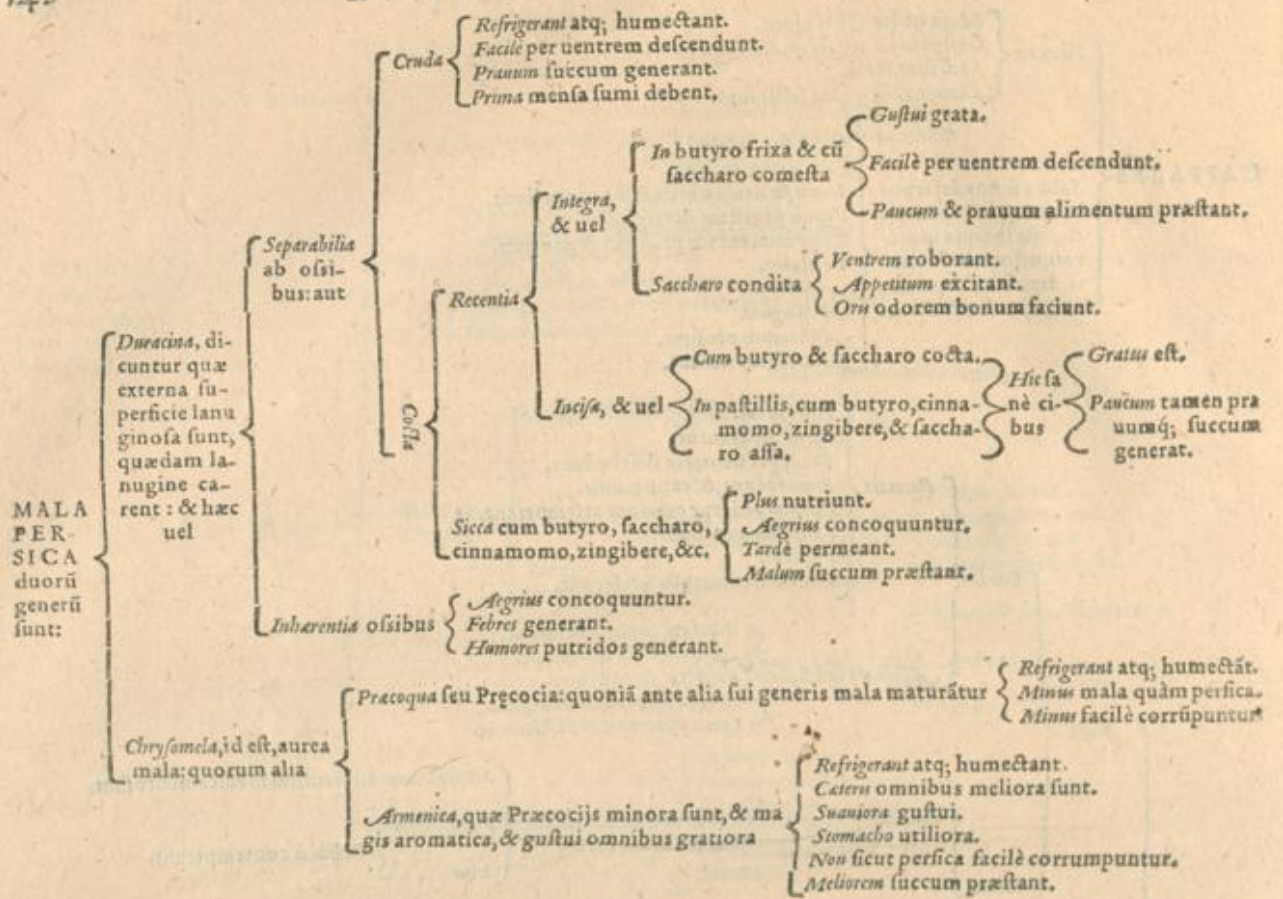

MALA CITREA, mala etiam Medica appellantur. Horum pars

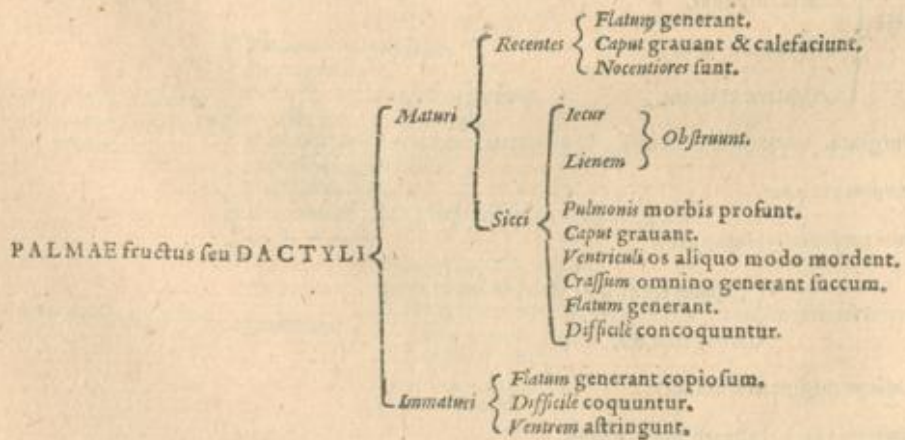

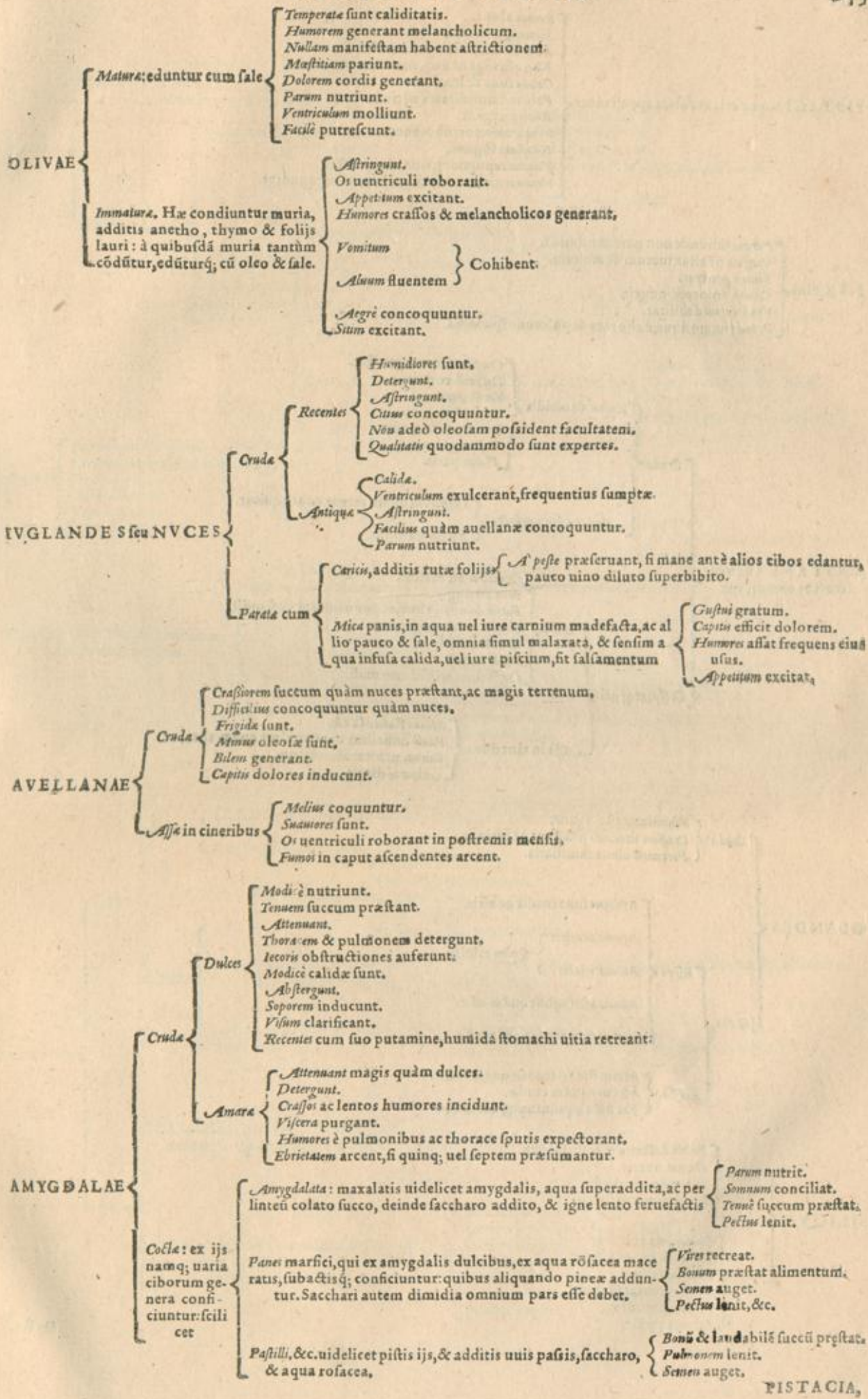

GAL. DE ALIM. FACULT.

PERSICORVM succum facile corrumpi & penitus noxium esse pronunciamus. Quamobrem post alios cibos minimè mandenda sunt, ut quibusdam mos est. Nam in superficie natantia, citò corrumpuntur. Quare huius quoq; dicti meminisse decet: Omnia uidelicet cibaria prauum succum, cum humiditate & lubricitate obtinentia, & facile deorsum descendentia, prima mensa sumenda esse: nam si postremo assumantur, unà secum alia in corruptionem trahunt.

OLIVAE

PISTACIA, quæ etiam *Fistica* appellantur

- Parum alunt.*
- Semen generant.*
- Itur ab obstructione liberant.*
- Neq; astringunt neq; emolliunt uentrem.*
- Calida sunt & humida.*
- Pectoris humiditates eijciunt.*
- Renes purgant.*
- Ventriculum corroborant.*
- Nauseam fugant.*
- Veneris repugnant, cum uino cocta.*
- Veneris medicamentis utiliter interponuntur.*

NVX Pini

- Parum calida & non parum humida.*
- Crassum præstat succum & multum.*
- Semen generat.*
- Capitis dolorem inducit.*
- Ventriculum debilitat.*
- Prodeit humoribus, à thorace & pulmone spuendis.*

CASTANEA agrestis fructus est, eaq; aut

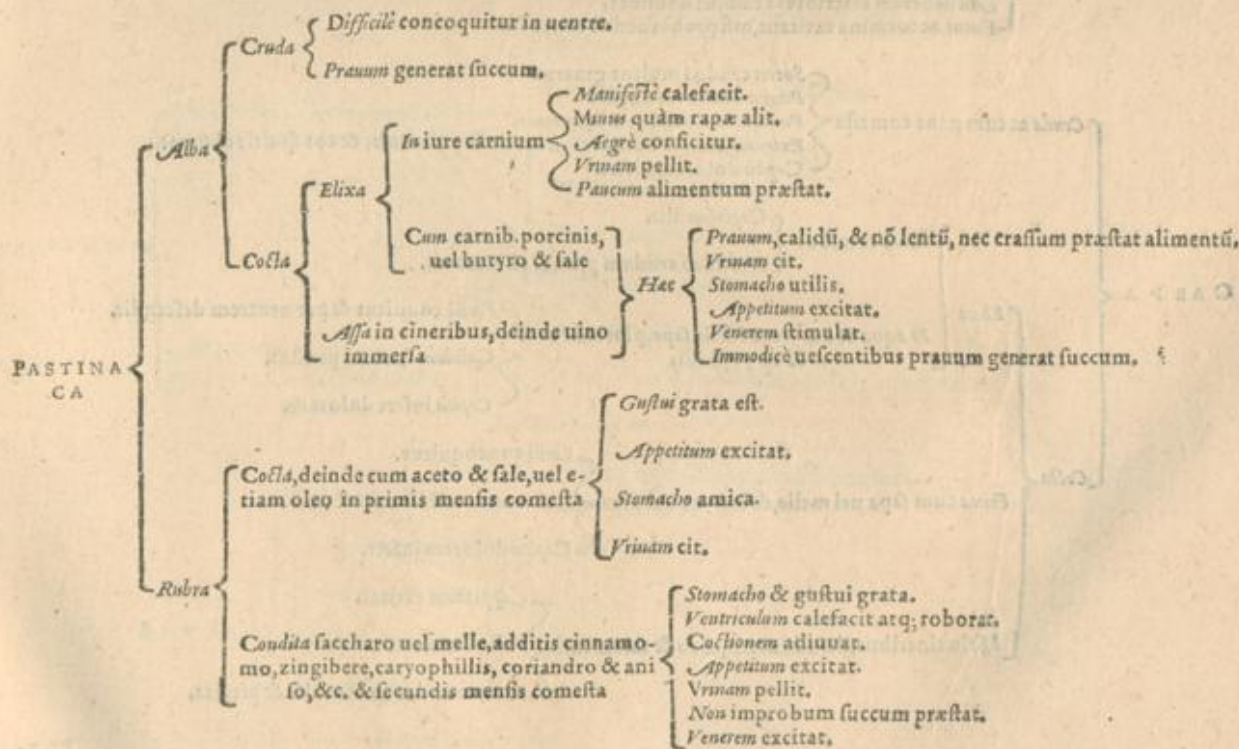
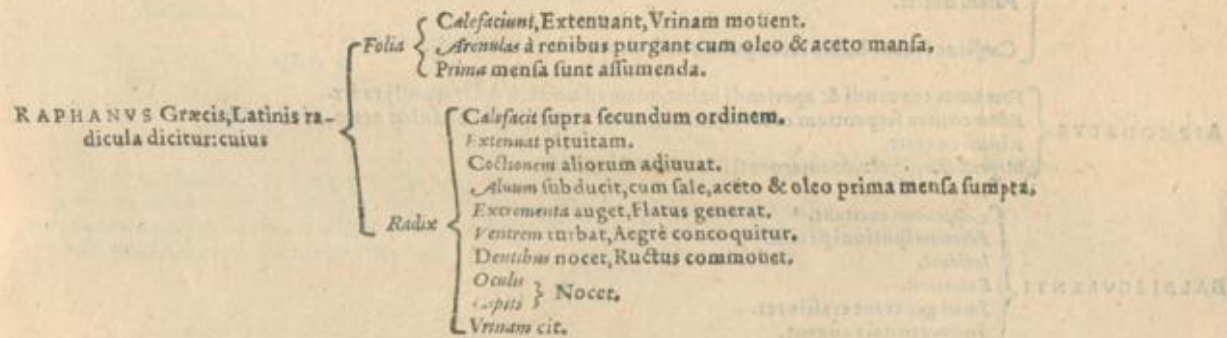
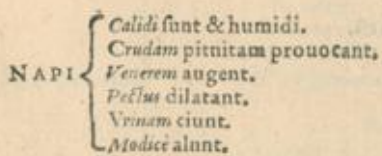
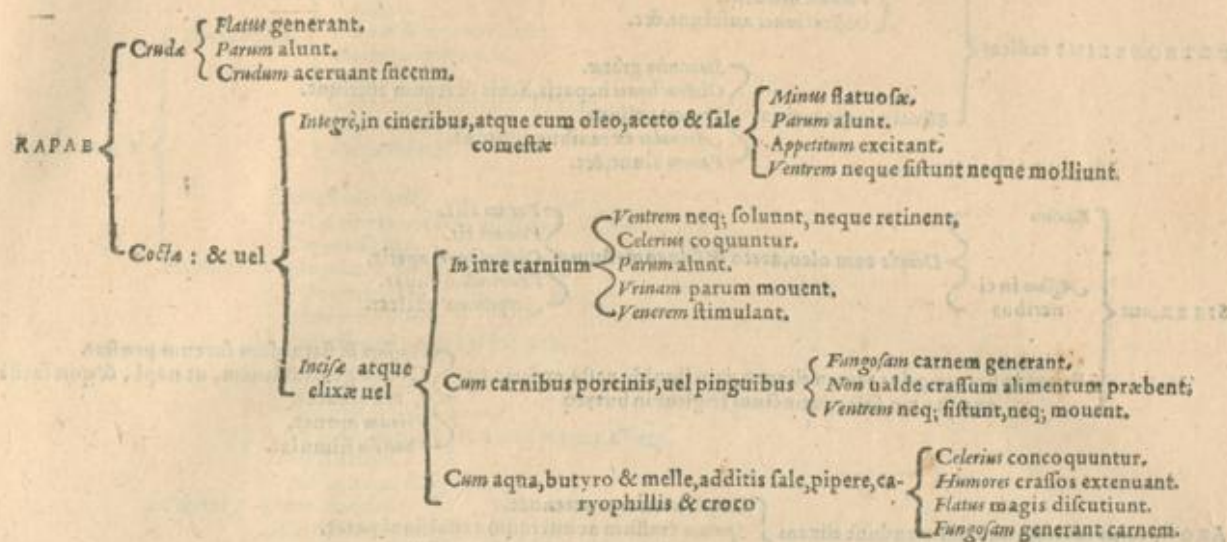
- Cruda**
 - Recens & uiridis**
 - Crassum succum præstat.*
 - Difficile coquitur.*
 - Tardè permeat.*
 - Valde astringit.*
 - Sputionem impedit.*
 - Tussim generat.*
 - Flatum parit.*
 - Antiqua seu arefacta**
 - Difficilius quàm recens concoquitur.*
 - Minus flatuosa.*
- Cocta: atq; uel**
 - Elixa**
 - Omnibus est melior.*
 - Non astringit.*
 - Facile concoquitur, ac per uentrem descendit.*
 - Flatum paucum generat.*
 - Bonus succi est.*
 - Valde nutrit.*
 - Crassi succi est, sed non mali.*
 - Assa in cineribus**
 - Minus flatuosa est.*
 - Paulò difficiliter concoquitur quàm elixa.*
 - Bonum præstat alimentum.*
 - Abundè nutrit.*

GLANDES

- Cruda**
 - Vehementer astringunt.*
 - Crassum succum præstant ac malum.*
 - Porcorum cibus familiaris.*
- Cocta**
 - Elixa**
 - Meliores sunt crudis ac assis.*
 - Minus acerbæ*
 - Minus malæ*
 - Quàm crudæ.*
 - Minus astringunt quàm assis.*
 - Facilius superantur quàm assis.*
- Assis**
 - Minus sunt flatuose quàm elixæ.*
 - Meliores quàm crudæ.*
 - Facilius coquantur quàm crudæ.*

SILIQVA

- Recens**
 - Facile descendit per uentrem.*
 - Parum nutrit.*
 - Par orum cibus est.*
 - Prauos generat succos.*
- Sicca**
 - Stomachum roborat.*
 - Difficilius concoquitur.*
 - Ventrem retinet.*
 - Prauos generat succos.*
 - Vrenam prouocat.*
 - Lignosa existit.*

- PETROSELINI radices** { Cruda { *Esui ineptæ.*
Calefaciunt.
Urinam mouent.
Obstructiones auferunt, &c.
- { *Elixæ in iure carniũ* { *Stomacho gratæ.*
Obstructiones hepatis, lienis & renũ aperiunt,
Urinam pellunt.
Arenulas ex renibus educunt.
Parum alunt, &c.
- SISER, aut** { *Elixum* { *Parum alit.*
Urinam cit.
Obstructiones aperit.
Ventriculum iuuat.
Appetitum excitat.
- { *Assum in cineribus* { *Deinde cum oleo, aceto & sale comestum*
- { *Frixum in butyro, prius tamen elixum, dein liquida pasta, ex farina, aqua & uino facta, intinctum frigitur in butyro* { *Crassum & flatuosum succum præstat.*
Carnem generat leuem, ut napi, & quæ facillè dissoluatur.
Urinam mouet.
Venerem stimulat.
- ARON, cuius radicem quidam mandunt elixam cum aceto, oleo & sale** { *Crassos humores extenuat.*
Sputum crassum ac uiscidum expulsiõni parat.
Paucum succum neq; bonum præstat.
Medicamentosa potius quàm alimentosa est.
- DRACONTIVM** { *Medicamentosum est.*
Esui ineptum est.
Parum nutrit.
Crassos ac lentos humores in pulmone & thorace incidit eijcitq;.
- ASPHODELVS** { *Facilitatem tenuandi & aperiendi habet, quemadmodum & Dracontij radix.*
Editor contra serpentium morsus, elixæ ter aut quater, deinde additis aceto, oleo & sale;
Ictericus confert.
Magnitudine, figura, & amarore scillæ radici similis est.
- BALBISCVLENTI** { *Appetitum excitant.*
Humores sputioni parant.
Incidunt.
Extenuant.
Succos generant crassiores.
Semen genitale augent.
Ad uenerem alacriores reddunt homines.
Flatus ac tormina excitant, nisi probè fuerint concocti.
- CAEPA** { *Cruda ac cum pane comesta* { *Succos crudos multos generat.*
Pituitam tenuem auget.
Paucissimum præbet alimentum.
Extenuat crassos humores thoracis & pulmonis, & eos sputioni parat.
Capitis dolorem infert.
- { *Cum carnibus* { *Copiosius alit.*
Non aded crudum præbet alimentum.
- { *Elixæ* { *In aqua & butyro, additis sapa, pipere, croco & caryophillis* { *Facillè coquitur & per uentrem descendit.*
Calidum succum præstat.
Capitis infert dolorem.
- { *Cocla* { *Frixæ cum sapa uel melle, & butyro uel oleo* { *Facillè concoquitur.*
Alimentum calidius præstat.
Capitis dolorem infert.
- { *Assæ in cineribus, deinde aceto, oleo & sale mensa* { *Appetitum excitat.*
Urinam mouet.
Renos mundat ab arenulis & pituita.

FORRVM

- Domesticum*
 - Crudum* à rusticis cum pane editur.
 - Extenuat.*
 - Calefacit.*
 - Vrinam & menstrua cit.*
 - Rufus commouet.*
 - Inflat.*
 - Atrabilarium generat succum.*
 - Caput offendit.*
 - Pectus dilatat.*
- Sylvestre*
 - Magis calefacit.*
 - Alii tineas necat & educit.*
 - Caput infestat.*
 - Ginginas & dentes corrumpit.*
 - Visum hebetat.*
 - Mordcat & inflat.*
 - Atrabilarium generat succum.*

ALLIUM

- Crudum*
 - Valde calidum est.*
 - Nullum præstat alimentum.*
 - Colicam dolorem sedat à frigore aut à flatu.*
 - Flatus discutit.*
 - Capitis generat dolorem.*
 - Vocem clarificat.*
 - Alii tineas necat.*
 - Vrinam cit.*
 - Venerem excitat.*
 - Morbosis partib. dolorem infert.*
 - Vero gerentibus nocet.*
- Collum*
 - Elixum*
 - Pauxillum præbet alimentum & extenuantem.*
 - Capitis dolorem infert, &c.*
 - Assum*
 - Flatus discutit.*
 - Capitis dolorem facit, &c.*

TUBERA, eduntur elixa in aqua & sale breui tempore, deinde abiecta aqua, rursus in alteram calidam aquam translata, additis oleo, uel butyro, pipere, zingibere & pauco aceto

- Frigida sunt & insipida.*
- Aqueum præstant alimentum, sed crassius quàm cucurbita.*
- Boni succi sunt Galeno.*
- Melancholici succi sunt Auicennæ.*
- Facile corrumpuntur in uentriculo.*
- Agrè concoquantur.*
- Colicam faciunt.*
- Venerem excitant.*

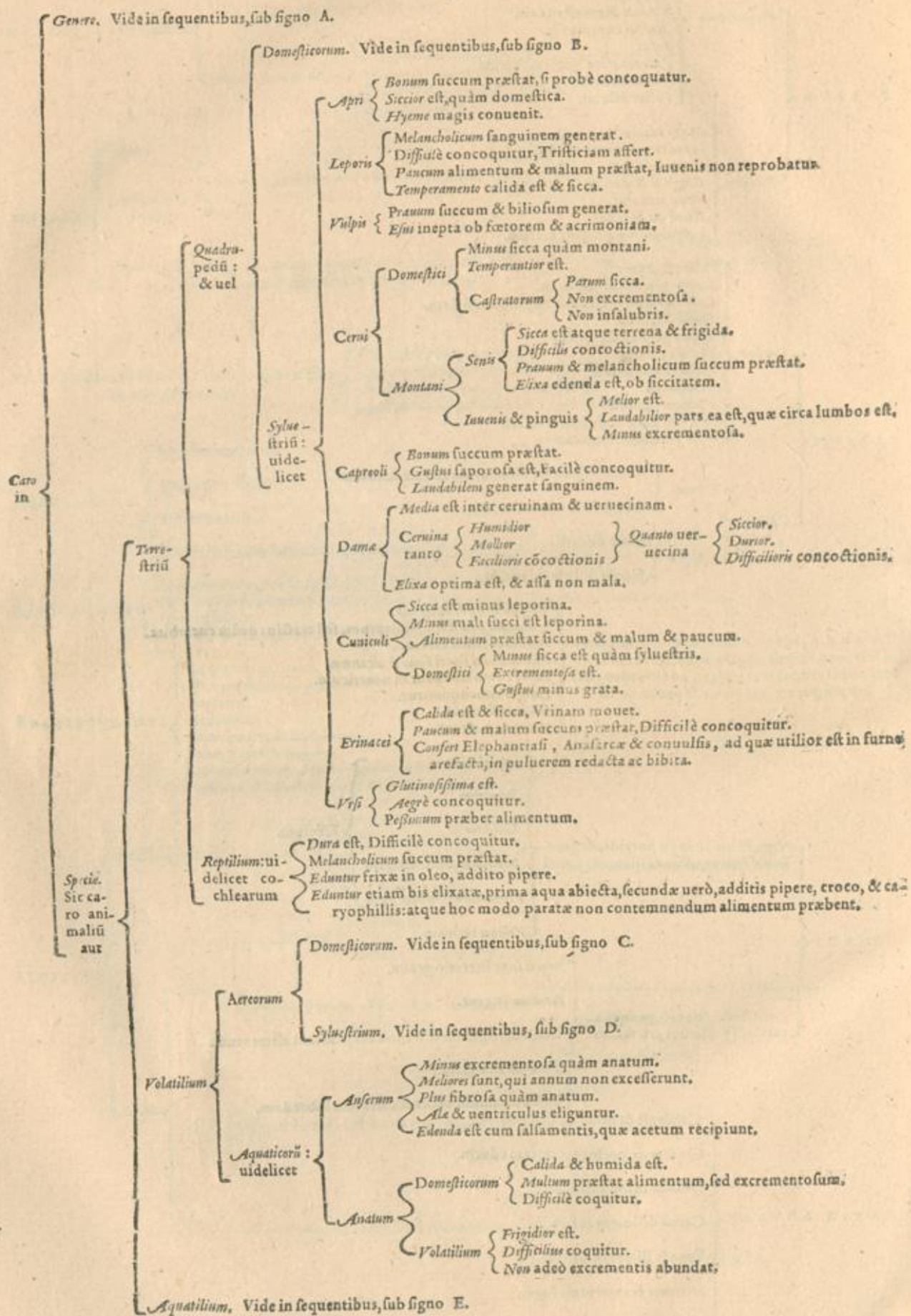
FVNGI

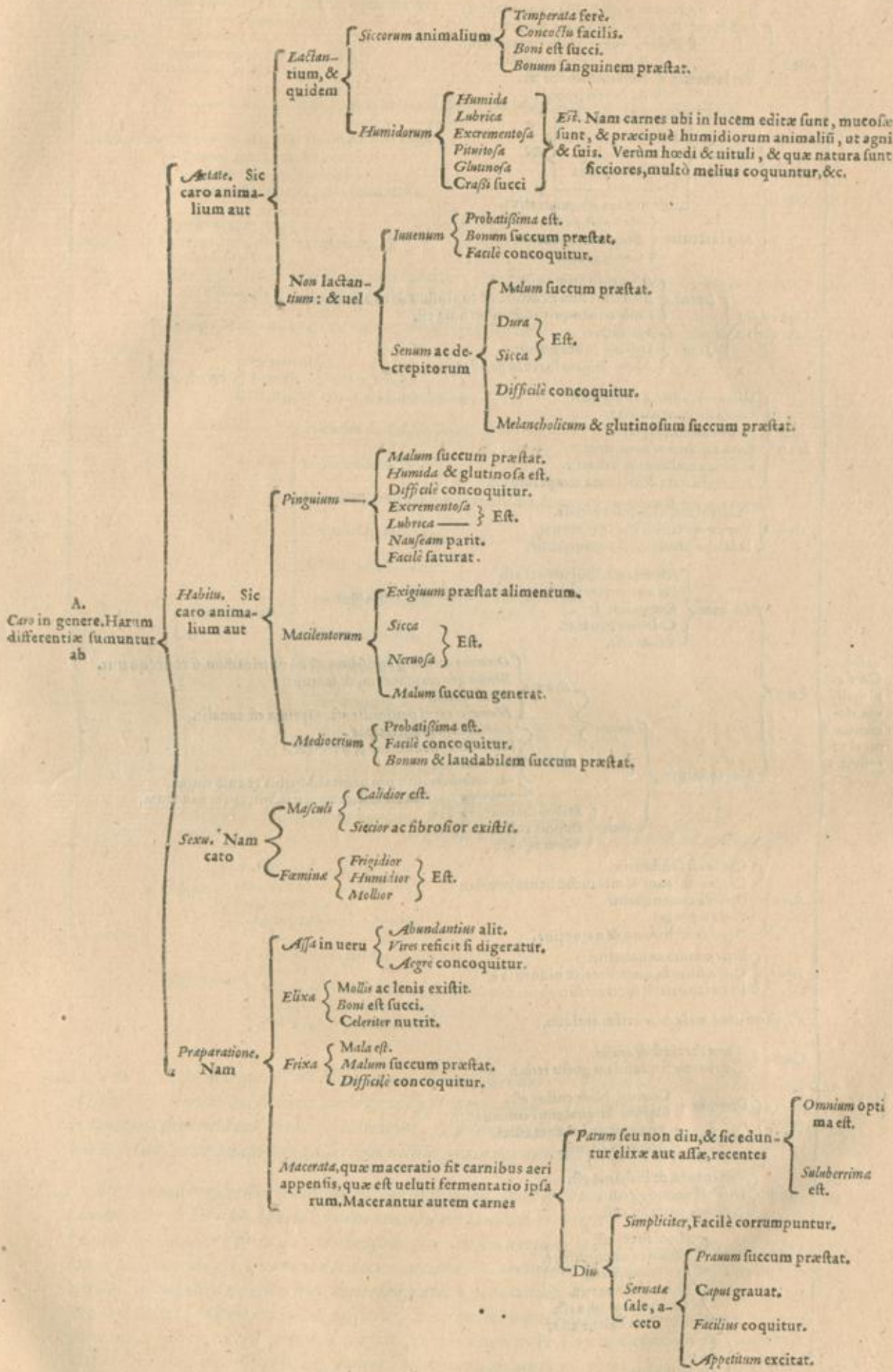
- Nigri, & qui in locis putridis & fimo-
sis nascuntur, uitandi sunt. Quoniã*
 - Apoplexiam*
 - Paralysem*
 - Colicam*
 - Inspirandi difficultatem*
 - Venerorum symptomata*
 - Vrinam retinent.*
- Albi, Boleti uocati, probè pa-
rati, edi possunt, rarò tamen*
 - Frigidi sunt in tertio gradu.*
 - Pituitam augent.*
 - Crassum, frigidum & humidum præstant alimentum.*
 - Parantur ut tubera.*
 - Post hos uinum uetus & meracum bibendum.*

RADIX ENVLAE

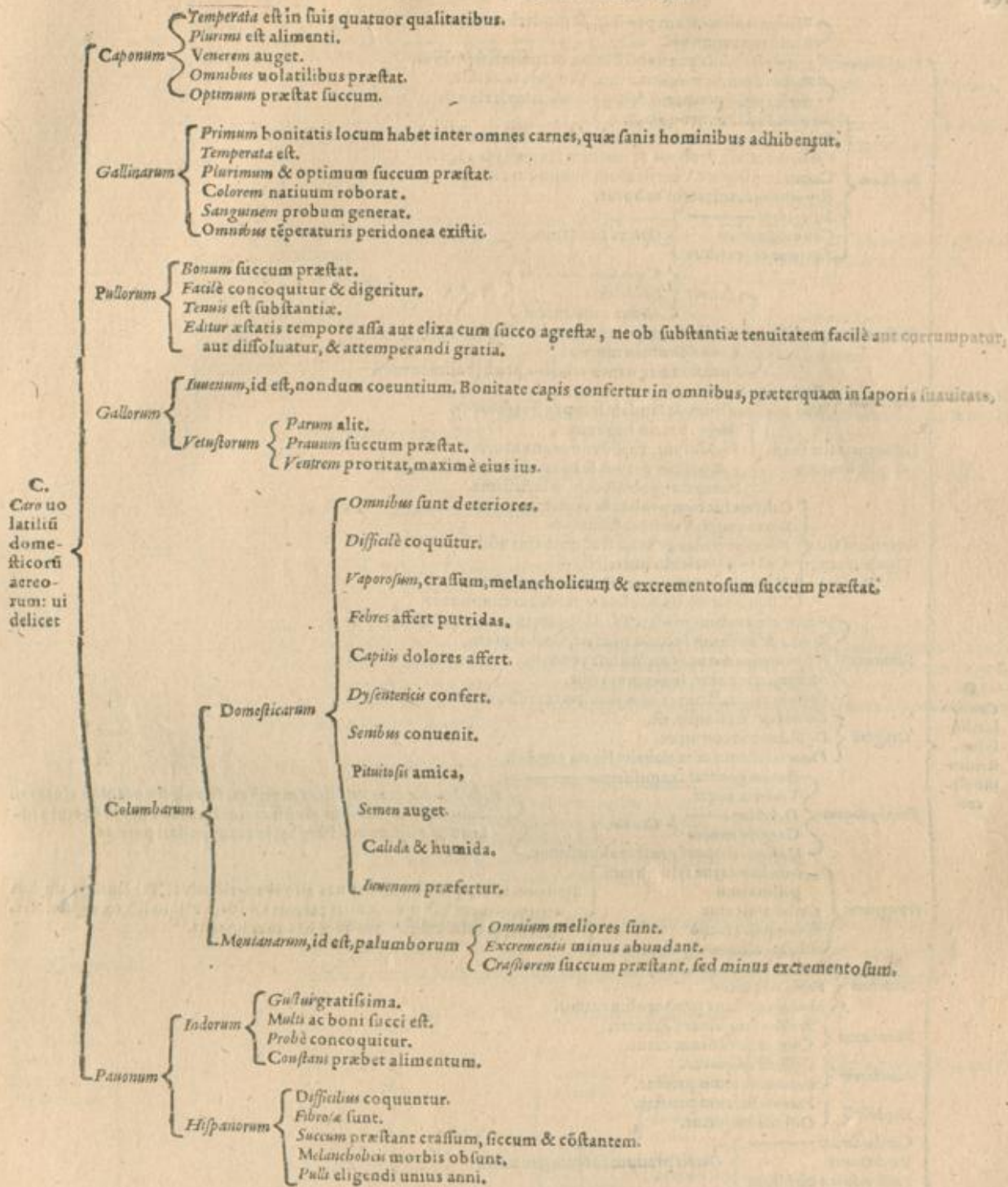
- Calida est & sicca.*
- Crassam ex pectore pituitam educit.*
- Genitale minuit semen.*
- Capitis dolorem aufert.*
- Vrinae stillicidia emendat.*
- Tristitiam & moerorem fugat.*
- Conclusa foramina aperit.*

LIBRI I. PARS III.
De Carnibus, in genere & specie.

- Vituli* { *Lactentis* { *Temperata est, Facile concoquitur.*
Puriorem sanguinem generat.
Rubream à uentriculo fugat bilem.
Non lactentis { *Bonum succum præstat.*
Facilis concoctu est.
M. lior est bubula.
- Agni* { *Lactentis* { *Humida*
Viscida.
Excrementosa
Mucoribus plena
Crassi succi } *Est.*
Assa melior est quàm elixa.
Non lactentis { *Melior est, Facile concoquitur.*
Bonos parit succos.
Copiosius alit.
- Castrati, seu ueruecis* { *Iuuenis* { *Omnium optima est.*
Bonum succum præstat, & copiosum & constantem,
Facile concoquitur, Saluberrima est.
Senis { *Mala est.*
Difficile concoquitur.
Melancholicum succum præstat.
- Fleas* { *Melior est caprina & hircina.*
Bonum succum præstat.
Facile concoquitur.
Conualescentibus conuenit.
Vitulina excellentior habetur.
In humiditate & siccitate temperata est.
- Ouis* { *Præui succi est, Redolet hircos.*
Excrementosa, Ructus commouet.
Dilabatur priusquam concoquitur.
- Porci* { *Lactentis* { *Humida est, Esui inepta est.*
Succum generat pituitosum, mucosum & lentum.
Excrementosa.
Calculum generat.
Editur assa.
Non lactentis { *Recens* { *Omnium carniū aptissima est ad nutriendum, si concoquatur.*
Bonum generat succum, & lentum.
Valde nutrit.
Humana carni per similes est. Optima est annalis,
Lentior minus participat.
Difficilis concoquitur & permeat.
Stomachum excitat.
Melancholicum succum præstat, Morbis renum nocet.
Omnium optima est castratorum, sed duorum annorum.
Senis { *Malum succum præstat.*
Difficile concoquitur.
Glutiosa est.
- Bovis* { *Crassa est substantia.*
Crassum succum & melancholicum præstat,
Difficile concoquitur.
Tardè permeat.
Frigidior est hircina & ueruecina.
- Tauri* { *Pecior omnibus habetur.*
Crassa, fibrosa, dura, sicca, & nidorosa est.
Præui saporis & succi existit.
- Vacæ, penitus mala, præsertim antiqua.*
- Capra* { *Præui succi est & crassi.*
Acrimoniam quandam gustu refert.
- Hirci* { *Domestici* { *Cocentis. Nidorosior est.*
Castrati. Aliquatenus emendatur.
Montani { *Siccior est quàm domestici,*
Atinus nidorosa.
- Equi* { *Esui inepta, & insuauis est.*
Difficile concoquitur.
Asinina proxima est.
- Asini iuuenis ac pinguis* { *Præui succi est.*
Difficile concoquitur.
Excrementosa est.
Ventrem subuertit.
Ceruina proxima est.
- Cati pinguis* { *A quibusdam editur assa.*
Excrementosa est.
Fætida.
Gustui ingrata.

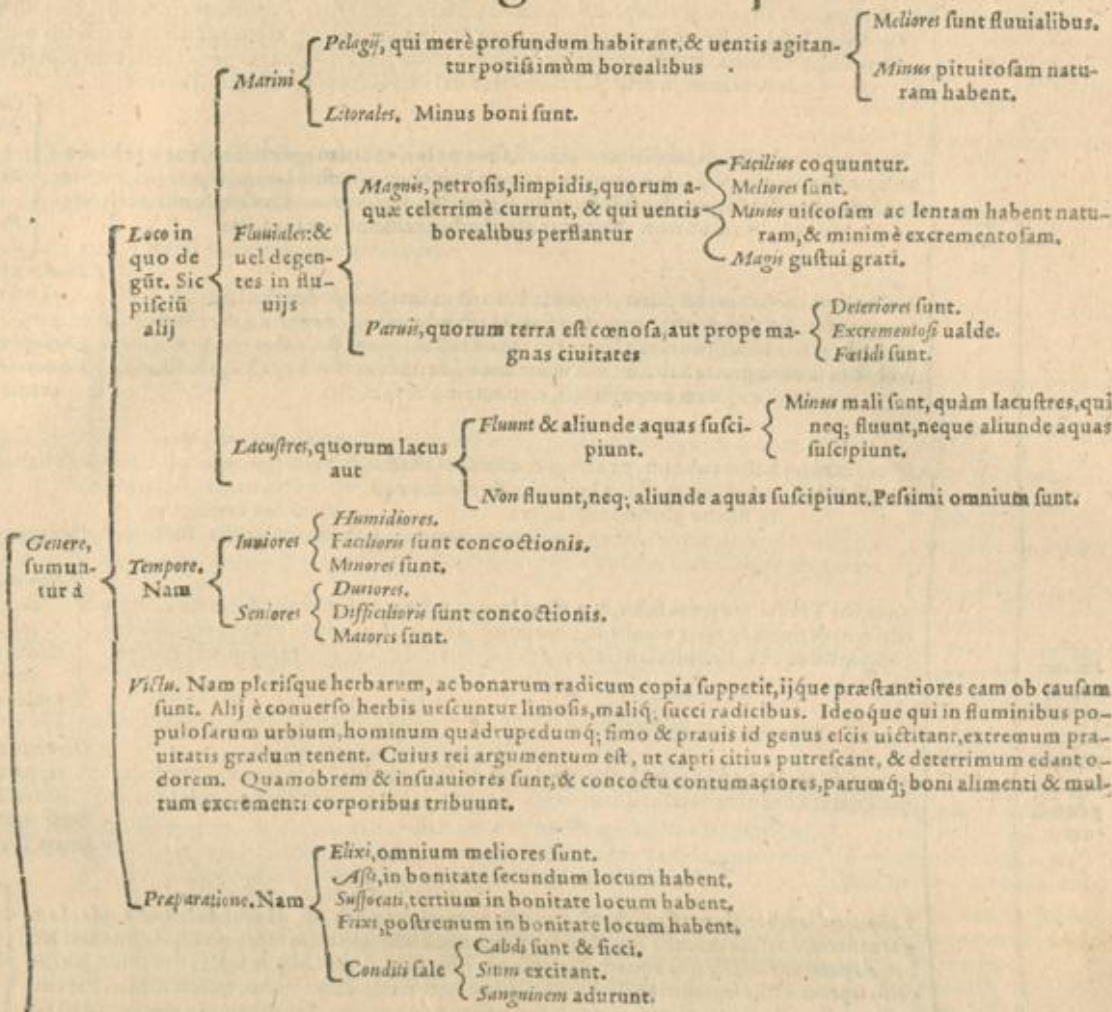
COLUMBORVM capita (ut Rasis in 4. Aphorismorum, & Auenzoar 1. & 2. Theisr attestati sunt) omnino abijci debent. nam & ipsis proprietas inest, ut capiti dolorem inferant. Praeterea notandum quidem, quod & columbos, & passeris, Gal. 4. de Sanitate tuenda, febrientibus exhibet: quanquam pro passeribus minutas omnes auiculas pleriq; intelligunt.

AVIVM omnium genus leuissimum cibum praestat, si ad quadrupedes conferatur. Volucrum tamen caro ob facilem concoctionem principalem laudem meretur. Porro in omnibus volucris animalibus, ut & in quadrupedibus scire in uniuersum oportet, quod caro adolescentium longe praestantior est, quam etate declinantium. Florentium uero inter utraq; media. Noxia uero est admodum nouellorum, diuersaq; ratione admodum uetulorum. Etenim eorum dura, sicca est caro, ideoq; & concoctu difficilis, & exigui alimenti. Contra nuperrimè editorum corpora mucosa, eoq; excrementis plena sunt, leuius tamen per aluum subeunt. Hac enim in cunctis animalibus nouisse te uelim, communiter namq; omnibus, & ex aquo haec differentia, quas ab etate sumpsimus, inherant. Gal. lib. 3. de Alim. fac.

- Plurimum alimentum præstat, & modicè constans.
Facile concoquitur.
- Phasianorum } Externatis cibus præstantissimus & conualescentibus.
Probè admodum reficit vires, Temperata existit.
Mediè inter perdicem & capum est complexionis.
- Perdicum } Sicca est, Facile concoquitur.
Bonum succum & multum præstat, & modicè constantem.
Venerem excitat, Probum & multum sanguinem auget.
Corpus impinguat, Ventriculum humidum exiccat,
Retentricem facultatem roborat.
- Infrigidatis }
Conualescentibus } Optime conuenit.
Sanguine carentibus }
- Succum } Copiosum } Præstat.
Laudabilem }
Modicè constantem }
- Galinarum agrestium } Facile concoquitur, Saporosa est.
Conualescentibus idonea.
Perdicibus aliquanto crassius præbet alimentum.
- Starnarum } Perdicæ similis est.
Non adeò multum & laudabilem præstat succum.
- Attagenum seu Fran- } Magno precio habentur.
quiliniolum } Probè alunt, Facile concoquuntur.
Alimentum eorum suauè gustui, Boni sunt succi.
Principibus, nobilibusq; dilectissima.
- Coturnicum seu } Calidum succum præbet & excrementosum.
Qualearum } Semen auget. Venerem stimulat.
Febres putridas generat frequens eius usus.
Cito in ventriculo putrescit.
Temperatis intemperatisq; est inconueniens.
Coquitur difficile, Spasmodum, tetanum commouet.
- Tarturum } Siccum alimentum præstat, Facile superatur.
Bonum & multum succum præstat, Gustui grata.
Humidioribus natura corporibus prodest.
Memoriam reparat, Ingenium acuit.
Ventrem auget, Retentricem facultatem roborat.
- Ortiginum } Calore tartari similis est.
Difficilis concoquitur.
Præuum succum & melancholicum præstat.
- Porphyrium } Bonum generat sanguinem }
Venerem auget } Conuenit.
Debilibus }
Conualescentibus }
Modicum corpori præstat alimentum }
- Tetragonum } Acumulatur carnè syluestrium } Tridentinis hæc aues capiuntur motibus, & vulgè uocantur Coturni.
Gustui amicitur } Sunt enim perdicibus multò maiores, his rostrum & crura ru-
Concoquitur facile } bent. Ideoq; meritò Porphyrones appellari possint.
Vberius alit. }
- Turdorum } Bonum succum præstat.
Facile coquitur.
Modicè constans præbet alimentum.
- Merularum } Probum sanguinem generat.
Compar turdorum carni.
- Alaudarum } Difficile coquitur.
Præuum succum præstat.
- Ficedularum } Præuum succum præstat.
Difficile coquitur.
- Carduelorum }
Pardeilorum } Omnes præuum succum generant.
Passerculorum uiridium }
- Hirundinum } Præui succi est.
Gustui ingrata.
- Caudæ tremulæ } Præui est succi.
Gustui ingrata.
Vlta calculosis cum uino bibita prodest.
- Grænum } Dura est & fibrosa.
Melancholicum succum præstat.
Difficilis est concoctionis.
Frigidi & sicci est temperamenti.
Malum succum generat.
Pluris est excrementi quàm alimenti.
- Syrtonis } Præui est gustui & alitioni.
Difficilis concoctionis.
Crassi & mali succi.
- Lacustrinum seu fluuialium animum } Frigida, Difficile concoquitur.
Frigidum & crassum succum præstat & excrementosum.
Plurimum nutrit, si concoquatur.

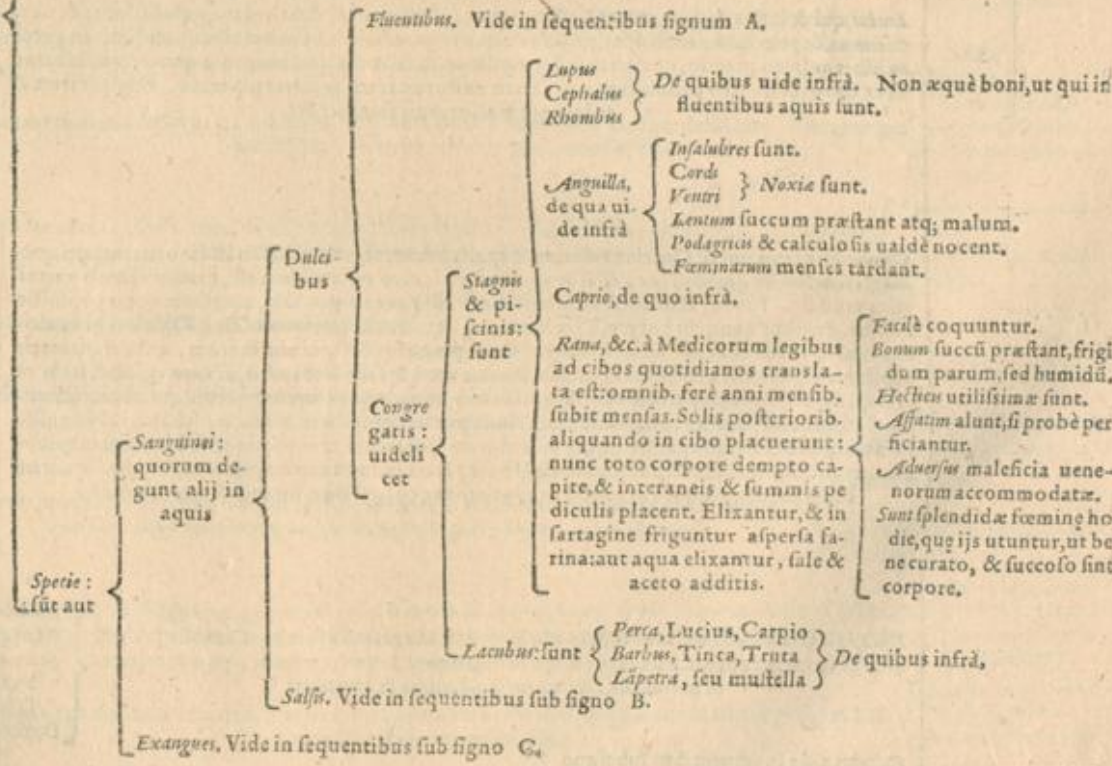
NON mediocris differentia est inter ea uolatilia, quæ in stagnis, paludibus, lacustribusq; degunt, & ea quæ in montibus, aut siccis locis uagantur. Nam pro portione locorum, animalium carnes aut sicce, & excrementis uacue, ac cõcoctu faciles, aut humida, & excrementitia, cõcoctuq; difficles redduntur. Gal. de Alim. facult.

De Piscibus, in genere & specie.

E. Caro animalium aquatiliu frigidior est & humidior, quam terrestriu & uolatiliu animalium. Horum differentia in

IN omnibus preparationibus & salsamentis siue liquaminibus, addenda ea, que facultatem habent calefaciendi & extenuandi, ut sanguis ex piscib. genitus, minus sit pituitosus, & deinde alitioni sit accommodatior.

A. Piscium

Aurata, in ostijs fluminū degit, & in mari, ac in stagnis marinis, cuius loca ad supercilia attinentiā splendentia, aurī referunt colorem, palmi magnitudine capitur, & ad cubiti longitudinem augetur. Lato est corpore & compresso, squamis intecto, colore nario, dorsum cœruleū subnigrū, & uentrem lacteum habet. Editur elixa in aqua & uino, aut aqua & aceto assatur in craticulis butyro uel oleo inspersa, deinde cum aceto & pipere editur, aut reponitur in panatellis, cum pipere, sale & macere, aut frigitur in butyro uel oleo, & cum succo arantij editur

Mugil, qui Cephalus etiam dicitur. Piscis est squamosus, cubiti magnitudine, aut paulo maiore: os sine dentibus, & labra tenuia, quaternis branchijs, dorsum latum, nigricans, uenter candidus, in mari, stagnis, & ostijs fluminum gignitur. Agilis admodum est, & mira celeritate mouetur. Nutritur alga, herbis, radicibus, & sordibus

Umbra, Romanis notus est piscis, squamis latioribus intectus, & denticulatus, lapidē in capite fert, saxa frequentat: coracino similis est, sed maior, & uerracā habet in mento. Agilis piscis est atq; uorax. Capitur iuxta ostia fluiorum, & in alto mari. Caput umbræ in summa gratia habetur, elixum in uino, aqua & aceto, in pastillis seruatur, cum caryophyllis, cinnamomo & sale, &c.

Salmo, carnem habet rubeam, ut aringi & quedam troctæ, sed adhuc ipsis rubidiorē. Piscis hic uerus Erythrinus est. In Rheno plurimi capiuntur

Trota, seu Trocta, cauernas subit, in quibus latitat, rubentibus maculis distincta, caro rutilecens & firma. In riuis, riuulis, torrentibusq; degunt. Elixantur, & ex aceto eduntur, friguntur rariis. Incrustantur etiam à piscatoribus dulcarijs, ut durent in dies multos

Perca (de perca marina infra) est piscis lacustris & fluiatilis. Aculeos uidetur huic pisci natura dedisse aduersus uoracitatem Luciorum, apertiusculis & exiguis squamis armatur

Lampetra, à lambendis petris dicta est, fluiatilis ac marinus piscis est, gaudet dulcibus aquis, longus ac teres, dorsum maculis cœruleis & albicantibus inspergitur. In supremo capite fistulam habet, ad palatum usque, qua aquam haurit & projicit, loco spirationis, maculas habet insignes, in collo septem stellis septentrionibus similes numero, & ferè posita. Ventre lactei coloris. Paratur in panatellis, sale, croco, pipere, caryophyllis, pauco addito uino. Vel elixatur in uino & aqua additis speciebus aromaticis, &c.

Lucius, qui & lupus dicitur, extento est capite, ore est hiantē, & denticulato, gulosissimus & uoracissimus, & præcipuè carniuorus, piscibus uescitur gratisimè. Elixantur lucij: arsque non parua adhibetur in coquendo, ut uiriores & cœruliores euadant. Condimentum quod eis adhibetur, fit ex sinapi & butyro prunis liquato. Item editur ex aceto maximè piperato. Frigitur item & ex liquore mali aranzij sumitur, &c.

Carpio, seu carpo, qui & Cyprinus dicitur, squamis subauratis, amplis & ualidis ornatus: qui quo magis senescit, eo grandior ac ualidior euadit. Spinis caro refertissima est, præcipuè nerō partes circa caudam. Patitur claustra. Elixatur in uino, & pauca aqua, sale, zingibere & caryophyllis additis. Frigitur quoq; in butyro, & ex aceto uel liquore aranciorum editur. Quidam prægrandes cum squamis elixant: sic enim seruari intus pinguem & sapidum succum, qui desquamatis deperit: unguis tamen detrahit squamas. Modus aceti & salis seruandus, ut caro constet. Item ut in multos dies duret, repertum est. Vini albi atq; aquæ æquas sumunt partes: quibus aceti non nihil addunt ad acorem conciliandum: deinde piperis, gingiberis, nucis moschatae, caryophyllo rum pollinem liberalius adijciunt, & ad colorem elegantem, crocū indunt, & hæc cum carpione diutius coquantur. Carterum coctas carpionis partes in multas paropides reponunt, liquorem superfundendo: qui ubi refrigerit, glaciatur ac coagulatur, unde galatinam uocant

Tinea, in lautis mensis nullum locum obtinet, nisi prægrandis fuerit. Coenosis locis & limosis spontè prouenit. Elixantur aliquando, friguntur uerò crebrius, quin & craticula torrentur, farcinaturq; oleicibus & aromaticis

Reliquos uide in sequentibus sub signo **.

Ostijs earū: ut

A. Piscium alij in aquis dulcib. fluentibus degunt: & uel in

Fluminibus: ut

Boni est fucci, & non multi.

Facile coquitur.

Gustui gratus. Non facile superatur. Tardè è uentre descendit. Prauum succum præstat.

Bonum præstat succum, præsertim eius caput. Difficile concoquitur. Ventriculo languenti incommodat.

Gustui gratisimus. In optimorum piscium censu habetur. Facile in uentre superatur. Friabilem carnem habet. Bonum præstat succum, nec tenacem, nec crassum.

Recentes maximè placet gustatis magnis caloribus. Bonum præstant succum. Facile coquantur.

Caro candida est & dura, parumq; lentoris obtinet. Facile coquitur. Bonum succum præstat.

Cib. gustui gratus.

Facile coquitur.

Melancholicū auget.

Palato cibus gratus.

Multum alit.

Tenuiorē succum præstat quàm animalia pedestria. Facile coquitur.

Plurimam pituitam uescitibus creat.

Malum succū præstat.

Non facile concoquitur.

Insalubris est. Febres generat. Succum præstat im-pbum & glutinosum. Difficile coquitur.

** Pisci

Barbus, à barbula, quæ utrinque in inferiori labro propeudit, nomen sortitus est. Veneti Multum à gemina barba barbonem cognominant. Barbi adultiores & seniores inter lautiores cibos habentur æstatis caloribus. Elixantur cum uino & aqua, addito gingibere, butyro & sale. Elixantur & torrentur carticula & ex butyro, acetoq; sumuntur

Coffinis facilis est. Non malum succum præstat, Restro imprimis placet. Infariatur ouorū malicia. Nā elitata intolerabiles cruciatus excitat alui, ipsamque immodicè soluunt.

Labrax, Latinis lupus dicitur. Pelagus est piscis in profundo mari natus, sed dulcibus gaudet aquis, fluuios ascendens, & stagna in quibus capitur. Elixatur aqua, butyro uel oleo, sale & aceto, à quibusdam in butyro uel oleo frigitur, & deinde cum succo arancij editur

Tenuiorem succum præstat quàm animalia pedestria. Multum alit. Facile coquitur. Cibum palato non ingratus.

Cephalus, Latinis mugil dicitur, de quo uide supra.

Anguilla, ab anguium similitudine nomen sortita. generantur sine coitu & ouo. carniore sunt: pisciculos enim & ranas persequuntur. Elixantur ex aqua & uino corio detracto, pipere, cinnamomo, gingibere & croco additis. Torrentur item in craticula, ampliores uerubus

Caro mollis & dulcis est. Glutinosum admodum & pituitosum succum præstant. Difficile coquantur. Calculos gignunt, tum in renibus, tum in uesica. Podagram generant.

Asthis, magnitudine trutæ, squamosus. Elixatur cum uino, aqua, butyro, sale, & aromatibus. Torretur etiam in craticula

Cibus boni succi. Facile coquitur. Palato cibus gratissimus.

Oculata, piscis uermibus terrestribus similis, subniger, maculis quibusdā subnigris, ueluti multis oculis distincta, unde nomen sortita est. Elixatur cum uino, aqua, butyro, aceto, sale & gingibere

Multum alit. Non malum præstat succum. Difficile coquitur.

Fundulus, paruus pisciculus est, in riuis, & torrentibus arenosis, uel saxosis & limpidis degens. Elixantur uino & aqua, additis butyro, sale & gingibere, uel alijs aromatis

Facile coquantur. Bonum præstant succum. Cibum ualde gratus.

Carabus, Germanis, ein Kop, oder ein Grop uocatur, paruus pisciculus, lubricus, ore maiori, &c. Elixantur eodem modo ut funduli

Lentum succum præstant. Facile è uentre descendunt.

Phragolinus, ab alijs Pagrus, & Venetis Albor dicitur. Capitur magnitudine sesquipalmi, quandoq; minoris, aut maioris. Asseruat sal, aut in ligneis lacubus aqua, sale, pauco aceto, & gingibere: recens uerò aut elixus editur, aut frixus

Succum præstat non omni ex parte laudabilem. Scrofos generat humores. Non diu in uentre moratur.

Pisces in fluminibus de gentes reliqui: uidelicet

Melica, unguam habet dentibus exertis mandandis aptum. Paratur elixa aqua, sale & butyro, additis gingibere, caryophyllis, croco & pipere, deinde cum aceto aut succo arancij editur. Aut frigitur in sartagine, deinde iusculum prædictum superfundunt

Bonum succum præstat. Facile coquitur, si probe paratur. Flatuosa est. Ventrem inflat.

Rhombus, planus piscis est, sine squamis, ferè rotundus, uel ovalis figuræ, natat in uersus latitudine sua iniæ, potius quàm pinnulis: sed est aculeatus. Vorax est. Elixatur aqua, sale, porro, anetho & aceto: aut frigitur

Caro eius suauius. Boni succi est, si probe superetur.

Sturio, subitè mari flumina. Capitur in Rhodano delicatissimus & suauiissimus. Coctus in aceto seruat ad aliquot dies

Boni est succi. Gula suauius demulcet. Caro dura est & candida.

Thimnus, squamis refertus est amplis, quæ coquendo sese ostendunt: etenim dehiscunt. Est carne pingui & suaui. Latent præaltis gurgitibus hyeme

Caro dura est. Saporis acrioris. Atram bilem gignit.

Alsa seu alaufa, dorso cæruleo est, cætero colore argenteo, spinosissima est, aded ut uescitibus infestissima sint spinæ, æquæ ac haringarum

Sapidior est quàm marina. Salubriores quàm marina.

Capito, barbi speciem & similitudinem gerit

Mali succi est. Aegre concoquitur.

Abramis, spinis scatet. Galli bramam uocant. Lacustris & fluuiatilis est. Torretur in craticula & butyro uel oleo irroratur.

Caro candida & mollis. Alimentum præbet, quales palustres pisces.

Darcus, quos Hedui crissas uocant, uix harengorum magnitudinem attingunt: spinæ ijs non sunt adeò frequentes atq; infestæ. In Ligeri degunt quàm plurimi

Saluberrimi sunt. In aduersa ualetudine commendantur.

Lota, piscis est oblongus, qui peculiariter alitur & nascitur in Arari, similis ferè mustellæ: squamis carnet, & corporis ad medium partem pinguescit. lutea iris huius corpus distinguit, atra puncta superne notant tergum

A Lugdunensibus in lautis epulis commendatur.

Rubecula, rubentes habet partes iuxta caput, paruis barbellis similis: quatuor tamen digitorum longitudinem raro transcendunt

Facilius coquantur ipsis barbellis. Bonum succum præstant.

B. Pifcet

Aurata Rhombus } De quibus supra.
Sparus & *aurata* sunt similes, & in macello imperitis sepe imponunt piscatores, alium pro alio uidentes
Melioris est succi quam *menas*, *Copiosius* alijs alit. *Carnis* teneræ est. *Ventriculo* amicus. *Vrinam* mouet.

Stagnis marinis sūt
Mullus ἰσὶδν Græcis appellatur, in magno precio habitus, ita ut nonnunquam argenti pari pondere emeretur: ex eis barbati sunt meliores non barbati. *Venterq;* rubedinem sub squamis ostendit, ita ut ea ratione nullus imberbis, dictus sit, imbrigo. rubra namq; ebriorum facies. *Coquitur* in craticula, additis petroselino, sale & succo Arancij.
Carnem habet duram & friabilem. *Gustus* gratus. *Collum* facilis est. *Humana* naturæ familiaris. *Hepar* in delicijs habetur. *Cibus* est selectissimus. *Facile* coquitur. *Bonum* præstat succum. *Inter* primæ notæ cibos reponitur.

Solea, &c. à quibusdam lingulaca dicitur, & buglosus, pedalis propè longitudinis, & latus, & magno precio uenditur, quod omnibus numeris præstantissimus piscis habetur. *Recentes* frige eduntur, aut elixæ, seruatae tamen & conditæ, in oleo immerguntur ualde calenti, & deinde pauco uino odorato, & succo arancij additis eduntur

Aurata Mugil } De quibus supra.
Caulharus, seu scarabeus. *Stercore* pascitur. *Paratur* cum pipere, croco, cinnamomo, gingibere, item cœpis. *Elixatur* autem & torretur in sartagine
Cero humentior & mollior est. *Pauperum* mēsas ornat.

Strombus, Latinis lacertus dicitur, oblongus piscis est, & teres, & sulphureo colore, quem in aqua potissimum refert, mortuus tamen coeruleus est. *Verno* tempore pinguescit: *minores* maioribus præstant. *Apud Romanos*, aridus cibus est. *Apud Venetos* tamen in optimorum censu. *Ex eo* salito garum antiqui parabant.
Succum præstat excrementosum. *Multum* alit.

Littorici uicini: ut
Smaris, menæ species est: giroli & gerruli Venetis, Narbonensibus alijs q; picarelli uocantur. *sale* conditi stimulant palatum & os.
Boca, Græcis βουϕ dicitur, ab alijs menæ, & menides appellantur, in quo genere sunt, quæ Aleculæ dicuntur. *Piscis* gregalis est, atq; gregatim capitur, estq; foecundissimus. *Elixatur* cum uino & aqua addito aceto aut succo arancij & sale
Bonum succu præstat. *Facile* coquitur. *Modicè* nutrit. *Aegrotis* conuenit. *Aluo* idoneus.

Cynedus, &c. in Narbonensibus littoribus Saxicola, à Malsiliensibus Canudo dicitur. *Coquitur* uariè. *Nam* assatur in craticula, & frigitur, pariterq; elixatur. *Sed* frigus præstantior. *Exenteratus* sale aspergitur & farina, exinde in feruens butyrum uel oleum conijcitur. *Editur* ubi refrigerit, ex instinctu arancij.
Boni succi est. *Facile* coquitur. *Modicè* alit. *Ius* ex eo emollic aluum.

Ipsa mari, diuersis etiã locis: quorũ alij
Percs, de qua supra.
Merula, uere exaurato colore spectatur,estate diluto, & minus atro. *Vescitur* alga, musco & pisciculis, & canctis, æchinisq;. *Tinca* marina à quibusdã dicitur
Mollis est carnis. *Facile* concoquitur. *Leniter* alit. *Probi* est succi.

Turdus eundem locum tenet quẽ merula. *Is* multis gentibus uulgo turdo dicitur. *Assatur* & torretur in craticula, quin & frigitur
Bonum succum præstat. *Mollis* est carnis. *Facile* coquitur.

Mero, habetur inter nobilissimos pisces apud Hispanos: tegitur tenuib. squamulis, cute crassiori subnigra, cui subiecta est pinguedo, magnitudine sesquipedali, albissima carne, friabil
Gustus admodum gratus. *Bonum* succum præstat. *Multum* alit. *Constans* alimentum præbet. *In* magno habetur precio.

Circa saxa: q salubres sūt: ut
Scarus, quem quidam Latini Ruminalem uocant: Græci δὸν Ἐρμαίγειν, quod est salire ac tripudiare, nuncupant. *Salacissimus* est piscis
Primum locum inter pisces saxatiles obtinet. *Mollis* & frigibilis est carnis. *Facile* concoquitur. *Celeriter* distribuitur, *Aluum* mollit. *Intestina* scari inter popinales delicias reponuntur, quemadmodum & iccinora.

Gobius, palmi longitudine, tereti corpore, colore uario, squamis rotundis
Carnis friabilis est. *Paucum*, tenuem & bonum succum præstat. *Facile* concoquitur. *Gustus* gratus.

Iulis, seu Iulia, gregalis piscis est & parus, digiti magnitudinẽ uix excedens. *Antipoli* & Ligustico freto nõ ignotus. *Malsiliæ* & Narbonensi freto rarissimus. *Coquitur* ut alijs saxatilis: aliq; farina aspergunt, ut melius frigatur
Tenera & fragilis est carnis. *Solut* aluum, præsertim ius ex ea. *Facile* coquitur.

Fuca, &c. Græcis φυνίς appellatur. *Nidificat* in alga media sola omnium piscium. *Vescitur* alga & musco, quineriam carne
Saxatiliũ tenerissimi sunt pisciculi. *Vrui* minimè respiciunt. *Corrupti* faciles.

In alto & profundo. *Vide* in sequentibus sub signo ☉

Pisces

- Autata*
- Lupus*
- Mullus seu Trigla*
- Boca*
- Rhombus*
- Cephalus*

De quibus supra.

Anguilla marina omnium anguillarum reliquarum optima est, & gustui magis grata.

Thynnus, porco similis est, crassa quadam & pingui cute intectus, notissimus quidem omnibus. Gregalis piscis est, cuius magnus numerus iuxta Gades uerno tempore occurrit. Capiuntur quoque iuxta Zephiriū Italiae extremū: nomē tamē cū aetate mutat. nā ab ipso ouo primū *Cordilla* uocatur, deinde paulō maior *Limaria* dicitur, & paulō maior, *Pelamis*, à luto: quoniā in ipso degit & alitur: postremō *Thynnus*. Recēs elixatur aqua, uino & capis minutatim incisis: deinde editur cū succo arāzij. Salitus seruatur, qui deinde elixatur, atque editur cū aceto, aut succo arāzij, aut liquamine ex eruca, melle & aceto

Ventris & iliorum partes gustui magis gratæ, utpote pinguior. s. quæ nauseam concitant.
Capitis, dorli & caudæ partes ingratae, quoniam sicciore.
Succum præstat paucum, crassum ac melancholicū, præsertim pars quæ pinguedine uacat.
Stomacho aduersus, & bilem auget, præsertim pars pinguis.
Iecur calefacit
Sanguinem urit
Os uentriculi opprimit

Salitus.

Vmbra, à quibusdā *Afellus*, ab alijs *Regius*, alijsq; *Verrucaria* appellatur. Versatur cū *Trottis*. Vurbam uulguis appellat. Coquitur ex uino & aqua, & ex aceti intinctu mādatur. Assatur quoque in craticula assulatum dissecta, butyroq; rigatur crebrius. Nonnulli gelatinā ex ea cōficiūt: & ex ea ius albū paratur. Elixatur & trottae modo, ex aceto editur: quæ & frigitur

Caro alba est & sicca.
Sapida ualde est ipsius caro.
Magnatum menses subit.
In delicijs habetur.

Lascia, Hispanis *Saualus*, Gallis *Alofa*, Venetis *Cuphea*, & à quibusdā *Clupea* appellatur. Squamis tegitur tenuissimis, & numerosæ spinæ carnem eius intersepitiūt

Cibus est gustui gratissimus, delicatissimæ carnis.
Abundē nutrit.
Viciū præstat succum, non malum.
Moratur in uentre plus iusto.
Somnum inducit nonnunquam.

Pisces in alto & profundo mari degentes, sunt

Haragus seu *Arinche*, piscis *Saboca* minor, rubra carne, salmonis ferē simili, sed multō interioriore succi præstātia, & adhuc ipsa *Saboca*, cōtinet oua. magna copia ipsum deferūt ad nos sale, & fumo in cratib. arefactū, quē elixū edimus addito succo arāzij. torretur etiā in craticula, & cum insalatitijs editur

Cibus nō ingratus.
Stimul excitat.
Aegre coquitur.

Sarda seu *Sardena*, Sale condiuntur

Parum alunt.
Præstat succum præstant.
Ventre subuertunt.
Cordi noxiæ sunt.

Murena, Græcis *μύρον* dicitur. Piscis hic tātoperē à Romanis est honoratus, ut etiā ab eo noīa nobiles familię sumpserint. Carniuora est *Tarsensis* & *Carpathij pelagij uerna*, sed peregrinū mare quouis trecto hospes sustinet

Est mollis carnis piscis.
In uiciatis aquis reperita, mala habetur.

Acis seu *Saurus*, longus piscis est, à figura nominatus, Græcis *Bellona* appellatur

Tardē coquitur.
Parum cōstās præbet alimentū.
Bonum succum præstat.

Hepatus, qui *Iecorius* & *Iecur marinum* uocatur, erythrinū & pagro similis: felle caret. Est in medio piscium duræ & mollis carnis.

Citharus, Rhombo asimilis est, in medio est piscium duræ carnis ac mollis.

Draco marinus, quē *Masilienses Araneū*, *Siculi* & *Neapolitani Tragma* appellāt. Amplior uisitur in Oceano, quā in littorib. Spinās habet perniciosas, quas coci diligenter cauent

Dura est carnis.
Difficile coquitur.
Succos crassos ac salfos in corpus distribuit.

Cuculus, Græcis *κύνυς*, uocalis est piscis. *Santones Perlon*, quidam *Organo* uocant

Aegre conficitur.
Dura est carnis.

Galeus. Aristoteles multa genera huius explicat: *Acanthiam*, *asteriam*, *leuem*, *acanthias* ab aculeis: uulgo *anguillas*, à Venetis *Azio*, Francis *Canis marinus*. *Galeus leuis* à Romanis *Pesche columbo*, Editur elixus ex butyro

Omnes ferinum quid gustatu respiciunt.
Duri sunt.
Aegre conficiuntur.
Crassum succum præstant.

Scorpius, eius generis est cum *scorpena*: sed *scorpius* gustui suauior quā *scorpena* est. Cute integitur *scorpius*, quæ serpentis similis potius quā *squmea* est, & multis armatur aculeis

Facile coquuntur.
Ventre molliunt.
Non malum præstant succum.
Pelagij rubidiores & meliores sunt quam palustres.

Reliqua. Vide in sequentibus sub signo **.

** Pisces

- Trachurus*, ab asperitate nomen uidetur accepisse. Saurel & Sicurel Narbonenses dicunt, & Gascones Franci Sconbrú nothum.
- Sargus*, melanuro similis. Vescitur luto: piscis salacissimus { Insalubris.
Aegri coquitur.
- Melanurus*, Latinis Oculata, & Ophthalmia, ab oculorū amplitudine. Nam & haecenus ab alijs Ochiado uocatur: Narbonēses Oblado, Malsilienses Nigrū oculū: Græci à nigra cauda cognominarūt. Vescitur alga { Minus sargo alit.
Succi bonitate sargo est inferior.
- Latus* piscis, coracino atq; umbræ similis est, qui Græcis λάτθ dici- tur. In Adriatico mari frequens. Regium piscem nonnulli uocant { Suauissimus est.
Facile coquitur.
- Erythrinus* Rubellio dicitur. Intus albiſſimus spectatur, captura fit æstate: rarè hyeme. Aiunt dili- gentiores eum esse, qui à Romanis Phragolinus, à Narbonensibus Pagel dicitur: similes admo- duma inter se sunt pager, erythrinus, hepalus, sinagris, &c. { Boni est succi.
Facile coquitur.
Modicè alit.
- Salpa*, Græcis σάλπη dicitur. Nutritur alga & stercore circa Ebusum insulā. Ha- bet intestina lata: quæ alga alijsq; excrementis foetidis plena inueniuntur { Malum succum præstat.
Aegri coquitur.
- Molua* recens lautiores mensas subit, salita rariū. Est uerò messorū, fossorū, helcia- riorū & aliorū id genus hominū cibus. Oceani incola est: eiusq; piscatio solen- nis est. Sunt Insulae, quas Moluas in Oceano nauigantes, & piscates appellant: in qb. capturā horū pisciū uberrimā fieri affirmāt. Mediterraneū mare eos nō alit. { Interanea eximie commendan- tur.
Crassum ac glutinosum succum præstat.
Aegri coquitur.
- Asellus* Græcis ἀσέλλος. Gallis Merlus dicitur. Capitur omni tempore. Editur eli- xus ex butyro & sinapi, & frigus in liquore aranzij { Boni est succi.
Icur in popinalibus delicijs habe- tur.
- Coratinus* & *Coruus*, cubitali magnitudine est, aliquādo uerò & ampliore. Vulgò quosdā littori- bus Corb, & Corban, alijs Coruos Durdo. Assatur in craticula, & frigitur ab alijs, & cum aran- zij liquoris intinctu manditur. Ad hæc elixantur { Boni est succi.
Probè alit.
Facile coquitur.
- ****
Pisces in alto & profundo ma- ri degeneres
- Beluucus*, Græcis βελυκος dicitur, phragolino similis, sed paulò longior, & manifestè latior. Squamosus, alba carne, multis spinis, longitudinis sexquialmi, Editur eli- xus, deinde sale, pipere & succo aranzij: ab alijs assus { Facile coquitur, nisi uentrem inflet.
Succū multū & bonū præstat.
- Passer*, multarū est specierū: nā qdā est planus: atq; is etiā in duabus speciebus. Passeres quoq; squamosi quidā sunt. Ex his omnib. buglossus est lōgè p̄stātor, quē Soleā ap- pellāt { Meliores marini.
Mollis carne & alba constat.
Facile coquantur.
Nō cōtēnēdū succū præstat.
- Conger*, piscis oblongus & teres est, magnā quandā anguillā specie referēs: eius caro fungosa est. Recēs editur in panatellis, aut elixus, addito sale, butyro, uel oleo & pipere. Salitus uerò arefactus omnino alitioni inutilis redditur { Paucissimum alimentū præbet.
Malū & foetidū succū præstat.
Facile coquitur.
- Reus*, trottis similem carnem habet { Multum ac bonum succum præstat.
Facile coquitur.
Multum alit.
- Buglossus* seu Solea. Vide Passer.
- Plaicia*, Hispanis Azedia, propè accedit Soleæ { Facile coquitur.
Bonum succum præstat.
- Torpedo*, Græcis τράπη: cuius genera aliqui multa faciunt { Facile coquitur.
Modicè alit.
Stomacho grata.
Icur commendatur.
- Pastinaca*, ab Aquitanis Burdegalla, Tareronde dicitur { Modicè nutrit.
Facile coquitur.
- Raia*, caudam ualde aculeatam habet { Difficile coquitur.
Virus redolet.
Messorum ac fossorum, nautarumq; cibus est.
Assatum alit.
- Squatina*, Græcis σκῆνα dicitur, durior pastinaca. Aquitani Creac de Busch appel- lant, Galli Angelum, quia Alas expansas gerit: alij Squadrum { Vberius alit quàm pastinaca.
Difficilius coquitur quàm pastinaca.
Injuanus est.
- Balena*, huius caro nilisima est, lingua autē in maxima est autoritate. Coquitur cum pisce, & uicē suillæ supplet. Recēs admodū noxa. Salita innocentior { Ruilus commouet.
Difficile coquitur.
Ociosis insaluberrima.
- Delphinus*, ex Mediterraneo mari Lugdunū fertur, estq; in precio. Maritimis gentibus rarè edi- tur. Viuit extra aquas diutino temporis spacio { Nauseam excitat.
Difficile coquitur.
Hepar cōmēdatur.
- Phoca*
Libela
Orcynus } Cetacei quoq; pisces sunt { Difficile coquantur.
Multum succum & crassum præstant.

Sepia, mollis appellatur, quoniam nec squamis, nec testa, nec crusta, sed cute regitur: habet substantiam quandam fungosam & friabilem

Sanguinem generat tenuiorem polypo.
Caro ipsius elixa confert uentri.
Succos crudos aceruat.
Difficile coquitur.
Constant præbet alimentum.

Mollis cuterit

Loligo, magna & parua est. Magnâ calamar quidâ uocât, à similitudine scriptoriae thecæ. Aquinani Cornets, & parua Corniche, Santones parua Casseronem uocant

Facilius quàm sepia cõcoquitur.
Aegrè coquitur.
Insuauis est.
Succos crudos generat:

Polypus, omnibus ex numero pisciû molliû, pedû multitudine cognitus, pluribus brachijs, ac citris, & in singulis numerosis acetabulis, singula apprehendit, & obuoluit, atq; flagellat. Amat quàm maximè oliuâ, ipsamq; audivisimè amplexatur. Breui uitâ finit, nec ultra bienniû. Editur elixus, sed cõmodius assus butyro uel oleo & allio inter assandum illitus

Caro dura est.
Difficile concoquitur.
Non parû nutrit, si supere-
tur.
Constant præbet alimentû.
Venerem excitat.

C.
Pisces exan-
gues tegu-
mento ob-
ducuntur
aut

Locusta, cuius primû genus crusta intertorû collisili, nõ fragili. Est aut crustatorû maxima, astacoq; similis. *Locusta* tria in se habet: quippe cum solida inferitur mensis par-
tibus frangendis, diuellendis, ac distrahendis brachijs ac pedibus, thorace caudâq;
exercitatio singularis ac gesticulatio manuû apparet: deinde naturæ admirandû in-
geniû in eius fabrica spectatur. Cornua ad prætentandû iter simul ac pugnâ idonea.
Præterea aculei, & in toto dorso asperitas, ipsoq; capite, & tabellarû ordo ac connex-
us, & articularû uincula, à quibus exemplaria suarû loricarû militâtes accepisse uiden-
tur. Oua gerunt tribus mensibus, Maio, Iunio, Iulio, quo tempore in cibis sunt gra-
tissimæ. Carniuoræ sunt. Autumno & Vere pinguescit, & plenilunio magis

Non ingratus ci-
bus est.
Carnem habet du-
ram,
Difficile coquan-
tur.
Constant alimen-
tum præbent.
Venterem retinent.

Asiacus, à quibusdâ Gámarus appellatur, locustis similis est, neq; ab ipsis multû discre-
pat. Itali Câmáros & Gabarós dimare appellât. Coquuntur in aqua, addito pipere &
sale

Aegrè conficiun-
tur.
Non leuiter alit.

Crustant

Squilla, Grecis *καριδης* dicitur. Sût locustis ferè similes: differunt tamè, qd sci-
licet forcipe careant. Squillarû generibus continentur *καριδης*, id est, gibæ.
Craugmes *καρυγίσις* & parua, quæ maiores esse nunquâ possunt. Distât
à genere cancerario, qd caudata uideâtur, à crustario, quod forcipe. Elixan-
tur, & ex acremèto aceti eduntur: frignantur quoq; extenuatis à morbo cũ
crusta & pedibus digiti minimi est magnitudine

Helicis conueniunt.
Venterem proritant.
Carne dulcissimæ.
Extenuatis à morbo profunt.

Cancer est rotundo corpore & absq; cauda.

Multum alunt,

Mea cancer, à quibusdâ Cancro de Barbarie: Venetis Granci porroni. omnium can-
crorû maximus. Dorso sunt spinoso. *Cancreolas* alij uocât: alij *Squinadas*: in aquis
uelocissimæ, in terra tardæ. Specula eam testis includuntur

Aegrè coquuntur.

Dura
corti-
ce, qd
dici-
tur
aut

Pagurus, è genere cancerorû est. dorso leui atq; tabellatiore, pedesq; ijs bre-
uioribus, quàm Mæis, Decocti partim nigrescunt, partim rufescunt. ab Italis
Cancrî, & ab alijs etiam Granciporri. Assantur in furno, orè & ano occlu-
sis, ne liquor interior effundatur

Carnem non æquè dulcem
atq; Squillæ obtinet.
Crescente luna succulentior,
Crustam exuit.
Multum alit.
Difficile coquitur.

Carne mollissima constant
Aluum emolliunt
Salsum in carne succum continent
Lenius alunt
Facilius coquantur
Venterem proritant, si cum pipere edantur

Elixantur in olla, pipere, cinnamomo & caryo-
phillis additis.

Assantur quoq; propria testa addito pipere.

Testa fili-
cea: ut

Chamula
Spondylus
Purpura
Buccina
Hyatula
Cochlea
Conchula, &c.

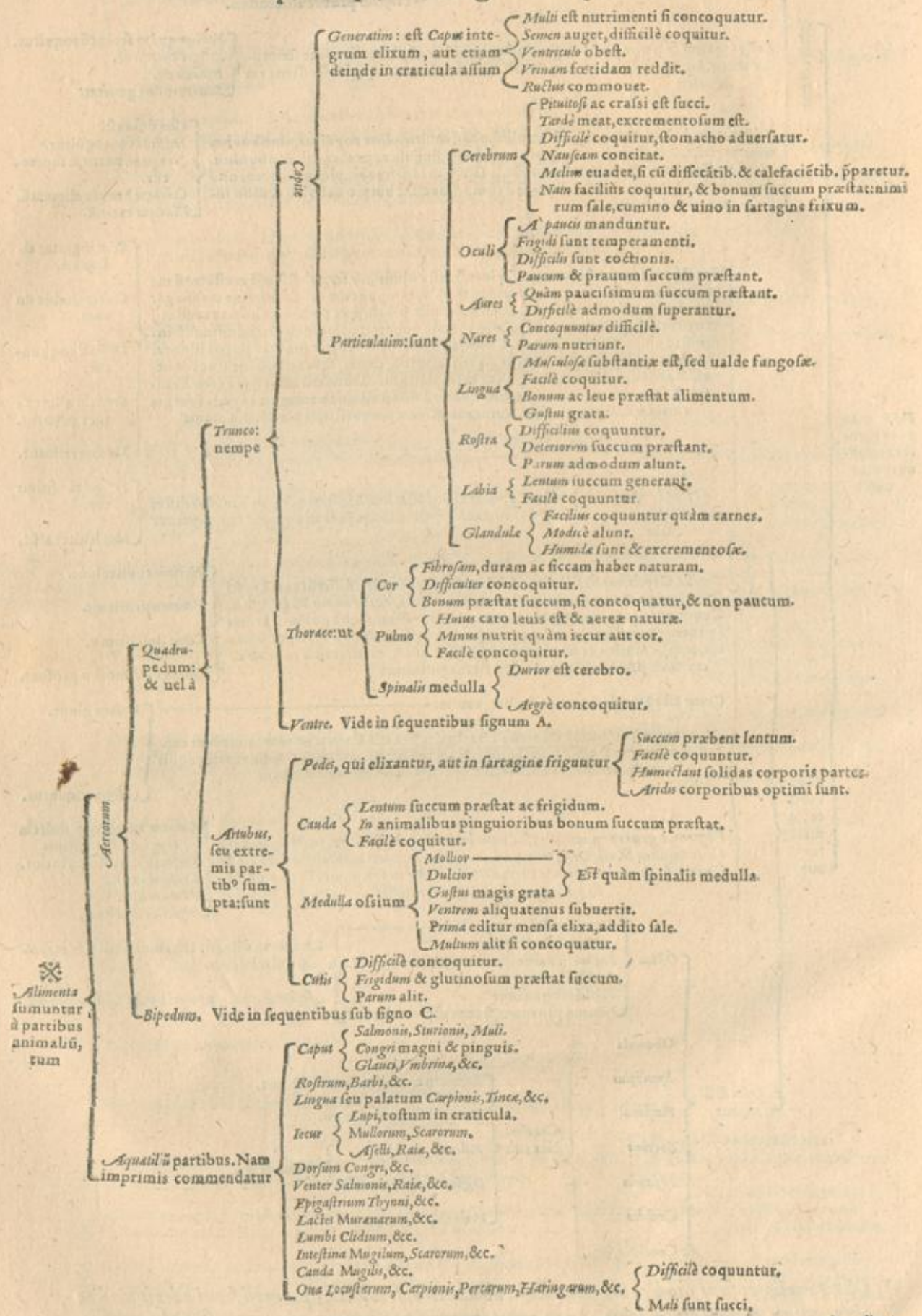
Conchy-
liata ista

Salsum in carne succum continent,
Carnem obtinent duram,
Valentius nutriunt
Difficilius conficiuntur
Venterem proritant,

Quàm ostreae.

PISCES meliores sunt, modicæ magnitudinis, albæ carnis, friabiles, squamosi, boni odoris, modicæ
pinguedinis, exercitati, marini, qui in aquis limpidissimis uiuunt, uentis perflatis borealibus,
in terra petrosa & arenosa, sine immunditijs, quæ bonis herbis & radicibus abundant, &c.

De Alimentis, sumptis ab animalium quadru-
pedum partibus, in genere & specie.

A. Alimenta

Ventriculus, intestina & uterus { Membranosæ sunt.
Difficilis sunt concoctionis.
Sanguinem paucum ac frigidum præstant.

Iecur { Dulce est.
Molle.
Gustui gratum.
Facilissimè concoquitur.
Promptissimè permeat.

Animalium { Lactentium { Facilissimè coquitur & distribuitur.
Validè nutrit.

Non lactentium { Difficilè coquitur.
Tardè permeat.
Siccam habet temperaturam.

Sanguis { Fæcinosus, à nemine degustatur ob saporis prauitatem & alimenti malitiam.
Taurinus } A paucissimis editur. Terrenus enim est ualde.
Bubulus }
Porcinus } Editur { Omnes melancholicum succum præstant.
Arcticus } Difficilè superantur.
Agnorum } Tardè permeant.

Lien { Paucum succum præstat, ac prauum, melancholicumque.
Difficilè concoquitur.
Tardè permeat.
Obstruit.
Siccam habet naturam.
Porcinum reliquis melius habetur.

A.
Alimenta sumuntur etiam à quadrupedū uentre: ut

Renēs { Præuū succum præstant.
Urinam sapore, odore, & natura referunt.
Non difficilè coquantur in uentre.

Adepi { Cædida est naturæ.
Siccus est.
Nauseam concitat.
Parum admodum nutrit.
Oleosa naturæ est.

Pinguedo { Calida & humida est.
Parum nutrit.
Nauseam parit.
Cibum in uentriculo suspendit.

Testes animalium { Non succum laudabilem præstant.
Coentium } Nidorem referunt.
Semen abundè generant.
Nondum coentium & paruorum. — Meliores sunt.

Ubera, seu mamillæ animalium, quæ { Humidiores sunt & molliores.
Conceperunt } Magis excrementosæ } Sunt.
Dulciores }
Lac non habent { Siccioris naturæ sunt & durioris.
Tardius concoquantur.
Succum crudum ac pituitosum generant.

Lac. Vide in sequentibus sub signo B.

o 3 B. Lac

Succum præstat optimum in sanis hominibus, & modicè constantem.
 Facile in ventre superatur.
 Facilius alijs cibus corruptionem patitur.
 Gynomas putrefacit & erodit. Quapropter ab esu lactis os uino colluendum.
 Consistentibus
 Sibus non naturaliter frigidis } Prodest.
 Biliosis
 Ventriculum mundum habentibus
 Hæctico, Extenuatis
 Recens } Frigido & inualido uentriculo, & intento.
 Podagricis, Capiti
 Renibus calculosis } Noceat.
 Articularibus morbis
 Iecoris obstructionibus
 Febrientibus, Ophthalmicis
 Resolutis, Conuulsis
 Catharrhosis, Pituitosis
 Dentibus
 In uentriculo facile coagulatur. Proinde modicum mellis aut sacchari, & salis ei admiscere conuenit.

Genere: & huius differentie sumuntur ab

Ætate. Nam

Recent

Antiquum, seu non recens: & uel

Coagulatum

Acidum

Ventriculum aggrauat.
 Acere concoquitur.
 Crassum generat succum.
 Lienteriam facit.
 Angustiam frequentius inducit.
 Exhalationes in caput mittit.
 Syncopen sæpe inducit.
 Omni alio lacte prius existit.
 Vitale ijs, qui uentriculum iusto calidiorem habent.
 Non omnibus nocuum est.

Ordine. Nam

Prima mensa comedatur.
 Ieiuno stomacho bibatur.
 Non assumatur cibus alius, nisi prius lacte in uentriculo cocto,
 Post lactis bibitionem, non bibatur uinum.
 Non bibatur lac cum acerosis.
 Non comedatur cum piscibus simul.
 Post lactis bibitionem lauentur dentes uino.

Preparatione. Vide in sequentibus sub signo ☞

Humanum

Temperatum est in tribus substantijs.
 Optimum generat succum.
 Mortiferum aduersatur uenenis.
 Ceteris præstantius habetur.
 Hæctico
 Extenuatis } Confert.

Bubulinum

Facilius ouillo superatur & digeritur.
 Minus constans præbet nutrimentum ouillo.
 Pinguisimum est.
 Plus butyri alijs continet.
 Substantia crassissimum est. →

Ouillum

Crassioris & magis terrenæ naturæ est quàm bubulsi.
 Plus casei habet.
 Tardius descendit.
 Difficilius concoquitur.
 Parum serosum est.

Caprinum

Medium est inter ouillum & bubulinum, facilitate & difficultate coctionis & digestionis, atq; alendi uiribus.
 In suis temperamentis humano æmulatur, uerumtamen eo succius est.
 Facile descendit.
 Extenuatis atq; hæcticis conuenit.

Camelinum

Facile coquitur ac digeritur.
 Seris plus continet, minus alit.
 Celerius per uentrem descendit.

Asinum

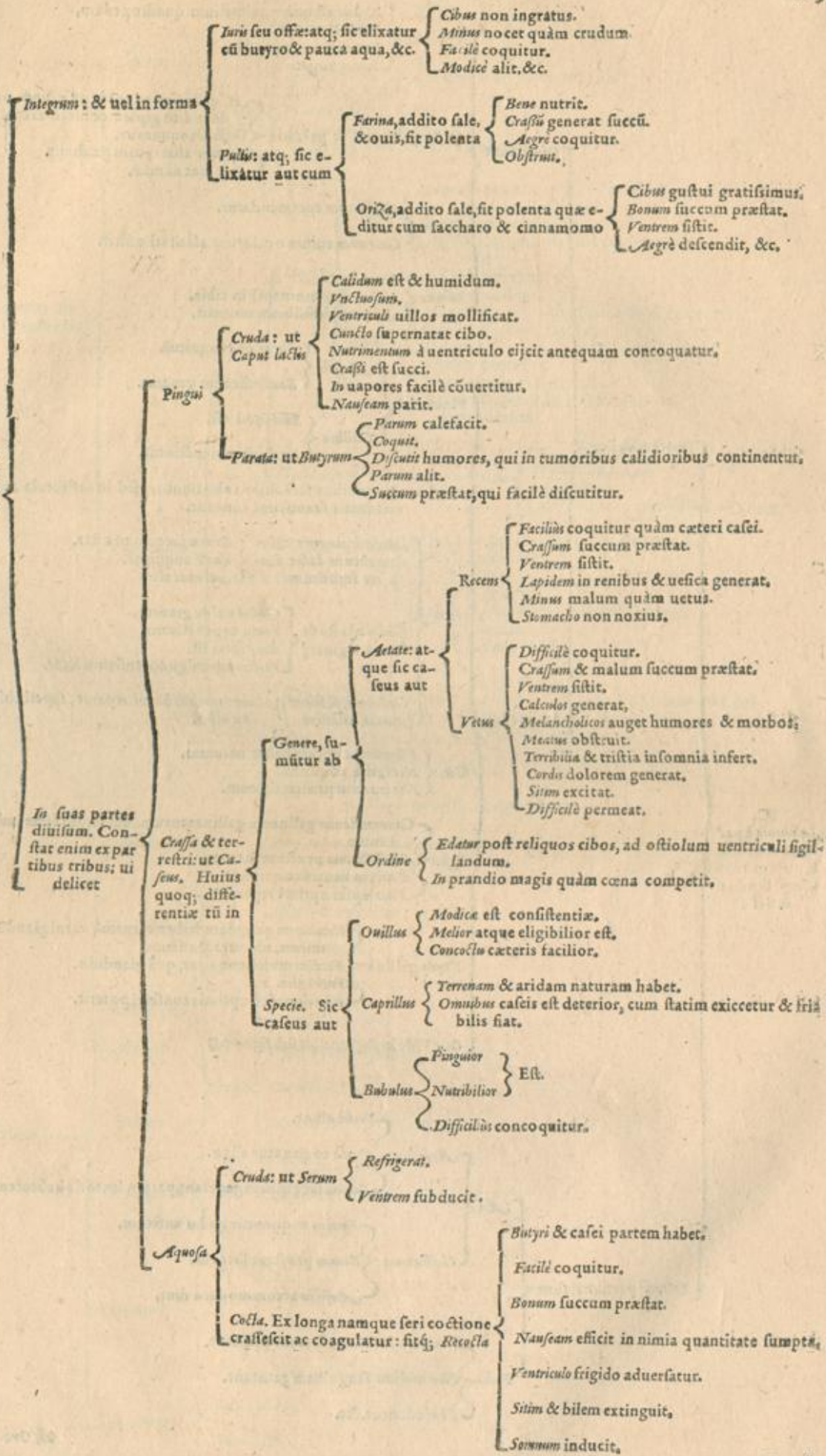
Minus alit.
 Seris plus continet.
 Facile coquitur & digeritur.
 Celerius per uentrem descendit.
 Tardius & hæcticis conuenit.

B.
 Lac est animalis superfluū, album bina de coct. & in mām. generatū, est sanguis bis decoctus; tū in

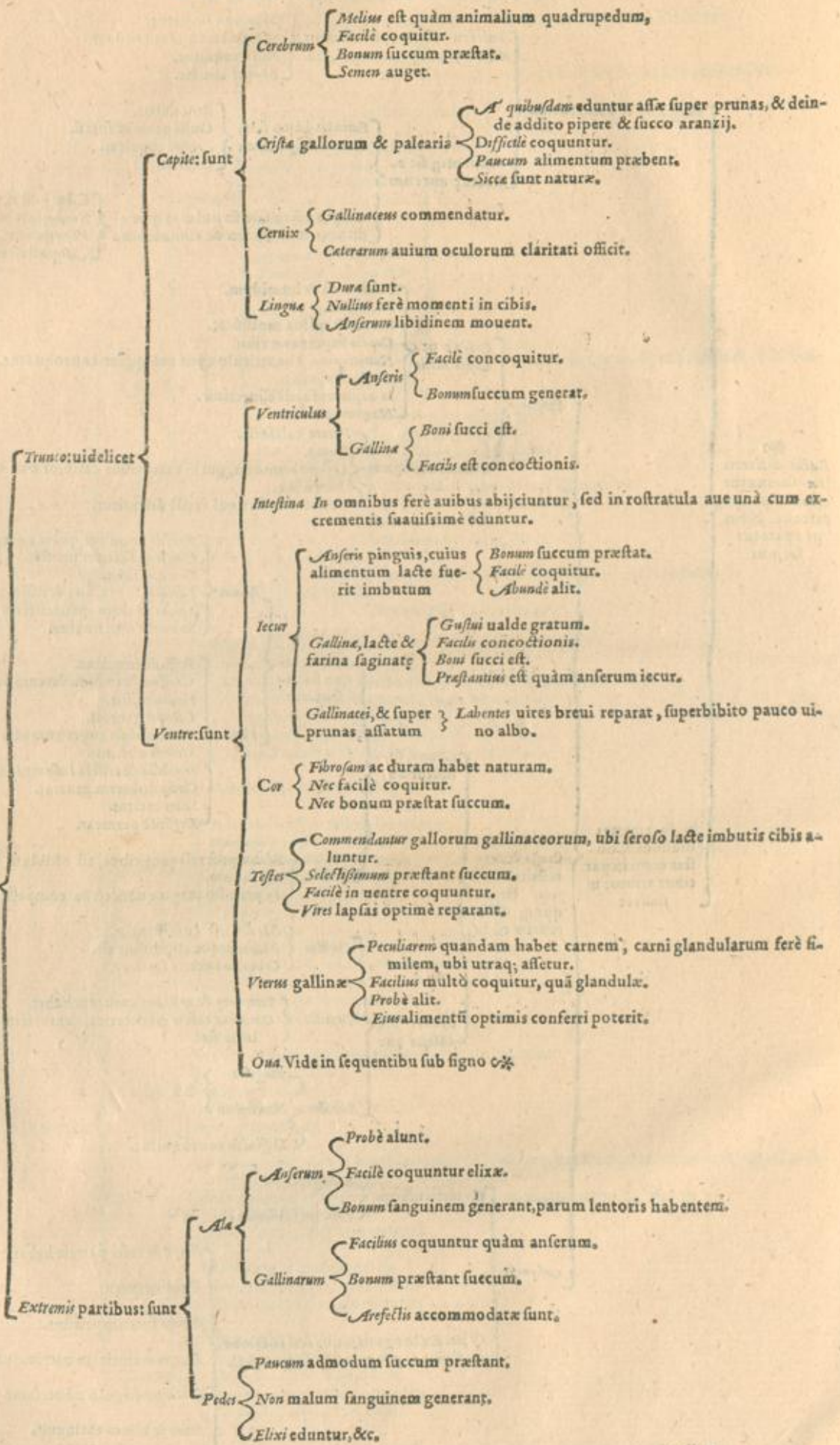
ELIGITVR lac boni odoris, saporis dulcis, media consistentie, quod non habeat partium inæqualitatem, colore candidum.

247

Lactis differen-
tiae sumuntur
etiam a praepa-
ratione. Nam
praeparatur
lac, aut

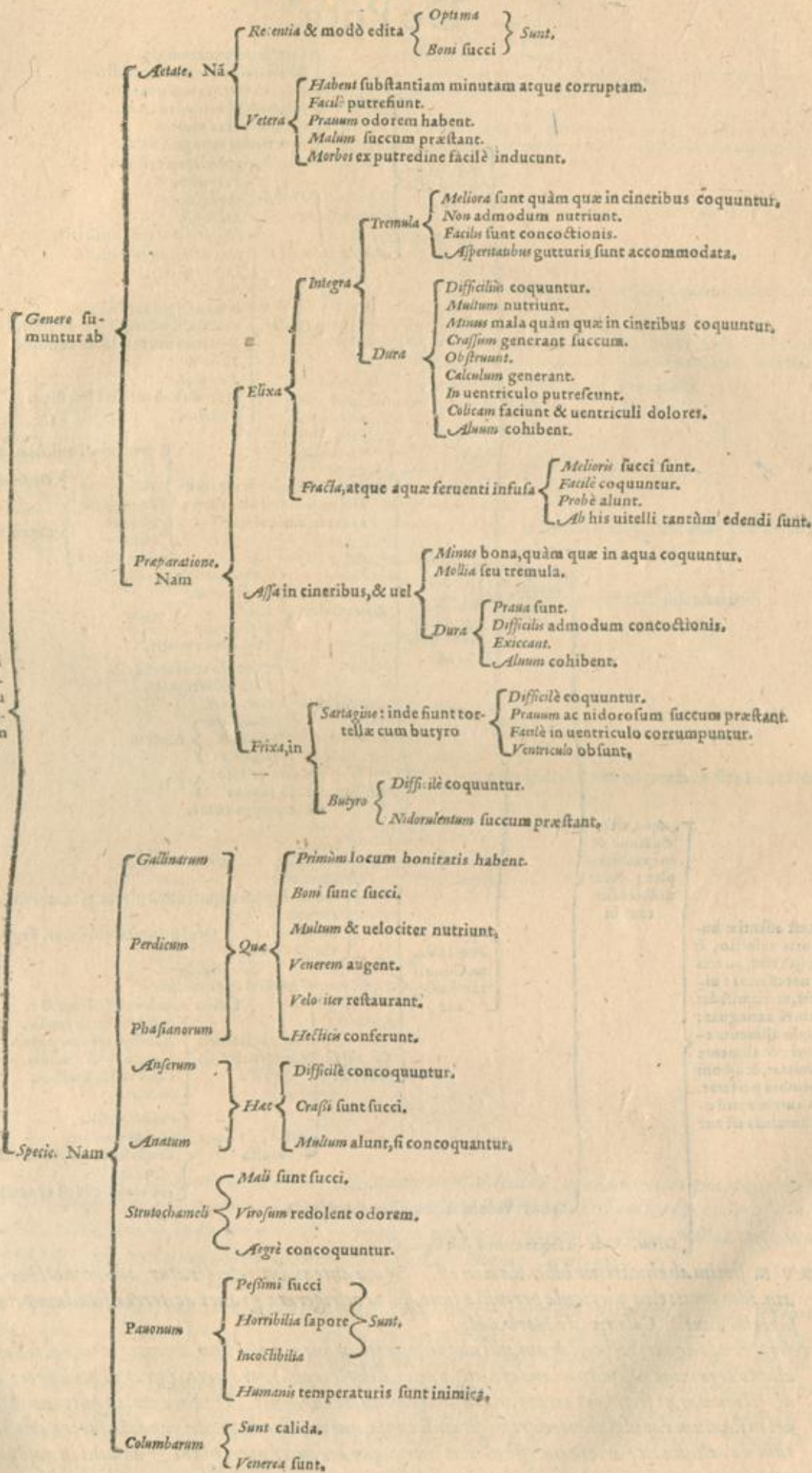

C.
Alimenta à par-
tibus animalis
bipedum seu a-
uium sumpta:
& uel à

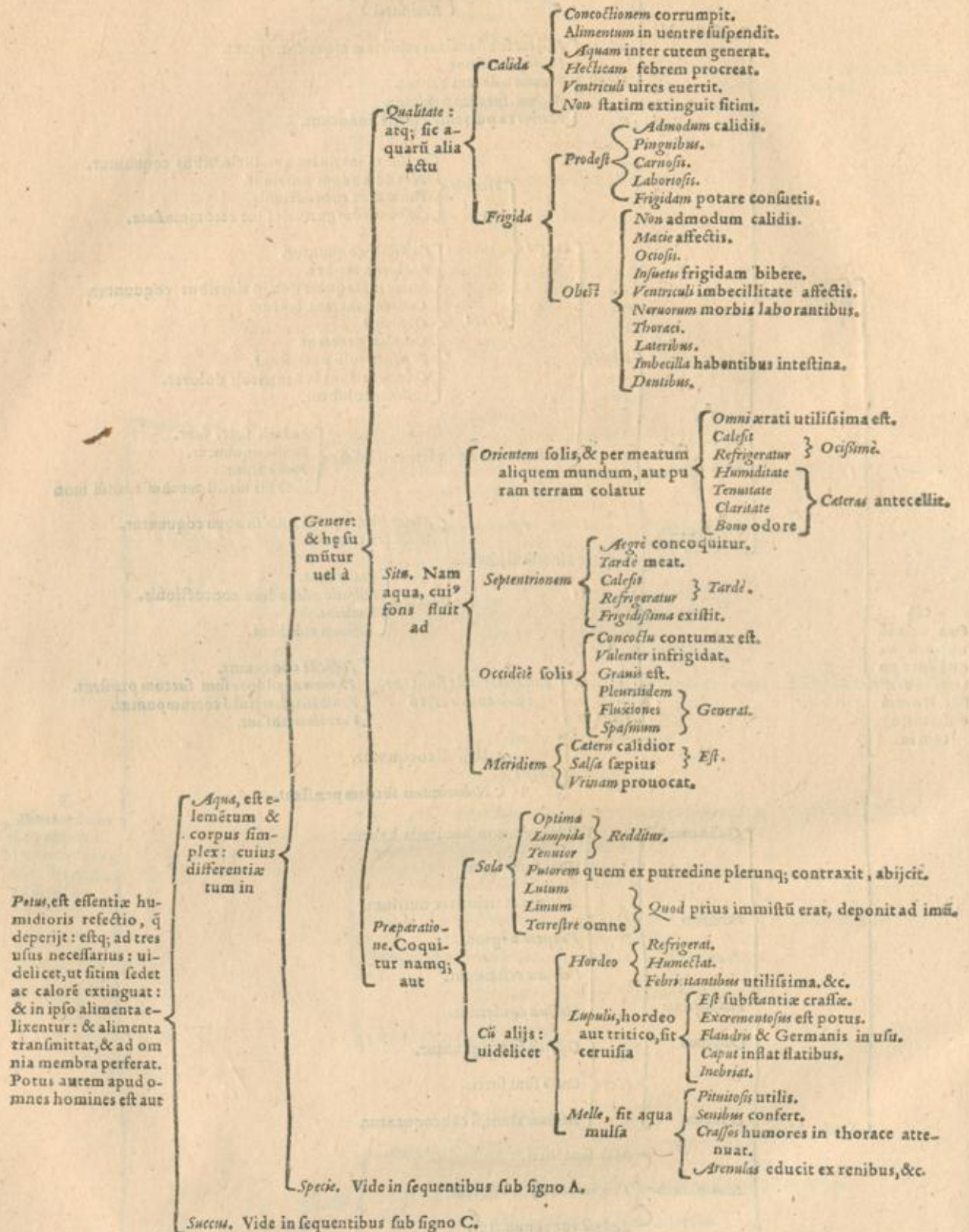

☉ Oua

✱
Qua omniū
uolucrū æ-
quē duro pu-
tamine con-
stāt. Horum
differentiæ
tum in

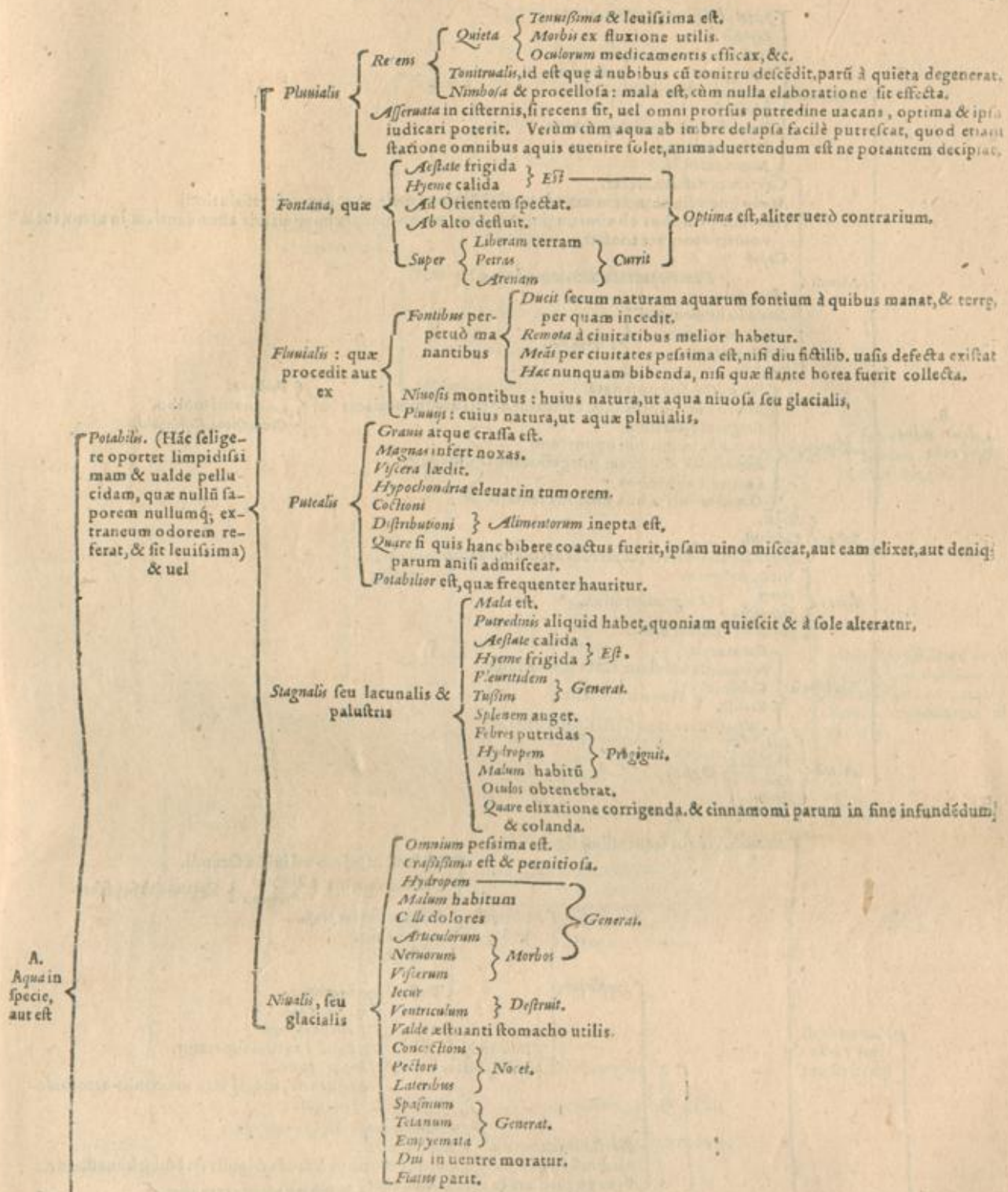
LIBRI I. PARS III.
De Potu.

VERVM statim ab elixatione bibenda non est. Nam antequam refrigeratur, adhuc motione agitur, atq; ideo omnes eius particule permixtae sunt, sed ea refrigerata graues ac terreae fundum petunt, leues superfuit ant. Galen. 6. de Morb. vulg.

IN refrigerando aquam post cocturam, ubi alicuius putei, in quem uasculum demittamus, nobis facultas est, aliquo tegumine uasculum claudere, atq; undiq; diligenter obstruere necesse est. Vbi uero puteo caremus, detectum uas, ut frigidum aerem admittat, relinquere conuenit. Verum cum in puteum demittitur, uel in stuium rapide labentem, refrigerandi causa, quemadmodum Alexandriae facere consueuerunt, tum uas aliqua ex parte inane esse melius fuerit, quo aer inter operculum & aquam in uase positā contentus, ipse prius refrigeratus sic deinde attractu uicinam aquam refrigeret. Idem ibidem.

A. Aqua

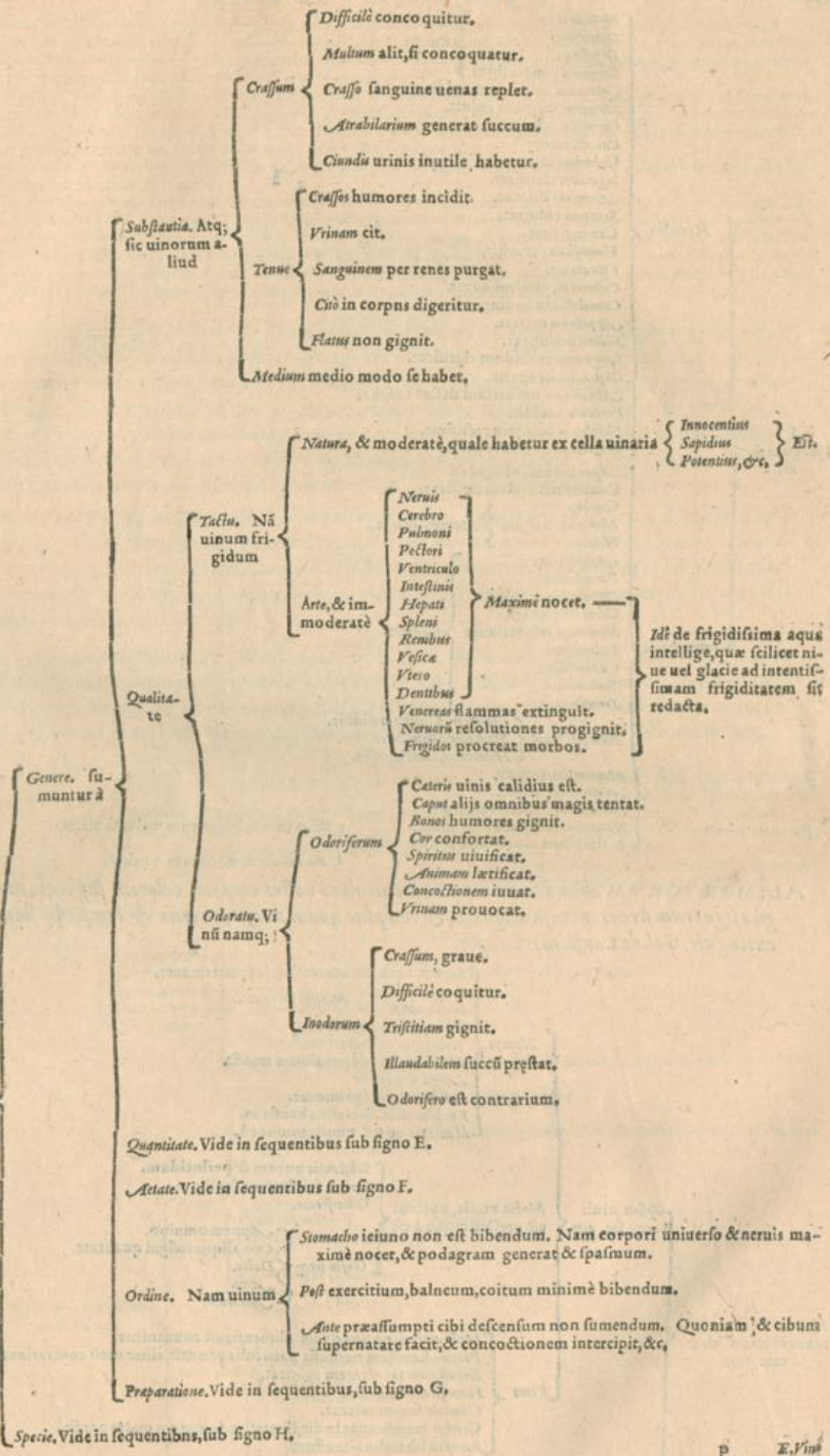

NIVALIS aqua eſi iuuenilia corpora offendere non nideatur, noxa uidelicet quæ paulatim increſcit, non percepta: tempore tamen procedenti, cū atas declinat, difficulter ſanabiles aut incurabiles planè morbos inducere nata eſt, in neruis, articulis & uisceribus. Nam quando congelatur, ab ea exprimitur id quod ſubtiliſſimum eſt. Galen. de Renum curatione.

PLUVIALIS aqua, quæ media æſtate decidit cum tonitru, omnium optima eſt, eo quòd ſol leuiſſimum & tenuiſſimum attrahat, ac id non ex alia aqua ſolum, uerū ex mari quoq; & corporibus. Quapropter etiam omnium promptiſſimè computreſcit, ut quæ diuerſis ex qualitatibus ſit conſtata. Nemo autem aquam putrefactioni opportunam eſſe exiſtinet: nam mutationis facilitas, uirtuti potius quàm uitio tribuitur. Quæ igitur aqua optimas notas habet, ſi promptè etiam putreſcat, ea cenſebitur ſaluberrima. Hæc Paulus ſumpsit ex Gal. 4. de Morbis uulgaribus. Paulus lib. 1.

Muerati. Vide in ſequentibus ſub ſigno B.

B. Aqua

D. Vini naturalis differentia in

p E. Vini

Vinorum differentia sumitur ab aetate bibentium. Nam

Pueris ineptissimum est, neq; dari debet, usq; ad aetatis eorum annum duo deingessim. Quippe quod haustum & humectat nimium, & calefacit corpus nimium, cum caput halitu replet ijs, qui calido humidoq; temperamento sunt, quale est eiusmodi puerorum. Cum autem sit omnis excessus fugiendus, maximè hunc fugere expedit, ex quo non corpori modò, uerumetiam animo damnum accedit.

Adolescentibus pugnacissimum est uinum: siquidem feruentem eorum naturam ac uehementer agitatam supra modum calefacit, atq; ad immensas immanesq; motiones furibundos extimulat. Igitur nisi immodicè sumptum eo usque tempore, quo iam ferè adoleuerint, est utile: quod uidelicet ad iram præcipites, & ad iniuriam incontinentes facit, & partem animi rationalem hebetem turbidamq; reddit.

Iuuenibus haud liberalius exhibendum usq; ad eorum aetatis annum quadragessimum: tunc enim in conuiujs oblectari possunt in seniorum consortio.

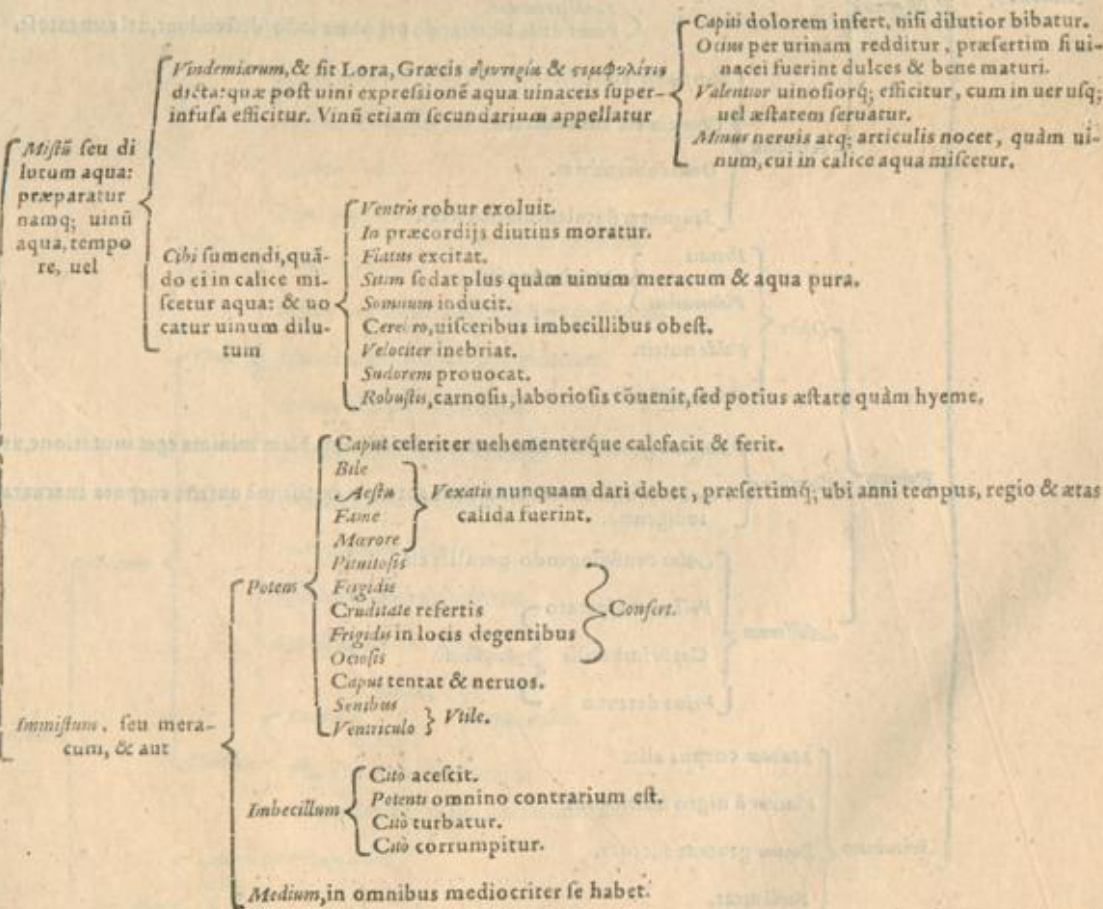
Senibus quidem utilis potio uini est, ut quæ aetatis frigiditatem ad symmetriam caloris reuocet. Deligendum pro senibus illud uinum erit, quod & substantia sit tenuissimum, & colore fuluum siue flauum. Verùm & commodum est, quod pallidum dicitur. Nam eiusmodi uina & sanguinem augent, & corpus nutriunt: quo fit, ut ea utilia senibus interdum sint: utiq; quo tempore nec serosam humiditatem in uenis habent, & ali liberalius desiderant. Nam pluri rimi, qui hac sunt aetate, ijs uinis indigent, quæ urinas cient, propterea quod aquosum excrementum in ijs abundat. Quæ uerò diu in uentre morantur, eorum sanè nullum aptum seni est.

MVLTO magis, quàm Cretensium, Lacedæmoniorumq; usum, Charthaginiensium legem probarem, ut nunquam in castris quisquam gustare uinum audeat: sed toto illo tempore aqua bibatur, & in ciuitate nunquam uini usu seruo aut serua concederem. Sed nec magistratibus eo anno, quo magistratu funguntur. Gubernatores etiam, ac iudices munus suum obituros à uino penitus prohiberem: deliberaturos quoq; de rebus non omnino negligendis. Ac nulli penitus interdum uinum concederem, nisi exercitationis corporeæ, morborumq; causa hoc potu opus fuerit. Neq; etiam noctu uiro, uel mulieri, quando liberis operam dare uolunt. Gal. lib. Quod animi mores.

GRAMMATICVS quidam singulis diebus balneum petens, unum de pueris secum ducebat, altero domi relicto, qui rem familiarem seruaret, atq; ea, quæ ad uictum essent necessaria pararet. Puer itaq; cum uehementi siti cruciaretur, nec esset ei aquæ copia, uinum antiquum liberaliter potauit, atque ex reliquo tempore uigil omnino permansit, postea correptus febre, unà cum uigilijs oborto delirio perijt. Gal. lib. 2. de Locis affect.

QUATENVS tempore acriora & calidiora sunt uina, atq; unà cum his colorem, tum substantiam, tum odorem mutant, eatenus differentiam aliquam in uinis tempus facere uidetur. Quod si nihil horum immutetur, neq; ab aliquo uinum uetus dicitur neq; recens. Non enim ob tempus uina uel ladanunt uel iuuant, sed ex propriarum differentiarum mutatione. Idem lib. de Victu acutorum.

G. Vinorum differentia sumuntur etiã à præparatione. Nã uinorũ aliud

Album, Vide in sequentibus, sub signo I.

Pallidum, inter fulvum & album medium

- Sanguinem auget.
- Corpus nutrit.
- Escalfacit.
- Vrinam cit.
- Cito nocet.
- Facile meat.

Flauum, cuius

- Substantia est
 - Tenuis
 - Senibus est utile.
 - Vrinam cit.
 - Cito nutrit.
 - Probi concoquitur.
 - Crassa
 - Magis nutrit.
 - Tardius in corpus deducitur.
 - Austero penetrabilius est.
 - Vitiosos corrigit succos.

Sapor est

- Dulcis
 - Inter nigrum & crassum & dulce & album tenue consistentia medium est.
 - Nam non ut crassum, sanguinem crassum generat, neque ut album per urinas secedit.
- Vinosus
 - Concoctioni, quæ uel uentriculo, uel uenis agitur, magis conducit.
 - Ad succi bonitatem opportunum est.
 - Multum nutrit.
 - Caput farit.
 - Vinosum ut plurimum est ac potens.

Clarum

- Dulce
 - Multum alit.
 - Crasso sanguine uenas replet.
 - Thoracis
 - Affectibus confert.
 - Pulmonum
 - Lapidem in renibus generat.
 - Hepar
 - Lienem
 - Obstruit.

H. Vinorum differentie in specie sunt aut

Nigrum

- Austerrum
 - Sanguinis
 - Nigri
 - Crassi
 Materia est.
 - Malos ac prauos succos praestat.
 - Tarde permeat.
 - Ventri utile est, quando uel plura iusto descendunt, uel ramentosa.

Turbidum

- Detestabile est.
- Concoctum est contumax.
- Oculos obtenebrat.
- Sanguinem flatulentum procreat.

Dulce

- Thoraci
 - Maximè confert.
- Pulmonibus
- Valde nutrit.
- Viscera obstruit.

Roburum

- Vinosum
 - Sanguini generando est accommodatissimum. Nam minima eget mutatione, ut sanguis fiat.
 - Plus alit, quàm cætera uina. Inest autem ei certissimè nutrire corpora euacuata, & adiectionis indigentia.

Austerrum

- Alio constringendo perutile est.
- Pectori exasperato
- Capiti imbecilli
 - Inutile est.
- Vrina detentæ

Subrubrum

- Multum corpus alit.
- Vincitur à nigro nutriendo.
- Bonum generat succum.
- Facile meat.
- Vrinam cit.

Vinum

Aquosum natura uinum Gal. 7. Met. cap. 6. & lib. 8. cap. 3. & 4. de victu a-
cutorum cap. 3. & 12. id uocat, quod
tenue est & purū & ἁλιζήφωρον. Est au-
tem ἁλιζήφωρον, quod minimam susti-
net aquæ mistionem, imbecillissimū
& aquosissimum: præterea aquæ tum
colore, tum substantia simile est: per-
spicuum & splendidum, purū & sub-
stantia tenuæ. Nullam enim earum,
quæ cæteris uinis insunt, habet qua-
litate. Tale igitur uinum

Parum alit.
Facultate }
Colore } *Aqua* simile existit.
Consistentia }

Crassos incidit humores.
Cūo concoquitur.
Sanguinem per renes purgat.

Caput }
Neruos } *Minimè* lædit.

Corpus haud calefacit.
Facile in omne corpus deducitur, præsertim quod metus est.

Ventriculi }
Ventrarum } *Concoctionem* adiuuat.

Parum sanguinis gignit.
Humores humectat.
Cæteris uinis febricitantibus innocentius est.
Urinam ciet.
Incidit.
Somnum inducit.
Aegris plus quàm sanis conuenit.

Tenne, subtile

Austum

Minimè calidum inter uina existit.
In quæ ad uentrem fiunt distillationibus idoneum est.
Urinæ non abundè ejet.
Illandabilem succum generat.
Anum laxum firmat.
Caput inter omnia uina minimè tentat.
Thoracem lædit.
Concoctionem non adiuuat.

In thoracis & pulmonis affectibus maximè ualet.
Facilius in uentriculo concoquitur quàm *austum*.
Anum ducit.
Caput grauat }
Mentem tentat } *Minus* quàm uinosum.

Facilius quàm aliud per intestina descendit.
Dulce }
Lienem auget, Biliosus non idoneum,
Sputum educit, Tardè meat.
Hepati affecto ualde noxium,
Obstruit hepar & lienem,
Febricitantibus inutile,
Facile in bilem conuertitur,
Calculo affectis inutile.

Clarum

Crassum

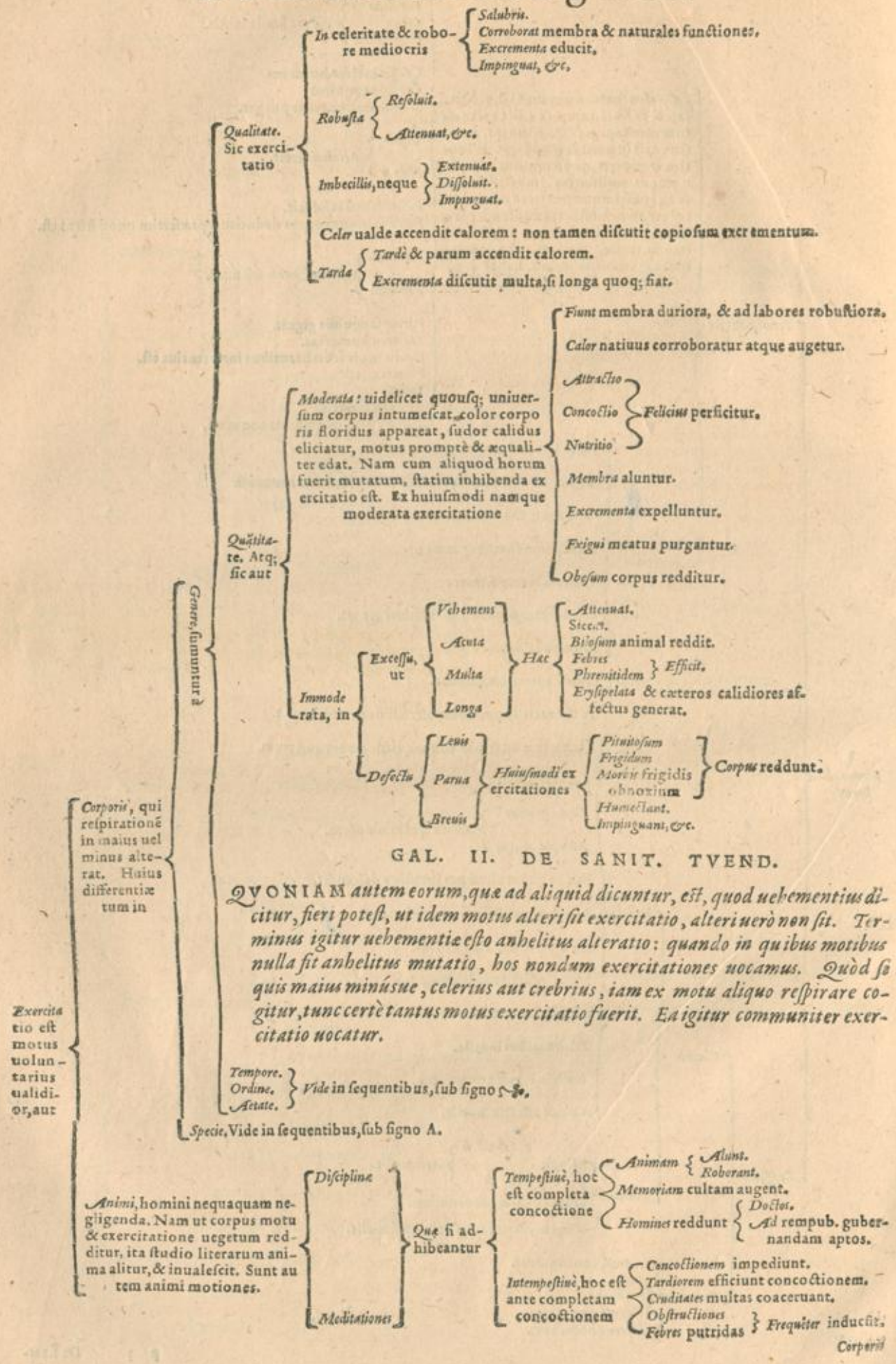
Vinosum }
Crassum } *Subrubeis* }
Nigris } *Minus* alit.
Plus alit albis & tenuibus.
Neq; uelociter neque uniuersim alit.

Turbidum

Aerè concoquitur.
Inflat.
Obstruit.
Calculum generat.
Uigam obtenebrat.

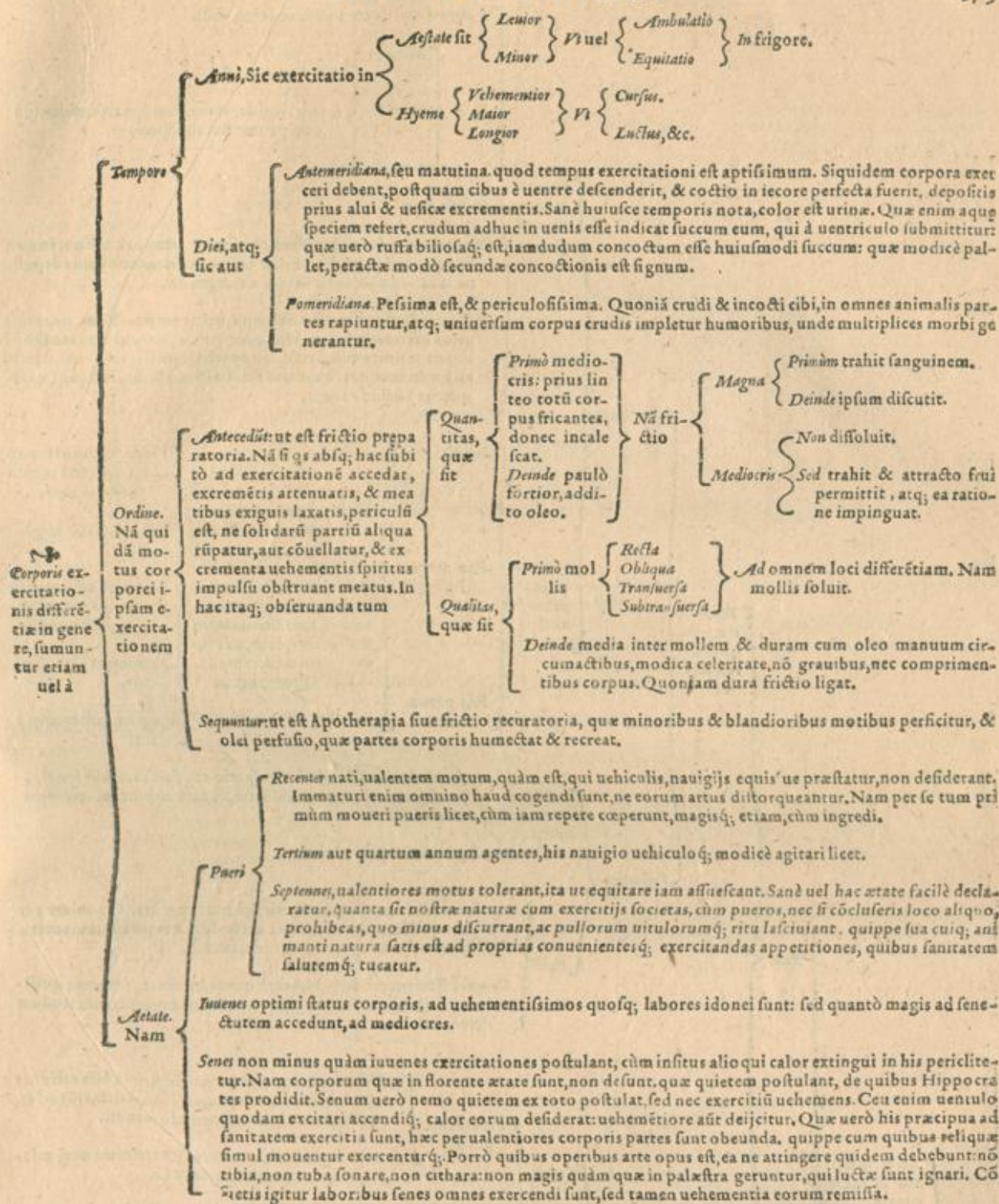
I.
Uinum al-
bum

LIBRI I. PARS III.
De Exercitatione, in genere.

GAL. II. DE SANIT. TVEND.

QUONIAM autem eorum, que ad aliquid dicuntur, est, quod uehementius dicitur, fieri potest, ut idem motus alteri sit exercitatio, alteri uero non sit. Terminus igitur uehementie esto anhelitus alteratio: quando in quibus motibus nulla sit anhelitus mutatio, hos nondum exercitationes uocamus. Quod si quis maius minusue, celerius aut crebrius, iam ex motu aliquo respirare cogitur, tunc certe tantus motus exercitatio fuerit. Ea igitur communiter exercitatio uocatur.

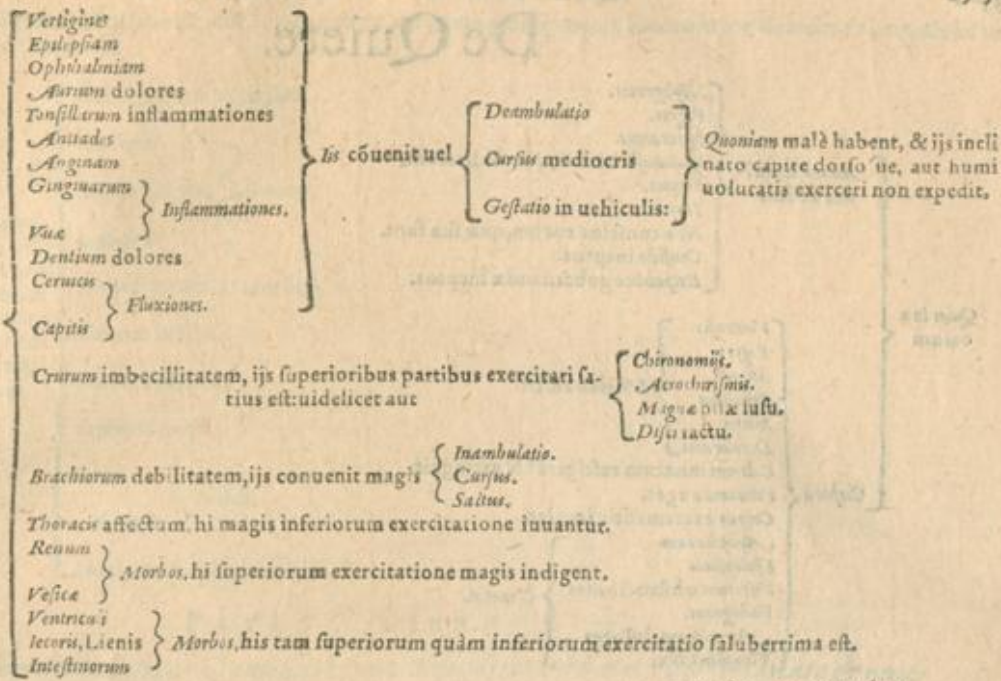
GAL. DE CIBIS BONI ET MALI SVCCI.

AD sanitatem tuendam, si corpora moderatè exercentur, mirum in modum prodest, ac contrà quies & otium diuturnum maxime illis nocimento est. Neg. enim morbo quisquã corripere, si accuratè obser- uaret, ne in cruditates incideret, aut uehementè post cibum se exerceret. Nam sicuti bonæ ualitudini ante cibum exercitatio maximum affert commodum, sic qualiscung, sumpto cibo, motus noxius admodum est. Alimentum enim ex uentre ante concoctionem, in diuersas corporis partes distribuitur, propter crudè humoris copiam per uenas aggeritur: quæ multiplices morbos affert, nisi aut multis laboribus is humor dissoluatur, aut à iecinoris, uenarumq; facultate concoctus uersusq; in sanguinem fuerit.

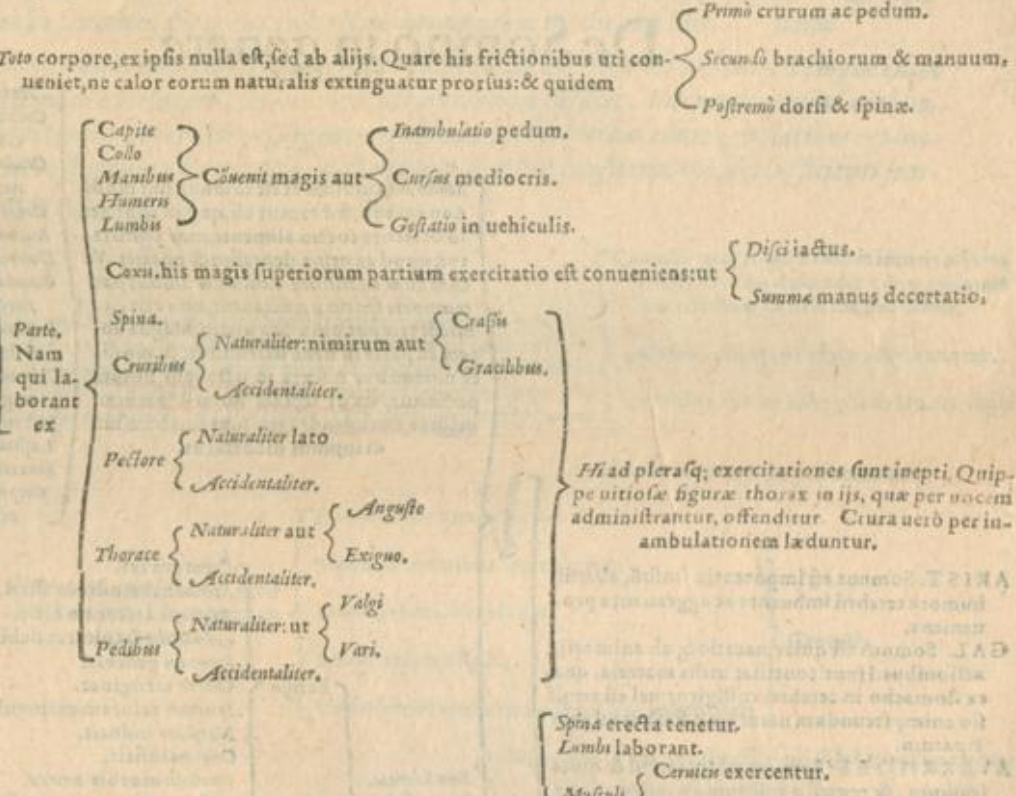
NON exercitari imbecillis partibus, solus senibus suadeo: ex ceteris, quanto quisq; remotior à senio fuerit, tanto illi magis exercenda pars infima est. Gal. 5. de Sanitat. tuenda.

CONSUETVDO maximam uendicat partem ad exercitacionis speciem deligendam. Nam quæ consuetæ sunt, ut minimè lassantia: sicuti è diuerso, quæ insueta sunt, tum displicent, tum laxant. Ibidem.

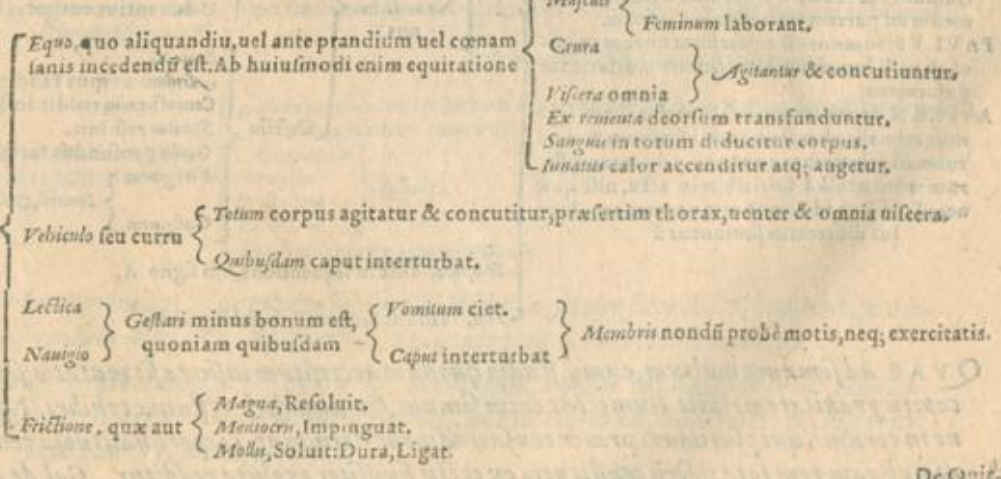
B. Exercitatio imbecillitatum ex parte aliqua corporis. Nā qui leui de causa patiuntur

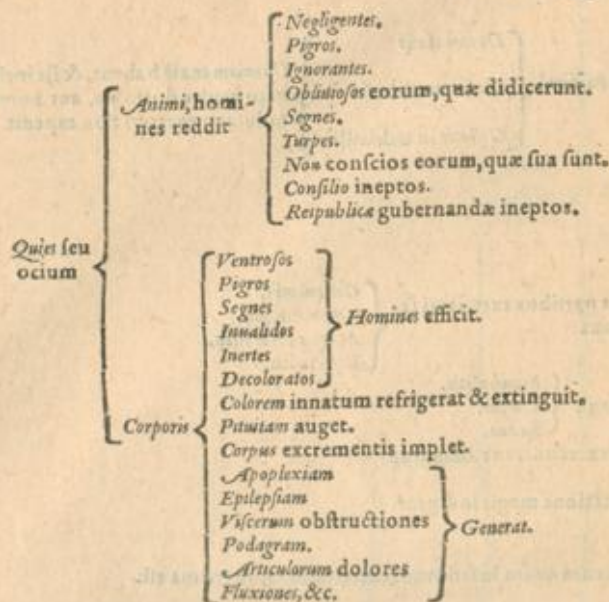
C. Exercitatio agrotantium ex

D. Exercitatio fit etiam ab alijs, & non à nobis ipsis: uidelicet aut

De Quis.

De Somno in genere.

Moderata, cuiusmodi est somnus, qui modū non excedit, sed tantus est, quo in uentriculo & iecore coctio alimentorum perficiatur, quod ex urina deprehendi poterit. Verū cum coctiones non in omnibus pari temporis spacio perficiantur, non erit dormiēdi tempus omnibus unum. Magna autem ex parte in bene ualentibus, & modicē uiuentibus à sexta in octauam horam perficitur, ita ut septem horarū spacium, mediū dormiēdi terminus sit. Huiusmodi somnus moderatus.

Animales facultates reparat.
Coctiones alimentorum perficit.
Crudorum humorum coctiones absoluit.
Curas obliuioni tradit.
Iracundiam mitigat.
Dolores omnes sedat.
Omnia corporis membra humectat.
Resolutas corporis facultates restaurat.
Calorem natium & humidū auget.
Hebetes clarificat & illustrat.
Lassitudinem auferit.
Fluxiones retinet.
Corpus torum labore affectū refocillat.

ARIST. Somnus est impotentia sensuū, ab utili humore cerebrū imbuente ac aggrauante proueniens.

GAL. Somnus est quietas uacatioq; ab animarijs actionibus. Hunc conciliat utilis materia, quæ ex stomacho in cerebro colligitur: uel est remissio animæ secundum naturam à finibus ad principatum.

AVERRHONES: Somnus est ligamētū & quietas sensuum, & reuersio ipsorum ab instrumentis eorum ad partem intrinsecam corporis.

PAVLVS: Somnus est animalium uirium requies, ab utili humiditate cerebrum madefaciente proueniens.

AVICEN. Somnus uniuersaliter est reditus spiritus animalis ab instrumentis sensuum & motuum ad principium, cum quo priuantur ipsorum instrumenta à spiritibus in actu, nisi quæ necessaria sunt ad hoc, ut uita permaneat. Huius differentia sumuntur à

Tempore. Vide in sequentibus, sub signo A.

Situ. Vide in sequentibus, sub signo B.

QVAE ad somnum multum, eumq; studio quodam accersitum insueta sit mutatio, segnitiam corporis, & capitis grauitatem efficit. Humectat enim somnus, spiritumq; & effluuia cohibet. Non igitur absq; ratione in eorum, qui plurimum prater consuetudinem dormiunt, corpore halituosa redundat excrementa, atq; ob eam rem tota ipsorum constitutio ex coctis similiter exoluta redditur. Gal. de Victu acutorum.

Somni

Nocturnus, naturalissimus est, post horam à cena, aut paulò plus, quamuis summo mane dormire sit naturale ad tertiam diei partem.

A. Somni differentia etiam à tempore sumuntur. Nam somnus

- Caput uaporibus implet.
- Catharos
- Capitis dolores } Generat,
- Anginas }
- Humidos procreat morbos.
- Colorem inficit.
- Nervos debilitat.
- Segnitiam parit.
- Febres } Inducit.
- Abscessus }
- Memoriam stupidam reddit.

Diurnus non expedit, nisi ijs, qui à prædio dormire assueverunt, reliquis uero minimè. Quoniam

PAVLVS LIBRO I.

NOCTURNI somni omnium præstantissimi sunt. Si quidem nox naturali humiditate & quiete sua animum in somnum deducens, concoctionem omnibus modis absoluit. Item:

TEMPVS somni optimum est à cibo, sed interdum captus haud omnibus est idoneus. Tempus enim quo obdormiscunt, ad absolutam ciborum concoctionem non sufficit. Interrupta enim ante horam suam concoctione, à meridie resurgentes, subinde acidos ructus edunt, & flatibus replentur. Nonnulli uero fluctuatione uentris infestantur, nisi uel ex consuetudine, uel sufficienti somno usi, eiusmodi mala effugiant.

B. Situs dormientis seu forma, sit aut super

- Concoctio uentriculi à calore iecoris adiuuatur, & facilius descendit cibus ad imum uentriculum, & in iecur deducitur.
- Alimenta citius in corpus distribuuntur.
- Astrictam aluum habentibus leuitas acquiritur.
- Principio somni semper conuenit.
- Dextrum. Dormiet autem sanus homo toto corpore, brachijs ac tribus modicè contractis, magis quidem hyeme ad calorem uentris augendum, minus uere & æstate, capite parum eleuato, ita ut super latus dormiens, caput parem humero superiori seruet altitudinem, Dormiet itaq; primùm super dextrum latus. Quoniam
- Concoctio uentriculi à calore iecoris adiuuatur, & facilius descendit cibus ad imum uentriculum, & in iecur deducitur.
- Alimenta citius in corpus distribuuntur.
- Astrictam aluum habentibus leuitas acquiritur.
- Principio somni semper conuenit.
- Latini
 - Dextri lateris onus expedit.
 - Frigidum habentibus uentriculum
 - Leuem habentibus aluum
 - Iecinoris calore affectis.
 - Concoctricem facultatem imbecillem habentibus
- Competit.
- Ventrem, super quem etiam cubet homo sanus ad finem concoctionis. Quoniam
 - Pituita, quæ in uentriculo relinqui solet, tunc superatur.
 - Ventriculi concoctio mirum in modum adiuuatur.
 - Color uentriculi innatus præseruatur.
- Dorsum, super quem dormire nullatenus expedit. Nam
 - Alimentum ab initio fluctuare in ventre, & ad œsophagum sæpe ascendere facit.
 - Alimentum tardius coquitur.
 - Apoplexiam
 - Paralytiam
 - Epilepsiam
 - Ephialtium
 - Fluxione tentatis perniciosus est.
- Inducit.

DECUBITVS in sanis primùm in dextrum latus, deinde in sinistrum fieri debet, quo cibus promptè ad uentriculi fundum descendat, ut à iecore illic incumbente concoctio adiuuetur.

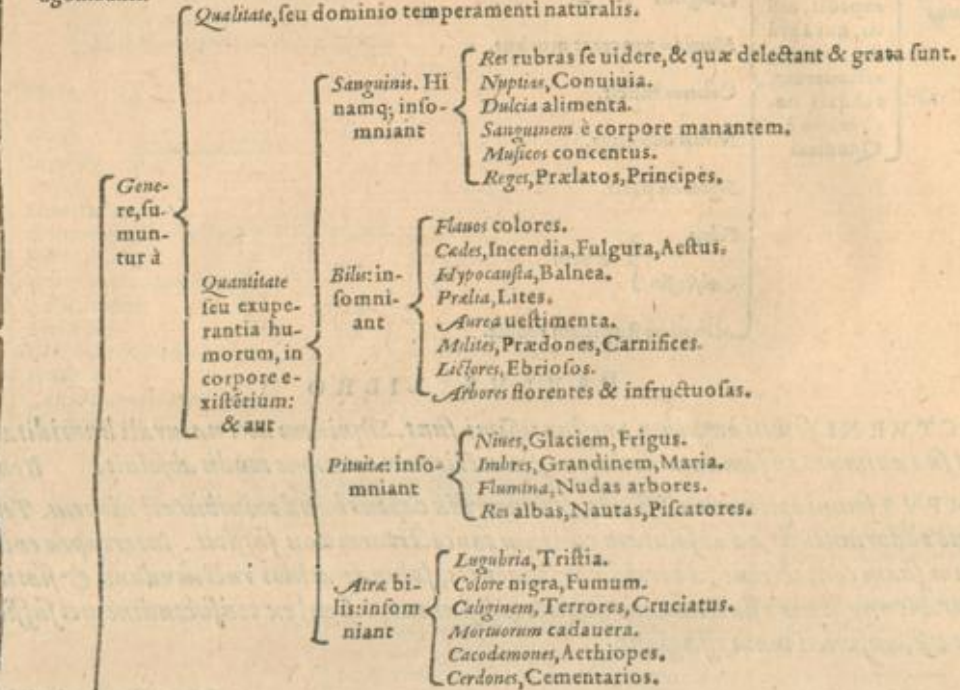
SUPINVM iacere & hiare damnat Hippocrates: decubitus autem in alterum latus laudat. Itaq; supinum iacere & hiare nõ absq; actione stertendi, aut exolutionis, aut ebrietatis, aut ignauiæ sunt signa. Gal. 2. de Motu musculorum.

De Infe-

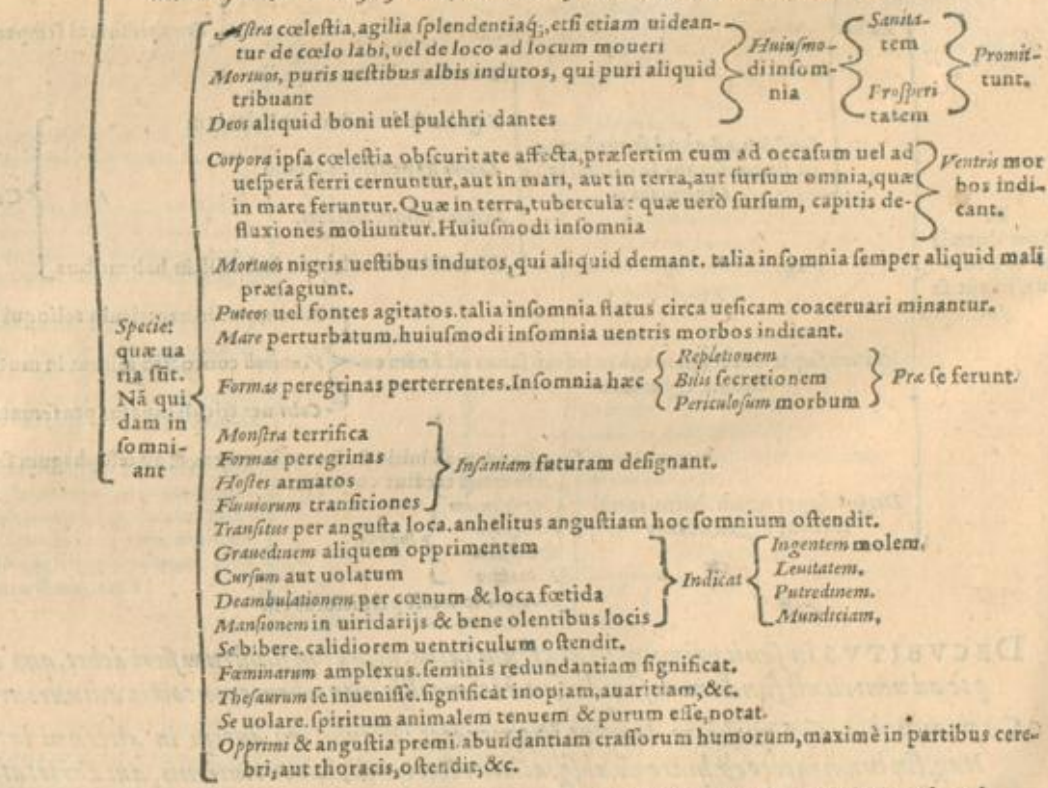
LIBRI I. PARS III. De Infomnijs, in genere & specie.

Divinum, seu celeste, quod à diuinis siue cœlorum animabus causatur, quæ motores etiam dicuntur orbium, operantes quandoq; formam in imaginatione secundum comparationem eorum, & comparationem animarum ipsorū secundū aptitudinem. Quoniam animæ nostræ habent maiorem comparationem cum substantijs separatis, quàm cum corporibus sensibilibus, quo fit, ut sint eiusmodi infomnia cæteris ueriora. Animale, nullius aut quàm pauca ueritatis existit: est enim magis illusio eorum quædam, circa quæ anima fuit sollicita & occupata in uigilia: cœn famelicenti representantur cibi, appetentiq; mingere cloaca, & strepitus agonizanti.

Infomniū (inquit Artemidorus) est motus aut figmentū animæ multiforme significantiū futurorum honorū aut malorum. Cōciliator, est phantasma factū à motu simulachrorum dormientis, in eo quodd dormit. Vel est quædam dispositio media absq; morbo, per quā neque ut uigilantes sensum actiōes obimus, neque ut integrè dormientes ociamur: & est uel

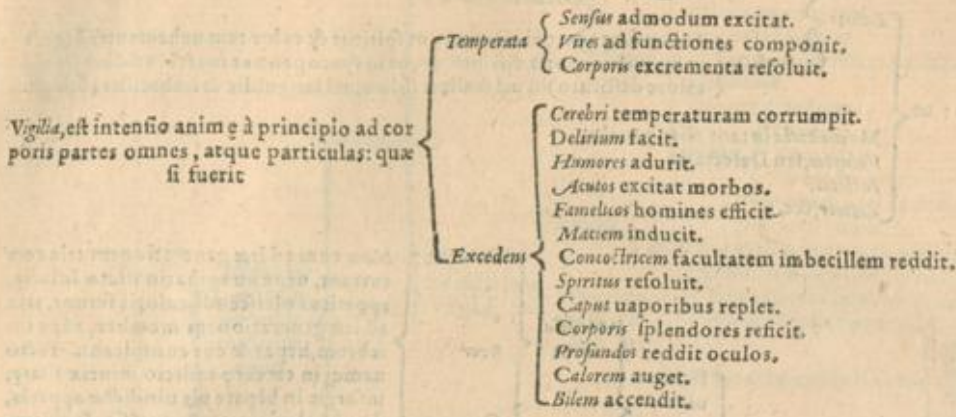
Ex sanorū genere, his quidem, qui ieiunē parciniq; sunt cibati, somnia conspicua fiunt: repletis uerò remulentisq; ita, ut uisus uidui destitutiq; uideantur, phantasmatibus propter obscuritatē prauitatemq; ita effluentibus, ut ne reliquias quidē, & uestigia in memoria relinquāt: sic et affectiōnes, quæ cū cerebri humiditate fiūt, comatose sunt, somniculose & uisus destituta. Gal. 1. Prorrheticorū.

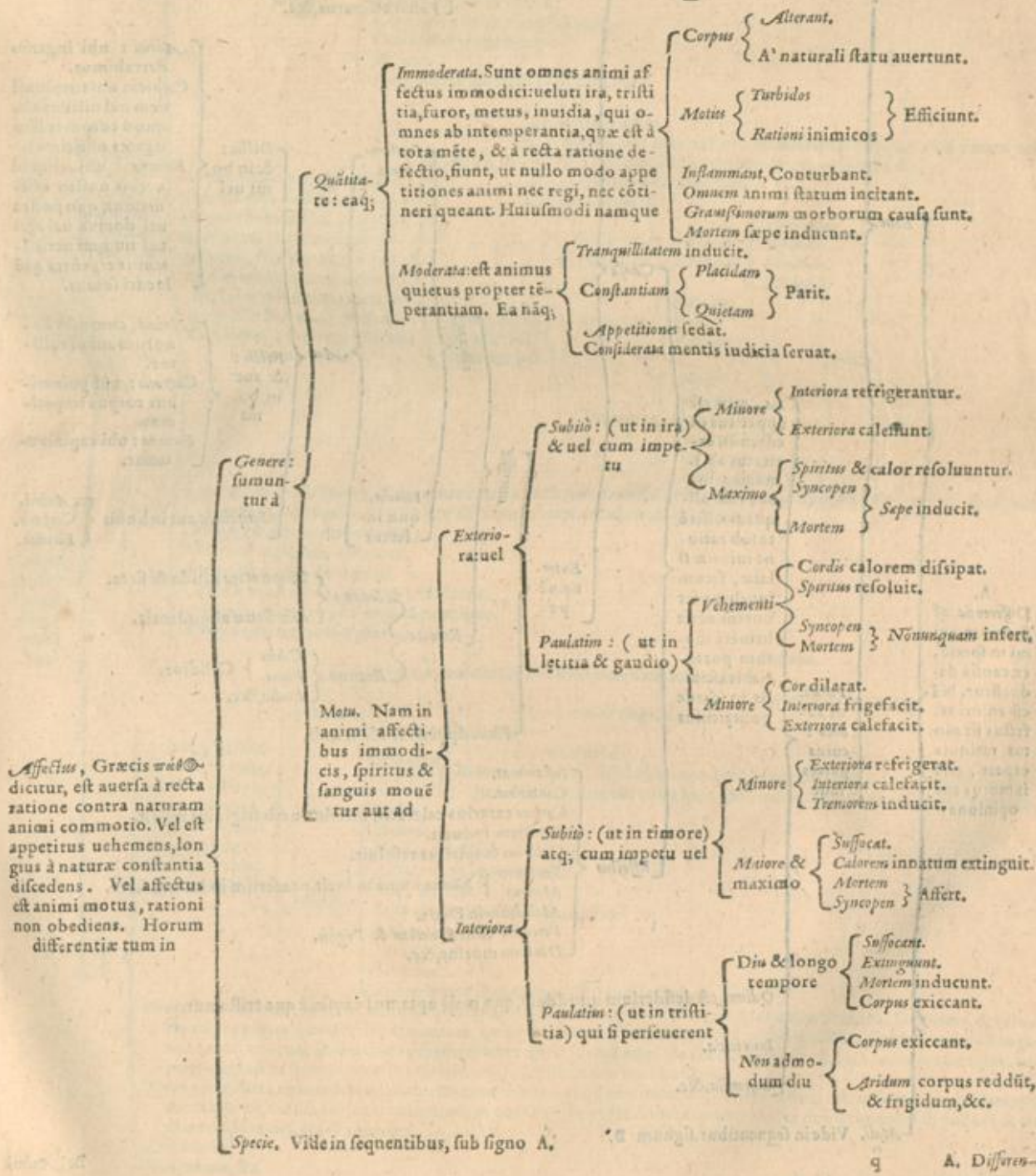
Quæ in somnijs uel uident, uel se facere putant egrotantes, sepius nobis & ad defectus & ad excessus, & qualitates deniq; humorum cognoscendas conducunt.

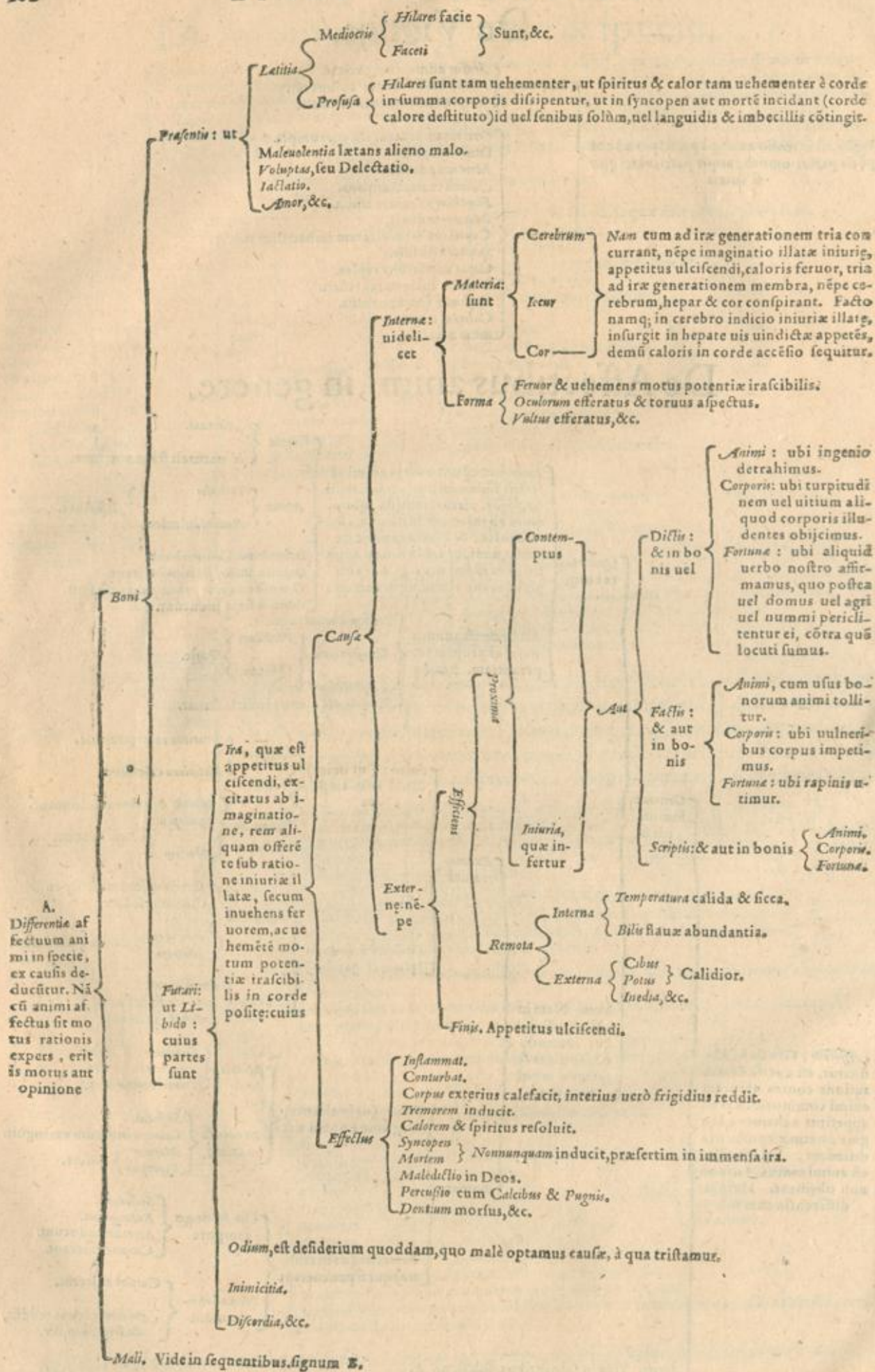
De Vigilijs

De Vigilijis.

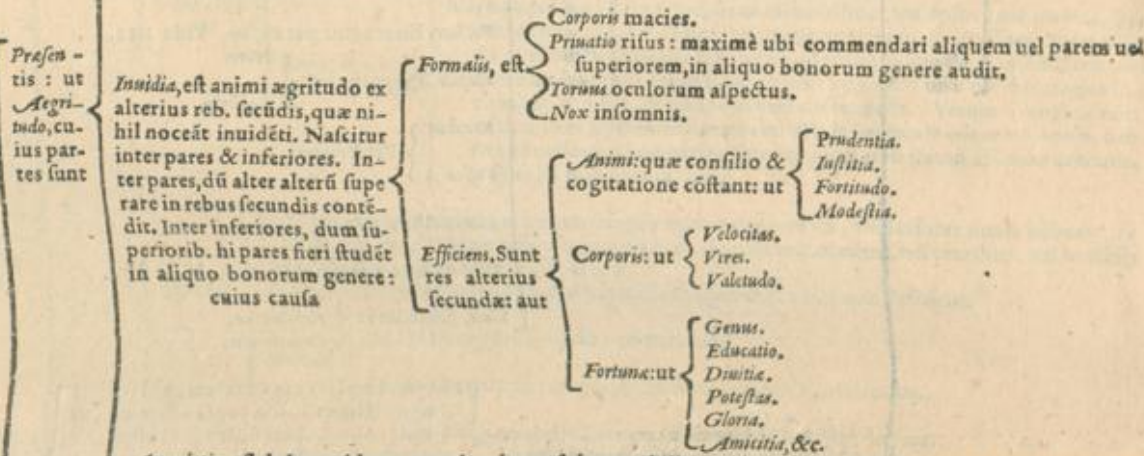
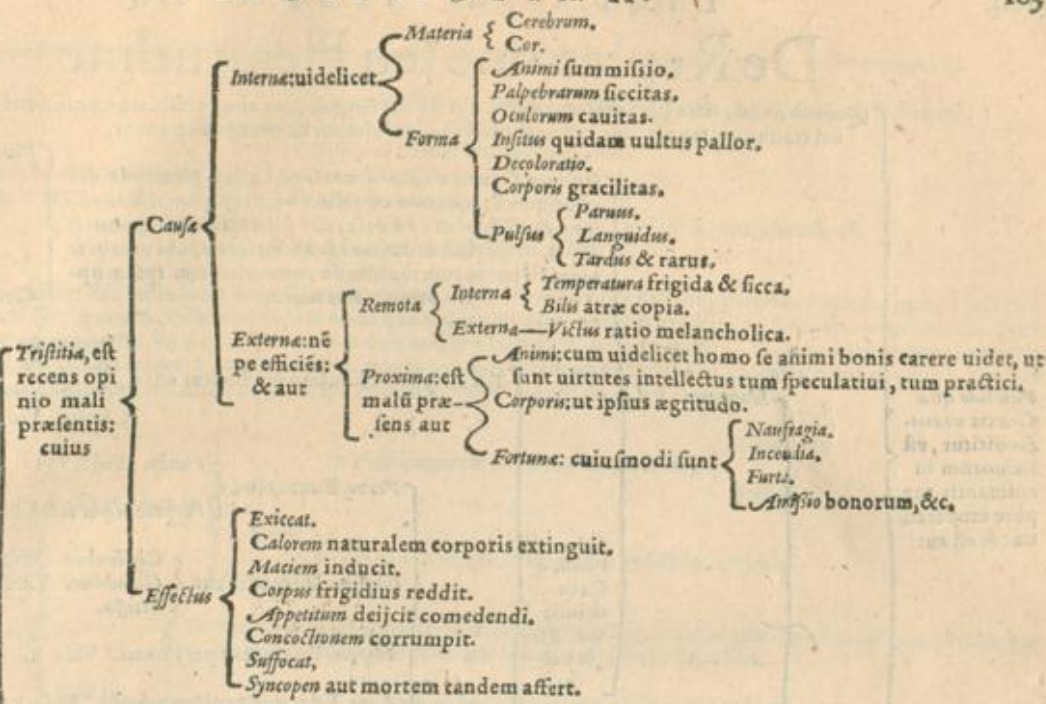

De Affectibus animi, in genere.

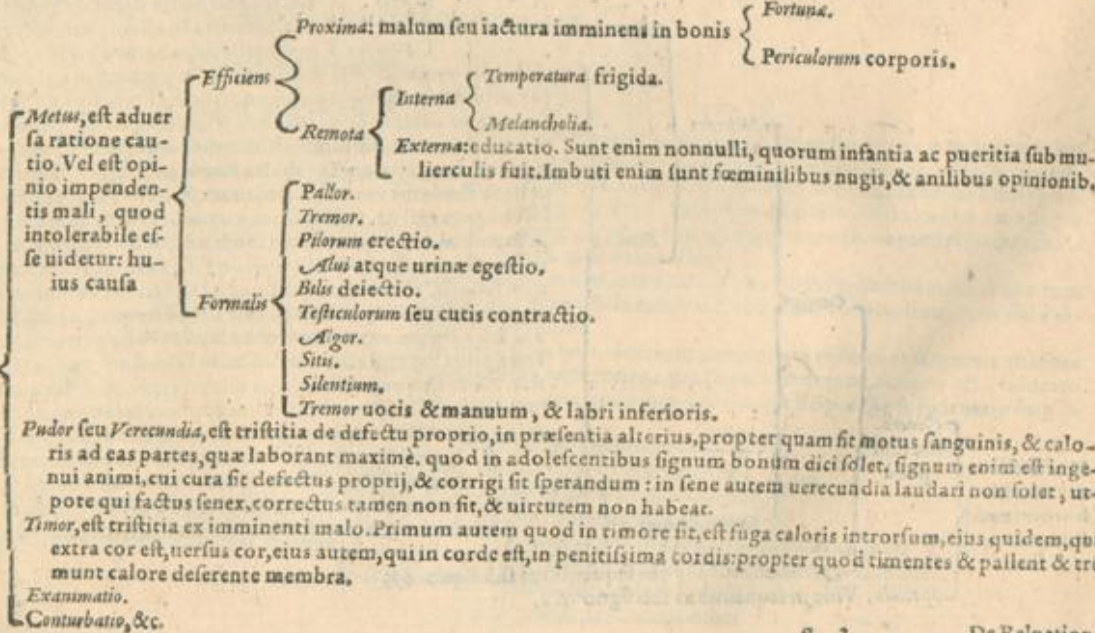

B. Animus

Æmulatio, est dolor quidam, quoniam bona & honorabilia quæ ipse quoq; assequi posset, natura similibus adesse uideantur: non quoniam alijs sunt, sed quoniam non ipsi quoque.
Angor, est ægritudo premens.
Dolor, est ægritudo crucians.
Mæror, est ægritudo flebilis.
Afflicatio, est ægritudo cum uexatione.
Sollicitudo, est ægritudo cum cogitatione.
Modestia, est ægritudo permanens.

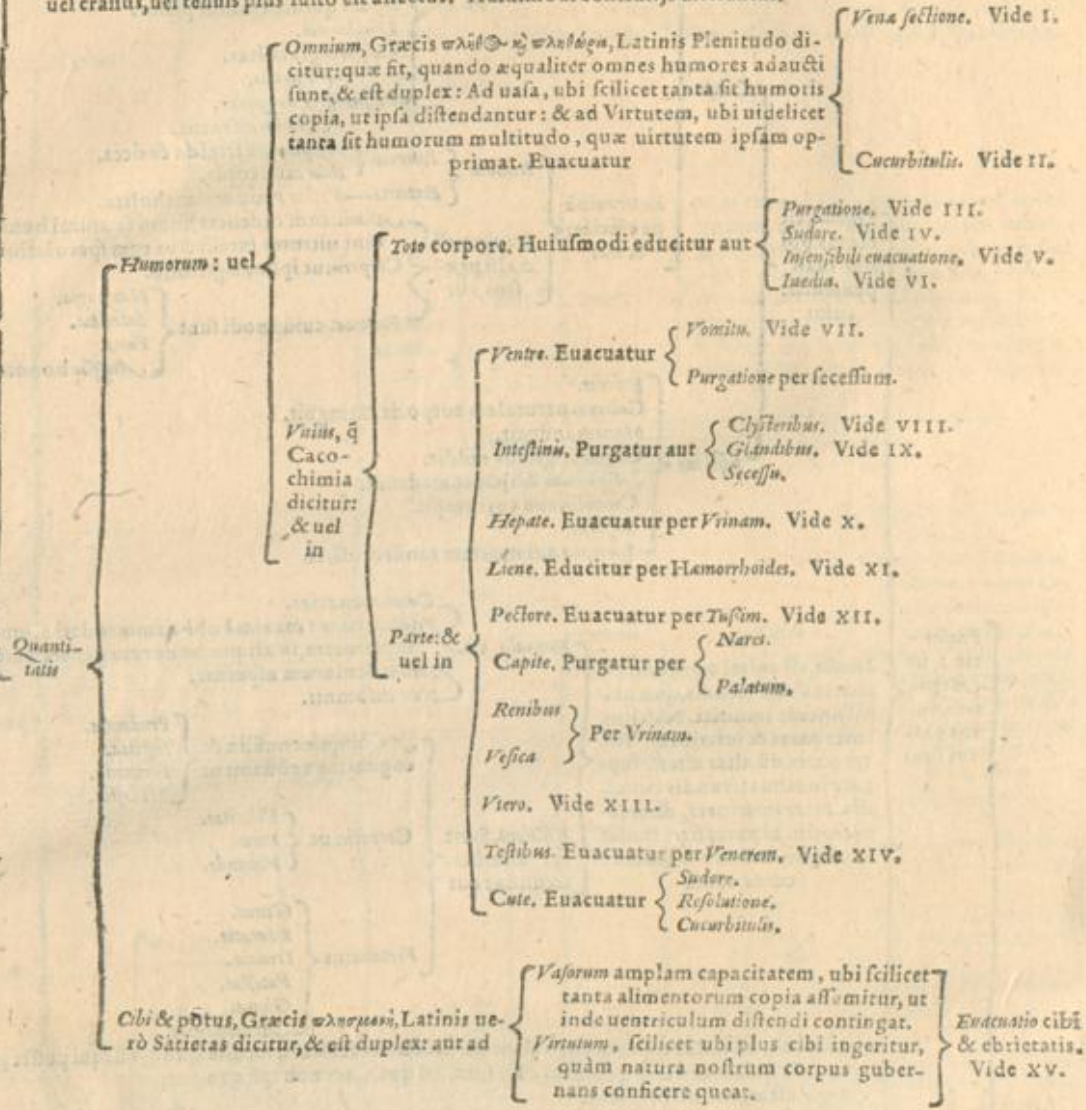
A. Animi motus sit opinione mali, aut

LIBRI I. PARS III. De Repletione seu Plenitudine.

Qualitatis nudæ, citra humoris excessum, ubi scilicet sanguis, aut alius quispiam humor, uel calidus uel frigidus, uel crassus, uel tenuis plus iusto est affectus. Huiusmodi contrarijs alterantur.

Plenitudo quæ Græcis πλεονεξία dicitur, est humorum in animantis corpore exuperantia: & est aut

I. De Sanguinis missione, seu Venæ sectione, in genere & specie.

☞ Venæ

Qualitate: hoc est quomodo & quibus instrumentis sanguinis missio fieri debeat: ut iam in causis dictum est.

Quantitate. Hæc uarianda pro ratione tum

- Sanguinis { Abundantis: maior copia sanguinis detrahenda est, si uires permittant.
- { Deficientis: minor copia emittenda.
- Virium { Constantium: maior
- { Inconstantium seu debiliū, minor } Quantitas extrahenda est.

Loco, quibus scilicet in locis uenæ secandæ ueniant. In omnibus namq; affectibus partium uenæ secundum rectitudinem sunt secandæ. Rectitudo autem ea est, quam dextræ partes cum dextris seruant, & sinistræ cum sinistris. Nam laborante oculo dextro, sanguinem è dextro brachio mittimus, & non è sinistro. Sic etiam laborante coxendico, uenam tali externam: & utero patiente, uenam secamus internam (ut in speciali phlebotomia patebit.) Quod si uena in profundo delitescat, altius scalpellum infligendum est, &c.

Tempore

- Anni, Nam in { Vere } Phlebotomia conuenit basilicæ brachij { Dextri.
- { Autumno } { Sinistri.
- { Aestate } Non conuenit uenæ sectio: nisi necessitas urgeat.
- { Hyeme }
- Diei seu horæ. Nā in { Sani tempore matutino, seruacionis gratia sanguis mittendus, post unam aut alteram horam à somno, uentris & uesicæ excrementis prius depositis.
- { Aegris, morborū accessiones } Habentibus, hora remissionis febris eligenda est. Non habentibus: ut in febribus continentibus, seu dolore uehementi, seu inflammatione, &c. Hic nihil uereri oportet magnitudinem aut doloris, aut inflammationis, sed statim quacunque hora diei infestauerit uehementer morbus, sanguis mittendus est, modò cum morbo magno uirium robur adsit, & cibus è uentre descenderit. Verùm si morbus non adeò urgeat, optimum tempus mittendi sanguinis erit matutinum, uentris ac uesicæ excrementis prius depositis, non statim à somno excitatis, sed propè iam horam unam.

Vene sectio- nis confide- ratio gen- dialis ab acci- dentibus su- mitur: uide- licet

Ætate. Siquidem { Pueris ante decimum tertium annum sanguis mittendus non est, nisi latiores uenas habeant, & sanguinei sint, & morbus fuerit magnus, tunc sanguis minuendus, uel cruribus, uel brachijs scarificatis, uel uenis incisis, si pateant.
- { Florentibus, sanguis mittendus est, si necessitas requirat, & uires non deficient.
- { Senibus } Imbecillis, sanguinis missio omittenda est. Robustus, sanguis pro morbi & causæ uehementia auferendus.

Temperatura: quæ si fuerit { Calida, & Humida } Phlebotomia { Conuenit, si necessitas urgeat.
- { Sicca } { Obest, nisi opus fuerit.
- { Frigida. His sanguinis missio non est ex usu, nisi necessitas requirat.

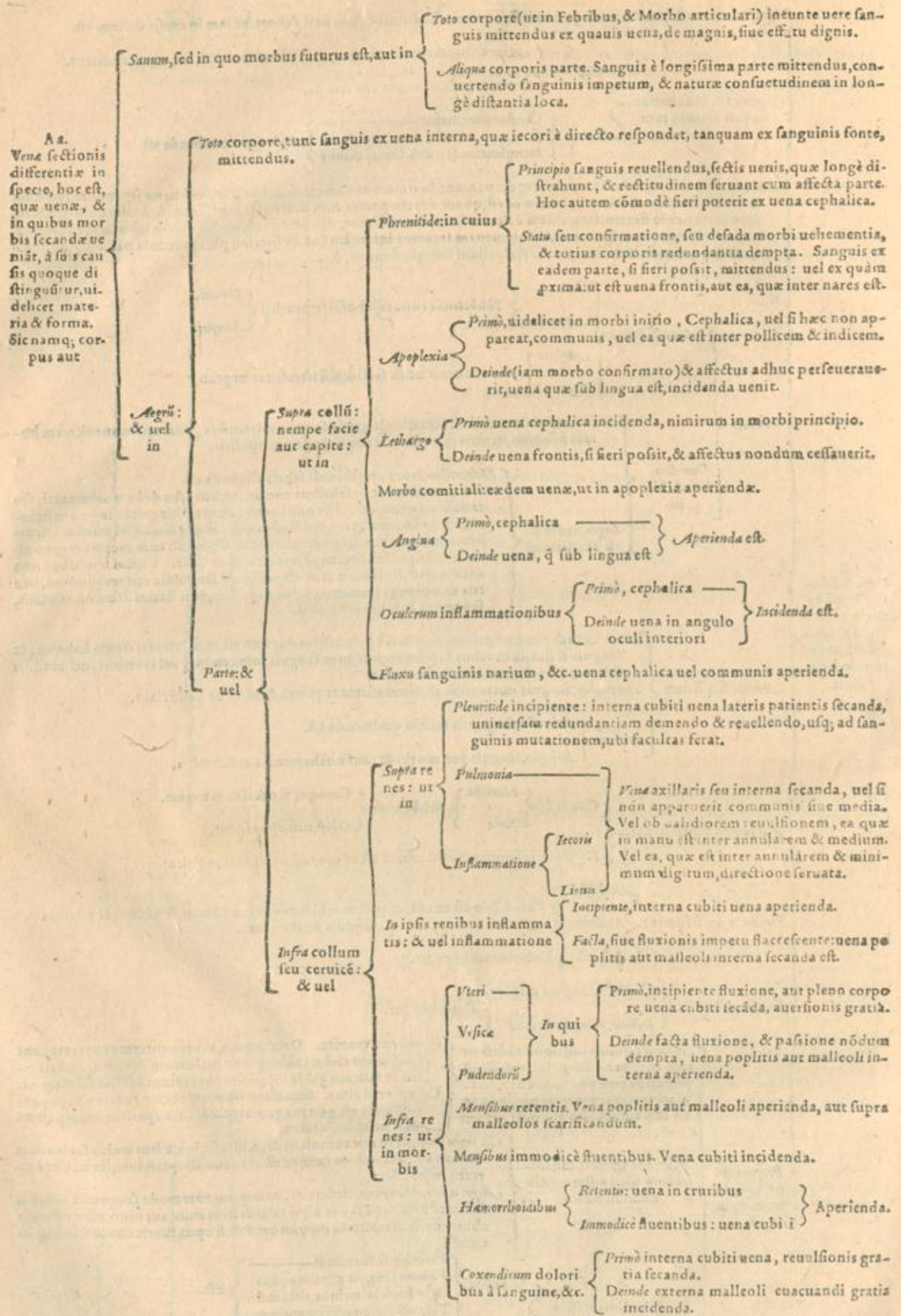
Viribus: quæ si fuerint { Robustæ } Vene sectio est ex usu, & pro morbi ratione inuadentis, & uirium constantia sanguis mittendus.
- { Mediocres }
- { Imbecillæ: phlebotomia negatur.

Consuetudine, Sic { Conuersis, sanguis magis } Detrahendus.
- { Insuetis, sanguis minus }

Preparatio- ne. Quædam enim agen- da { Ante sanguinis missionem: uidelicet cum corpus ad sanguinis missionem nondum paratum est. Sunt autem quæ ipsam remorantur quandoq; & in totum impediunt: cuiusmodi sunt aut
- { Ventris excrementa. Decet namq; prius uentrem exonerare, aut sponte aut clisteri adhibito ex maluarum decocto, additis oleo & sale: aut glæde supposito: aut sumpta castia fistula p. os.
- { Ciborum cruditas. Siquidem ciborum coctio eadem ratione expectanda est, non magno urgente usu, ne pariter intempestiue per uenas deducatur.

- In ipsa sanguinis missione cum fluit adhuc. Aliquando enim { Guttatim fluit, ut in melancholicis & pituitosis, in quibus maius faciendum uulnus est: aut uulnus carnis uulneri uenæ coaptandum, ita ut sibi è directo respondeat.
- { Aegri uires, dum fluit, deficiunt, antequam commoda sanguinis quantitas fueriteducta, tunc facies aqua frigida irroranda, aut uino albo odorato abluenda, & claudenda interim uena: & si opus fuerit euacuatio impartienda.

- Post sanguinis missionem: uidelicet cum uena { Clauditur } Vinculum soluendum { Est.
- { Clausa est } Vulneris sanguis exprimendus
- { } Mox frigida uulnus abluendum
- { } Postremo linteo obsignandum.
- { } Patiens super dorsum aliquantulum cubet.
- { } Cibos non accipiat, nisi hora integra transacta.
- { } Non dormiat, sed paulò à cibo,
- { } Non super uulnus cubet.

QVOD si plethora adiunctam habuerit cacochymiam, uti sanguine multo crescente, simul cum aliquo succo prauo atq; corrupto, aut ueluti in plethora, quo ad uires perseverante, aut in febribus continentibus cum putredine, sanguinem mittere ac purgare conuenit.

D, Cucur-

II. De Cucurbitulis.

Sanguinem è narib. fluentem cucurbitica hypochondrio è directo respõdenti affixa. Immodicum mensum proflutum supprimit magna cucurbitula radici mamma- rum affixa. Vtrem procidentem reuocat cucurbitula iuxta umbilicum adnota.

Renulsio. Re- uellit namque

capite
Mentes retentos
Suppressos hæmorrhoides } Crurum scarificatio, &c.

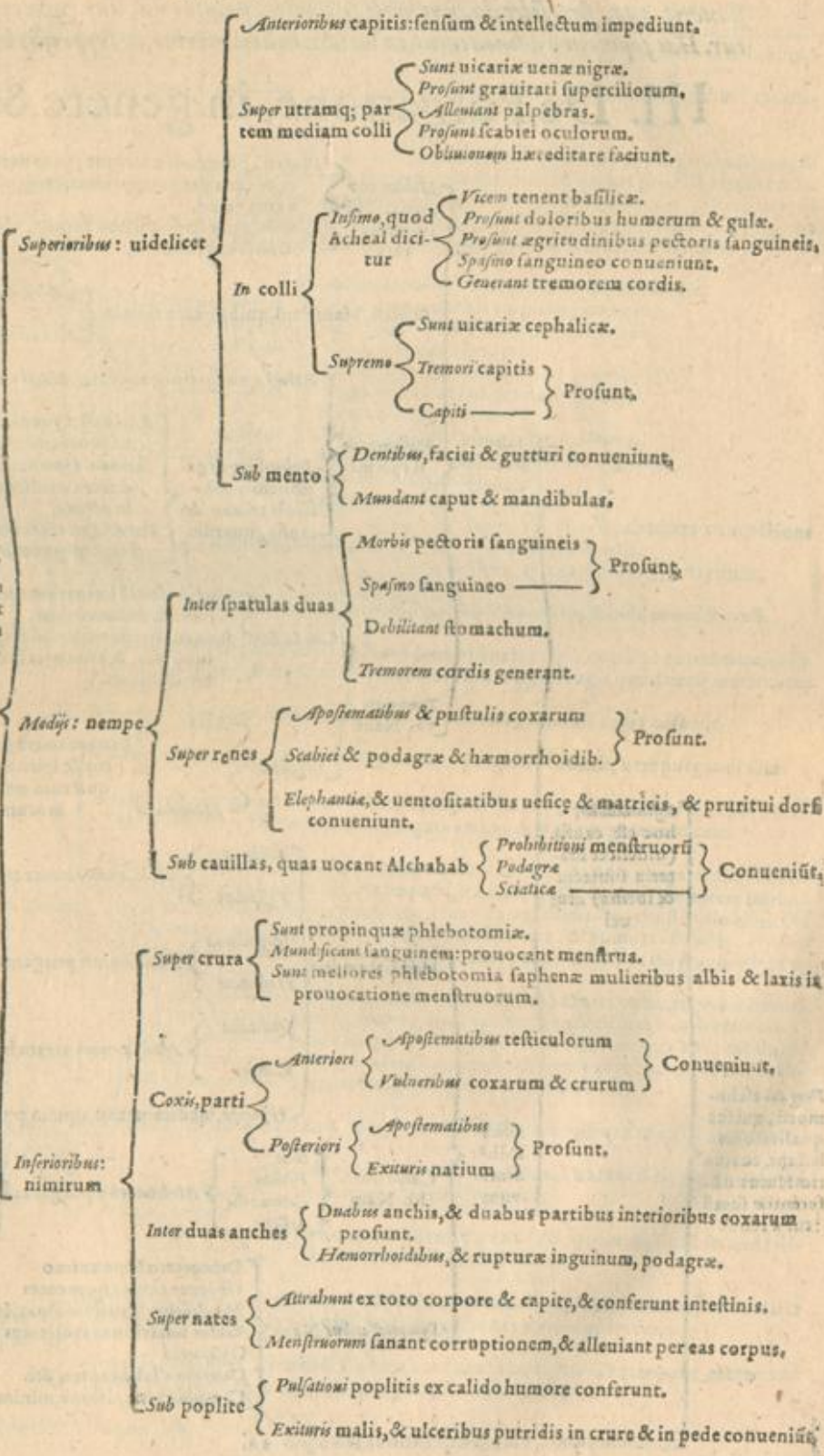
Citra scarificatiõem: (& hæc quidem le- nes dicuntur) & uel gratia

Derivationis

Hæ non adhibentur, nisi corpore prius euacuato, sed tunc cum humores aliqua parte obsederunt, pars quoq; influit, cucurbitulas adiuuantes ceruici, & deinde spa- tulis, quandoque etiam natibus.

Cucurbi- tula ad- hiben- tur aut

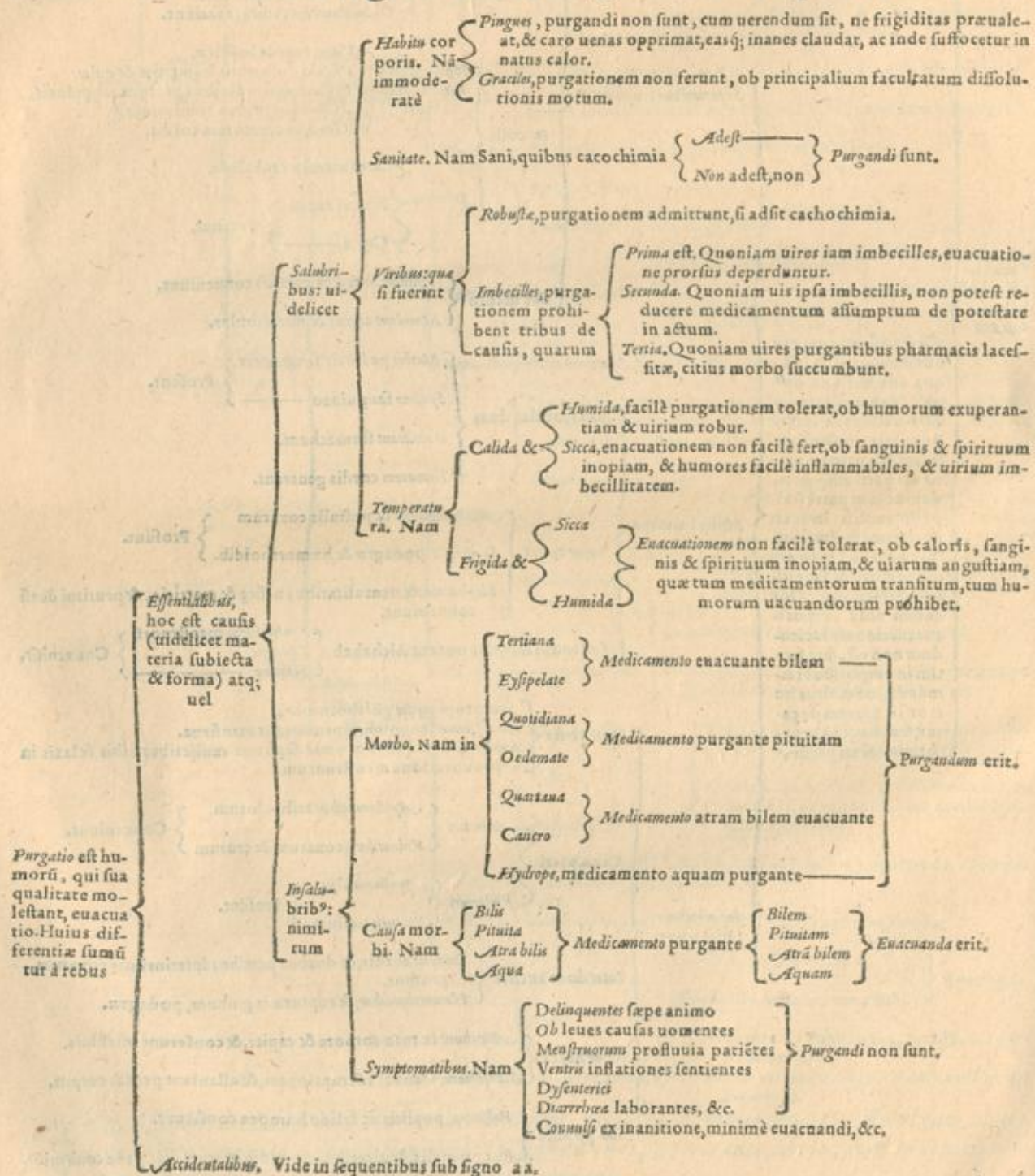
Cû scarificatiõem: qui- bus utitur cum ali- qua euacuatione op⁹ est. Nam si uires non adeo ualide fuerint, ut sanguinis missionem ferant, his utitur, pri- us eas parti affig- ntes, deinde eam partẽ i' al- pello multis in locis cutetenus secãtes, rur- sus cucurbitã loco ad- mouemus, & sangui- nem educimus. Hoc autem ante corporis euacuationem facien- dum non est, præfer- tim in corporibus im- mundis, ne multus hu- mor in partem ducatur, &c. Itaque cucur- bitulæ affixæ partib,

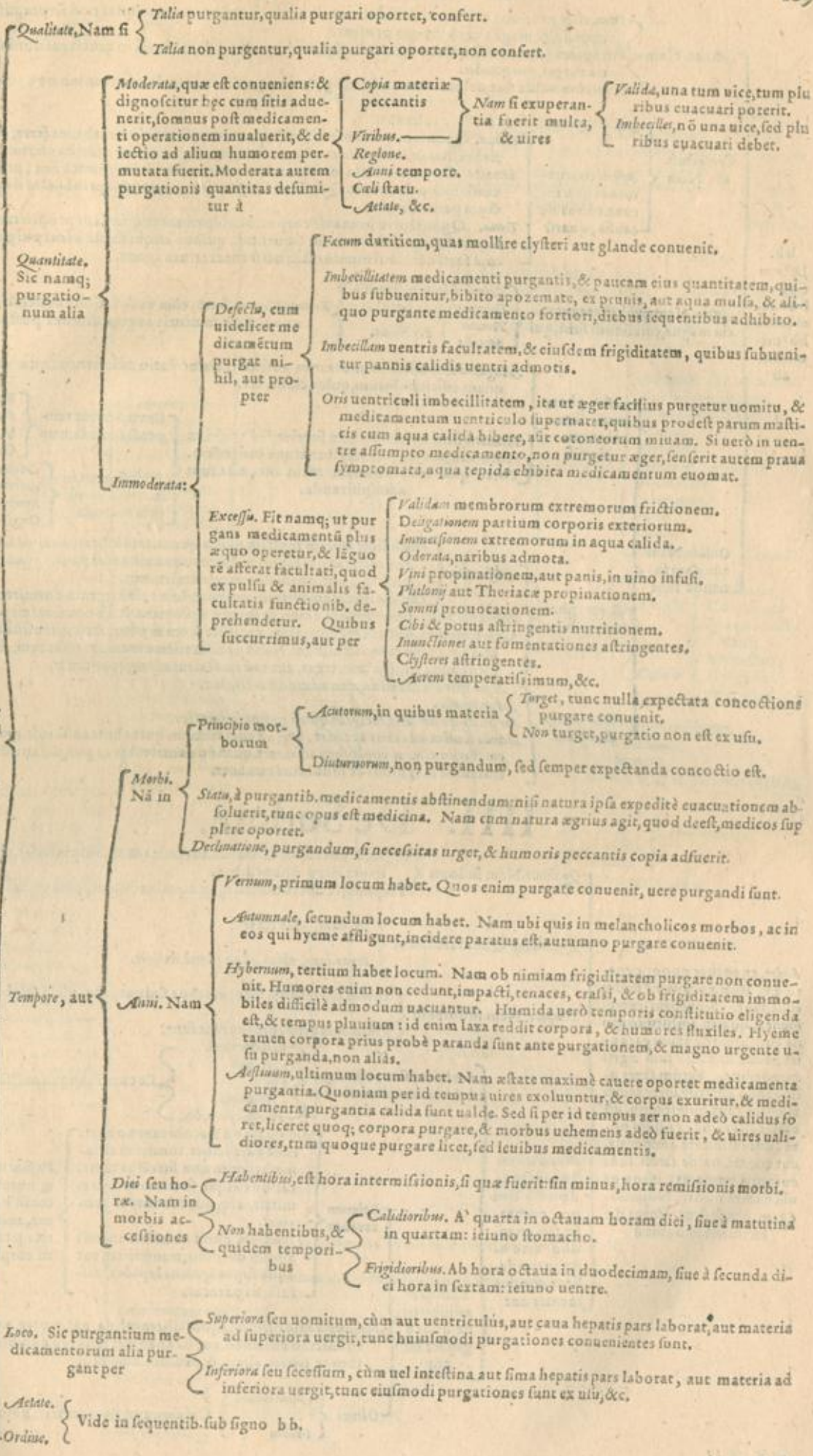
DE SANGVISUGIS.

SUB scarificatione hircudines seu sanguifuga, quibus pro cucurbitulis utimur, complectuntur. Has quadoq, applicamus membris, parte prius sale perfricta, aut scalpta, ita ut rubeat: quod si opus fuerit, sanguine partem linseis, & sanguifugarum sordem spongia mundabis. Sint autem sanguifuga per die ante capta, & paucis sanguine alt: sed interim in aqua pura seruentur, & per arundinem aut fistulam in partem demittantur, ne sanas partes attingant, & offendant. Hac autem fieri oportet ubi expressa prius, uirus euomerint: earum dorsa uiridia sint, sed uetres rubeant. Eligantur ex fluentibus & mundis aquis non nigrae, nec lanuginem habentes. Cum uero opus fuerit, ipsas semouebis, sale inperso, aut cinere. Ne tamen uirus ibidem relinquatur, cucurbitula apposita excrementa purgentur. Quod si sanguis, anathomosi facta, immodice fluxerit, quod fieri solet duabus horis tractis, puluis rosa, aut galle combusta parti inspergatur. Has saepius ano admouemus, in melancholicis morbis, ex suppressis haemorrhoidibus, &c.

III. De Purgatione, in genere & specie.

a a. Differentia

bb, Differentia

Pueri, cum continua ac magna dissolutione ducantur, omnino euacuationes non ferunt, nisi urgente magno usu, & magna cacochymia presente.
Vtero gerentes, non nisi quarto mense, & usque ad septimum, & non nisi in acutis passionibus, cum materia turget, purganda.
Senes cum ualde sint, uelut lucerna ad extinguendum parati, euacuationes omnino non tolerabunt.

Aetate. Nam {
Assueti, purgationes facilius tolerant.
Prima. Quoniam qui consueti (ait Hippocrates) sunt solitos labores ferre, etiam si fuerint imbecilles & senes, non consuetis fortibus atq; iuuenibus facilius ferunt.
Secunda. Cum purgantia medicamenta naturæ admodum inimica sint, primo statim cursu ipsam deterrent. Quod fit, ut frequentius euomantur priusquam de potentia in actum perueniant.
Tertia. Quoniam in humanis corporibus reperiuntur quædam proprietates indiuiduales, misturam elementorum sequentes, quibus aliqui facile à leui purgantur pharmaco, à forti uerò destruantur. Alij uerò contrarium agunt.

Consuetudine. Nam {
Balneis subministrant
Onera grauiâ baiulant
Terram
Metalla } Fodiunt. } *Euacuandi non sunt, cum ex sudatione continua resoluantur: quæ si medicamentis augetur, uires posternentur.*

Arte. Nam qui habent exercitia magna, cuiusmodi sunt, qui {
Angustia siue astrictio meatuum adfuerit, humectatio adhibenda, quæ dilatat meatus, quam efficit balneum, quies, cibus, &c.
Humores fluxioni parati non fuerint, sed trasi ac lenti. hic præparatio exigitur atque concoctio. Porro quæ concoctionem adiuuant, alia sunt administranda.

Ante pharmaci sumptionem. Nam si {
Extrinsicus: ut temperata calida, nempe
Intrinsicus: ut in materia pituitosa ac cruda } *Balneum.*
Fomenta calida.
Manus calida.
Catulus, &c.
Aqua mulsæ.
Acetum mulsim.
Syrupus acetosus.
Oxyfacccharum, &c.

Ordine. Nam quædam faciendæ sunt {
Pilulis, licet aquam mulsam pauca quantitate bibere, maximè si uenter humore uacet, aut per febres ardentes aquam hordei pauca quantitate. ægrum post assumptionem dormire permittimus.
Liquidis medicamentis idem præcipimus, sed ægrum dormire non iubemus.
Incipiente purgatione, omnes à cibo & somno abstineant, & ab omni animi perturbatione. Cum timetur uomitus medicamenti, deguster succum pomi acidi, aut oliuam salitam, aut malum cotoneum, aut miuam. Naribus admoueatur acetum rosaceum, & suminos digitos aqua frigida immergat, aut eadem faciem aspergat minister.
Aqua hordei bibenda, non admodum frigida.
Aqua mulsæ.
Ius pulli, quod salis recipiat, quod gustui satisfaciât.
Deinde sensim ad cibos accedat, atq; ad eum uictum, quem antea assueuit. non etenim decet statim cibum copiosum assumere, quando uentriculus ex purgatione & medicamenti actione languidus & dissolutus remanet.

b b. Differentie à rebus accidentibus: nimium ab

III. De Sudore.

Sudor, ex eorum quoq; genere est, quæ corpus nostrum euacuant. Siquidem excrementa, quæ in ambitu corporis continentur, expurgare ualent, tum in sanis tum ægris corporibus. Verùm sanis aliquando elicitur inter exercitandum, aut quiescentibus, ob causas alias, ut ex nimio potu, aut caliditate ambientis, aut quoniã ualde serosi sunt corporis humores; quos ea uia natura ducit. Nonnunquam arte elicitur. Huius differentie sumuntur à

Qualitate. Nam sudores {
Frigidi, & ubi caput duntaxat, aut facies, aut ceruix insudat, pessimi sunt, testante Hipp. Aphor. lib. 4.
Temperati, & ubi totum corpus æqualiter sudat, saluberrimi sunt.

Quantitate. Quoniam sudor {
Modicus, salubris est.
Immodicus, uires aded planè deijcit.

Tempore. Nam sudores in {
Diebus decretorijs facti, morbos finiunt, atq; ob id saluberrimi sunt.
Principio morborum inutiles sunt.

Intrinsicus sumptis atq; e-bibitis: cuiusmodi sunt {
Calamentum
Anisum
Vuex
Anethum
Petroselinum, &c. } *Et cum his aqua mulsæ, &c.*

Preparatione. Sudor siquidem nõ semper natura fit, sed quandoq; arte elicitur: uidelicet medicamenti aut {
Balneum acreum
Siccum, quod Laconicum uocant. Hæc pars habet fornicem cõcameratum, in quo succus ignis, calidos atque siccos uapores emittit, atq; aded sudorem concitat.
Humidum, quod ab herbis in uase aliquo decoctis, transmissis, aut aqua supra ignitos lapides transfusa, sic paratur. } *Possunt namq; huiusmodi balnea, materias p totum corp⁹*
Calefacere.
Fundere.
Acquare.
Euacuare.
Cutim laxare.

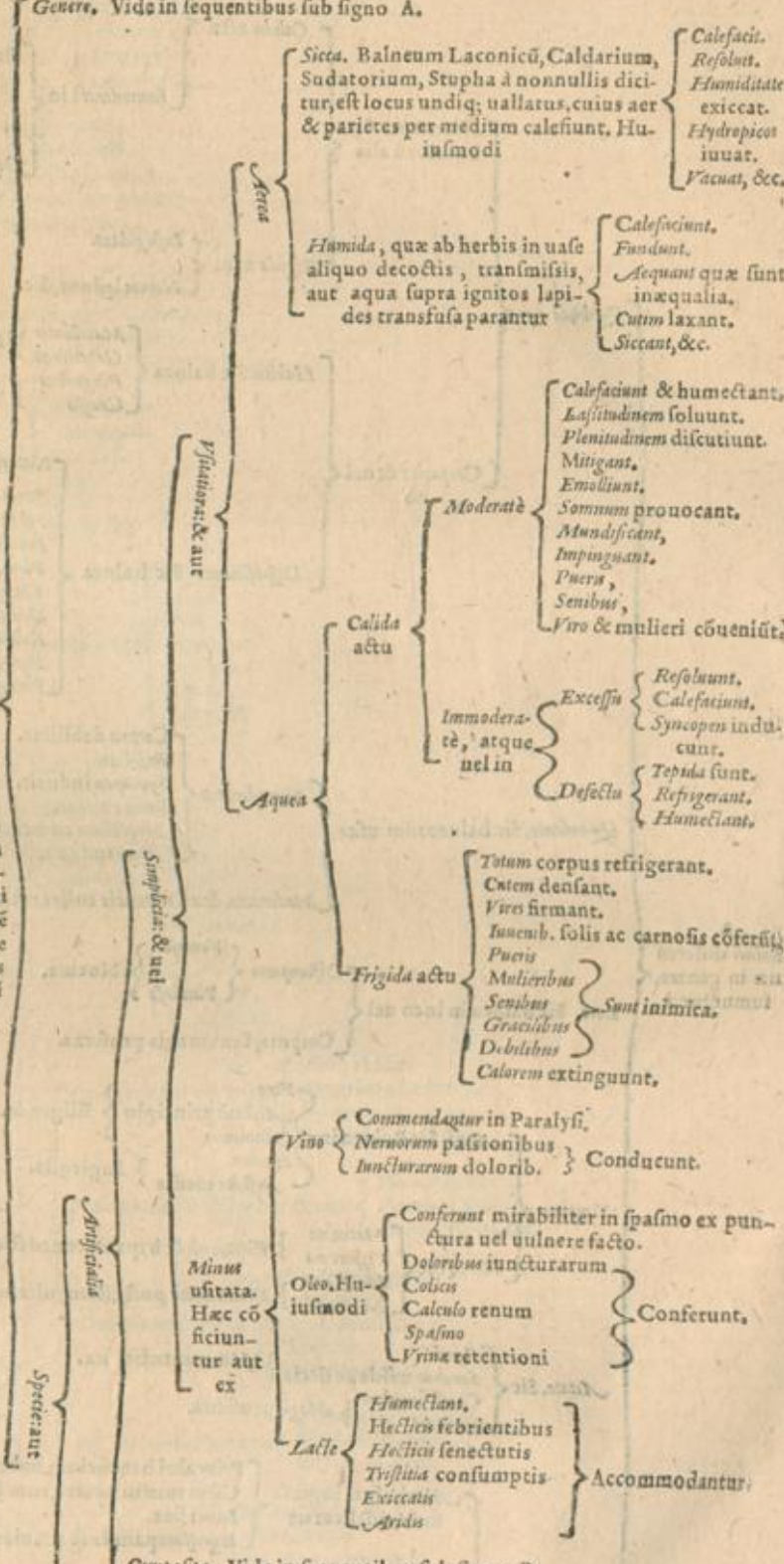
Extrinsic⁹ adhibitis: ex quorū genere est aut {
Fomentum calorificum, aqua scilicet calida, uel in utre, uel in uesica, uel in uasculo aut æneo, aut stanneo, aut testaceo adhibito. Aut fomentum ex tritico elixio, & pedibus admoto.
Oleum {
Anethinum
Tritinum } *Calidum, quo dorsum fricandum.*

V. De Euacuatione insensibili.

Genera. Vide in sequentibus sub signo A.

Balneum: est locus constructus natura uel arte factus, in quo est corpus subtile uel liquidum, corpori circumferentia-liter occurrere uel occurrere aptum, ut sit ipsius secundum qualitates manifestas uel occultas actualiter immutatum: & dicitur à balinon Græcè, quod est Latine interpretatum animi anxietate tollens ac tædiorum. Huius differentia tri in

Insensibilis euacuatio per poros cutis fit, ex uniuersa corporis mole eductis excrementis tertie coctionis, per qua alimenta ultimo loco, in membrorum substantiam transeunt. Nec tantum id, sed etiam sordes, quæ cuti inhaerescunt, per ipsam purgantur. Ceterum si insensibilis perspiratio à naturæ potentia fit, diuresis dicitur. Si uero à medicamentis, diaphoresis. Inde diaphoretica medicamenta id est, discutioria, dissipantia, seu euaporantia, & digerentia, sunt quibus discutendi, dispergendi ac dissipandi per insensibiles meatus uis inest: ex quorum genere sunt

Composita. Vide in sequentibus sub signo B.

Naturalia. Vide in sequentibus sub signo C.

- Ambiens aer calidus
 - Exercitatio
 - Frictio
 - Vucliones
 - Fomenta
 - Irrigationes
 - Cataplasmata
- De quibus supra.
- De quibus uide infra.

Calefacit. Resoluit. Humiditates exiccat. Hydropicos iuuat. Vacuat, &c.

Calefaciunt. Fundunt. Aequant quæ sunt inæqualia. Cutim laxant. Siccant, &c.

Calefaciunt & humectant. Lassitudinem solunt. Plenitudinem discutunt. Mitigant. Emolliunt. Somnum prouocant. Mundificant. Impingunt. Pueris, Senibus, Viro & mulieri cõueniunt.

Excessu Resolunt. Calefaciunt. Synopsen inducunt. Defectu Tepida sunt. Refrigerant. Humectant.

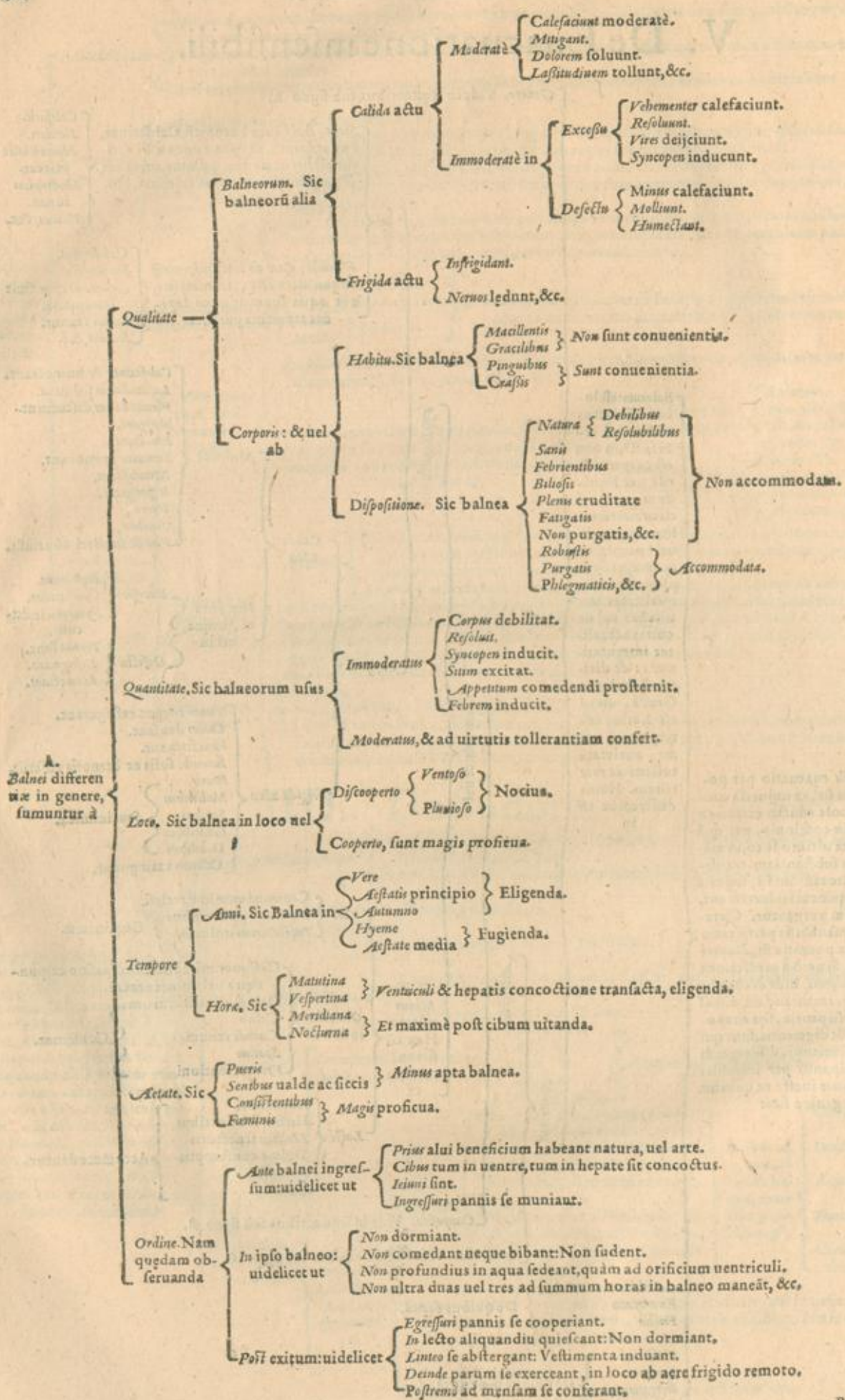
Totum corpus refrigerant. Cõtem densant. Viro firmant. Iuuenib. solis ac carnosus cõferunt. Pueris Mulieribus Senibus Gracilibus Debilibus Sunt inimica. Calorem extinguunt.

Commendantur in Paralyti. Neruorum passionibus. Inucluratum dolorib. Conducunt.

Conferunt mirabiliter in spasmo ex punctura uel uulnere facto. Doloribus iuncturarum. Colicis. Calculo renum. Spasmo. Vrina retentioni. Conferunt.

Humectant. Felicis febricitantibus. Felicis senectutis. Typhilitis consumptis. Exiccatis. Aridis. Accommodantur.

A. Balnũ

B.
Balnea artificialia composita, & uel

Calefacientia

- Caput: componuntur ex {
Salvia.
Betonica.
Calamentho.
Stachade.
Maiorana.
Chamomilla.
Pulegio.
Origano.
Acaro, &c.
- Pectus: fiunt ex {
Hyssopo, Iride.
Prasio, Enula.
Pulegio, Origano.
Vrtica, Calamentho.
Fol. lauri, &c.
- Stomachum: conficiuntur ex {
Absynthio.
Mentha.
Calamentho.
Salvia, Marrubio.
Nuce cypressi, &c.
- Hepar: parantur ex {
Eupatorio.
Absynthio.
Feniculo.
Lauro.
Ruta.
Prasio, &c.
- Renēs: huiusmodi preparantur ex {
Chamomilla.
Salvia.
Ruta.
Saxifragia.
Pulegio.
Aniso.
Lauro, &c.
- Matricem: fiunt ex {
Arthemisia.
Melissa.
Sabina.
Absynthio.
Aniso, Apio.
Anetho, &c.
- Iuncluras: huiusmodi parantur ex {
Chamomilla.
Lauro.
Abrotano.
Ruta, Iua.
Absynthio.

Frigeſcientia, quæ etiam cum mineralibus fieri poſſunt: addendo sulphur, aut alumen, aut ſal, aut ferrum, aut cuprum, &c. pro diuerſa corporis diſpoſitione, omnia coquendo longis horis ſimul, &c. Refrigerant igitur

- Caput: conficiuntur ex {
Roſis, Violis.
Nemphare, Lactuca.
Solatro, Plantagine.
Papanere, Salice, &c.
- Pectus: huiusmodi parantur ex {
Violis, Papauere.
Portulaca, Malua.
Hordeo, Fabis, &c.
- Stomachum: fiunt ex {
Roſis, Plantagine.
Portulaca.
Flor. granatis.
Cucurbitis.
Coriandro, &c.
- Hepar: conficiuntur ex {
Endiua, Hepatica.
Solatro, Roſis.
Granatis, &c.
- Renēs: fiunt ex {
Cichorea, Solatro.
Alchechengis.
Roſis, Plantagine, &c.
- Matricem: huiusmodi parantur ex {
Endiua, Roſis.
Malua, Portulaca.
Acetoſa, &c.
- Iuncluras: fiunt ex {
Portulaca.
Solatro.
Plantagine.
Roſis, Galla.
Balauſtia, &c.

C. Balnea

C.
Balnea naturalia dicuntur, quæ per se, aut sponte aut naturaliter proveniunt scaturiuntque: alioque nomine, eo quod illis insit calefaciendi facultas, thermæ uocantur. Sunt autem Balneorum naturalium quædam

Sulphurea	}	Calefaciunt } Vehementer.	}
		Exiccant	
		Resolunt, Aperiunt, Attrahunt.	
		Apoplecticos } Iuuant.	
		Epilepticos	
		Cerebrum ab humiditatibus purgant,	
		Paralyticos	
		Lethargicos	
		Cataractosis	
		Nervis humidis	
Aluminosa	}	Astringunt, Exiccant.	}
		Reiectioni sanguinis	
		Ventriculo vomitanti	
		Hæmorrhoidibus immodicè profluentibus	
		Mulieribus, quæ inordinatè purgantur, & quæ frequenter abortiunt	
		Immodico sudori	
		Tibiarum varicibus	
		Stomachicis relaxatis humidis opem ferunt.	
		Fissuris matricis	
		Doloribus } Matricis	
} Testicularum			
Scabies ulceratæ			
Ventrem soluunt bibita.			
Salsa	}	Calefaciunt, Resolunt, Exiccant.	}
		Ventositates dirumpunt.	
		Spasmo, Epilepsiæ	
		Duriciei splenis	
		Scabies ulcerosæ	
		Impetigini	
		Vlceribus fraudulentis	
		Morbis frigidis & humidis	
		Doloribus articularum	
		Podagræ, Resolutioni	
Renum passionibus			
Asthmaticis			
Fluxionibus capitis & thoracis			
Nitrosa	}	Calefaciunt & siccant.	}
		Incidunt, Resolunt.	
		Stipicant, Desiccant.	
		Abstergunt & lauant	
		Surditati	
		Resolutioni	
		Hydropicæ	
		Vermes interficiunt.	
		Tibis ulceratis	
		Scabiè, Pruritu	
Bituminosa	}	Emix calefaciunt.	}
		Prolixè molliunt, Caput replent.	
Aerea	}	Calefaciunt, Exiccant, Resolunt, Abstergunt.	}
		Oculis, Ori	
		Tonsillis, Vuæ } Conueniunt.	
Ferreæ	}	Infrigidant, Exiccant, Stipticant.	}
		Ventriculo	
		Liens } Conferunt.	
Cuprea	}	Articularum doloribus molestatis	}
		Podagricis, Asthmaticis, Nephriticis	
		Vlceribus malignis	
Aurea	}	Colicis doloribus	}
		Vulnulo, Fistulis, Podagræ	
		Malignis ulceribus	
Cinerea	}	Abstergunt, Exiccant.	}
		Hydrops succurrunt, ex arbore ficus.	
		Vlceribus fraudulentis conferunt.	
		Tumores tibiæ equorum discutunt.	
Composita, Vide in sequentibus, sub signo D.			

D, Balnea

Rhetia: nempe in diocesi Curienfi fita, quæ Germanis *Pfeffers bad* dicuntur, hoc est, Piperina balnea. Constant mixtura auri, sulphuris & nitri. Horum aqua non continuè manat, sed tertio die Maij erumpit, decimo uerò quarto Septembris iterum sese subducit

Doloribus capitis mirificè confert.
Memorian roborat.
Visum }
Auditum } *Acut.*
Cerebri obstructions ac neruorum aufoet,
Articulorum doloribus }
Vlceribus } *Succurrit.*
Fracturis ossium }

Heluetia, haud procul à Badenij, salubria ualde, quæ cõstant ex copioso sulphure & exiguo alumine

Frigidis ac humidis } *Cepitis* } *Passionibus profunt.*
Cerebri }
Lethargo } *Auxiliantur.*
Amisse memoriæ }
Calefaciunt } *Ventriculum.*
Exiccant }
Ventriculi concoctionem iuuant,
Iecoris } *Obstructions tollunt.*
Lienis }
Detentos menses euocant.
Sterilitatem auferunt.
Mulieribus magis quàm uiris conueniunt.

Lotharingia montibus, quæ *Plumbers*, quasi plumbea uocatur. Cõstat ex plumbi, sulphuris & aluminis mixtione

Vlceribus } *Malignis* } *Auxiliantur.*
Curatu difficilibus }
Cancro }
Phagedæniis } *Succurrit.*
Fistulis }
Elephantia }
Omnibus cutis uitijis }

Germania: sũt uaria, quorũ alia sũt in

Marchionatu Badensi, miræ efficacis, quorum mixtura ex sulphure, sale & alumine existit

Difficilè spirantibus }
Asthmaticis } *Conferunt.*
Doloribus articulorũ }
Podagræ frigidæ }
Hydropicis }
Vteri morbis frigidis }
Albis mensibus }
Conceptionem promouent.
Sterilitatem remouent.
Vteri malis frigidis & humidis præ ceteris balneis mirificè conueniunt.

D. Balnea naturalia cõposita: & quidem

Ducatu Vuirbergensi, in quo tria genera *Thermarũ* inueniuntur, quarum

Primũ nõ procul à *Chalb* oppidulo, quæ à *Martiana* sylua, *Vaidbad*, hoc est ferina balnea nominantur. Cõstant ex sulphuris, salis, aluminis, cupri, & nitri mixtura

Cepitis passionibus frigidis } *Auxiliantur.*
Paralyfi }
Comuissioni }
Stupori }
Instrumenta sensuum roborant.
Tinnitum aurium } *Tollunt.*
Iecoris } *Obstructions*
Lienis }
Hydropicis } *Succurrit.*
Ictericis }
Renum & uesicæ calculis }
Ventriculo }
Appetentiam excitant.
Viri magis quàm mulieribus competant.

Alterum nõ procul à *ferinis*, *Therma Cellenses* sunt, quarum mixtura ex modico sulphure, alumine & cupro constat

Diuturnis febribus, ex pituitosis & biliosis humoribus ortis succurrunt.
Vlceribus diuturnis & malignis auxiliantur.
Articulorum doloribus } *Conueniunt.*
Appetentia caninæ }
Di, qui calido & sicco sunt temperamẽto }

Postremum ad *Geppingam* oppidum, quæ Germanicè *Sauebrunn*, hoc est acidus fons appellatur. Ex acidis, quibus exigua sulphuris accessit portio, harum mixtura constat

Luxatis corporis partibus profunt,
Ventriculum } *Corroborant.*
Iecur }
Hydropicis } *Opitulantur.*
Ictericis }
Humoribus putrefactis }
Voluulo }
Lumbricos enecant, si bibantur.

Ad. Vide in sequentibus, sub signo C.

Adia. Vide in sequentibus, sub signo E.

Thermarum plures Germaniæ aliæ habentur in

As prope Rotenburgum ad Nicerum situm: ex acidis & copiosiore sulphuris portioe, quam priores, constat, ideoq; minus prioribus acidis } *Calidiores sunt.* } *Quam priores.*
Embus lacus Podmici, quem Constantiensem uocant, *Embs* dictæ, alumini & nitri mixtura participantes } *Maiores exiccandi eorum, quæ in partium cavitatibus delitescunt, facultate præditæ*
Asatia prope Gebersuiler, quæ ex mixtura alumini, nitri & ferri constat } *Conferunt doloribus capitis. Nervorum resolutionibus à coli doloribus factis conferunt. Vlcerebus malignis auxiliantur.*
Bohemia, apud Elembogium oppidum, sulphuris, & alumini mixturam obtinent } *Lienosis Quartana laborantibus Vlcerebus sordidis Omnibus uitijs cutis* } *Opitulatur.*
Finisbaden, ex sulphure, alumine, & exiguo nitro constat } *Ad frigidas & humidas cerebri passiones conferunt. Mulieribus, quæ inordinatè purgantur, opitulatur, & quæ frequenter abortiunt, &c.*
Baiaria, quas *Castein* nominant, quibus uehemens adstrictoria facultas inest } *Capitis passionibus frigidis Paralyfi Convulsioni Hydropeici Ictericis, &c.* } *Conferunt.*
Baiaria, quas *Castein* nominant, quibus uehemens adstrictoria facultas inest } *Omnia corporis excrementa dissipant, & absumunt. Impregnandi facilitatem pariunt. Abortum prohibent.*
Baiaria, &c. apud Abudiacum castellum supra Reginoburgum, quæ sulphuris, alumini & nitri mixturam obtinent } *Odore oua frisa referunt. Instrumenta sensuum roborant. Tinnitum aurium Lienis* } *Tollunt.*
Baiaria, &c. apud Abudiacum castellum supra Reginoburgum, quæ sulphuris, alumini & nitri mixturam obtinent } *Obstructiones* } *Tollunt.*
Baiaria, &c. apud Abudiacum castellum supra Reginoburgum, quæ sulphuris, alumini & nitri mixturam obtinent } *Iecoris Ventriculo succurrunt. Supor Convulsioni Paralyfi Capitis pas. frig.* } *Conferunt.*

Thermarum Italianæ aliæ sunt in

Prima de Ebano nominantur: à ciuitate Paduæ quinq; miliaribus distantes in confinibus ruris, Ebanum dicti, constat ex alumini, salis, nitri, calcis & sulphuris mixtura } *Calefaciunt & siccant. Capiti dolori Pectori humido Tinnitui Stomacho humido Hydrope Vlcerebus corrosiuis Articulorum doloribus Podagra* } *Opitulatur.*
Secunda sancti Petri sunt, ab Ebano ferè per miliare distantes, aluminose & salis multum: iisdem conferunt morbis, quibus Ebani.
Tertia, *Domus nouæ*, uersus Meridiem partim per descendendo ad medium miliare: constat ex copioso sale & cinere } *Catarrho Paralyfi Hydrope Cachexia* } *Conferunt.*
Comitatu Patuino: quarum sepe numero sunt } *Quarta*, montis Grotti: constat sulphuris & alumini mixtura } *Calefaciunt & exiccant. Rejuuant. Neros mundificant. Paralyfi Catarrho humido Epilepticis Tinnitui Dolori capitis Spleneticis Vlcerebus malignis* } *Conferunt.*
Comitatu Patuino: quarum sepe numero sunt } *Quinta*, sancti Bartholomei, miliaribus duodecim à ciuitate distantes, sulphuris & bituminis mixtura obtinet } *Calefaciunt, Emolliunt. Doloribus podagricis ac iuncturarum conferunt. Membra indurata & nodata molliciant. Scabiosis Vlcerebus* } *Operantur.*
Comitatu Patuino: quarum sepe numero sunt } *Sexta*, sanctæ Elenæ, distantes à ciuitate septem miliaribus: quarum minera est aluminosa, cinerea, nitrosa & faldine parum participas } *Acretudinibus capitis Paralyfi Neruis humidis Spasmo, Scabiei Serpiginis, Stomac. hui. Hydrope, iuncturis* } *Succurrunt.*
Comitatu Patuino: quarum sepe numero sunt } *Septima & ultimæ* Orthoni montis, ex sulphuris, salis & alumini mixtura constat } *Dolores antiquos ex causa frigida & humida tollit. Durities articulosas auferunt. Splenem molliciant. Hydrope conferunt, &c.*
Bonniensi. Vide in sequentibus, sub signo **

** Ther-

Bonomiensi comitatu della Porretta, à ciuitate 40. miliaribus distantes: ex alumine, pauco sulphure, sale & nitro constat

Omniem cerebri debilitatem remouent. Oculorum ægreditudinibus subueniunt. Auditum reparant. Paralyfi linguæ opitulantur, Asthmaticis conferunt, Menstrua prouocant. Splenis } Obstrucliones tollunt. Hepatis } Hydropem curant, Lapides & arenulas ex renibus expellunt. Impregnationi conferunt. Matricis humiditates resoluunt. Passionibus neruorum Doloribus iuncturarum } Conferunt, Podagra Scabiei antiquæ Tertianæ Quartanæ

Romandiola: tria habentur balnea, quorum

Primum sancta Maria in bagno appellatur. constat mixtura sulphuris, aluminis, ferri ac æris

Catharro humido Sibilo Tinnitini Paralyfi Epilepsia Matricis humiditatibus Iuncturarum doloribus } Conferunt.

Secundum uocatur balneum de Medio, quod magis aluminosum quam sulphureum esse aiunt

Temperata caliditatis est. Scabiosis Leprosis Vlcerosis } Opitulatur.

Tertium, balneum Dominarum uocatur, ex eadem mixtura ut primum constat.

In comitatu Lucano: & sunt tres, quarum

Prima, balneum de Corseno noiat: id rus est à ciuitate 16. miliarib. distans. constat sulphure, alumine & nitro

Calescit, exiccat. Resoluit calorem. Capitis frigidis & humidis ægreditudinib. confert. Asthmaticis } Confert. Doloribus iuncturarum Vlcera curatu difficilia curat atq; exiccat. Sterilitati succurrit.

Altera extra circuitum uillæ balneum est rubeum dictum, cuius minera, ut aiunt ænea est, & eius aqua modica paræ caliditatis, quam calefacere oportet si ea uti uolunt.

Tertia, balneum de uilla uocatur, à Corseno per miliare distans, eius minera ferrea est, locus est ad modum putei, in quo solidum tres personæ stare possunt

Est in agendo debilis. Renibus } Calidis confert, Hepatis } Sitim remouet.

Primum apud montem sancti Iuliani positum est: locus is medius inter ciuitatem Lucanam & Pisarum est, nominaturq; balneum uetus: cuius minera aluminosa magis sulphure participat

Colica Iuncturarum doloribus Podagra non antiquata Sciatica Humiditatibus matricis } Confert.

Secundum, dictum est Sauræ: uehementer sulphureum

Ægreditudinibus frigidis & humidis confert, Noceat calefactis.

Tertium, Sanorum dicitur, eiusdemque minere, quo sani utuntur ad se lauandum. Est enim parum de utroq; participans.

In comitatu Pisarum: sunt balnea quinque, quorum

Quartum Reginæ dictum, ab istis æqualiter separatum, à ciuitate tria millia distans, ferreum & modico alumine participans

Renibus calefactis } Confert, Hepati calido } Ventriculum roborat. Sitim extinguit.

Quintum à ciuitate 16. miliaribus distat, principalius est, & uocatur balneum de aquis: eius minera & ferrea & aluminosa

Omniem discrasiam membrorum nutritiuorum calidam tollit. Hydropicis } Conferunt. Ictericis } Hepatis attractiuam fortificat. Renes mundificat. Humiditates matricis compescit. Asthmaticis nocet. Impinguat. Hepaticis } Auxiliatur. Stomachicis }

Apud ciuitatem Vulterre distantes miliaribus 16. plurima balnea sunt optimo cū ordine fabricata, & muro uallata, quorum

Tria sunt eadem minera participantia, quia alumine multo & pauco sulphure. Assimulantur balneis de monte Groto, & de Ebano. Vnum extra circuitum muro: cuius minera est ferrea, & simile est balneo de Villa in comitatu Lucano. Alia Lacones sardi dicitur, q; sint lac⁹ magni, distantes ab hoc loco duob. miliarib⁹. q; b. e mirabilis ebullitio, naturā tenet salis, sulphuris & aluminis.

Senarum, Vide in seq. sub signo ☉

Therma Italiæ sunt præterea uel in

Valde calefacit, resoluit, exiccat.

Paralys
Spasmo
Tremori
Epileptici
Capiti dolori ex frig. } Confert.

Stomachum laxat.

Hepati calido nocet.

Splenem durum mollificat.

Ventositates intestinorum dissoluit.

Vulue duricie confert.

Scabiosis
Viceribus frigidis
Podagra
Scia } Opitulatur.

De Petriolo, ceteris famosius, à ciuitate 15. miliaribus distans: cuius minera sulphurea est multum, & alumine participat

Farina, priori propinquum, prope flumen, quod Farina nuncupatur, quod non multa caliditate participat, in quo prius homines ingrediuntur. Scabiei confert.

De Cornetis, in calore tepidum siue remissum, sic dictum: quoniam in eo ponuntur uentose siue corneta absq; igne, cuius aqua in flumen cadit: est ueluti balneum calidum aquæ dulcis.

Est lapidibus coopertum, cuius minera ferrea est & sulphurea, & huius aquæ tanta existit caliditas, ut in eo homines uix stare possint } Aggritudinibus frigidis
Podagra
Iuncturarum dolorib. } Confert.

Discoopertum, à priore egreditur: non tantæ caliditatis } Stomacho
Splenis } Frig. & hum. confert.

In Ducatu Senensi: & sunt plura balnea, quorum aliud Balneum

Caldenarum nuncupatur, circumflexo lapideo coopertum, Huius minera est ferrea & aluminosa

Temperatum est,
Membra nutritiua corroborat,
Splenem resoluit,
Iuncturas roborat, &c.

De Macereto, distat à Petrioli quinque miliaribus: cuius minera est sulphurea

Scabiosis conuenit.
Iuncturarum passionibus frigidis & humidis confert.

Rapolani dicitur, iuxta ciuitatē existēs; cuius minera est multū sulphurea } Valet ad scabiem grossam.
Matrias dispositiones humidas ualēter tollit, &c.

Thermarum Italiae, alie

De Auinione uocatur: à ciuitate 20. miliaribus distat, cuius minera ferrea est & aluminosa, are participans

Hepati
Stomacho
Splenis
Intestinis } Calefacto ac laxato confert.
Hæmorrhoidibus
Hypofarce
Tympaniti, &c. } Prodest.

Sancti Philippi appellatur, iuxta rhodocophanum 18. miliaribus à ciuitate distans: cuius minera similis est balneo Petrioli

Aggritudinibus frigidis & humidis confert, præsertim capitis.
Podagra
Iuncturarum doloribus
Frigiditati neruorum } Auxiliatur.

Prope Petriolum, quod quodam in monticulo nascitur, Aqua borla dictum, quæ est nitrosa & solutiua

Doloribus iuncturarum opitulatur.
Scia prodest, &c.

In comitatu Viterbij. Vide in sequentibus, sub signo ☉

SYNT & alia balnea Senarum, diuersis mincris participantia, quorum uirtutes ex habitis, & dicendis, & minere, nota euadunt.

☉ Ther-

Primum de Grotta dicitur per miliare unum à ciuitate distans, arcu lapideo rectum: cuius minera est ferrea & aenea

Secundum Vallis chaim, & balneum dominarum nuncupatur: alumine & aere participat

Tertium Craciatorum nominatur: cuius minera sulphurea est. Origines neruorum confortat, podagrae, & iuncturis debilibus, catharroque frigido opitulatur.

Quartum est Bulicani, per miliare à Viterbio distans, per riuulos Bulicani exiens: cuius minera est aluminosa & ferrea

Quintum de Buffersis. cuius minera sulphurea à praedominio scribitur, licet ferrea participet.

Sextum, est de Palatijs: cuius minera est sulphurea & aluminosa, praedominante alumine, & simile est balneo de monte Grotto, in comitatu Paduano.

Septimum S. Mariae in Felice nominatur: cuius minera est sulphurea & ferrea

Octauum Prati dicitur: cuius minera sulphurea est non multum, mirabiliter dolores matricis sedat, &c.

Nonum Paganelli nominatur, cuius aqua clara est, & non tantae caliditatis ut praecedens: cuius potus

Decimum Asinella appellatur: cuius minera aenea est, à praedominio, & sulphure pauco participans

Membra relaxata confortat.
Digestiuam roborat.
Cerebrum } Corroborat.
Visum
Appetitum prouocat.
Spleniticis
Hepaticis } Confert.
Nephriticis
Matricis
Podagricis

Stomacho frigido & humido confert.
Hepatis & splenis obstructions aperit.
Conceptionem iuuat.
Mensura prouocat.
Iuncturarum doloribus } Confert.
Podagra

Hepati supercalificato
Cholerici } Prodest.
Scabiei ulcero sae
Leprosi

In dislocationibus summe commendatur.
Passionibus neruorum mollificatis } Opitulatur.
Sciatica
Intestinarum doloribus
Colicis

Paralyse
Neruorum passionibus } Mirabiliter opitulatur.
Intestinarum doloribus
Colicis, flatibus
Podagricis
Arthriticis

Stomachum
Membra nutritiua } Confortat.
Mensura
Urinam } Prouocat.
Haemorrhoides

Stomacho
Hepati, Spleni } Confert.
Hydropi, Matricis
Mensura prouocat, &c.

Thermarum Italiae, aliae

Apud Efeulum: quae ciuitas uno gaudet balneo: cuius aqua est parum calida: & minera sulphurea, multa parte aquosa participans

Primum della Terra nominatum

Secundum Calidaia dictum, quod primo calidius est multum

Tertium S. Mariae dicitur

Quartum de Caldagna dicitur, calidum ualde & siccum

Quintum Ficuncellae siue della Figatella dicitur

Sextum Grottae balneum uocatur

Septimum balneum sancti Georgij dicitur

Octauum balneum potus nominatur

Nonum balneum de luto dictum

Ad ciuitatem Perusij unicum habetur balneum. Montis alti nuncupatum: cuius minera sulphure non multo, & asphalto participat: aegritudinibus

Apud castrum, Vide in sequentibus, signum. 17.

Nerui debilitatis non parum confert.
Oculis debilibus nocet.
Valet in passionibus frigidis matricis, Urinam promouet.

Calculos renum & uetricae expellit.
Iuncturarum passionibus frigidis & humidis confert.

Cutem mundificat.
Scabiei confert.
In omnibus aegritudinibus frigidis & humidis ualet potenter.

Calidum & siccum est ualde.
Paralyticis, Tremulis, Stupidis } Auxiliatur.
Spasmo, Sodae frigidae
Hydropi, podagrae

Catharro frigido & humido confert.
Podagricis magnam praestat iuuamentum.

Stomacho calcificato confert.
Appetitum excitat.
Hepati } Succurrit.
Spleni

Scabiei } Conuenit.
Lepre

Vulnera } Antiquis consolidat.
Vlicia

Calidum febriliatuum.
Sudoris prouocatum.

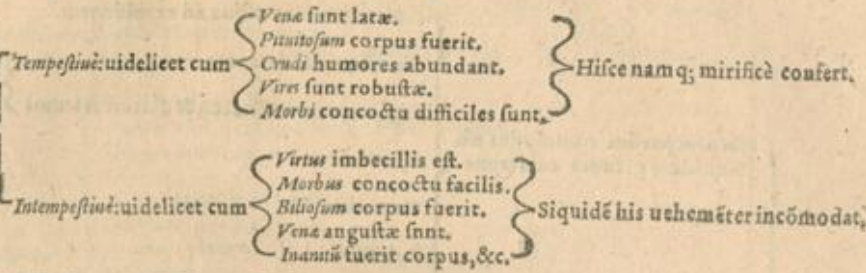
Placibus sordidis & curatu difficilibus confert.
Nerui contractis auxiliatur, &c.

Frigidis } Confert.
Humidis

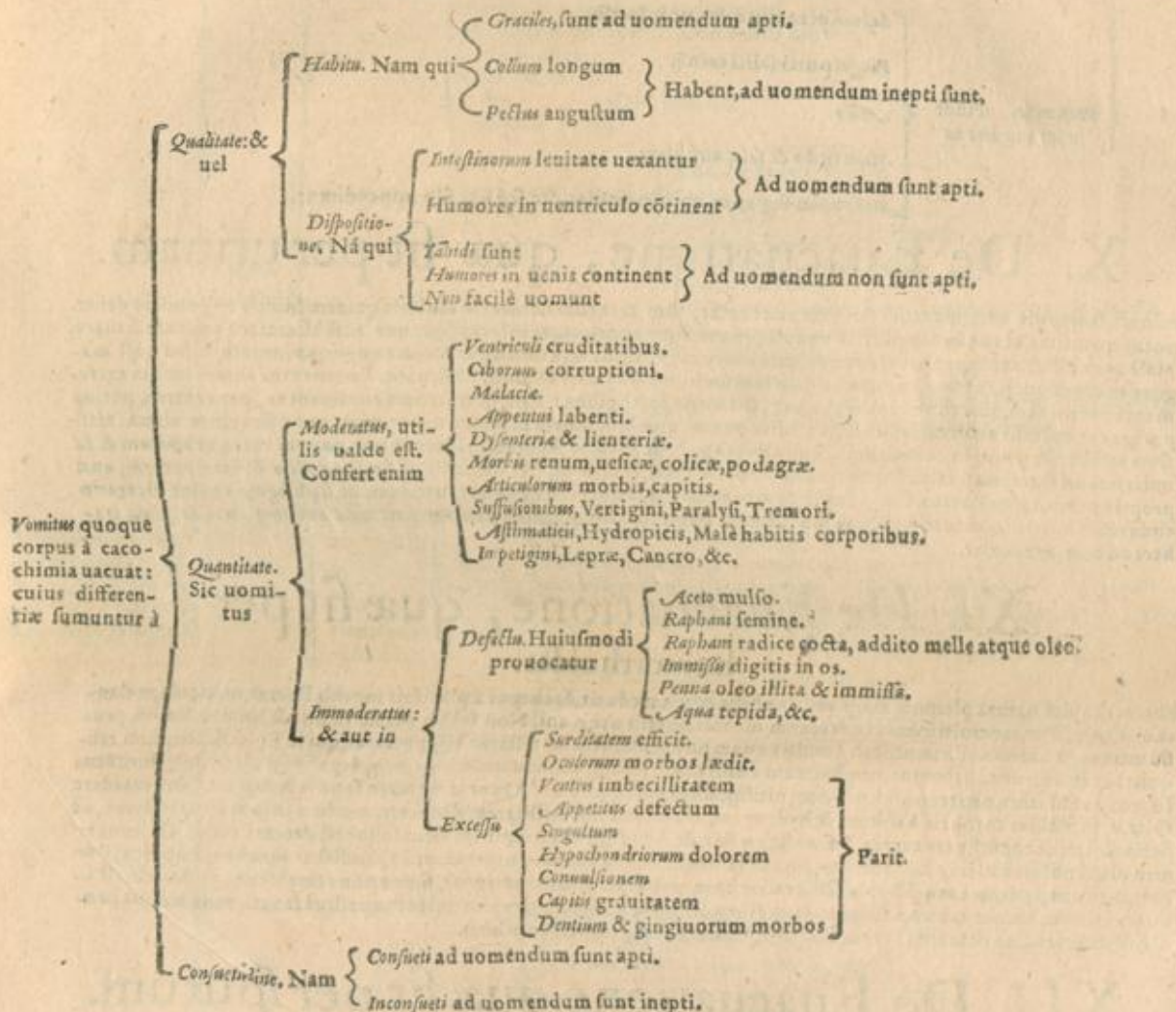
- Vnum antiquissimum, circa cuius circumferentiam nascitur tamariscus in magna quantitate*
- Apud castrum montis Catini tria habentur balnea, salsa, quorum*
- Primum Sudatorium nominatum, Sulphure participat*
- Secundum Sulphureum nuncupatur*
- Tertium de Bulla: lumen oculorum acuit, in passionibus capitis ualet, hepati, spleni confert: matricemque purgat.*
- Quartum Altranæ nominatur*
- In terra laboris: & sunt decem: quorum*
- Quintum Locus est apud littus maris*
- Sextum balneum de Tripta iuxta littus maris, debilitatem uentriculi tollit bibitum, tussim mitigat, & pulmonem læsum sanat, hydropicis nocet.*
- Septimum Petra dictum, quoniam petram frangit, omnes capitis querelas depellit, surditati subuenit, caligini oculorum & cataractæ, confortat pectus & cor, urinam mouet, & lapidem frangit, &c.*
- Octauum Deiuncare dictum est, iuxta litus maris, confortat stomachum & hepar, pectus, animum lætificat, suspiria tollit, renes & coitum confortat, &c.*
- Nonum Celatura dicitur*
- Decimum Lauacrum nominatur*
- In ciuitate Aquisinensi sunt balnea duo super plateam: quæ constant sulphure, alumine, & nitro*
- In Insula Sicilia, quæ pluribus gloriatur balneis, diuersis in locis situatis. Verùm scum omnia illa à prædominio maximè sint sulphurea, de ipsis non aliter in præsentiarum agendum, quàm de balneis sulphureis actum est in de Balneis Petrioli, &c.*
- Apud Aquarium, terra est à Regio Longobardo 25 miliaribus distans, balneum de Aquario nuncupatum, alumine participat, Viribus simile est balneo della Porretta.*
- Apud Castrum Brandulæ 34 miliaribus balneum Carpentis habetur, quod constat exiguo sulphure, alumine, & pauco sale*
- Doloribus iuncturarum*
Podagra
Sic
Dorsi } Confert.
- Podagra*
Ischia } Doloribus auxiliatur.
- Scabiei confert.*
- Soluit uentrem*
Vomitus prouocat
Renum obstructions aperit.
Lapides frangit.
- Scabiei*
Alij doloribus } Valet.
- Doloribus antiquis capitis confert.*
Oculorum lacrymas compefcit.
Visionem acuit.
Impregnationem iuuat.
Scabiei confert.
- Catharro*
Branchia
Coryza
Stomachi fastidium tollit.
Pectus lenit. } Conducit.
- Oculorum obscuritati*
Caliginis
Cataractæ
Caput confortat.
Stomachum roborat. } Confert.
- Cor lætificat.*
Tussim aufert.
Stomachum & digestiuam confortat.
- Pulmonem purgat.*
Hepati
Spleni } Auxiliatur.
- Passionibus iuncturarum potenter ualet.*
- Articulorum doloribus*
Capitis
Stomachi } Passionibus } Conferunt.
- Catharrum sistit.*
Capitis humiditates exiecat.
Oculorum humiditates tollit.
Lacrymas eorum compefcit.
Stomacho humido
Debilitati renum
Renibus
Viceribus
Vesica
Menstrua alba tollit & corrigat.
Podagra à causa frigida confert. } Auxiliatur.

PAR TIO A O T I K H.
VI. De Inedia.

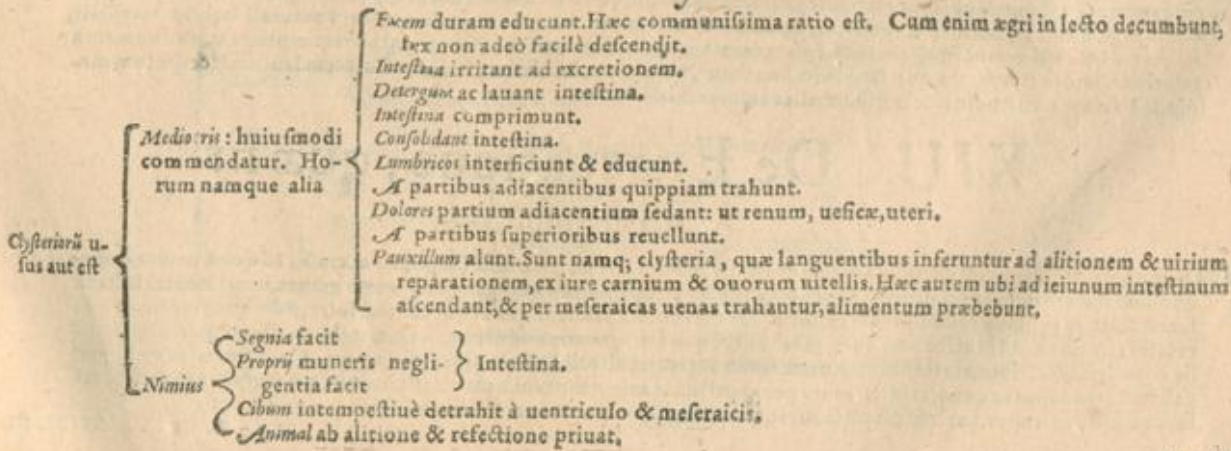
Inedia quoq; corpus tam sanū quam aegrum euacuat. Euacuat uerò nō per se, sed ex accidenti, nullo scilicet accedente alimēto in locū eius, quod fuit euacuatum, Hæc autē adhibetur aut

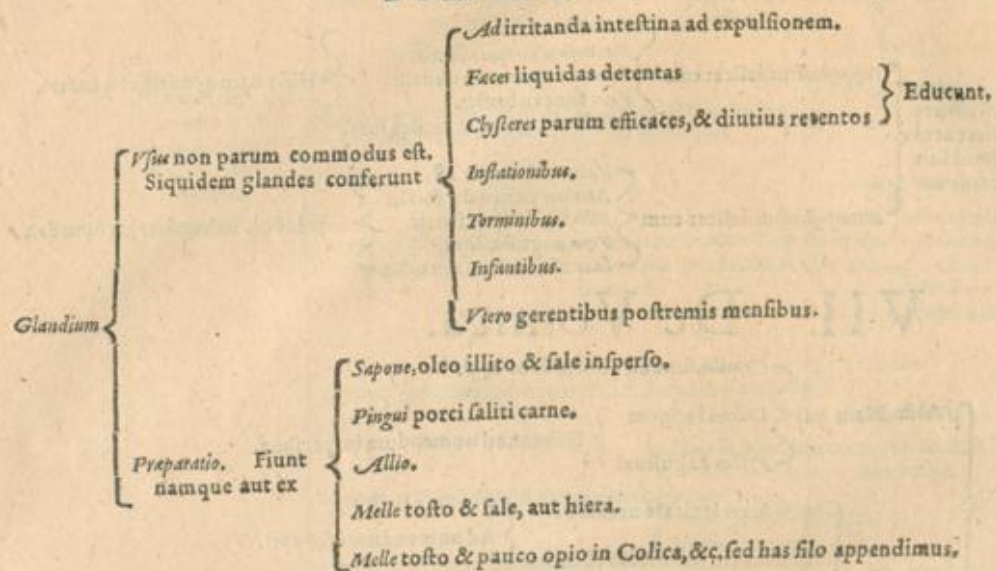

VII. De Vomitu.

VIII. De Clysteribus.

X. De Euacuatione, quæ fit per urinam.

Per urinam sanguinis excrementum serosum euacuatur, tum arte, tum natura: in sanitate quidem bibitis respondere debet, potus quantitas, atque serosæ parti & aquosæ, quæ in cibis continentur: colorem quoque ac substantiam debitam seruare. Malè uerò affecto corpore natura excrementa euacuat per urinam, quod opus Medicus quoque imitatur: sed post magnas euacuationes, ne fortè angustos urinæ meatus humores crassi & multi obstruant. Euacuatur autem iure ea excrementa per urinam, quæ continentur in uenis, & iecoris parte gibba: nam quæ in sima continentur, per uentrem potius purgantur, cui usui accommodata sunt medicamenta, quæ sanguinem in serum conuertunt, quod fiet parte altera crassiore reddita, & ueluti in caseum uersa, à qua serosa pars, ut in caseo separatur. Hanc autem partem renes, ut amicam & familiarem ad se trahunt: talia sunt apij radix, & petroselinij, & asparagi, & foeniculi, & similia calidæ & siccæ naturæ, quæ propriè uretica appellantur. Ceterùm circa urinæ prouocationem id quoque cauendum, ne, si phlegmone, aut ulceratio circa renes aut uesicam fuerit, urinam moueamus: quod tum longissimè à patiente particula auellere, nequaquam trahere ad eam conueniat.

XI. De Euacuatione, quæ fit per hæmorrhoides.

Per hæmorrhoides natura plerumq; magnam atræ bilis copiam educit, & corpus à plurimis morbis liberat, ut mania, melancholia, uaricibus, cancro, elephantia, & renum morbis, apertis uenis ani. Non solùm autem ea uis est hæmorrhoidi profluentium, ut à morbis liberent, imò à multis etiam nos præseruent: ut testatur Hippocrates, qui in Epid. sic scriptum reliquit: Hæmorrhoides habentes, neq; laterum dolore, neq; pulmonis inflammatione, neq; depercenti ulcere, neq; furunculis, neq; terminthis, pariter neq; lepra, neq; uiriliginibus corripuntur. Quoniam tamen sæpe is fluxus modum excedere solet, & in malum corporis habitum & hydropem, ob iecoris imbecillitatem deducere, modum in ipso seruare decet, ac perinde Aetius consulit eas curare, & si antiquæ sint, & deinde probè hominem seruari, hoc est decenti uictu. Galenus tamen planè noluit ex Hipp. sententia unam esse seruandam, qua corpus purgetur, ne in prædictos morbos, à quibus liberant, incidant patientes. atq; Hipp. dixisse refert hæmorrhoides sananti antiquas, si una non remanserit, periculum est aquam intercutem, aut tabem aduenire. Item Hipp. 6. Aphor. 12. ait: Quamplurimi intempèstiuè sanati, mox morbis prædictis correpti sunt, & fuerunt sanè perniciosi. Verùm de his plura uide in lib. 2.

XII. De Euacuatione, quæ fit per sputum.

Per sputum quoq; fit euacuatio: cuius tum potissimùm usus est, cum thorax & alia instrumenta respirationi inferuentia expurgantur. Quapropter ubi sputum fuerit exquisitè simile illi, quod secundum naturam est, integram sanitatem instrumentorum, quibus spiratio ipsa perficitur, significat. Si uerò aliqua ratione impediatur, atq; à naturali habitu recesserit, tantùm ea læsa esse demonstrat, quantum ipsam formam naturalem amisserit. Ceterùm thoracem purgant, medicamenta calore & humore temperata, quæ lingendo sumuntur, quæ etiam facultatem habent thoracem leniendi, & sputum medio cre efficiunt crassitudine & tenuitate, aliàs enim retinebitur, &c.

XIII. De Euacuatione, quæ fit per uterum.

Purgamus quoq; per uterum, & demimus totius corporis redundantiam feculentæ sanguinis ac crassi. Id quod natura ordine quodam statuto in foeminis, quæ 13 annum transgrediuntur, & 50 non attingunt, neq; utero gerunt, neq; infantes lactant, facere solet, & in morbis, indicationis ratione. Quod manus Medicus quandoq; imitari solet, adhibitis medicamentis mensis cientibus, ubi in utero non adsit morbus. Ad quos usus accommodantur, calamentum, asarum, nardi spica, cassia aromatica, &c. tibiæ scarificatio, uenæ sectio interni malleoli, fissus aromaticum, &c. Ceterùm ad uterum purgandum infunduntur quoq; medicamenta per appellatam mitenchritam, ueluti statu incluso, aut sanguine concreto, aut succo aliquo corrupto, aut ubi ulcere laboret, quandoq; etiam mortuum foetum machinamentis ducimus.

XIII. De

XIII. De Venere, in genere.

Qualitate, seu dispositione, seu temperatura corporis. Siquidem temperatura { Calida & humidis } Venus { Conuenis. }
{ Frigidis & siccis } { Non conuenit, }

Cor à grauitate liberat.
Hominem lætificat, qui deinde facilius spirat.
Somnum conciliat.
Furorem } Moderatur.
Melancholiam }
Tristitiam }
Iracundos placat.
Zelotypiam sedat.
Symptomata curat, quæ sequuntur seminis retentionem, & imaginationes foeminarum inter uigilandum & dormiendum.
Plenitudinem aceruari non permittit.
Punitosis morbis confert, & robustis uiribus,
Calorem auget.
Comitibus morbo } Prodest, &c.
Ishadici

Quantitate

Extenuat, Inanit, Exiccat.
Capiti } Nocet.
Ventriculo }
Animales & uiales spiritus dissoluit.
Corpus uniuersum refrigerat.
Cruentates coaceruat.
Neruorum morbos inducit, ut tremorem, paralyfim, &c.
Obtufos reddit homines.
Præterea sterilitatem parit.
Visum hebetat.
Aurium tinnitum facit, & dentium dolorem, & oris foetorem,
Sanguinis mictum, & gonorrhœam generat.
Articulorum dolorem.
Pustulas ulcerosas per corpus.
Morbum Gallicum.

Contubitus

Excessu

Materia, siue seminis. Hoc minuunt
Inedia.
Pauca cibis & potus, & maxime aqua.
Labor tum animi, tum corporis: Inunctio genitalium ex oleo, in quo semen uicis frigat, uel eare, &c.

Immoderata, & uel in

Contubitus. Nam ab immodica seminis retentione
Corruptur semen.
Membra genitalia contrahunt.
Symptomata uenenorum inducuntur, quod uicium & mortales saepe patiuntur.

Defectu

Materia, siue seminis. Hoc autem augent alimenta, quæ multum sanguinem generant, aut & flatum procreant: ut sunt
Carnes { Agnorum, }
{ Porcum, }
{ Caprarum, }
{ Anatum, &c. }
Pisces { Polypus, }
{ Osirea, }
{ Anguilla, &c. }
Erucas,
Rapa,
Faba,
Cicera, pisa,
Inunctiones calidæ, &c.

Venus quoque plenitudinem uacuat, si moderata & debito tempore fiat. Quare eius differentie sumuntur à

Ætate, Nam { Inuenibus & adolescentibus conuenit moderatus usus ueneris. }
{ Senibus nequaquam conuenit. }

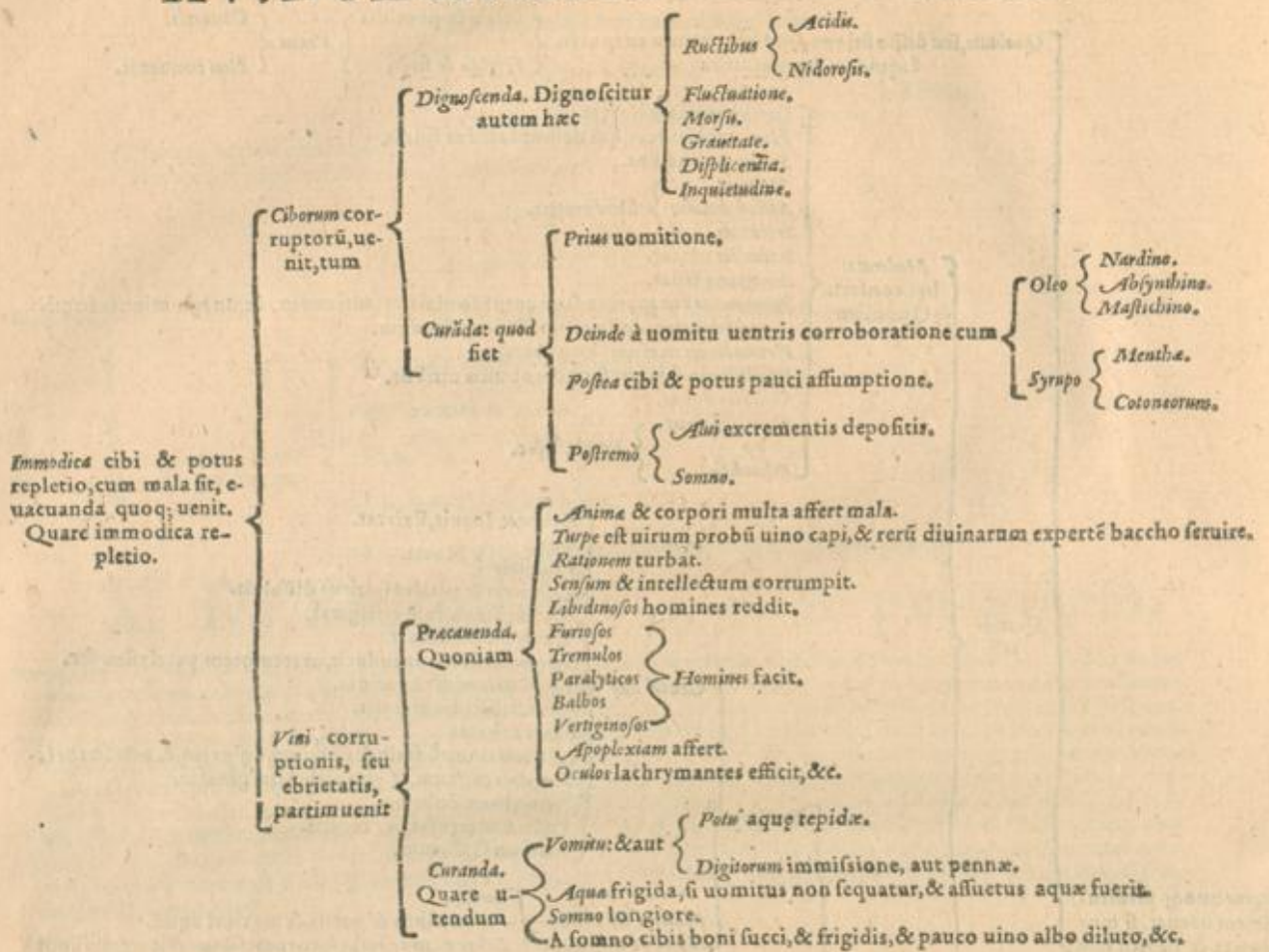
Anni. Siquidem

Tempore

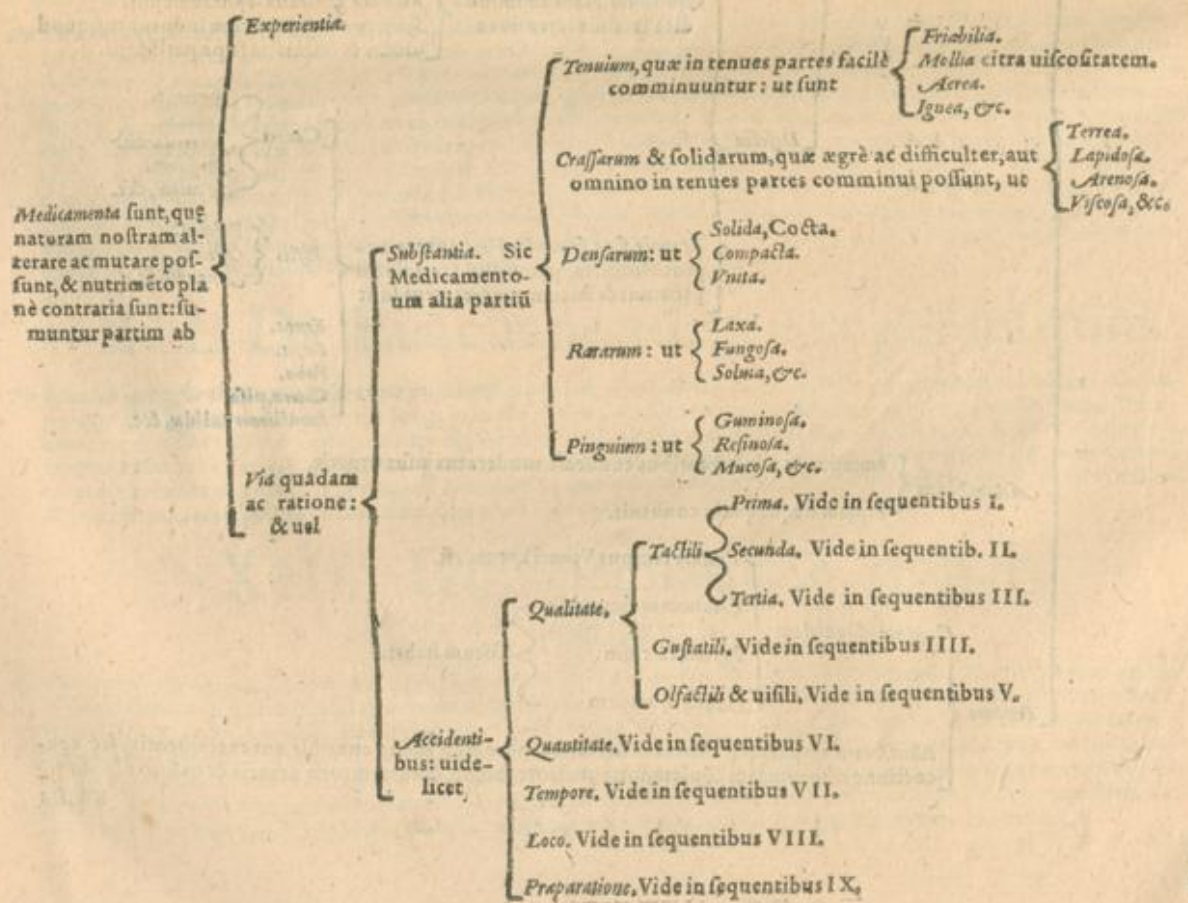
Vernum tempus Veneri aptum est,
Autumnus secundum } Locum habet.
Hyems, tertium }
Aestas, quartum }

Flora. Nam opportunè Venere uti decet, corpore non pleno aut cibis, aut excrementis, sed concoctione ciborum iam cõpleta, interueniente somno, & excrementis uentris & uelicæ depositis.

LIBRI I. PARS III.
XV. De Euacuatione cibi & ebrietatis.

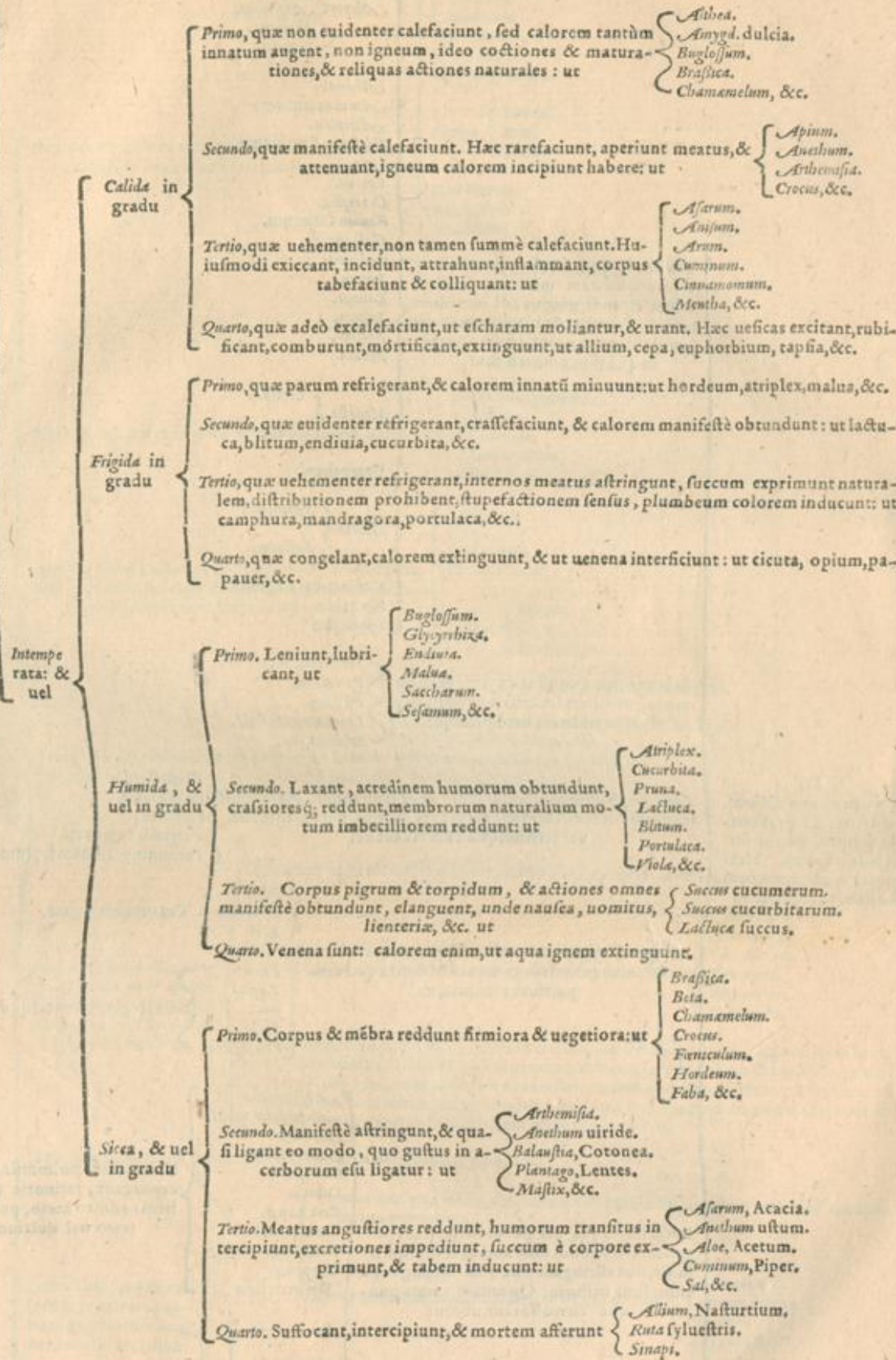

De Medicamentorum differentijs, in genere.

Temperata: quæ neq; calefaciunt, neq; frigefaciunt, neq; humectant, neq; exiccant.

I. Medicamentorum à qualitate tactili prima sumptorum, alia sunt

In horum medicamentorum exploratione, ex Gal. de imp. med. fac. considerandū est

Caprinus.
Gallarum.
Aserinus.
Hircinus.
Taurinus.

Althea.
Ammoniacum.
Atriplex.
Bdellium Scythicum.
Cera.
Cro. us.
Cupressus.
Fenum Græcum.
Galbanum.
Ladanum.
Linum.
Laurus.
Lilium.
Mastix.
Mala.

Emolliendi, quæ facultas provenit ex calore & siccitate modica, videlicet calore secundi gradus, & interdum tertij. Præterea & his illinendi vis (emplasticam uocant) inesse oportet: ex quorum numero sunt.

Medulla { *Ceruis.*
Vitulina.
Oppopanax.
Oleum { *Sycionium.*
Sufianum.
Radic cucum. agrestis.
Pix arida.
Syrax, &c.

Indurandi, quæ constat ex frigore & humore, videlicet secundi uel tertij gradus, humiditate uero primi, ut

Sempernium.
Portulaca.
Psillum.
Lenticula palustris.
Solanum, &c.

II. Medicamentorum differentia à secundis qualitatibus sumpta, uarios sortiuntur effectus. Nam horum medicamentorum alia habent facultatem

Laxandi. Horum tot species sunt, quot tensionum. Nam cum tensio fiat uel exiccatione, uel refrigeratione, uel phlegmone, uel scirrho, quædam laxant uel

Humectando.
Calesciendo.
Emolliendo.
Purgando tumores.
Per coniugationem horum quampiam.

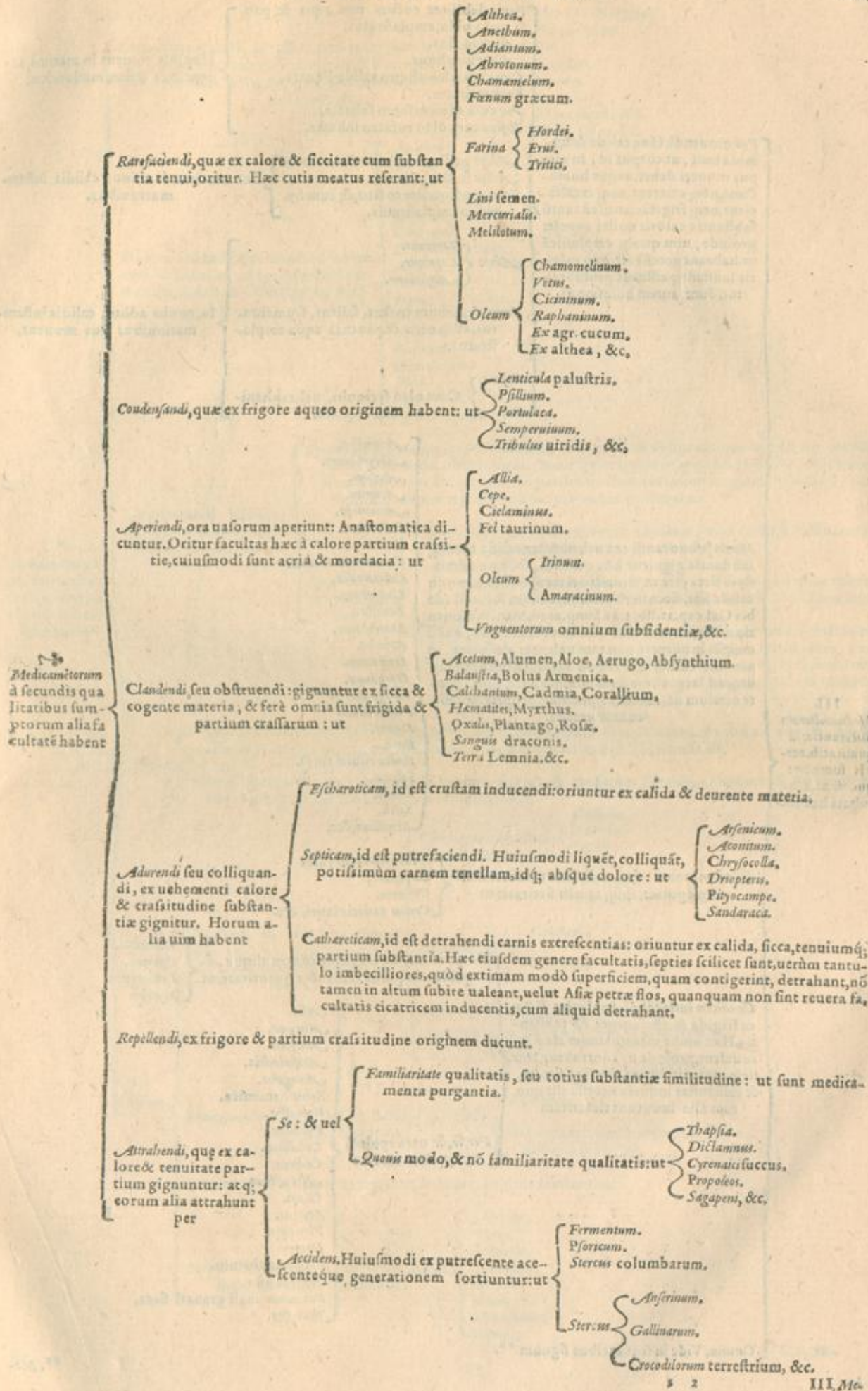
Extergendi: gignitur ex calore & partium crassitudine. Huius generis sunt amara, & dulcia quædam, partium tenuium, ut

Faba
Fordeum
Mel } Tantum extergunt.
Eruum
Lupini
Iris
Scilla
Prisca semen } Extergunt, & meatus simul expurgant.

Poros liberandi, uel poros intrinsecus purgandi. Huiusmodi sunt amara & nitroia omnia, siue astringant siue non. Astringentia enim sunt utiliora. Quoniam partes quoque corroborant, ut sunt

Absinthium
Amygdala amara
Asarum
Abrotanum
Caryophyllus
Cubeba
Cort. capp.
Rad. tamar.
Scolopend.
Scripion
Semen urtica } Hæc meatus pulmonis, iecoris, lienis, expurgant, iecoris quidem per se, lienis addito aceto, pulmonis mellificato uel dulcium aliquo.
Iris
Nitrum
Nitri spuma } Hæc intus & extra purgant, incidunt crassos & lentos humores.
Scilla

Rarescendi. Vide in sequentibus, signum

Panis debiliter coctus cum aqua & paulo oleo, emplastratus.
Adeps suillus.
Adeps uitulinus.
Cera cum oleo aliquo calido liquata.
Farina triticea.
Pix cum oleo rosaceo subacta.
Resina cum oleo rosaceo subacta.

Hæc pus mouent in maximè ardentibus inflammationibus.

Pus mouendi. Hæc calida & humida sunt, ut corpus id, in quo pus moueri debet, neque humedent, neq; exiccant, neq; exaltescant, neq; frigefaciant: sed tantum substantia caloris nostri augeat: proinde, uim quoq; emplastica ut habeant necesse est, quo caloris substantiæ effluxus prohibeatur. Sunt autem huiusmodi,

Adeps gallinaceorum
Adeps suillus.
Panis mediocriter coctus, & cum hydreleo emplastratus.

Pus mouent in minus calidis inflammationibus.

Adeps { *Taurinus.*
Caprinus.
Asinarius.

Panis plurimum coctus, salitus, frumentatus, cum oleo & pauca aqua emplastratus.

In minus adhuc calidis inflammationibus pus mouent,

Resina }
Pix } Cum oleo sycionio, uel raphanino liquata.

Menses prouocandi: ex uehementer calida tenuiq; substantia gignitur hæc qualitas, sed non admodum sicca, ita ut secundi uel tertij quodammodo calida sint, sicca uero primi, uel etiam secundi: de his Gal. cap. 12. lib. 5. de Simp. med. Menses mouentia urinam etiam ciunt, sed inter se differunt, quod menses mouentia non tam ualenter desiccant, ut uretica. Verum uretica ad menses prouocandas, atq; ad lac generandum minimè apta sunt, utpote nimium desiccantia: proinde propriè hæc dicuntur uretica:

- Artemisia.*
- Asynthium.*
- Anisum.*
- Acorum.*
- Armonum.*
- Castorium.*
- Cicuta.*
- Centaurium maius.*
- Calamintha.*
- Gnigulium.*
- Melissa.*
- Marrubium.*
- Myrrha.*
- Origanum.*
- Opopanax.*
- Pulegium.*
- Petroselinum.*
- Ruscus.*
- Ruta.*
- Radix rubiæ tinctoriæ.*
- Sabina.*
- Salvia.*
- Seseli.*
- Serpillum, &c.*

III.
Medicamentorum differentia à qualitatib; tertijs sumptæ: quorū alia facultatē habent

Calculum renum minuendi. Hæc ualenter incidere oportet, absq; tamen siccitate: ut

- Abregna lachryma.*
- Carpesium.*
- Cyperum.*
- Cortex radices lauri, &c.*

Cicatricem inducendi, epulotica dicta: ex frigida & astringente fit substantia. Hæc omne ulcus planum claudere ualent, proinde ut contrahant, constringant, consistant, densent, siccant, & calli instar indurēt necesse est: quorum alia inducunt cicatricem

Per accidens, ut cathæreticorum aliqua, siquidem in parua sumantur quantitate: ut

- Diphtheria.*
- Ostreum.*
- Lithargirus.*
- Myrrha.*

Per se, & uera epulotica appellantur: ut

- Aloe.*
- Alumen.*
- Anylum.*
- Aristolochia.*
- Anagallis.*
- Bolus Armenica.*
- Balanstia.*
- Bdellium.*
- Corallium.*
- Cadmia.*
- As ustum.*
- Glans.*
- Myrtus.*
- Plantago.*
- Pumex.*
- Plumbum elotum.*
- Papyrus usta.*
- Putamina mali granati sicca.*
- Thym, &c.*

*Carnem. Vide in sequentibus signum *.*

44. 161.

Carnem generandi, id est cavitates implendi. Gignitur hæc facultas ex materia detergente, & siccante in primo recessu à medio. Hæc citra morsum mediocriter abstergere debent: ut

- Abiegna lacryma.
- Fuligo thuris.
- Iris.
- Lentiscus.
- Myrrha.
- Pis arida.
- Resina terebinth.
- Styrax, Thus, &c.

Dolorem sedandi, quæ anodina uocantur. Nascitur ex calore & essentia tenuitate, uidelicet calore primi ordinis: ut

- Anethum.
- Asymbium
- Atriplex.
- Chamaemelum.
- Castorium.
- Cuminum.
- Fennum graecum.
- Linum.
- Labypticum.
- Lupus salictarius.
- Milium.
- Opopanax.
- Panicum.
- Peucedanum.
- Ruta.
- Symbrium.
- Vicellum oui, &c.

Quantitate sic paucior, quam conuenit. Hic quidem uictus ratione augebitur, maximè calida & humida, boniq; succi. Nam quæcunque plus quam expediat, calefaciunt, quæq; deficiant aut refrigerant, partim qualitatem ipsius sanguinis uiciantia, partim ipsum minorem reddentia, lac prouenire prohibent.

Lac generandi. Hic sanguinem contemplari oportet, num scilicet in

Qualitate deterior, atque uel

- Biliosior. Hic primò purgationem desiderat, mox uictura calefacientem & humectantem, ut diximus.
- Pituitosior. Hic requirit uel
 - Medicamenta sola, quæ primo uel secundo ordine calefaciant, non tamen deliccant. Huiusmodi debiliora sunt.
 - Medicamenta & nutrimenta simul, quæ modicè calida esse debent, & minimè crassa, ut Eruca, Fœniculum, Anethum, maximè cū adhuc uirentia humidaq; sunt, Smirnum, Apium, Sion, Polium, omnia quidem uirentia, Hæc potentiora sunt.

Tussim *Prouocandi*, Naturam habent extenuandi acrem & mordacem. Nam quicquid mordax ac acre est, ad tussim impetum prouocat. Proinde calida, tenuiumq; partium ut sint, necesse est.

Sedandi, Naturam habent incrassandi. Proinde frigida, & crassarum partium ut sint, necesse est, Frigore enim cogit, & substantiæ suæ crassitudine incrassat.

- Cibi bene nutriendi, flatuosi, totisq; substantijs familiares: ut
 - Cicera.
 - Conser.
 - Bulbi.
 - Faba.
 - Polypedes.
 - Terebinthini fructus.

Generandi, quæ facultas ex tota familiari, & mediocriter calida substantia nascitur. Horum alia sunt

- Medicamenta: ut
 - Scincus.
 - Satyrum.

- Cibi & medicamenta simul, quæ calida, simulque flatuosa sunt, ut
 - Eruca.
 - Fraxini semen.
 - Lini semen.

Semen

Extinguendi: ex frigida, sicca, totaq; substantia adueria gignitur: ut

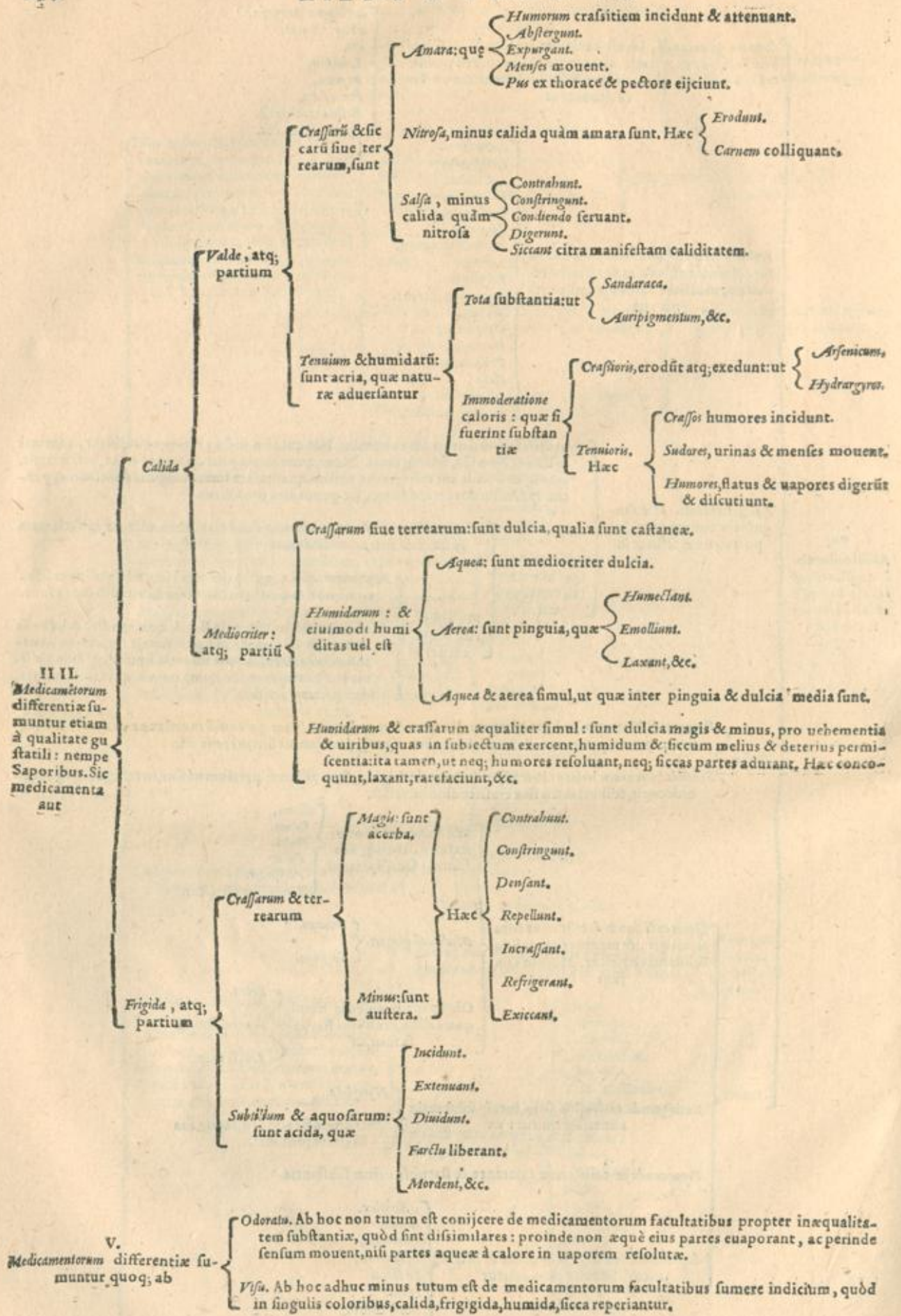
- Nymphaea.
- Ruta, etiam si calida sit, tamen sua siccitate prohibet.

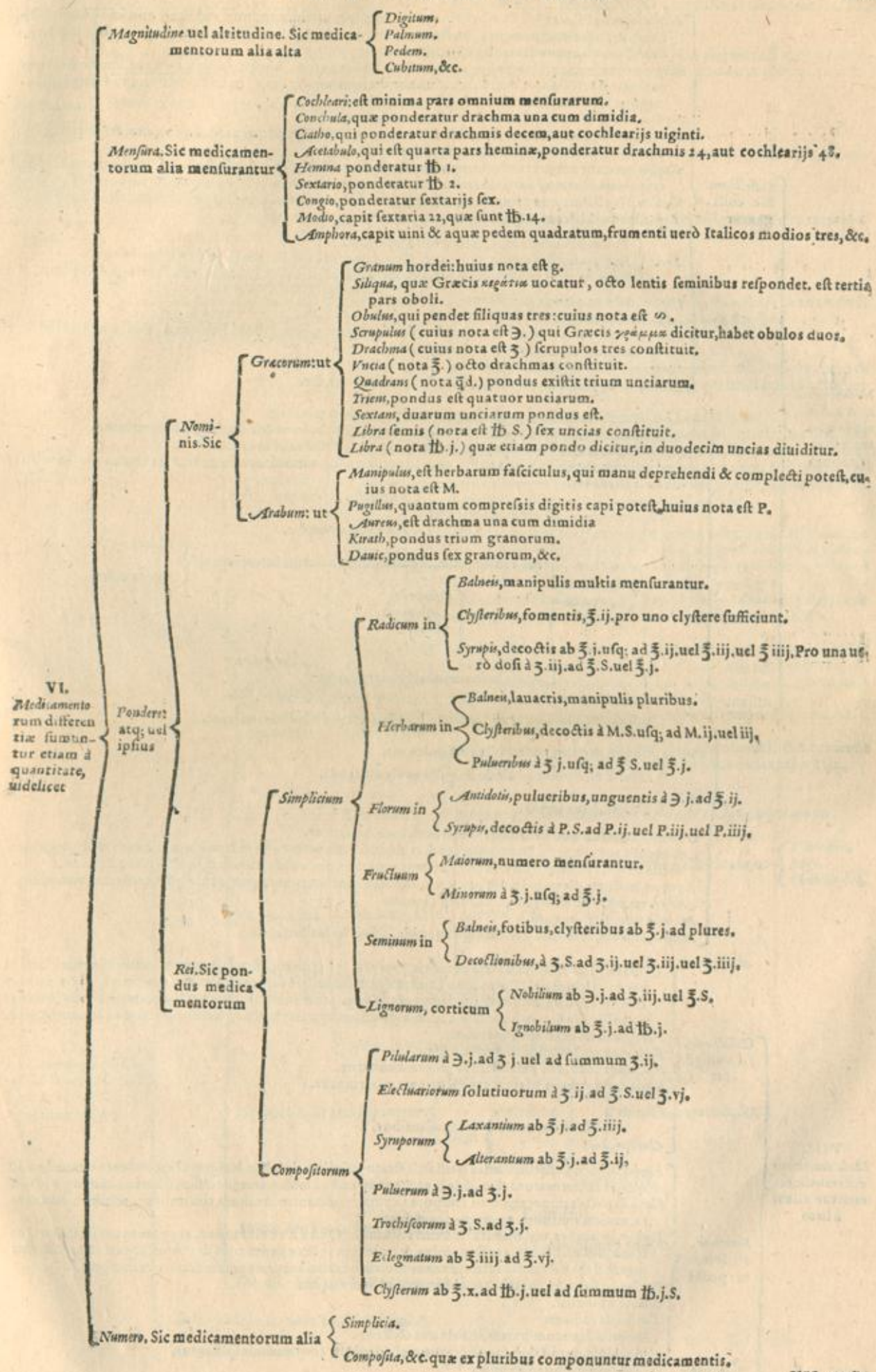
Prouocandi: ex calida non exiccante, & flatuosa oritur substantia,

Suppressendi: ex frigida cogente & incrassante substantia prouenit: ut

- Atriplex.
- Blitum.
- Cucurbita.
- Cucumeret.
- Lactuca.
- Mora.
- Melopeponet.
- Peponet.

** Medicamentorum à qualitatibus terijs sumptorū, alia habent facultatem

Herba serena ac sicca cœli constitutione, atq; tempore meridiano, non nubibus, non imbribus infestæ, cum primùm floribus ornantur, &c. exceptis ijs, quæ tum in medicinæ usu, tum in cibus, tum etiam in obsoniorum condimentis quotidie uirentes usurpantur.
Flores eo tempore, quo magis suo in uigore consistunt, ac tempore meridiano, rore absumpto, nõ autem cum iam flaccescentes decidui euanescent: exceptis capparum, & rosarũ floribus, qui decerpenti antequam planè explicati fuerint.
Fructus probè maturi, nisi data opera immaturi expectantur.
Semina, priusquam desuuant, & ubi siccati coeperint herbæ. Fructuum uerò semina, cum fructus, à quibus eximuntur, suam maturitatem planè senserint.
Radices uere, aut æstatis initio, nempe ante florũ & caulium & seminũ p̄ductionẽ, & post primorũ foliorũ eruptionẽ. Hortensium uerò radices, & plerarumq; alimentosarũ quouis anni tempore legi possunt.
Cornices à fructibus, quo tempore maximè maturi sunt: à radicibus uerò & arboribus, uero tempore.
Ligna, cum arbores in uigore sunt.
Succi { *Radicum in uere, cum primùm folia emergunt.*
Foliorum seu herbarum, antequam stirpes flores edant, & earum caules lignosi fiant.
Fructuum, cum ipsi ultimam maturitatem senserint, exceptis omphacio, acacia, & similibus.
Gummi, cum ex plantis distillant.
Animalia, cum uiua & sana sunt.
Partes animalium, eo tempore, quo ipsa animalia integra, sana, & boni habitus, & mediæ ætatis sunt.
Adipes, autumno, ex animalibus florentibus.
Medulle, æstatis exitu, hyemis initio.
Metalla & lapides, de quibus in particulari tractatione, &c.

VII. Medicamentorum differentia sumuntur etiam à tempore

Herba minus quàm radices: proinde quotannis mutandæ ueniunt.
Flores in uniuersum sicci ad annum duntaxat, uel quandiu coloris & odoris gratiam retinent.
Fructus recentes maiori ex parte per annum: siccati uerò diutius asseruantur.
Semina, etsi eorum multa reperiantur, quæ ad annum ultra uires suas asseruentur, ea tamen quotannis renouare satius est.

Radices { *Virides in cæpis, quædam* { *Per menses sex: ut* { *Borraginis.*
Frumentaceorum, &c.
Per annum, quæ singulis annis radicibus intereunt: ut { *Dauci.*
Pastinacæ, &c.
Perpetuæ: ut { *Osmundæ.*
Asparagi.
Feniculi.
Thapsiæ.
Mediæ inter annuas & perpetuas: ut { *Angelicæ.*
Smirni, &c.
Siccæ, tot annis, quot ab inanitate, teredine & tæbe uindictari ualeant.

Duratio. Sic durant

Cortices, quousq; nec situ, nec teredine offendantur.
Succi { *Humidi ad annum. proinde singulis annis mutandi.*
Sicci, ad duos annos.
Gummi diu, modò non in humido putridoq; loco ponantur.
Animalia pauca integra. Sicciora, ut cantharides, nõ difficulter custodiuntur. Humidiora uerò & pinguiora facillè corrumpuntur, putrescunt, & uermes generant, unde absynthium & similia illis adduntur.
Partes animalium plerumq; durant annum, quædam citius corrumpuntur, quare quotannis mutandæ sunt.
Adipes recentes & absq; sale, non ultra annum.
Medulla non ultra annum.
Metalla, lapides, & similia uariè: de quibus uide in particularibus.

VIII. Meda amittorum differentia sumuntur etiam à loco

Herba ex locis cliuosis, uentis expositis & perflatis, frigidisq; & aquis carentibus: in his enim locis uires eorũ longè ualidiores sunt. Contrà quæ in cæpstribus, riguis & opacis, cæterisq; locis à uento siccibus exsiccantur, plerumq; degenerat, & minus uiribus ualeat. Verùm si ex campestribus locis herbæ colligendæ sint, ex siccioribus, & nõ aquosis, exceptis nymphaea, leticula & tribulo, &c. colligantur.
Flores, ex locis maximè opportunis.
Radices, ex eisdem, quibus herbæ, locis.
Fructus, ex loco, ubi perfectiores plantæ habentur.
Semina, ubi eorum plantæ excellentiores reperiantur.

Collectionis. Sic colliguntur

Cortices { *Gummi* } *Ex locis maximè conuenientibus.*

Siccationis. Sic siccantur probè

Herba in loco superiore ædiũ perflatili, strato asseribus dolabro leuigatis. Impendente tempestate ali qua, fenestræ maturè claudendæ sunt. Cauendũ etiã ne felib. pateat accessus, q̄ herbæ cõtingere solent.
Flores in locis temperatis, quo tempore sæpius reuoluantur, ne situm contrahant, adhibita etiam cura, ne sicci natiuum colorem deperdant.
Radices, in umbra, ubi orientales uenti respondet. Quòd si ex eis fuerint, quæ natura crassæ sunt, ut gentianæ, holerij, &c. & aer sit nubilus, & hyems, in sole ac uento tutò siccantur. Quòd cõmodius fieri potest, si frustatim dissectæ ita tenui funiculo traiciantur, ut partes se non contingant.
Fructus, in sole, uel in clybano, ubi in sole id fieri nequit.
Semina, ut herbæ.
Cortices, ut radices.
Animalia & eorum partes, in sole aut clybano.
Succi in sole, aut in clybano seu furno, uel ad ignem coquendo inspissantur.

Repositionis. Vide in sequentibus, sub signo * *

* * Mallica

Herba siccata, decussa pulvere, in sacculis ex corio, uel lineo non compresso: uel ligneis capsulis, ac diligenter claudantur, ne earum uires euanescant.
Flores in ligneis arculis, optimè inclusit: uel in uasis uitreis optimè obturatis.
Radices ijs in locis, ad quæ solares radij non penetrent, neq; fumo pateat aditus, & quæ neq; uliginosa sint, neq; puluerulenta. Sit igitur locus eminens & siccus, ad Septentrionem uergens, uel etiam ad meridionalem plagam, cum scilicet ipsæ non prorsus exiccatae recondentur.
Semina in arculis ligneis, uel uitreis, in loco sicco.
Siccati in capsulis ligneis potius, quàm faccis, ne extraneos humores concipiant.
Recentes, in locis siccis, minimè asperginem redolentibus: aut super paleas expandantur: aut hordeo, uel milio sepeliantur, ut Medica & Aurantia mala.
Cortices, arculis ligneis.
Succi in uasis uitreis, angusti oris, superfuso oleo digiti crassitudine, aut sale insperfo, prius ad ignem paululum feruifaciti, moxq; diligenter defæcati.
Gummi, in loco sicco.
Animalia, in uasis fictilibus, uitreatis, optimè obturatis, in loco sicciore, non calido.
Partes animalium siccatae, in arculis ligneis, loco sicco.
Adipes loco sicco, ad Aquilones spectante, siue figulinis uasculis uitreatis, folijs lauri uel nucum ficcis conuolutæ & obturata. Vel lotæ, atq; liquatæ ad ignem, deinde colatæ, & in uasis fictilibus seruatæ, in loco frigido.
Medulle, eodem modo, quo adipes, &c.

Medicamentorum differentia sumuntur à loco repositionis, seu conseruationis. Sic reponuntur com modè

Repurgatio siue mundificatio. Sic purgantur

Herba à puluere uel luto, ex pluuijs asperfo, manibus excutiendo. Maiores uerò & uulgares herbae à stiptibus sarculisq; durioribus, & partibus lignosis, atq; corruptis.
Flores à pediculis, sarculis, circumhærentibus folijs, unguibus, &c.
Radices primùm à terra, & omnibus sordibus, & si quid computruit, aut corruptum est, cultello abraditur aut amputatur. Quod si terræ nimis tenaciter adhæreat, abluuntur. Porro lignea matrix, quæ omnibus radicibus ferè includitur, ipsis in longum scissis, integra eximitur. Quod si eximi facillè non possit, pistillo radices tunduntur, & pulsantur à summo usq; ad imum.
Fructus à corticibus, seminibus, & parte lignosa, &c.
Semina à suis corticibus (si magna fuerint, ut fabæ, melonũ, &c.) paleis, festucis, pediculis lapillis, &c. mouendo hinc inde & inflando, ut quod leue est, & puluerulentum, in aerem dissipetur. Sunt aut semina manibus prius fricanda, ut quod leuiter hæret & alienum est, tollatur. Lapilli & arena propter grauitatem ipsorum in fundo colliguntur. Semina maiora & rotunda, in tabulam inclinatam & leuiter manu pullam, in uas subiectum, relictis lapillis deuoluuntur, &c.

In fusio, in qua considerata sunt humor, cui infunditur medicantia, quantitas, qualitas, & tempus. Sic infunditur

Radices, fructus, ligna, cortices, succi, & tempore hyberno, primùm contusa & confracta in aqua tepida aut calida per uiginti quatuor horas: aut supra cineres, aut supra fornacem, aut in uase calido, aut ad solem, aut loco calido, &c.
Herba, flores, aut fructus recentes & æstiuo tempore, in humore frigido per duodecim horas.
Medicamenta purgantia, ut Agaricum, Myrobalani, &c. confracta prius, in liquore aliquo, hyeme horis duodecim, æstate sex.

Crasso: ex quorum genere sunt

Dissolutio. Sic dissoluntur

Gummi: ut { Galbanum, Ammoniacum, Opopanax, &c. } In uino, uel aceto, deinde ad ignem ponuntur.
Metalla quædam in { Aqua, uel uino uel aceto, prius puluerizata: ut Vitriolum, Misy, Chalcitis, &c. }
 { Scorïa ferri, Flos æris, &c. }
Margarita } In succo limonum.
Coralli }
Opium, in aqua aut succo aliquo, &c.

IX. Medicamentorum differentia sumuntur etiã à præparatione, eaq; facta modo uel

Liquefactio. Sic alia liquantur

{ Ad solem } ut { Pinguedines, Medulla, Oleum concretum, &c. }
 { Moderato }
 { Calore }
 { Maiori: ut } Cera, Pix, Gummi, &c.

Mollitio. Molliora fiunt medicamenta aut

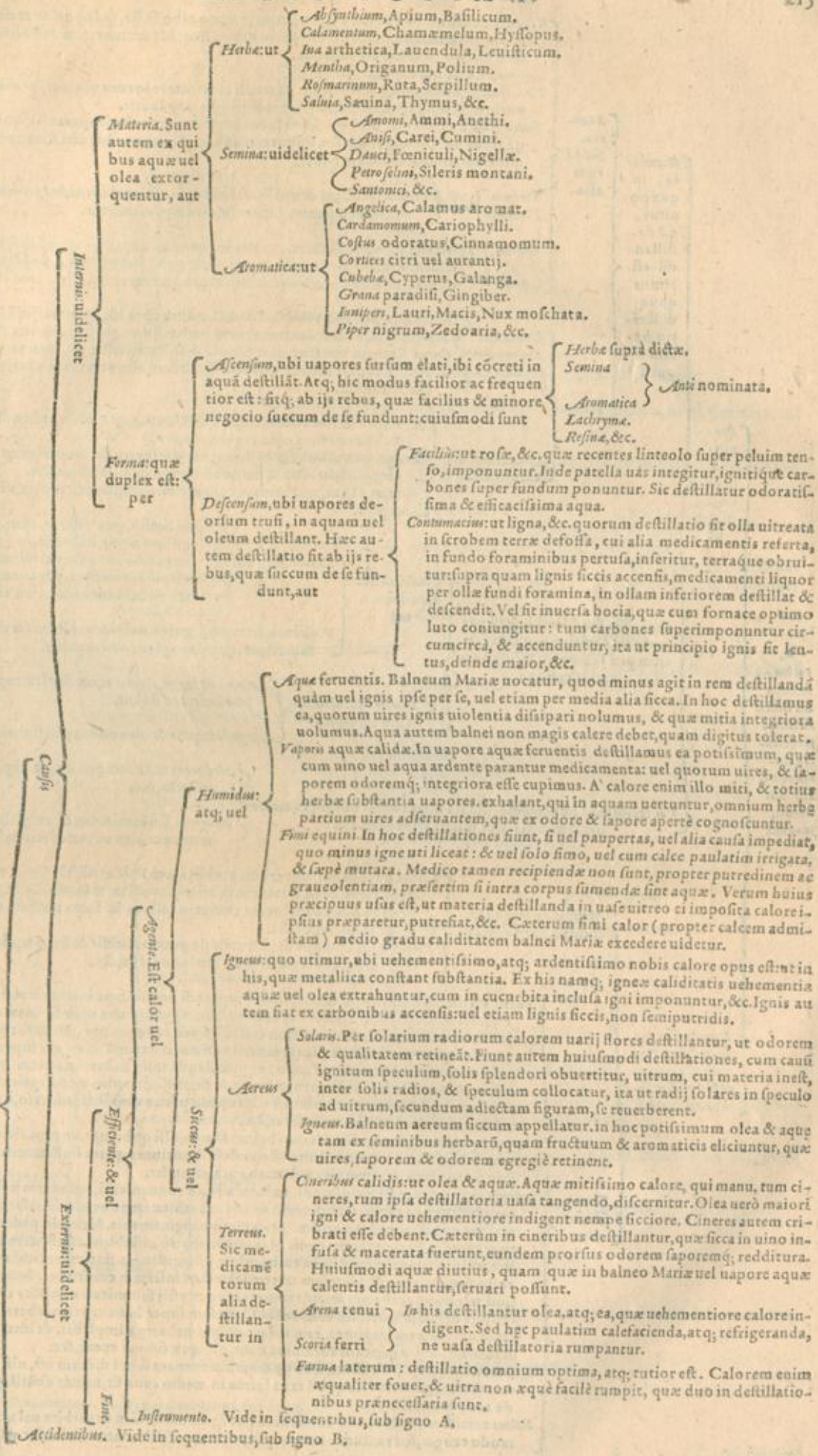
{ Calore leui, Humore aliquo addito.

Duratio. Vide in sequentibus, sub signo ☼

Subtili. Vide in sequentibus, sub signo A.

☼ Meth.

	<i>Duratio.</i> Indurantur medicamenta aut	<i>Frigore.</i> Siccò aliquo addito.
	<i>Calefactio.</i> Calefiunt medicamenta aut	<i>Ignis, Sole, Fimo.</i> <i>Aqua calida.</i> <i>Vapore aquæ calidæ.</i> <i>Lapide</i> <i>Ferro</i> } <i>Calefactio.</i>
	<i>Collio.</i> Coquantur medicamenta ex aqua, uel sero, uel lacte, uel uino, uel aceto, uel quouis liquore: & uel	<i>Multum, diuq; ut</i> { <i>Fructus, Cortices</i> <i>Ligna, Radices</i> <i>Semina</i> } <i>Hæc namque tardius tenescunt, intumescunt, &c.</i> <i>Parum: ut</i> { <i>Herba</i> <i>Flores</i> <i>Recentia omnia.</i> } <i>Hæc enim citius tenescunt.</i> <i>Mediocriter, quæ medio modo se habent.</i>
	<i>Affatio.</i> Affantur medicamenta humida, ut carnes, fructus, radices, &c. aut	<i>Ad ignem.</i> <i>In uero.</i> <i>In clybano, &c.</i>
	<i>Frixa.</i> Friguntur medicamenta in oleo, uel pinguedine aliqua, in sartagine.	
	<i>Vfio.</i> Sic namq; uritur	<i>Sericum in olla supra prunas ardentes tandiu, donec in puluerem redigi queat.</i> <i>Animalia, eodem modo, uel in clybano.</i> <i>Sul & vitrum ad ignem in uase figulino, donec non amplius fridant.</i> <i>Vitriolum, in olle discooperta tandiu, donec siccescat colorq; mutetur.</i> <i>Alumen, donec siccescat.</i> <i>Ossa, cornua, ungues, & corallij eodẽ modo supra prunas, donec fumare desinat, coloremq; mutet.</i> <i>Canceri supra prunas in uase cupreo cooperto.</i> <i>Lapides, qui candescentes in liquore aliquo aliquoties extinguuntur: uel in crucibulis tandiu uruntur, donec in puluerem uertantur.</i> <i>Plumbum & cuprum addito sulphure, in olla uel crucibulo, prius in lamina redacta, &c.</i>
* Medicamentorum differentia, à præparatione crasso modo facta, sumptæ, sunt	<i>Tusio.</i> Sic medicamentorum alia contunduntur	<i>Multum: ut medicamenta crassa, cuiusmodi sunt metalla, &c.</i> <i>Sola, & sine additione aliqua: ut</i> { <i>Aromatica omnia,</i> <i>Radices</i> } <i>Odorata.</i> <i>Herba</i> <i>Mastix</i> <i>Gummi</i> } <i>Terantur tantum.</i>
	<i>Parum: & uel</i>	<i>Vino, aut aqua, aut aceto: ut</i> { <i>Galbanum.</i> <i>Ammoniacum, Opopanacum.</i> <i>Bilellum, Myrrha.</i> <i>Succus glycyrrhizæ, &c.</i>
	<i>Cum alijs: nempe cum</i>	<i>Succo aliquo: ut opium, &c.</i> <i>Aqua rosarum: ut</i> { <i>Moschum.</i> <i>Ambra, &c.</i>
		<i>Oleo amygdal. dulc. uel aqua ardente: ut Camphura.</i>
	<i>Lauatio.</i> Sic lauantur medicamentorum alia prius	<i>Contusa, deinde in aqua tandiu infusa, donec resideant. deinde sensim ablata aqua, alia noua superinfunditur, atque aliquoties lauantur, donec aqua superinfusa limpida ac clara euadat, atq; hoc modo lauantur</i> <i>Liquefacta, & in aqua infusa, baculoq; agitata donec clara aqua euadat: ut</i>
		<i>Calce.</i> <i>Aloe.</i> <i>Metalla, &c.</i> <i>Resina.</i> <i>Olea.</i> <i>Pinguedines, &c.</i>
	<i>Extractio.</i> Sic extrahuntur	<i>Succi ex herbis & radicibus, prius contusis, deinde expressis, demum colatis succus ad spissitudinem coquitur: ex ficcis uero prius probè coctis, deinde expressis.</i> <i>Mucilagines ex althea, malua, foeno græco, semine lini, &c. cum omphacio probè trita herba, exprimsuntur. Alij tritas igni lento calefaciunt: alij tritas loco frigido, ut cella uinaria, uimineo uasi impositas, in catinum subiectum destillare permittunt: uel postridie succum exprimunt.</i>
	<i>Expressio.</i> Sic exprimuntur herba, radices, decocta, succi, olea	<i>Mambur.</i> <i>Torulari.</i> <i>Panno lineo, &c.</i>
	<i>Colatio.</i> Colantur decocta, succi, infusa, syrapi, iulapia, olea, gummi liquata per	<i>Cribrum.</i> <i>Pannum lineum.</i> <i>Filtrum, &c.</i>
	<i>Clarificatio.</i> Sic clarificantur decocta, infusa, syrapi, iulapia, &c.	<i>Repositione.</i> <i>Colatione.</i> <i>Collione & despumatione,</i> <i>Ouorum albis, prius contusis, deinde mixtis, feruefactis & despumatis.</i>
	<i>Despumatio.</i> Despumantur	<i>Decocta</i> <i>Succi</i> <i>Mel</i> <i>Saccharum cum albis ouorum, prius contusis, deinde simul feruefactis & despumatis, &c.</i>

A.
Subtili modo praeparantur medicamenta per artem chymicam, seu destillationem: quae est humoris per calorem in uapore resoluti, ac frigore rursus inspissati, eliquatio. Huius differentiam sunt

Insto-

A.
**Instru-
 menta**
 ad destil-
 lationē
 necessā-
 ria ua-
 ria sunt.
 Eorum
 namq;
 alia sūt

**Pro-
 pin-
 qua**
 seu
 imme-
 diata:
 ut

Capitellum, seu Alembicū: est uas
 superius, capitis quandam spe-
 ciem præ se ferens. Hoc etiam
 uariat ratione

Vas recipiens: est plerumq; phiala uitrea collo oblongo, cuius
 ori alembici nasus inseritur. Atq; est aut

**Remota, seu me-
 diata, sunt For-
 naces, quarum
 differentiæ su-
 muntur tum à**

**Mate-
 ria.**
 Sic ea-
 rum
 alia

Forma.
 Sic for-
 nax

Qualitatis.
 Sic earum
 alia

Quantitatis.
 Sic earum
 alia uel

Qualitatis.
 Sic
 alembicum
 uel

Quantitatis.
 Sic alembi-
 cum est capite

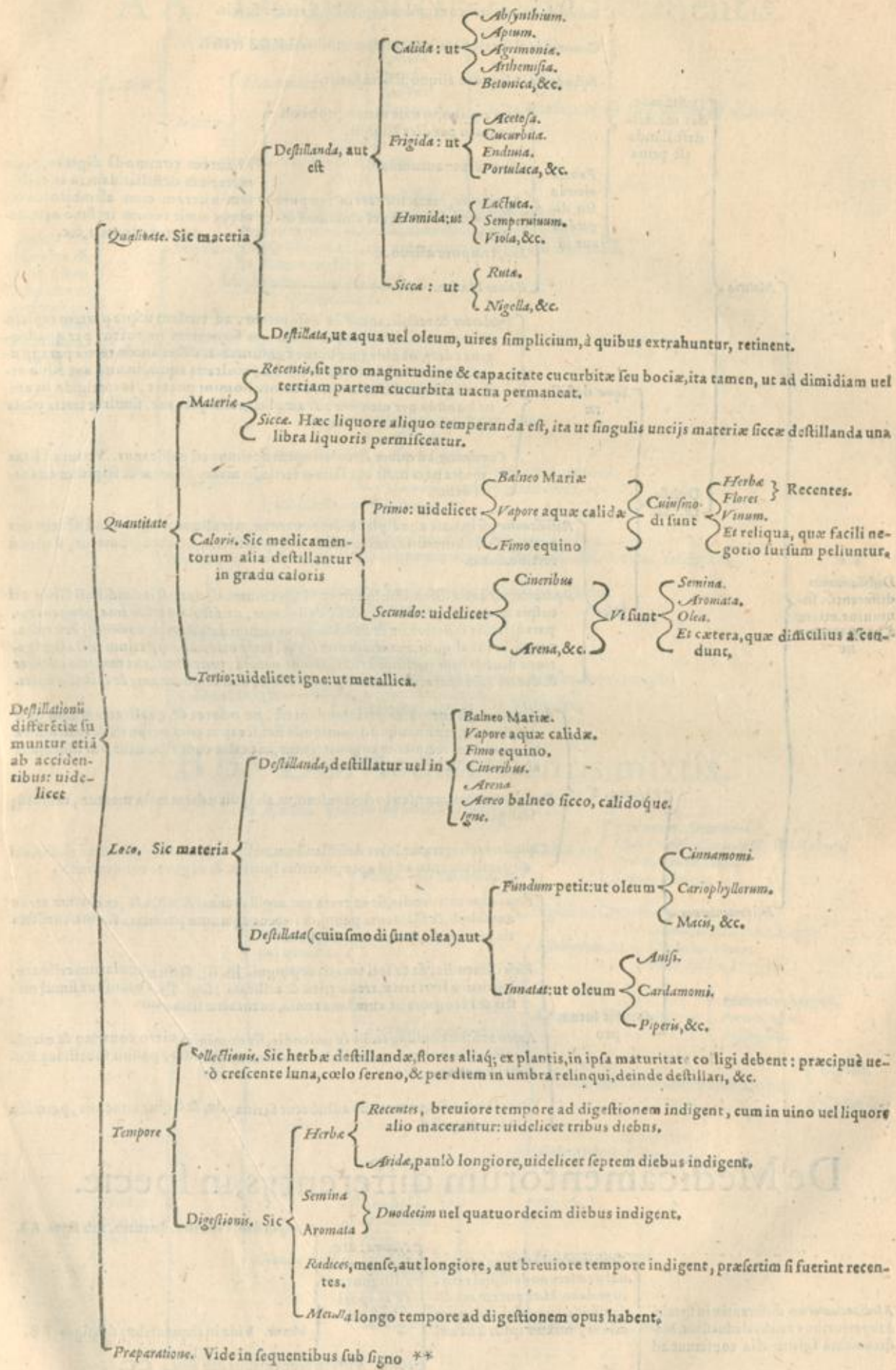
Qualitatis.
 Sic
 alembicum
 uel

Quantitatis.
 Sic alembi-
 cum est capite

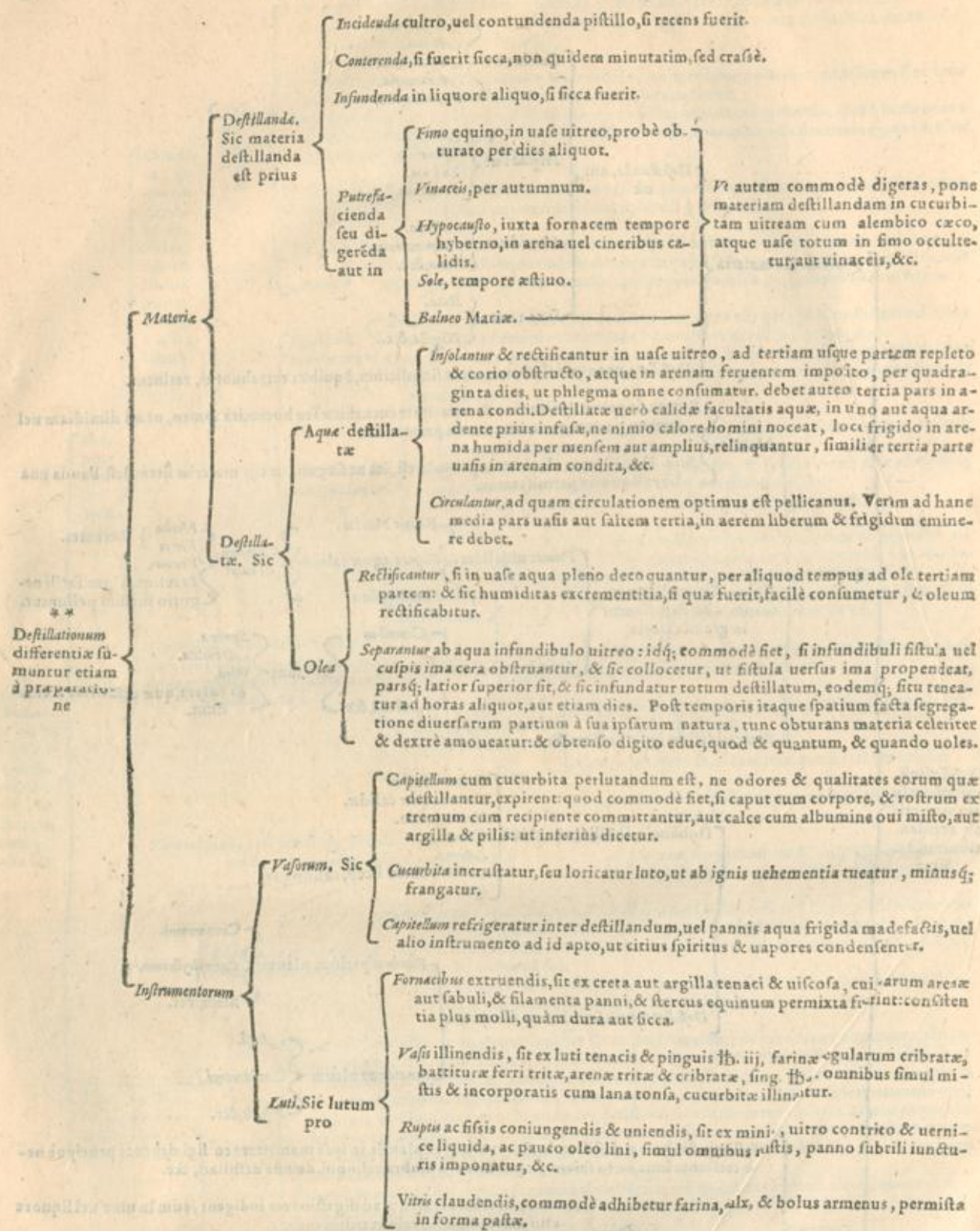
**Materia, ex qua confi-
 ciuntur, sunt autem**

Forma.
 Sic for-
 nax

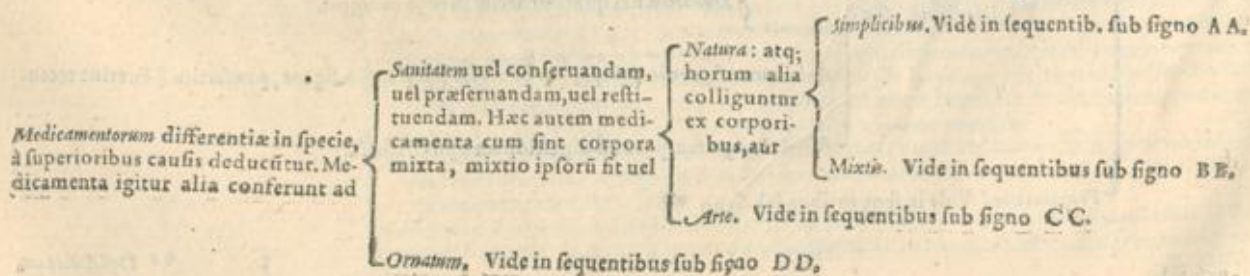
Vitrea, quæ omnium optima est, præsertim ex uitro albo facta, quia purior ac densior.
Aurea, quæ in bonitate secundum locum habet. Atq; his utimur cum defractura timemus, &
 cum melior qualitas est addenda.
Argentæ, quæ aureæ succedit.
Terræ seu figulina, quæ post uitream quartum in bonitate locum obtinet, præsertim si ex luto
 puriore, & diligenter cocto, atq; intus forisq; lutato fuerit.
Ferrea, quæ si ex puro ac optimo ferro fuerit confecta, non est uituperanda, quod nulla praua
 qualitas inde in materiam seu liquores redundet. Et utimur his ubi firmitate opus est. Hæc
 quintum in ordine locum habet.
Stannæ } **Flex** } Propter cerussam & qualitates alias plumbi maleficas, improbandæ. Et sextum
Plumbæ } ordinem reponuntur: licet stannæ præferantur.
Cuprea } Hæc duo incommoda habent, primum, quod aquas reddunt ad rufum colorem de-
Aurea } clinantes, & ustilagine uitiatas: deinde quod semper uis quædam ueniosa in sit
 eis magis quàm cæteris metallis: quapropter meritis postremum locum habent.
Recla, quæ pro illis rebus, ad destillandum apta est, quæ facilius & leuiori calo-
 re, in altum subleuantur: ut sunt herbar, flores, radices, semina, &c.
Curua. Retorta uocatur: quæ idonea destillandis illis est, quæ non possunt altius
 attolli, & quæ uehementiorem ignem requirunt: ut sunt olea, pinguedines, &
 metallica, &c.
Breuis, præsertim collo: in qua destillantur, quæ altius ascendere non ualent:
 cuiusmodi sunt olea & pinguis, &c.
Longa, qua utimur cum liquorem puriorem & synceriorem efficaciorēq;
 requirimus: idonea haldè ad uinum destillandum, &c.
Lata, ac capax, qua utimur, cum materia destillanda multa est.
Angusta.
Cum limbo, quo utimur, cum phlegma ab ali-
 quibus aquis, uel oleis, in Sole, aut alio lo-
 co calido abstrahere uolumus.
Sine limbo, quod præparationi, rectificatiōni
 seu circulationi idoneum est.
Rostratum, per quod guttæ concretæ effluentes destillant in uas
 subiectum, quod recipiens nuncupatur.
Amplio & largo, à quo aquæ & olea copiosiora atque
 præstantiora fluunt.
Angusto: aquas & olea minus præstantiora reddit.
Medioere: uidelicet pro copia uaporum in uasis
 collecta, &c.
Magnum, seu maximum & amplissimū, quo uti-
 mur cum olea ex metallicis destillamus, &c.
Læues, qui optimi sunt crudi, probè tamen Sole arefacti. Quia coctis sunt tra-
 ctabiliores, & ad quamcunq; etiam formā ferro faciliè incidi possunt. Quare
 prius in humidum locum, uelut in cellam, ut ferro tractari melius possint,
 erunt recondendi, &c.
Lutum, quod pingue sit, è focis de panno abrafis & fimo equino simul sub-
 actis. Madefiat autem in aqua multum salita, &c.
Balnei Mariæ, sit spherica. in qua lapides sic aptandi ueniunt, ne iuncturæ conueniant, sed in-
 æquales fiant: sic enim firmior fiet constructio. Quantitatis uerò sit secundum alieni pro-
 portionem, ac densitas seu parietum crassities pro arbitrio tuo. Huic fornaci, uas æneum
 grande superponatur, aqua plenū, ei uerò uasi æneo uascula in arcum superponantur quæ
 plurima possunt, in quorum fundo res destillanda insit. Balneum autem Mariæ commodè
 calefit cum amplo canali è cupro in medium immisso, in cuius imo craticula est, ut cineres
 desluant. Imponitur & operculum, è cupro, cum paruo canali transuerso, qui per fenestram
 aut foramen aliquod fumum efficit, &c.
Vaporis aque calide, fiat similis fornaci balnei Mariæ, nisi quod uas æneum altius, maius q; atq;
 aqua semiplenum tantum sit, ita ut uas destillatorium aquam bullientem nō attingat, sed
 solo uaporifero humore, ab ea eleuato, incalcescat, &c.
Arena, seu cinerum, sit huiusmodi. In loco aliquo conuenienti, quadram uel rotundam for-
 nacem strues, ea capacitate, quæ medioçi cucurbitæ imponendæ satisfaciat: parietes ex la-
 teribus eriges, quos luto optimè preparato conglutinabis. Altitudo pedes duos non nul-
 tum excedet. Parietes intus pedis plus minus spatium distabunt. constructo iam fundo, ostiū
 fiet, ubi cineres eximantur, qui à carbonibus à superstructa statim craticula deciderint. E' di-
 recto summitatis ostij, ferream cratem lateribus insertam constitues. Super hanc ostium a-
 liud, per quod carbones immittantur: ac super ostij summitatem rursus crucem ferream, la-
 teribus & ipsam insertam collocabis. Cæterum super hanc crucem lebetem in summo fer-
 ream uel terream impones, eam uel cineribus uel arena implebis, & luto circumponatur.
 in fornacis apice quatuor foramina fiant, per quæ fumus exeat, &c.
Ignis, eodem modo instruat, quo de cinerum fornace supra dictum est, nisi quod lebetem ca-
 reat ferreo, uel terreo: & quod crux ferrea in medio caua sit, ut uas destillatorium commo-
 dè recipere possit, &c.
Balnei aerei sicci, eodem modo constructur, ut ignis materiā in cucurbita uel uase cõtentā nullo
 modo tangat, sed tantum è longinquo, mediante scilicet aere multū incalifacito, calefaciat.
 B. Destil-

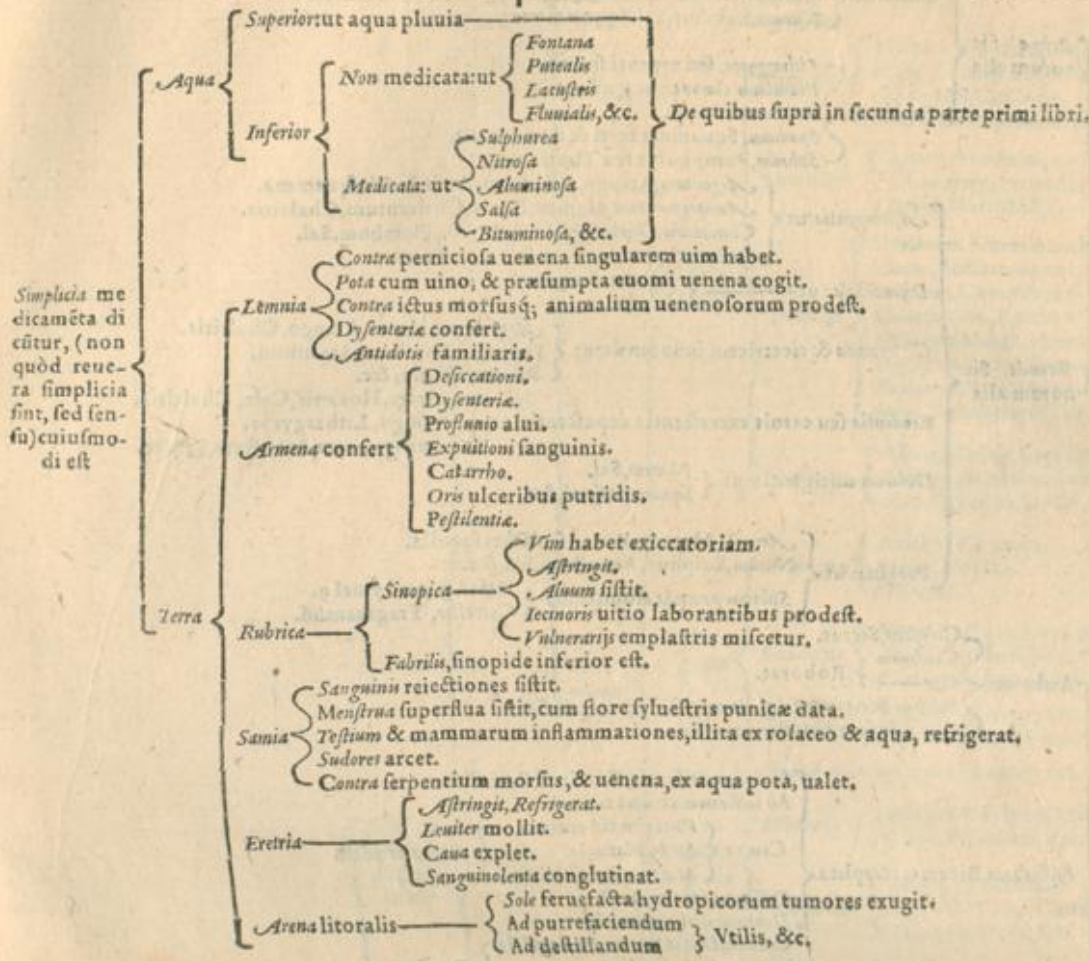
** Destillationum

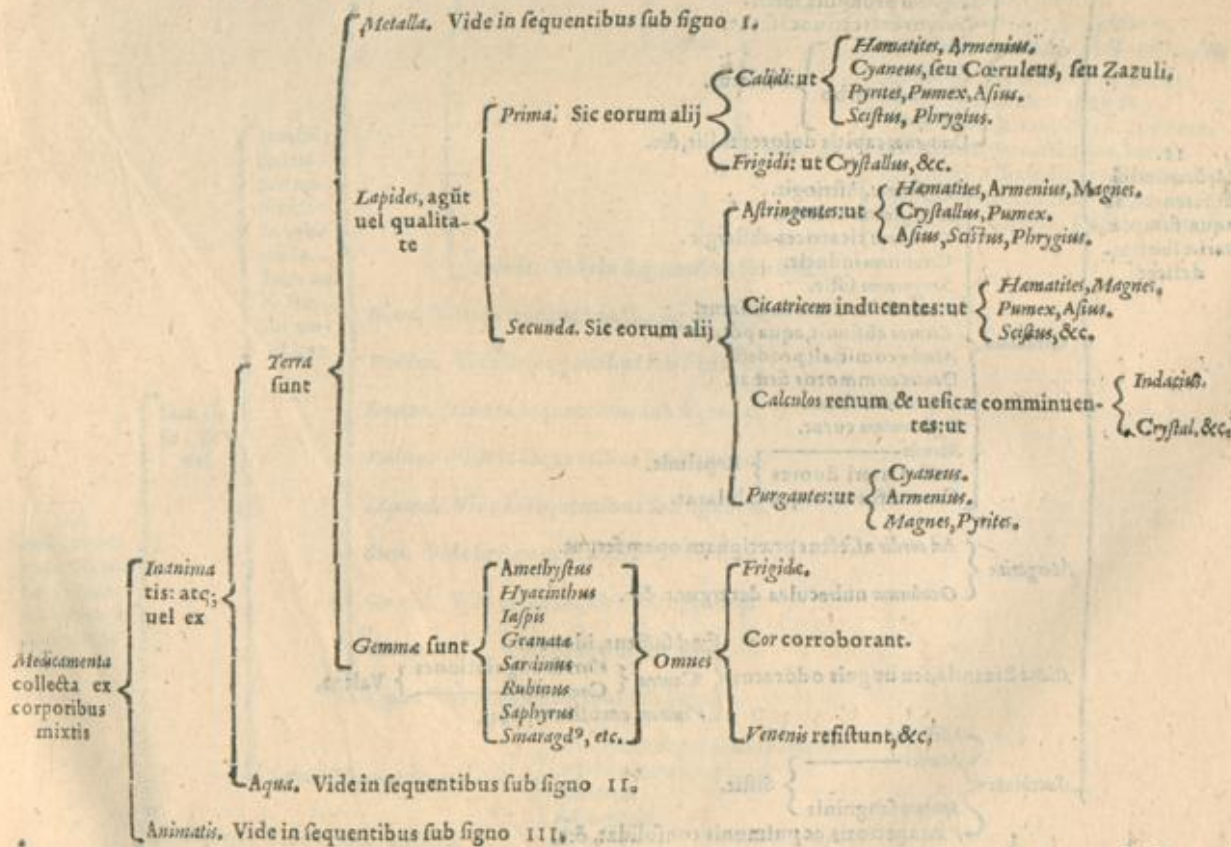
De Medicamentorum differentijs, in specie.

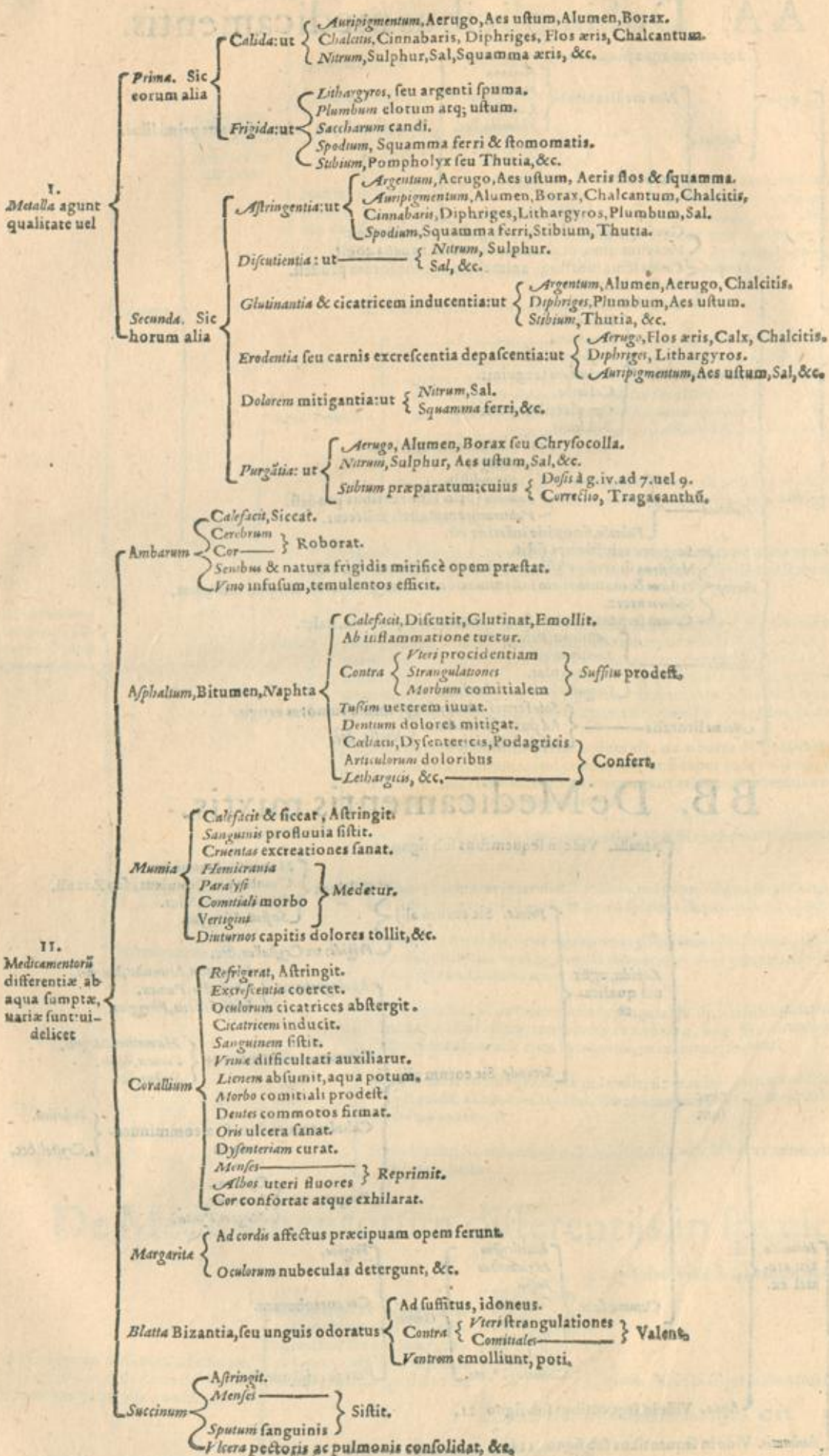

AA. De Simplicibus medicamentis.

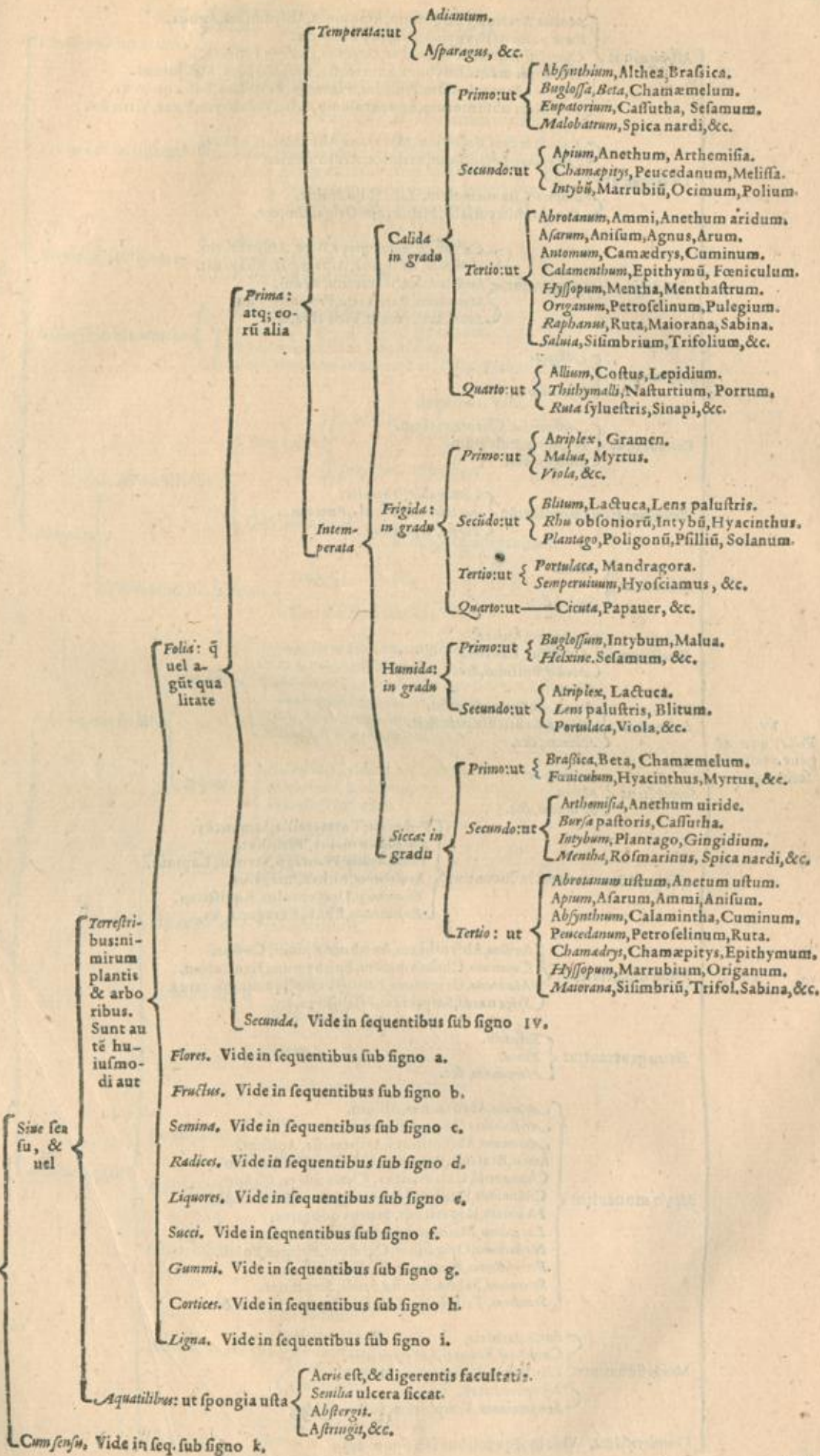

BB. De Medicamentis mixtis.

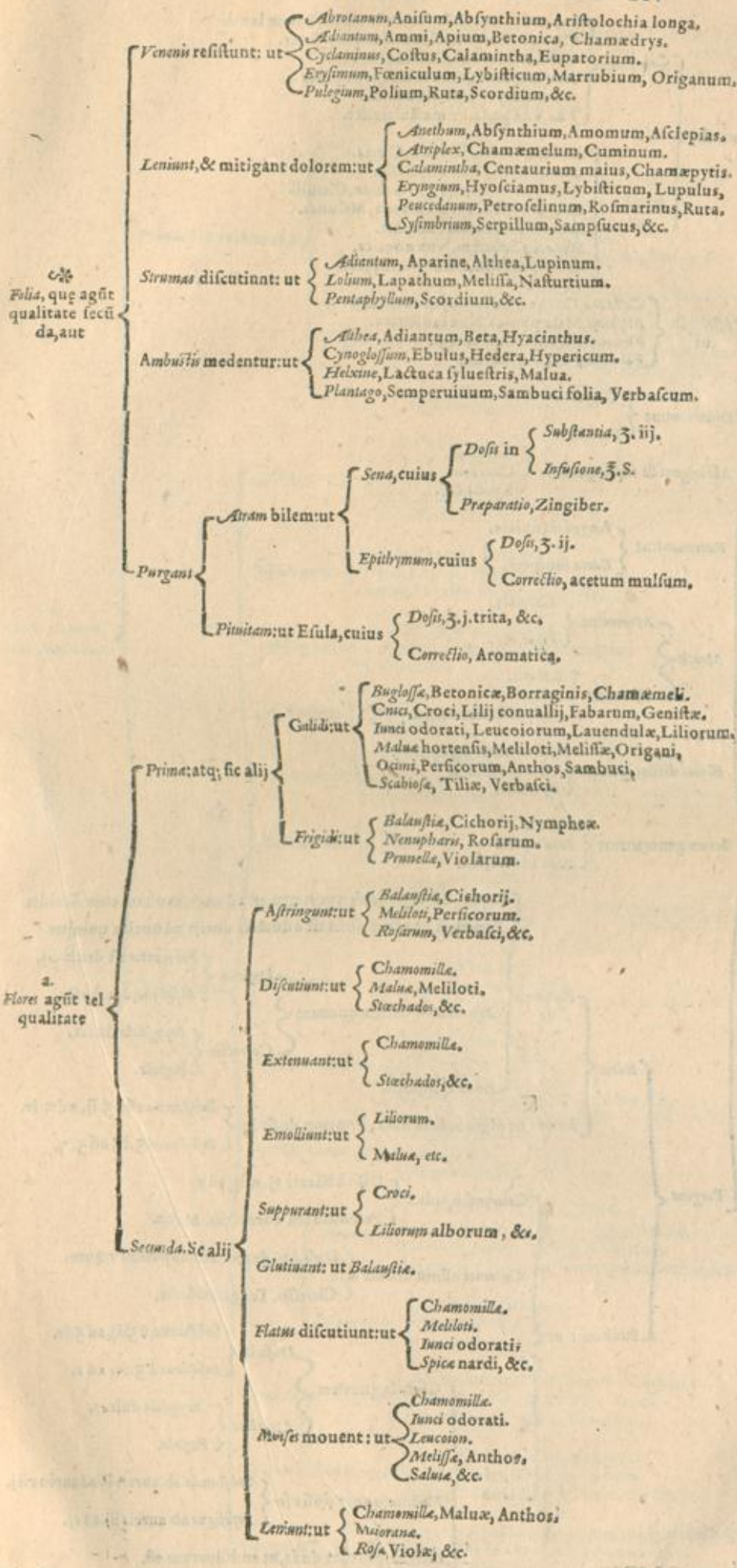

Medicamentorum

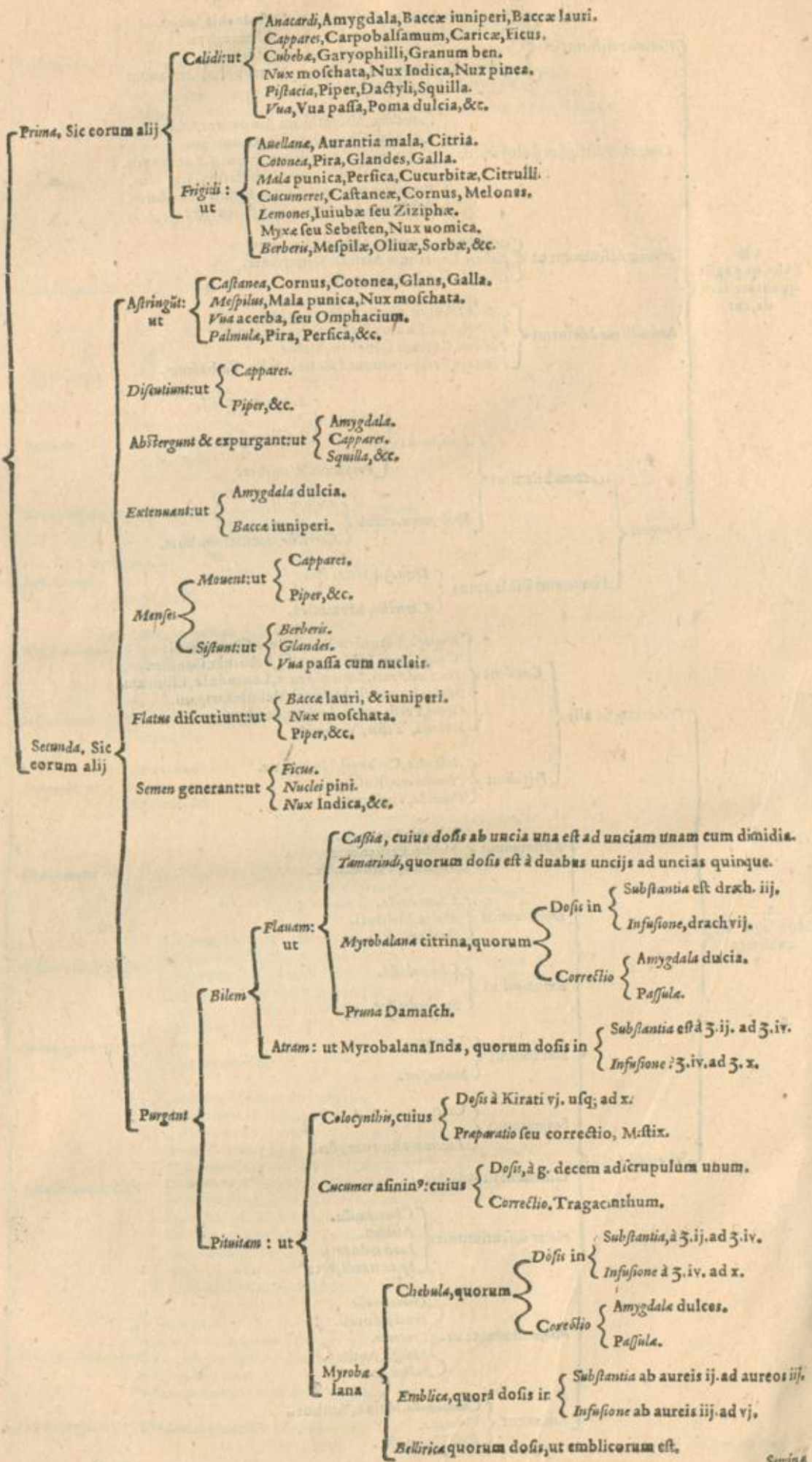

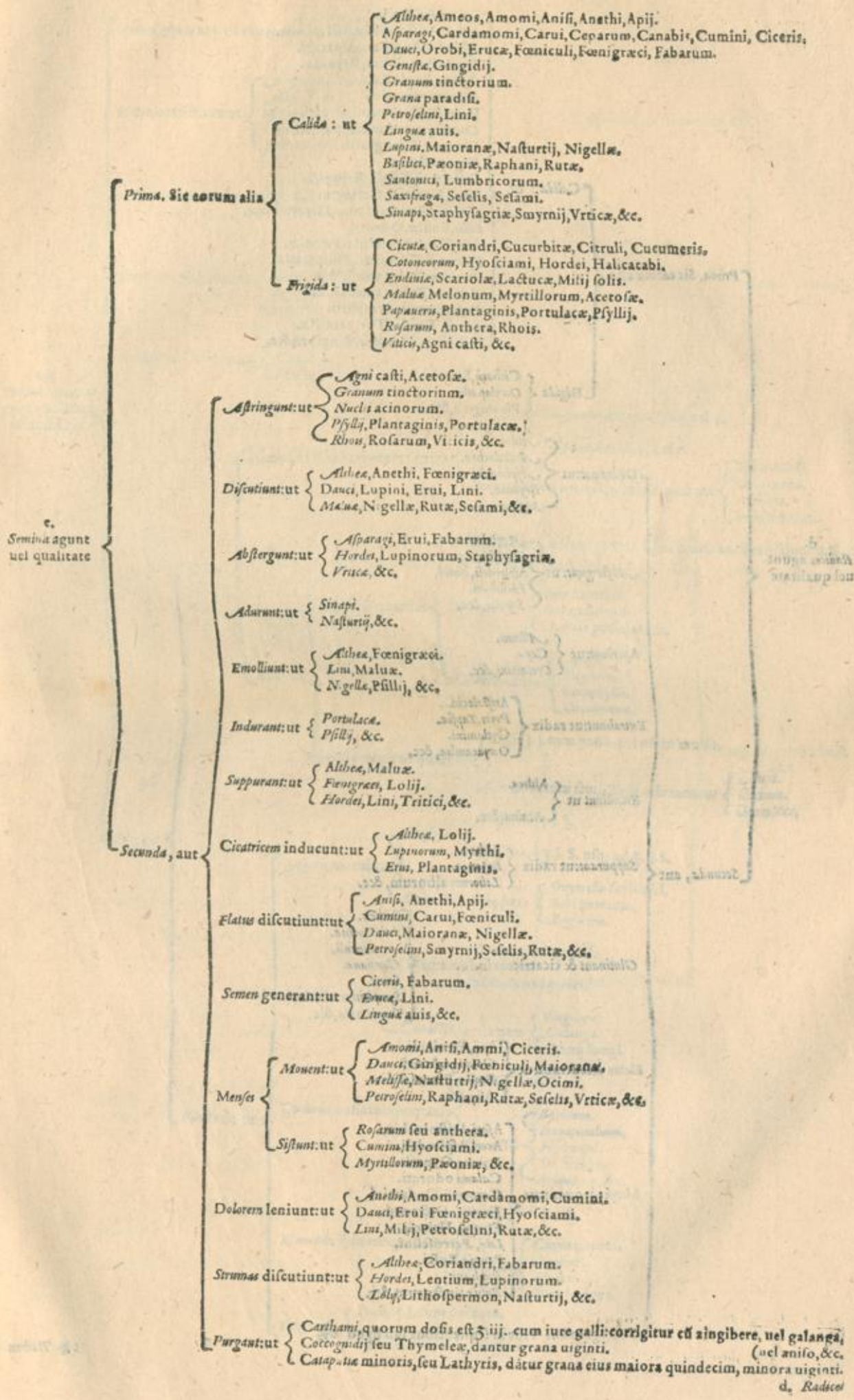
- Astringunt ut* { *Mentha, Acetosa, Polygonum, Amomum, Absynthium, Agnus.
Bursa pastoris, Cyperus, Brassica bis cocta.
Cypripedium, Equisetum, Ebulus, Gramen, Hedera, Helxine.
Hieracium maius, Intybum, Lauri folia, Lysimachium, Melilotum.
Myrtus, Pentaphyllum, Psidium, Plantago, Portulaca, Folia quercus.
Ruta, Rhu obsoniorum, Semperivium, Salix, Verbascum, Vitex, Vitis, &c.*
- Discutiunt ut* { *Ruta, Steechas, Sesamum, Maiorana, Abrotanum, Althea.
Anethum, Adiantum, Atriplex, Aristolochia.
Brassica, Chamæmelum, Lili folia, Malua,
Mentha, Mercurialis, Melilotum, Origanum, &c.*
- Astergunt & expurgant ut* { *Cassia, Chamæpitys, Beta, Absynthium.
Atriplex, Asplenos, Asparagus, Anagallis.
Aristolochia, Abrotanum, Arum.
Marrubium, Parietaria, Propolis, Phu.
Salix, Tichymalli, Vitis alba, &c.*
- Aperiunt ut* { *Allium.
Cyclaminus, &c.*
- Extenuant ut* { *Arthemisia, Chamæmelum,
Hyssopus, Pulegium.
Steechas, &c.*
- Extrahunt atque euocant ut* { *Anagallis, Propolis.
Aristolochia, Genista, Porrea.
Tapsia, Cyclaminus.*
- Adurunt ut* { *Allium.
Sinapi, &c.*
- Emolliunt ut* { *Atriplex, Althea.
Cypripedium, Laurus.
Mentha, Psidium, &c.*
- IV. *Folia, quæ agunt qualitate secunda, aut*
- Indurant ut* { *Portulaca, Semperivium.
Psidium, Lenticula palustris.
Solanum, &c.*
- Suppurant ut* { *Anomum.
Althea.
Smaragdum, &c.*
- Glutinant & cicatricem inducunt ut* { *Verbenata, Tormentilla, Sambucus.
Symphitum maius, Perfoliata.
Pentaphyllum, Plantago, Myrtus, Lupinus,
Aristolochia, Althea, Anagallis,
Chamædry, Dracunculus, Equisetum.
Eupatorium, Ebulus, Fragaria, &c.*
- Flatus discutiunt ut* { *Anisum, Absynthium, Anethum, Apium, Costus.
Cumminum, Chamæmelum, Epithimum, Foeniculum.
Maiorana, Origanum, Petroselinum, Iuncus odoratus.
Spica nardi, Smyrnum, Sefeli, Ruta, &c.*
- Semen generant ut* { *Satyrium.
Eruca,
Horminum, &c.*
- Menses mouent ut* { *Asarum, Abrotanum, Allium.
Aristolochia longa, Adiantum.
Anomum, Absynthium, Artemisia, Anisum,
Ammi, Brassica, Betonica, Costum, Centaurium.
Chamæmelum, Calamyntha, Chamædry, Cassia.
Cyclaminus, Daphnoides, Gingidium, Foeniculum.
Helenium, Hypericum, Iuncus odoratus.
Lapathum, Maiorana, Marrubium, Melissa.
Nasturtium, Origanum, Ocimum, Pulegium, Poleum.
Petroselinum, Peonia, Ruta, Rosmarinus.
Smaragdum, Salvia, Sabina, Sefeli, Serpillum.
Scordum, Trifolium, Thlaspi, Thymus, Vrtica, &c.*
- Menses sistunt ut* { *Bursa pastoris.
Cumminum, Ecagaria, Hypocistis.
Hiosciamus, Lysimachia, Myrtus.
Nympha lutea.
Semperivium, Symphitum, Solanum, &c.*
- Venenis resistunt. Vide in sequentibus sub signo ☞*

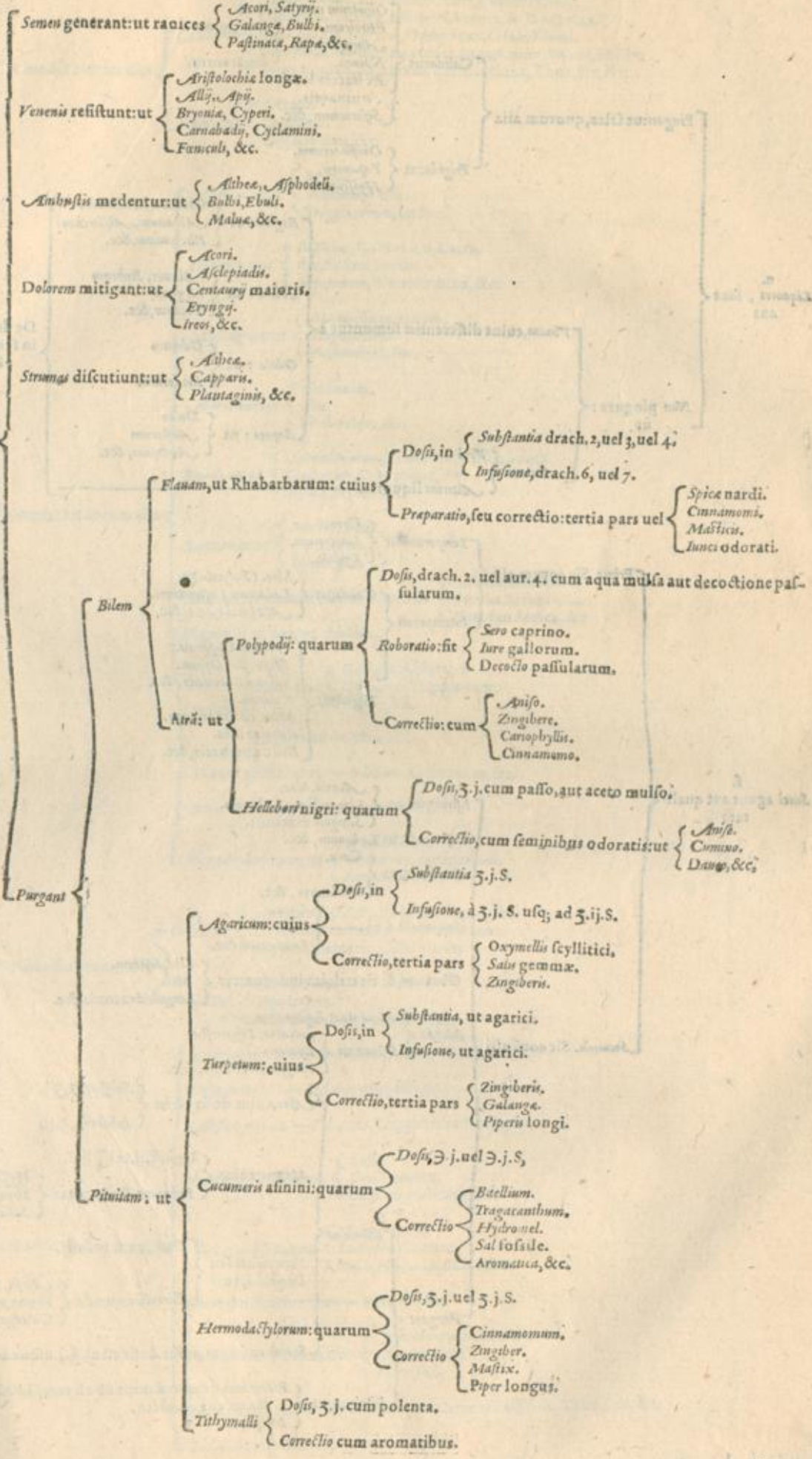
ε 4 b. Præclat

b.
Fructus agunt
vel qualitate

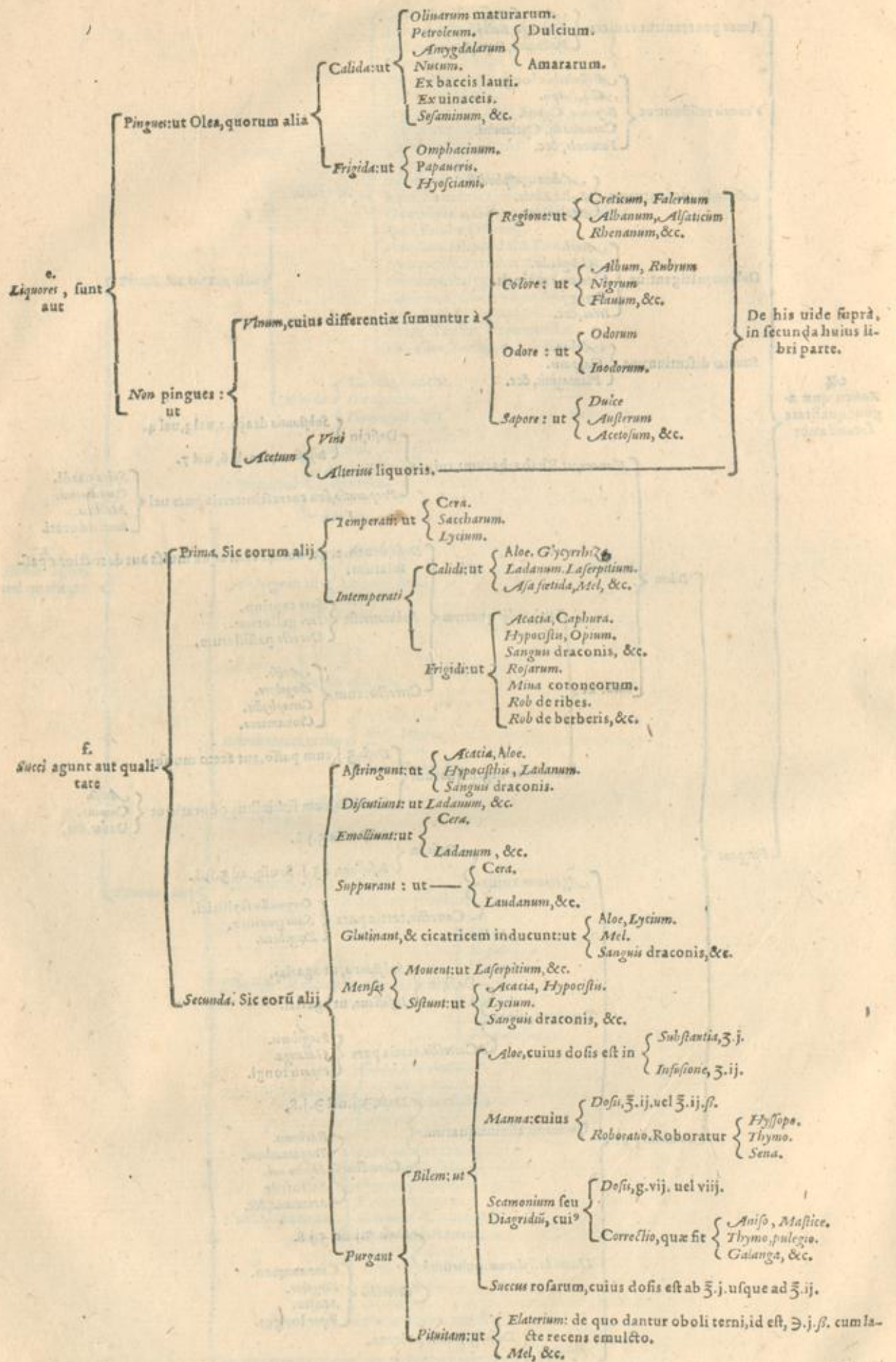

Radices quae agunt qualitate secunda aut

e. Liguari

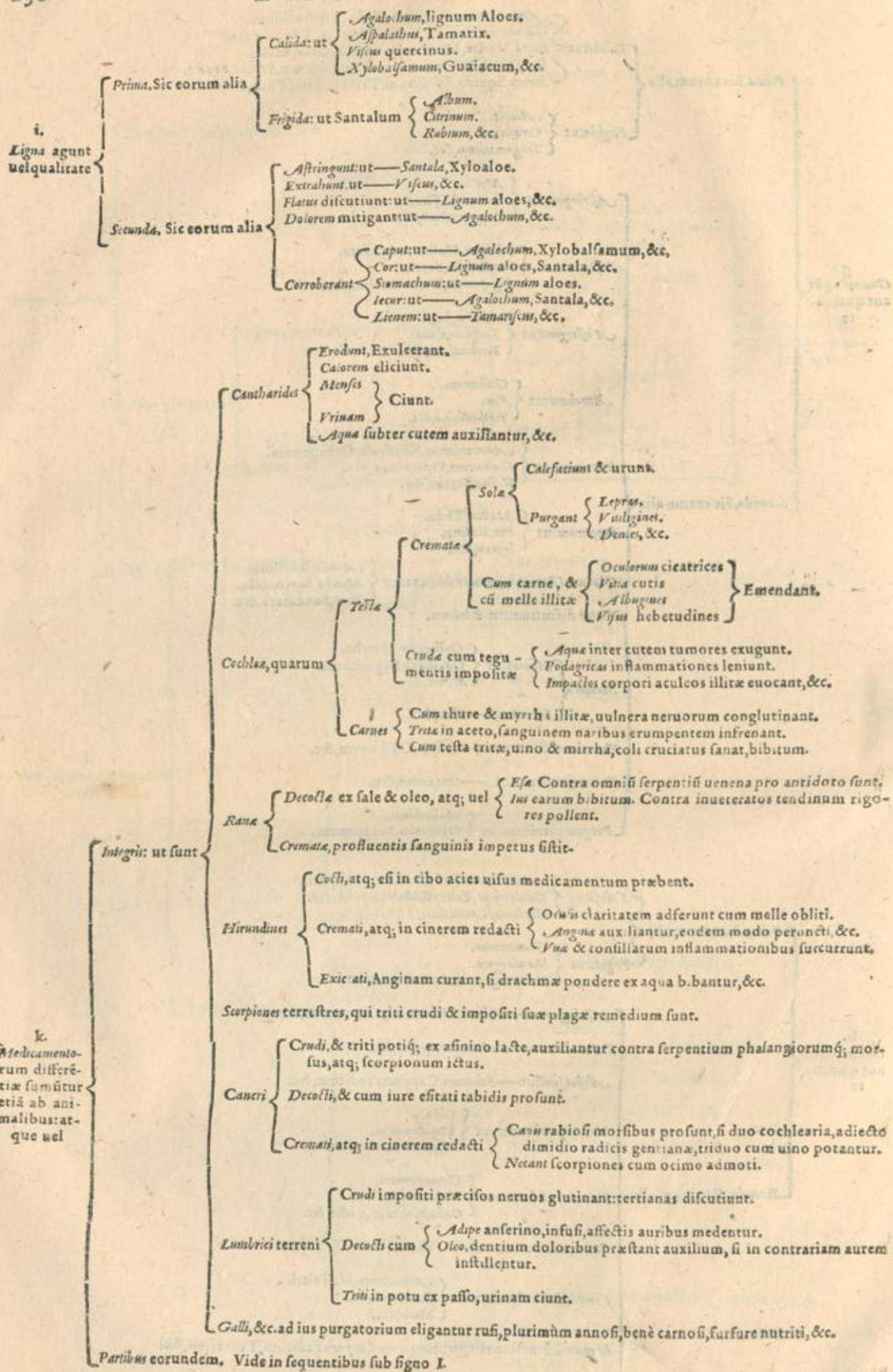
g.
Gemma agūt
aut qualita-
to

- Prima, Sic eorum alia*
- Calida: ut* { *Ammoniacum, Bdellium, Cedri, Euphorbium.*
Galbanum, Hedera, Juniperi, Vernix, & Sandaraca.
Lacca, Mastix, Myrrha, Opopanax, Olea, Elemi.
Colophonia, Resina, Sarcocolla, Sagapenum, Styrax, Staete.
Storax liquida, Succinum, Terebinthina, Thus, Pix, &c.
 - Frigida: ut* { *Acacia.*
Ceraforum.
Tragacanthum, &c.
 - Astringunt: ut* { *Myrrha.*
Succinum, Thus.
Tragacanthum, &c.
 - Discutiunt: ut* { *Bdellium, Galbanum, Lacca.*
Pix, Resina, Styrax.
Sagapenum, Terebinthina, &c.
 - Abstergunt: ut* { *Mastix, Sagapenum.*
Tragacanthum.
Terebinthina, &c.
 - Atrahunt: ut* { *Galbanum.*
Pix.
Terebinthina, &c.
 - Emolliunt: ut* { *Ammoniacum, Bdellium, Colophonia.*
Galbanum, Opopanax, Pix.
Resina, Styrax, &c.
 - Suppurant: ut* { *Mastix, Thus.*
Pix, Resina.
Styrax, &c.
 - Glutinant & cicatricem inducunt: ut* { *Acacia, Bdellium.*
Myrrha, Sarcocolla.
Thus, Sandaraca, &c.
 - Flatus discutiunt: ut* *Bdellium.*
 - Menses* { *Mouent: ut* { *Galbanum, Myrrha.*
Opopanax, Sagapenum.
Styrax, &c.
 - Sistunt: ut* — *Thus, &c.*
 - Venenis resistunt: ut* — *Bdellium, Galbanum, &c.*
 - Dolorem mitigant: ut* — *Opopanax, &c.*
 - Purgant pituitam: ut* { *Euphorbium.*
Opopanax, Sagapenum.
Sarcocolla, &c.

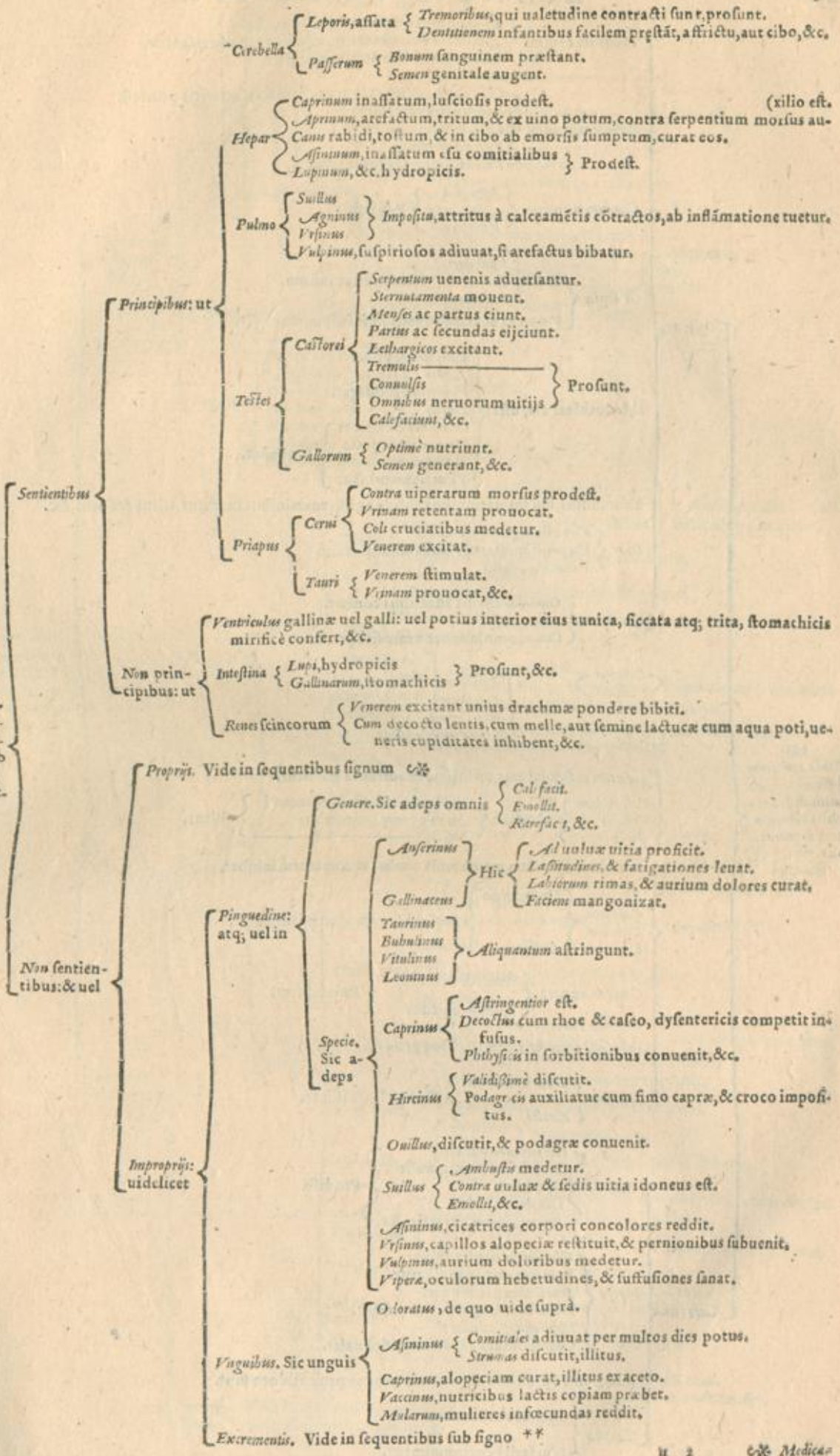
h.
Cortices agūt
aut qualita-
te

- Prima, Sic eorum alij*
- Calidi: ut* { *Arantiorum, Casia, Radicum cappariz.*
Cinnamomi, Fabarū, Mali citri, Macer.
Raphani, Tamaricis, Thuris, &c.
 - Frigidi: ut* { *Granatorum.*
Mandragora.
Nuci iuglandis immaturæ, &c.
 - Astringunt: ut* — *Thuris, Malorum granatorum, &c.*
 - Discutiunt: ut* — *Radicum cappariz, &c.*
 - Abstergunt: ut* — *Fabarum, Cappariz radicem, &c.*
 - Menses prouocant: ut* { *Casia.*
Cinnamomum.
Cappariz radicem, &c.
 - Venenis resistunt: ut* { *Cinnamomum.*
Mali citri cortex.
Casia, Nuci iuglādis, &c.
 - Strumas discutiunt: ut* — *Fabarum, &c.*
 - Ventriculum roborant: ut* { *Arantiorum, Mali citri.*
Cinnamomum.
Macis, &c.
 - Lienu obstructiones aperiunt: ut* — *Cappariz radicem, Tamaricis, &c.*
 - Calculum minuunt: ut* — *Raphani, &c.*

ii i. Eignā

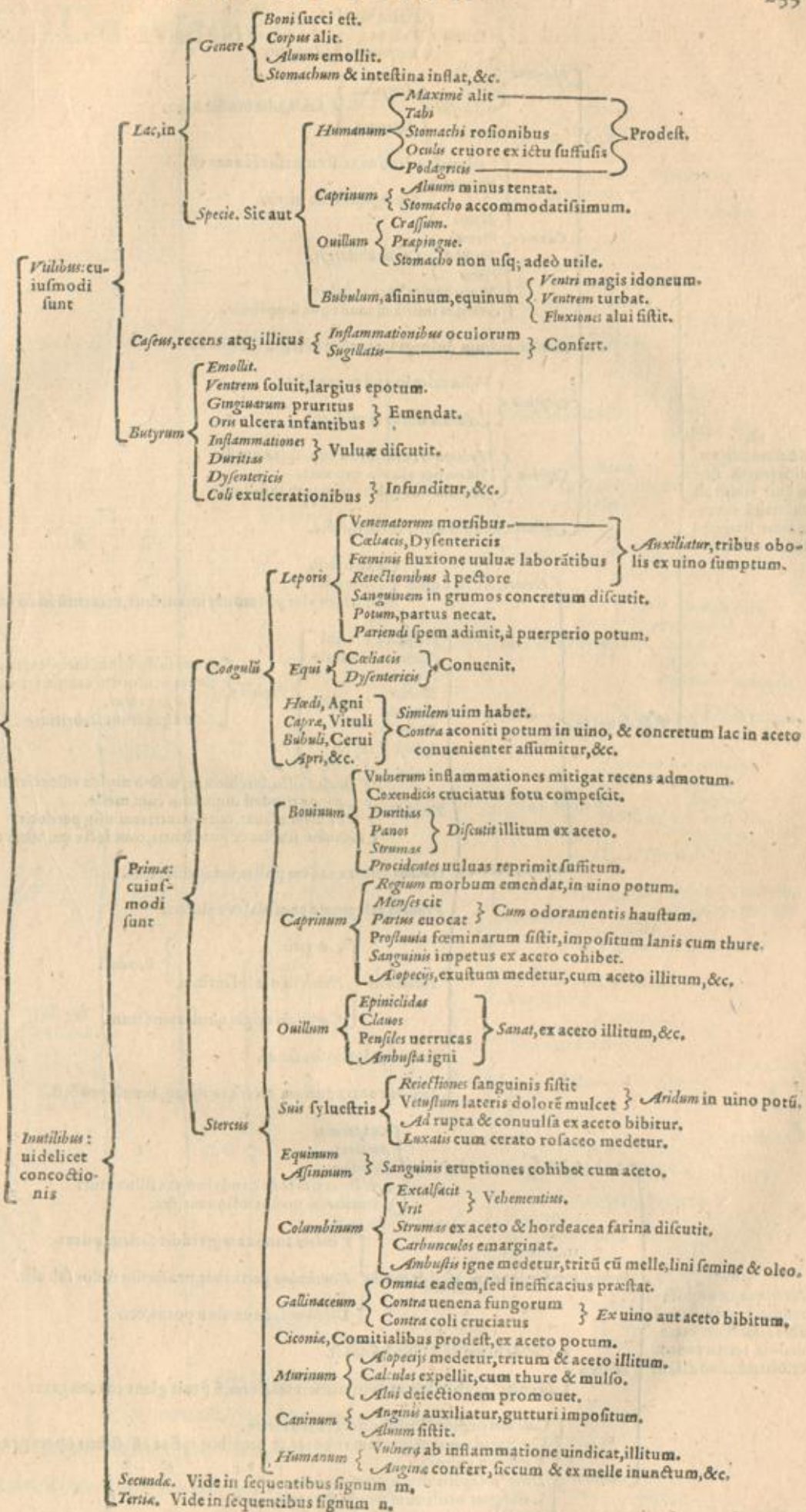

1. Medicamentorum differentia sumuntur etiam ab animalium partibus, atque uel

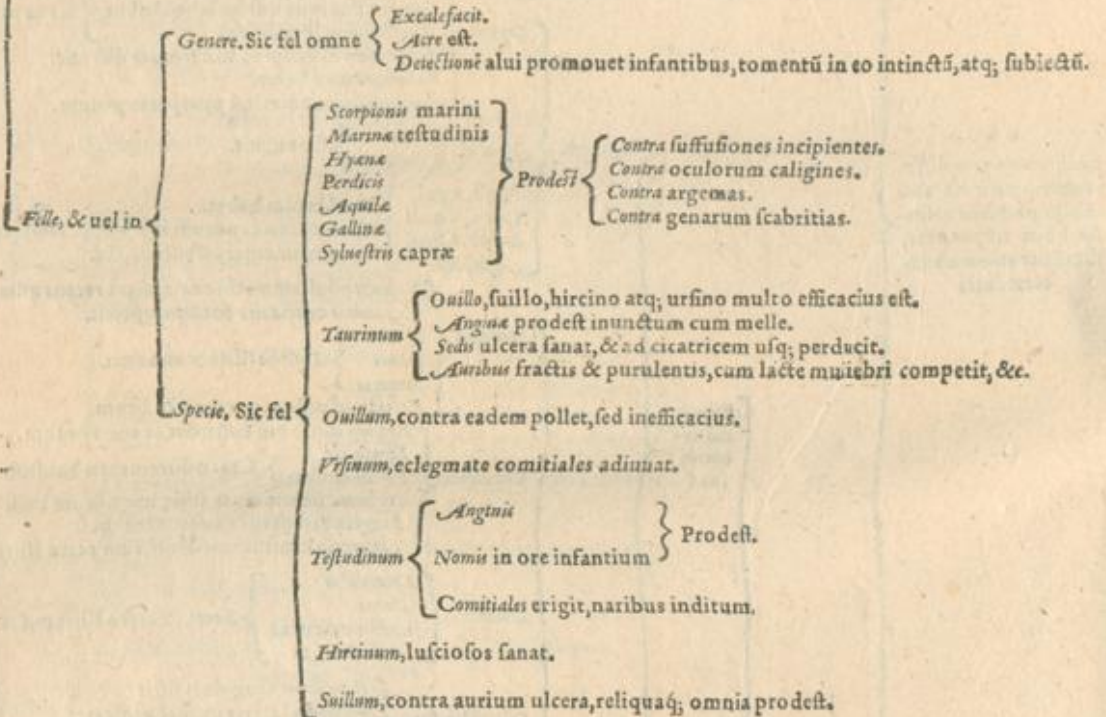
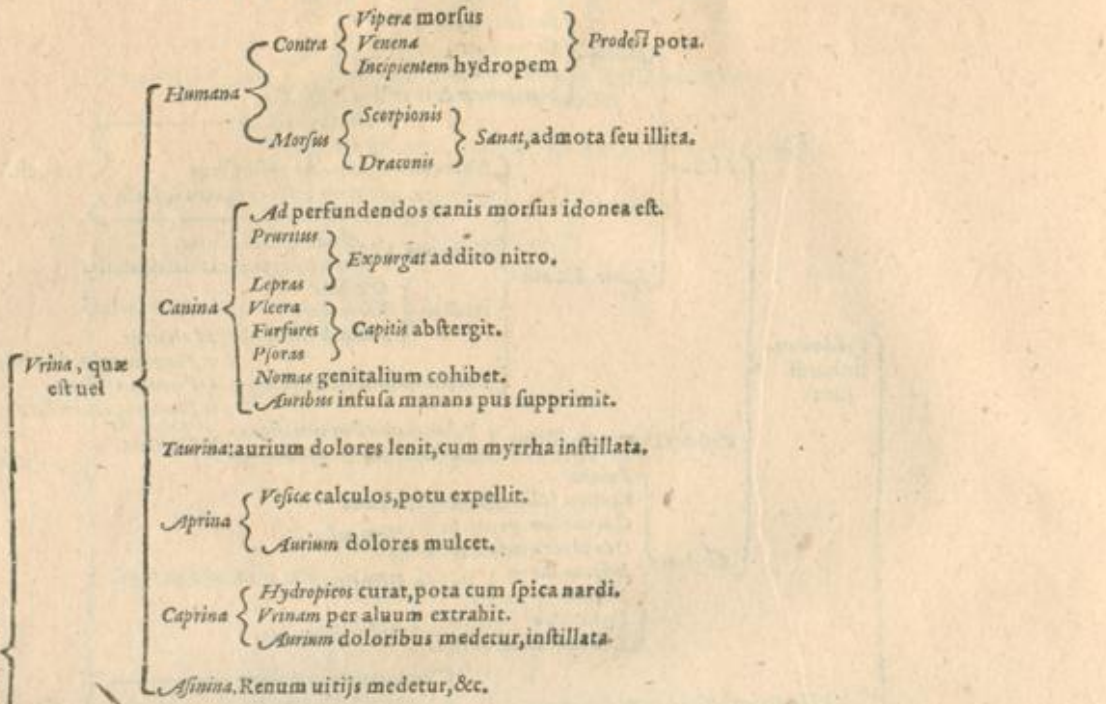

	Os cordis ceruini	{	Contra omnia uenena mirificè præstat. Antidotis admiscetur, quæ pestilentie aduersantur, Omnibus cordis affectibus confert.	
	Cornu ceruinum	{	Cinis elotus & binis ligulis epotus, dysentericis prodest. Sanguinem excreantibus Celiacis, Regio morbo Vesicæ doloribus Vulua fluxione laborantibus	Confert.
	Cranium hominis	{	Epilepsia Apoplexia Vertigini	Prodest.
	Os sepis	{	Vitiliginis Lentes Scabiem	Vsum præstat iustum.
Offa: ut		{	Vulnes in oculis eliquat, sali fossili mixtum, &c.	
	Testa cochlearum, usta	{	Calefacit, & urit. Lepras Vitiliginis Dentes Oculorum cicatrices Vitis cutis in facie Albugines Virus hebetud. &c.	Purgat. Emendat.
	Talus suillus, inflammationibus coli, longisq; torminibus medetur, tritus & potus, &c.			
	Ebur	{	Vim astringendi obtinet. Fluxiones mulierum albas sanat, potum. Paronchia curat.	
	Vnicorna	{	Omnibus cordis affectibus confert. Contra omnia uenena mirificè præstat.	
	Medulla	{	Cervina Vulvina Taurina Caprina Ovina	Omnes { Emolliunt. Calefaciunt. Rarefaciunt. Vlcera explent, &c.
Medi amittorum differentie, ab animalium par- tibus sumptæ non sentienti- bus proprijs, sunt uel				
	Sanguis	{	Anserinus & hoedinus, utilissimè in antidota miscetur. Palmobinus Turturis Perditi	Confert { Oculis cruore suffusis, & recentibus eorum uulneribus Lusis
				Illitus.
			Columbinus, cruorem membranæ cerebri erumpentem inhibet.	
		{	Hircinus Caprinus Cervinus Leporinus	Dysenteriam Inassatus & cum uino potus, curat. Celiacam
	Canis, contra	{	Morsum canis rabidi Epotum toxicum	Valeat bibitus.
	Testudinis terrestris, comitialibus prodest.			
	Taurinus	{	Duritiæ discutit Emollit	Cum polenta illitus.
	Mumia	{	Hemicranea, paralyfi Comitialibus, uertiginosis Tussibus Demoluit ab alto Excretionibus cruentis, &c.	Prodest.
	Vipera	{	Claritatem oculis affert. Nervorum uitijs auxiliatur. Senectutem prolongat. Totum corpus per cutim purgat. Elephantasi confert. Contra omnia uenena mirificè ualet.	
Cayo: ut				
	Rana, contra omnium serpentium uenena pro antidoto sunt.			
	Cochlea	{	Stomacho utiles sunt. Non facillè corrumpuntur.	

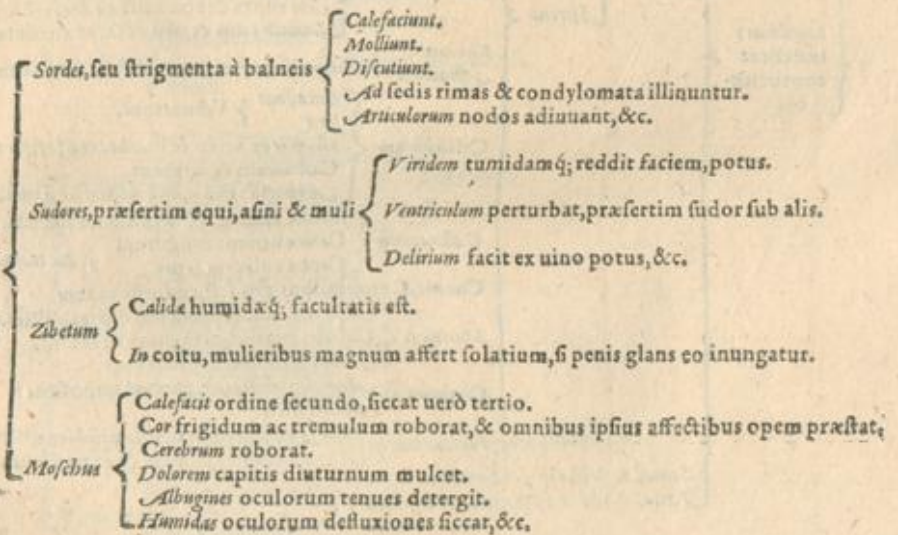
**
Medicamentorum differētiæ petiæ ab animalium partibus insensibilibus improprie, sumuntur etiam ab excrementis

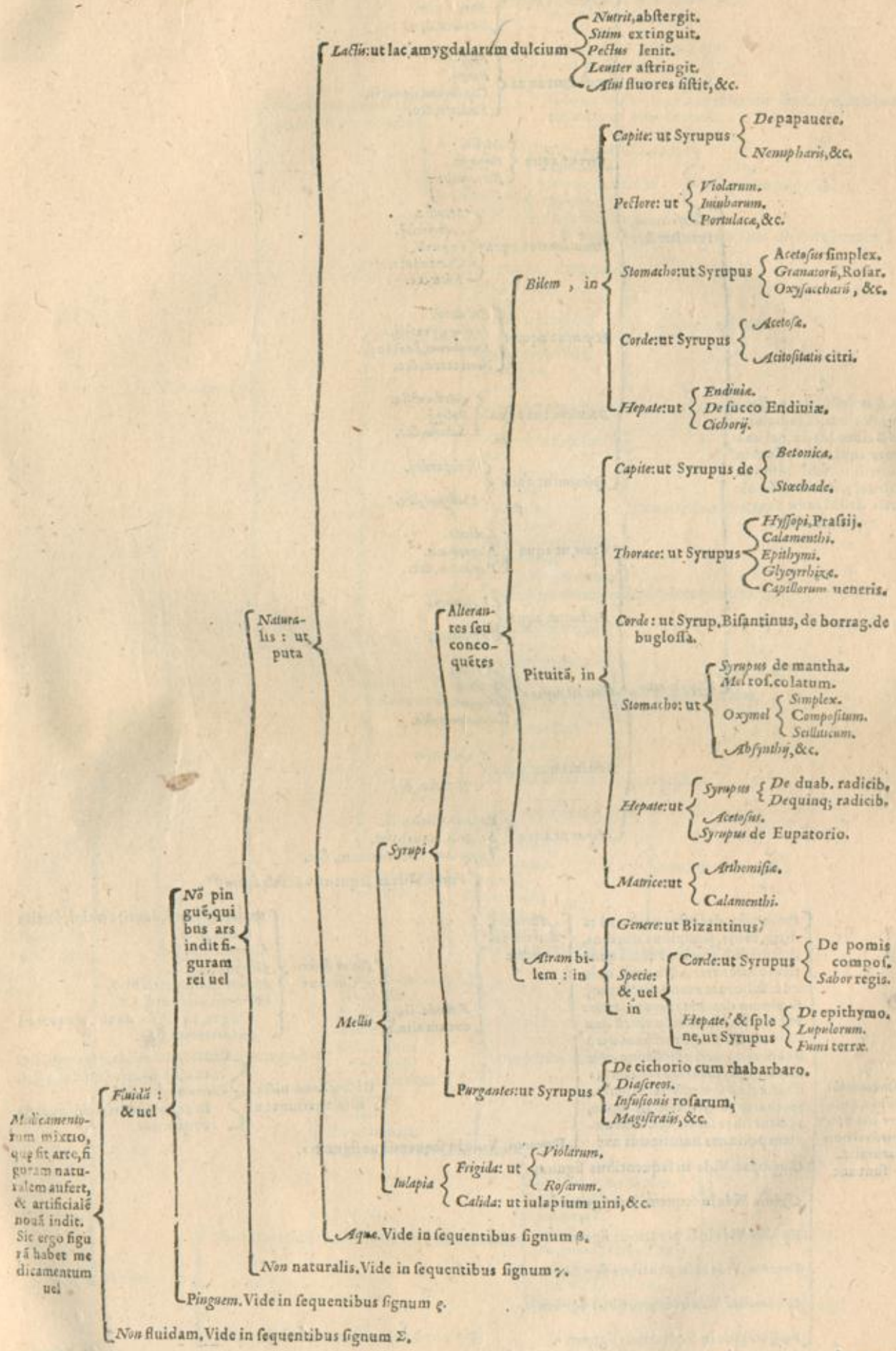
m. Medicamentorum differentia sumitur etiam ab animalium excrementis secundae concoctionis: uel delictis

n. Medicamentorum differentia sumuntur etiam ab animalium excrementis tertiae concoctionis: cuiusmodi sunt

CC. De Medicamentis artificialibus.

6.
Aqua destillata, ex herbis, floribus, & radicibus in Balneo Mariae, uel uapore aquae calidae, uel in cineribus, leui admodum calore, atque in uasis uitreis destillanda sunt: quarum aliae

- Caput: ut aqua { Maiorana, Salvia, Rorismarini, Betonica, &c.
- Pectus: ut aqua { Hyssopi, Prasij, Capillorum ueneris, Scabiosa, &c.
- Cor: ut aqua { Melis, Buglosse, Borraginis.
- Calcfacientes, seu alterates { Stoma. lum: ut aqua { Mentha, Absynthij, Faniculi, Chamomilla, Rota, &c.
- Hepar: ut aqua { Eupatorij, Hyssopi, Prasij, Lupulorum, Scabiosa, Fumi terrae, &c.
- Matricem: ut aqua { Artemisia, Pulegij, Sabina, &c.
- Splenem: ut aqua { Scolopendrij, Epithymi, &c.
- Caput, ut aqua { Lacluca, Nenupharis, Papaneris, &c.
- Pectus: ut aqua { Violarum, Portulaca.
- Cor: ut aqua { Acetosa, Rosarum, Borraginis, Cotoneorum, &c.
- Stomachum: ut aqua { Acetosa, Rosarum, &c.
- Hepar: ut aqua { Endiuic, Cichorij, Solatri, Cucurbitae, Hepatica, Cotoneorum, &c.

7.
Medicamenta fluida, quibus ars indit figuram rei non naturalis: sunt aut

- Potiones, seu decocta: parantur à radicibus, folijs, seminibus, floribus, & fructibus. Ceterum radicū quantitas uncias tres ad summū quinque: foliorum manualiū quinq;: seminum drachmarum quatuor: aut sex, florum manipulorū quatuor nō excedat. Fructuum uero quantitas numeri adiectione aestimatur. Aquae mensura raro libras duas, uel ad summū tres superet. Sacchari pro qualibet lb. aquae, additur libra semis, &c. Sunt autem poriones huiusmodi aut
 - Alterantes, & uel qualitate
 - Secunda, Sic eorum alia
 - Purgantes, Vide in sequentibus signum ε.
- Gargarisma. Vide in sequentibus signum ζ.
- Clysters. Vide in sequentibus signum η.
- Erubina. Vide in sequentibus signum θ.
- Fomenta. Vide in sequentibus signum λ.
- Epithemata. Vide in sequentibus signum μ.
- Inseffus. Vide in sequentibus signum ρ.
- Flatus discutiant: ut { R. Anisi, carui, dauci, cymini, foeniculi, ana ℥. iij. Cicerum rub. ℥. S. Glycyrrhizae ℥. S. Florum chamæmeli M. S. Vuarum pasharum ℥. j. S. Coque in libris duabus aquae ad medietatem ferè.
- Obstructiones uiscerum aperiant: ut { R. Rad. Graminis, a sparagi, foeniculi, apij, petroselini, ana ℥. S. Cicerum rubr. ℥. S. In aqua sextario ad quartas coquantur.

** Potionum

Genere cuiusmodi est decoctum commune

Primum: ut

- R. Prunorum Damasc. num. xij.
- Fordei mundati ℥. j.
- Tamarindorum
- Violarum
- Vuarum passerum } ana ℥. s.
- Sem. com. maiorum ana ℥. ij.

Coque in ℥. ij. aquæ communis, donec dimidium absorbatur: cola & utere.

Alterum: ut

- R. Prunorum Damasc.
- Palmularum
- Vuarum passerum
- Glycyrrhizæ
- Fordei purgati } ana partes æquales.

In aqua fontana, quantum satis est, decoquantur.

Fluam, in

Pectore: ut

- R. Vuarum passerum
- Glycyrrhizæ
- Violarum
- Fordei excorticati
- Prunorum Damascen.
- Sem. quatuor frig.
- Palmularum
- Adianti } ana partes æquales.

In aquæ mensura decenti coquantur.

Specie: atque uel in

Hepate: ut

- R. Cichorij rad. & herb.
- Endiuæ
- Sem. endiuæ
- Scariolæ
- Lactucæ
- Portulacæ
- Violarum, Glycyrrhizæ
- Fordei mundi
- Prun. Damascenorum } ana partes æquales.

In aqua, quantum sufficit, decoquantur.

Liene: ut

- R. Rad. capparorum
- Cort. tamaricis
- Cort. capparorum
- Asplenij
- Vuarum passerum
- Violarum
- Fordei mundati
- Prun. Damasc.
- Sem. quat. frig. com. } ana partes æquales.

In aqua fontana decoquantur.

Renibus & uelica: ut

- R. Sem. quatuor frig. com.
- Violarum
- Fordei mundi
- Prun. Damasc.
- Glycyrrhizæ
- Rad. cichorij
- Graminis
- Asparagi } ana partes æquales.

In aqua quantum sufficit, fiat decoctum.

Artem, in genere, ut

- R. Florum borraginis
- Buglossæ
- Fumi terræ
- Lupulorum
- Rad. cichorij
- Polipodij
- Glycyrrhizæ
- Scolopendrij
- Violarum
- Prun. Damasc. } ana partes æquales.

In aqua fontana decoquantur.

Pituitas: in

Genere: cuiusmodi est decoctum commune: ut

- R. Vuarum passerum
- Glycyrrhizæ
- Iuiubarum
- Sebesten
- Prunorum Damasc. dulc.
- Adianti albi
- Sem. anisi, fœniculi } ana partes æquales.

In aqua fontana, quanta satis est, decoquantur.

Specie: Vide in sequentibus sub signo ℥. s.

Potionum alterantium qualitate prima alia concoquantur

~*Po

Capite: ut

- R^o. *Stachados* } ana M. S.
- Betonica* }
- Salvia* }
- Rad. Paeoniae* ʒ. ij.
- Vuarum passerum* ʒ. j.
- Glycyrrhizae* } ana ʒ. iij.
- Anisi* }
- Dauci* }
- Nuci moschatae* ʒ. S.

Coquantur in C. q. aquae ad consumptionem tertiae partis.

Thorace: cuiusmodi est decoctum

- Primum: ut**
 - R^o. *Hyssopi*, *Adianti*
 - Palmularum*, *Ficuum*
 - Myxariorum*, *Ziziphorum* } ana partes aequales.
 - Vuarum passerum*
 - Flordes purgati*, *Glycyrrh.*

In aqua fontana, quantum sufficit, coquantur.
- Alterum: ut**
 - R^o. *Anisi* }
 - Foeniculi* }
 - Adianti* }
 - Cinnamonomi*, *Masticis*, ana ʒ. j.

Omnia coquantur in aqua usque ad tertiae partis consumptionem.

Corde: ut

- R^o. *Pruna* viij.
- Vuarum passerum* ʒ. j.
- Myxaria* xvj.
- Zizipha* x.
- Florum borraginis*, *buglossae*, *uiolarum*, *melissae*, ana M. S.
- Adianti* M. S.
- Sem. basilici*, *Glycyrrhizae*, *Dauci*, ana ʒ. ij.

Coquantur ut supra.

Hepate: ut

- R^o. *Eupatorii* M. j. S.
- Absynthij* M. S.
- Azeri* M. S.
- Rad. foeniculi*, *apij*, *petros. rusci*, *asparagi*, ana ʒ. S.
- Sem. anisi*, *foeniculi*, ana ʒ. j. S.
- Vuarum passerum* ʒ. j.
- Glycyrrhizae* ʒ. S.

In aqua, quantum conuenit, coquantur, &c.

Renibus & uescica: ut

- R^o. *Saxifragiae*, *spicae Celticae*, *cicerum rubr.*
- Rad. asparagi*, *foeniculi*
- Sem. anisi*, *urticae*
- Vuarum passerum*, *Glycyrrhizae*

Coquantur in aqua, &c. } ana partes aequales.

Matrice, &c. ut

- R^o. *Artemisae*, *sabinae*, *pulegij*, *calaminthi*, ana M. S.
- Rad. cubiae* tinct. *foeniculi*, *asparagi*, *apij*, ana ʒ. S.
- Sem. anisi*, *foeniculi*, *petroselinij*, ana ʒ. j.
- Glycyrrhizae* ʒ. iij.
- Vuarum passerum* ʒ. j.

Coquantur in aqua, &c.

Decocta: quoru alia purgant

- Bilem**
 - Fluam: cuiusmodi est decoctum adianti: ut**
 - R^o. *Adianti recentis* ʒ. j. S.
 - Fumariae*, *Lupulorum*, *Violarum*, ana ʒ. j.
 - Prunorum Damasc.* num. xxx.
 - Myxariorum*, num. xx.
 - Ziziphorum*, num. 7.

In tribus aquae libris coquantur, dum duae absumuntur: in iure decocti, colati cassiae medullae ʒ. iij diluito, palmularum ʒ. ij. Mannae ʒ. j. Rhabarbari electi ʒ. iij. Frigidum manibus fricato, colato, & propinato.
 - Atram: cuiusmodi est decoctum fumariae Mesuae: ut**
 - R^o. *Succi cichorij*, *intybi*, *lupuli*, *borraginis*, ana triens.
 - Succi fumariae* ʒ. viij. quibus coctis purgatisq; addantur *Myrobalanorum flauorum*, *Indorum* ana ʒ. ij.
 - Vuarum passerum*, *acinae exemptis* ʒ. j.
 - Tamarindorum* ʒ. iij.

Fricentur & colentur, seruenturq;. Flauam bilem & adustos humores purgat, obstructions iecoris aperit, regiuq; morbū sanat.
- Pituitam: cuiusmodi est decoctum eupatorii Mesuae: ut**
 - R^o. *Eupatorii*, *absynthij*, *azari* } ana ʒ. iij.
 - Nardi Indicae*, *adianti* }
 - Cyperij*, *fumariae*, *rhabarbari* }
 - Spinae albae*, *Aegyptiacae*, ana ʒ. iij.
 - Myrobalanorum chebulorum*, *Indorum* ana ʒ. j.
 - Vuarum passerum* ʒ. j.

Ex aqua coquantur, &c.

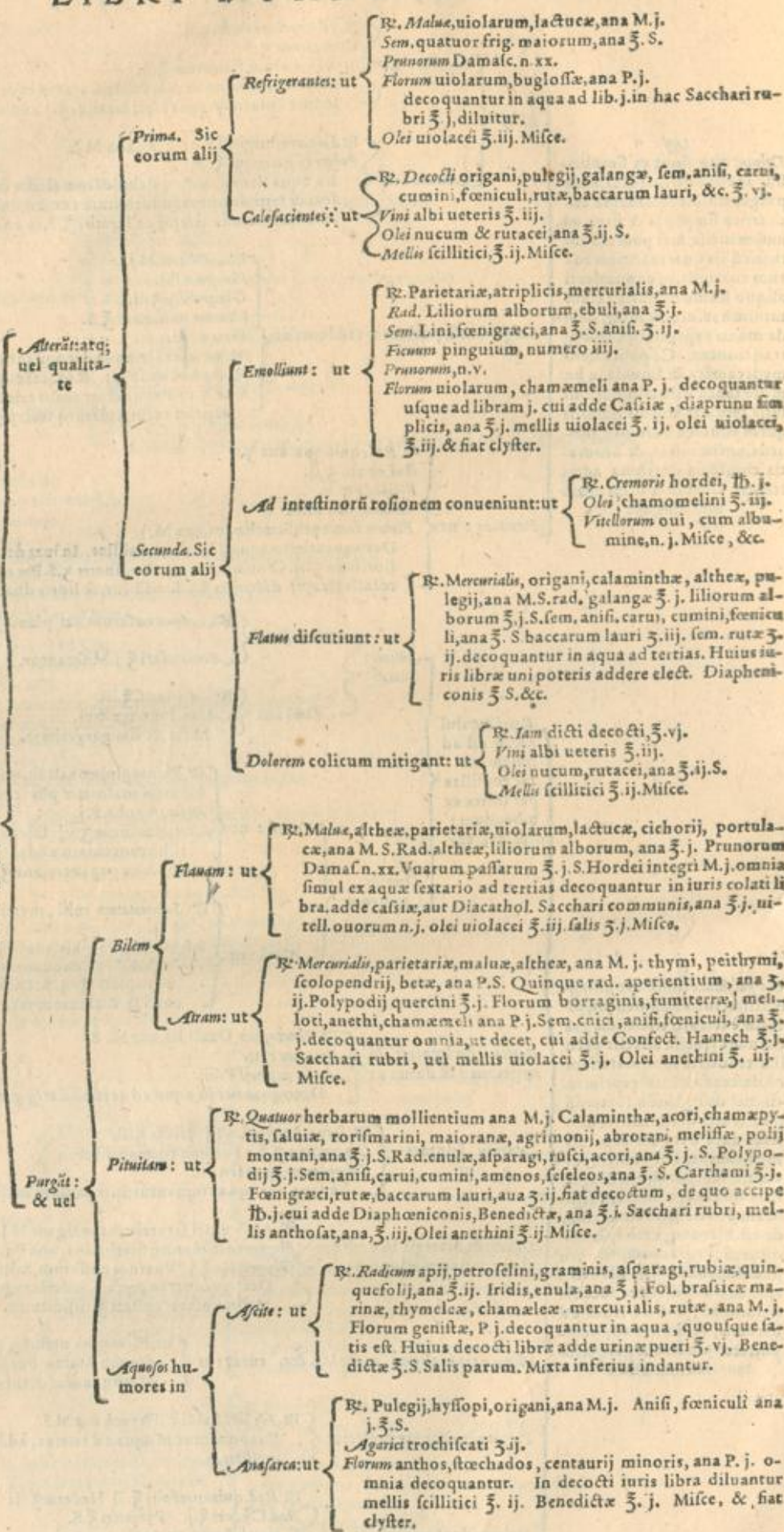
Diluta. Vide in sequentibus sub signo ☉

☉ Po-

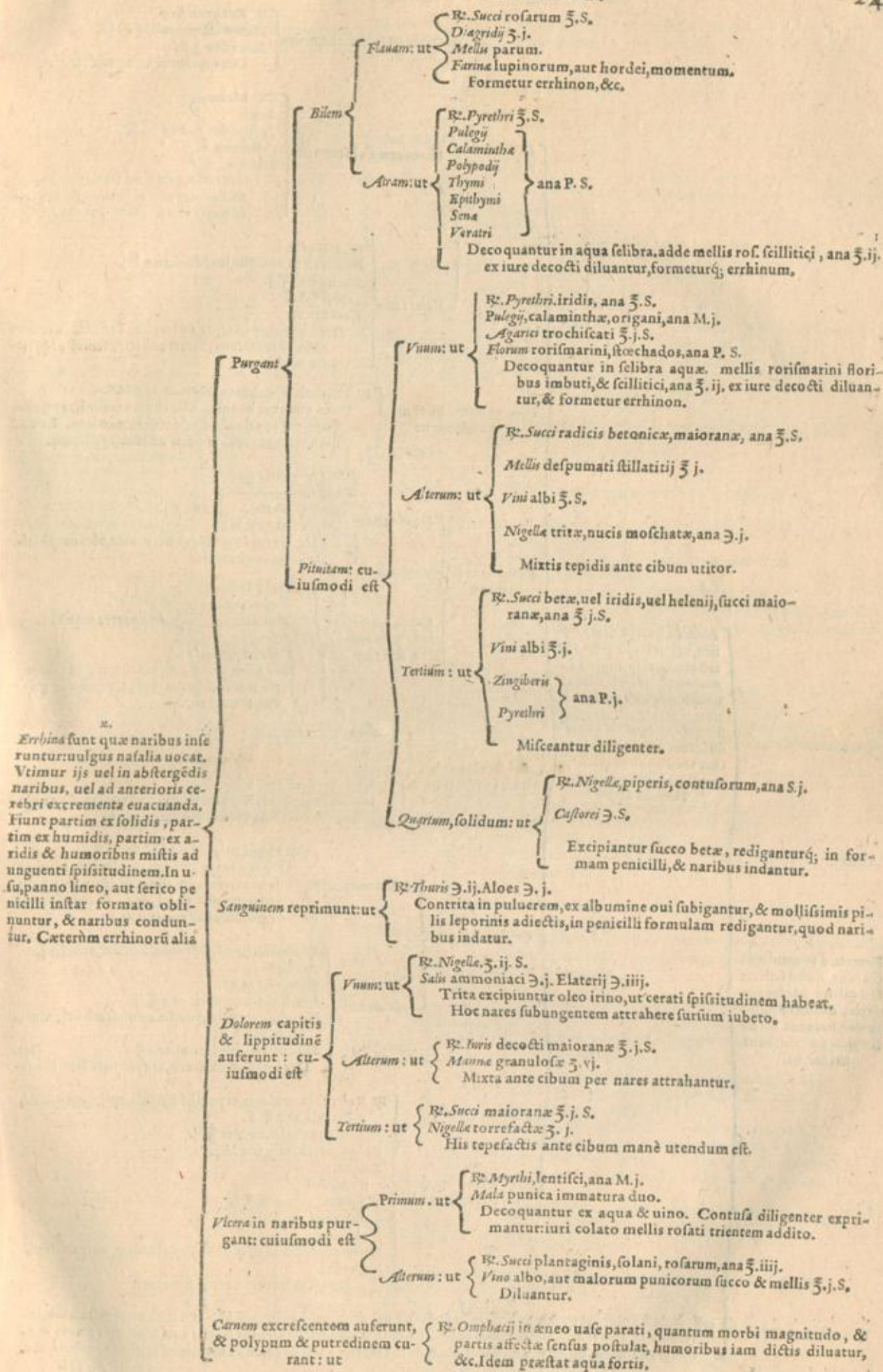
Diluta: quæ sunt ex simplicibus ac cõpositis medicamentis purgantib. Medicamenta cathartica simplicia & sicca minutim incisa, uel paululũ cõtusa. cũ ijs quæ malitiam eorum corrigunt, in conuenienti aliquo humore, horis 24. aut minimũ 12. macerantur, dein de manu exprimuntur, eoloq; trahuntur. Cõposita uero medicamẽta & liquida in humore tantũ diluuntur. His dilutis, syrupus aliquis humori quem educere uolumus, idoneus, unciz instar, & aromatis cuiusdam drachma admiscetur. Cæterũ dilutorum alia purgant

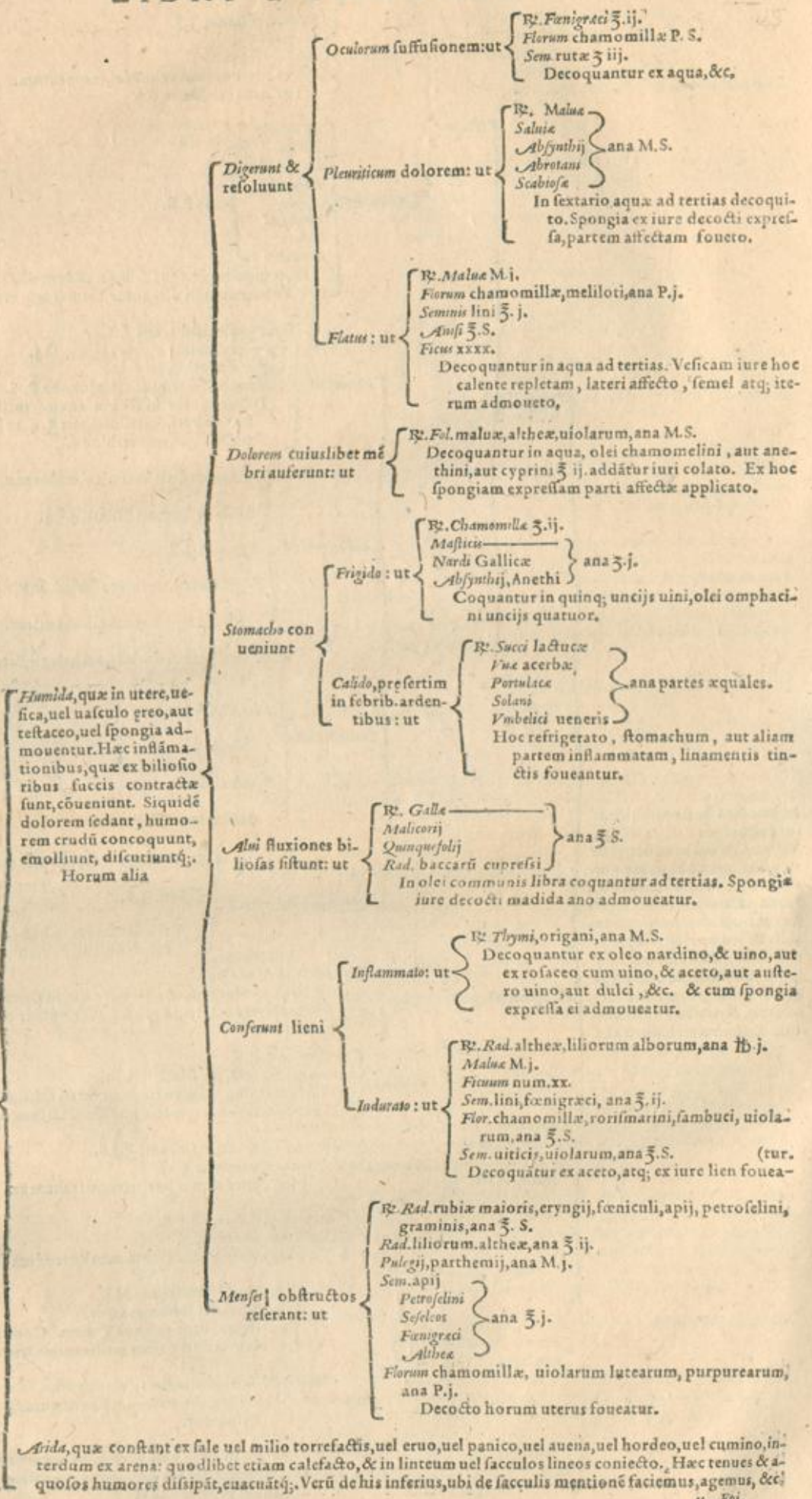
- Bilem**
 - Fluam: ut**
 - R. Rhabarbari electi ʒ. ij.
 - Cinnamomi ʒ. S.
 - Alyrobianorum flauorum ʒ. S.
 - Macerentur in aquarum stillatitiarum, absynthij & fumariz ana ʒ. ij.
 - In iure colato syrupi rosati laxatiui ʒ. j. additur, &c.
 - Aram: ut**
 - R. Fumaria, buglossæ, origani, ana M. S.
 - Polypodij quercini ʒ. S.
 - Ex aqua decoquantur, deinde senæ electæ drachmæ duæ: lapidis cyanei loti & triti drachma, in iuris huius colati unciz quatuor per noctem macerantur: deinde serapij ex lupulis ʒ. S. in eodem iure colato diluitur, &c.
- Sanguinem, & puriorem reddunt: ut**
 - R. Adanti M. j.
 - Violarum P. j.
 - Glycyrrhizæ ʒ. ij.
 - Vuarum passerarum ʒ. S.
 - Ficus octo.
 - Myxaria sex. In aqua decoquantur ad dimidias.
 - Rhabarbari incisi ʒ. j. Rad. nardi ʒ. j.
 - Senæ ʒ. ij. Per noctem in iure decocti macerantur. Manẽ leuiter exprimuntur, colaturq; iulapij uis lacis ʒ. S. additur, &c.
- Pituitam: ut**
 - R. Rad. quinque, ana ʒ. i.
 - Rad. ebuli ʒ. ij.
 - Polypodij ʒ. v.
 - Chamaepytis M. S.
 - Florum sambuci, Stœchados, ana M. j.
 - Decoquantur in aqua libra ad dimidias. In iure decocti seminis enici ʒ. iij. Folior. senæ ʒ. ij. Cinnamomi ʒ. j. Zingiberis ʒ. S. Per noctem macerantur. Manẽ percolatis serapij diacnicu ʒ. j. S. additur, & horis duab. ægro ante cibũ propinat.
- Repellit: cuius modi est ad inflammationes confillas per initia exhibendum: & uel ex**
 - Aquit: quorũ**
 - Vnum: ut**
 - R. Aquæ rosarum uel plantaginis, quadrans.
 - Aceti rosati ʒ. j. Misceantur.
 - Aterũ: ut**
 - R. Aceti ros. ʒ. iij.
 - Aquæ fontanæ ʒ. vj.
 - Misce, & fiat gargarisma.
 - Decoctis, quorum**
 - Vnum: ut**
 - R. Plantaginis, oxalidis, portulacæ, ana M. j.
 - Coricum malorum puniceorum, thus, ana ʒ. S.
 - Rosarum rubr. P. j.
 - Cort. glandium ʒ. iij. Decoquantur in aqua ad tertias: iuri horum colato addantur diamaron ʒ. S. Syrupi myrtini & ex papauere, ana ʒ. j. Aceti ʒ. S. Misce.
 - Aterũ: ut**
 - R. Summitatum rubi, myrti, uel uicis, uel piri syluestris M. ij.
 - Piloselle, plantaginis, ana M. j. S.
 - Ros. rub. P. S. Decoquantur in aqua ʒ. ii. ad tertias: in iuris colati ʒ. j. S. Diluito sacchari ʒ. iij. aut mellis ros. aut diamaron, &c.
- Reprimat & detergit in augmento, & flatu: ut**
 - R. Plantaginis, Oxalidis, ana M. S.
 - Rosarum P. ij.
 - Hordei mundi P. iij.
 - Decoquantur in aqua ad tertias, fiatq; gargarizatio.
- Anginis salutare: ut**
 - R. Spina Aegyptiæ ʒ. j. Iridis ʒ. S.
 - Glycyrrhizæ ʒ. S. Furfuris framenti P. S.
 - Palmularum, numero vij.
 - Ex sapa aut aqua coquantur: iuri paulũ mellis addatur.
- Difcutit & detergit in declinatione inflammationum: ut**
 - R. Hyssopi, uel satureiz, uel origani M. j.
 - Florum rosimarini, Stœchados, ana P. i.
 - Glycyrrhizæ ʒ. j. Vuarum passerarum, ficuum, ana paria xx.
 - Decoquantur in aqua hordei integri sex tatio: in iuris ʒ. j. S.
 - Mellis rosacei collati ʒ. iij. diluito.
- Vlcera oris maligna, pustulas, &c. curat: ut**
 - R. Plantaginis utriusq; prunellæ, fragariæ, ligustri, rosar. rub. Maluæ flor. cicorii, ana partes æquales.
 - Decoquantur omnia in uase nouo & aqua, &c.
- Purgat pituitam ex capite: ut**
 - R. Hyssopi, Saluiz, Thymi, ana M. S.
 - Decoquantur in aqua ad tertias, adde huius iuris ʒ. ii. oxy-mellitis.
- Dolorem dentium mitigat: ut**
 - R. Rad. quinquefolij ʒ. ij. Hederæ ʒ. ij.
 - Rad. Cyperi ʒ. j. Pyrethri ʒ. S.
 - Caryophyllorum, compesij ana ʒ. ij.
 - Piperis longi ʒ. j.
 - Decoquantur ex uino astringente & aqua, aut aceto & aqua, &c.

Clyster, Latinis lauamē seu abluo dicitur. *Horuaria* sunt genera, ad quorum compositionem quatuor rebus opus est. Primū aliquo liquore, ut decocto pulli, capri, gallinæ, cicerum, aut alio decocto, iuxta morbi naturā: cuius dosis est ℥.ij. aut plus minūse pro diuersa corporis cōstitutione. Secundō medicamēta purgantia, quæ duplo pondere dantur, ad ea quæ deuorantur. Tertiō, sunt olea diuersa, pro morbi diuersitate, quorū dosis ℥.ij. Quartō salis genera, ut facultatem excretoriam excitent: dosis ℥.ij. Ceterū clysteriorum alij

*. Erubina

x.
Fomenta, à fouendo dicta sunt, quod scilicet suo calore partes corporis, quibus applicantur, foueant. Græci *σπίγια* uocant. Sunt autem uel

Omnibus corporis partibus in febribus: ut { *R. Succo lactuce, uuae immaturae, portulacae, solani, umbilici Veneris, ana ℥. iij. His spongia aut linteum imbutum, partibus, quae febris ueluti fomites sunt, imponi debent.*

Epithemata ueteribus malagmata uocabantur, diuersa qua olim ratione e stillatitijs liquorib. adiectis speciebus aliquot, componuntur. Ea autem magna ex parte sic miscentur, ut ℥. uni liquoris ℥. j. S. aut duae specieru respondeat. Horu alia conserunt

Febri continua: ut { *R. Aquarum ros. cichorij, buglosi, ana ℥. ij. S. Intybi ℥. j. S. Pul. diamargariton frigidi ℥. S. Diagemma, tantali citrini, coralli, rubri, ana ℥. j. Scobis eboris ℥. S. Margaritarum g. xij. Croci g. ij. Vini & aceti ros. ana ℥. j. S. Linteum uel spongia his omnibus imbuta, hora una, uel sesqui-hora ante cibum cordis regioni applicetur, per aestatem, frigidu saepius q; mutetur.*

Coracis { *Ardentibus febribus: ut* { *R. Aquarum buglosae, rosarum, ana ℥. iij. Violarum ℥. vj. Spec. diamarg. frig. ℥. j. Chrystalli ℥. j. S. Succo citri ℥. S. Misceantur.*

Virium imbecillitate, ex spiritibus resolutis & extinctis: ut { *R. Aquarum buglosae, melissae, flor. arantioru, ana ℥. iij. Ex floribus myrti, uel rosarum ℥. ij. Vini Cretici ℥. j. S. Spec. diagemma ℥. j. Trochiscorum caphurae ℥. j. Mixta cordi applicentur.*

Tecori { *Supercalofacto: ut* { *R. Aquarum rosarum, intybi, cichorij, solani, ana ℥. iij. Aceti rosati ℥. j. Spec. diatrion tantalon ℥. ij. Spodij ℥. j. S. Mixta omnia regioni iecoris admoueantur.*

Obstruulo: ut { *R. Cichorij cum rad. Intybi recentis, eupatorij, ana M. j. Absynthij M. S. Florum cichorij P. j. Sem. quatuor frig. maiorum & minorum, ana ℥. j. S. Cypri ℥. ij. Lupinorum ℥. iij. Santalorum omnium, ana ℥. j. Iunci odorati ℥. S. Haec omnia in sacculum coniecta ex octo aq. uncij, uini & acetii ana ℥. ij in uase fictili cooperto simul ad igne inferuescant, & epithematis modo applicentur.*

Debili: ut { *R. Rosarum rub. P. ij. Plantaginis M. j. Absynthij M. S. Omnium santalorum, ana ℥. ij. Coralli rubri ℥. iij. Omnia sacculo imposta ex aqua cum momento aceti & uini coquantur: linteum duplicatum hoc iure calido imbutum uentriculo admoueatur.*

Ventriculo { *Biliofo: ut* { *R. Acetosae, intybi, ana M. j. Altheae cum rad. M. S. Absynthij sicci P. j. S. Ros. rubr. P. j. Coriandri praeparati ℥. S. Santalorum omnium, ana ℥. j. S. Berbercorum ℥. ij. Decoquantur ex aqua ℥. ij. in sacculo ad tertias, cui addantur succi cotoneorum ℥. iij.*

Pituitofo: ut { *R. Meliloti, chamemeli, maluae, altheae, menthae, absynthij, ana M. j. Nardi M. j. Omnia ex aqua in sacculo coquantur: iuri addatur olei rosacei, absynthij, mastichini, ana ℥. S. adipis anserini ℥. ij. Ventri cu spongia applicentur.*

Dolenti: ex causa { *Calida: ut* { *Decoquantur herbae frigidae superius nominatae in aqua ad dimidias, spongiae aut linteae iure isto madida & expressa uentriculo imponantur: deinde unguenta eodora illinantur.*

Testiculis in febribus ardentibus: ut { *R. Aquarum ros. ℥. viij. Acetosae, nymphae, buglosi, ana ℥. iij. Santalorum omnium, corallij utriusq; ana ℥. j. S. Croci ℥. S. Aceti ℥. S. Caphurae g. iij. Misce.*

Arterijs iuxta manum: ut { *R. Caryophyllorum, nucis moschatae, ligni aloes, cinnamomi, ana ℥. j. Aquarum rosarum, buglosae, borraginis, ana ℥. j. Aceti rosacei ℥. ij. His comixtis, linteum aut pannum sericum duplex imbutu, obducitur.*

Capiti dolenti ex calida causa: ut { *R. Aquarum rosarum, lactuce, ana ℥. iij. Albuminum ouorum, numero. j. Olei rosacei ℥. S. uel ℥. j. Aceti ros. ℥. S. Misce.*

Inseffus, est dimidium folium, cui ægri ad uentriculum usq; tantummodo insident, cruribus & brachijs exemptis. Horu usus ob balneorum defectum, aut ægri imbecillitate existit. Utimur aut his potissimum in renum, uesicæ, coli, ani & uteri malis. Variantur autem pro morborum diuersitate: ita ut eorum alij conferant ad

- Dolorem**
 - Colicum** ut { *Rz. Altheæ, rutæ, maioranæ, arthemisiæ, ana M. ij.*
Fol. lauri ℥.ij. S.
Sem. apij, anisi, cumini, ana ℥.ij.
In aqua decoquantur, quanta solium dimidium repleat.
 - Nephriticum, & colicum, cum flatuum copia:** ut { *Rz. Anethi, origani, calaminthæ, chamomillæ, lauri, ana M. iijj.*
Sem. carui, cumini, anisi, foeniculi, fœnigræci, ana ℥.ij.
Baccarum lauri ℥. S.
Maluæ, altheæ, parietariæ, uiolarum, ana M. j.
Coquantur in aqua, &c.
- Anum prolapsum:** ut { *Rz. Plantaginis M. j.*
Rosarum rubr. M. S.
In aqua decoquantur, cui antea chalybs fuerit extincta.
- Vteri fluorem nimium, & hæmorrhoidas ani:** ut { *Rz. Plantaginis, polygonij, equiseti, rubi foliorum, ana M. j.*
Ros. P. iij. Malicorij ℥. ij.
Rad. lymphiti ℥. j. S. *Calicum glandium* ℥. j.
Decoquantur in aqua pluuiali, cui chalybs fuerit extincta.
- Renes inflammatos:** ut { *Rz. Maluæ, altheæ, ana M. iijj.*
Sem. lini, fœnigræci, ana ℥.ij.
Decoquantur in aqua, &c.
- Calculosus:** ut { *Rz. Raparum pastinacæ, siferis, chamomillæ, florum Verbasci, Betonicæ, Brunellæ, Aquilegij, rutæ murariæ, arthemisiæ, ana M. j.*
Coquantur in aqua celesti, &c. Vel
Rz. Maluæ, altheæ, chamomillæ, meliloti, parietariæ, ana M. ij.
Rad. Maluæ ℥. S. *Rad. foeniculi* ℥. iij. *Sem. lini* ℥. iij.
Fœnigræci ℥. ij. *Rubiæ tinct.* ℥. j. In aqua coquantur.
- Menstrua prouocanda:** ut { *Rz. Arthemisiæ, rotifmarini, marrubij, thymi, calaminthæ, ana M. ij.*
Sabux M. j. Fol. lauri P. iij. Fior. rotifm. sambuci, ana P. ij. Rad. cyperi ℥. ij.
Valerianæ, apij, petroselinij, foeniculi, ana ℥. j. *Gran. iuniperi* ℥. j. S.
Omnia incisa, facculq; condita, coquantur ex aqua fluuiali, &c.
- Hæmorrhoides:** ut { *Rz. Verbasci, plantaginis, ana M. j.*
Florum Verbasci P. j. Sem. lini ℥. ij.
Cor. mal. puniceorum, balaustiorum, rhus obsoniorum, baccarum myrti, ana ℥. j. S.
In aqua & uino austero decoquantur ad inseffum.
- Vteri inflammationem:** ut { *Rz. Rutæ, pulegij, nepitæ, marrubij, thymi, arthemisiæ, altheæ, ana q. l.*
Ad inseffum decoquantur. Post huius usum, uterus oleo laurino uel nardino inungatur.
- Tenesmus:** ut { *Rz. Maluæ, altheæ, uiolarie, uerbasci, ana M. j.*
Hornos uerbasci P. j. Sem. lini ℥. S.
In horum decocto ex aqua, æger ad umbilicum usque insideat.
- Vulnera.** Aqua & oleo, æquis partibus folio indotis, ægri ad umbilicum usq; insideant.
Rz. Lixiu ex fagi cineribus parati, & quater colati, uini, ana partes æquales.
Aluminis ℥. ij.
- Podagram, &c. ut** { *Omnia in siccili uitreato calefiant ad ignem, sed ita ut non feruescant, deinde transfundantur in uas, in quo pedes consistere poterunt, ut aqua supra talos excedat, fiatq; pedum lotio, &c.*

Medicamenta, quæ figuram pinguem habent, sunt olea, parata aut modo

- Capiti, sunt omnia ferè.**
- Thoraci, ut** { *Amygdalarum dulcium.*
Sesammum, Irinum.
Leucoion, &c.
- Ventriculo: ut oleum** { *Abfynthij.*
Mentha, Masticis.
Nardinum, &c.
- Hepati: sunt eadem, quæ uentriculo cõpetunt.**
- Lieni: ut** { *De capparibus, Spicæ.*
Irinum, Nardinum.
Amygd. amararum, Behen, &c.
Irinum, Nardinum.
- Vtero: ut** { *Cicum, Leucoion.*
Acethinum, Spicæ, &c.
- Articulis: ut** { *Rutæ, Spicæ.*
Nicum, Laurinum.
Vulpinum, Costinum, &c.
- Crasso: hoc est per imprecisionem. Horum alia**
- Capiti: ut oleum** { *Violarum, Rosarum.*
De papauere.
Nympha, &c.
- Thoraci: ut** { *Violarum.*
Nympha, &c.
- Ventriculo: ut** { *Rosarum.*
Citoniorum.
Myrtinum, &c.
- Hepati: ut** { *Rosarum, Citoniorum.*
Myrtinum.
Omphacinum, &c.
- Vtero: ut** { *Violarum.*
Rosarum, &c.

Subtili, seu Chymico. Vide in sequentibus signum a a.

Herbis, earumq; floribus, ex quibus parum olei elicitor. Primum herbæ uel flores earum inciduntur, contundunturq; : deinde induntur uitro, misceturq; : postea, si sicca ualde sint, aqua fontana perfunduntur: sin humidæ & aquosæ fuerint, per se uase ocluso, in sole alioque loco calido macerantur, quo ad oleum in superficie appareat, quod inuerso uitro, & cæra perforata relictis fabricibus seiungitur. Hoc deinde cum aqua effluente simul ampullæ imponitur, & ex feruescente euocatur rursus. Alias herbæ & flores ita macerari ex balneo pariter destillantur, postea oleum separatur.

Esselem, quas herbæ unde sunt, uires obtinent, sed multò efficaciores.

Seminibus: quæ contusa conuassataq; in fimo equino macerantur dum putrescât: deinde uinum stillaticium, uel aqua superfunditur, & ex arena, uel in balneo aereo sicco destillantur. Ex seminibus autem est oleum

- Anisi**
 - Vertigini
 - Angustia pectoris
 - Præfocatiõis, Vomitioni
 - Cruditatibus stomachi
 - Stomacho, Intestinis
 - Vesica, Vtero
 - Omnib. membris neruosis
 - Vteri fluorem album exiccat.
 - Oris, halitusq; foetorem emendat.
- Feniculi**
 - Capitis affectibus confert.
 - Visum acuit.
 - Pectoris angustia
 - Difficultati spirandi } Succurrit.
 - Stomachum & concoctionem iuuat.
 - Flatus dissipat.
 - Calculos arenosos comminuit.
 - Vitam & menstrua promouet.
- Cumini, &c.**
 - Stomacho difficulter concoquenti prodest.
 - Flatus discutit, & tussi medetur.
 - Abelationi conducit.
 - Expellorationem iuuat.
 - Colicis doloribus subuenit.
 - Vrina stillicidium & ardorem impedit.
 - Liem vulnerato salubre.

Vfus est eius, si aliquot guttarum instar ex uino uel iusculo manè assumantur: quinetiam tabellis rectè additur.

Fruilibus & radicibus, cum scilicet tunduntur: deinde uasi imponuntur, & tot aquæ fontanæ mensuris affusis, quot illarum sunt librae: macerantur per dies tres aut quatuor: postea uesicæ aeræ, quali in stillando uino uulgò uti consueuerunt, induntur, & commissuris lutò obductis, per aquam frigidam extillantur: primo igne exiguo, postea auctiore, tamdiu, dum nihil amplius olei emanarit. Vbi itaq; tantum liquoris, quantum impositum est, fluxisse apparuerit, tunc igne remoto, uas, quod excipit, simul auferri debet, ne adustionem respiciat: atque id quod collectum est, separare conuenit, & conueneris oleum præstantissimum.

aa. Olea, chymico modo parata, per distillationem fiunt. Horum alia distillantur ex

Aromatibus, primò crassè in puluerè redactis: dein de ex aqua fontana, quanta opus est, maceratis, atque in uasis uitreis uel per cineres, uel per arenam moderato igne destillatis, uasis etiam in id idoneis subinde refrigeratis, &c. Sunt autem aromatum olea aut

- Cinnamomi**
 - Vires mirificè reficit.
 - Stomachi uitiosos humores discutit.
 - Obstructiones uenarum aperit.
 - Omnibus morbis frigidis conuenit.
 - Omnem putredinem impedit.
 - Vulnera & ulcera curat illitum.
 - Partus accelerat.
 - Senes debiles reficit.
 - Animi deliquio parturientis præsentissimum est remedium, una aut altera gutta per se ori indita.
 - Concoctionem iuuat, &c.
 - Idem præstat aqua cinnamomi.
- Machi**
 - Calida est facultatis.
 - Colica frigidæ prodest.
 - Cor
 - Ventriculum } Roborat, tres aut quatuor guttæ in luris cochleari primo, aut uini potu sumptæ.
 - Vterum
- Caryophyllorū**
 - Ventriculo } Idoneum est.
 - Iecori
 - Cordi
 - Vniuersas facultates habet, quas balsamum natiuum.
 - Vulnera omnia recentia & puncturas sanat.
 - Artuum saniem & uulnerum sanguinem profluentem reprimat.
 - Ventriculum & iecur firmat.
 - Cor & caput corroborat.
 - Sanguinem melancholicum purgat.
 - Vertiginem discutit.
 - Visum acuit, &c.
- Piperis**
 - Multò efficaciores facultates habet quàm ipsum piper.
 - Penetrat & flatus discutit.
 - Pituitam absumit, duabus aut tribus guttis sumptis.
 - Horrorem atq; tremorem febris tertianæ impedit, tres guttæ cum cotoneorum miua sumptæ.
- Nucis moschatae**
 - Ventriculum frigidum calefacit ac roborat.
 - Superfluos uentriculi humores consumit.
 - Inflationem tumoremq; uentriculi prohibet.
 - Flatus discutit, & colicos dolores sedat.
 - Oris halitum commendat.
 - Vesicæ affectibus succurrit, trium aut quatuor guttarum instar ex primo cochleari iusculi, aut uino cretico assumptum, &c.

*Lignis, Vide in sequentibus signum **.*

Ligni: quæ per descen-
sum destillantur. Ex
quorum numero sunt
oleum

Ligni guaiaci: Vlcerebus & doloribus ex lue gallica ortis prodest.

Membris ex frigore debilitatis competit.
Renes & uterum roborat.
Iuniperi. Conceptionem iuuat.
Vlcera maligna & uulnera sanæ.
Dolores mitigat.

Hobeni. Vlcerebus ex morbo gallico ortis mirificè conuenit.
Dolores gallicos lenit, &c.

Fraxini. Arthriticam frigidam curat.
Excoriationses cicatrizat.
Morphæam albam soluit, & ipsam denigrat.
Paralyticos & lienicos curat.

Terebinthina: quod ex ampulla erecta, non al-
ta nimis uel potius ex incuruata optimè
destillatur in arena. Alij lb. tribus tere-
binthine addunt manipulum salis, & uini
stillatij modicum, prius macerant, deinde
destillant. Alij uni libræ terebinthinae
addunt uncias tres cineris. Alij addunt a-
renam lotam, & destillant, &c.

Frigidis neruorum affectibus conuenit.
In asthma & anhelitus difficultate mirificum est, si
duæ drachmæ singulo mane sumantur.
Empyema curat.
Colicos dolores sedat.
Cicatrices decorat ac corrigit.
Rimas uberum in mulieribus curat.
Vulnera citissimè consolidat.
Spasmodum tollit.
Surditati succurrit, &c.

Succini. Succinum modicè te-
ritur, & retortæ, luto probè
obductæ imponitur, silici-
bus paruulis interim cõmix-
tis: hæc deinde in fornace lo-
catur deorsum uergens, & i-
gne mediocri extracto, eli-
citur:

Capitis affectibus } Succurrit, gutta aliqua cum aqua tiliæ
Neruorum resolutioni } sumpta.
Morbo attonito }
Comitiali }
Ab omni ueneno & aeri pestilenti præseruat, naribus inunctum,
Renum & uesicæ morbis conuenit.
Calculos educit.
Urinam mouet, ex uino potum.
Colico morbo medetur.
Vteri strangulati prodest, naturalibus illitum, Foetum euocat.
Partum facilem reddit, si gutta ex aqua uerbena parturienti propine-
tur. Omnes facultates corporis roborat & reficit. (tur)
Cerebrum confirmat.
Humores consumit, &c.

Mastichinum. Mastix primum in uino coquitur, deinde reponitur, ma-
ceraturq; ex eodem per dies aliquot: postea ampullæ erectæ luto
diligenter oblitæ, inditur, oleumq; & aqua per operculum ex nu-
do igne prolucuntur. Hæc denud cucurbitæ uitreae imponuntur,
& in balneo Mariæ destillantur, dum aqua ab oleo seiongatur. hoc
deinde per cineres calidos à crassiore materia separatur, & effluet
tenue, flauum & subtile: tandem quod crassius est, à facibus suis in
arena euocatur, & in solis calore corrigitur:

Nobile est oleum propter uim
penerandi: qua omnia mē-
bra reficit.
Stomachum corroborat.
Vetri: uel cõcoctione adiuuat,
Viscerum inflammationib, con-
uenit.
Abscessus lenit.
Dolores sedat.
Neruos omnes confirmat.

44.
Olea, chy-
mico mo-
do parata,
destillatur
aut ex

Resinis, li-
quorib, con-
cretis, & gū-
mi, &c. ut
est oleum

Thuris. Libra semis thuris in puluerem redacti ampullæ orificio magno præditæ inditur: deinde uitri
calicis modo formatum, quali in potu quotidiano uti consueuimus, imponitur: ut in medio ampul-
lae consistat, idemq; aqua calida impletur: postea operculum in uertice perforatum applicatur: cu-
ius foramini infundibulum coaptatur, & oleum commissuris oblitis euocatur. Inter destillandum
uerò aqua calida per illud in uitrum, quod dixi, guttatim stillatur: ita tamen, ne hoc repleto, illa ef-
fluat, atq; sic cum aquæ uapore oleum simul ascendit suauissimum.

Myrrha. Vncijs sex myrrhæ adduntur aque ui-
tæ uncia xij. atq; in fimo equino diebus sex
quiescunt. postea destillantur in balneo, ul-
que quo aqua tota ascenderit, tum in fun-
do bociæ remanebit oleum, quod per pan-
num linteum est colandum:

Virtutes habet balsami.
Conserrat ac tuetur omnia à putrefactione.
Faciem pulcherrimam conferuet atq; iuuenilem conci-
liat, si eo inungatur.
Vulnera citissimè consolidat.
Surditatem tollit, &c.

Caphura, &c. Caphura in aqua ualida dissoluitur, &
oleum, quod supernat, seiongitur: hoc uitro im-
ponitur, uinoq; stillatio perfusum in balneo di-
geritur: tandem igne destillatur:

Ardentibus } Prodest, ex humo-
Continuis } re idoneo sum-
Pestilentialib. } ptum.
Laterum inflammationibus conuenit.
Vlcera maligna curat.

Belzpinum. Huius pulueris libra ex humore aliquo in cineribus calidis maceratur, deinde aqua igne len-
to destillatur: postea auctiore urgetur, dum oleum effluat: hoc tandem aut in solis, aut balnei calore
corrigitur. Similiter ex styrace utraq; etiam elicatur. Valet ad faciendam aquam odoriferam, &c.

Cera, &c. Cera in sartagine liquata permiscetur arenæ lotæ, quod satis
est: ubi refrixerit, ampullæ erectæ imponitur, & igne primum lento,
postea auctiore urgetur, dum nihil effluat, &c.

Dolores podagricos mirificè
sedat.
Vulnera } Curat, &c.
Vlcera }

Metallū. Vide in sequentibus signum B B.

Geminis & lapidibus. Vide in sequentibus signum C C.

BB. Oled

Auro, ex quo liquor, seu oleum, seu potius rubedo in hunc modum extrahitur Auri per regale cementum, siue stibium purgati lamella, ex uiridi salis liquore in puluerem resoluuntur: is deinde aqua pluuiali stillatitia tandiu abluatur, donec nulla amplius salbedo subesse percipiatur. Aut si celerius idem expedire cupias, auri lamina cum plumbo in la mellas redacto, obteguntur, & per horas uiginti quatuor cementantur, leuiganturq; dū calx auri subtilissima fiat. Postea tantum spiritus uini super elotum puluerem funditur, quantum sex digitos transuersos superemineat: ac iuncturis uasis probe oblitis, macerantur in aqua temperatē calida, siue balneo Mariae, diebus uiginti, aut triginta. Tum liquor citrinus, relicto in fundo uasis puluere candido, effunditur, & spiritus uini ex ampulla uitrea per operculum à flauo auri liquore, modicē ex balneo separatur. Postremo idem liquor auri extractus, ad summum gradum usq; eleuari, hoc est, quinquies per ampullam incuruatam urgeri debet: atq; tunc quinta essentia auri absolute parata dicitur, summum chymicorum mysterium, &c.

Corpus humanum integrū ruetur.
Vitiatum corpus pristinae sanitati restituit.
Spiritus quasi emortuum, reficit.
Humidum radicale auget.
Corpus ipsum roborat.
Obstructiones aperit.
Vniuersas corporis partes penetrat.
Sanguinem uitiosum emendat.
Superfluum humores absumit.
Omnes corporis facultates confirmat.
Vniuersas tū interiores, tū exteriores corporis morbos radicitus euellit, &c.

Argento. Vnde fit liquor argenti, hoc modo. Salis nitri librae duae, terrae luteae librae quatuor miscentur, destillanturq; ut oleum salis nigrum, igne primū modico, deinde paulatim ad aucto, donec spiritus promanare desierint. huius liquoris unciae sex, super argenti purissimi in lamellas redacti uncias duas funduntur, & uittro occluso, in cinerem modicē calidū, uel solem ponuntur, dum illae exsoluantur: postea quod solutum est, facibus relicto, in aliud uas percolando effunditur, & cum aqua pluuiali stillatitia abluatur tandiu, quoad nulla amplius salis acrimonia percipiatur: hinc spiritus uini diluitur, rursusq; se iungitur & exiccatur. Tandem aqua uitae correcta perfunditur, & uasculo bene obturato, in loco calido per dies quatuordecim digeritur, paraturq; liquor ea ratione, qua ex auro:

Omniū morbis ex cerebri imbecillitate & inflammatione ortis, conuenit.
Neruorum conuulsioni
Morbo attonito
Mente
Infantia
Lienis
Ictericis
Prodest, &c.
Obstructionibus

Ferro. Fit oleum ferri, si in refinam, siue oleum rubicundissimū per aquam aluminis redigatur: uel si chalybs per acetum stillatitiū laeugetur in puluerem croco similom: atq; hinc sal armoniacus osties, aut nouies eleuetur: postea in oleū resoluatur, idemq; aqua stillatitia diligenter lauetur, dum dulcescat:

Proflusio alui prodest triū aut quatuor guttarū instar cum oleo nucis mosch. scrupulo dimidio ex uino rub. bibitum, &c.
Maiorem in chymia usum quā in medicina habet.

Aere. Fit oleum seu balsamum aeris, quando illud in chalcantum redigatur, resoluitur, & ex terra, oleum rubicundū paratur:

Cancerum
Phagedenas
Fistulas
Gangrenas
Fleura maligna
Curat.

Stanno. Fit oleū stanni externū hoc modo. Stannū in calcem siue cinerē redigatur, perfunditurq; aqua ualida, & dum lapilli crystallini profiliāt, in ampulla sinitur: deinde humor omnis per arenā modicē extillatur: postea acetū stillatitiū affunditur, & in balneo macerantur omnia, donec soluantur, horisq; decem aut duodecim coquantur, & ubi refrixerint, quod clarum est, eximitur, destillaturq; materia exiccata, aliud acetū admiscetur, coquiturq; ut antea, donec omnis liqueat: atq; tunc acetum stillare sinitur: idq; iteratur usq; dum illa olei modo in fundo subsistat: quod dum adhuc calet, eximi debet, ne mellis instar fiat spissum:

Vlcera
Vulnere recentia
Intra horas uiginti quatuor curat.

Plumbo. Fit oleum plumbi, dum hoc in calcem, uel cinerem aduritur, & super hunc acetū optimi stillatitij, quantum satis est funditur, maceraturq; per biduum in cineribus calidis: deinde hoc relicto facibus effunditur, & recens admiscetur, siniturq; & eximitur ut antea: idq; toties repetitur, donec omnis dulcedo extracta fuerit: postea acetum quod collectū est, ampullae inditur, & ex balneo destillatur, usq; dum in fundo materia, siue sal plumbi album remaneat, quod in oleū tandem deducitur, &c.

Vulnere
Vlcera
Membris
Tumores cum oleo chamomelino, discutit.
Inflammationes
Ambusta
Deposita intra paucos dies sanat.
Conuulsis
Resolutis
Cū oleo terebenthinae permixtū & unctū, medetur.
Resinguit.Colicam curat, &c.

Lithargyrio, hunc in modum. Lithargyrii libra conteratur optimē, imponaturq; sicili, quod super ignem ad latus collocaetur, & rudicula agitando bene incallescere sinatur: deinde in acetū ebulliens, quod sartagini ex aurichalco inditum fuerit, effundatur: atq; tunc oleum à lithargyrio se iungitur: postea acetum excoletur, & in sartagine coquatur, donec ad mellis liquidioris spissitudinem peruenerit. Aliàs lithargyrium aceto stillatitio perfundunt, & in loco calido macerant: deinde effundunt: aliudq; admiscunt, digeritq; sicut ut prius: & eundem laborem reiterant toties, quoad acetū non amplius coloratur: postremo hoc ampullae indunt, & in balneo extillare permittunt, donec oleum in fundo remaneat, &c. Valer ad

Tumores.
Inflammationes.
Exulcerationes.
Ambusta.
Dolores ex calore, &c.

Lithargyrio, Vide in sequentibus signum ☞

Hydrargyro, fit oleum ad externa uitia hoc modo. Hydrargyri in altum eleua ti ſequilibra, ſalis armeniaci albiſſimi per ſæculas uini preparati ſelibra, ampullæ perlutatae induntur, eleuanturq; toties, donec in fundo remaneant, & ceræ inſtar liqueſcant: deinde refrigerata cõteruntur, & cū aqua ſalis armeniaci per ſe, aut ex ouorum aqua ſoluta humectantur, rurfusq; exiccatur nouies, uel decies: tandem ſupra marmor in loco humido, ſinuntur, dum in aquam reſoluuntur. Poſtea huius ſelibra, foliorum auri, & argenti, utriuſq; drachmæ duæ ampullæ imponuntur, maceranturq; horis uiginti quatuor: deinde liquor per balneum ebulliens, uel cineres calidos ſciſgicitur, & nitro probè recõditus, in loco calido ad uſum reſeruat, &c.

Cancerum
Fiſtula
Serpiginem
Vlcera ſerpentia
Tubercula ſquamofa tollit.
Durities emollit.
Scabiem, aliaq; cutis uitia, ex morbo Gallico, ſanat.

Curat ſine dolore.

Auripigmento ſeu arſenico, hoc modo. Auripigmentum cum duplo ſalis nitri pondere cõteritur: deinde carbonibus ſub dio accenſis, catinus imponitur, ſiniturq; dum excandescat: huic poſtea chymicus aſſidens, auripigmentum immittit, quod lento igne liqueſcere ſinit, donec non amplius ebulliat: mox rurfus tantum inijcit, idemq; ut prius exurere permittit: hoc tamdiu agit, uſq; dum ſatis iniectum fuerit: atq; tunc conſumpto iam ſale nitri, igne uehementiore per horas quatuor, aut quinque, urget, quoad auripigmentum in fundo butyri inſtar liquefactum reſideat, refrigeratumq; aereo nitore inalbeſcat. poſt cõteritur, imponiturq; marmor, & in loco humidiorē ad liquorem reſoluitur: qui tandem artiſicio ex ampulla deſtillatur:

Craſſitiem extenuat cura melle illitum.
Elephantiaſm abigit, terebinthina exceptum.
Ani ulceribus, & ijs quæ cicatricem ægrè ducit, prodeſt.
Purgat.
Extrahit.
Siccatur.
Suppurationes diſcutit.
Excroſcentias reſtimit.
Pilos euellit.
Vlcibus narium, orisq; conducit.
Vlcera ſerpentia, &c. curat.

Talco, hoc modo. Talci libra catillo imponitur, & in igne luculento horis quatuor excandescere ſinitur: deinde ubi refrigerit, fornaci, in quo panis iam coctus eſt, immittitur, & refrigerare modicè permittitur: poſtea eximitur, humectaturq; oleo oliuarum, & ſiftili inditur, atq; per deſcenſum oleum extillatur. Valet ad ulcera putrida, fordidatq; curanda, eorumq; tumores diſcutiendos, & dolores leniendos, &c.

Olea, chymico modo parata, deſtillantur etiam ex metallicis: uidelicet

Sulphure, fit oleum ad externa hoc modo. Sulphuris detriti uncia: duæ: ſæcularum uini in puluerem contuſarum uncia: calcis uiuæ, contuſæq; uncia: octo, miſcentur ſimul, & in ampulla incuruata urgentur. Aliàs ſulphuris ſequilibra, ſalis armeniaci uncia: quatuor, calcis non extinctæ libra, miſcentur, & aqua, in qua ſalis modicum ſolutum ſit, perfunduntur, oleumq; ex retorta deſtillatur, quod à phlegmate ſeiunctum, nitro probè recõditur. Eſſi caciſſimum quoq; oleum ex ſulphure prouenit, quando totius eſſentia per acetum ſtillarium, & ſæcularum uini in calcem redactarum ſalem, ita extrahitur, ut poſtea baſſami inſtar ex operculo diſtillet: quod non ſolùm externis corporis uicijs, uerùm etiam ad interna potu aſſumptum, ſaluberrimum exiſtit.

Stibio, hoc modo. Stibij puluis ſubtiliſſimus ampullæ uitree imponitur, perfunditurq; aceti ſpiritu, & in balneo marceratur, donec illud rubefcat: deinde hoc ipſo effuſo, recens admiscetur, ſiniturq; reſidere, ut antea: idq; repetitur, uſq; dum idem non amplius coloretur: tunc, quod collectum eſt, ex ampulla ſtillatur, quo ad in fundo extractus ſtibij liquor, inſpiſſetur: tandem hic in ſimo equino per menſem digeritur, dum fiat oleum. Ad ulcera maligna ualet, &c.

Crystallo, hoc modo. Crystalli ſubtiliſſimè conteruntur, & uel æquali nitri, uel duplo ſulphuris pondere commixti in calcem aduruntur: hæc deinde ex aqua pluuiali ſtillatitia lauatur aliquoties, rurfusq; ſiccatur: poſtea ſpiritu uini perfunditur, maceraturq; tum extillatur rurfus, & quod in fundo remanet, iterum calcinatur, lauatur, deſtillaturq; toties, donec in uino eliqueſcat niuis inſtar. tandē incoquendo ſal prouenit, quod in loco humido reſoluitur in liquorem:

Calculos renum & ueſicæ comminuit, ac expellit, dimidia drachma potui aſſumpta.
Urinam prouocat.

Sale, fit in hunc modum. Salis cõmunis libræ tres: terræ luteæ libræ ſex: ſalis nitri purgati ꝑ. j. ſ. ſimul miſcetur optimè, & ampullæ collo oblongiore prædite, argillaq; probè oblitæ, induntur: deinde hæc in fornace ad latus locatur, & uafe, quod liquorẽ excipiat ſatis amplo oppoſito, cõmiſturisq; diligenter cõglutinatis ignis per initia exiguus extrahitur, donec, quod aquoſum ineſt ſtillare, & ſpiritus colorati apparere cõperiat: poſtea calore uehementiſſimo, repleto nimirum fornace carbonibus, in modum aquæ ualidæ, quod reliquum eſt, expellitur. Tandem uafis refrigeratis, ois eximitur liquor, qui inſuſus cucurbitæ uitree, ex calidis cineribus diſtillatur, cum phlegma ab oleo ſiue ſpiritibus, ſeparetur:

Dolores podagricos egregiè ſedat, topheosq; diſcutit, cum oleo uerbaſci commixtum.
Hominem renouat.
Aquas intercutem conſumit.
Morbum comitalem diſcutit.
Febres abigit.
Arquatum ſanat, trium guttarum inſtar ex aqua uitæ ſumptum, &c.

Sale. Vide in ſequentibus ſignum

Olea

Sale armeniaeo, hoc modo. Sal Armeniacus eū æquali squamarū ferri pondere cōceritur, inditurq; nati, & igne primū exiguo, postea ad auctiorem urgetur, donec excandescat, in eoq; calor gradū seruatur horis duodecim: deinde refrigeratis omnibus, eximitur, id quod eleuatum est, & cum pari salis preparati pondere, rursū in altū pellitur, ut antea: idq; toties reiteratur, donec sal nūis instar albescat: quod in oleum soluitur.

Lachrymas oculorū cohibet.
Visum acuit.
Cor
Pulmones } Reficit.
Iecur
Stillicidio urinæ subuenit,
Vescicam purgat, &c.

Sale nitri, eodem modo fit, ut oleum salis uiride
Ventriculi humores incidit & dissipat tres guttæ cum uino sumptæ.
Vescicam à superfluis liberat.
Sanitatem conseruat.
Lingua nigra calidæq; medetur.
Purrolaginem oris aufert.
Vlcibus canis conuenit, &c.

Olea chymi
eo modo
parata, de-
stillantur
etiā ex me-
tallis: uide
licet

Chalcantio, in hūc modū. Chalcanti libræ duo decim uasi uitreo luto obducto induntur, & ex igne phlegma extillatur: deinde illud eximitur, contunditurq; ex phlegmate rursus perfunditur, idemq; euocatur, ut antea, usq; dum nihil amplius emanet, & spiritus profiliat: postea ab igne remouetur, & calx rubicunda, in puluere redacta, uel per se sola, uel laterū frustulis adiectis, ampullæ incurnatq; siue erectæ potius imponitur, & uase amplo, quod excipit adaptato, cōmissurisq; diligentissimè luto obseratis, noctū dieq; in culcitissimō igne urgēdo oleū destillatur. Vbi oīa refrixerint, totus liquor eximitur, infunditurq; ampullæ uitree, & ex arena calida primū aqua insipida, deinde acida, acrisq;, quam oleum appellant, separatur, purgaturq; à sedimento. Valet ad

Apoplexiam.
Epilepsiam.
Paralysem.
Febres ardentes.
Pestem.
Sittim.
Stomachum biliosum.
Morbos uterinos.
Alios morbos innumeros;
ex humore idoneo guttarū
instar potionis assumptum.

Tartaro, hoc modo. Tartari albi libræ quatuor in puluere rediguntur: deinde ampullæ incurnatæ, argillaq; obductæ induntur: hæc in fornacē locatur, & uase, quod excipit amplo appo- sito, iuncturæ luto occluduntur diligenter: postea igne per initia exiguo, tandē auctiore urgetur, donec nulli amplius spiritus appareat: tunc refrigeratis uasis liquor eximitur, infunditurq; ampullæ uitree erectæ, & in balneo calente corrigitur, separaturq; aqua ab oleo: idē ex cineribus uel arena iterū euocatur à sedimēto crasso, & oleū autē coloris prouenit:

Vlcera maligna, præfer-
tim ex morbo gallico
orta, curat.
Calculos renum & uesicæ
conterit, atq; expellit,
ex uino haustum.
Urinam mouet.
Vlcera purgat.

Margaritis, seu unionibus, in hunc modū. Primū in puluerem rediguntur, & uitro oris angusti induntur, perfundunturq; aceto distillato optimo, ita ut hoc ad duos digitos supereminat: deinde in cineres calidos ponuntur, donec soluantur: postea, quod solutum est, in balneo extillatur ad siccitatem usq;, & super calcem hęc unionum aqua pluuialis stillatitia funditur, rursusq; destillatur, dum omnis humor emanarit: tunc iterum affunditur recens aqua stillatitia, rursusq; detrahitur, ut antea: atq; is labor ter quater ue repetitur, quoad nihil aceti subelle percipiatur. Tandem puluis, siue calx unionū, aut in loco humido supra marmor dissoluitur, aut ex spiritu uini maceratur, distillaturq; dum in liquore olei instar redigatur:

Ad } Resolutionem neruorum
Conuulsionem
Mareorem senilem
Phrenitiāem } Dantur grana sena ex
humore aliquo.

Corpus sanum conseruat.

Lasum corpus pristinx sanitati restituit.

Lac muliebrem emendat.

Naturalium partium uicia auget.

Semen corrigit.

Abscessibus
Vlcibus
Cancro
Hæmorrhoidibus } Medetur, &c.

CC.
Olea chymi
eo modo
parata, de-
stillantur e-
tiā ex gem-
mis, lapidi-
bus, &c. ui-
delicet

Corallis, sunt eodem modo, quo margaritæ. Alij corallia minutim contusa, in aqua ardenti, siue uiridi salis liquore solunt prius in calcem: deinde hanc abluunt stillando, donec nulla amplius faldedo percipiatur: postea puluere uini spiritu excipiunt, & per balneum sexies, aut septies refundendo abstrahunt. Alij corallia in calcem subigunt: hanc resoluunt, & ex uini spiritu nouies extillare sinunt, dum salis instar dissoluantur. quicquid autem in fundo remanet, id recenti uini spiritu perfundunt, & priore modo euocant, usq; dum tinctura coralliorum proueniat:

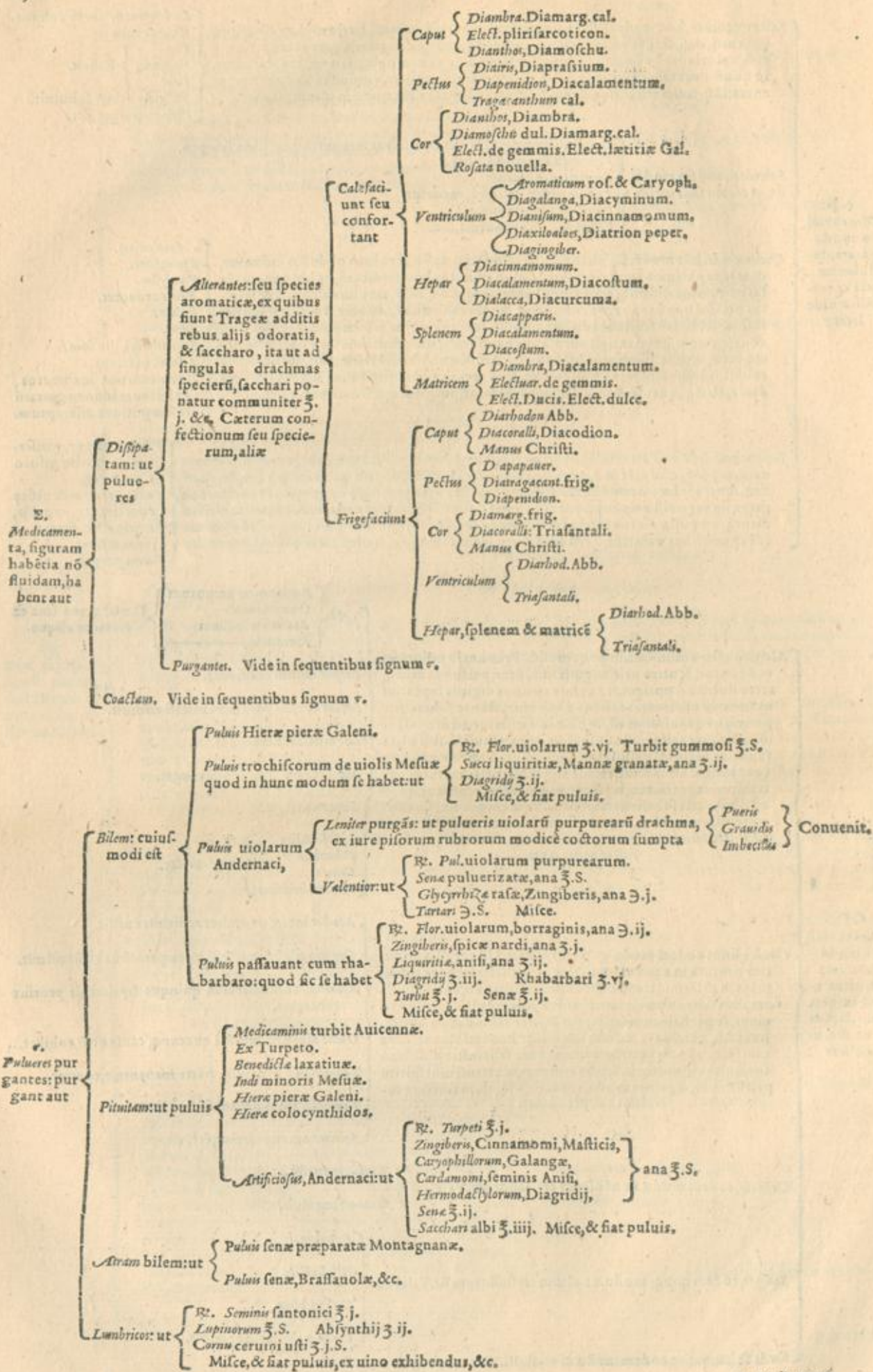
Morbos internos omnes radicitus euellit.
Corpus cœlesti quadā ui intemperatū habitū restituit.
Morbum comitalem in quinque septimanis profusus subtrahit.
Omne alui profluuiū, à quacunq; causa ortū, cohibet.
Sanguinem, à quacunq; parte manantem, coerces.
Vterinos fluores omnes sistit.
Spiritus animi recreant, &c.

Granatis, eodem modo fit ut oleum crySTALLORUM. Valet ad
Tremorem cordis.
Sputum sanguinis.

Saphyro, eodem quoq; modo, ut oleum crySTALLORUM fit. Valet ad
Insaniam.
Pestilentiam.
Carbunculū.
Cordis palpitationem, &c.

Sarda & hæmatite, eodem modo ut crySTALLI. Valet ad sanguinis profluuiū, &c.

z. Medicamentā

Cerata, quæ à cera nomen habent, & unguentis solidiora sunt. Fiunt à cera, resinis, oleis & speciebus. Dantur pro qualibet olei uncia, pulueris ʒ. j. uel ad summum ʒ. ij. cum resina, quantum satis erit. Horum alia

Calida: ut Cerotum stomachale, &c.
Frigida: ut Cerotum infrigidans Galeni, Santalinum, &c.

Emplastrum, quæ fiunt ex herbis, floribus, radicibus, cera, resina, oleis, metallicis, &c. crasse contusis. Pro cuiuslibet manipulo, oleorum aut alterius liquoris ʒ. j. aut ʒ. j. s. ponitur, &c. Horum alia

Calida, siue digerentia: ut emplastrum
Frigida, repellentia: ut emplastrum

Diachylon { Simplex.
Compositum.
De meliloto.
Oxyroceum.
Apostolicum.
De baccis lauri.

Albissimum.
De crusta panis, &c.

Unguenta, quæ componuntur ex speciebus, iuxta morbi naturam, oleis & cera uel gummi. Pro qualibet olei uncia dantur ʒ. j. pulueris siue specierum, aut ad summum ʒ. ij. cum pauco ceræ. Horum autem alia sunt uel

Calida, rarefacientia, siue digerentia: ut unguentum
Frigida, repellentia: ut

Arogon.
Agrippæ.
Dialtheæ.
Alabastrinum.
De meliloto.
Mariatum, &c.

Comelissæ.
De bolo.
Infrigidans Galeni.
Populeon.
Santalinum.
Rosatum.

5. Medicamenta humida potètia, medio calore sunt: ut ea, quæ ex pinguib. consistant, ex quorum genere sunt

Linimenta. Hæc ex iisdem ferè rebus fiunt, quibus unguenta, dempta sola cera, consistentiam paulo molliorem & liquidiorè accipere debent.

Cataplasmata. Hæc ab emplastris differunt, quæ fiunt tantùm è plantis uiridibus contusis, uel iisdem ad mollitudinem usque in aqua decoctis, absque aliquo liquore pingui, hypochondrijs adhiberi solent, alijsq; partibus, quæ suspecta semper sunt, nisi prius corpore uacuo.

Dropax seu picatio, à pice uocata est, qua membra externa omnia, extenuata, resoluta, frigida & humida oblini solent. Est autem duplex dropax, simplex & compositus. Simplex sola pice modico oleo liquata constat. Calefacit, humectat, sanguinemq; ad partes membrorum emaciatas, attrahit, reficitq;. Compositus præter picem oleo liquatam recipit etiam piper, pyrethrum, semen rorismarini, bitumen: & si opus sit siccare, sulphur uiuum, salem cinerem sarmentorum: sin uellicare adarcem, aut ephorbium. atq; hæc trita liquefactis adijciuntur, ut maiorem calorem excitent. Cæterùm dropax uterque calidus adhuc cuti illinetur, & præteritis membris adglutinabitur. Priusquam autem perfrigescat, auelletur, rursusq; calefactus, ad ignem admouebitur, idè antè quàm refrigescat, auelli debet, idq; sæpius, &c.

Sinapismus, qui nihil aliud est, quàm cataplasma, aut emplastrum ex sinapi confectum, qualia sunt, quæ hodie uocantur uulgò rubificantia. Imponitur autem, ubi ex alto ad superficiem extrahere uolumus, idèq; alicui parti ad motus, non amouetur, dum cutem exulcerat, aut cruento colore suffundat. Vñs sinapismi indiuturnis potissimum passionibus, ubi reliqua præsidia non suffecerint. Maximè prodest capitis dolori hemictaniæ, morbo cæmitiali, uertigini, insanix, capiti ad motus, Thoraci autem in asthma, orthopnoea, tussi diuturna, &c.

Confectiones. Vide in sequentibus signum 7.

Trochisci. Vide in sequentibus signum 8.

Catapotia. Vide in sequentibus signum 9.

Glaudes. Vide in sequentibus signum 10.

Pessæ. Vide in sequentibus signum 11.

Apoplegmatismi. Vide in sequentibus signum 12.

Dentifricia. Vide in sequentibus signum 13.

Oloramenta. Vide in sequentibus signum 14.

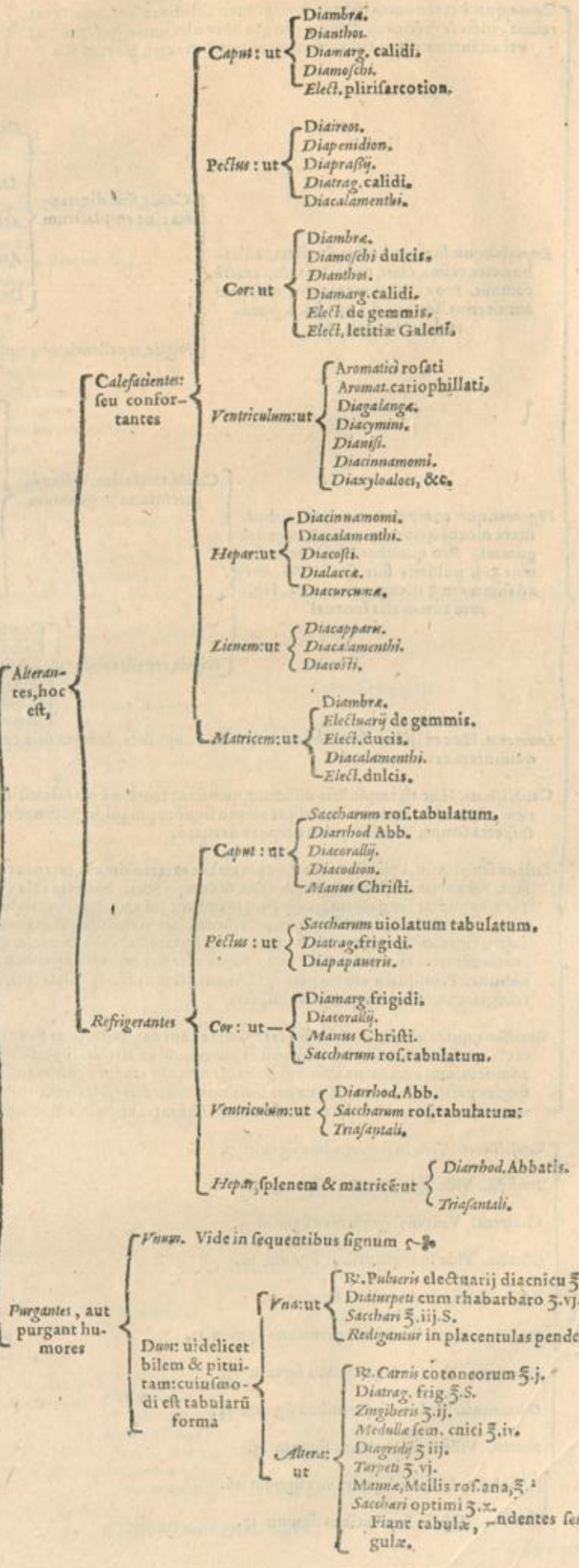
Sacculi. Vide in sequentibus signum 15.

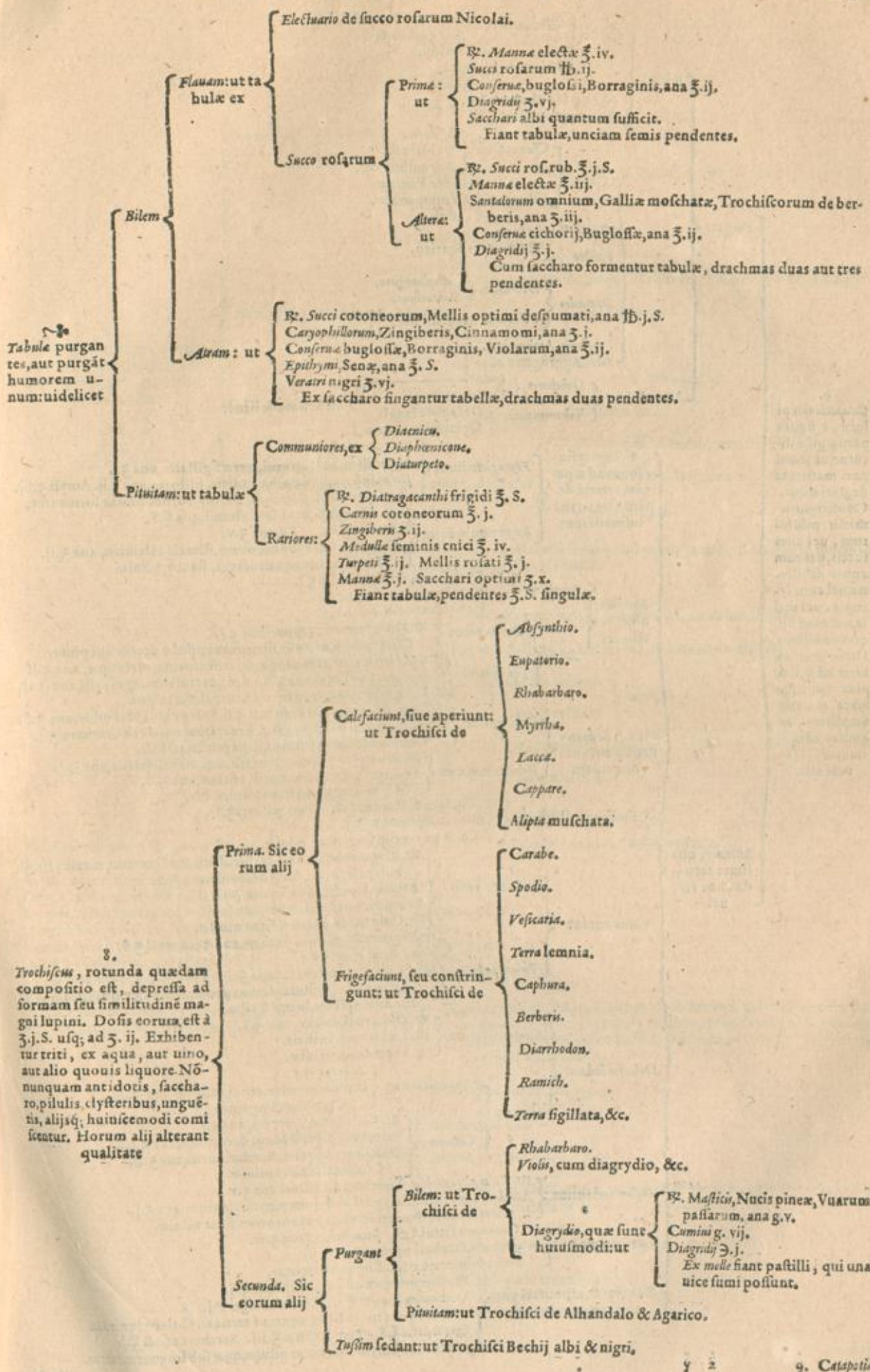
Assimenta. Vide in sequentibus signum 16.

Collyria. Vide in sequentibus signum 17.

6. Medicamenta, quæ figuram habent, eorum siccam, sunt aut

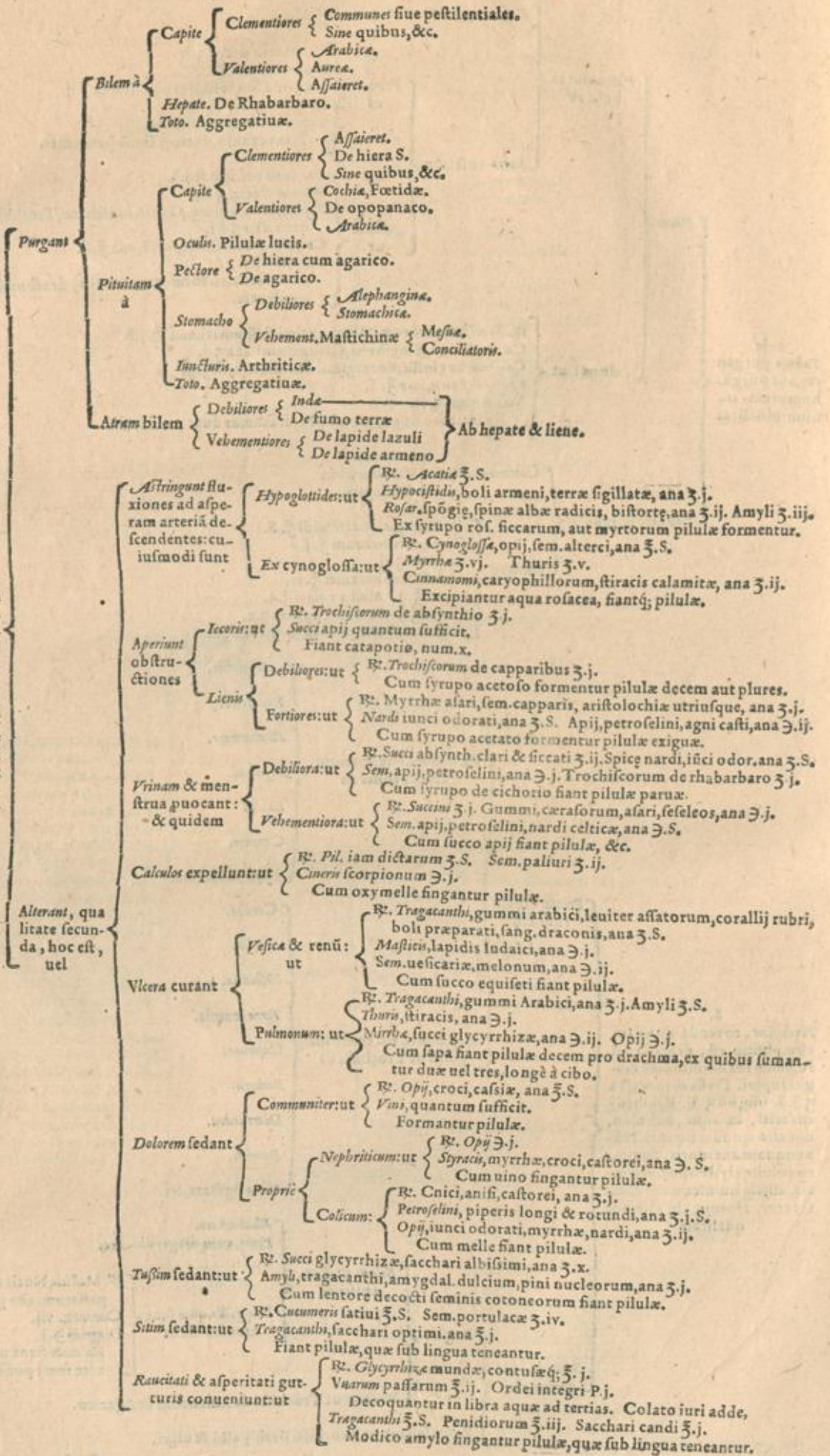
Confectiones solidæ, quarum aliæ sunt rotundæ, & uocantur orbiculi, uel rotulæ: aliæ sunt fœsta aut quadrata, aut oblonga. quadrata tabulæ, oblonga, morselli, seu morsuli & lozangæ appellantur. Fiunt hoc modo. Conquitur saccharum ad perfectionem exactam, deinde ab igne remotum, ligneo pistillo agitatur, & species iniiciuntur, ac probè miscentur. Mixtis simul cunctis, in tabulam farina uel puluere aliquo stratum, uel superficie humectatam, uel (ut in rotulis) spatula assidue saccharum pari & æquali quantitate extrahatur: uel (ut in tabellis) saccharum secundum longitudinem effundatur, postea præciduntur morsuli, &c. Cæterùm in rotulis accipiuntur unciæ quatuor sacchari ad drachmas duas specierum. In tabulatis nerò eadem seruat quantitas, uel paulo plus specierum additur. In morsellis quoq; aliquanto plus specierum sumitur. Sunt autem, tabulæ, uel orbiculi, aut

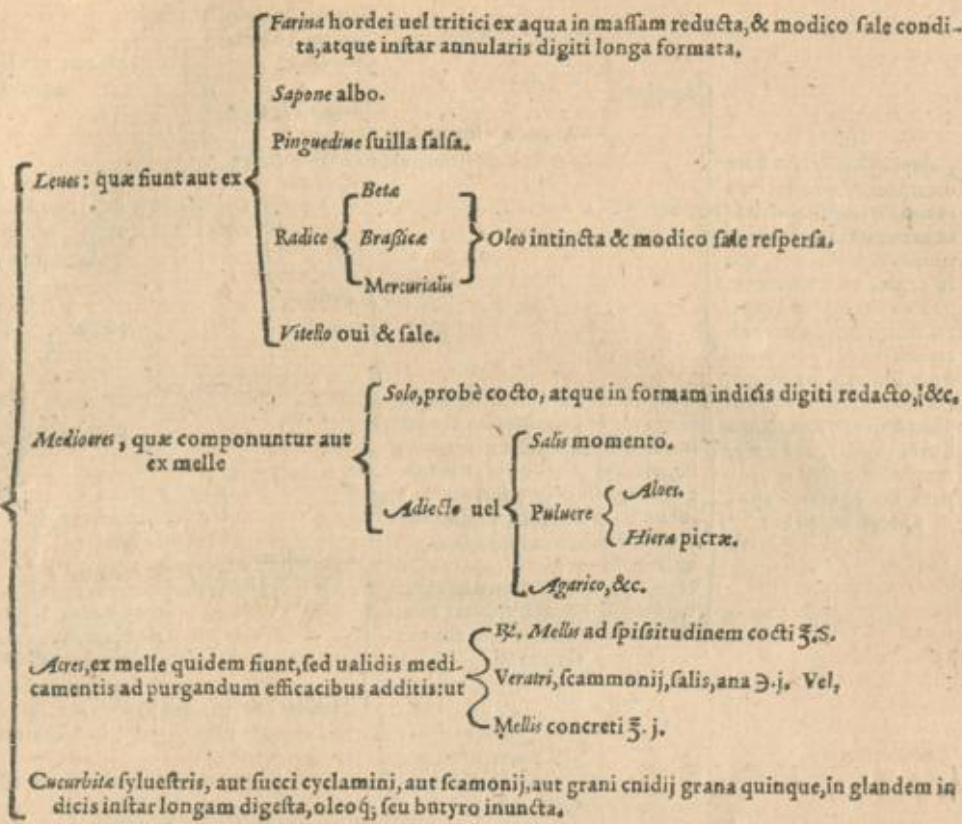

8.
Trochiscus, rotunda quædam compositio est, depressa ad formam seu similitudinem magoi lupini. Dosis eorum est a ℥. j. S. usq; ad ℥. ij. Exhibentur triti, ex aqua, aut uino, aut alio quouis liquore. Nonnunquam antidotis, saccharo, pilulis, clysteribus, unguentis, alijsq; huiusmodi comiscantur. Horum alij alterant qualitate

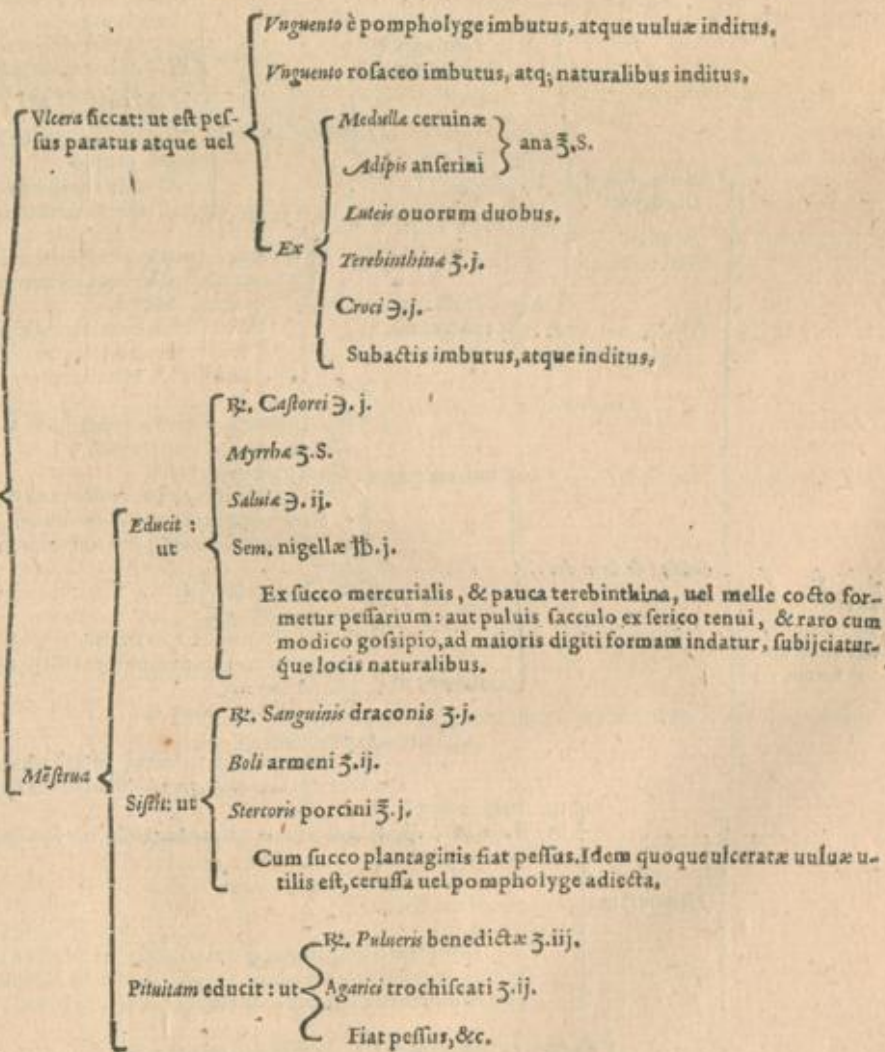
9. *Catapota* seu pilulæ, à figura parvæ pilæ dicuntur, ut semel non masticata deglutiantur. Confiuntur massæ pilularum, uel cum succis, uel cum aquis distillatis, uel cum syrupsis, uel melis, uel oleo aliquo destillato. Dosis communiter est ʒ. j. & plus minusue iuxta materiâ simplicem, ex quibus conficiuntur. Harum aliarum

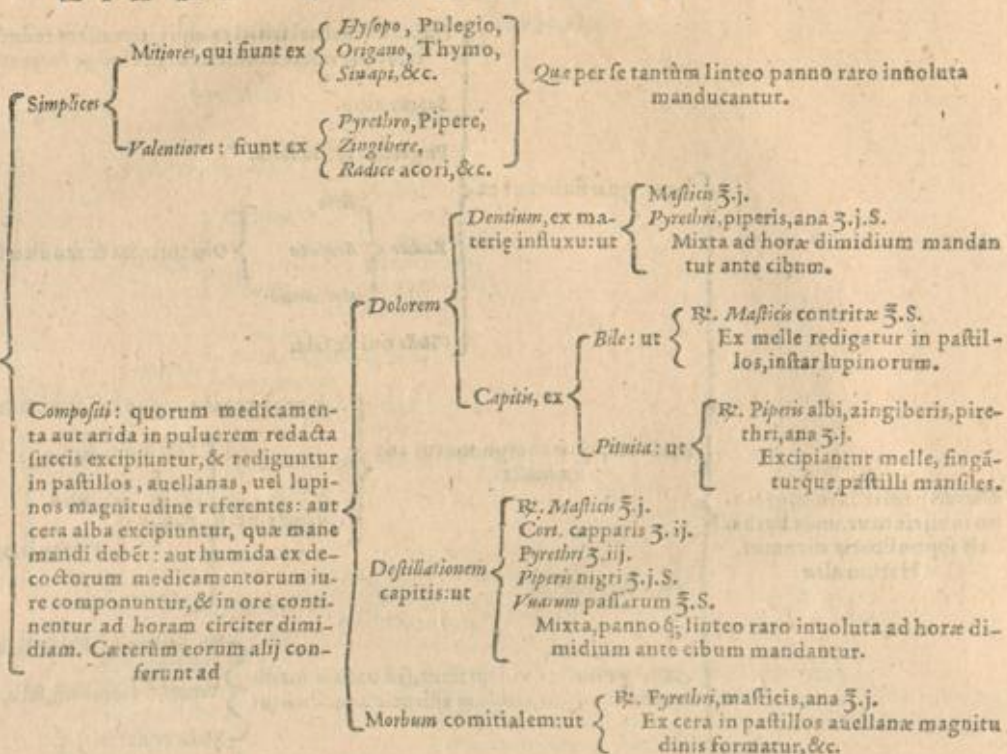
10.
Glandes penicilla sunt, quæ ano subijciuntur, unde Barbaris suppositoria dicuntur, Harum alix

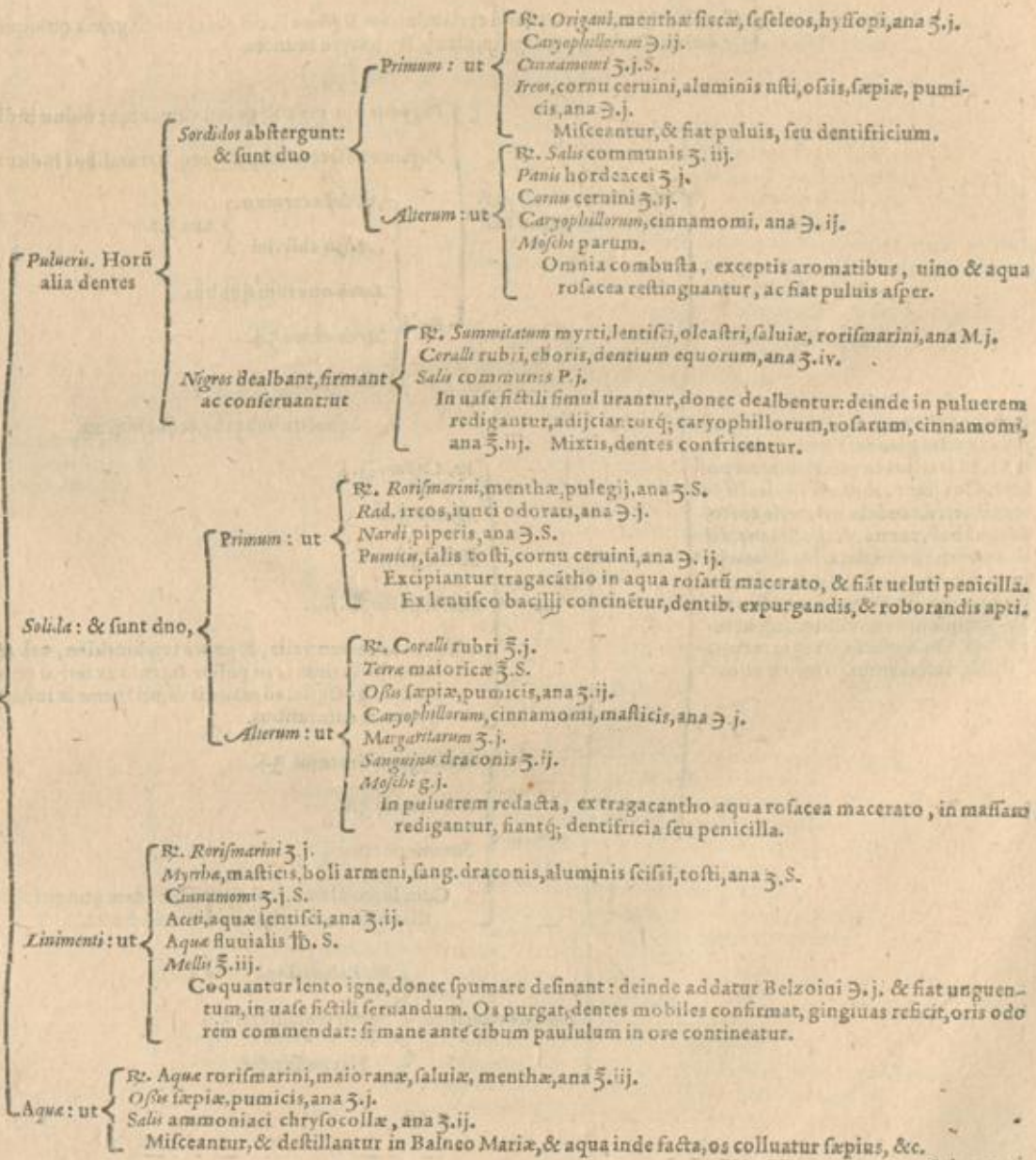
11.
Pessi sunt rotundi, & lãgiore & crassiores quàm glandes: nempe digitos octo, ut facilius in uteri os inferi possunt. Constant rebus molliuisculis & teneris, cera, candela, uel melle cocto, tanquã basi, panno, & molli lana, uel linamento circumdata. Medicamenta uerò composita, uel etiam simplicia, quæ morbo conueniunt, hisce rebus excipiuntur, condiunturq; naturalibus, filo appenso, ut cum res postulat, extrahantur. Horum alius

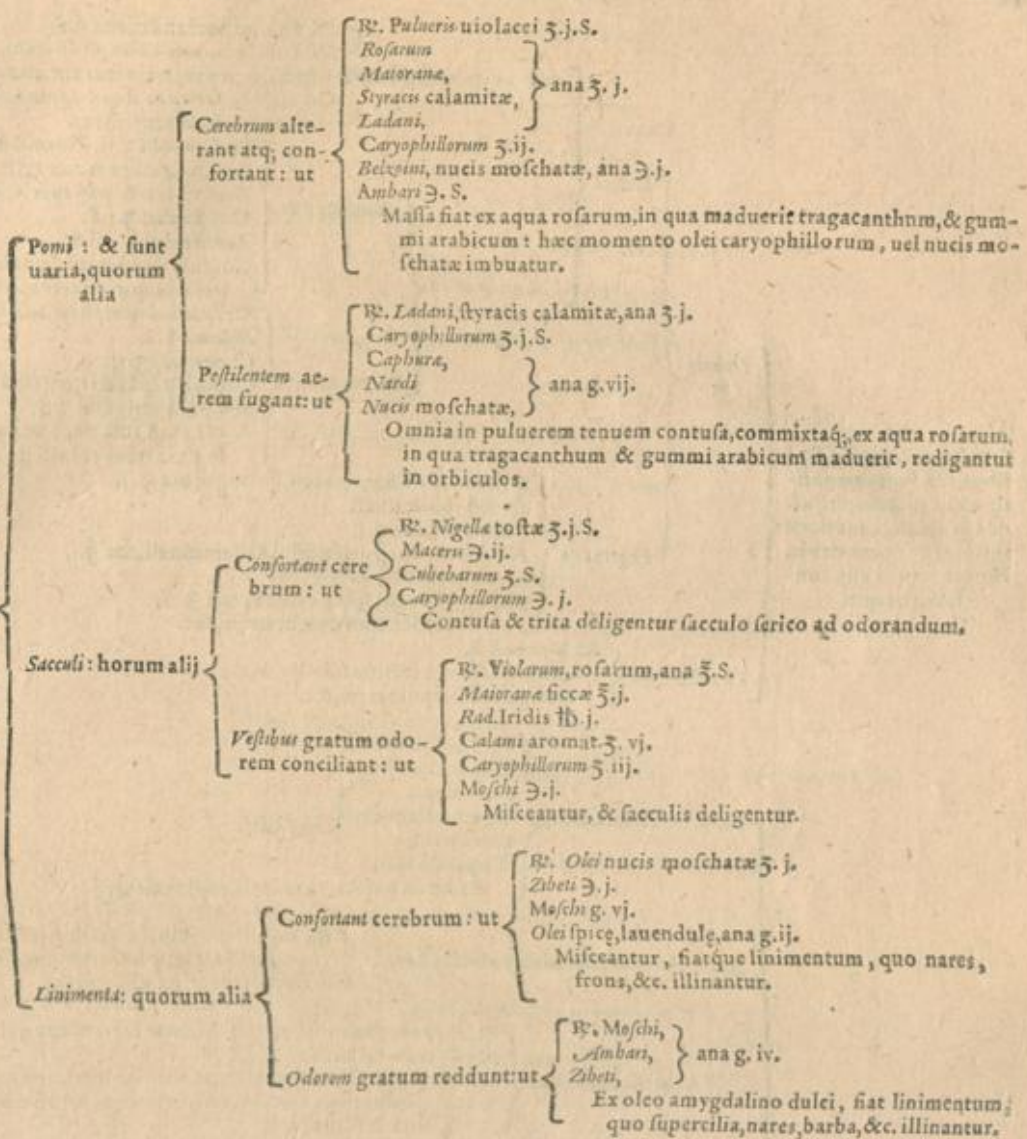
12.
Apoplegmatici sunt me-
dicamenta, quæ retenta
in ore, & commanduca-
ta, per emissaria palati pi-
tuitam & humores, qui
in capite concreuerunt,
noxios eliciunt, ad capi-
tis, dentium, & asperæ ar-
teriæ affectus accommo-
data, Barbari masticato-
ria uocant. Fiunt ex sina-
pi, hyssopo, origano, pu-
legio, thymo, uua passa,
zingibere, pyrethro, pip-
ere, &c. Sunt autè apo-
plegmatissimi aut

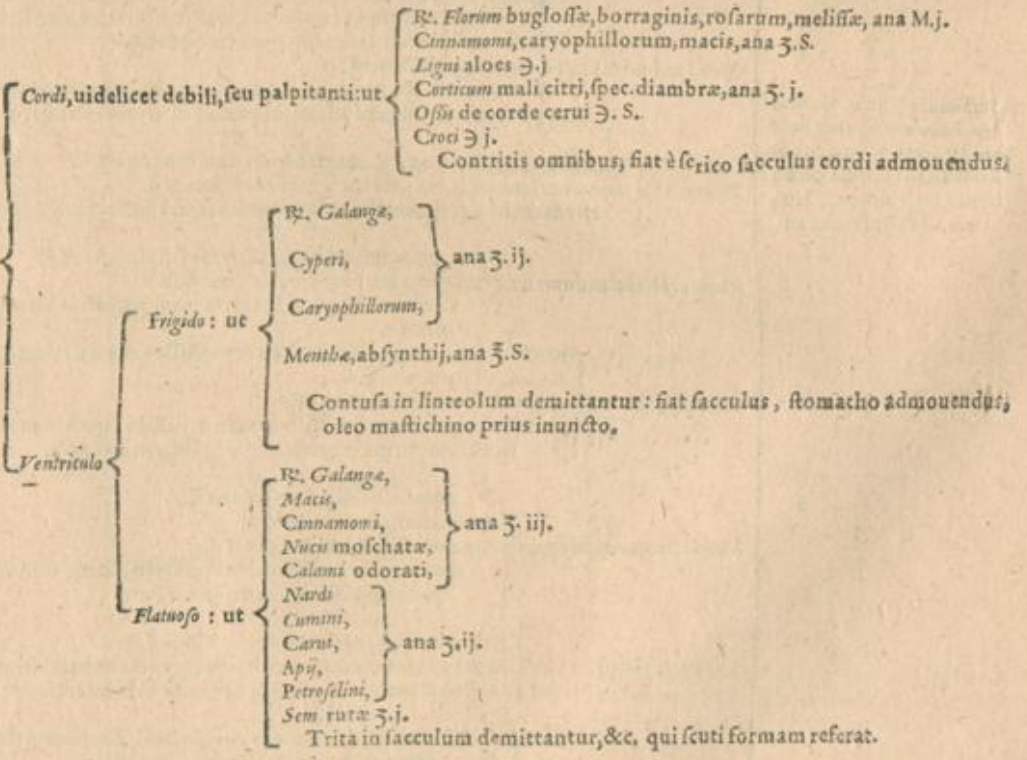
13.
Dentifricia uariè
parantur:
aut enim in
forma

14.
Odoꝛamenta sunt, quæ
citra ignis accessione
suo odore cerebrum
alterare, aut grauem
odorem, aut pestilen-
tem autem depellere
possunt. Finnt autem
ex moscho, ambaro,
nigella, maiorana, ca-
ryophyllis, styrace, la-
dano, ligno aloes, la-
uendula, rosis, &c. at-
que uel in forma

15.
Sacculi sunt fomenta
arida. Componuntur,
ex herbis, floribus, se-
minibus, radicibus, &
id genus alijs. Adhi-
bentur autem uel

¶
Sacculi, qui ex herbis, floribus, &c. sunt compositi: adhibentur capiti, atque hi oblongi, aut tiaræ formam obtinere debent. Horum itaque alij conferunt capiti

- Dolenti ex**
 - Calore**
 - Minus uehementi: ut**
 - R. Rosarum, coriandri, ana ʒ.ʒ.
 - Nucis mosch. macis, caryophyllorum, santalorum omnium, granorum rubiæ tinctorum, ana ʒ.ij.
 - Contusa in sericum demittantur, formeturque sacculus tiaræ formam exprimens.
 - Vehementiore in**
 - Pleurinde: ut**
 - R. Coriandri ʒ.ij. Florum nimpheæ ʒ. iij.
 - Violarum, rosarum ana ʒ.ij.
 - Sem. lactucæ & papaueris, ana ʒ. j.
 - Coralli rubri ʒ. j.ʒ.
 - Santali rubri ʒ. iij.ʒ.
 - Contusa in sericum sacculum demittantur, & anteriori capitis parti applicetur.
 - Phrenide: ut**
 - R. Violarum, nimpheæ, ana ʒ. j.
 - Rosarum ʒ.ʒ.
 - Chamomilla ʒ. ij.
 - Capitum papaueris, corticis mandragoræ, ana ʒ. ij.
 - Sem. papaueris albi ʒ. ij.
 - Anethi, anisi, rub. tinct. ana ʒ. j.
 - In puluerem redacta, in sacculum ponantur.
 - Frigore: ut**
 - R. Nucis moschatae, macis, galangæ, ana ʒ. ij.
 - Seminis rubiæ tinct.
 - Cinnamomi, ana ʒ. i.
 - Flor. stoechados, rorismarini, Chamæmeli, ana ʒ. j.
 - Cort. citri sicci ʒ. j.
 - Calami odorati, spicæ celticæ, ana ʒ. ʒ.
 - Trita in sericum demittantur, &c.
 - Vulnerato: ut**
 - R. Myrrhæ ʒ.ʒ.
 - Sem. rubig. cyperi, iridis, sacco collæ ana ʒ. iij.
 - Redigantur in puluerem, &c.

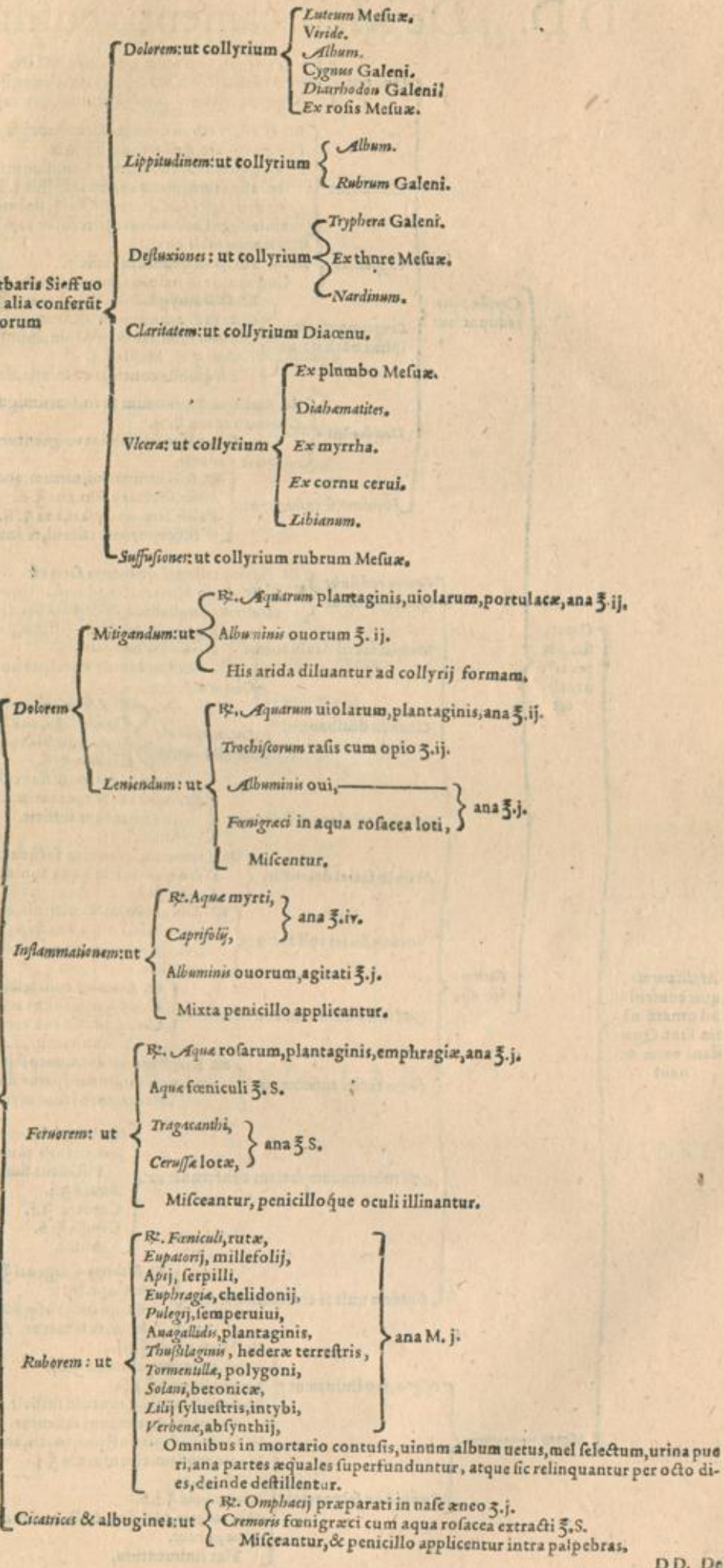
16.
Suffimenta, quæ Græcis *ὀψία* dicuntur, sunt medicamenta quæ incenduntur, aut ignitis carbonibus iniiciuntur. Horum alia conferunt ad

- Animi defectionem: ut**
 - R. Thuris, masticis, ana ʒ. j.
 - Corticis citri ʒ. ʒ.
 - Ligni aloes.
 - Styracis calamitæ, Calaminthæ, Caryophyllorum, ana ʒ. iij.
 - Ex his in puluerem redactis, fiat suffitum.
- Animales & uitales uires roborandas: ut**
 - R. Ros. rub. florum stoechados, rorismarini, ana ʒ. j.
 - Thuris ʒ. ij. Caryophyllorum, macis, xyloaloes, ana ʒ. j.ʒ.
 - Ex his tritis fiat suffimentum.
- Destillationes siccandas: ut**
 - R. Rosarum, coriandri, gummi hederæ torridi, ana ʒ. j.
 - Nigella torrefacta in aceto ʒ. j. ʒ.
 - Masticis, thuris, corticis thuris, gummi iuniperi, ana ʒ. iij.
 - Redigantur in puluerem crassiorum, quo carbonibus imposito, capitis tegmina suffiantur.
- Vlcera pulmonis: ut**
 - R. Gummi hederæ torridæ.
 - Coriandri, rosarum, santalorum, masticis, myrrhæ, thuris, corticis thuris, ana ʒ. iij.
 - Belzoini, styracis, ladani, hypocistidos, ana ʒ. ij.
 - Auripigmenti rubri ʒ. j.
 - Excepta terebinthina formentur formulæ lupinares, ex quibus uelannina capitis, ad ulcera aurium, pulmonis & uteri suffiendæ.
- Tussim: ut**
 - R. Thuris, masticis, ana ʒ. iij. Santalorum omnium, ana ʒ. j.
 - Styracis calamitæ, ladani, rosarum rubrarum, ana ʒ. ij.
 - His detritis, operimenta capitis mane & uesperis suffiantur.
- Vterum calefaciendum: ut**
 - R. Aliptæ moschatae, galliæ moschatae, ana ʒ.ʒ.
 - Belzoini, calami aromatici, ana ʒ. ij.
 - Cremore tragacanthi formentur pastilli: fumus per infundibulum excipiat.
- Conceptionem: ut**
 - R. Ladani, masticis, galliæ mosch. caryophyllor. macis, calami arom. galange, ana ʒ. iij.
 - Cyperis, rosarum, ana ʒ. ʒ.
 - Hypocistidos, castorei, ana ʒ. ij.
 - Ex cremore tragacanthi formentur pastilli, quibus mulieres utantur post menstruum purgationem, ante concubitum, ut supra.
- Menses prouocandos: ut**
 - R. Myrrhæ, bellidii, styracis, ana ʒ.ʒ.
 - Iridis, asari, cumini, ana ʒ. ij.
 - Opopanacis ʒ. ij. Pulegii sicci ʒ. j.
 - Excipiantur terebinthina & butyro, fiatque suffimentum per infundibulum, quo tempore menses erupturi sunt.
- Vterum prolapsum: ut**
 - R. Bituminis, gagatis, ana ʒ. ij. Vniæ ʒ. ij.
 - Castorei, cyperi, bistortæ, corticum glandium balaustrorum, ana ʒ. iij.
 - Excipiantur cera, fiantque formulæ orbiculares.
- Articularum dolores: ut**
 - R. Folior. absynthij, florum rorismarini, stoechados, chamæmeli, ana ʒ. j.
 - Myrrhæ, styracis, belzoini, ana ʒ. iij.
 - Excipiantur terebinthina, & formentur orbiculi. His suffiatur lana, uel gossypium: deinde parti applicetur.

17.
Collyria medi-
camenta sunt,
quæ oculis ad-
mouentur. Sicut
autem uel

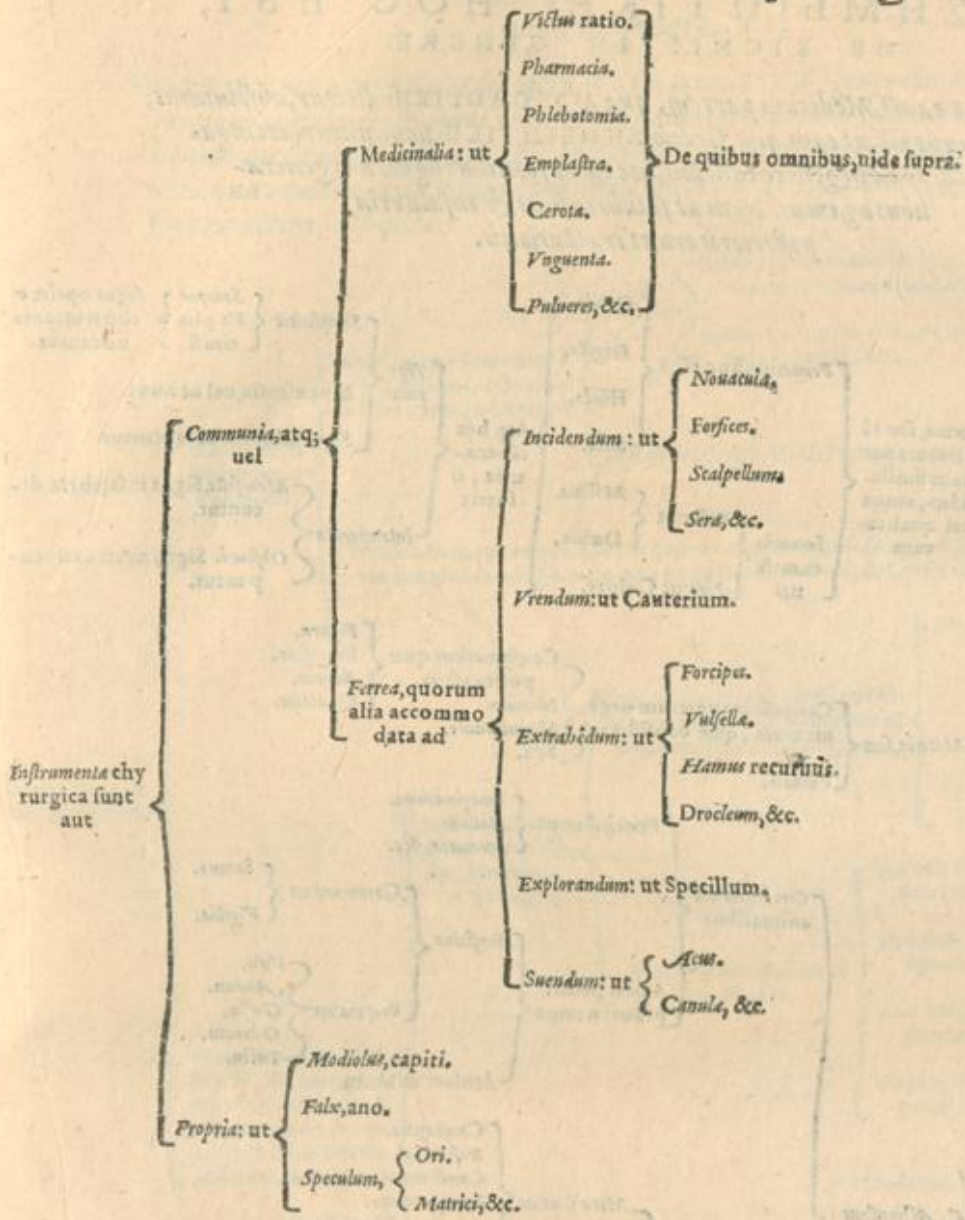
Arida, quæ à Barbaris Si effuo-
cantur: horum alia conferunt
ad oculorum

Liquida: quorū
alia conferunt
ad oculorum

DD. De

De Instrumentis chyrurgicis.

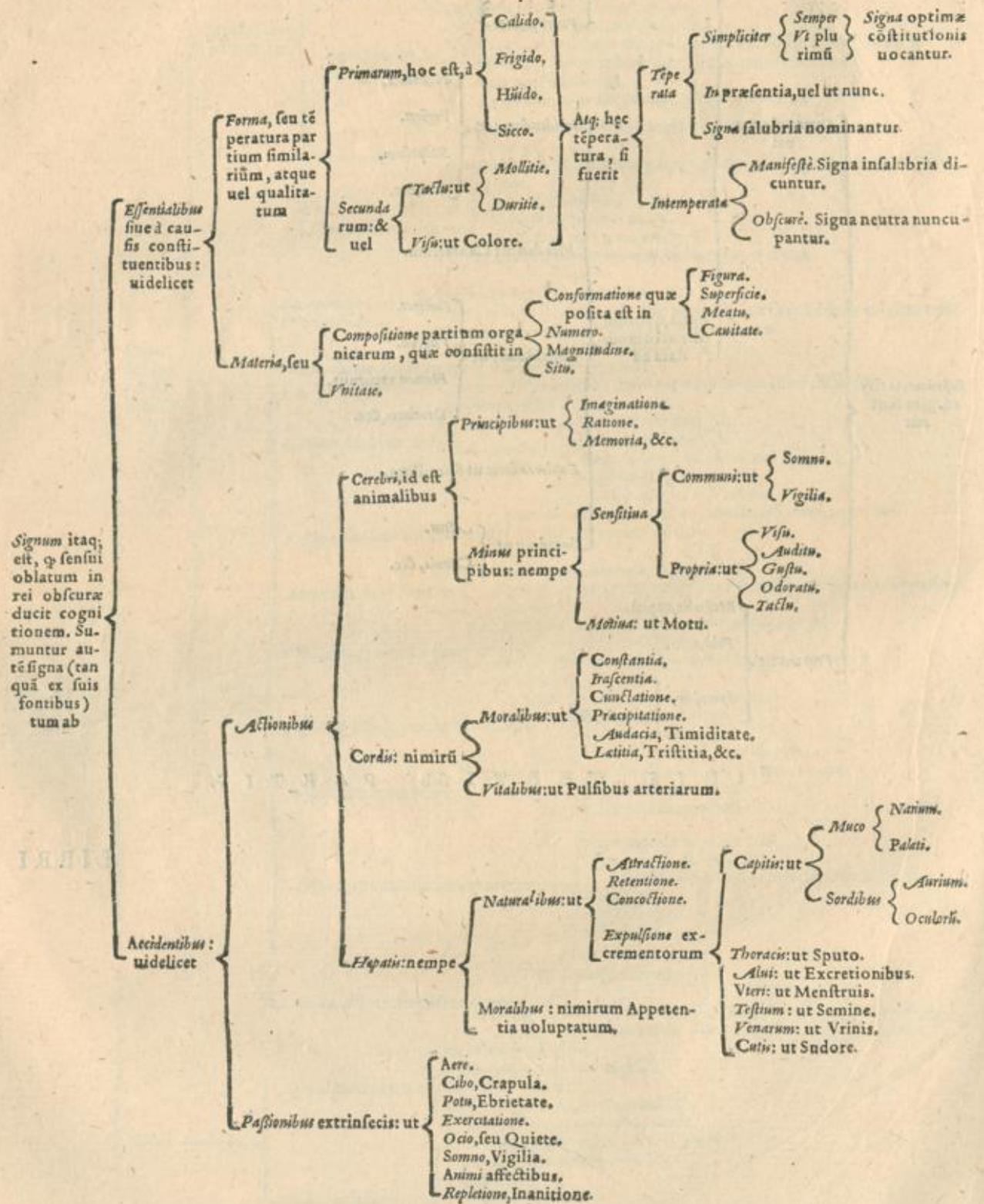

FINIS TERTIAE PARTIS.

LIBRI

LIBRI I. PARS IV. DE ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗ, HOC EST, DE SIGNIS IN GENERE.

HACTENVS eam *Medicina partem, quæ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ dicitur, absolvimus, reliquum nunc est, ut eam, quæ Græcis ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗ nominatur, attingamus, atq; de ea in genere tantum, hoc est de fontibus signorum generalibus agamus. Nam ut salubria sunt & insalubria posterioris erunt tractationis.*

DE ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ; ΗΟC ΕΣΤ, De Intentionibus & indicationibus cura- tiuis, in genere.

ΠΟΣΤ ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗΝ ſequitur ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ, generalem rationem in-
tentionum & indicationum pertractans. Siquidem omnis medendi methodus per
intentiones & indicationes fit. Eſt autem indicatio agendorum inſinuatio: intentio
uerò, qua animus ad actionem dirigitur. Differt hæc ab indicatione, ſicut actio con-
fuſa ab actione diſtincta.

